

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

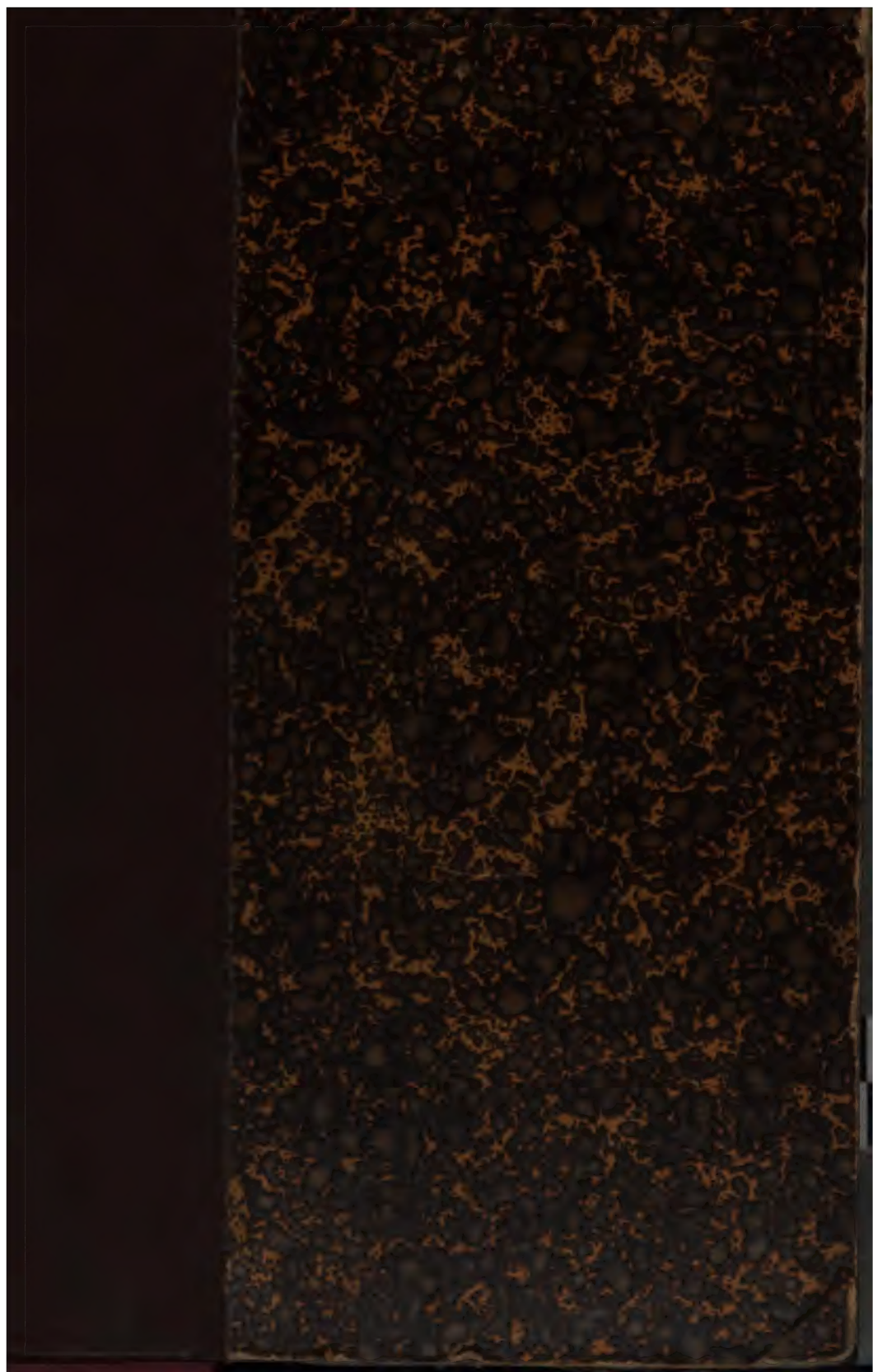
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

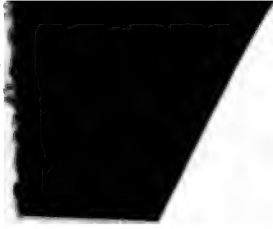
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

13.0
N46

883.1

P14d

[The rest of the page is mostly blank with some faint, illegible markings and noise.]

SCHOLIA GRAECA

IN

HOMERI ILIADEM

EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA

EDIDIT

GULIELMUS DINDORFIUS.

TOMUS II.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

M.DCCC.LXXV.

[*All rights reserved*]

LIBRARY OF THE
LELAND STANFORD JR. UNIVERSITY.

a. 42427

JUL 19 1900

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ν.

1. **ἘΠΕΙ** οὖν] ἐπειδή. ὅσα δηλοῖ τὸ ἐπεί, τὸ ὅτι “ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν” (Π. 2, 115), καὶ ὅτε, ὡς νῦν, καὶ ἐπειδή, καὶ ἀφ’ οὗ. 5
 Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα] ὅτι κεχώρικε τῶν Τρῳῶν τὸν Ἑκτορα, ὡς κάκει “οὐ γὰρ ἔτ’ Οἰνῆος μεγαλήτορος, οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’ αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος” (Π. 2, 641).

ἄλλως κεχώρικε τῶν λοιπῶν Τρῳῶν τὸν Ἑκτορα κατ’ ἐξοχήν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πύρρησιν Ἑκτωρ ὁ Πριάμου καὶ μετὰ τὸν 10 θάνατον τὴν ἀπὸ θεῶν εὐτύχησε τιμῆν. οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι πιεζόμενοι κακοῖς ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. χρῆσμός δὲ αὐτοῖς ἐδόθη παύσεσθαι τὰ δεινὰ, ἔαν ἐξ Ὀφρυνίου τῆς Τρῳάδος τὰ Ἑκτορος ὅσα διακομισθῶσιν εἰς τὸν παρ’ αὐτοῖς καλούμενον τόπον Διὸς γονάς. οἱ δὲ τοῦτο ποιήσαντες καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες διὰ 15 τιμῆς ἔσχον Ἑκτορα, κατὰ τε τοὺς ἐπείγοντας καιροὺς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀριστοδήμῳ.

2. *παρὰ τῆσι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης περὶ τῆσι. μήποτ’ οὖν διχῶς.

*ὅτι πόνον τὸ κατὰ πόλεμον ἔργον εἶρηκεν. 20

3. τὸ πάλιν τὴν ἀπὸ τοῦ εὐθέος μεταστροφὴν δηλοῖ, σύνηθες δὲ ἐστὶν Ὀμήρῳ “ὅσσε πάλιν κλίνασα” (Π. 3, 427). οἱ δὲ, ἀνὰ μέρος Μυσίαν καὶ Θράκην ὄρων ἔστι δὲ καὶ τοῦτο σύνηθες Ὀμήρῳ “πάλιν ποίησε γέροντα” (Π. 16, 456). καὶ εἰς τοῦπίσω “πάλιν ἐρύσσασα” (Π. 5, 836). καὶ ἐναντίον “οὐδὲ πάλιν ἐρέει” (Π. 9, 25 56).

6. ὅτι—] Textui praescriptus asteriscus cum diplo a. m. rec.

7. οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’] οὐδέ τ’

9. ἄλλως] *Πορφυρίου

21. *εὐθέος] εὐθέως

*δηλοῖ—ἐστὶν Ὀμήρῳ] om.

4. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νόσφιν ἀναφέρει γὰρ αὐτὸ ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἕλληνας.

5. Ἀγαυῶν [Ἰππημολγῶν] Ἀγαυοὶ ὄνομα ἔθνους ἵππους δὲ ἀμέλγοντες οὗτοι τῷ γάλακτι ἐτρέφοντο. Δημήτριος δὲ ἀγαυοὺς τοὺς εὐεϊδεῖς. 5

6. γλακτοφάγων Ἀβίων τε] πολλῶν εἰρημένων περὶ τούτων πολλοῖς, βέλτιον, ὡς Ἀριστάρχῳ ἐδόκει, καὶ χωρὶς τοῦ συνδέσμου προφέρεσθαι τὸν στίχον, καὶ διαστέλλειν βραχὺ μετὰ τε τὴν πρώτην λέξιν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν, ἵνα τὰ ἔθνη πολλὰ καὶ τὸ δικαιοτάτων κοινὸν ἐπὶ πάντων νοούμενον μείζονα τὴν ἱστορίαν ἐμφαίη. 10

* Ἀριστάρχος χωρὶς τοῦ τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

Ἀβίων τῶν νομάδων Σκυθῶν, ὅθεν καὶ ὁ Ἀνάχαρσις ἐστίν· οὓς δὴ φησιν ἀπάντων εἶναι δικαιοτάτους, ὅτι κοινοὺς ἔχουσι παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ πάντα πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. τούτοις δὲ καὶ αὐτομάτως ἡ γῆ βίον φέρει, οὐδέ τι ζῶον ἐσθίουσιν. τούτους 15 Αἰσχύλος Γαβίους φησίν. ἄβιοι δὲ ἐκλήθησαν ἢ παρὰ τὸν βίον ἢ τὴν βίαν. ἢ ἅμα βίῳ πορευόμενοι. ἢ ὅτι ἄοικοι. οἱ δὲ τὸ ἄ κατ' ἐπίτασιν, ἢ ἢ πολυβίων καὶ πολυετῶν, ὅτι μακρόβιοι. ἢ τὸν ἡμέτερον βίον μὴ ἐγνωκότων· ἐπιφέρει γὰρ δικαιοτάτων ἀνθρώπων. ἢ μὴ βιαζομένων. ἢ ἀμαξοβίων. τινὲς δὲ τούτους Σαρμάτας φασίν· 20 λέγουσι δὲ αὐτοὺς τοὺς ὀδίτας τρέφοντας ἄλλον ἄλλῃ διαπέμπειν.

πάντων Σκυθῶν ὑποκυψάντων Ἀλεξάνδρῳ μόνους Ἀβίους φασίν οὐχ ὑπεῖξαι, μόνον δὲ ἐπισκεψαμένους τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐπικηρυκεύσασθαι πρὸς αὐτόν. δικαιοτάτους δὲ φησιν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀνεπίμικτον, ὡς καὶ Αἰθιοπῆας· ἢ ὅτι οὐκ ἠθέλησαν συστρατεῦσαι 25 Ἀμαζόσιν εἰς Ἀσίαν.

8. * οὐ γὰρ ὅτ' ἀθανάτων] Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ε, οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων.

9. * ἀρηξέμεν] γράφεται καὶ ἀρήξειν.

10. ἀλαοσκοπὴν] ματαίαν τὴν κατασκοπὴν· ἀλαὸς γὰρ κατὰ 30 διάλεκτον ὁ τυφλός.

4. * τῷ γάλακτι] τὸ γάλα

6-10. Eadem post lin. 27.

8. τε additum e loco altero.

16-20. Eadem fere Etym. M. p. 3, 20. 232. et Eustath. p. 916, 17.

17. βίῳ Eustath.] βίων. In Etym. M. βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι

τόξοις.

18. * ἐπίτασιν] ἔκτασιν

ἡμέτερον] * ἡμερον

20. Σαρμάτας ex Etym.] σπαρμάτας (* Σαυρομάτας)

23. * μόνον (χρόνῳ Eust.) δὲ— πρὸς αὐτόν] om.

11. * ὅτι θαυμάζων ἀντὶ τοῦ θεώμενος.

12. ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς] Ἀριστοφάνης πληθυντικῶς ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς. οὐκ ἀπίθανος δὲ καὶ ἡ χωρὶς τοῦ μ̄ γραφῆ, Σάου τὴν γὰρ Σαώκην τὸ ὄρος φησὶ παραηλοῦσθαι.

Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιοστὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησμὸν ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θράκην μετοικῆσαι, ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. Σάμου οὖν Θρηϊκίης τῆς Σαμοθράκης. τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ὄρος Σαώκη.

* ὅτι οὐδέποτε συνθέτως εἶρηκε Σαμοθράκην.

15. ἔθ' ἄρ' ὄγ] τρεῖς παράλληλοι ὀξεῖαι, μία μὲν ἡ ἄρχιυσα, 10 δευτέρα ἡ τοῦ ἄρα, τρίτη δὲ ἡ τοῦ ὄγε.

16. * Τρωσὶν δαμναμένους] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων.

20. ἐξήγεται διὰ τί οὐκ εὐθείᾳ πορεύεται ὁ Ποσειδῶν εἰς Τροίαν, ἀλλὰ τὸν χρόνον δαπανᾷ πορευθεὶς εἰς Αἰγᾶς. ῥητέον οὖν ὅτι δυοῖν ἕνεκα πραγμάτοιιν μεμηγάνηται αὐτῷ ἡ ἀποδημία, πρῶτον μὲν ἵνα 15 ἀποκλαίῃ τὸν Δία ὡς ἀπολελοιπῶς τὸν πόλεμον, δεύτερον δὲ ἵνα καθοπλισθῆ εἰς τὸν τοῦ Διὸς πόλεμον, ἔαν ἄρα φωραθεὶς εἰς τὴν συμμαχίαν κινδυνεύσῃ.

21. Αἰγᾶς, ἔνθα δέ οἱ] ὅτι κατὰ τὰς Αἰγᾶς ἐν βυθῷ τὴν οἰκῆσιν τοῦ Ποσειδῶνος ὑποτίθεται ἀόρατον ἀνθρώποις, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμ- 20 που τῶν ἄλλων θεῶν μὴ ὄρωμένων. Αἰγαὶ πόλις Ἀχαιῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ἔνθα τιμᾶται μὲν ὁ Ποσειδῶν, ἄγεται δὲ καὶ Διονύσῳ ἑορτῇ, ἐν ᾗ ἐπειδὴν ὁ χορὸς συστάς τὰς τοῦ δαίμονος τελετὰς ὀργιάζει, θαυμάσιον ἐπιτελεῖσθαί φασιν ἔργον ἄμπελοι γὰρ ἄς καλοῦσιν ἐφημέρους, ἀνισχύουσης μὲν ἡμέρας καρπὸν βλαστάνουσιν, ὥστε 25 δρέποντας αὐτοὺς εἰς ἐσπέραν οἶνον ἄφθονον ἔχειν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

25. * ὅτι ἐκ τῶν συμφραζομένων τὸ γέντο ἔλαβεν σημαίνει.

27. ἄταλλε] εἰς νεότητα κατὰ διάθεσιν ἐγίνετο, ὅ ἐστιν ἐσκίρτα καὶ ἔχαιρεν. ὑπ' αὐτοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ δι' αὐτόν. 30

* ἐν ἄλλῳ ὑπ' αὐτῷ.

5. * οἱ] om.
 ἔτος] * καὶ ἕνατον ἔτος
 7. * προσηγορεύθη—Ἀπολλοδώρῳ]
 om.

13. * Πορφυρίου praefixum.
 14. * εἰς] om.

15. πραγμάτοιιν] πραγμάτ
 18. * κινδυνεύσῃ] κινδυνεύη
 26. δρέποντας cod. Paris. 3060
 ap. Miller. *Journal des Savants*,
 1839, p. 715] τρέποντας
 29. * νεότητα κατὰ] ἐνόητα καὶ

28. πάντοθεν] ταῦτά εἰσι τὰ εἰς $\overline{\theta\epsilon\upsilon\sigma}$ τῶ $\overline{\theta\epsilon\upsilon}$ παραληγόμενα καὶ προπαροξυνόμενα ἐπιρρήματα, οἴκοθεν ἄλλοθεν ἔνδοθεν ἔκτοθεν ἐκάστοθεν ἀπόπροθεν πάντοθεν.

* Ἀρίσταρχος ἠγνοίησαν, ἄλλοι δὲ ἠγνοίησεν.

οὐδ' οἰγνοίησαν ἄνακτα] ὅτι ἠγνοίησαν γραπτέον· σύνθηες γὰρ 5 Ὀμήρῳ οὕτως λέγειν, ἠγνοίησαν τὰ κήτη, καὶ οὐκ ἠγνοίησεν. καὶ ὅτι κευθμῶν εἴρηκεν ἢ δὲ ὀρθή ἐστὶν κευθμός ὡς αὐλός.

* στικτέον ἐπὶ τὸ ἄνακτα.

29. γηθοσύνη] Ἡρόδικος τὴν $\overline{\theta\sigma}$ συλλαβὴν ὀξύνει, ἵνα ᾗ τὸ πλήρες γηθόσυνα, εἴτα ἢ δὲ θάλασσα· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος γηθοσύνη 10 δὲ θάλασσα ἀντὶ τοῦ γηθόσυνος, χαίρουσα. εἰσὶ μέντοι οἱ ἀναγινώσκουσι γηθοσύνη καὶ δοτικὴν πτώσιν ἐκδέχονται, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης, οἷς ἐγὼ σγκατατίθεμαι, ἵν' ᾗ τὸ ἀκόλουθον τοιοῦτον, τῇ χαρᾷ ἢ θάλασσα δίστατο, ἵνα καὶ ἔθει Ὀμηρικῶ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς παρειλημμένη ὑπάρχοι, ὑπὸ χαρᾶς ἢ θάλασσα 15 δίστατο, ὁμοίως τῶ “δς δὴ γήραι κυφὸς ἔην” (Od. 2, 16). τί δὲ ἐστὶ τὸ κινεῖν με ἐκθήσομαι· ὀρῶ τὰ διὰ τοῦ $\overline{\sigma\upsilon\eta}$ θηλυκὰ μὴ κατὰ θηλειῶν ἐπιθετικῶς τιθέμενα, πραγμάτων δὲ ὄντα κατηγορικά. πρόδηλος δὲ ἢ παρ' αὐτῶ τῶ ποιητῆ χρήσις· ἐστὶ γάρ τι κερδοσύνη πρᾶγμα, οὐχὶ κερδοσύνη γυνή· “ὡς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγεῖτο” 20 (Il. 22, 247)· “ἀρχὴν ξεινοσύνης” (Od. 21, 35)· “πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἐστὶ κακόν” (Od. 15, 343)· “τὴν δ' ἦησ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην” (Il. 24, 30)· “δρηστοσύνη δ' οὐκ ἂν μοι” (Od. 15, 321)· “ταρβοσύνη, φὰν γάρ μιν” (Od. 18, 342). εἴπερ οὖν ταῦτα πάντα εὔρεθη οὐκ ἐπιθετικῶς κατὰ τινος θηλείας, κατηγορικὰ δὲ πράγματος, 25 πῶς ἂν γένοιτο γηθοσύνη θάλασσα; οὐ γὰρ ἀγαθοφροσύνη γυνή· ἄμεινον οὖν ἐπὶ πράγματος παραλαμβάνειν καὶ δοτικὴν πτώσιν ἐκδέχεσθαι. εἰκός τινα φήσειν ὑπὲρ Ἀριστάρχου καὶ τῶν ἄλλων ὡς ὅτι αὐτὸς ἤδη ὁ ποιητὴς ἀρσενικῶς τοῦτο ἀπεφάνητο “γηθόσυνος δ' οὐρῶ” (Od. 5, 269)· οὕτως ἀκόλουθον θηλυκὸν γένοιτ' ἂν τὸ 30 γηθοσύνη. ὃν διδάξομεν ὡς ὅτι τὰ διὰ τοῦ $\overline{\sigma\upsilon\eta}$, εἰ παράγοιτο ἐπιθετικῶς, ἀρσενικὰ ὑπάρχοντα μηκέτι ποιεῖ κατὰ τὸ πλεῖον θηλυκοῦ γένους παρασχηματισμόν. τὸ οὖν δικαίος Ζεὺς οὐκ ἔχει τὸ δικαιοσύνη θηλυκόν, ἔτι ἐπιθετικῶς κατὰ τινος θεοῦ τασσόμενον.

5. οἰγνοίησαν] Sic A.
14. ἵνα καὶ Vill.] ἢ ἵνα καὶ

15. ὑπάρχοι Vill.] ὑπάρχει
32. ποιεῖ Bekk.] ποιεῖν

* ὅτι χωρὶς τοῦ ἰ γραπτέον τὸ γηθσύνη· ἔστι γὰρ ἀρσενικὸν γηθόσυνος.

31. εὐσκαρθμοί] εὐσκάριστοι, ὅ ἐστιν εὐκίνητοι, ταχεῖς· σκαρθμὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ πούς.

33. Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου] νῆσοι πλησίον Τροίας κείμεναι. καὶ 5 ἡ μὲν Τένεδος κεῖται μέση τριῶν πελαγῶν, Αἰγαίου, Ἑλλησπόντου, μέλανος κόλπου (διὸ καὶ Τρίδος ὑπ' ἐνίων καλεῖται), ἡ δὲ Ἰμβρος ἐστὶν ἐν τῷ μέλανι κόλπῳ.

41. ἄβρομοι αἰτίαχοι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγαν βρομοῦντες καὶ ἄγαν ἰαχοῦντες, κατ' ἐπίτασιν τοῦ ᾱ κεμένου· ἐκάσταν γὰρ θαρυβώδεις 10 τοὺς Τρῶας παρίστησιν.

αἰτίαχοι] οἱ μὲν παρὰ τὸ ᾱειν καὶ ἰάχειν· οἱ δὲ, ἐξαιρεθέντος τοῦ ν̄ τὸ ὕ προσελθεῖν, ὡς ἀγαθὸς ἀγαυός, κατόξαντες καυάξαντες· οἱ δὲ, κατ' ἐπίτασιν ὄντος τοῦ ᾱ, αἰτίαχοι, εἶτα πλεονάσαντος τοῦ ὕ. Χρῆσις δὲ ὁ Στωϊκὸς καὶ Διονύσιος ὁ Θραξ̄ δασύνουσι τὰ αἰτίαχοι, 15 ἢ ἢ ξηρόφωνοι.

42. * Ἀχαιοὺς] γράφεται ἀρίστους.

45. ὅτι τὸ εἰσάμενος πολλὰ σημαίνει, νῦν μὲν ὁμοιωθεῖς, ἐν ἄλλοις δὲ “καὶ ῥ̄ ἐπεισαμένη” (Il. 21, 424) ἐφορμήσασα. “εἶσατο 20 ὅ ὡς ὅτε ρίνόν” ἀντὶ τοῦ ἐφάνη (Od. 5, 281).

εἰσάμενος] ὁμοιωθεῖς, ὄρμησας, φανείς. (Margo exter.)

50. * στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου.

51. ἔξουσι] Ἀριστοφάνης σχήσουσιν, ὁμοίως τῷ “παρμένετ’ αὐτοὶ δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί” (151).

52. περιδείδια] ἔφαμεν ὅτι ἡ περί οὐκ ἀναστρέφεται, ὅτε σημα- 25 τικὴ ὑπάρχει τοῦ περισσῶς.

53. ἢ δοτικὴ ἔατιν ἄρθρου, ἐπιρρηματικῆς δὲ ἔχεται συντάξεως· τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἐστὶν αὐτοῦ “τῆ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ κελαινεφές” (Il. 15, 46)· “τῆ γὰρ ἔχ' ἢ ῥα πολὺ πλεῖσται” (ib. 448).

59. * διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ κεκοφῶς καὶ κεκοπῶς. 30

60. * ἄτι ἀντὶ τοῦ κόπτων. ἐν δὲ τῇ Χία καὶ Ἀντιμάχου κεκοπῶν.

61. ὁ ἀστερίσκος, ὅτι. νῦν ἰγιῶς κεῖται ὁ στίχος, ἐπὶ δὲ Ὀδυσ- σέως κατὰ τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα (Il. 23, 772) οὐκέτι.

1. ἀρσενικὸν] αρ (sic)

5. * καὶ ἡ μὲν] ἡ μέντοι

6. * Αἰγαίου] αἰγῶνος

15. αἰτίαχοι] ἰαχοι A. ἀνίαχοι cod.

Vat. 915 Philol. vol. 11 p. 170.

26. περισσῶς] περισσός

30. * Ἀρίσταρχος] ἀριστοφάνης

63. περιμήκεος ὡς Διομήδεος. τὰ γὰρ εἰς ᾗς σύνθετα, παρ' οὐδέ-
τερα γενόμενα τὰ εἰς ὅς, τῶ ἢ παραληγόμενα βαρύνεσθαι θέλει, ὥσπερ
ἔχει παρὰ τὸ κῆτος τὸ μεγακῆτης, ἦθος κακοῆτης. διὸ τὰ λαβικηδῆς
οἰνοπληθῆς ὄξυνόμενα παρὰ ῥήματά φαμεν συντεθεῖσθαι, τὸ κῆδω
καὶ τὸ πλήθω. 5

64. ὅτι ἐλλείπει ἢ διά, διὰ πεδίου, καὶ τὸ ἄλλο δοκεῖ συγκεχυ-
κέναι ἐπὶ τοῦ δευτέρου, εἰ μὴ ἄρα τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ἀλλοιγενεῦς
ἀκουσόμεθα.

66. τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν] πρὸς τὸ δυϊκὸν σχῆμα. ἢ δὲ ἀναφορὰ
πρὸς τὰ περὶ τῶν Σειρήνων "Σειρήνων ἀδινάων" (Od. 23, 326), 10
Σειρήνοιον (Od. 12, 52), ὅτι ὁ λόγος ὡς περὶ δύο.

Ἄϊλος ταχὺς Αἴας] Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως
Ἄποῦντος, πατὴρ δὲ Ἄϊλέως. οὗτος μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν
αἴτιος τοῖς Ἑλλῆσιν ἀπωλείας ἐγένετο. Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριά-
μου, ἰκέτιν οὔσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῶ τῆς θεοῦ σηκῶ κατήσχυεν, ὥστε 15
τὴν θεὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὄροφὴν τρέψαι, τοῖς
δὲ Ἑλλῆσιν ὑποστρέφουσι καὶ κατὰ τὴν Εὐβοίαν γενομένοις
χειμῶνας διεγεῖραι μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι.
διανηξάμενος δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυράδας καλουμένας πέτρας ἔλεγε
χωρὶς θεῶν γνώμης διασεῶσθαι. Ποσειδῶν δὲ ἀγανακτήσας διέ- 20
σχισε τὴν πέτραν καὶ τὸν Αἴαντα τῶ κλύδωνι παρέδωκεν· ἐκριφέντα
δὲ αὐτὸν κατὰ Δῆλον νεκρὸν Θέτις ἐλεήσασα θάπτει. Ἀθηνᾶ δὲ οὐδ'
οὕτως τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ
χίλια ἔτη εἰς Ἴλιον ἐκ κλήρου παρθένους πέμπειν. ἢ ἱστορία παρὰ
Καλλιμάχῳ ἐν Α αἰτίων καὶ παρὰ τῶ ποιητῇ ἐν τῇ Δ τῆς Ὀδυσ- 25
σείας παχυμερῶς.

68. Αἴαν] τὸ ἐξῆς ἐστίν, ἐπεὶ τις θεῶν κέλεται μάχεσθαι, καὶ δ'
ἐμοὶ αὐτῶ· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου λεγόμενα διορθωτέον. ἢ διπλῆ,
ὅτι ἀναλόγως ἐκφέρει τὰ τοιαῦτα ὁ ποιητῆς, καὶ οὐ δεόντως ὁ Ζηνό-
δοτος ἔγραφεν "ᾧ τε σὺ Κάλχα" (Π. 1, 86) χωρὶς τοῦ ν. 30

70. οἰωνιστής] οἰωνοσκόπος. πῶς δὲ, φασίν, ὁ Ποσειδῶν οὐκ

7. δευτέρου] ἐτέρου Friedlaender.

10. Σειρήνων ἀδινάων Lachmannus] Nihil praeter νηάων A.

12. * πόλεως] πόλιος

13. * Ὀποῦντος] om.

14. * ἐγένετο] ἐγίνετο

17. * γενομένοις] γινόμενοις

19. * Γυράδας] χοιράδας. V. Thes. vol. 2 p. 831. Γυραίας dixit Tzetz. ad Lyc. 1141.

30. σὺ] αὐ

ἔλαβε τὸν Αἴαντα; καὶ ῥητέον ὅτι φαντασίαν τινὰ παρέχει τὸ θεῖον ἑαυτοῦ.

71. ἴχνια] τὸ ἴχνιον προπαροξυτονητέον, ὁμοίως τῷ ἀράχνιον· οὐ γάρ ἐστὶν ὑποκοριστικόν, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος ἐσχημάτισται. ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς οὐδὲ ὑποκοριστικοῖς χρῆται ἐδηλώσαμεν ἐν τῇ Α. 5

ἴχνια ὁμοιοτόνως τῷ παίγνια· καὶ γὰρ ὁ μὲν παρὰ τὸν ἴξω μέλ-
λοντα ἔλαβε τὸν σχηματισμὸν, ὁ δὲ παρὰ τὸν παίξω. τὰ γὰρ ἀπὸ
μακρᾶς ἀρχόμενα ἔχει παροξυτονούμενα τὰ ὑποκοριστικὰ οὐδέτερα,
τυρός τυρίον, χρυσός χρυσίον, ἔρκος ἐρκίον, τεῖχος τειχίον· τὰ δὲ
ἀπὸ βραχείας οὐκέτι, φάκος φάκιον, λάγος λάγιον, ράκος ράκιον, 10
νάκος νάκιον. τὸ δὲ ἴχνια ὡς ἄφωνον ὑγρῷ συνεξυγμένον οὐ ποιεῖ
μακρὰν τὴν πρὸ αὐτοῦ.

*γράφεται καὶ ἴθματα· Ζηνόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἴχ-
ματα.

82. χάρμη γηθόσυνοι] χαίροντες τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ ὅτε δηλοῖ ἡ 15
λέξις καὶ τὸ χαίρειν τῇ εἰς μάχην παραθήξει, παρὰ τὸ χαράσσειν.
τὴν γὰρ χαρὰν, ὡς φησὶν Ἀρίσταρχος, οὐδετέρως αἰεὶ λέγει χάρμα.

*ὅτι ἐλλείπει ἡ ἐπί, ἢ ἢ ἐπὶ χάρμη.

85. *γυῖα λέλωτο] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ὡς “σπάρτα λέλυνται” 20
(Π. 2, 135).

88. ὑπ' ὄφρῦσι δάκρυα λείβον] ἐστέναζον, ἐδάκρουν· οἱ γὰρ
ὀφθαλμοὶ καθ' Ὅμηρον ὑπὸ ταῖς ὄφρῦσι· “κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ'
ὄφρῦσιν ὅσσε φαεινὴ” (Π. 14, 236). διὰ δὲ τούτων ἐδάκρουν.
ἕτεροι δὲ ἤκουσαν λεληθότως ἔκλαιον.

92. *Πηνέλεων] διὰ τοῦ ὀ Ἀριστοφάνης, Πηνέλεον. 25

95. *ἔμφασιν ἔχει πλείονα τὸ καῦροι χωριζόμενον τοῦ νέοι.

96. ἀμάς] ἡμετέρας. τὸ ἀμάς ἐκτείνεται κατὰ τὸ τέλος, καίτοι
Δώριον ἔχον τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν, ἐπεὶ ἐνικῶ παράκειται τῷ
διὰ τοῦ ἠ λεγομένῳ, ἀμῆν, ἅπερ ὀλόκληρον ἂν ἦν Δωρικόν, εἴπερ εἰς
αν κατέληγεν. 30

98. νῦν δὴ εἶδεται ἤμαρ] νῦν ἀνεφάνη ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ὑπὸ τῶν
Τρώων ἀναιρεθήσεσθε.

3. ὁμοίως] ὁμοιοτόνως Bekkerus.

6. ὁμοιοτόνως] ὁμοτόνως Vill.

7. παίξω Bekkerus] παίξω

11. ἄφωνον Bekkerus] σύμφωνον

17. φησὶν Bekkerus] φησὶ μ'
Ἀρίσταρχος Cobetus Mnem.
nouvae vol. 3 p. 111] ἀριστιδης

29. λεγομένῳ Bekkerus] ληγομένῳ

102. φυζακινής] ὁμοίως ἀναγνωστέον τῷ ἑαρινῆς. πῶς δ' ἔσχη-
μάτισται δεδῆλωται ἐν τῷ περὶ παρωνύμων.

103. Ἀρίσταρχος βαρύνει τὸ θῶων, καὶ ἐπέισθη ἢ παραδόσις· ὁ
δὲ Πάμφιλος περισπᾷ, ἐπεὶ τὰ εἰς ἐς λήγοντα δισύλλαβα ὀνόματα
ἐπὶ εὐθείας πληθυντικῆς ἔχει γενικὴν περισπωμένην. διὸ καὶ τὸ 5
Τρώων καὶ δμῶων καὶ παιδῶν ἀνεγίνωσκε περισπῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ
πάντων καὶ λάων καὶ τίνων, περὶ ὧν λόγον ἔδωκαν καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν
καὶ ἡμεῖς.

θῶων] οἱ θῶες ζῶα ἄλκιμα καὶ εὐκίνητα, ἔνιοι δὲ παραπλήσια
ύαίνη. τὸ δὲ θῶων ἔνιοι περισπῶσιν, ἢ ὁμοτονῇ τῷ θηρῶν καὶ κυνῶν. 10
οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος προφέρεται, Διοκλῆς καὶ ὁ Θραξ Διονύ-
σιος ὡς βαρύνοντες τὴν λέξιν. Κάσιος δὲ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς
βαρυτονήσεως φησὶν ὅτι τὰ μονισύλλαβα, ὅταν μὲν ἔχη τὴν πληθυν-
τικὴν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς μετὰ συμφώνου λεγομένην, πάν-
τως καὶ κατὰ τὴν γενικὴν περισπᾶται, οἷον θῆρες κύνες χῆνες, ὅταν δὲ 15
ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, πάντως βαρυτονουμένην, οἷον Τρῶες δμῶες
θῶες λαες, ἀντίκειται δὲ αὐτῷ τὸ παιδῶν καὶ πάντων. Χαίρις δὲ
φησὶν οὐκ εἶναι ἐν δισυλλάβοις ἀναλογίαν.

* οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ παρδαλίων.

ἦια βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὄδῳ καὶ 20
πλῆ. “δεῦτε φίλοι ἦια φερώμεθα” (Od. 2, 410). Σιμωνίδης. καὶ

7. τίνων Bekkerus] τιμῶν

10. ύαίνη] υίαίνη

τῷ Bekkerus] τὸ

11. προφέρεται Vill.] προφέρεσθαι

12. Κάσιος] Idem grammaticus.
memoratur in scholio codicis
Townleiani ad 7, 235.

16. βαρυτονουμένη Vill.] βαρυτο-
νουμένης

19. οὕτως] Id est παρδαλίων, ut
in textu legitur. Recte Apollo-
nius Lex. Hom. πόρδαλις:—φαί-
νεται λέγων ἐπὶ τοῦ ζῶου διὰ τοῦ ὄ,
ἐπὶ δὲ τῆς δορᾶς διὰ τοῦ ᾠ. Conf.
schol. ad. 17, 20. 21, 573.

παρδαλίων Cobetus Mnem. nov.
vol. I p. 42] παρδαλίων. In marg.
exteriore huic versui adscriptum
παρδ^α. Aristarchi haec erat sen-
tentia πόρδαλις ἐπὶ τοῦ ζῶου, πάρδα-

λις ἐπὶ τῆς δορᾶς dici, perversa ab
librariis in pluribus scholiorum
locis. Recte Photius in Lexico
πόρδαλις οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, Ἀττικοὶ
πάρδαλις. Ὁμηρος τὸ μὲν ζῶον διὰ
τοῦ ὄ, τὴν δορᾶν δὲ διὰ τοῦ ᾠ, quae
ad verbum describens Eustathius
p. 1251, 52. ἐν παλαιῷ ῥητορικῷ
λεξικῷ (Aelii Dionysii, ut videtur
Cobeto) se invenisse scribit. Hinc
in scholio Od. 4, 156 παρὰ τὸ ἄρχω
ἀρχάμος καὶ ἄρχαμος, ὡς παρδαλή
ἢ δορὰ καὶ πάρδαλις τὸ ζῶον, recte
Cobetus corrigit πόρδαλις τὸ ζῶον.

21. Σιμωνίδης] * Σιμωνίδης φησὶν
vel φησὶν ὁ Σιμωνίδης, quod qui
scripsit praecedentia verba pro
Simonideis habuit. Manifestum
est excidisse verba Simonidis.

τὰ ἄχυρα δὲ ἤϊα λέγεται. “ὡς δ’ ἄνεμος ζαῆς ἤτων θημῶνα τινάξει.” (Od. 5, 368). τάχα δὲ τὰ φερόμενα παρὰ τὸ ἶναί· γενηθέντος γὰρ ἀνέμου δεῦρο κἀκέισε φέρεται.

107. Ἡρακλέων ἀξιοῖ στίζειν πόλιος, ἵνα, φησίν, ἐμφαίῃ τοιοῦτό τι· τί δὲ λέγω πόλιος; ἐπ’ αὐταῖς γὰρ ἤδη ταῖς ναυσὶ 5 μάχονται. ἱκανὸν μέντοι βραχὺ διαστέλλειν.

* Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης νῦν δὲ ἐκάς πόλιος.

110. * ὅτι ἐλλείπει ἢ περί· περί νηῶν.

115. ἀκεσταί] εὐθεράπευτον, εὐίατοι. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν φρένες· ραδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθεράπευτοι οὔσαι. ἢ θερα- 10 πευτικάί.

ὅτι ἀμφίβολον τὸ ἀκεώμεθα, πότερον ἰαθῶμεν ἢ ἀκεσώμεθα· ὁ καὶ ἰγίης, οἷον τὸ ἐλάττωμα ἰασώμεθα.

* ἀκεσταί τοι] ἐν τισι τῶν ὑπομημάτων διὰ τοῦ τε, ἀκεσταί 15 τε.

118. * μαχησαίμην] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλέσαιμι.

127. καρτεραί, ἄς οὐτ’ ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν] πρὸς τὴν τοῦ χρόνου ἀλλαγὴν· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὀνόσατο. καὶ ὅτι δις παρείληφε τὸν σύνδεσμον, ἂν καὶ κέν.

132. προπαροξυτονητέον τὸ ἰππόκομοι· ἢ γὰρ κόμη ἔγκειται, 20 οὐ τὸ κομῶ· οὕτως οὖν ἀναγνωστέον, ὡς κυπαρισσόκομος καλλίκομος. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ ληγόντων θηλυκῶν συντιθέμενα καὶ μεταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς τὴν εἰς ὅς κατάληξιν προπαροξύνεται, ἄφωνος ἀναυδος· οὕτως ἰππόκομος. τότε μέντοι παροξυτονητέον τὸ ἰππόκομος, ὅτε τὸ κομῆν ἔγκειται· “Νεστορέας μὲν ἔπειθ’ ἵππους θερά- 25 ποντε κομείτην” (Π. 8, 113).

φάλοισι] συρίγγια ἐπὶ τῶν μετώπων εἰς ἃ καθίενται οἱ λόφοι, ὥστε τοὺς ἐκ τῶν κορυθῶν λόφους ψαύειν ἀλλήλων.

135. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φρόνεον· τὸ γὰρ ἐξῆς, οἱ δ’ ἰθὺς φρόνεον μάχεσθαι, καὶ μέμασαν. 30

137. ὀλοοίτροχος] λίθος περιφερῆς καὶ στοργγύλος, ὁ ἐν τῷ τρέχειν ὀλοός, ἐπεὶ καταφερόμενος πᾶν τὸ ἐμπῖπτον βλάπτει. Δημή-

2. * γάρ] δὲ γάρ.

10. * ραδίως] om.

21. ὡς addidit Lehrsus.

31. Hoc scholion cum levi scripturae diversitate legitur in

cod. Basil. ap. Valcken. ad Hero- dot. 5, 92, 9.

32. * βλάπτει—ὄλος] βλάπτῃ—ὄ

λόγος

τριος ὁ γονύπεσος δασύνει, ἴν' ἢ ὅλος τροχοειδῆς καὶ κατὰ πᾶν μέρος ἀστήρικτος, τῷ δὲ τόνῳ ὡς κακότηπος· οὕτως δὲ καὶ Ἑρμαπίας καὶ Νικίας καὶ Ἀριστέας καὶ Ἀριστόνικος. Κωμανὸς δὲ καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης ψιλοῦσι καὶ παροξύνουσιν, ἀκούοντες τὸν ἐπὶ τὸ τρέχειν ὅλον καὶ δεινόν. ἐπένεσις δὲ τοῦ ἰ περιττή· καὶ γὰρ 5 χωρὶς αὐτοῦ σώζεται τὸ μέτρον, καὶ ἔδει αὐτὸ ἀναλογῆσαι τῷ “Ἄτλαντος θυγάτηρ ἀλοόφρονος” (Od. I, 52). Δημόκριτος δὲ τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὀλοοῖτροχον καλεῖ. καλῶς δὲ βάρβαρον καὶ ἄλογον ὀρμὴν ἀψύχῳ βάρει εἴκασε διὰ παντὸς τόπου κυλινδουμένῳ.

10

138. στεφάνης] περικεφαλαίας, ἣ ὄρους ἐξοχῆς· νῦν δὲ λείας πέτρας.

140. ὕψι, ὡς οἴκοι καὶ ἄγχι, ὡς φησι Πτολεμαῖος. τινὲς δὲ τοῦτο ὀξύνουσιν, ὑψί.

143. τὸ εἶος ἐνταῦθα κεῖται ἀντὶ τοῦ τέως, διόπερ οὔτε στιγμῆν 15 οὔτε ἀνταπόδοσιν ἔχει ἐπιφερομένην.

ἀπειλεῖ] ἠπειλεῖ, ἰπισχυεῖτο. ἔσθ' ὅτε δὲ τὸ καυχᾶται καὶ ἐπιπλήσσει δηλοῖ.

147. πρὸς τὸ ἀμφιγύοισιν, ὅτι οἱ μὲν, ἐπεὶ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ διερεῖδοντες χρῶνται· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ γυῶσαι, ὅτι βλάπτει 20 ἀμφοτέρωθεν. οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γυῶν, ὅτι ἐκατέρωθεν ἄκρον ἔχει· γυῶα γὰρ τὰ ἄκρα.

148. ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὁ δὲ χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω. ἠγνόησε δὲ ὅτι τὰ ἐμπεπηγότα δόρατα τῇ ἀσπίδι ἀναχωροῦντες διατινάσσουσιν, ἵνα ἀποπέσῃ. 25

149. διαπύσιον] διὰ παντὸς τοῦ πέρατος ἀκουσθῆναι δυνάμενον. ἢ διαπεράσιμον εἰς ἀκοάς. ἢ διαπύσιον, διαφανὲς καὶ σημαντικόν.

152. πυργηδόν] δίκην πύργου, ἐν τάξει. ἔστι δὲ ἐπίρρημα παραβολοειδές, ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν.

158. ἰπασπίδια προποδίζων] ὑπὸ τὴν ἀσπίδα ἠρέμα καὶ εὐρύθ- 30

2. Ἑρμαπίας] Sic simplici π scriptum etiam in scholio ad 11, 326, quod exscriptum est in Etym. M. p. 648, 33, sed Ἑρμαπίας in scholiis ad 4, 235 et 24, 557. Rectum est Ἑρμαπίας, cui nomini simile est Hermapion ap. Am-

mian. Marcell. 17, 4, 17. Et sic in inscriptionibus quoque Ἑρμαπίου apud Boeckh. vol. 3. in Addendis 4303 e. Ἑρμαπία et Ἑρμαπίας 403 h. et Ἑρμαπίων n. 6739, 2.

3. Κωμανὸς] κόμανος

15. στιγμῆν] ἰποστιγμῆν Friedl.

μως βαίνων, ἢ ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοὺς ποδας τιθεῖς, τουτέστι περι-
καλύπτων αὐτοὺς τῇ ἀσπίδι κατὰ τὴν πορείαν· ἐξ οὗ προδήλον ὅτι
οὐκ εἶχεν ὁ Διήφοβος ἀμφιβρότην ἀσπίδα οὐδὲ ὄπλα, ἢ ἂν αὐτὴν
ἐκράτει.

ἦτοι μετέωρα καὶ ὑψηλὰ προβαίνων, ἢ ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν 5
βαδίζων, ὃ ἐστὶν ἀκροβηματίζων.

159. Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο] ὅτι παραλέλειπται πρόθεσις
ἢ ἐπί, καὶ ἡ γενικὴ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς κεῖται· τὸ γὰρ ὄλον ἀντὶ τοῦ
ἐπ' αὐτὸν, ὡς καὶ τὸ “ἀλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου” (Π. 4, 100).

160. *τὸ ἐξῆς καὶ βάλε κατ' ἀσπίδα. οὕτως οὖν διορθωτέον. 10

165. *ὅτι νῦν χάσατο ἀντὶ τοῦ συνεχύθη.

166. *ὅτι λείπουσιν αἱ πρόθεσις, περὶ νίκης καὶ περὶ ἔγχους.

*Ζηνόδοτος ξυνέηξε.

168. οἰσόμενος] κομίσων, ἐνεγκῶν. διαφέρει τὸ οἶσων καὶ οἰσό-
μενος· οἶσων μὲν γὰρ καὶ ἐτέρῳ “οἶσε θέειον γρηῖ κακῶν ἄκος” (Od. 15
22, 481). “οἶσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν” (Π. 3, 103), οἰσόμενος δὲ
ἑαυτῷ.

172. ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὃς νάε Πήδαιον, ἵνα
κατάλληλον τὸν λόγον κατὰ συναφὴν ποιήσῃ. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι Ὁμηρος
διακόπτει τὰς φράσεις, ἵνα μὴ μακροπερίοδος γένηται. ἄλλως τε 20
καὶ κακόμετρον τὸ ἔπος ποιεῖ.

178. *αὐτ' ἔπεσεν] ἐν ἄλλῳ αἴψ' ἔπεσεν.

179. *κορυφῆ] οὕτως Ἀρίσταρχος ἐνικῶς. ἄλλοι δὲ κορυφῆς.

191. Ἐκτορος ἀλλ' οὐ πη χροός εἶσατο] ὅτι διήρηκε χροός ἀντὶ
τοῦ χρώς· διὸ βαρυτονητέον. καὶ ὅτι τὸ εἶσατο νῦν ἀντὶ τοῦ ἐφάνη. 25
οὕτως αἱ Ἀρισταρχοῦ, χροός ὡς λόγος· βούλεται δὲ διηρηθῆσαι
τὴν εὐθειαν. Ζηνόδοτος δὲ γράφει χρώς εἶσατο.

Ἀλεξίων φησὶν ὅτι Ἀρίσταρχος ὡς σοφός προηνέγκατο, Τυραν-
νίων δὲ ὡς πόλος, καὶ ἔχει λόγον ἑκατέρα ἢ ἀνάγνωσις. ἐὰν μὲν
χροός ὡς πόλος κατ' εὐθειαν πτώσιν ἀναγνώμεν, ἔσται τὸ λεγόμενον, 30
ἀλλ' οὐδαμῶς ὁ χρώς ἐφάνη· ἐὰν δὲ χροός ὡς σοφός κατὰ γενικὴν
πτώσιν, ἔσται, ἀλλ' οὐδαμῶς τοῦ χρωτὸς διήλθε· τὸ γὰρ εἶσομαι

1. * ἢ ὑπὸ] ἢ om.
9. καὶ τὸ Bekkerus] καὶ σὺ
12. λείπουσιν — νίκης Vill.] λέ-
γουσιν—νίκους
14. ἐνεγκῶν] Futuri forma vi-

tiosa.
19. συναφὴν Friedl.] συναλιφὴν.
Conf. schol. ad 14, 169.
24. χροός] χροός

καὶ τὸ φανῆναι σημαίνει καὶ τὸ διελθεῖν. ἐπικρίνομεν δὲ ἡμεῖς περὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐκεῖνο, ὡς ὅτι πιθανόν ἐστι μᾶλλον τὴν γενικὴν ἐκδέχουσαν ἢ περὶ τὴν εὐθείαν· ἦν γὰρ αὐτῷ ἔθος εὐθείαν μὲν ἐπίστασθαι εἰς ὡς περατουμένην “ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος” (Π. 4, 510)· καὶ ἀκόλουθος αἰτιατικὴ “χρῶτ’ ἀπονηφάμενη” (Od. 18, 5 172). τὰς δὲ ἄλλας πλαγίους οἶδεν ἀπὸ τῆς εἰς ὡς εὐθείας· “χρῶτ’ δ’ ἔντε’ ἐδύσετο παμφανώνοντα” (Π. 9, 596)· καὶ τὴν αἰτιατικὴν “μή τις χροῖα καλόν”· ὥστε εἰ οὐ κεκώλυται τῆς γενικῆς ἢ σύνταξις, τί ἐστὶ τὸ κατεπιῖγον μὴ τῆ συνήθει κλίσει τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι;

196. *μετὰ λαῶν] ἐν ἄλλῳ μετὰ ἔθνος. 10

197. Αἶαντε] ὅτι συνεχῶς κέχρηται τοῖς δυϊκοῖς. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ τῆς πατρίδος· Ἀθηναίων γὰρ ἴδιον.

203. κόψεν Ὀϊλιάδης] ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, περὶ Ἀμφιμάχου· καὶ ὅτι Ζηνόδοτος ἄρθρον ἐνόμιζε τὸ ὄ, Ἰλέως τὸν Αἶαντα καὶ οὐκ Ὀϊλέως ἀκούων· διὸ καὶ ἔγραφε κόψεν ἄρ’ Ἰλιάδης. 15

205. *Ἐκτορι] ὅτι πτώσις ἠλλακται, ἀντὶ τοῦ Ἐκτορος.

212. ἰγνύην] Ἰωνικῶς μετέβαλε τὸν τόνον, ἐπεὶ τὸ ἀκόλουθον ἰγνυά ἐστίν, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἰα τῆς καθόλου.

213. *ὅτι ἐνεικαν εἶρηκεν ὡς βασταζομένου αὐτοῦ διὰ τὸ τραῦμα.

217. *ὅτι πτώσις ἠλλακται, ἀντὶ τῶ ὄς πάσης Πλευρῶνος. 20

218. Αἰτωλοῖσιν] Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν Ἐνδυμίωνος, ὃς ἀκούσιον φόνον δράσας ἔφυγεν εἰς τὴν ἀπ’ αὐτοῦ προσαγορευθεῖσαν Αἰτωλίαν, κακεῖ τεκνοῦται Πλευρῶνα, ἀφ’ οὗ ἡ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλις Πλευρῶν ἐκλήθη. τούτου δὲ γίνονται δύο παῖδες, Κούρης καὶ Καλυδὼν, ἀφ’ ὧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐν Αἰτωλίᾳ προσηγορεύθησαν. οὕτω Δημάχος. 25

222. ὦ Θόαν] ὅτι σὺν τῷ ἦ ἢ κλητικῆ. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “ὦ τε σὺ Κάλχαν” (Π. 1, 86), ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ἦ.

*Ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ γ, νῦν γ’ αἴτιος.

223. *ὅτι ἐπιστάμεθα ἀντὶ τῶ δυνάμεθα.

224. *οὔτε] ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ δέ, οὐδέ. 30

225. *οὔτως διὰ τοῦ ἦ ἀνδύεται αἰ. Ἀριστάρχου.

226. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικε τὸ μέλλει.

3. ἦν—ὡς Lehrslius] οὐ—ὡς	21. ἀκούσιον φόνον δράσας] *Ἄπι
6. εὐθείας] Addit χροος ἀμεναι	ἀκουσίως τὸν Φορωνέως ἀνελών.
(sic) ἀνδρομά, quae delevit Vill.	24. *Κούρης καὶ Καλυδὼν] om.
12. Ἀθηναίων Vill.] ἀθηναίων	25. *οὔτω Δημάχος] om.
15. κόψεν ἄρ’] κόψενάρ	27. ὦ τε] ὅτε. Conf. p. 6, 30.

227. * υἷας Ἀχαιῶν] γράφεται καὶ ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.
229. ἐνεστὼς ἀντὶ παρῳχημένου τὸ ὀτρύνεις, ὡς τὸ “ζαχρηεῖς τελέθουσιν” (Il. 12, 547) ἀντὶ τοῦ ἐτέλεθον παρῳχημένου.
- * ὅτε μεθιέντα ἴδῃαι] γράφεται καὶ ὅθι μεθιέντα. Ζηνόδοτος δὲ ὅτις μεθίησι πρόνοιο. 5
233. κυῶν μέλπηθρα] ἐμπαίγματα, παίγνια· μετὰ κόρον γὰρ σφαιρίζουσι τὰς σάρκας οἱ κύνες. λέων δὲ τὸ πᾶν ἐσθίει, καὶ Κύκλωψ· “ἦσθιε δ' ὥστε λέων” (Od. 9, 292).
236. ὅτι τὸ σπεύδειν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν. 10
237. * Ζηνόδοτος συμφερτὴ δὲ βίη.
μάλα λυγρῶν] τὸ τῆς συναφῆς σημεῖον ὑπὸ τὰς τελευταίας δύο λέξεις θετέον· ἐξ ἀμφοτέρων γὰρ ἐν δηλοῦται τὸ λυγροτάτων, πρὸς δὲ καὶ Ἀρίσταρχος σημειοῦται τὸν στίχον, ἢ ἢ ὁ λόγος, συμφορητὴ τις ἀνδρῶν ἀρετὴ καὶ τῶν ἀσθενεστάτων, οἷον οὐ μόνον κατὰ ἕνα, 15
ἀλλὰ καὶ κατὰ πλῆθος ἔστι τις ἀρετὴ νοουμένη, κἂν εἷς ἕκαστος ἀσθενὴς ἢ καθ' αὐτόν. ἐὰν δὲ χωρίζωμεν τὰς δύο λέξεις, εὐεμπτώ-
τως ἔξομεν ἐπὶ τὸ ἀπεμφαῖνον, ὅπερ ἔστι τοιοῦτο, συμφορητὴ τις ἀρετὴ ἀνδρῶν ἔστι, καὶ μάλιστα τῶν ἀσθενῶν. ὅπερ οὐκ ἔστιν.
238. * γρ. ἐπισταίμεσθα. 20
245. * περὶ στήθεσσι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐνὶ στή-
θεσσι.
246. * Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης δουρίκλυτος.
θεράπων εὖς ἀντεβόλησεν] ὁ Ἀσκαλωνίτης φησὶν ὅτι Ἀρίσταρχος δύο ποιεῖ, θεράπων καὶ εὖς· τινὲς δὲ ὑφ' ἐν ἀνέγνωσαν ὡς Ἐπεω- 25
νεύς. ὅτι δὲ δεῖ κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκειν καὶ οὐ παρωνύμφ τύψω, διδαχθησόμεθα ἐξ αὐτῆς τῆς φωνῆς. ἐγένετο γὰρ ἂν θεραπευτεύς· ἀπὸ γὰρ γενικῶν φιλεῖ ὁ τοιοῦτος τύπος παράγεσθαι, εἶγε καὶ παρὰ τὴν λέαντος ὁ Λεωντεύς, οὐχὶ Λεωνεύς, παρὰ τε τὴν Αἰθίοπος Αἰθιοπεύς. 30
252. * ἀγγελίης] ἀντὶ τοῦ ἄγγελος οὕτως ἀγγελίας.
2. * ὡς τὸ] τὸ om. ut supra p. 11, 19.
4. ὅθι μεθιέντα] In textu est ὅτε 18. ὅπερ addidit Friedl.
μεθιέντα, sed adscripto in marg. 23. δουρίκλυτος] δουρι κλυτος
exterioro δὲ μεθιέντα. 26. τύψω Bekkerus] τόψω
11. συμφερτὴ Duentzer. Zenod. 31. οὕτως ἀγγελίας] ου ἀγγελῖ.
p. 66.] συμφερτὸς ὅτι ἀγγελίης ἀντὶ τοῦ ἄγγελος La
12. συναφῆς Bekk.] συναλιφῆς, Roche Textkr. p. 133.

257. κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον] πληθυντικῶ ἐνικὸν ἐπήγαγεν Αἰολικῶς καὶ Εὐριπίδης *Ἴωνι (390) “κωλυόμεσθα μὴ παθεῖν ὃ βούλομαι.” τινὲς δὲ κατέαξα μὲν, ἵνα ἦ, ὃ μὲν γὰρ εἶχον, κατέαξα, ὡς “ἄφαρ δὲ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν” (814).

*Ζηνόδοτος κατεῆξαμεν, διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (166) ὃ 5
ξυνέηξε λέγειν.

*ὅτι πληθυντικῶς κατεάξαμεν, καὶ ἐνικῶς οἰσόμενος καὶ ἔχεσκον.

260. *οὐκ ἀπίθανον διαστέλλειν ἐπὶ τὸ ἐν πρὸς τὸ σαφές.

261. ἐνώπια] οἱ ἐναντίοι κατὰ τὰς εἰσόδους τοῖχοι. βραχὺ δὲ 10
διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἐνώπια, ἵν' ἦ δούρατα παμφανόωντα. τὸ δὲ
αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Θ ραίψωδι (435) “ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια
παμφανόωντα.”

275. *ὅτι πρόθεσις παρεῖται καὶ ἡ πτώσις ἡλλακται, ἀντὶ τοῦ 15
περὶ τούτων διαλέγεσθαι.

276. εἰ γὰρ νῦν] τὸ ἐξῆς ἐστίν, εἰ γὰρ νῦν λεγοίμεθα εἰς λόχον,
οὐδέ κεν ἔυθα τεόν γε μένος· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου πρὸς κατα-
σκευὴν τοῦ δυσυπομένητον εἶναι καὶ τοῖς ἀνδρειοτάτοις τὴν ἐνέδραν.
ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι παραλλήλως τὸ λεγοίμεθα, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ
ἀριθμοίμεθα, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ διαλεγοίμεθα. 20

278. ὑποστικτέον μετὰ τὸ ἄλκιμος· λείπει γὰρ τὸ ἐστὶ ῥήμα
διὰ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν ἄρθρον.

281. μετοκλάζει] μετακαθίζει ἐπ' ἀμφοτέρους πῶδας· ὀκλάξ γάρ
ἐστὶ τὸ ἐπὶ γόνυ, ὃ ἐστὶν ἐγκλίνει τὰ γόνατα διὰ δειλίαν μετακα-
θίζων. 25

282, 283. πάταγος κτύπος. πατάσσει οὖν κτυπεῖ, ἢ κινεῖται
μείζονι παλμῶ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ φόβου.

287. *τεόν γε] οὕτως διὰ τοῦ γε συνδέσμου αἱ Ἀριστάρχου.

*ὅτι ἔλλείπει τὸ τίς, ὄνοιτό τίς.

288. βλεῖο] βληθείης. ἐστὶ δὲ ἀκόλουθον μετοχῇ τῇ βλέμενος· 30

2. *Αἰολικῶς] om.

*Ἴωνι] om.

3. μὲν] om.

13. παμφανόωντα] παμφανόοντα

19. λεγοίμεθα] τῷ λέγεσθαι addit
Friedlaenderus.

20. ἀριθμοίμεθα] *ἀριθμοίμεθα,
“ἐν δ' ἡμᾶς πρώτους λέγε κήτεσιν”

(Od. 4, 452).

30. βλεῖο—θεῖο] Nihil habet
commune βλεῖο cum θεῖο θέμενος, et
participium βλέμενος in gramma-
ticorum cerebris natum est. Ho-
merica sunt ἢ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλή-
μενος ἰφ et similia. Toto coelo
diversa est ratio in βλείης apud

κέχρηται Ἐπίχαρμος καὶ τῷ ἐνεργητικῷ “ αἶκα τὸ βλείης σφεν-
δόνα.” ὡς οὖν θέμενος θεῖο, οὕτω βλέμενος βλεῖο· τὸ δὲ βλείης τῆ
βλείς παράκειται.

* ὅτι διέσταλκε τὸ βαλεῖν καὶ τύψαι.

289. * οὕτως Ἀρίσταρχος, οὐκ ἄν, διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ · αἱ δὲ κοιναὶ οὗ 5
κεν.

298. * οὕτω μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μέτεισι.

299. ὅτι ῥητῶς Ἄρεως υἱὸς Φόβος. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὴν
ἀμφιβολίαν τοῦ “ καὶ ῥ’ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε” (Π.
15, 119).

301. ὅτι πόλις ἐστὶν ἐπὶ Θεσπρωτίας ἡ Ἐφυρα, ἀφ’ ἧς Ἐφυροί
οἱ κατοικοῦντες λέγονται. λέγει δὲ ποτε καὶ τὴν Κόρινθον Ἐφυραν,
ἐξ ἠρωϊκοῦ προσώπου. ἰστέον δὲ ὅτι Ἐφυραὶ τέσσαρές εἰσι, μία
μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν, δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἠπειρον, τρίτη δὲ
ἡ τῆς Ἡλίδος, καὶ τετάρτη ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος. νῦν οὖν 15
λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπυλλοδώρος
ἱστορεῖ.

Φλεγύαι Γόρτυναν κατοικοῦντες παρανομώτατοι καὶ ληστρικὸν
διῆγον βίον, καὶ κατατρέχοντες τοὺς περιοίκους χαλεπῶς ἠδίκουν·
Θηβαῖοι δὲ πλησιόχωροι ὄντες ἐδεδοίκεσαν καὶ μέχρι πολλοῦ, εἰ μὴ 20
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος οἱ Διὸς καὶ Ἀντιόπης ἐτείχεσαν τὰς Θήβας·
εἶχε γὰρ Ἀμφίων λύραν παρὰ Μουσῶν αὐτῷ δεδομένην, δι’ ἧς κατέ-
θελγε καὶ τοὺς λίθους, ὥστε καὶ πρὸς τὴν τειχοδομίαν αὐτομάτους
ἐπέρχεσθαι. τούτων μὲν οὖν ζώντων οὐδὲν οἱ Φλεγύαι τοὺς Θηβαίους
ἠδύνατο διαθεῖναι· θανόντων δὲ αὐτῶν ἐπελθόντες σὺν Εὐρυμάχῳ 25
τῷ βασιλεῖ τὰς Θήβας εἶλον. πλείονα δὲ τολμῶντες ἀδικήματα
κατὰ Διὸς προαίρεσιν ὑπὸ Ἀπόλλωνος διεφθάρησαν οὔτοι δὲ ἐνέ-
πρησαν καὶ τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἡ ἱστορία παρὰ
Φερεκύδει.

306. * ὅτι περισσὸς ὁ καὶ σύνδεσμος.

Epicharmum, et participium βλείς
multum vereor ne sit eiusdem
farinae atque βλέμενος. Nihil aliud
ex ea annotatione discimus nisi
ΒΛΕΙΟ esse vulgatam scripturam
et vulgo sine suspitione ita legi:
recta vero secundum orthogra-

phiam recentiore scriptura est
βλήμην βλήο βλήτο. COBET.
Mnem. novae vol. I p. 38.

19. * καὶ κατατρέχοντες] καὶ om.

24. * μὲν οὖν] οὖν μὲν

* οὐδὲν] οὐδὲ

10

30

307. Δευκαλίδη] Δευκαλίωνος παῖ. γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἀπολλοδώρος (1, 7, 2.), “παῖδες Ἑλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς γεγενῆσθαι ἔνιοι λέγουσιν, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς Ἀέθλιος.”

5

310. *ἀντὶ τοῦ εἰς ἐκάτερα τὰ μέρη.

315. κατ' ἓνια τῶν ὑπομνημάτων οἱ μιν ἄδην ἐάσουσιν, ὃ ἐστὶ κορέσουσιν· καὶ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος (Od. 5, 290) “ἀλλ' ἔτι μὲν μίν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος·” διὰ τῶν δύο *αα* παρέκειτο ἐάαν. μαρτυρεῖ καὶ τὸ “ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας” (Il. II, 10 817). οὕτως Ἀρίσταρχος.

ἤτοι συναπτόεν ἐσσύμενον πολέμοιο, ἀντὶ τοῦ ὄρμημένον εἰς τὸν πόλεμον, ἢ τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἐλώωσι πολέμοιο, καθὼ διασταλήσεται βραχὺ τὸ ἐσσύμενον ἀπὸ τοῦ πολέμοιο. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνόδοτος ἀγνοήσας τὸ σημαϊνόμενον πεποιήκε καὶ ἐσσύμενον 15 πολεμίζειν. ἐστὶ δὲ τὸ ἄδην ἐλώωσιν ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι αὐτὸν ποιήσουσι τοῦ πολέμου, καίπερ προθυμίαν ἔχοντα.

317. ὅτι αἰ πύ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ δυσπρόσβατον, δυσχερὲς, καὶ ὅτι ὁ πέρ σύνδεσμος περισσός.

318. *κείνων] οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου.

20

*Ἀρίσταρχος ἀέπτους, ἄλλοι δὲ ἀάπτους.

326. ὅτι τὸ νῶϊν δύο πτώσεις σημαίνει, γενικὴν καὶ δοτικὴν, ἡμῶν καὶ ἡμῖν· νῦν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ἡμῶν ἐπ' ἀριστερά.

327. ὅτι ἔξωθεν συνυπακοῦσαι δεῖ ὀρέξει, ἢ τις ἡμῖν ὀρέξει. ὅλον δὲ συναπτόεν τὸν στίχον· ὁ γὰρ λόγος, ἵνα ταχέως ἐπιγινώμεν 25 πότερον καύχῃσιν ἐτέρω δώσομεν ἢ ἕτερος ἡμῖν.

331. ἐν ἄλλω σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας.

334. *λιγέων] ταχὺ πνεόντων.

339. *ἔφριξεν δὲ μάχη] ὠρθώθη τῆς μάχης τὰ δόρατα.

340. ταμεσίχροας] τμητικὰς τοῦ χρωτὸς, παρὰ τὸ ταμῶ ῥῆμα, 30 οὗ μέλλων ταμέσω. ἢ ἀνέπτυξε ποιητικῶς τὸ τμησίχροας.

343. *ὅτι ἥλλακται τὸ ῥῆμα, εἶη ἀντὶ τοῦ ἦν.

7. 9. 13. 16. ἐώωσι—ἐάαν—ἐώωσω Monuit Lehrsius Arist. p. 305.
Cobetius Mnem. novae vol. 2 p. 395. Aliter La Roche *Tezickr.* p. 176.

20. οὕτως Bekk.] οὐ

Ἀρίσταρχος] Immo Ἀρι- 24. ὀρέξει (ὀρέξειν Δ)—ὀρέξει]

ς: v. schol. ad I, 567. ὀρέξη—ὀρέξη Friedlaenderus.

344. πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ῥήματος, ἀντὶ τοῦ ἐγῆθησεν. καὶ ὅτι πόνον τὸ ἔργον. καὶ ὅτι ἀντικειμένως ἀποδέδωκεν οὐδ' ἀκάχοιτο πρὸς τὸ σύνηδες.

346. τετεύχεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ τετευχέτην ἢ τεύχουσι. χρόνος δὲ ἠλλακται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἔτευχον, ὡς ἐπὶ τοῦ “ἢ κεμαῖδ' ἢ ἐλαγωγὸν ἐπέιγετον” (Π. 10, 361) ἀντὶ τοῦ ἤπειγον.

* ἐν ἄλλῃ ἡρώεσσιν ἐτεύχετον.

347. * Ζεὺς μὲν ῥα] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ Ζεὺς μὲν ἄρα.

348. * οὐδέ τι πάμπαν] Ἀριστοφάνης οὐδ' ὄγε πάμπαν. 10

350. ἀθετεῖται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖος· προεῖρηται γὰρ “κυδαίωνν Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν.”

351. * ὀρόθωνε] Ζηνοδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἄτρυνε.

352. τὸ λάθρη ἀμφοτέροις δύναται προσδίδουσαι· τὸ δὲ ἐξῆς ἔστιν, Ἀργείους δ' ὀρόθωνε Τρωσὶ δαμναμένους. τὸ δὲ ἤχθητο γὰρ 15 ῥα διὰ μέσον. εἰ μὲν γὰρ συνάπτομεν, ἤχθητο γὰρ ῥα Τρωσὶ δαμναμένους, σολοικοφανῆς μὲν γίνεται ἢ φράσις, ἀρχαῖον δὲ μοι δοκεῖ τὸ σχῆμα εἶναι. καὶ ἀλλαχοῦ “καί ποτέ τις εἴποι, πατὴρ δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων ἐκ πολέμου ἀνιόντα” (Π. 6, 479)· τὴν γὰρ ἔλλειψιν τοῦ ὄρων οὐ παραδεχόμεθα. 20

358. * τοί] οὕτως Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ οἱ δ' ἔριδος.

ὁ λόγος, οἱ δὲ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἔριδος συνάψαντες ἐπέτειναν ἀμφοτέροις, οἷον ἀμφοτέρωθεν. μετενήκτα μὲν οὖν ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῷ δὲ ἐπαλλάξαι ἐπὶ τοῦ συνάψαι χρῶνται καὶ τῶν πεξολόγων τινὲς, πλεονάζει δὲ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς ἐπηλλαγμένα 25 λέγων τὰ συνημμένα. οὕτως ὁ Κοτσιαεύς.

ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν τὰ πέρατα τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου τείναντες κατ' ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν ἔδησαν ἰσχυρῶ δεσμῶ, ὃς δεσμός πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας ἐγένετο· τέλος γὰρ ὑποτίθεται ἀλληγορικῶς τὰς ἐκατέρωθεν ἐξοχὰς ἐπιπεπλεγμένας, μίαν μὲν 30 Τρώων, μίαν δὲ Ἑλλήνων καὶ Ποσειδῶνος κατὰ Διὸς γνώμην, καὶ

4. Hoc scholion aliter conformavit Lehrs. ad Herodian. p. 458. In verbis Homeri vera scriptura est ἡρώεσσιν ἐτεύχετον, qua utitur schol. ad 10, 364.

13. Ἀριστοφάνης] ἀριστ' ἀμείνων] ἀμείνω
27. * ὁ Ζεὺς] τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς: ὁ δὲ ζεὺς

τῶν ἐγκαταπεπλεγμένων κτεινομένων ἀπὸ τῶν ἐξοχῶν τῶν μὴ δυναμένων μήτε ραγῆναι μήτε λυθῆναι. ταῦτα οὖν ἀλληγορεῖ εἰς τὸ ἰσόρροπον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν συστήσαι διὰ τὰς τῶν θεῶν βοηθείας.

359. ἐπ' ἀμφοτέροισι] διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ ἐπ' ἀλλήλοισιν. ἐν δὲ δι' ἀμφοτέρων τὸ λεγόμενον, ὅτι ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ζεὺς 5 τὸν πόλεμον τῇ ἔριδι συνέδησαν, τὸ πέρασ τῆς ἔριδος καὶ πάλιν τὸ τοῦ πολέμου λαβόντες καὶ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροις, ὥσπερ οἱ τὰ ἄμματα ποιοῦντες, τὸδε ἐπὶ τὸδε. οὕτως Ἀρίσταρχος. ἡ διπλῆ, ἴτι παραλληγορεῖ, δύο πέρατα ὑποτιθέμενος, ἕτερον μὲν ἔριδος, ἕτερον δὲ πολέμου, ἔξαπτόμενα κατ' ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων. 10

361. *μεσαιπίολιος Ἴδομενεὺς, ὠμογέρων Ὀδυσσεὺς, γέρων Νέστωρ.

362. *Τρώεσσι μετάλμενος] ἐν ἄλλῳ Τρώεσσῳ ἐπάλμενος.

363. Καβηθόθεν ἔνδον ἔοντα] ἐν τῇ Ἀργολικῇ Ἐκάβης νόθον υἷον ἔοντα. καὶ τάχα ἂν εἴη ἀμάρτημα, κατ' ἄγνοιαν τῆς Καβήσου. 15

364. *μετὰ κλέος] Ἀριστοφάνης κατὰ κλέος.

365. ὅτι νῦν μὲν τὴν Κασσάνδραν εἶδος ἀρίστην, ἐν ἄλλοις δὲ (Π. 6, 252) τὴν Λαοδίκην, καὶ οὐ μάχεται. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς χωρίζοντας· λύεται γὰρ τοῖς τοιούτοις.

366. Κασσάνδρην ἀνάεδνον] ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ μνηστευόμενοι· 21 διὸ οὗτος ὑποσχόμενος ἐξελάσαι τοὺς Ἕλληνας ἀνάεδνον αἰτεῖ τὴν Κασσάνδραν.

*βραχὺν διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἔργον· ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον.

367. *ἀπωσέμεν] Ἀρίσταρχος ἀνωσέμεν.

371. Ἀρίσταρχος βιβάντα ὡς δαμέντα, ἀπ' εὐθείας τῆς μακρὰ 21 βιβιάς. καὶ οὕτως ἔχει ἡ ὑγιῆς ἀνάγνωσις.

1. κτεινομένων] κατατεωρομένων Bekkerus.

*τῶν μὴ] καὶ μὴ

3. *συστήσαι] συστήναι

11, 12. Scholion ab alia manu scriptum.

15. υἷον ἔοντα] om.

19. τοιούτοις] τὸ πρόβλημα addit Friedlaenderus.

23. γὰρ μᾶλλον addidit Cobetus.

24. Collato scholio codicis Townleiani, etsi ipso quoque per-
rso, hoc dicendum fuisse patet

ἡ μὲν Ζηνοδότου ἀνωσέμεν, Ἀρίσταρχος δὲ φησι μὴ λέγεσθαι τὸν ἐκ Τροίας πλοῦν ἀναγωγὴν: vid. W. Ribbeck. in Philologo vol. 9 p. 47. Scribendum igitur in scholio Townleiano cum Cobeto Mnemonae vol. 1 p. 44. αἱ μὲν Ἀριστάρχου ἀπωσέμεν, Ζηνοδοτος δὲ ἀνωσέμεν. Ἀρίσταρχος δὲ φησι μὴ λέγεσθαι τὸν ἐκ Τροίας πλοῦν ἀναγωγὴν.

25. Ἀρίσταρχος βιβάντα] Fallitur scholiasta: nam Aristarchus haud dubie βιβῶντα probaverat, ut 3, 22 et alibi.

372. ὅτι χαλκοῖ οἱ θώρηκες. πρὸς τὸ “ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώρηξ” (Π. 2, 529).

374. αἰνίζομαι] φέρεται καὶ διὰ τοῦ ξ, αἰνίζομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαιέσομαι· οἱ δὲ, διήγημά σε ποιήσομαι, παρὰ τὸν αἶνον. Ζηνόδοτος αἰνίσσομαι. 5

377. τὸ ταῦτα περισπαστέον κατὰ τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν, ἵνα ἦ ἡ φράσις δεικτική. τινὲς μὲν ὤξυναν, ἵνα τοῦ τὰ αὐτὰ ὑπάρχῃ συναλοιφή. ὅπερ οὐ πιθανόν.

381. οὕτως συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ συμβόλαια καὶ συνθήκας ποιησώμεθα. τοῦτο δὲ Ἀρίσταρχος δασύνει, ὑγιῶς· ταυτὸν γὰρ τῶ 10 συνώμεθα. ἐσχημάτισται οὖν ἀπὸ τοῦ ἴημι. δηλοῖ οὖν τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀφῶμεν τὰ τῆς διανοίας. εἰσὶ μέντοι οἱ ἐψίλωσαν, οὐκ εὔ.

382. ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ μνηστῆρες· ἐεδνωταὶ δὲ κηδεσταὶ, πενθεροί· οὔτοι γὰρ τὰ ἔδνα παρὰ τῶν μνηστευομένων ἐδέχοντο.

ἐεδνωταί, ὡς χρυσωταὶ καὶ ποιηταί· οὕτως πάντες. Τυρανίων δὲ προ- 15 περισπᾶ οὐχ ὑγιῶς· προεῖρηται δὲ ἡμῖν τὰ τῆς προσφθίας, ὡς τὰ εἰς τῆς ῥηματικά ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, φύσει μακρᾶ παραληγόμενα, ὄξυνεσθαι θέλει, αὐλητῆς πειρατῆς χηρωστῆς βραβευτῆς. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἐεδνωτῆς, σχηματισθὲν παρὰ τὰ “ἐεδνώσαιτο θυγάτρα” (Od. 2, 53). περὶ δὲ τῶν ἀήτης καὶ κυβερνήτης βαρυνομένων λόγον δίδομεν. 20

383. *εἶλκε] οὕτως Ἀρίσταρχος ἔλκε.

*διὰ κρατερῆν] γρ. κατὰ κρατερῆν.

384. *ἦλθεν ἀμύντωρ] Ἀρίσταρχος ἦλθ' ἐπαμύντωρ.

389. ἀχερωίς] ἡ λεύκη, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τῶν καταχθονίων κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους, στεψαμένου 25 αὐτὴν ἐπὶ τῇ Κερβέρου νίκῃ.

390. βλωθρῆ] τινὲς ἀπαλὴν, κατὰ Ἀρκάδας· οἱ δὲ ὑψηλὴν, κατὰ Βοιωτοὺς, ἦτοι φλοιοβαρῆ, κατὰ Μάγνητας, ἢ τραχειῖαν, κατὰ Δρύοσας, ἢ ὑψηλὴμένην, κατὰ Τυρσηνοὺς, ἢ σκληράν, κατὰ Καρυστίους. ἄκρως δὲ διὰ τῶν ἐπιθέτων τὰ ιδιώματα παρίστησι, δρυσὶν 30 ὑψικόμοισιν, ἰτέαι ὠλεσικάρποι, αἰγείρων ὕδατοτρεφῶν, τανύφλοιδόν τε κράνειαν, ἐλαίης τανυήκεος.

οὔρεσι τέκτονες] δύο δεῖ ποιεῖν, οὔρεσιν, εἶτα τέκτονες, οὐχ ὑφ' ἐν, ὡς τινες· τί γὰρ πλέον σημαίνεται ἐκ τῆς συνθέσεως;

9. συνώμεθα] συνώμεθα

vol. 2 p. 179] ἐεδέχοντο

14. ἐδέχοντο Cobet. Mnem. novae

33. *ἐλαίης τανυήκεος] om.

391. *νεήκεσι*] ὡς εὐμήκεσιν ἀνεγνώσθη. οὕτως δὲ καὶ Ἀλεξίων. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ὡς εὐγενέσιν, ὅπερ καὶ ἐχρῆν· παρὰ γὰρ τὴν ἀκὴν ἢ σύνθεσις. τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ συντιθέμενα καὶ εἰς ἡς περατούμενα ἐπιθετικά τότε ὀξύνεσθαι θέλει, ὅταν ἔχη οὐδετέρου παρασχηματισμὸν καὶ τὴν γενικὴν εἰς οὖς περατουμένην, 5 εὐτυχοῦς εὐτυχές εὐτυχεῖς, εὐρυπυλοῦς εὐρυπυλές εὐρυπυλεῖς. οὕτως οὖν ἐχρῆν καὶ τὸ προκείμενον. ὅμως μέντοι ἢ παραδόσις τὸ νεήκης καὶ ταναήκης βαρύνει κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ εὐμήκης μεγακότης.

393. *βεβρυχώς*] βρυχώμενος, σπώμενος, καὶ συντριβῶν τοὺς ὀδόντας, ἢ δάκνων. μεμίμηται δὲ τὸ γινόμενον πάθος περὶ τοὺς 10 βιοθανατοῦντας· εἰώθασι γὰρ τοὺς ὀδόντας βρύχειν.

399. **αὐτὰρ ὁ γ' ἀσθμαίνων*] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ γ, αὐτὰρ ὁ ἀσθμαίνων.

403. *Ἀσίου ἀχνύμενος] ὅτι παρεῖται ἢ πρόθεσις, περὶ Ἀσίου.

407. **κανόνεσσ'*] ἐκ πλήρους αἰ Ἀριστάρχου κανόνεσσι. 15

408. ὅτι τὸ πᾶς ἀντὶ τοῦ ὅλος. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “πᾶσαι δ' ὠϊγύνυτο πύλαι” (Π. 8, 58) ἀντὶ τοῦ ὅλαι.

415. *πυλάρταο κρατεροῖο*] ὅτι τοῦ ἰσχυρῶς τὰς πύλας ἐπαρ- τῶντος, ὃ ἔστιν ἀρμόζοντος. ἀμφότερα γὰρ πρὸς ἓν ληπτέου.

**οὕτως ἰόντα διὰ τοῦ ἰ αἰ Ἀριστάρχου.* 20

420. *περίβη*] πρὸς τὴν ἐξήγησιν τοῦ “ὃς Χρῦσην ἀμφιβέβηκας” (Π. 1, 37) ἀντὶ τοῦ ἵππεραρχεῖς, κατὰ μεταφορὰν τῶν τετραπόδων.

423. **οὕτως διὰ τοῦ ε αἰ Ἀριστάρχου, οὐ διὰ τοῦ α στενά- χοντα ἐπὶ τοῦ νεκροῦ (γελοῖον γὰρ), ἀλλ' ἐπὶ τῶν βασταζόντων.*

ὅτι Ζηνοδότος γράφει στενάχοντα, ἐνικῶς. 25

426. ὅτι ἐκ παρεπομένου τὸ ἀπολέσθαι· οἱ γὰρ ἐν πολέμῳ πίπτοντες ψόφον ἀποτελοῦσι τοῖς ὅπλοις. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς γλωσσογράφους· οὔτοι γὰρ ἐν ἀνθ' ἐνὸς ἐδέξαντο δεδονπότος ἀντὶ τοῦ τεθηκότος (Π. 23, 679).

427. *ἔνθ' Αἰσυνήταο*] τὸ ἐξῆς, ἐνθ' Αἰσυνήταο ἰὼν ἤρωα, Ἀλκά- 30 θοον ἰπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου. ἐπεὶ δὲ πολὺ διέστη τὸ ἐξῆς, εἰκότως ἀνείληφε τοῦ πράγματος τὴν ἀρχὴν σχεδὸν ταῖς αὐταῖς φωναῖς· τὸ μὲν γὰρ τότε ἀντὶ τοῦ ἄνω

11. βιοθανατοῦντας, quo duplex indicatur scriptura, βιοθανατοῦντας et βιοθανάτους.

20. οὕτως Cobetus] ἔτι

23. στενάχοντα Vill.] om.

28. ἐν addidit Bekkerus.

33. ταῖς addidit Friedl.

κειμένου ἔνθα παρείληπται, ἣ δὲ τὸν ἀντωνυμία κατ' ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦ Ἄλκαθου κείται. οὕτως οὖν διορθωτέον, ὡς διὰ μέσου.

439. ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα] ὅτι σαφῶς τὸν θώρακα χιτῶνα χαλκοῦν.

441. τὸ αὔον δασυντέον· σημαίνει δὲ τὸ ξηρόν. θέλει δὲ σημάναι 5 τὸν ὡσπερ ἦδη νεκρούμενον.

443. οὐρίαχον] τὸν σαυρωτῆρα τοῦ δόρατος, τουτέστι τὸ ὄπισθεν μέρος, ὃν καὶ γρόσφον καὶ στόρθυγγά φασιν.

πελέμιξεν] οὕτως διὰ τοῦ ζ' Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ πελέμιξεν διὰ τοῦ ξ'. 10

444. *ἀντὶ τοῦ ὄρμα ὁ σίδηρος πρόσω χωρῆσαι.

446. *ἦ ἄρα] ἄρα ἀξίως καὶ δεόντως δοκοῦμέν σοι αὐχεῖν, τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς πεφονευκότες;

*οὕτως Ἀρίσταρχος δὴ τι ἐῖσκομεν, χωρὶς τοῦ σ̄.

447. *οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ῑ. Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ᾠ. 15

448. *ἐναντίον] γράφεται καὶ ἐναντίος.

449. *Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ̄ ἴδῃ.

450. Κρήτη ἐπίουρον] τοῦτο τριχῶς ἀνεγνώσθη. Ζηνόδοτος γὰρ ὡς ἐπίουρον, ἐκδεχόμενος βασιλέα καὶ φύλακα. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ οὕτως, ἐκδεχόμενος τὸν φύλακα. μέμνηται δὲ καὶ ὁ Δίδυμος τῆς 20 ἀπόδοσεως καὶ Τρύφων. ἐκεῖνο δὲ προστίθησιν ὁ Τρύφων, ὅτι ὁ ἐπίουρος, ὡς ἐπίσκοπος, οὐ πάντως ἔχει ἐγκείμενον τὸν οὐρόν τὸν φύλακα κατὰ ταύτην τὴν ἀπόδοσιν· τί γὰρ κεκώλυκε παρὰ τὸ ὄρῳ εἶναι ἐπίουρον καὶ ἐπίουρον τὸν ἐπιουῶντα, ἐπιλιῶσθαι δὲ διὰ τὴν ἐπένεθσιν τοῦ ῑ; καὶ ἡμεῖς δὲ συγκατατιθέμεθα τούτοις. εἰσὶ δὲ 25 οἱ ἀνέστρεψαν τὴν πρόθεσιν, Κρήτη ἐπι. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης παρέλκειν ἡγεῖται τὴν ἐπί· διὸ καὶ τὸν τόνον φυλάσσει τῆς προθέσεως, ὁμοίως τῷ “βδῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ” (Od. 3, 422).

452. Δευκαλίων ἐμ' ἔτικτε] ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν· ἔστι γὰρ ἀντιδιαστολή. 30

2. Ἄλκαθου] Ἄλκαθού Vill. frustra. Ἄλκαθῳ est in scholio alius codicis infra ad v. 461 et Ἄλκαθου ad 14, 120.

8. *στόρθυγγα] στρόφιγγα

14. χωρὶς τοῦ σ̄] Nam alii δὴ τι σ'

15. διὰ τοῦ ᾠ] I. e. αὐτως vel

αὐτως. Vid. La Roche *Textskr.* p. 209.

21. Τρύφων] In libro περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως, ut coniecit Lehrsius Arist. p. 107.

27. τῆς προθέσεως delet Pluygers. de Zenod. p. 1.

456. *Ἀρίσταρχος ἢ τινα. ἄλλοι δὲ εἶ τινα.
 ἐταρίσσαιτο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συνεργὸν λάβοι. πρὸς τὸ “ἴκμενον
 ὄρον ἴει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον” (Od. II, 7).

459. βῆναι ἐπ’ Αἰνεΐαν] Τροίας ἀλούσης Αἰνεΐας Ἀγχίσην παρα-
 λαβὼν τὸν πατέρα ἔφυγεν. ναυαγίῳ δὲ περιπεσὼν περὶ τὸν Ἄθω 5
 ἀνήει σὺν τῷ πατρί. καὶ Ἀγχίσης μὲν παρὰ τῷ Καλαύρῳ ὄρει
 πλησίον Ἀνθέμου ποταμοῦ τελευτᾷ, θάψας δὲ αὐτὸν Αἰνεΐας ὅπου
 καὶ νῦν τάφος ἐστὶν Ἀγχίσου λεγόμενος ἐν πυάνῃ κατὰ βούλησιν
 τῆς μητρὸς Ἀφροδίτης πόλιν ἔκτισε τὴν ἀπ’ αὐτοῦ Αἰνεΐαδα προσ-
 αγορευθεῖσαν. τελευτήσαντος δὲ τούτου ὁ ἐξ αὐτῆς γενόμενος παῖς 10
 λάθρα ἐπὶ τὴν πατρίαν ἀρχὴν παραγενόμενος καὶ πόλιν ἀναστήσας,
 παραλαβὼν δὲ τὸν στρατὸν μετόφησεν εἰς Ἰταλίαν καὶ κτίζει πόλιν
 Ῥώμην.

461. οὐνεκ’ ἄρ’ ἐσθλὸν ἔοντα μετ’ ἀνδράσιν] τὸ μετ’ ἀνδράσιν
 δύναται ἑκατέρωσε συντάττεσθαι· ἀδιάφορον γάρ. 15

465. *ἐπαμύνομεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπαμύνομεν.

*οὕτως σχεδὸν ἅπασαι, ἐπαμύνομεν.

470. *ὅτι σαφῶς φόβος ἀντὶ τοῦ φυγῆ.

τηλύγετος ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας γεγωνὸς τοῖς γονεῦσι, μεθ’ ὃν οὐκ
 ἂν τις γένοιτο. οἱ τοιοῦτοι δὲ ἀνανδροὶ ὡς ἐπίπαν γίνονται, διὰ τὸ 20
 πλείονος τρυφῆς ἀξιοῦσθαι ὑπὸ τῶν γονέων.

471. ὅτι ἀντιδιέσταλται τῷ φόβῳ τὸ ἔμμενε, ἐξ οὗ σαφές ὅτι ὁ
 φόβος τὴν φυγὴν σημαίνει.

473. οἰπόλῳ] ἦτοι ἐν ᾧ ὄϊες ἀναστρέφονται, ὃ ἐστὶ πρόβατα
 (πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφεισθαι)· ἢ ἐν ᾧ ὄϊός τις καὶ μόνος πωλεῖται, 25
 ἐξ οὗ δηλοῖ τῷ ἐρήμῳ.

474. ὀφθαλμῷ δ’ ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον] ὅτι πτώσις ἤλλακται καὶ
 πρόθεσις παρεῖται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πυρὸς λάμπουσι.

476. διὰ μέσου τὸ οὐδ’ ὑπεχώρει.

477. ὅτι πτώσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ Αἰνεΐου ἐπιόντος. 30

485. * τῷδ’ ἐπὶ θυμῷ] ἐπὶ τῇ παρουσίῳ μοι προθέσει.

οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, διὰ τοῦ π, ἐπὶ θυμῷ, καὶ πᾶσαι οὕτως

4. Scholion hoc in ed. Romana
 et apud Bekkerum legitur ad 20,
 307. Comparandus cum eo Tzetza
 ad Lycophr. 1263.

17. ἐπαμύνομεν] ἐπαμύνομεν

24. * ἀναστρέφονται—γὰρ τὸ] om.

30. ὅτι] ἢ

31. In marg. a m. rec. ἐν θυμῷ.

προθέσει] πρὸ

32. In marg. inter. ἀριστ’ τῷδ’

ἐπὶ θυμῷ et supra ad v. 468 errore

librarii ἀριστ’ τῷδ’ ἐπὶ θυμῷ.

εἶχον. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα, “εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῶδ' ἐπὶ θυμῷ” (16, 99). Ζηνόδοτος δὲ ὁμηλικίην σὺν τῷ ὄνοματι ἔγραψεν.

493. πτόμεν' ἐκ βοτάνης] ὅτι ἐκ βοτάνης ἐστὶ μετὰ τὴν βόσκησιν, ὡς λέγομεν “ἐξ ἀρίστου παρέσομαι” ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸ ἄριστον. 5

496. πρὸς τὸ αὐτοσχεδόν, ὅτι ὡς σχέδην καὶ συστάδην ἀγωνιούμενοι.

499. *ἔξοχον ἄλλων] οὕτως διὰ τοῦ ὄνοματι ἔξοχον ἄπασαι.

502. πρῶτος] ἡ Ἀριστοφάνειος πρόσθεν ἀκόντισε, καὶ μήποτε βέλτιον' πρότερος γὰρ ἂν εἶπεν. 10

ἀκόντισεν Ἴδομενῆος] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ἐλλείπει ἡ πρόθεσις καὶ πτώσις ἡλλακται, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπ' Ἴδομενῆα.

507. ῥῆξε δὲ θῶρηκος γύαλον] ὅτι οὐ κεχωρισμένος τοῦ θῶρακος τόπος τὸ γύαλον, ἀλλὰ καθόλου τὸ κύτος· καὶ γὰρ τὰ κεκοιλωμένα ἄντρα γύαλα καλοῦσιν. 15

510. ἔτ' ἄλλα] οἱ μὲν τὸ πλήρες ἐκδέχονται τὰ ἄλλα, ἐν συναλοιφῇ δὲ γενέσθαι τὰ ἄλλα, ὡς τὰ ἄθλα τὰ ἄθλα. προεῖρηται δὲ περὶ τῆς τοιαύτης παρ' αὐτῶ συναλοιφῆς τε καὶ συντάξεως τῶν ἄρθρων. ἄμεινον οὖν ἐκδέχεσθαι ἔτι καὶ ἄλλα.

513. ὅτι τρέσσαι φυγεῖν μετὰ δέους, ἀλλ' οὐ ψιλῶς φυγεῖν 20 “τρέϊν μ' οὐκ ἐὰ Παλλὰς Ἀθήνη” (II. 5, 256).

521. οὐδ' ἄρα πῶ] οὐδέπω ἐμεμαθήκει. ἐξήττηται δὲ πῶς θεὸς ὦν ὁ Ἄρης οὐκ ἤδει περὶ τοῦ υἱοῦ. ῥητέον οὖν ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ σωματικῶς λαμβανόμενοι ἀνθρωποειδῶς ἐφίστανται, ἀθανασία μόνη διαφέροντες τῶν ἀνθρώπων, τοῖς δ' αὐτοῖς ἐνέχονται πάθεισιν. 25

τὸ βριήπυος οὕτως ἐγένετο. ἦπυς ὡς γῆρυς, μελίγηρυς, ἔπειτα γενικὴ βριήπυος, ἣτις εἰς εὐθείαν μετέστη, ὁ βριήπυος· οὐ γὰρ ἄηθες γενικὰς ἀναπέμπεσθαι εἰς εὐθείας, καὶ μάλιστα παρὰ τῷ ποιητῇ. διὸ καὶ προπαροξύνει αὐτὸ ἢ συνῆθεια. ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ θ' τῆς καθόλου. 30

541. *οὕτως Ἀρίσταρχος, χωρὶς τοῦ ἰ. ἔνιοι δὲ Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα.

542. τὴν οἷ ὀρθοτονητέον' μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σύνθετον.

2. ὁμηλικίην σὺν τῷ ὄνοματι] ὁμηλική
σὺν τῷ ἰ Cobetus.
15. γύαλα Bekkerus] γυῖα

22. *οὐδέπω] οὐδέποτε
25. ἐνέχονται Cobetus] ἐρέχονται

557. * οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας] ὅτι πτώσις ἤλλακται δοτική ἀντι γενικῆς οὐδὲ αὐτοῦ τὸ ἔγχος.

563. * κυανοχαίτα] ὅτι ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης.

564. * σκῶλος] ὅτι ἄπαξ ὁ σκῶλος.

* ἀκάνθης εἶδος ὁ σκῶλος, ἢ πυρωθεῖσα εὐτονος γίνεται.

σκῶλον τὸν σκόλοπα· οἱ γὰρ ἄγροικοὶ ἀποξύνοντες τὰ ξύλα πυρακτοῦσι τὸ ἄκρον, ὅπως πιληθὲν εἶη στερρότερον· χρωῖνται δὲ αὐτῷ ἀντὶ αἰχμῆς. ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ δόρυ οὐ σφόδρα τὴν δύναμιν ἐνεργὸν εἶχεν, ἔμεινε, φησὶν, ἐπὶ τοσοῦτον διελθὼν ὅσον καὶ σκῶλος περονησάμενος δύναται.

569. * Ἄρης] ὁ πόλεμος κυρίως, δι' ὃν ἡ τρώσις.

570. * ἐν ἄλλῳ ὁ δὲ σχόμενος.

575. * ὅτι πτώσις ἤλλακται ἀντὶ τοῦ τοῦ δὲ σκότος ὅσσε.

577. Ἐθρῆσι] μόνου γὰρ ἐν βαρβάροις οἱ Ἐθρᾶκες μεγίστοις ξίφεσι χρωῖνται. ἢ οὖν ἀπὸ τοῦ ἐπικουρικοῦ τῶν Ἐθρᾶκων εἶχεν λαβῶν, ἢ μετεπέμψατο ὡς καλλιστεῦον· οἱ δὲ τῇ καλουμένῃ ῥομφαίᾳ.

583. τῶξου πῆχυν ἀνεῖλκεν] οἱ μὲν κατὰ Δωριέας τὴν νευρὰν, οἱ δὲ τὸ κέρας· οἱ δὲ τῷ πῆχει τὸ τῶξον εἶλκεν.

584. * ὁμαρτήτην] Ἀρίσταρχος ὁμαρτήτην ὡς τμηθῆν.

τὸ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην] ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἐλένου ὕστερον εἰπὼν ἀπ' αὐτοῦ ἤρξατο εἰπὼν “Πριαμίδης μὲν ἔπειτα,” πρὸς τὸ δεύτερον.

586. Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος] ὅτι τὸ ἔπειτᾶ ἐστὶ μετὰ ταῦτα, πρὸς τὸ “Φοῖνιξ μὲν πρότιστα, αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας” (Π. 9, 168). οὐκ ἔστι νῦν ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δῆ· ἅμα γὰρ ἔπεμψεν ὁ μὲν τὸν οἶστον, ὁ δὲ τὸ δόρυ.

588. πτύοφιν] πτύου. πτύον δὲ ἐστὶν ἐν ᾧ τὰ ἠλοημένα γεννήματα ἀναβάλλουσι χωρίζοντες τοῦ ἀχύρου. ὁ δὲ τύπος παραγωγῆ τῇ φῖ παραγωγῇ ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς. “ἢ ἐπὶ δεξιόφιν” (308)· ἔστι γὰρ ἢ ἐπὶ τὰ δεξιά. ἢ ἐπ' εὐθείας· Ἡσίοδος (Ο. 214) “ὀδὸς δ' 30

5. * ὁ σκῶλος] ἢ σκῶλος

7. * στερρότερον] στερεώτερον

8. * αὐτῷ] αὐτὸ

14. * μόνου] μόνου

15. * εἶχεν] ἔχειν

17. Δωριέας (δοριέας Α)] * Δωριεῖς

21. εἰπὼν delet Friedlaenderus

et addit ἀπαντῶν post πρὸς τὸ δεύτερον.

25. ὁ—ὁ Vill.] οἱ—οἱ

26. ἠλοημένα Bastius ad Greg.

p. 905] ἠλωμένα

27. * παραγωγῇ] παράγωγος

28. κατὰ Vill.] μετὰ

ἐτέρηφι παρελθεῖν” ἔστι γὰρ ἑτέρα ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἄλκμῶν ὁ μελεπωὺς οὕτως “Μῦσα Διὸς θύγατερ ὀραναίφει λίγ’ αἰείσομαι” ἔστι γὰρ οὐρανια.

πτύφιν] τινὲς τὰ μὲν σιθηρᾶ πτύα, τὰ δὲ ξύλωα καὶ τρόπον χειρὸς ἔχοντα, οἷς καὶ τὴν γῆν μεταβάλλουσι, θρίνακᾶς φασι. 5 παρὰ δὲ Ἀττικοῖς πτύα.

589. θρώσκωσιν κύαμοι] περιφερεῖς γὰρ ἄντες ῥᾶν τῶν πυρῶν ἀφάλλονται.

594 τὴν βάλεν ἧ ῥ’ ἔχε] οὕτως, ἧ ῥ’ ἔχε τῶρον μετὰ τοῦ ἰ, αἰ Ἀριστάρχου ἔστι γὰρ, καθ’ ὃ μέρος κατεῖχε, ὡς ἐπὶ τοῦ “ἧ 10 ῥ’ ἴδε γυμνοθέντα” (Π. 12, 389). τινὲς δὲ ἄνευ τοῦ ἰ γράφοντες ἐφ’ ὅλης τῆς χειρὸς δέχονται τὸ λεγόμενον, τὴν κατέχουσαν τὸ τῶρον χεῖρα.

599. * εὐστρόφῃ] Ἀρίσταρχος εὐστρεφεῖ, ὡς ἀπὸ τοῦ εὐστρεφῆς. 15

608. * ἔσχεθε] γρ. ἔσχετο.

609. * Ζηῆδοτος μέγα δ’ ἤλπετο νίκην.

610. ξίφος ἀργυρόηλον] ὅτι Ζηῆδοτος γράφει χεῖρεςσι μάχαιραν. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι Ὀμηρος τὴν παραξιφίδα μάχαιραν καλεῖ, τὸ δὲ πολεμιστήριον ξίφος. 20

613. * ἐφίκοντο] οὕτως Ἀρίσταρχος ἄλλοι δὲ ἀφίκεσθον, Ἀριστοφάνης δὲ ἀφικέσθην.

617. οὕτως πέσον αἰ Ἀριστάρχου διὰ τοῦ ὀ, ὡς ἐκεῖ “ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον” (Π. 12, 159).

622. ἄλλης μὲν λώβης] τοῖς εἰς ἐμὲ ὑμῖν πεπραγμένοις ἄλλο 25 μὲν οὐδὲν ἐνδεῖ τῶν αἰσχρῶν.

* τοῦτο ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον λείπει γὰρ τὸ ἐστὲ ἢ τὸ ἐσμέν.

5. μεταβάλλουσι] * μεταβάλλουσι καὶ τοὺς ἀσπάχας ἀναρρίπτουσι

6. * πτύα] πτύα

7. * πυρῶν] πυλλῶν (sic)

9. In marg. inter. οὕτως Ἀρίσταρχος ἧ ῥ’ ἔχε, καθ’ ὃ μέρος κατεῖχε.

14. εὐστρεφῆς] εὐστρεφῆς

Versui proximo (600) adscriptum in marg. inter. ἔφερε τῷ Ἀγήρορι, quod, ut aliae multae huiusmodi annotationes breves,

glossematis interlinearibus potius annumerandum quam scholiis.

22. ἀφικέσθην] * ἐφικέσθην ut Nauckius Aristoph. p. 36.

23. In marg. inter. οὕτω διὰ τοῦ ὀ ὀ (sic) πέσον

25. ἄλλο Bekkerus] ἄλλο

27. ἐστὲ] εἰστέων (sic). Porro in marg. inter. λ’ ἐχουσὲ τὸ πλήρες εὐ (sic).

623. ὅτι πρὸς τὴν λώβην μόνην ἀπαντήσας ἐπήνεγκεν ἦν ἐμέ
λωβήσασθε.

ἡ μὲν συνήθεια πάλιν συνάπτει ἕως τοῦ κύνες· δύναται δὲ καθ'
ἑαυτὸ λέγεσθαι μόνον τὸ κακαὶ κύνες, καὶ μᾶλλον γε τὸν σχετλι-
ασμὸν ἐμφαίνει.

5

626. οἷ μιν κουριδίην] πρὸς τὴν κουριδίαν, ὡς ἐκ παρθεσίας αὐτῆν·
ἔσχεν ὁ Μενέλαος, καὶ οὐκ οἶδε τὰ περὶ τῆς Θησέως ἀρπαγῆς.

* καὶ κτήματα πάντα] ἐν ἄλλῳ καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῆ.

627. μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες] ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει
μὰψ οἴχεσθον ἄγοντες. καὶ τὸ δυϊκὸν συγγεῖται ἐπὶ πολλῶν
τασσόμενον· καὶ ἠγνόηκεν ὅτι ἀναγωγὴν καλεῖ τὸν ἐκ Πελοποννήσου
εἰς Τροίαν πλοῦν.

φιλέεσθε παρ' αὐτῆ] διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, καὶ διὰ τοῦ ἔ.

629. ἦρωας Ἀχαιοῦς] ὅτι σαφῶς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἦρωας
καλεῖ, πρὸς Ἴστρον λέγοντα μόνους τοὺς βασιλεῖς ἦρωας λέγεσθαι
ὑφ' Ὀμήρου.

638. ὁ νοῦς· πᾶς τις, φησὶ, τῶν τερπνῶν βούλεται κορεσθῆναι ἢ
τοῦ πολέμου, οἱ δὲ Τρῶες οὐχ οὕτως.

643. * πρὸς τὴν περὶ τοῦ Πυλαιμένους ζήτησιν.

649. * ὅτι πτῶσις ἤλλακται, χροῖα ἀντὶ τοῦ χρωτός.

20

653. * κατ' αἴθι] βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφές.

657. ἐς δίφρον ἀνέσαντες] Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ πρὸς
Ζηνόδοτον ἐς δίφρον ἀναθέντες.

* ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον·

658, 659. ἀχνύμενοι, μετὰ δὲ σφι—ποινὴ δ' οὔτις παιδός] ἀθετοῦν-
ται ἀμφότεροι, ὅτι πλανηθεῖς τις ἐκ τοῦ “ὅς ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο”
ἔταξεν αὐτούς, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ὀδύρηται. οὐ λέγει δὲ νῦν
ἔπετο, ἀλλ' ὅτε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς πατρίδος παρεγίνετο. διὸ καὶ
πρόσκειται τὸ “ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο.” εἰ δὲ μένοιεν οἱ
στίχοι οὗτοι, νοητέον ὁμωνυμίαν εἶναι.

30

Ζητεῖται πῶς ἀνωτέρω (II. 5, 576) ἀνηρημένος ὑπὸ Μενελάου ὁ
Πυλαιμένης τὰ νῦν δύναται ἀκολουθεῖν τῷ παιδί καὶ κλαίειν. ἔστι

5. Post hoc scholion legitur
lemma (v. 625) ξεινίου δε τε ποτ'
ἔμμι διαφθέρσει πάλιν ἀπὴν, sed
scholion ipsum excidit.

6. πρὸς Bekk.] ὅτι πρὸς

ὡς] ὅτι Friedlaenderus.

13. παρ'] περ. Duplex fuit
scriptura, παρ' vel περ.

19. περὶ τοῦ Πυλαιμένου] V. ad
vol. I p. 1, 7. 133, II. 184, 2.

δὲ λέγειν ὅτι δύο Πυλαιμένεις Παφλαγόνων ἡγεμόνας συνίστησιν ὁ ποιητής, ὡς Αἴαντας δύο καὶ Εὐρυβάτας δύο κήρυκας, τὸν μὲν Ἀγαμέμνωνος, τὸν δὲ Ὀδυσσεύς. ἔνιοι δὲ πιθανῶς μεταγράφουσι “ μετὰ δ’ οὐ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.”

659. ποιῆ δ’ οὐ τις παιδὸς ἐγένετο τεθνηῶτος] ἐπεὶ οὐχ ὁ πατὴρ 5
τιμωρεῖ αὐτῶ, ἀλλ’ ὁ Ἀλέξανδρος χαλεπήνας ὑπὲρ τοῦ ἀνηρημένου
Εὐχήμενος τὸν Κορίνθιον ἀναιρεῖ.

663. ὅτι δισσὰς εἰμαρμέναις ὑποτίθεται τοῦ Εὐχήμερος, καθάπερ
καὶ ἐπ’ Ἀχιλλεύς (Π: 9, 411) “ διχθαδίας κῆρας φερέμεν.”

669. * θωῆν] νῦν τὴν μέμψιν.

10

674. βραχὺ διασταλτέον, Διὶ φίλος· διὰ μέσου γὰρ ἔστι τὸ
οὐδέ τι ἦδη.

681. Αἴαντός τε νέες] ὅτι τοῦ Λοκροῦ λέγει Αἴαντος· ὁ οὗτος γὰρ
πλησίον ἐνεώλκει τοῦ Πρωτεσιλάου. πρὸς τὰ περὶ τοῦ ναυστάθμιου.

683. τεῖχος χθαμαλώτατον ἀντὶ τοῦ χθαμαλόν, ὡς “ ἀκρό- 15
τατον δ’ ἄρ’ οἰστός ” (Π. 4, 139)· ἦν δὲ χθαμαλὸν διὰ τὸ ἀφηρηθῆσαι
τῆς ἐπάλλξεως ὑπὸ Σαρπηδόου, ἢ ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολυανδρίου,
ὡς ἠπειγμένως ποιήσαντες οὐκ ἐξωμάλισαν αὐτό· διὸ καὶ ἡ ὑπέρ-
βασίς τοῖς βαρβάροις δυνατὴ γέγονεν.

684. ζαχρηεῖς] λίαν ἐπιβαροῦντες, παρὰ τὸ χραύειν.

20

685. Ἴάονες] οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Φθιώται οἱ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ, Φθῖοι
δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ καὶ Φιλοκτήτῃ.

687. σπουδῆ ἐπαΐσσοντα] ὅτι τὸ σπουδῆ ἀντὶ τοῦ μόγις καὶ
δυσέργως ἀπὸ τῶν νεῶν αὐτὸν ἀπεῖργον.

692. ὅτι ἐν ἄλλοις οὐ νοῶν Ζηνοδοτος ὅτι Μέγης Φυλέως ἔστι, 25
γράφει “ Φυλείδην τε Μέγην τε ” (Π. 19, 239).

* οὕτως Μέγης, ἔξω τοῦ τε· οὗτος γὰρ ἔστι Φυλείδης.

693. Φθίων ὡς Χίων, βαρυτόνως· καὶ γὰρ Φθῖοι ὡς Χῖοι·
“ Λοκροὶ καὶ Φθῖοι ” (686).

694. ὅτι σαφῶς Ὀϊλεύς σὺν τῶ ὄ· πρόκειται γὰρ ἄρθρον, ὁ μὲν 30
νόθος υἱός. πρὸς Ζηνοδοτον γράφοντα (Π. 12, 365) “ ἀλλ’ οὐκ
Ἰλιάδῃ.”

5. * οὐχ ὁ—ἀλλ’] om.

16. * ἦν] ἦτοι

* χθαμαλόν] om.

23. Diple praefixa.

24. ἀπεῖργον Bekk.] ἀπεῖργων

27. οὗτος Cobetus] οὐ

32. Ἰλιάδῃ] Ἰλιάδην

697. *ὅτι σὺν τῷ ὄ 'Οϊλεύς.
702. *ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος] Ζηνοῦδος χάζετ' ἀπ' Αἴαντος.
705. *χωρὶς τοῦ ν, ἀνεκηκίει, καὶ διὰ τοῦ ι.
707. ἰεμένω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἰεμένους· τὸ γὰρ ἰεμένω ὀρθὴν καὶ αἰ-
τιατικὴν σημαίνει, καὶ ὅτι τέμει ἀντὶ τοῦ τέμνη. 5
- τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης] τέλσον ὡς χέρσον· γέγονε δὲ κατὰ
μεταβολήν, παρὰ τὸ τέλος, πλεονάσαντος τοῦ σ̄.
712. οὐδ' ἄρ' 'Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι] ὅτι Ζηνοῦδος γράφει ἀλλ'
οὐκ 'Ιλιάδῃ. ὁ δὲ Ὁμηρος σὺν τῷ ὄ λέγει 'Οἰλιάδης.
713. *σφι] οὕτως Ἀρίσταρχος, χωρὶς τοῦ ι, σφι· Ἀριστο- 10
φάνης δὲ σὺν τῷ ν.
724. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.
725. *ὅτι ἐλλείπει ἢ πρὸς, πρὸς Ἐκτορα.
727. οὐνεκά τοι περὶ δῶκε] τὸ περὶ ἀντὶ τοῦ περισσῶς· τὸ δὲ
δῶκε προπερισπαστέον. 15
- *τοῦτο ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον· λέγει δὲ ἐν ὑποκρίσει
ἔρωτων.
731. ἐν ἄλλῃ καὶ οὗτος “ἄλλῃ δ' ὄρχηστὺν, ἐτέρῳ κίθαρην καὶ
αἰοδὴν.”
733. *πολλοί] Ἀριστοφάνης πολλόν. 20
734. περισπαστέον τὸ πολεῖς ὡς ταχεῖς, ὁμοίως τῷ “πολεῖς
δλέσαντ' αἰζήους” (Π. 15, 66). τοῦτο δὲ φημι, ἐπεὶ τινες βούλονται
ἔνεκα ἐμφάσεως μείζονος βαρυτόνως ἀναγινώσκειν, οἷς μάχεται καὶ
ἡ ὀρθογραφία ἢ κατ' Ἰωνα. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι κατὰ συναλοιφήν ἐκ-
ληπτέον, ἵνα διαιρηται, μάλιστα δέ κε αὐτός. 25
736. πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος] ὅτι στέφανον ἡρωϊκὸν πρόσ-
ωπον ὠνόμακε διὰ τῶν γενομένων αὐτῶν· οὔτε γὰρ οἱ τῆς Πηνελόπης
μνηστῆρες οὔθ' οἱ Φαίακες οὔθ' οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐστέφοντο. ἀλλ'
ἴσως ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐμπλοκὴν στεφάνης διὰ τὸ κυκλοτερές
εἶρηται. 30

3. ἀνεκηκίει] Hoc ineptum est.
Duplex notatur scriptura, altera
ἀνακηκίει, altera ἀνεκίειεν. In textu
codicis est ἀνεκίειει.

4. ἰεμένω et ἰεμενους sine spiritu
in A.

18. Hoc scholion manus rec.
legitur in ima pagina.

25. κε Lehrsium] καί. In textu
δέ κ' αὐτός.

27. διὰ] οὐδέποτε δὲ χρωμένους
εἰσήγαγε διὰ Lehrsium.

740. *ὅτι ἀρίστους τοὺς ἀριστέας, πρὸς τὸ “οὐνεκ’ ἀριστος ἔην” (Π. 2, 580).

745. μὴ τὸ χθιζόν] ὅτι μεταφορικῶς χθιζὸν χρεῖος τῷ ἴσφ σταθμῷ ἀποκαταστήσωσι, τουτέστι μὴ δ’ ἡμεῖς ἐλάβομεν χθὲς νικῶντες, σήμερον εἰσπράξωσιν. 5

ἄλλως. μὴ πως τὴν χθεσινὴν ἤτταν ἀποδώσουσιν ἡμῖν οἱ Ἕλληνες, ὥσπερ σταθμῷ δεδανεικότες. μηδέπω γὰρ νομισμάτων ὑπαρχόντων σταθμῷ ἐδάνειζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ τὰ παραπλήσια.

752. *εἰς τὸ καταπονούμενον μέρος. 10

754. ὅτι νιφόνετα τὰ ὄρη. καὶ Ὀλυμπος τοιγαροῦν ὄρος· νιφόεις γὰρ λέγεται (Π. 18, 615).

759. Ἐρτάκου ὡς θυλάκου· τὰ γὰρ εἰς κὸς λήγοντα τρισύλλαβα, τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν ἔχοντα, προπαροξύνεται, Λάμψακος Ῥύνδακος· “Ῥύνδακον ἀμφὶ βαθύ- 15 σχοιον.” οὕτως οὖν καὶ Ἐρτακος.

761. τοὺς δ’ εὔρ’ οὐκέτι πάμπαν] ὅτι συλληπτικῶς ἐπὶ τῶν τετρωμένων καὶ τῶν ἀπολωλότων· οὐ πάμπαν μὲν γὰρ ἀπήμονες οἱ τραυματαῖαι, οὐκ ἀνόλεθροι δὲ οἱ τετελευτηκότες.

764. βεβλημένοι οὐτάμενοί τε] ἀντὶ τοῦ οἱ μὲν ἀπὸ μήκους 20 βεβλημένοι δόρατι ἢ ἰφῷ, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐγγύς τετρωμένοι ξίφει ἢ τινι τοιούτῳ.

*ὅτι πάλιν συλληπτικῶς· οἱ μὲν γὰρ ἐβέβληντο, οἱ δὲ οὐτάμενοι ἦσαν.

765. *ὅτι τοῦ ναυστάθμου τὰ ἀριστερὰ λέγει. 25

772. ἠθικῶς ὁ τοί ἐνταῦθα· οὐ γὰρ παρέλκει, ἀλλὰ ἔχει χώραν κυριωτάτην, ἐπεὶ καὶ τὸ ὄλον δι’ Ἀλέξανδρον πράττεται.

κατ’ ἄκρης] ἕως τῆς ἀκροπόλεως· τινὲς δὲ κρήης μονοσυλλάβως, ἐπεὶ καὶ κρήθην φησιν.

*κατὰ κρατός.

773. *ὅτι θηλυκῶς ἢ Ἰλιος, καὶ τὸ τοί παρέλκει· οὐ γὰρ αὐτῷ 30 μόνῳ ἦν ὄλεθρος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις.

*νῦν σοι ζήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.

777. *ὅτι τὸ μέλλω ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

1. πρὸς — ἔην] Haec aliena esse monet Friedlaenderus.

27. *πράττεται] πράττει

33. ζήσεται] ζώσεται

782. ὅτι συλληπτικῶς τὸ τῷ ἐτέρῳ συμβεβηκὸς ἐπ' ἀμφοτέρων τέταχεν· οὐ γὰρ ἀμφοτέροι ἐτύπησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἐλενος ἐβλήθη, ὁ δὲ Δηΐφοβος ἐτύπη.

785. * οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ μεμαῶτες.

786. * ἀλκῆς] ἀντὶ τοῦ ἀλεξήσεως καὶ βοηθείας.

787. πὰρ δὴ δύναιμι δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν] τὸ ἐξῆς, οὐκ ἔστι πολεμίζειν· τὸ δὲ ἐσσύμενον διὰ μέσου. οὕτως οὖν διορθωτέον διαστολῇ ἐκατέρωθεν.

791. Ὀρθαῖον ὡς Ἀλκαῖον, ἐπεὶ, φησὶ, τὰ διὰ τοῦ αἰος τρι-
σύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, 10
προπερισπᾶσθαι θέλει, χερσαῖος ὄρφναῖος ἐρσαῖος ἀρχαῖος Ἀρναῖος
Τρικκαῖος Ἑρμαῖος ὅθεν τὸ Ἑρμαῖον κᾶρα παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ δὲ
“ὄθι θ' Ἑρμαιοῦ λόφος ἐστίν” (Od. 16, 471) ὡς εἰς ἰδιότητα. καὶ
τὸ ἐπὶ τοῦ κυρίου πρὸς ἀντιδιαστολὴν διάφορον τόνον ἀνεδέξατο, ὡς
Ἀθηναῖος καὶ Ἀθήναιος, ἀγοραῖος καὶ ἀγόραιος. οὕτως οὖν καὶ Ὀρ- 15
θαῖος προπερισπωμένως ἀναγνωστέον· οὐδεμία γὰρ ἀντιδιαστολὴ ἐπὶ
τοῦ ὀνόματος κεχώρηκεν.

793. ὅτι ἀμοιβοὶ οἱ διαδεξάμενοι τοὺς ἔμπροσθεν παραγενο-
μένους ἐπικούρους, ἦτοι οἱ ἐξ ἀμοιβῆς καὶ ἐναλλάξεως παραγεγο-
νότες συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσὶν ἀντὶ τῶν πρότερον συνεργούντων αὐ- 20
τοῖς πολιτῶν· διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνύσθαι οἱ
πρῶτοι, κεκμηκότες κατὰ μάχην, ἰσαριθμῶν αὐτοῖς ἄλλων ἀποστελ-
λομένων ἀπεπέμποντο, ὡς εἰκός. ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. ἢ οἱ ἀμοι-
βὴν ἀποδιδόντες τῷ Πριάμῳ διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυξίν
(Il. 3, 188). ἐπιφέρει γὰρ “ἦοι τῇ προτέρᾳ” λέγει γὰρ ἐν τῷ 25
καταλόγῳ “Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἤγε καὶ Ἀσκάκιος θεοειδής” (Il.
2, 861). οἶον ἀμοιβοὶ πεζοί· διὰ γὰρ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ποδῶν γίνε-
ται ἢ τῶν πεζῶν ἔφοδος.

797. * οὕτως μετὰ τοῦ συνδέσμου, θεσπεσίῳ δ' ὁμάδφ.

4. δὲ μεμαῶτες] δ' ἐμμεμαῶτες
Cobetus. Nam quod nunc in
textu legatur δ' ἐμμεμαῶτες male
legi pro δὲ μεμαῶτες, quae Aristar-
chi sit scriptura.

12. Ἑρμαῖον κᾶρα παρὰ Σοφοκλεῖ]
Apud Sophoclem Phil. 1459 Ἑρ-
μαῖον ὄρος legitur. Sed fortasse

alium locum in mente habuit
scholiasta, ubi Ἑρμαῖον κᾶρα pro
Ἑρμῆς dictum erat, ut monet
Lehrsius.

13. θ' Cobetus] δ'

27. * οἶον] οἶοι

* πε[οί] om.

28. * ἦ] om.

799. διασταλτέον βραχὺ φαληριόωντα καὶ ἄλλα· στικτέον δὲ αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

803. πρὸ ἔθεν] ὁμοίως τῷ ἀπὸ ἔθεν (Π. 6, 62) ἀναγνωστέον κατ' ὀρθὴν τάσιν. προείρηται δὲ περὶ τῆς ἀντωνυμίας.

808. ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει “λίην γάρ σφι πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσει πολλῶν.” τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν προκειμένων δηλοῦται. καὶ ὁ Ἀρίσταρχος περὶ τοῦ στίχου οὕτως λέγει ὅτι ἐν τοῖς Ζηνοδοτεῖσις ἐφέρετο.

809. βιβιάσθων] Τυραννίων περισπᾶ, οὐχ ἰγίως· ὁ γὰρ χαρακτήρ βαρεῖαν τάσιν ἀπαιτεῖ, εἴτε ἀπὸ τοῦ βιβῶ βιβάθω γενομένου τοῦ ἰο ῥήματος, περιπλεονάσαντος τοῦ σ, ὡς φησι Φιλόξενος, εἴτε ἀπὸ ὀνόματος τοῦ βιβαστός βιβιάσθων ὡς αἰστός αἰσθων· γίνεται γὰρ τινα ἀπὸ τῶν εἰς τος κατὰ μεταβολὴν τοῦ τέλους εἰς θω βαρύτονον ῥήματα, ἐγερτός ἐγέρθω, ἐρεκτός ἐρέχθω, αἰστός αἰσθων· οὕτως καὶ παρὰ τὸ βιβαστός βιβιάσθων. παραιτητέον δὲ καὶ τοὺς ὀξύνοντας· ὡς 15 δευτέρον ἀόριστον.

810. * Ἀρίσταρχος αὐτως· ἄλλοι δὲ οὕτως.

820. * ὅτι ἐλλείπει ἢ διὰ, διὰ πεδίου.

824. βουγαίε] τὴν γῆν ἐργαζόμενη βουῦ, διὰ τὸ δυσκίνητον καὶ μὴ δρομικόν, ὡς Ἀχιλλεὺς, καὶ μέγα τοῦ σώματος. ἢ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι 20 γαίων, ὃ ἐστὶ γαυριῶν. οἱ δὲ βουκάϊε, ὃ ἐστὶν ἀγροῖκε βουῦ. Νίκανδρος δὲ φησιν ὅτι Δουλιχιῶται καὶ Σάμιοι τοὺς ἐσθίοντας τὸ γάλα, μηδὲν δὲ ἰσχύοντας, βουγαίους καλοῦσιν.

Ζηνόδοτος βουγαίε διὰ τοῦ ἦ· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾠ, τάχα ἐπεὶ γαίων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ποιητὴς λέγει. 25

830. * σημείωσαι τὸν χροῶ.

832. * ἐπί] ἐν ἄλλῳ παρὰ νηυσίν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσωδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς. 30

ΕΙΣ ΤΗΝ Ξ.

1. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή] σφόδρα συνετῶς εἰσάγεται ὁ Νέστωρ μὴ νικώμενος ὑπὸ μέθης τὸν λογισμόν. δηλοῖ δὲ ὡς οὐδὲ ἡ χρεία τῶν ἠδέων κατὰ τὴν δίαιταν τοῖς σπουδαίοις ἐμποδῶν πρὸς ἐπίσκεψιν γίνεται. ἐξήττηται δὲ πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ τοσοῦτον πίνει 5 χρόνον, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς Λ. καὶ ῥητέον ὅτι οὐ τοσοῦτον χρόνον ἔπινεν, ἀλλ' Ὅμηρος κατὰ παρέκβασιν ἀπαγγείλας τὰς πράξεις, βουλευθείς τε ἐπὶ τὸν Νέστορα μεταβῆναι, πάλιν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἤρξατο ἀφ' ἧσπερ αὐτὸν καὶ κατέλιπε ποι-
οῦντα.

10

στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· ὁ γὰρ λόγος, Νέστορα δὲ καίπερ πίνοντα ὅμως οὐκ ἔλαθεν ἡ βοή· πρὸς ἄλλοις γὰρ ἡ τοῦ πίνοντος ψυχὴ. ἀπρεπὲς δὲ τινες οἰηθέντες εἶναι καὶ οὐ κατὰ πρεσ-
βύτην τὸ πίνειν, ἐπὶ τὸ ἰαχὴ στίξαντες τὰ ἐξῆς συνάπτουσι, πί-
νοντά περ ἔμπης ἀλλ' Ἀσκληπιάδην. πρὸς δὲ τῷ μὴ εἶναι 15 Ὅμηρικὸν τὸ ὑπερβατὸν, καὶ τὸ περὶ τοῦ Μαχάονος ἄτοπον, περὶ οὗ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐζητεῖτο εἰ δεόντως τετραμένους οἶνον προσεφέρετο. βελτίων οὖν ἡ συνήθης ἀνάγνωσις.

σημαίνει καὶ τὸ ἐκ προαιρέσεως μαθόντα παραπέμψασθαι, ὡς τὸ
“καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης λαθόμην” ἐν Ὀδυσσεΐα (12, 226). 20

3. τὸ ἔσται τοῦ γενήσεται διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ὑπάρ-
χοντος, ὡς “ἔσται γέρων ὄδε,” τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς τὸ “γενή-
σεται παῖς.”

5. πῖνε] ἀντὶ τοῦ πῖθι, ὡς τὸ “διεφαίνετο χῶρος πιπτόντων” (Π.
10, 199) ἀντὶ τοῦ πεσόντων. 25

7. βρότον] ὅτι οὐ πᾶν αἷμα βρότος, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ βροτοῦ πεφο-
νευμένον. τὴν δὲ πρόθεσιν ἀναστρεπτέον· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶν ἀπο-
λούση.

8. ὅτι τὸ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ ὅτι περιωπὴ τόπος ἐξ
οὗ περιόφεται τις πάντα. καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα (Π. 10, 11) νοητέον 30
προεληλυθέναι ἐπὶ τινα τοιοῦτον τόπον, ἵνα ἴδῃ τὰ τῶν Τρώων πυρά.

2. σφόδρα] * Πορφυρίου. σφόδρα

6. * χρόνον] om.

8. * τε] δέ

15. τῷ Bekkerus] τὸ

22. * ὅδε] ὅδε

* τοῦ] om.

* ὡς τὸ] om.

25. * ἀντὶ] ἀλλ' ἀντὶ

11. ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο] πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται κεχρη-
 μένος τῇ χρυσοῦ ἀσπίδι· προεῖρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ ποιητής, ἀλλ'
 ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται, ὄφρα λάβοιμεν ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς
 νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει, πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν”
 (Π. 8, 191).

5

13. ὅτι οὐ κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐκτὸς τῆς κλισίας ἔσται, ἀλλ' ἐπὶ
 τὴν περιωπὴν προῆλθεν.

15. ἐρέριπτο] ἔστι βῆμα ἐρίπτω, σημαῖνον τὸ πίπτω “ἤριπε δ'
 ὡς ὅτε τις δρῦς ἢ ἀχρωεῖς” (Π. 13, 389). σημαίνει δὲ καὶ τὸ κατα-
 βάλλω “ρεῖ ὄχθας βαθείας ποσσὶν ἐρίπτω” (Π. 15, 356) ἀντὶ τοῦ
 καταρίπτω καὶ καταβάλλω. οὗ γίνεται παθητικὸν ἐρίπτομαι
 ἀντὶ τοῦ καταβάλλομαι, καὶ ἤριμμαι παρακείμενος, καὶ ἠρίμμη
 ὑπερσυντέλικος, ἤριψο ἤριπτο, καὶ Ἀττικὸς διπλασιασμὸς ἐρήριπτο,
 καὶ κατὰ συστολὴν ἐρέριπτο.

16. * πορφύρη] ἐν τῇ Ζηνοδότου πορφύρει διὰ τῆς εἰ.

15

ὡς δ' ὅτε πορφύρη] ὅτι πορφύρη μελανίζη. εἶθε δὲ, ὅταν ἀρ-
 χὴν λαμβάνη κινήματος ἢ θάλασσα, μελανίζειν· διὸ μεταφέρει ἐπὶ
 τοὺς κατὰ ψυχὴν μεριμῶντας καὶ ταρασσομένους. καὶ ὅτι κωφῶ
 λέγει τῷ ἀφώνῳ καὶ μηδέπω καχλάζοντι καὶ ἀποτελοῦντι ἡχὴν· μη-
 δέπω γὰρ ἀνέμου εὐκρινοῦς ὄντος τὸ κύμα ἤρεμεῖ.

20

18. * οὕτως οὐδ' ἄρα τε, διὰ τοῦ τε, αἰ Ἀριστάρχου.

20. δαιζόμενος κατὰ θυμόν] διχῆ μεριζόμενος τῷ σκέμματι τὸν
 λογισμὸν, τουτέστιν ἐπὶ πολλὰ τὸν λογισμὸν μεταφέρων καὶ δια-
 σκοπούμενος.

21. διχθαδί] τὸ πλήρες ἔστι διχθαδία, ὡσπερ καὶ Ἀρίσταρχος
 βούλεται. διὸ τὴν χθα συλλαβὴν ὀξυτονητέον. παραιτητέον δὲ τοὺς
 βουλομένους εἶναι “διχθαδίη μεθ' ὄμιλον” καὶ τὴν δι συλλαβὴν
 ὀξύνοντας.

25. λάκε] ὅτι οἱ μὲν ἠλλάχθαι τὸν χρόνον, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔλλαχε,
 ἐνδεία τοῦ εἶ (“ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις” Π. 21, 441) καὶ Ἰωνικῆ 30

8. ἐρίπτω — ἐρίπτω — ἐρίπτομαι]
 Recta scriptura est ἐρείπω.

16. μελανίζη Vill.] μελανίζει

27. διχθαδίη] διχθαδίην ἢ

δε] δὴ

29. ὅτι addidit Vill. In marg.
 inter.

ο ἔναχρ (uno ductu) σῆ

β λ^ε (i. e. βούλεται) δὲ

νῦν ἀντὶ τοῦ ἐλελήκει

ἔλλαχε] ἔλλαχε

30. ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις] Ηασο

aliena, ut monet Friedl.

συστολή τοῦ ἦ εἰς ᾠ λάκε. ὠνοματοπεποιήται δέ. ὄθεν καὶ ἡ λακίς.

28. *ὅτι συλληπτικῶς εἶρηκε βεβλήατο καὶ ἐπὶ τῶν οὐτασμένων.

32. προπαροξυτονητέον τὸ πρύμνησιν· Κράτης μέντοι προπερισπᾶ, ἀκούων ἐπὶ ταῖς ἐσχάταις, πλανηθεὶς ἐκ τοῦ “ τὰς γὰρ πρώτας 5 πεδίοις εἴρυσαν.” ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ὁ ποιητὴς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πρυμνὸν οὐ τίθησιν ἐπὶ διεστῶτος σώματος, ἀλλ’ ἐπὶ ἠνωμένου “ πρυμνὸν ἵπὲρ θέναρος” (Π. 5, 339)· “ τοῦ δ’ ἀπὸ μὲν γλώσσαν πρυμνήν τάμε” (ib. 292)· “ πρυμνήν ἐκτάμνοντες” (Π. 12, 149).

35. προκρόσσας ἔρυσαν] στί προκρόσσας τὰς κλιμακῆδόν 10 νενεωκμημένας ἐτέρας πρὸ ἐτέρων, ὥστε θεατροειδῆς φαίνεσθαι τὸ νεώλκιον· κρόσσαι γὰρ αἱ κλίμακες.

36. *μακρόν] διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, μακρόν καὶ πολλόν. Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης πολλόν.

ὅσον συνεέργαθον ἄκραι] ὅσον ἦν διάστημα, ὅσον συνέκλειον καὶ 15 συνεδέσμουν αἱ τοῦ Ἑλλησπόντου ἄκραι, τὸ Ροίτειον καὶ τὸ Σίγειον.

37. ἀψείοντες] τὸ ἀψείοντες ὁμοίως τῷ “ οἱ δὲ κακκείοντες” (Π. 1, 606). ἡ δὲ παραγωγή αὕτη ἡ διὰ τοῦ εἰῶ γίνεται ἀπὸ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων, ὀκνῶ ὀκνεῖω, ῥιγείω θαλπείω πολεμησεῖω βρωσεῖω. κλίνεται δὲ ἕως παρατατικῶ, ἀπὸ δὲ παρακειμένου οὐκέτι· ἔνθεν καὶ 20 τοῦ “ Διὸς δ’ ἐτελείετο βουλή” (ib. 5) τοὺς ἐξῆς χρόνους οὐκ οἶδαμεν. ἔχει δὲ δηλούμενον τὰ τοιαῦτα τῶν ῥημάτων τοιοῦτον, ὡς αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, καὶ τὸ κακκείοντες κοιμητικῶς ἔχειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες.

ἀψείοντες] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὀψαῖοντες. εἴτε δὲ μετὰ πολὺν 25 χρόνον πορευόμενοι ἤθελεν ἀκούειν, εἴτε μετὰ πολὺν χρόνον ἀκούοντες, ψεῦδος· εὐθέως γὰρ ἀκούσαντες ὤρμησαν. καὶ τὸ ὀψά ἀνελλήμιστον. οὕτω γὰρ εἶθε λέγειν, “ ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε” (Π. 7, 399). ἔστι δὲ τὸ ἀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες.

ἀψείοντες] Ἀριστάρχος φησὶ Ζηνόδοτον γράφειν ὀψαῖοντες. ὁ δ’ 30 ἐπιθέτης Πτολεμαῖος τῷ ῥ’ οἶγ’ οὐ ψαύοντες· καὶ λόγον φησὶν ἔχειν τὴν γραφήν.

38. ἔγγχει ἐρειδόμενοι] ὅτι οὐχ ἐνὶ πάντες ἐρειδόμενοι, καὶ ὅτι

1. τοῦ ἦ] τοῦ ἰ
3. καὶ ἐπὶ Lehrsius] καὶ om.
Conf. schol. v. 63 et 128.

11. πρὸ Lehrsius] πρὸς
16. *Ροίτειον καὶ τὸ Σίγειον] ῥύτιον
καὶ τὸ σίγιον

63. * βεβλημένον] ὅτι πάλιν συλληπτικῶς· οὐ γὰρ πάντες ἐβέβληντο.

67. διήλλαττον αἱ Ἀριστάρχου, οἷς ἐπι καὶ ἦ ἐπι. οἷς ἐπι, τῆ τάφρῳ καὶ τῷ τείχει.

69. * μέλλει] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικεν. 5

72. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου ὅτε διὰ τοῦ ε, καὶ ἔστιν ἀκόλουθον τῷ “ἦδεα γὰρ ὅτε πρόφρων” τὸ “οἶδα δὲ νῦν ὅτε.”

73. κυδάνει] βαρυτονητέον ὁμοίως τῷ “οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον” (Π. 9, 554).

75. ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ ἐπὶ τὸ εἰρύεται ἢ ἐπὶ τὸ θαλάσσης· καὶ ἀμφότεραι λόγον ἔχουσι. μᾶλλον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· οὐ γὰρ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, ἀλλ’ εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν ἐλκύσαι συμβουλεύει. ἐξήτηται δὲ πῶς ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως ἀστρατήγως φυγεῖν προστάσσει τοῖς Ἑλλησι λέγων νῆες ὅσαι πρῶται. ῥητέον οὖν ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων γινώσκων αὐτοὺς μὴ 15 φευξομένους διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ ὅτι οὐδὲ λαθεῖν ἠδύναντο τοὺς πολεμίους, ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν, ἵνα μὴ δόξη παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ καθ’ ἑαυτὸν χρησίμου αἴτιος γενέσθαι τοῦ πάντας ἀπολέσθαι, τὸναντίον δὲ εὐνοίαν ἑαυτῷ πορίσεται διὰ τὸ πᾶν ὀτιοῦν αἰρεῖσθαι ποιεῖν καὶ ὑπομένειν καὶ τὴν ἐκ τῆς φυγῆς 20 ἀδοξίαν ἕνεκεν τῆς ἐκείνων σωτηρίας.

78. νῦξ ἀβρότη] ὅτι ἦτοι κατὰ παράλειψιν τοῦ μ ἀντὶ τοῦ ἀμβρότη, οἶον ἀθάνατος· ἢ ἀβρότη, καθ’ ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν.

ἦν καὶ τῆ] ἐὰν ὄλωσ καὶ δι’ αὐτῆς.

81. * ἠὲ ἀλώη]. ἐλλείπει τὸ ἦ μείνας ἀλώη. 25

84. οὐλόμενέ] ὅτι τινὲς ἀποδεδώκασιν οὐλόμενε δεινέ· οὐ γὰρ ἂν λέγοι τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Ὀδυσσεὺς ὀλέθρου· ἄξιε. οὐ δυσωπητέον μέντοι γε, ἀλλ’ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν περίστασιν ἀτεισιτέων ἐπ’ ὠφελείᾳ γὰρ λέγει τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. διὸ καὶ ἐπιφέρει “ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ 30 ἀργαλέῃ” (104).

89. * καλλείψειν] αἱ Ζηνοδότου ἐκπέρσειν, οὐ καλλείψειν. καὶ παρίστησιν ἦθος.

13. ἐξήτηται] * Πορφυρίου praef. fixum.

16. * ὅτι] om.

17. * αὐτοῖς] αὐτοὺς

19. * τοῦ] τοῦς.

91. *ὄν οὐ κεν ἀνὴρ γε—ἄγοιτο] ὄν οὐχ ἕτερος εἶποι.
92. *οὕτως ἐπίσταιτο.
95. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην] ἀθετεῖται, ὅτι εἰ μὲν ἀπεδέχετο αὐτὸν κατὰ τι, νῦν δὲ μόνον ἐμέμφετο, ἐνεχώρει καὶ τὸ ἐν ἄλλῳ τόπῳ δεόντως φέρεσθαι. Ζηνοδοτος δὲ γράφει νῦν δέ σε ὠνοσάμην πάγχυ β φρένας. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ προθέτει.
- τὸ οἶον ἔειπες ἦτοι καθ' αὐτὸ νοητέον, ἢ ἢ θαυμαστικὸς ὁ λόγος, ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον, ἢ ἢ ὁ λόγος, νῦν δὲ παντελῶς ἐμεμψάμην σε οἶον εἶρηκας.
110. ἐγγὺς ἀνὴρ] ἐξήτληται διὰ τί νῦν Διομήδης συμβουλεύει καὶ 10 οὐ Νέστωρ. ῥητέον δὲ ὅτι τὸ μὲν γῆρας ἐν τοῖς δεινοῖς ἐστὶν ἐπισχετικόν, ἢ δὲ νεότης θαρσαλεωτέρα. ἄλλως τε καὶ Διομήδης ἐν τῇ προτέρᾳ συμβουλῇ θαυμασθεὶς νῦν μᾶλλον τεθάρρηκε, καὶ προήρπακε τῶν πρεσβυτέρων τοὺς λόγους.
111. *νῦν φθόνῳ φθονήσετε. 15
112. *οὕτως νεώτατος ὑπερθετικῶς ὠμολόγουν ἅπασαι.
114. ὅτι χυτὴ γῆ ἢ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἐπιχειομένη, οὐ καθολικῶς, ὡς μέλαινα καὶ φερέσβιος. Ζηνοδοτος δὲ ἠθέτει· παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ οὐκ ἦν. τὸ δὲ κάλυψε Ἰακῶς.
- *καλύπτει] γράφεται κάλυψε. 20
116. *οὗτος ὁ στίχος μεταξὺ κεῖται· τὸ δὲ ἐξῆς Ἄγριος ἠδὲ Μέλας.
117. ἰππότηα Οἰνεύς] ὅτι ἐλέγχονται οἱ τὸν ἰππότην ἀποδιδόντες φυγάδα· ὁ γὰρ Οἰνεὺς κατέμεινεν ἐπὶ τῆς πατρίδος.
118. *ἐμοῖο] οὕτως Ἀρίσταρχος. Ζηνοδοτος δὲ ἐμοῖο, οὐκ 25 ὀρθῶς.
119. ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε] ὅτι ὁ Οἰνεὺς κατέμεινεν ἐπὶ τῆς πατρίδος, ὁ δὲ ἰππότης ἄρα οὐ φυγάς, ἀλλ' ἰππικός. καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν· “ἰδὼν δ' ἰππηλάτα Κῆῦξ” ἀντὶ τοῦ ἰππικός.

3. Obelus cum asterisco prae-

fixus. 4. νῦν—φέρεσθαι] ἐνεχώρει, νῦν δὲ μόνον ἐμέμφετο, καὶ διὰ τὸ—φέρεσθαι Lehrsnius.

10. ἐξήτληται] *Πορφυρίου prae-

fixum. 12. *θαρσαλεωτέρα] θαρσαλεώ-

τερον

19. Ἰακῶς Schmidt. Did. p. 152]

ἰωνικῶς

21. ἐξῆς] τρεῖς παῖδες ἐξεγένοντο addit Friedl.

28. δὲ prius addidit Vill.

29. Κῆῦξ Bekkerus] κῆρυξ

* αὐτόθι] γράφεται καὶ αὐτοῦ, ὡς “ αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύ-
ξεται ” (Π. 21, 322).

* μεῖνε] ἐν ἄλλῳ μίμνε.

120. εὐσχημόνως ὁ Διομήδης παρεσιώπησε τὴν τοῦ πατρὸς
φυγὴν Τυδεὺς γὰρ ἀνελὼν Λυκωπέα καὶ Ἀλκάθου ἐαυτοῦ παῖδας 5
ἔφυγεν. ἡ ἀληθεστέρα ἱστορία αὕτη. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως Αἰτωλὸς μὲν
ἦν τὸ γένος, ἀνδρειότατος δὲ τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος ἔτι νέος ὢν
ἐθεάσατο τὸν πατέρα διὰ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παιδῶν τῆς βασι-
λείας ἐκβαλλόμενος διόπερ ἀναιρεῖ τούς τε ἀνεψιούς καὶ σὺν αὐ-
τοῖς ἀκουσίως τὸν ἀνεψιόν· φυγῶν δὲ εἰς Ἄργος πρὸς Ἄδραστον 10
βασιλέα τῆς χώρας καθαρσίῳν τε τυγχάνει πρὸς αὐτοῦ καὶ λαμ-
βάνει τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δηϊπύλην. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκίδει.

124. πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκει] ὅτι πάντα τὰ τετράποδα, διὰ
τὸ ἑτέραν βᾶσιν ἔχειν πρὸ τῆς ὀπισθίας.

125. * μέλλετ' ἀκουέμεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰοίκατε ἀκκοόεαι. 15
οὕτως αἱ Ἀριστάρχου εἰ ἑτεόν περ, ἢ ᾗ, ταῦτα δὲ ὑμᾶς εἰκὸς
εἶδέναι ἀκκοότας εἰ ἀληθῆ λέγω. αἱ δὲ δημῶδεις ὡς ἑτεόν περ.

128. καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη] καλῶς οὐχ ὁ Νέστωρ ταῦτα
φησιν, ἀλλ' εἷς τῶν τετραμμένων. δεῖ δὲ πρὸς βραχὺ στίξαι εἰς τὸ
περ, εἶτα τὸ ἀνάγκη ἐπαγαγεῖν, ἢ ὥσπερ αἰτίαν τῆς ἐξόδου ἐπι- 20
φέρῃ τὴν περιεστῶσαν ἀνάγκη. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι συλληπτικῶς καὶ
ἐπὶ τῶν βεβλημένων οὐτάμενοι εἶρηκεν.

129. * ἐχώμεθα] ὅτι ἐλλείπει ἢ ἀπὸ πρόθεσις, ἀπεχώμεθα.

130. βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν τὸ ἐκ βελέων, ἢ ᾗ ἐκτὸς
βελέων, ὡς “ Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων.” 25

131. ἐνήσομεν τῶν πολέμων. οἱ δὲ ἀνήσομεν ἦτοι πείσομεν
“ ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναι παιδ' αἰδῆλον ” (Π. 5, 880). τὴν
δὲ ἀφορμὴν τῆς συμβουλίας ἀπὸ τῶν Νέστορος λόγων εἶληφεν.

135. * ὅτι Ζηνόδοτος οὐδ' ἀλαδὸν σκοπιῖν.

136. ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε] ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει “ ἀντι- 30
θέφ Φοίνικι ὀπάου Πηλείωνος.” οὐχ ἀρμόζουσι δὲ Φοίνικι οἱ ἐπι-
φερόμενοι λόγοι. βέλτιον οὖν καθολικώτερον γέροντι ἀπεικᾶσθαι.

8. * ὑπὶ] ἀπὸ

12. Δηϊπύλην] διπύλην

16. In marg. inter. Ἀριστάρχος
εἰ ἑτεόν περ.

23. Addidi ὅτι: nam diplex in
textu praefixa est.

27. * αὐτὸς] οὕτως

τὴν λέξιν. μὴ ἄρα ἐπιζητείτωσαν πόθεν τὸ εἶ ἐγένετο· ὁ γὰρ χαρακτῆρ, ὡς ἔφαμεν, τὴν βραχεῖαν ἀσπάζεται.

ὅτι μύρον μὲν οὐκ ὀνομάζει, τεθυμιαμένον δὲ ἔλαιον τὸ μύρον λέγει, ὥστε εἰδέναι μὲν τὴν χρῆσιν, τὸ δὲ ὄνομα μή. λέγει δέ που (Π. 23, 172) καὶ “ρόδοεντι δὲ χριῖεν ἑλαίῳ” καὶ (Od. 18, 191) “κάλ- 5 λει μὲν οἱ πρῶτα,” μύρου τι γένος ὀνοματοποιήσας.

173. διασταλτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, καὶ γραπτέον ὡς Ἀρίσταρχος κατὰ χαλκοβατέες δῶ· ὁ γὰρ λόγος, οὗ κινουμένου κατὰ τὸν τοῦ Διὸς οἶκον ὁμοίως ἐπὶ τε γῆν καὶ οὐρανὸν ἢ ἀποφορὰ διικνεῖται. 10

* Ἀρίσταρχος κατὰ χαλκοβατέες.

174. πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ αὐτὸς τῷ οὐρανῷ οὐδὲ τόπος τοῦ οὐρανοῦ· ἀπ’ αὐτοῦ γὰρ φησι τὴν ὁσμὴν τοῦ μύρου ὁμοίως καὶ εἰς οὐρανὸν ἀφικνεῖσθαι καὶ εἰς γῆν. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων τοῦ ὄρους κορυφῶν συμφωνήσει ἴσον διάστημα ἐπὶ γῆν 15 καὶ οὐρανὸν λαμβάνειν.

175. ἦτοι ἐπὶ τὸ ἀλειψαμένη διασταλτέον βραχὺ, καὶ ἐπὶ τὸ πεξαμένη, πρὸς τὸ σαφές.

177. * Ζηνοδότος καὶ Ἀριστοφάνης καλοῦς καὶ μεγάλους.

178. * ἑανὸν ἔσθ’] ὅτι ἑανὸς ὁ αὐτὸς τῷ πέπλῳ, καὶ καθόλου πρὸς 20 τὸν στολισμόν.

179. ἔξυσεν] ἐκέρκισεν· ξύουσι γὰρ τὴν κρόκην πρὸς τὸ πυκνωθῆναι. οἱ δὲ ἐλέανεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξύλων. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔγναψε μετὰ τὸ ὑφανθῆναι.

180. ὅτι κατὰ τὸ στήθος ἐπερονῶντο, οὐχ ὡς ἡμεῖς κατὰ τὴν 25 κατὰ κλειδα τοῦ ὤμου.

181. * Ἀρίσταρχος ζώνη καὶ ἀραρυίη, ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ ἀραρυῖαν.

183. τρίγληνα] πολλῆς θέας ἄξια· τρίκοκκα, ἢ τριπρόσωπα· γλήνη γὰρ ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ἢ τρίκορα, ἔχοντα τρεῖς κόρας, 30 τὰς Χάριτας. ἢ πολλῶν κοσμίῳν ἄξια· γλήνεα γὰρ τὰ κόσμια, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν “ὅς γλήνεα πόλλ’ ἐκεχάνδει” (Π. 24, 192). τρίγληνα δὲ ὡς τρίπτυλα· ὃν γὰρ τρόπον παρὰ τὸ πύλη ἐγένετο τρίπτυλον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ γλήνη τρίγληνον.

17. Scholion in fine defectum:
v. Friedl. Nic. p. 230.

27. καὶ ἀραρυίη addidit Vill.
30. ἢ addidit Bekkerus.

τρίγληνα, μορόεντα] ἢ διπλῆ, ὅτι τρίγληνα τρίκορα, ὡς τριῶν ζωδίων ἐφ' ἑκάτερον δεδημιουργημένων. μορόεντα δὲ πεπονημένα τῇ κατασκευῇ, ἀπὸ τοῦ μορῆσαι, ὃ ἔστι κακοπαθῆσαι.

μορόεντα] οὕτως Ἀρίσταρχος ἀπὸ τοῦ μ̄ ποιεῖται τὴν διαστολὴν, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, καὶ οὕτως ὁ λόγος ἔχει· τὰ γὰρ μετὰ πολλοῦ 5 μόρου καὶ κακοπαθείας γινόμενα δηλοῖ. παραιτητέον δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ ᾠ τὴν διαστολὴν ποιούμενους, ἵνα τὸ ᾠ ἐπιτατικὸν ἵκάρχη μηδενὸς κατεπεύγοντος.

185. *λευκὸν δ' ἦν] ἐν ἄλλῳ λαμπρὸν δ' ἦν.

189. *τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν] μᾶλλον τοῖς ἐπάνω τοῦτο 10 προσδοτέον.

195. *ἄνωγεν] ἐν ἄλλῳ ἀνώγει.

196. εἰ δύναμαι τελέσαι γε] ὅτι περιώρικε· τὸν γὰρ ἐπιδεχόμενον τελέσαι δυνατὸν εἶναι δεῖ, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δυνατὸν εἶναι πρὸς 15 τελεῖωσιν.

198. *δὸς νῦν μοι] ἐν ἄλλῳ δός μοι νῦν.

201. θεῶν γένεσιν] θεῶν πατέρα, ἐπεὶ πρῶτον στοιχειόν τινος τῶν φυσικῶν εἶπον τὸ ὕδωρ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ λοιπὰ τρία· ὅθεν καὶ ὁ Πίνδαρος ἄριστον εἶπε τὸ ὕδωρ. Τηθῦν δὲ τὴν γῆν φησὶν, οἰνεῖ 20 τιθήνην τινὰ οὔσαν καὶ τροφὸν πάντων.

202. *οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ οἱ μ' ἐν σφοῖσι.

203. *Ρείης] διὰ τοῦ ᾠ Ρείας αἰ Ἀριστάρχου, οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης.

205-207. τοὺς εἴμ' ὀψομένη] ὅτι νῦν καλῶς λέγονται, ἐν δὲ τοῖς 25 κάτω πρὸς τὸν Δία (303) οὐκέτι.

206. *ὅτι παραλλήλως δηρὸν καὶ χρόνον.

208. κείνω] κείνων σὺν τῷ ν̄ Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνούδοτος. Ἀρίσταρχος δὲ ὁμηρικώτερόν φησιν εἶναι, εἰ κείνους παραπέισασα τὴν ψυχὴν· ἐγχωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τοῦ ν̄, εἰ κείνων τὸ κῆρ πείσασα. οὐ δεῖ δὲ ξενίζεσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν πτώσεων ἐναλλαγαῖς. 30

209. εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι] ὅτι τὸ ὁμωθῆναι οὐκ ἔστιν ὁμοιωθῆναι, ἀλλ' ὁμόσε ἔλθειν φιλότῃ. δασυντέον δὲ τὸ ὁ, ὡς χρυσωθῆναι δὲ ἀναγνωστέον.

5. οὕτως addidit Lehrsius.

14. ἦ] καὶ Friedl.

16. δός μοι νῦν] δός νῦν μοι νῦν

21. οἱ μ' ἐν] οἱ με: sed in marg. adscriptum οἱ μ' ἐν σφοῖσι, quod recepi. Conf. ad v. 303.

213. Ζητὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου] ἀθετεῖται, ὅτι ἐκλύει τὴν χάριν, εἰ ἔνεκα τοῦ Διὸς δίδωσι καὶ οὐκ αὐτῆς. προηθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης.

214. ἧ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν] ὅτι κεστὸς ἐκ παρεπομένου ὁ ποικίλος, ἀπὸ τοῦ διὰ τὰς ραφὰς κεκεντῆσθαι, ἐμπεποικιλμένης τῆς φιλότητος 5 καὶ ἰμέρου καὶ ὄριστύος. καὶ οὐκ ἔστι κύριον ὄνομα, ὡς ἔνοι τῶν ἀρχαίων· διὸ καὶ ἐπ' ἄλλου λέγει “ ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἰμάς” (Π. 3, 371).

216. *ἐν δ' ὄριστύς] ἐν τισι τῶν ὑπομημάτων ἢ δ' ὄριστύς.

216, 217. ἐν δ' ὄριστύς πάρφασις] συναπτέον ἀμφοτέρα τὰ 10 ὀνόματα· τὴν γὰρ παραλογιστικὴν ὁμιλίαν δι' ἀμφοτέρων δηλοῖ.

218. *τόν ρά οἱ] ὅτι πτώσις ἐνήλλακται, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς ταῖς χερσίν.

219. τῇ νῦν τοῦτον ἰμάντα] ὅτι τὸ κατὰ τὸ στήθος κόλπωμα τοῦ πέπλου κόλπον εἶπε, καὶ ὅτι τὸ τῇ λάβε ἐστίν. 15

221. ἄρηκτόν γε νέεσθαι] τουτέστι πορεύεσθαι· οὕτως Ἀρίσταρχος. Δημήτριος δὲ γενέεσθαι ἀντὶ τοῦ γενήσεσθαι, βιαίως πᾶν· οὐδὲ γὰρ τὸ πυθέσθαι πυθέεσθαι γίνεται οὐδὲ τὸ λαβέεσθαι λαβέεσθαι, ἵνα καὶ τὸ γενέεσθαι γενέεσθαι γένηται.

223. μειδήσασα] ὅτι ἐπὶ τῇ φήμῃ οἰωνισαμένη ἐμείδῃσε· προεί- 20 ρηκε γὰρ “ οὐκ ἔσῃ ἄπρακτος.”· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (18, 112) τὸ ὅμοιον “ Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις· ὡς ἄρ' ἔφη, χαῖρεν δὲ κληδόνι διὸς Ὀδυσσεύς.”

* Ἀρίσταρχος μέσφω, ἄλλοι δὲ ἐῶ.

225. *ὅτι ὄρος ὁ Ὀλυμπος· τὸ γὰρ ρίον ἰδίως ἐπ' ὄρους τάσ- 25 σεται.

226. Πιερίην] ὅτι Μακεδονικὸς Ὀλυμπος, θεῶν οἰκητήριον· ἢ γὰρ Πιερία τούτου ἀκρόρεια, καὶ Ἡμαθία τὸ πρότερον ἢ Μακεδονία ἐκαλεῖτο. παράκειται δὲ καὶ ἡ Θράκη. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (5, 50) ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ “ Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.” 30

Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας, κατασχὼν τὴν χώραν οὔσαν τῆς Θράκης, ἀφ' ἑαυτοῦ Μακεδονίαν προσηγόρευεν· γήμας δὲ μίαν τῶν

7. ἀρχαίων] νεωτέρων Villois. Proleg. p. xxi; nam fuit haec Callimachi opinio, ut tradit schol.

21 3, 371.

31. Διὸς καὶ Αἰθρίας] * Δίωνος καὶ Αἰθνίας. Διὸς καὶ Θυίας Lobeck. Aglaoph. p. 325.

32. * Μακεδονίαν] om.

ἐγχωρίων τεκνοῦται δύο παῖδας Πίερον καὶ Ἄμαθον, ἀφ' ὧν δύο πόλεις Πιερία καὶ Ἄμαθία ἐν Μακεδονίᾳ. ἡ ἱστορία παρὰ Μαρσῦα. νῦν δὲ Ἡμαθίην καταχρηστικῶς ὄλην τὴν Μακεδονίαν φασίν. Πιερίαν δὲ ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μουσῶν.

227. *σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων] ἐν ἄλλῳ ἔσσυτ' ἐφ' ἱππο- 5 πόλων.

229. ἐξ Ἀθῶν] Ἄθως ὄρος ἐν Θράκῃ μέγα τε καὶ ὑψηλόν, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, τὸν ἰσθμὸν ἔχον Χερσόνησον σταδίων δώδεκα. τοῦτον Ξέρξης ἀνανακῆσας, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὅτι πρὸς αὐτὸν νῆες αὐτοῦ διεφθάρησαν, διακόψας θάλασσαν ἐποίησεν. ἡ ἱστορία παρὰ 10 Ἡροδότῳ (7, 23).

*Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐς πόντον ἐβήσετο· καὶ μήποτε ἄμεινον.

230. Λῆμμον δ' εἰσαφίκανε] διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν τῇ Λήμνῳ μάλιστα ὁ Ὑπνος διατρίβει; ρητέον οὖν ὅτι Λήμνου μὲν ἦν δεσπότης 15 Ἡφαιστος, γυνὴ δὲ τούτου Χάρις· Πασιθέας δὲ τῆς Χάριτος ἀδελφῆς ἐρωτικῶς ἔχων ὁ Ὑπνος ἐκεῖ διέτριβεν. ταύτην οὖν αὐτῷ ἐπαγγέλλεται γυναῖκα δώσειν Ἥρα. δύναται δὲ καὶ φυσικώτερον λυθῆναι, ὅτι οἰνοφόρος ἡ Λῆμνος, καθὼς λέγει “νῆες δ' ἐκ Λήμνιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι” (Π. 7, 467)· τοῖς δὲ πολυποτοῦσι μάλιστα ὁ 20 Ὑπνος παρέπεται.

235. *ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν] Ἀρίσταρχος χάριν εἰδέω· αἱ δὲ δημῶδεις εἰδέω χάριν.

πειθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι] ὅτι ἰδίως ἐγὼ δ' αὖ σοι εἰδέω χάριν. ἔδει δὲ ἦτοι εἰδείην, ἢ ἢ τὸ ῥῆμα ἠλλαγμένον, ἢ ἐκ περισσοῦ νοουμένου 25 τοῦ κε ἐγὼ δέ σοι εἴσομαι χάριν.

236. κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ] οὕτως ὑπ' ὀφρύσιν ἢ Ἀριστάρχου καὶ Ἀριστοφάνους, ἵνα ἦ τὰ ὑπὸ ταῖς ὀφρύσι. Ζηνόδοτος ἐπ' ὀφρύσι. συναπτέον δὲ τοὺς δύο στίχους ἄνευ πάσης διαστολῆς. 30

239. Ἡφαιστος δέ κ'] ὅτι οὐκ ἐκληπτέον κατὰ συναλοιφὴν τὸν

3. * τῆν] om.

8. * Χερσόνησον] Χερώνησον

9. * αὐτὸν] αὐτό

19. * δ'] om.

20. * ἄγουσαι] φέρουσαι

* δ'] om.

24. εἰδέω—εἰδείην] ἰδέω—ἰδείην

26. κε Heynius] καὶ

29. τοὺς δύο στίχους] Versum in lemmate positum dicit, cuius in fine vulgo comma ponitur, proximumque autik', ἐπεὶ κεν ἐγὼ—.

“ νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι ” (Π. 15, 262). τοιοῦτον γὰρ λέγει, ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε ἢ σὴ ἐσωφρόνισεν ἐν-τολή. ὁ δὲ ἐπιθέτης Πτολεμαῖος καὶ Ζηνήδοτος σὺν τῷ ἰ γράφουσιν, οἶον τῇ σῆ ἐντολῇ ἐσωφρόνισέ με.

255. Κόωνδ'] εἰς τὴν Κῶν νῆσον. γράφεται δὲ σὺν τῷ ν κατ' 5 αἰτιατικῇν.

καί μιν ἔπειτα Κόωνδ'] ἔνιοι διὰ τῶν δύο οὐ γράφουσι Κόον· καὶ Καλλίστρατος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς.

Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι Τροίαν γενόμενός τε κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βουλήσει Ἡρας σφοδρῶ συνεσχέθη 10 χεიმῶνι· κατασυρεῖς δὲ εἰς Κῶ τὴν Μεροπίδα ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νῆσου ὑπὸ Εὐρύπυλου τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεύοντος αὐτῆς. βιασάμενος δὲ καὶ ὡς ληστῆς ἐπιβάς ἀνείλε τὸν Εὐρύπυλον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, μιγείς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιοῦθη Θεσσαλὸν ἐγέννησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει. 15

256. χαλέπαινεν ῥιπτάζων] ἀντιστροφή ἐστὶν ἀντὶ τοῦ χαλεπαίων ἐρρίπταζε. συναπτόεν οὖν, καὶ μὴ τις ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκουσι τὸ ῥιπτάζων.

258. καί κέ μ' αἴστον] καὶ ἂν ἰδῶν με ἀνίστόρητον καὶ ἀφανῆ ἐποίησεν, βαλὼν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν θάλασσαν. 20

259. * οὕτως ἐν πάσαις, δμῆτειρα. Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνήδοτος μῆτειρα.

265, 266. ὁ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει τὸν ἦ· ἄμεινον δὲ περισπᾶν. καὶ γὰρ εἰ διαπορεῖ, οὐκ ἀναγκαῖον ἐγκλίνειν αὐτόν· οὐ γὰρ ἕτερος αὐτῷ ἐπιφέρεται περισπώμενος ὡς ἐπὶ τοῦ “ ἠ δαλιχῆ κοῦσος ἦ 25 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ” (Od. 11, 172).

267. Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων] ὅτι δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται, πρεσβυτέρας καὶ νεωτέρας· διὸ συγκριτικῶς λέγει ὀπλοτεράων.

271. * τὸ ἐξῆς ἐστὶν ὁμοσον ἢ μὲν ἐμοί· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

272. χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ] ὅτι ἐπὶ δύο τῷ ἐτέρῳ χρῆται κατὰ δια- 30

5 et 7. Κόωνδ'] κῶων

5. σὺν τῷ ν] Ἰ. ο. Κῶν, non Κῶ.

8. Καλλίστρατος] * Καλλίμαχος

11. Κῶ] * Κῶν

13. * καὶ ὡς] καὶ οἴμ.

17. ἐρρίπτα[ε] ἐρίπταζεν

20. * βαλὼν] λαβὼν

21. ἐν πάσαις] Ἀρίσταρχος Cobetus.

22. μῆτειρα] Memorat etiam Eustath. p. 983, 57, sed addit, ἀρέσκονται δὲ οἱ πλείους τῇ προτέρῃ γραφῇ.

στολήν, Ἑλληνικῶς. τὰ βαρύτερα δὲ τῶν στοιχείων ἄμνυσι, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ξηρὸν καὶ ὑγρὸν.

274. μάρτυροι] ὅτι Ζηνόδοτος μάρτυρες γράφει, ἀγνοῶν ὅτι μάρτυροι λέγειν δεῖ ἀκολουθῶς τῷ μάρτυρος.

θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς εἶοντες] οἱ περὶ τὸν Κρόνον θεοί. λέγει δὲ τοὺς 5 Τιτᾶνας· οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ Οὐρανοῦ παῖδες, Κρόνος, Κρεῖος, Ὑπερίων, Ἰαπετός, Κοῖος.

276. * Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ τε, ἧς αὐτὸς ἐέλλδομαι.

279. οἱ Τιτῆνες καλέονται] ὅτι τοὺς περὶ Κρόνον θεοὺς ὑποταρταρίους προσαγορεύει. πρὸς τὸ “ὅππότε μιν ξυνθῆσαι Ὀλύμπιοι” 10 (Π. 1, 399), ὅτι οὐ τοὺς περὶ Κρόνον λέγει Ὀλυμπίους.

284. οὕτως Λεκτόν ὄξυτόνος, ὡς φυτόν· οὕτως γὰρ ὁ τόπος καλεῖται. ἢ διπλῆ δὲ ὅτι ἰδίως εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ Ἰδης εἰς Λεκτόν· καὶ “Ἰδην δ’ ἴκανε πολυπίδακα Γάργαρον” (Π. 8, 47)· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (8, 363) τὸ ὅμοιον “ἢ δ’ ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομμειδῆς 15 Ἀφροδίτη ἐς Πάφον.” ἢ γὰρ Κύπρος εἰς Πάφον.

Λεκτόν ἀκρωτήριον τῆς Ἰδης, κεκλημένον ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ κατακλιθῆναι Δία καὶ Ἡραν. τρία δὲ τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς Ἰδης, Λεκτόν, Γάργαρον, Φαλάκρη. ἀφορᾷ δὲ τὸ Λεκτόν ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. 20

285. * ὑπεσειέτο] Ἀρίσταρχος ὑπό, εἶτα σειέτο, Ἰακῶς. οὕτως καὶ Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης.

288. ἡέρος αἰθέρ’ ἴκανε] ὅτι καθ’ Ὀμηρον αἴθρ’ ὁ ἀπὸ γῆς μέχρι νεφῶν τόπος· ὁ δὲ ὑπὲρ τὰ νέφη τόπος αἰθήρ, καὶ ὁμωνύμως τῷ στερεμνίῳ οὐρανόσ. διὸ τὰ νέφη λέγει πύλας οὐρανοῦ. 25

290. ἐναλίγκιος] κατὰ τὴν καθέδραν· ὁ γὰρ ὄρνις οὐ καθέζεται.

291. χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδι] ὁ κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροίαν, καὶ μέγεθος ὅσον ἰέραξ ὁ φασσοφόνος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης (Η. Α. 9, 12). παρὰ δὲ τισι θηλυκῶς λέγεται ἢ κύμινδις. εὐεπίφορον εἰς ὕπνον τὸ ὄρνεον. 30 κύμινδις δὲ λέγεται διὰ τὸ αἰεὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους κρύπτειν.

295. * οἶον] γράφεται καὶ οἶος.

4. μάρτυροι—μάρτυρος Lehrsius] μάρτυρος—μάρτυρι.

6. Κρεῖος] Hoc nomen tribus modis scribitur, Κρεῖος Κρίος Κριός, quorum postremum probavit Ari-

starchus, ut refert Etym. M. p. 539, 20: v. Lehrs. Aristarch. p. 285 et Thes. vol. 4 p. 1975.

7. * Κοῖος] κύων

26. ὁ] * ἢ

*πρῶτόν περ] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πρῶτιστον.

Ἦραν τρεφομένην παρὰ τοῖς γονεῦσιν εἰς τῶν Γιγάντων Εὐρυ-
 μέδων βιασάμενος ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ Προμηθέα ἐγέννησεν. Ζεὺς
 δὲ ὕστερον γήμας τὴν ἀδελφὴν, καὶ γνοὺς τὰ γενόμενα, τὸν μὲν
 Εὐρυμέδοντα κατεταρτάρωσε, τὸν δὲ Προμηθέα προφάσει τοῦ πυρὸς ὅ
 δεσμοῖς ἀνήρτησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

299. *τῶν κ' ἐπιβαίης] Ζηνοδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ
 κε συνδέσμου, τῶν ἐπιβαίης.

δύναται καὶ πευστικῶς ὁ στίχος ἀναγινώσκεσθαι, οὐ μὴν ὑπο-
 στικτέον διὰ πευστικὴν ὑπόκρισιν. 10

303. *οἷ με σφοῖσι] γρ. οἷ μ' ἐν σφοῖσι.

304, 305, 306. τοὺς εἰμ' ὀψομένη] ἀθετοῦνται στίχοι γ', καὶ ἀστε-
 ρίσκοι παράκεινται, ὅτι πρὸς μὲν Ἀφροδίτην δεόντως λέγονται (200),
 πρὸς δὲ τὸν Δία οὐκέτι· οὐ γὰρ προσεδεῖτο προφάσεως, ἔχουσα τὸν
 κεστὸν ἱμάντα. καὶ τάχ' ἂν συνεφώρμησεν αὐτῇ· οὐ δεῖ οὖν παρα- 15
 κινδυνεύειν.

*ἠθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ.

307. ἔν ἐστι τὸ πρυμνωρεΐη, ὡσπερὶ ἐν ἀκροπόλει.

309. τὴν σεῦ περισπαστέον· ἔστι γὰρ ἀντιδιαστολή.

310. *μετέπειτα] Ζηνοδοτος καὶ Ἀριστοφάνης μετόπισθε. 20

315. οὐ γὰρ πῶποτέ μ' ᾤδε] ὅτι ἔξαρκεῖ τὸ κεφαλαιωδῶς εἰπεῖν·
 τὸ δὲ ἐξ ὀνόματος ἐπιφέρειν ἐνέκοπτε μᾶλλον ἢ ἐπειθεν.

316. περιπροχυθείς] περισσῶς χυθείς. ὁ δὲ Ἰξίων γράφει περι-
 πλεχθείς.

317. οὐδ' ὀπότ' ἠρασάμην] κοινὸν ἄνωθεν νοεῖται ἐπὶ πάντων τὸ 25
 οὐδέποτε οὕτως ἠράσθην· διὸ καὶ ἕκαστον τῶν λεγομένων αὐτὸ καθ'
 ἑαυτὸ κόμμα ἐστὶ· διόπερ αἱ στιγμαὶ ἐν αἰτήματι τίθενται. ἀπὸ
 τούτου δὲ ἕως τοῦ “οὐδ' ὀπότε Λητοῦς ἐρικυδέος” (327) ἀθετοῦνται
 στίχοι ἰά', ὅτι ἄκαιρος ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ὀνομάτων· μᾶλλον γὰρ
 ἀλλοτριῶ τὴν Ἦραν ἢ προσάγεται. καὶ ὁ ἐπειγόμενος συγκοιμηθῆναι 30
 διὰ τὴν τοῦ κεστοῦ δύναμιν πολυλογεῖ. καὶ Ἀριστοφάνης προσηθέει.

Ἰξιονίης ἀλόχοιο] τῆς Ἰξίονος γυναικὸς Δίας. ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ
 Δηιονέως· μετὰ δὲ τὸ φθαρῆναι αὐτὴν ὑπὸ Διὸς ὕστερον Ἰξίονι ἐξεύχθη.

11. Conf. ad v. 202.

27. αἰτήματι] Idem vol. I p.

14. προφάσεως Bekkerus] προ- 404, 12.
 ράσεως

33. Δηιονέως Heynius] ἰηονέως

319. Δανάης] Δανάη Ἀκρισίου θυγάτηρ, ἣ Διὶ συγκοιμηθεῖσα Περσέα ἐγέννησε. χρωμένῳ γὰρ, φασί, τῷ Ἀκρισίῳ περὶ γενέσεως ἀρρένων παιδῶν ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸν κτεῖναι· δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος τοῦτο, κατὰ γῆς θάλαμον χαλκοῦν κατασκευάσας τὴν Δανάην ἐφρούρει. αὐτὴ δὲ, ὡς φησι Πίν- 5
δαρος καὶ ἄλλοι τινές, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη. ὡς δὲ ἔνιοί φασιν ὁ Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τὸν Δανάης ῥυεῖς κόλπον συνῆλθεν. αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ 10
παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. διασωθέντων δὲ τούτων εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, μίαν τῶν Κυκλάδων, συνέβη ἀνατραφῆναι τὸν παῖδα παρὰ Πολυδέκτη ἢ, ὡς ἔνιοί φασιν, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδέκτου. φυγόντος δὲ ὕστερον Ἀκρισίου τὴν Ἀργείων βασιλείαν παρέλαβε Περσεύς. 15

322. * Ἀρίσταρχος Μίνων σὺν τῷ ν̄, Ζηνοδοτος χωρὶς τοῦ ν̄.

Ῥαδάμανθον] ἐπεὶ ἐμάνη περὶ τὰ ῥόδα τὰ ὑπὸ τοῦ ταύρου προέμενα ἢ Εὐρώπῃ, Ῥαδάμανθον ἐκάλεσε τὸν παῖδα.

323. Ἀλκμήνης] Ἀλκμήνης τῆς Ἡλεκτρώου καὶ Ἀναξοῦς τῆς Ἀγκαίου ἠράσθη Ἀμφιτρώων, ὃς ἀνελὼν Ἡλεκτρώονα βοῶν ἀμφι- 20
σβητήσεως χάριν ἐξ Ἀργους ἔφυγεν εἰς Θήβας· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Ἀλκμήνη. ὑποδεχθέντες δὲ ἀσμένως ὑπὸ τῶν βασιλευόντων τῆς πόλεως Κρέοντος καὶ Ἡνιόχης τιμῆς ἐτύγχανον μεγίστης. οὐ βουλομένης δὲ Ἀλκμήνης γαμηθῆναι, εἰ μὴ οἱ φονεῖς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἀναιρεθῶσι Τηλεβόαι, κατηγωνίσατο αὐτοὺς Ἀμφιτρώων, προσλα- 25
βόμενος συμμάχους Βοιωτοὺς καὶ Λοκροὺς, ἔτι δὲ Φωκεῖς, ἐνιαυτὸν προσεδρεύσας. ὡς δὲ ὑποστρέψας ἀπὸ τῆς στρατείας ἤγε τοὺς γάμους ἑαυτοῦ τε καὶ Ἀλκμήνης, τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐρασθεὶς αὐτῆς ὁ Ζεὺς καὶ εἰκασθεὶς Ἀμφιτρώωνι ἐμίγη καὶ υἱὸν ἐποίησεν ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμφιτρώων τῇ αὐτῇ νυκτί. ἤδη δ' ἐκείνης τὸν ἑπταμηνιαῖον 30

4. * κτεῖναι—τοῦτο—γῆς] κτείνει—τούτω—γῆν.

7. * αὐτοῖς] αὐτοῦς

12. συνέβη ante μίαν collocat A.

* ἀνατραφῆναι] ἀναστραφῆναι

22. * ὑποδεχθέντες] ὑποδεχθέντων

23. Ἡνιόχης—ἀναιρεθῶσι supra rasuram literis minusculis.

25. * κατηγωνίσατο] δι' ὃ κατηγωνίσατο

27. ὑποστρέψας] ἐπιστρέψας

30. * ἤδη—ἑπτα] om. in lacuna.

χρόνον τῆς μίξεως ἐχούσης, γεννᾶται Ἡρακλῆς μὲν ἐκ Διὸς, Ἴφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρύωνος.

324. ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα] φασὶ Δία συγκοιμώμενον Ἀλκμήνῃ πείσαι τὸν Ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὅθεν ἐπὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς τὸν τριέσπερον Ἡρακλέα 5 ἐποίησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκῦδει.

* ὅτι ἔχει τι Ὀμηρικόν· πρὸς γὰρ τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκε.

325. Σεμέλης] Σεμέλης τῆς Κάδμου θυγατρὸς Ζεὺς ἐρασθεὶς Ἡρας κρύφα συνηναίετο. ἡ δὲ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἡρας, ἐπιενύ- 10 σαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιῆσαι, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν οἶος ἦλθε μνηστευόμενος Ἡραν. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπᾶς καὶ βροντᾶς ὁμοῦ καὶ κεραυνὸν ἀφιεῖς. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἐξαμνησιῶν τὸ βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπά- 15 σας ἐνέρραψε τῷ μηρῷ. ἡ ἱστορία παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Βάκχαις.

328. σέο] ὀρθοτονητέον· ἀντιδιαστολὴ γὰρ πρὸς ἄλλα πρόσωπα. ἡ δὲ χρῆσις ἐγκλίει.

330. τελεία στιγμή μετὰ τὸ Κρονίδῃ· προσαγορευτικὴ γὰρ ἐστὶν ἡ περίοδος. ἡ δὲ ἐξῆς ἀνάγνωσις ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ καθ' αὐτὸ 20 ἀναγνωστέον ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες, εἴτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς εἰ νῦν ἐν φιλότῃ, ἵνα ὑποστήζωμεν κορυφῆσι καὶ ἅπαντα, στίζωμεν δὲ μετὰ τὸ πῶς κ' ἔοι, εἴτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων, καὶ ὑποστήζωμεν ἀθρήσειε, πεφράδοι, ἢ ἢ ἀπόδοσις οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα. οὕτως δὲ ἔσονται 25 ἀνταποδοτικαὶ περίοδοι ἀμφοτέραι ὀρθαί, τριαῦται. εἰ νῦν ἐπὶ τῆς Ἰδῆς κοιμηθῆναι βούλει, πῶς ἂν εἴῃ, οἷον πῶς ἂν ἐνδέχοιτο; ἡ δὲ ἐτέρα, εἴ τις ἴδοι τῶν θεῶν καὶ τοῖς ἄλλοις εἴποι, οὐκ ἂν ἔλθοιμι εἰς τὸν σὸν οἶκον. ἡ ἀνεστραμμένας αὐτὰς ποιητέον, συνάπτοντα οὕτως, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες, εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίειαι. 30

ἔστι δὲ στιγμή ἐν κορυφῆσι καὶ ἅπαντα, εἴτα καθ' ἑαυτὸ ἀπορούσης τῆς θεοῦ πῶς κ' ἔοι, πῶς ἂν ταῦτο ἐνδέχοιτο. ἡ καὶ

1. * Ἴφικλῆς] ἴφικλος

6. * ἢ—Φερεκῦδει] om.

.22. ἵνα Bekk.] ἡμεῖς
στίζωμεν Bekk.] στίζομεν

24. ἢ ἢ ἀπόδοσις Bekk.] ἦν ἢ
ἀνάγνωσις.

32. ἢ Bekkerus] εἰ

τοῦτο αὐτὸ τοῖς ἐξῆς συναπτέον, πῶς κ' εἶσι εἴ τις νῶϊ θεῶν, ἕως τοῦ πεφράδοι, εἶτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς, οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην.

338. ἔστιν τοι θάλαμος] ὅτι ἐκ Διὸς καὶ Ἑρας καθ' Ὁμηρον ὁ Ἑφαιστος. καὶ νῦν μὲν ἴσως τις ἔρει ἀμφιβολίαν εἶναι· ἐν Ὀδυσ- 5 σείᾳ δὲ αὐτὸ σαφῶς λέγει ὁ Ἑφαιστος. ὁ δὲ Ἑσιόδος ἐκ μόνης Ἑρας.

340. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν εὐνή. εὐαδεν εὐνή] τὸ εὐαδεν ὁ Ἀσκαλωνίτης ψιλοῖ, λέγων ὡς ὅτι τὰ δασυόμενα ἐν τῇ ἐπενθέσει τοῦ ὑ ψιλοῦται, ὡς ὅλος οὖλος· οὕτως 10 οὔν καὶ τὸ ἔαδεν εὐαδεν γένοιτο ψιλούμενον. ἐγὼ δὲ προσίεμαι τὴν συνήθη ἀνάγνωσιν δασύουσαν τὸ α, ψιλοῦσαν δὲ τὴν εὔ δίφθογγον καὶ ἔχομεν ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὡς εἰ ἴδιον συνθέτων λέξεων τὸ καὶ κατὰ μέσον δασύνεσθαι, οἶδαμεν δὲ καὶ τὸ αἶδε ῥῆμα συνεχῶς παρὰ τῷ ποιητῇ (“ αἶδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπήμων” Π. 12, 80), εἰκότως ἂν φήσαιμεν 15 ὅτι τὸ εὔ ἐπίρρημα προσῆλθε, καὶ οὕτως ἐφυλάχθη τοῦ ῥήματος ἡ δασεῖα ὡς ἐν λέξει συνθέτῳ· τὸ μέντοι ἔαδε διαίρεσις ἐστὶ τοῦ ἦδε.

348. λωτόν] εἶδος χόρτου ἐλείου· διὸ καὶ ἐρσήεντα, ὅ ἐστι δροσώδη.

349. ἔεργε] οὕτως Ἀρίσταρχος, ἔεργε τὸν Δία καὶ τὴν Ἑραν. 20 ἐν δὲ τισιν ὑψός' αἶερε καὶ ὑψός' ἔεργε διὰ τοῦ π· ἐν δὲ τῇ Χίᾳ ὑψός' ἴκανε. Ζηνόδοτος πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ἵν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζέσθην.

351. στιλπναί] ὁμοίως τῷ ἰσχναί· τὰ γὰρ εἰς νος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τριγενῆ δξύνεσθαι θέλει, πρυμνός ἰσχνός 25 πυκνός. ἐναντιοῦται τὸ λίχνος· τὸ γὰρ λάχνος ἔνοιαν ἔχει συνθέσεως.

*ἀπέπιπτον] Ζηνόδοτος ἐπέπιπτον.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ παροξύνειν τὸ ἔεργαι ὁμοίως τῷ εὐτέρπαι· καὶ γὰρ τὸ ἐνικὸν ἔεργη ἐστὶ (“ μὴ μ' ἄμυδις στίβη τε κακῇ καὶ 30 θήλυς ἔεργη” Od. 5, 467), τὰ δὲ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ μονογενῆ ὁμότονα ἔχει τὰ πληθυντικά, Ἑλένη Ἑλέναι· οὕτως εἰ ἔεργη, καὶ

8. εὐνή] Sic A, sine iota adscripto. εὐνή Bekkerus.

11. προσίεμαι τὴν scripsi pro πρὸς τὴν. Frequens in his scholiis formula est ἐγὼ δὲ συγκατατίθε-

μαι.
20. οὕτως Ἀρίσταρχος ἔεργε] Hoc etiam in marg. inter.

28. ἐπέπιπτον] * ἀνεπιπτον

έέρσαι. ἡλιθίως πάνυ· οὐ γὰρ ἐνόησεν ὅτι τὸ ἐνικόν διὰ τὴν μετά-
ληψιν τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς ἠ πρὸ τέλους ἔσχε τὸν τόνον, ὁμοίως τῷ ἄελλα
ἀέλλη, οὕτως ἔερσα καὶ ἔέρση· εἰ δὲ τὸ πληθυντικὸν οὐκέτι ἀντιθέ-
σεως ἔχεται, ἀπολήφεται τοῦ ἔερσα προπαροξυνομένου τὸν τόνον.

354. *ὅτι σὺν τῷ $\bar{\nu}$ νήδυμος.

5

359. *κῶμα καλύψω] ἐν ἄλλῳ κῶμ' ἐκάλυψα.

364. Ἄργεῖοι] ταῦτα καὶ τὰ ἐξῆς κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον.

366. ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησί] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει καὶ ἔλπεται.

ἀρμόζει δὲ τῷ προσώπῳ τὸ εὔχεται, καυχᾶται.

371. *ὑποστικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· λείπει γὰρ τὸ IO
εἰσίν.

372. τὸ παναίθησιν οἱ πλείους προπερισπῶσιν, Εὐφράνωρ δὲ
βαρύνει. φιλεῖ δὲ τὰ εἰς ἠ λήγοντα θηλυκὰ δυσύλλαβα, ὄξυνόμενα,
συντιθέμενα καὶ μὴ γινόμενα κύρια, τοτὲ μὲν φυλάσσειν τὸν τόνον,
ὅτε μετὰ προθέσεως συντίθεται, τοτὲ δὲ ἀναβιβάζειν, ὅτε οὐ μετὰ I5
προθέσεως· ἐπιτομή ἀνοχή συνοχή· ἰστοδόκη δὲ καὶ καπνοδόκη
λατύπη οἰνοχή. εἴπερ οὖν καὶ τὸ παναίθη οὐ μετὰ προθέσεως ἔστι,
βαρυτονηθήσεται. τάχα δὲ καὶ παρώνυμόν ἔστι, καὶ πάλιν ὀφείλει
βαρύνεσθαι· ὡς γὰρ παρὰ τὸ καλὸς ἐγένετο πάγκαλος καὶ παγκάλη,
οὕτως καὶ παρὰ τὸ αἰθὸς πάναιθος, ᾧ ἀκόλουθον τὸ παναίθη. 20

376. *ὄς δὲ κ' ἀνήρ] λείπει τὸ η , ὄς ἂν η · διὰ ὑποστιγμῆ καὶ
ἐπὶ τὸ μενέχαρμος.

*ἔχη] Ἀρίσταρχος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἔχει..

ὄς δὲ κ' ἀνήρ μενέχαρμος] οὗτος καὶ ὁ ἐξῆς ἀθετοῦνται, ὅτι γελοῖον
μὴ τὰ ἀρμόζοντα ἀναλαμβάνειν, ἀλλὰ μείζονα εἰς ἐμπόδισμόν τῆς 25
χρήσεως. Ζηνόδοτος δὲ προηθέτει.

ὀλίγον σάκος] μικρὰν ἀσπίδα· ἔστι δὲ ποσότης ἀντὶ πηλικότητος.

379. *ὅτι συλληπτικῶς εἴρηκεν οὐτασμένων τινῶν καὶ βεβλη-
μένων.

382. ἐσθλὰ μὲν ἐσθλός] ὅτι οὗτος ὁ στίχος τοὺς προκειμένους 30
ἀναιρεῖ· βελτίονα μὲν γὰρ τῇ κατασκευῇ ἐνδέχεται ἀναλαμβάνειν,
μείζονα δὲ οὐ. ἕνα δὲ τῶν ὑπομνημάτων δῶκεν ἀντὶ τοῦ δόσκειν
καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον.

2. τόνον Vill.] τόπον
20. αἰθὸς Lehrsus] αἰθός
21. ἂν] ἐάν

22. τὸ Friedl.] τῷ
μενέχαρμος Bekkerus] ὄμψ

ἐναντίον χωρήσει· ἡ γὰρ διὰ τοῦ γέ ἐπέκτασις τρίτην ἀπὸ τέλους ἐποίει τὴν ὀξεϊαν, ἔγωγε ἔμοιγε.

βρόμος] κυρίως ὁ τοῦ πυρός ἤχος· ὅθεν καὶ τὸν Διόνυσον, ὄντα ἔφορον τοῦ πυρός, καὶ αὐτὸν Βρόμιον καλοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τὸν ἐπὶ τοῦ πυρός. ἐν οἷς οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν μῦθον ἔπλασαν ὅτι ἐκ Διὸς καὶ 5 Σεμέλης ὦν ἐβλήθη τῷ κεραυνῷ, καὶ ὅτι πυρογενής ἐστίν.

397. * ὄρετο] ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων ὄρορε, καὶ ἔστιν ὁμοίον τῷ “ ὄρορ’ ἐπαΐξας ” (II. 2, 146).

398. * τόσσον γε] οὕτως διὰ τοῦ ν̄, τόσσον γε.

400. * ὄσση] ἔξω τοῦ τ̄ αἰ’ Ἀριστάρχου· οὕτως καὶ Ζηνοδοτος 10 καὶ Ἀριστοφάνης.

ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ταῦτα. Ἀρίσταρχος δὲ χωρὶς τοῦ τ̄ γράφων, ὅσση ἄρα Τρώων, πάντως τοῖς ἄνω συνάπτει, ἢ ἡ ὁ λόγος ἀνταποδοτικὸς ἀνεστραμμένος· οὐ τοσοῦτον βοᾷ τὰ εἰρημένα ὄση τῶν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐπλετο φωνή. 15

402. * Αἴαντος] ὅτι ἡ πρόθεσις παρεῖται καὶ πτώσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ἐπ’ Αἴαντα.

405. ὅτι καὶ τὰ ξίφη καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκ τελαμώνων ἀνήπτου· διὸ δύο.

406. χῶσατο] ὅτι χῶσατο νῦν συνεχύθη, καὶ ὅτι οὐκ ἄτρωτος ὁ 20 Αἴας καθ’ Ὀμηρον· εἰ γὰρ μὴ οἱ τελαμώνες ἐσκέπαζον, ἐτρώθη ἄν.

412. στήθος βεβλήκει] οὕτως ἔξω τοῦ ν̄, βεβλήκει, καὶ ἄνευ τοῦ ε̄· Ζηνοδοτος καὶ Ἀριστοφάνης σὺν τῷ ν̄, βεβλήκειν.

413. στρόμβον δ’ ὦς] ὡς ρόμβον περιφερῆ· λέγει δὲ τὸν καλούμενον βέμβικα. δίκην οὖν στρόμβου ἐποίησεν αὐτὸν στρέφεσθαι, 25 σφροδρῶς πλήξας.

414. * πληγῆς] γράφεται ρίπης.

416. ἐξ αὐτῆς· τὸν δ’ οὐπερ ἔχει θράσος] ὅτι τὸ ἀντικείμενον δεῖ ὑπακούειν, ἀλλὰ δέος. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν δ’ οὐτιν’ ἔχει θράσος ὅστις ἴδεται. 30

418. * ὦκα] Ἀρίσταρχος ὠκύ.

22. βεβλήκει καὶ Vill.] βεβλήκειν καὶ. Correctum ex marg. inter ubi οὕτως ἀριτ̄ βεβλήκει.

23. σὺν τῷ ν̄ βεβλήκειν] σὺν τῷ ε̄ ἰβεβλήκει Cobetus, qui Aristarchum

βεβλήκειν, Zenodotum et Aristophanem ἰβεβλήκει scripsisse videri monet, quae perversa sunt in annotatione scholiastae.

25. βέμβικα] βέμβηκα

ὅτι ὠκύ γραπτέον, εἶτε ἐπιθετικῶς εἶτε κατὰ μεσότητα ἀντὶ τοῦ ὠκέως, ὡς “ὄξυ δὲ κωκύσασα” (Π. 18, 71). ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ καὶ ἡ Χία ὤκα.

419. ἀσπίς ἐάφθη] ἐπικατήφθη δὲ αὐτῶ ἡ ἀσπίς, ὅ ἐστιν ἐπικατηνέχθη αὐτῶ. τὸ δὲ ἐάφθη ἀπὸ τοῦ ἔπω, εἴφθη ἤφθη ἐάφθη. 5

421. ὅτι τὸ ἰάχοντες ὡς ὀρέγοντες· ὄθεν βαρυτονεῖν δεῖ ἰάχων ὡς ὀρέγων.

424. οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν] ἡ διπλῆ, ὅτι διαστέλλει τὸ οὐτάσαι καὶ βαλεῖν.

* ἄριστοι] ἐν ἄλλῳ περιβήσαν ἅπαντες. 10

427. τῶν δ' ἄλλων] Ζηνοδοτος διὰ τοῦ τ̄, τῶν τ' ἄλλων. διήλαττον δὲ αἱ Ἀριστάρχου, ἀκῆδεσαν καὶ ἀκηδέσατο, ἀκηδέστως ἔσχεν.

434. Ξάνθου δινήεντος] ὅτι μὴ προσυστήσας εἰ ὁ Σκάμανδρος Ξάνθος καλεῖται, ὡς πρὸς εἰδότας κέχρηται τῶ ὀνόματι. ἰδίως δὲ 15 τὸν μὲν σωματικὸν Ξάνθον Διὸς γενεαλογεῖ, τὸν δὲ ποταμὸν Ὀκεανοῦ, λέγων “ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν” (Π. 21, 196).

437. διὰ τοῦ ε̄ αἱ Ἀριστάρχου καὶ αἱ πλείους, ἀπέμεσσαν Ζηνοδότειος δὲ ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ ᾱ, ἀπέμασσαν. βραχὺ δὲ δια- 20 σταλτέον μετὰ τὸ γοῦνα, ἐπὶ τὰ γόνατα καθίσας ἤμει. γελοῖοι δὲ οἱ τοῖς ἐξῆς συνάπτοντες, ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἰμ' ἀπέμασσαν, ἢ ἢ ἐπὶ τὰ γόνατα κάθηται. γελοῖοι δὲ οἱ τοῖς φαινομένοις μαχόμενοι· σύνηθες γὰρ οὕτως λέγειν.

438. * τὼ δέ οἱ ὄσσε] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ καὶ δέ οἱ 25 ὄσσε.

439. * ὅτι βέλος τὸν βεβλημένον τόπον.

440. * νόσφιν ἐόντα] γράφεται νόσφι κιόντα.

442. * ὅτι οἱ τοιοῦτοι τόποι ἐπλάνησαν τὸν Ζηνοδοτον ὥστε δέξασθαι χωρὶς τοῦ ὀ Ἰλῆος. 30

453. * μακρὰ βιβιάσθων] γρ. μακρὸν αὐσας.

456. * οὕτως κόμισε, χωρὶς τοῦ ν̄.

13. ἔσχεν Cobetus] ἔσχον

17. πᾶσα θάλασσα] πᾶσαι θάλασσαι

19. In margine huius scholii ab alius librarii manu annotatum

est οὐκ ἔχει ἀπέμεσσαν, ἀλλ' ἀπέμασσαν, ὥστε οὖν τὸ σχόλιον πρὸς τὸ πρῶτον γέγραπται. In marg. inter. breviter ἀριθ' ἀπέμεσσαν.

22. ἢ ἢ] ἢ ἢ καὶ Bekk.

463. λικριφίς αἴξας] ὅτι δις κέχρηται τῇ λέξει, νῦν καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (19, 451). σημαίνει δὲ πλάγιος ὁρμήσας, ἀπὸ τοῦ λέχριος, κατὰ κοινωσίαν τῶν συμφώνων.

λικριφίς] Ἀρίσταρχος ὀξύνει ὁμοίως τῷ “ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς” (Od. 5, 481)· καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ ἀνάγνωσις. 5

465. ἐν συνοχμῶ] ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἰνίου, ἐν τῷ συνδέσμῳ. ἀστράγαλον δὲ φησι τὸν σπόνδυλον τὸν ἐν τῷ ἰνίῳ. εἴρηται δὲ ἀστράγαλος κατ’ ἀντίφρασιν· πολύστρεπτος γὰρ ὑπάρχει.

468. *ἡ κεφαλὴ προέλαβε τὰ κάτω πίπτοντα.

469. *ἀμύμονι Πουλυδάμαντι] Ζηνόδοτος ἀμύμονα Πουλυδά- 10
μαντα.

472. *ἴσως λείπει δὲ τὸ δοκεῖ σοι.

474. * αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφαίει] Ἀριστοφάνης αὐτῷ γὰρ ῥα φυὴν ἄγχιστα ἔοικεν.

*ἐν ἄλλῳ ἔοικεν.

15

477. *πρὸς τὸ “ὄς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας” (Π. I, 37), ὅ ἐστιν ὑπερμαχεῖς.

483. *ἵνα μὴ τι] ἐν ἄλλῳ ἔγχει ἐμῷ μὴ τοί τι.

485. ὅτι ἀντιπέφρακε τὸν γνωτὸν τῷ κασιγνήτῳ σαφῶς· ἔστι γὰρ ἀδελφός. Ζηνόδοτος δὲ ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς, ὡς ἐκεῖ “ἐμεῖο 20
δὲ δῆσεν ἀρῆς” (Π. 18, 100).

499. ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών] ὁ μὲν Ζηνόδοτος καὶ τὸν δὲ καὶ τὸν φῆ ἐγκλίνει, ἵνα τὸ φῆ ταυτὸν ὑπάρχη τῷ ὡς καὶ τὸ μεταλαμ-
βανόμενον τοιοῦτον ἦ, ὁ δὲ ὡς κώδειαν ἀνασχών πέφραδὲ τε Τρώεσ-
σιν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐκδεξάμενος τὸ ἔφη ῥῆμα ὁμοίως τῷ ἔβη, 25
δοκεῖ ἀθετεῖν τὸν δεῦτερον στίχον. ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖον· ποιητικὸν
γὰρ ἔθος τὸ πολλάκις τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεσθαι. πρὸς δὲ τὸν Ζη-
νόδοτον ὑγιῶς ἀποφαίνεται ἐκεῖνο, ὅτι ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φῆ
ἀντὶ τοῦ ὡς, οἱ δὲ μετ’ αὐτὸν, ὥσπερ Ἀντίμαχος καὶ οἱ περὶ Καλ-
λίμαχον. 30

Ἀρίσταρχος τὸ φῆ ῥῆμα ἐκδέχεται, καὶ ἀθετεῖ τὸν ἐξῆς. δύναται
δὲ καὶ δισσολογία εἶναι, ὡς τὸ “τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρος
Ἐχέητος, ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο” (Od. 7, 155. 158) καὶ
“ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζεν.” ἢ τὸ πέφραδὲ διεσῆμαινεν.

6. ἰνίου—ἰνίφ] ἠνίου—ἠνίφ

16. δ Bekkerus] ο (i.e. ὄτι)

33. Ἐχέητος] om.

ὑπαὶ δείους ὀφείλομεν ἀναπαύεσθαι· οὐ γὰρ πιθανὸν ἔως τοῦ χλωροί, εἶτα πεφοβημένοι, τουτέστι φεύγοντες. ἔστι μέντοι καὶ ἡ ἑτέρα ἀνάπαυσις οὐκ ἀδόκιμος.

τὸ ὑπαὶ δείους δύναται καὶ τοῖς ἐξῆς συνάπτεσθαι καὶ τοῖς ἠγουμένοις· ἦτοι γὰρ χλωροὶ ὑπὸ δέους, ἢ ὑπὸ δέους πεφευγότες. 5

δείους] εἶωθεν Ἰωνικῶς αὐτὰ συναρεῖν· “τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν” (Π. 17, 573) “ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα” (Π. 8, 368) “ἡμετέρου δ’ οὐκ ἔστι γένευσ” (Od. 15, 533)· ἢ ἐντελῶς “βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή” (Π. 13, 251) “ἄστεος αἰὲν ὑπέκ κατ’ ἀμαξιτόν” (Π. 22, 146). ἀλλὰ νῦν ἡ κακοφωνία τῆς φωνῆς κράσει ἐποίησεν αὐτὸν χρή- 10
σασθαι, καὶ ἐν τῷ “ἦ ῥα κατὰ σπείους” (Od. 9, 330).

8. μετὰ δέ σφι] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντησεν. ἔνεκα δὲ σαφηνείας ἐπανέλαβε τοὺς Ἀργείους.

10. ἔνιοι δὲ τὸ εἴαθ’ ψιλῶς· “ἐνθ’ ἄρα οἱ μύλαι εἶατο” (Od. 20, 106) ἀντὶ τοῦ ἦσαν· καὶ Ἀρίσταρχος δὲ ψιλοῖ τὸ εἶατο. ὁμοίως 15
καὶ ἐπὶ τοῦ “εὔρε δ’ ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ’ ἄλλαι εἶαθ’ ὀμηγερέες” (Π. 24, 83)· ἐκδέχεται τε κλίσειν τὴν ἀπὸ τοῦ εἶμι εἰς παθητικῷ ὑπερσυντελικῷ χρόνον, καὶ μεταλαμβάνει εἰς τὸ ὑπῆρχον. ἔχει δὲ ἐπίστασιν εἰ τοῦ εἶμι τὰ παθητικὰ δύναται συστήναι κατὰ σημαινόμενον ἢ χρήσιν Ἑλληνικὴν. διὸ ἄμεινον δασύνειν καὶ 20
ἐκδέχεσθαι ἐνδιέτριβον καὶ ἐκάθηντο· καὶ γὰρ ἀρμόζον τοῖς ὑποκειμένοις κείσθαι μὲν τὸν Ἔκτορα, περικαθέζεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς ἐταίρους συγκάμνοντας. αὐτὸς τε ὁ ποιητὴς ἔκλινε τὸ φῆμα τοῦτο τριχῶς, πῆ μὲν κοινῶς εἰπὼν “τοῖοι δ’ ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ’ ἐπὶ πύργων” (Π. 3, 153), πῆ δὲ Ἰωνικῶς “οἱ δ’ ἔατ’ εἰν ἀγορῇ” (Π. 7, 25 414), πῆ δὲ ἐπενθέσει τοῦ ἰ πάλιν χρησάμενος Ἰωνικῶς “εἶατο καὶ προὔχοντες” (Od. 3, 8), ὡς καὶ τὸ προκείμενον.

Ἀρίσταρχος τὸ κῆρ οὐδετέρως ἐκδέχεται καὶ μετοχὴν τὴν ἀπὸ τοῦ ἄ ἀρχομένην, ἵνα τοιοῦτόν τι σημαίῃ τὸ κῆρ ἀσύνητος ὢν, διδασκόμενος καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ “δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν” 30
(Od. 5, 342). τούτῳ συγκατατίθεται καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ

9. * ὑπέκ] ὑπέρ

10. * κράσει] κρᾶσιν

14. δὲ dictum est, quia hoc scholion legitur post scholion inferiorius p. 61, 6, verbis κέρ ἀπινυτῶν finitum.

16. γλαφυρῷ] γλαφυρῆ

19. ἐπίστασιν Bekkerus] ἐπίτα-

σι

22. ἐταίρους Bekkerus] ἐτέρους

30. τοῦ (τ’ scriptum in codice) delet Lehrsius.

Ἄλεξιόν καὶ σχεδὸν πάντες, καὶ ἡμεῖς. εἰσὶ μέντοι οἱ ἄλλως
διέσπειλαν, οὓς ἐλέγχει ὁ Ἡρωδιανός.

Ἄριστοφάνης κῆρ ἀπινύσκων, διὰ τοῦ κ̄ ὁ δὲ Ἄρισταρχος
καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ διὰ τῶν δύο σσ̄ “δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν”
(Od. 5, 342). 5

ὅτι κατὰ τὸ πλήρες ἐκληπτέον κῆρ, εἴτα ἀπινύσσων, τὸ κέαρ
ἀπινυτῶν.

11. *αἴμ̄ ἐμέων] πρὸς τὸ “αἴμ̄ ἀπέμασεν” (Π. 14, 437)
τοῦτο ἂν τις σημειώσαιο.

οὐ μιν ἀφανρότατος] ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπακουστέον, ἀλλ’ ἰσχυρό- 10
τατος· οὐ γὰρ ἐκ πλήρους ἀποδέδωκεν, ὡς ἐπὶ τοῦ “δὸς φίλος, οὐ
γὰρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν ἔμμεναι, ἀλλ’ ὄριστος” (Od.
17, 415).

14. ἀμήχανε] ὅτι δύο σημαίνει ἢ λέξις, ἤτοι μὴ δυναμένη
μηχανὴν εὐρεῖν, ἢ πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· ὅπερ καὶ 15
θέλει εἰπεῖν.

15. Ἐκτορα δῖον] ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς δῖον τὸν Ἐκτορα,
πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεῦναι τὰ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (1, 65) “πῶς ἂν ἔπειτ’
Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαοίμην.”

17. *οὕτως διὰ τοῦ ἦ, ἐπαύρηαι.

ἐπαύρηαι] προπαροξυτονητέον ὁμοίως τῷ “εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι”
(Od. 11, 122)· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος. ταυτὸν δὲ
λέγομεν καὶ περὶ τοῦ “σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι” (Π. 3, 417)·
καὶ γὰρ οὗτος μέσος δεύτερος ἀόριστος. 20

18. *διὰ τοῦ ἦ μέμνη εἶχον πᾶσαι.

τοὺς τῆς Ἡρας δεσμοὺς νοητέον φυσικὴν τοῦ ἀέρος πρὸς τὸν
αἰθέρα συμπλοκὴν. διὰ τοῦτο οὖν φησὶ χρύσειον ἄρρηκτον, ἢ
ἢ δυσδιαχειρίστον, ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ χρυσαυγὲς καὶ δυσδιάλυτον.
ἄκμονας δὲ δύο τὰ βαρύτερα τῶν στοιχείων, γῆν καὶ θάλασσαν.
ἐξήτληται δὲ διὰ ποίαν αἰτίαν οὕτως ἀσχήμωος ὑβρίζει τὴν Ἡραν 30
ὁ Ζεὺς διὰ θηγτὸν Ἡρακλέα· φησὶ γὰρ “ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ’
ἐκρέμω.” ῥητέον δὲ ὅτι φιλοσοφεῖ Ὀμηρος. μυθικῶς γὰρ Ζεὺς 25

1. ἄλλως Bekkerus] ἄλλους

18. *πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεῦναι] οὐχ

17. Ἐκτορα] Addendum καλεῖ, ὑποπτεῦον οὖν

quod est in scholio simillimo v.

23. σὺ δέ] οὐδέ

223.

ἐνταῦθα ὁ αἰθήρ οὐρανοῦ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα δεσμός ἐστιν ὁ ἄγων τὰ ὑγρά καὶ ἐξ αὐτοῦ δεσμεύων τὰ πάντα· μετ' αὐτὸν δὲ ἐστὶν ἄηρ μέσος γῆς καὶ αἰθέρος, ὃ δεῖ νοεῖν ἡμᾶς τὴν Ἥραν ὑπάρχειν· τοῦ δ' ἀέρος ἐκκρέματα ὕδωρ τε καὶ γῆ, οὓς δὴ νῦν ἄκμονας λέγει παρὰ τὸ ἀκοπίαστα εἶναι τὰ στοιχεῖα. καλῶς οὖν οὐ δύναται οἱ θεοὶ τὸν δεσμὸν λύσαι· ἰσχύς γὰρ τῶν ὄλων τὸ συνδεδέσθαι. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐκ δυεῖν τόπων, τούτου τε καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀραϊφωδῖαν (587), ὁ ποιητὴς τῆς τοῦ Ἡφαίστου ρίψεως καὶ τῶν Ἥρας δεσμῶν πληροῦται μῦθον.

21. * ὅτι μακρὸς ὁ Ὀλυμπος ὡς ὄρος. 10

22. παρασταδόν] τοῦτο τοῖς ἄνω συναπτέον, ἢ ἡ ὁ λόγος, λύσαι δ' οὐκ ἐδύνατο παραστάντες, ὃν δὲ λάβουμι, δηλονότι παριστάμενον ἢ λύνοντα.

23. * ὅτι καὶ ταῖς αὐταῖς λέξεσι κέχρηται κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τύπους (cf. Π. 1, 591). 15

24. * Ἀρίσταρχος θυμόν, ἄλλοι δὲ θυμός. ἔστι δὲ ὁ τῆς Ὀμηρικῆς φράσεως χαρακτήρ· “οἷ σ' ὠτειλὴν αἶμ' ἀπολιχμήσονται” (Π. 21, 122).

* συναπτέον ἕως τοῦ θείοιο (25)· ἐν σχήματι γὰρ εἴρηται.

26. πεπιθοῦσα] ὡς δραμοῦσα· ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος δε-20 διπλασιασμένος, ὡσπερ ἤδη καὶ ἐπὶ τοῦ ῥήματος ἔθος αὐτῶ ποιεῖν· “ῥηϊδίως πεπιθεῖν” (Π. 9, 184).

27. * Ζηνοδότος οὐδὲ ὄλως τὴν κόλασιν τῆς Ἥρας γράφει.

ἀτρύγετον] ἄβυσσον, τρύγα μὴ ἔχοντα, ἢ ἄκαρπον, παρὰ τὴν τρύγην, ὡς Εὐριπίδης (Phoen. 210), ἀκάρπιστα πεδία λέγων τὴν 25 θάλασσαν. καὶ οἱ μὲν τὸ Μυρτώον, οἱ δὲ τὸ Αἰγαῖον· οἱ δὲ, ὑπὲρ τὴν εὐκρατον θάλασσαν. τινὲς δὲ φασιν ἐπὶ Πελλήνην κατὰ Γηγάντων ἀπιόντα Ἡρακλέα πλανηθῆναι.

31. * ἀπολλήξῃς] διὰ τοῦ ἐτέρου λ̄ αἰ' Ἀριστάρχου.

33. * οὔτε παρὰ Ζηνοδότῳ οὔτε παρ' Ἀριστοφάνει ἦν· καὶ μή-30 ποτε περιττός ἐστιν.

37. Στυγὸς ὕδωρ] ἐπεὶ ἡ Στυξ καὶ κατὰ τὸν Ἡσιόδον ἐστὶν ἱερὰ πηγὴ, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ· ἢ, ὡς τινὲς φασιν, ἔτι ὁμώνυμος ταύτης ἐστὶν ἡ πηγὴ, ἣν ἐν Ἀιδου ὄρκων φρικτὸν αὐτῶν οἱ θεοὶ πεποιήνται

3. αἰθέρος Vill.] ἀέρος
5. ἀκοπίαστα] ἀκοπιά

9. μῦθον Bekk.] μῖθος
16. * Ὀμηρικῆς] ἀρισταῖ

βουλήσει Δίος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἴστω νῦν τὸδε γαῖα πᾶσαι διαστολαί
εἰσι μέχρι τοῦ ὁμόσαιμι· ἐνταῦθα γὰρ στικτέον, ἀσυνδέτου ὄντος
τοῦ ἐξῆς λόγου.

41. μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα] ἀντὶ τοῦ οὐ δι' ἐμὴν γνώμην Ποσειδῶν
Ἑλλησι βοηθεῖ, ἴστω Γῆ καὶ Οὐρανὸς τοῦτο καὶ οἱ ἄλλοι ὄρκοι. 5
[οὐ δι' ἐμὴν γνώμην Ποσειδῶν Ἑλλησι βοηθεῖ.] πληρέστατος δ' ἂν ἦν
ὁ λόγος, εἰ καὶ σύνδεσμος ἔκειτο ὁ ὅτι ἢ ὡς· καὶ συνήπτετο ἂν τοῖς
ἐπάνω, ἢ ἢ τοιαύτη ἢ φράσις, ἴστω Γῆ καὶ Οὐρανὸς ὅτι μὴ δι' ἐμὴν
γνώμην. ἀλλὰ σπανίως τὰ τοιαῦτα λείπει, καὶ σχεδὸν ἐπὶ μόνων
τῶν ὀρκων, ὡς κακεῖ “ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα· ἢ μὲν τοι τάδε πάντα 10
τελείεται” (Od. 19, 303). τάχα οὖν καὶ διὰ τοῦτο συναπτέον αὐτὰ
τοῖς ἐπάνω, ἐπεὶ συνήθης ἐστὶ τῶν ὀρκων ἢ ἔλλειψις.

μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα] ὅτι παρακέκρουσται τὸν ὄρκον· οὐ γὰρ διὰ
τὴν αὐτῆς βουλήσιν ὁ Ποσειδῶν τοῖς Ἑλλησι βοηθεῖ, αὐτὴ μέντοι
συνεργεῖ κοιμήσασα τὸν Δία. καὶ ὅτι ἢ ἀπαγόρευσις ἢ μὴ ἀντὶ 15
ἀρνήσεως τῆς οὔ.

44. τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσίν] ἐν τῇ Ἀριστοφάνους καὶ Μασσα-
λιωτικῇ καὶ Ἀργολικῇ οὕτως ἐφέρετο, κτεινομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν
ιδῶν· καὶ ἔστιν ἐμφατικώτερον τοῦ τειρομένους. ἅμα δὲ εἰς ἔλεον
τῶν Ἑλλήνων ἐπάγεται τὸν Δία καὶ ὑπὲρ Ποσειδῶνος λεληθῶτος 20
ἀπολογεῖται. οὕτως Ἡρακλέων.

45. * καὶ κείνῳ, ἐκ πλήρους Ἀρίσταρχος τὸν καὶ σύνδεσμον.

49. * Ἀριστοφάνης μετὰ τοῦ σ̄ βοῶπις· καὶ ἔστιν εὐφραδέ-
στερον.

* περιττεύει τὸ ἔπειτα.

25

50. * ἀθανάτοισι καθίζοις] ἐν ταῖς εἰκαιόταις ἀθανάτοισι
θεοῖσι.

52. τὸ νόον βέλτιον τοῖς ἡγουμένοις προσδίδοσθαι, ἵνα τὸν τοῦ
Ποσειδῶνος λέγη. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἐξῆς.

53. * οὕτως διὰ τοῦ γέ, ἔτεόν γε, καὶ Ἀριστοφάνης.

30

54. * κάλεσσον] ἐν ἄλλῳ κέλευσον.

56. ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ “λίσσο-
μένη τιμῆσαι” (77) ἀβετοῦνται στίχοι κβ', ὅτι οὐκ ἀναγκαίως

6. οὐ δι' ἐμὴν γνώμην—βοηθεῖ] 15. κοιμήσασα Lehrsius] καὶ
Seclusi verba ex praecedentibus κοιμήσασα.
repetita.

παλιλλογεῖται περὶ τῶν ἐξῆς ἐπεισαχθησομένων, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσίν εἰσιν εὐτελεῖς· καὶ ὅτι ὡς ἐπίπαν πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπαντᾷ, νῦν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκεν “ὄφρ’ ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν.” ψεῦδος δὲ καὶ τὸ “φεύγοντες δ’ ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος” (63)· οὔτε γὰρ παραγεγόνασιν ἕως 5 τῶν Ἀχιλλέως νεῶν, οὔτε τὸν Πάτροκλον ἀνέστησεν ἐπὶ τὸν πόλεμον ὁ Ἀχιλλεύς. καὶ τὸ πέσωσιν οὐχ Ὀμηρικόν· μάλλον γὰρ ἐκεῖνος τὸ ἐμπεσεῖν ἐπὶ τοῦ ἐνσεῖσαι τίθησιν· “ἔφαντο γὰρ οὐκέτ’ Ἀχαιοὺς σχήσεσθ’, ἀλλ’ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι” (Π. 12, 125). ἢ δὲ παλιώξις οὐχ Ὀμηρικῶς παρείληπται· οὐ 10 γὰρ λέγεται οὕτως ψιλῶς παρ’ αὐτῶ ἢ φυγῇ, ἀλλ’ ὅταν ἐκ μεταβολῆς οἱ πρότερον φεύγοντες διώκωσι· σαφῶς γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶν “εἰ δὲ χ’ ὑποστρέψω καὶ παλιώξις δὲ γένηται” (ib. 71). ἀσύνηθες δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ Ἴλιον νῦν ῥηθέν “Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν” (71)· πάντοτε γὰρ θηλυκῶς λέγει. ἐν τε τῶ “λίσσομένη τιμῆσαι” φησὶν 15 ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι οὐδαμῇ τὸν Ἀχιλλέα πτολίπορθον εἶρηκεν, ἀλλὰ ποδάρκη καὶ ποδώκη.

* καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθετοῦντο.

63, 64. * ὅτι ψεῦδος.

64. οὕτως, ἀνστήσει ὃν, αἰ Ἀριστάρχου· τινὲς δὲ ἀνστήσειεν 20 ἐταῖρον διὰ τοῦ ε. Ζηνόδοτος δὲ ἀπὸ τοῦ “Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος” ἕως τοῦ “λίσσομένη τιμῆσαι” (77) οὐδ’ ὅλως ἔγραφε.

69. * ὅτι οὐχ Ὀμηρικῶς ἢ παλιώξις.

71. * ὅτι νῦν μόνως οὐδετέρως εἶρηται Ἴλιον.

* Ἀρίσταρχος Ἴλιον ἐκπέρωσιν.

25

72. * οὕτως Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ, παύω.

77. * ὅτι οὐδαμοῦ τὸν Ἀχιλλέα πτολίπορθον.

80. ὡς δ’ ὅτ’ ἂν αἰξὴ νόος ἀνέρος] ὥσπερ δὲ νοῦς ἀνδρὸς πολλὴν ἐπεληλυθότος γῆν καὶ πολλὰ ἱστορηκότος ἐν ὑπομνήσει ποιεῖται τὰ ἱστορημένα καὶ ταχέως ἄλλοτε ἐπ’ ἄλλο μεταβαίνει, οὕτω καὶ ἢ 30 Ἡρα τότε ἐκ τῆς Ἰδῆς ὀξέως παρεγένετο εἰς τὸν Ὀλυμπον.

ὅτι τὸ κατὰ διάνοιαν θεῖον τάχος τῆς ἐπιπτήσεως τῶν τόπων τὸ

8. ἐκεῖνος Lehrsius] ἐκείνους

18. ἠθετοῦντο] ἠθέτητο Bekkerus.

Sed conf. schol. ad v. 231.

19. ὅτι] I. e. ἀθετοῦνται, ὅτι — :

nam versibus 63, 64, obelus est

praeifixus in textu.

28. * Πορφυρίου praefixum.

31. * Ἡρα] ἡμέρα

32. τὸ κατὰ—κινήσει] τὸ θεῖον

τάχος τῆς ἐπιπτήσεως τῶν τόπων τῆ

κατὰ διάνοιαν κινήσει Lehrsius.

κατὰ κίνησιν ἀντιπαρέβηκεν ὑπερβολικῶς, καὶ ὅτι τὸ παροιμιακὸν τὸ “διέπτατο δ’ ὥστε νόημα” ἐκ τούτων καὶ τῶν κατὰ τὴν Ὀδύσειαν (7, 36) σύγκειται “τῶν νέες ὠκεῖαι ὡσεὶ πτερόν. ἤ ἐ νόημα,” οὐκ ὄν παρ’ οὐδενὶ ποιητῆ.

82. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἔνθ’ εἶην, μετὰ του ν̄, καὶ διὰ τῶν δύο 5 ἠ μενοιυήησί τε.

86. Ἀρίσταρχος σημειοῦται ὅτι οὕτως μόνως γραπτέον δέπασι· φησὶ γοῦν ἐν τοῖς ἐξῆς “Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφ δέκτο δέπας.” ἐν ἐνίοις δὲ “κάλεόν τέ μιν εἰς ἑ ἕκαστος,” οὐκ εὔ· ἰδίαν γὰρ ἔχει καθέδραν· πῶς οὖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστος καλεῖ; ἐπὶ μὲν τῆς Ἰριδος 10 ἀρμόζει τῆς πρὸς τοὺς ἀνέμους παραγεγονυίας (Π. 23, 203). ἀλλὰ μὴν οὐδ’ ἐπέεσσι γραπτέον· ἐπιδίδωσι γὰρ ἡ Θέμις αὐτῇ τὸ ποτήριον. ὁ δὲ Θραξ Διονύσιος παρακείσθαι φησὶ τὸ σημεῖον ὅτι διὰ παντὸς τοὺς θεοὺς συνίστησι πίνοντας καὶ ταύτην ἀρίστην διαγωγὴν ἔχοντας, πρὸς τὸ ἐν Ὀδυσσεΐα “οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέ- 15 στερον εἶναι ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη” (Od. 9, 5).

*ταῦτὰ ὁ Δίδυμος τῷ Ἀριστονίκῳ λέγει περὶ τῆς γραφῆς τῆς δέπασσι.

87. *Θέμιστι] ὅτι πτώσις ἠλλακται καὶ πρόθεσις παρεῖται, ἀντὶ τοῦ παρὰ Θέμιδος. 20

92. *θεὰ λευκώλενος] ἐν ἄλλῳ βοῶπις πότνια Ἥρη.

94. *ἐκείνου] Ἀρίσταρχος κείνου Ἰακῶς.

οἶος ἐκείνου θυμός] ὅτι τὸ ὑπερφιάλος νῦν μὲν ἐπὶ ψόγου, ὁ ὑπέρ-σπονδος, βέλτιον δὲ ὁ ὑπέρμετρος· ἐν ἄλλοις δὲ ἐν τάξει ἐγκωμίον· “οὐκ ἀγαπᾷς δ’ ἐκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ’ ἡμῶν” ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖς. 25

97. οἶα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκειται] δύναται καὶ καθ’ ἑαυτὸ τὸ ἡμιστίχιον ἀναγινώσκεισθαι, ἢ ἢ θαυμαστικὸς ὁ λόγος. βέλτιον δὲ τὸ σύνηβες, ὡς καὶ ἐπάνω “οἶσθα καὶ αὐτῇ οἶος ἐκείνου θυμός” (93).

οὐδὲ τί φημι] ὁ νοῦς, οὐκέτι οἶμαι τὸν Δία οὐδενὶ τῶν πάντων 30 θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἰλαρὸν ἔσεσθαι, εἰ ἄρα καὶ τις ἐν τῷ παρόντι τῇ αὐτοῦ προσηνείᾳ εὐχεῖται ἐν ἰλαρότητι.

101. ἢ δὲ γέλασσεν] οὗτος ὁ γέλως Σαρδόνιος καλεῖται, ὅταν τις μὴ ἐκ διαθέσεως καὶ κρίσεως γελᾷ. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ Σαρδόνιος καλούμενος γέλως, ὁ μετὰ δηγμοῦ πρὸς ὑπόκρισιν· οὐ γὰρ γελᾷ. καὶ 35

17. ταῦτὰ] ταῦ

35. *δηγμοῦ] δηγμοῦ

τὸν Ἄρη δὲ ὑπομνήσκει τοῦ υἱοῦ φοβοῦσα, ἵν' αὐτὸν ἀποστήσῃ τῆς τῶν Τρώων συμμαχίας καὶ τοὺς ἄλλους θεούς.

104. *κατ' ἓνα τῶν ὑπομνημάτων ἀφρονέοντα.

105. ἢ ἔτι μιν μέμαμεν ἢ ἔπει ἡὲ βίῃ] ἔφαμεν τὸν ἢ κατ' ἀρχὴν ὄντα διαπορητικὸν περισπᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἐνθάδε. τοὺς 5 μέντοι ἐξῆς ἐγκλιτέον ἐν τῇ συντάξει· εἰσὶ γὰρ ἤτοι διαζευκτικοὶ ἢ παραδιαζευκτικοὶ, ὡς τὸ “ἢ ἔπει ἡὲ βίῃ” (Π. Ι, 504).

114. *οὕτως καὶ ἡ Ἀριστάρχου καὶ πᾶσαι, ἔπος ἡὔδα, οὐ προσηὔδα.

116. οὗτός ἐστιν ὁ ἄλλοπρόσαλλος· οἱ γὰρ ἀδικήσαντες αὐτὸν 10 ἦσαν οἱ Τῶες, οἱ κατάρξαντες τοῦ ἀδικήματος.

119. Δεῖμόν τε Φόβον τε] ὅτι ἀντὶ τοῦ Δεῖμου καὶ Φόβου, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἡ πλάνη γέγονε τοῖς δεξαμένοις Δεῖμον καὶ Φόβον ἴππων ὀνόματα. εἰσὶ δὲ Ἄρεως υἱοί· ἐν ἄλλοις γὰρ ῥητῶς φησὶ “τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱός” (Π. Ι3, 299). τὸ δὲ γένος τῆς ἀμφι- 15 βολίας ἐστὶν εὐρεῖν καὶ ἀλλαχῇ· “τὸν δὲ τ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ εἰς ὄρμην ἔρχεος ἐλθεῖν” (Π. 5, 118)· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (3, 24) “αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι,” ὅπερ ἀγνόησαντές τινες ἔγραψαν νέφ' ἀνδρί.

121. μεῖζω] τοῦ πρὸς Ἡραν καὶ Ἀθηναῖν καὶ Ποσειδῶνα χόλου. 20

122. *ὅτι ἐκ παραλλήλου ὡς ἰσοδυναμοῦντα τὸν χόλον καὶ τὴν μῆνιν.

123. *περιδδείσασα] διὰ τοῦ ἐτέρου δ' αἱ Ἀριστάρχου.

125. τοῦ δ' ἀπὸ μὲν] καὶ ἐπὶ Ὀδυσσεως “αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην καὶ σάκος ὤμοιιν, δόρυ δ' ἔκβαλεν ἔκ τε χειρός” (Od. 14, 25 276). δῆλον δὲ ὅτι ἀφοπλίζουσα τὸν Ἄρεα ταῦτα ἔλεγεν· οὐ γὰρ σιωπῶσα.

127. ἢ] ὅτι ἐξ ἀναλήψεως τὰ ἄρθρα λαμβάνει. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τοῦτο τῷ “αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διός,” εἶτα “ἢ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διός” (Π. 5, 733, 736). δασυντέον δὲ τὸ ἢ ἄρθρον. δύναται μὲν- 30 τοι καὶ σύνδεσμος ἐξακούεσθαι, ἵνα γένηται καὶ ἐπέεσσι καθάπτετο. καὶ ἔστιν ὅμοιον τοῖς τοιούτοις “βεβλήκει γλοντὸν κατὰ δεξιὸν, ἢ δὲ διὰ πρό” (Π. 5, 66)· “ἢ δὲ χιτῶν ἐνδύσα” (ib. 736)· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων διχῶς ἀνέγνωσαν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα

16. τὸν δὲ τ'] Librarii error 25. ἔκ τε] Libri ἔκτοσε vel ἔκτοθι.
19. δὸς δὲ τέ μ'. 28. ἀναλήψεως] ἐπαναλήψεως Vill.

(5, 391) “αὐτίκ’ ἔπειτ’ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη.” ἄμεινον δὲ ἐπὶ πάντων ἄρθρον ἐκδέχεσθαι, ὡσπερ καὶ Ἀριστάρχῳ ἐδόκει.

128. μαινόμενε, φρένας ἡλέ] μετὰ τὴν πρώτην λέξιν στικτέον μετὰ δὲ τὸ ἡλέ ἀμφίβολος ἡ στιγμή. ἦτοι γὰρ καὶ αὐτὸ προσαγο- 5 ρευτικόν ἐστιν “ὦ φρένας ἡλέ,” εἶτα καθ’ ἑαυτὸ “διέφθορας” ἡ συναπτεόν ὄλον, ἢ ἡ τὸ ἐξῆς φρένας διέφθορας. τὸ δὲ ἡλέ ὡς καλὴ ἐπιθετικῶς. εἶτε δὲ ἀπεκόπη εἶτε συνεκόπη ἐκ τοῦ ἡλεέ, ἔρρωται τὰ τοῦ τόνου.

134. ἡ Ἀριστοφάνειος κακὸν μέγα πᾶσι, Ζηνόδοτος δὲ αὐτὰρ 10 τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι.

* ἐν ἄλλῳ πῆμα φυτεῦσαι.

138. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει υἱὸς ἐοῖο. τοῦτο δὲ ἐν τῷ περὶ τίνος λόγῳ τίθεται. νῦν δὲ πρὸς πρόσωπόν ἐστι, καὶ δεῖ γράφειν ἐῆος. ἡγησάθη δὲ τὴν λέξιν· ἐστὶ γὰρ ἐῆος ἀγαθοῦ, καὶ δοτήρης ἐάων. προ- 15 περισπαστέον δὲ τὴν υἱὸς γενικὴν προεῖρηται δὲ πῶς γέγονεν.

139. * τοῦ γε] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης τοῦ δέ.

141. γενεὴν τε τόκον τε] τοὺς γονεῖς καὶ τὸ γένος· δισσολογεῖ δι’ ἀμφοτέρων τὴν γένεσιν. ὁ δὲ νοῦς, ἀδύνατόν ἐστι θεῶ ῥύσασθαι τὴν ἐξ ἑαυτοῦ ἀνθρωπίνην γένεσιν· τὸ γὰρ ἀργαλέον νῦν ἀντὶ τοῦ 20 ἀδύνατον κεῖται· καὶ τοῦ θανάτου ῥύεσθαι.

142. θρόνῳ ἔνι] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶν ἐν θρόνῳ, ὁμοίως τῷ “υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι” (III).

146. Ζεὺς σφῶ] καὶ τὸ Ζεὺς καὶ τὸ σφῶ ἐγκλιτέον, τουτέστι βαρυντονητέον, ἐπεὶ δευτέρου προσώπου ἐστὶ καὶ μεταλαμβάνεται εἰς 25 τὸ ὑμᾶς.

147, 148. αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε] ἀθετοῦνται ἀμφότεροι, ὅτι ἀνηθοποίητοί εἰσι· καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐνετείλατο ἡ Ἥρα, ὄφελον ὑπακούειν τῷ Διί. καὶ λόγον ἂν εἶχεν ἡ ἐντολὴ, εἰ κεχαρισμένον τι αὐτῇ ἐπέ- τέλουν καὶ μὴ ἐναντίον, ὥστε ἔδει μᾶλλον παρακαλεῖν εἰς τὸ παρι- 30 δεῖν τι τῶν ὑπὸ Διὸς προστασσομένων.

* καὶ Ἀριστοφάνης προσηθέτει.

152. * βέλτιον τὸ ἡμενον τούτῳ προσδίδοσθαι.

153. ἡμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος] ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ νέφος

11. θεοῖς] θέτις

23. ὄλωλε] ὄλώλη

33. τὸ—τούτῳ] τῷ—τοῦ.

ὑπὲρ οὗ ἔμπροσθὲ φησι (Π. 14, 350) “ τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω.” θυόεν δὲ εὐῶδες, ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων.

154. *νεφεληγερέταο] βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφέστερον.

155. οὐδὲ σφῶϊν ἰδῶν] ἐνθάδε ἐγκλιτικὴ ἐστὶν ἡ ἀντωνυμία· τρίτου γάρ ἐστι προσώπου, δι’ ὃ τὸν δὲ σύνδεσμον ὀξυτονητέον. ὁμοίως 5 οὖν ἀναγνωστέον τῷ “ καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν” (Π. 1, 338).

* ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπακοῦσαι δεῖ, ἀλλ’ ἀπεδέξατο.

158. * ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπίθετον τὸ ταχεῖα, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ ταχέως.

βάσκ’ ἴθι Ἴρι ταχεῖα] εἴρηται ἐν τῇ Ω (144) ὅτι ἀμφίβολός ἐστιν ἡ μεταξὺ τούτων διάστασις· ἡ μὲν γὰρ συνήθεια συνάπτει, ὃ 10 δὲ λόγος χωρίζει.

159. προπερισπαστέον τὸ ἀγγεῖλαι· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῶν κείμενον, διὰ τὸ ἐπιφερόμενον “ μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.” οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ διὰ τὸ ἀνωχθὶ προστακτικῶς ἀναγινώσκειν. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ “ τῇ δὲ τὸδε κρήδεμνον ὑπὸ 15 στέρνοισι τανύσσαι” (Od. 5, 346)· καὶ ἐνθάδε γὰρ ἀπαρέμφατόν ἐστιν.

161. * ἔρχεσθαι μετὰ] γράφεται καὶ ἔρχεσθ’ ἢ μετὰ.

* ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς τὴν θάλασσαν δῖαν εἴρηκεν.

162. εἰ δέ μοι] τὸν δὲ ὀξυτονητέον· ἔστι γὰρ νῦν ἢ μοι ἐγκλιτική καὶ ἀπόλυτος.

165. ἐπεὶ εὐ φημί] καὶ ἐπὶ τούτου ἐγκλιτικὴ ἐστὶν ἡ ἀντωνυμία καὶ ἀπόλυτος· διὸ τὸν ἐπεὶ σύνδεσμον ὀξυτονητέον ὁμοφώνως τῷ “ καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον” (Π. 24, 293).

166, 167. καὶ γενεῆς πρότερος] ἀθετοῦνται ἀμφότεροι, καὶ ἄστε- 25 ρίσκοι παράκεινται, ὅτι τοὺς ὕστερον λεγομένους ὑπὸ τῆς Ἰριδος δι’ ἐπιείκειαν ἐνθάδε τις μετενήνοχεν· ἀναρμόστως γὰρ ὁ Ζεὺς, ὥσπερ δεδοικὸς καὶ συλλυθῆναι βουλόμενος, εἰξάτω μοι, φησὶ, καθόσον εἰμι προγενέστερος· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν δεομένων· “ καὶ μοι ὑποστήτω ὅσον βασιλευτέρος εἰμι ἢ ὅσον γενεῇ προγενέστερος” (Π. 9, 160). 30

169. * ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐξ Ἰδαίων. ἀρμόζει δὲ μᾶλλον κατ’ Ἰδαίων· κατάβασιν γὰρ δηλοῖ.

170. * ὅτι διέσταλκε νιφάδα καὶ χάλαζαν.

171. ψυχρὴ ὑπὰ ῥίπῃς] τὸ ψυχρὴ ἑκατέρῳ δύναται προσδίδοσθαι· ἦτοι γὰρ ψυχρὴ ὑπὸ βορέου, ἢ πτῆται ὑπὸ βορέου.

35

176. * κέλεται] γρ. κέλευε.

178. * ὅτι πῶσις ἤλλακται, εἰ δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ αὐτοῦ τοῖς ἔπεισι· τὸ γὰρ οἷ αὐτῷ ἐστι.

179. * καὶ κεῖνος] ἐκ πλήρους τὸν σύνδεσμον Ἀρίσταρχος.

* πολεμίζων] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ζ.

5

183. ὅτι τὸ στυγέουσιν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐν διαφορᾷ μεταγεται, νῦν μὲν δεδίασιν, ὅταν δὲ εἴπη “σμερδαλέ’ εὐρώνετα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ” (Π. 20, 65), ἀντὶ τοῦ μισοῦσιν· “κατὰ δ’ ἔστυγε μῦθον ἀκούσας” (Π. 17, 694). κατεστύγασεν, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ πρόσωπον στυγνότητος.

10

* οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ἐντεῦθεν μετακείται ἄνω, οὐχ ὑγιῶς.

187. τρεῖς γὰρ τ’ ἐκ Κρόνου] διὰ τῶν δύο κ̄ γράφοντος Ἀριστάρχου ἐκ Κρόνου, οὐ κατεπείγει διαστέλλειν, ὡς τινες ἀξιούσιν, ἐπὶ τὸ εἰμέν. μὴ κειμένης γὰρ τῆς προθέσεως ὁμολογοῦμεν ὡς ἀμφίβολος ἦν ἡ προφορὰ συναπτομένη, νῦν δὲ οὐ κατεπείγει.

15

* οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν δύο κ̄.

Ῥέα] οἱ μὲν ἐκτείνουσι τὸ ᾠ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιρρήματος συστέλλουσιν· οἱ δὲ φασι δεῖν συστέλλειν, ἵνα δάκτυλος γένηται, ὡς τὸ “πῦξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα” (Π. 3, 237) “ἀνδρόμεα κρέα” (Od. 9, 347) “εἶσατο τεύχεα.”

20

189. φυσικὴ φαίνεται διάταξις γεγενημένη. ὁ μὲν γὰρ τὸ ζῆν παρεχόμενος Ζεὺς ὀνόμασται, ὁ δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἀπὸ τῆς πόσεως Ποσειδῶν, Ἄιδης δὲ ὁ θάνατος παρὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ αἰείδες τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπωλείας.

τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται] καὶ ἔμπροσθεν περὶ τούτου εἴρηται 25 ἰκανῶς, ὅτε ἐλέγομεν περὶ τοῦ (18) “ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ’ ἐκρέμω,” ἀκριβέστερον δὲ καὶ νῦν. διὰ γὰρ τούτων ὁ ποιητὴς τὴν κοσμικὴν αἰνίττεται φύσιν, Δία μὲν τὸν ἀνωτάτω ὑποτιθέμενος διάπυρον αέρα, Ἥραν δὲ τὸν δεύτερον καὶ ταύτην φησὶν ὑπὸ Ὀκείαν οὐ τεθράφθαι, ἐπειδὴ ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως γίνεται ὁ ἀήρ. 30

5. διὰ τοῦ ζ] Nam alii πολεμίζων.

6. ὅτι delet Cobetus.

9. ἀπὸ τῆς—στυγνότητος] Haec aliena esse monet Lohrsius.

12. κ] κκ, ut saepe post δύο duae litterae scribuntur pro una.

16. δύο κ̄] β̄ κ̄.

18. δεῖν Vill.] δεῖ

25. * Πορφυρίου praeifixum in aliis.

29. Post δεύτερον in A decem fere vocabula sunt erasa.

30. * τῶν ὑγρῶν] τῶν om.

ἄκμονας δὲ γῆν καὶ θάλασσαν λέγει, χρυσοῦν δὲ δεσμὸν τὸ αἰθέριον πῦρ, ὅτι ἐν τῷ ἀνωτάτω μέρει συνήπται αὐτῷ ὁ ἀήρ. καὶ ῥιπτόμενον τὸν Ἡφαιστον εἰς θάλασσαν, παρόσον μεταβάλλει εἰς ἄλληλα τὰ στοιχεῖα, πῦρ μὲν εἰς ἀέρα, ἀήρ δὲ εἰς ὕδωρ. χαλκεύοντα δὲ ἐν Ὠκεανῷ, ὅτι τὰ στερρὰ τῆς διὰ ὕδατος καὶ πυρὸς ἐργασίας τυγ- 5 χάνει. καὶ Ἡσιόδος Οὐρανὸν μὲν λέγει τὴν ἐκπύρωσιν, Κρόνον δὲ τὸν ἄνωθεν κρουνηδὸν ἐπιφερόμενον ὄμβρον, ῥέαν δὲ τὴν ἐπιρροεμένην ὕδασι γῆν, ἐκτομὴν δὲ Οὐρανοῦ τὴν τοῦ πυρῶδους ἐξ ὑγρῶν σβέσειν, λίθον δὲ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνου, ἐπειδήπερ ἡ μεταβολὴ τῶν ὑγρῶν εἰς στερρότητα πῆγνυται· κρύπτεσθαι δὲ τὸν Δία διὰ 10 τὸ τὸ ζῆν ἐπικρατεῖν τῷ τῷ χειμῶνι τοὺς καρποὺς ἀφανίζεσθαι πλεοναζόντων τῶν ὑγρῶν.

* ὅτι τὸ πάντα κατὰ παρολκῆν, ὡς “ οἱ δ’ ἐνέα πάντες ἀνέσταν” (Π. 7, 161).

190. * ἐπὶ τὸ αἰεὶ βραχὺ διασταλτέον.

15

192. * εὐρύν] ὅτι Ζηνόδοτος αἰπύν. τοῦτο δὲ ὄρους ἐπίθετον.

193. πῶς δὲ φησιν “ γαῖα δ’ ἔτι ξυνὴ καὶ μακρὸς Ὀλυμπος;”

Κράτης ἐν δευτέρῳ Ὀμηρικῶν καὶ Στησίμβροτος πάντα οὕτως δέ-
δασται.

κοινὴ ὄλων τῶν στοιχείων ἡ γῆ, καθότι ἐν αὐτῇ εὐρίσκεται καὶ τὰ 20 λοιπὰ τρία στοιχεῖα· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτῇ συνεσφαίρωται, καὶ πυρὸς ἀναδόσεις περὶ αὐτὴν γίνονται, ὥσπερ κατὰ τὴν Αἴτην ἐν Σικελίᾳ καὶ περὶ τοὺς Ἡφαιστοῦ κρητῆρας, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ Κράγον Λυκίας καὶ ὅσα τοιαῦτα. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀήρ περὶ αὐτὴν ἐστί. καλῶς δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπον κοινόν φησιν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ὀλυμπος τὴν 25 γένεσεν ἐκ τῶν τεσσάρων κέκτηται στοιχείων. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι συναφῆς τῇ γῇ Ὀλυμπος ὡς ἂν ὄρος. τὸ δὲ ὁμοιον πεποιήκε καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ “ ναιετάω δ’ Ἰθάκην εὐδείελον, ἐν δ’ ὄρος αὐτῇ” (Od. 9, 21)· κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης, οὐχ ὡς μὴ ὄν ἐπ’ αὐτῆς, καθάπερ καὶ τὸν Ὀλυμπον ἐπίγειον ὄντα τῆς γῆς· εἰ γὰρ ὁ αὐτὸς 30 τῷ οὐρανῷ ἢ μέρους ἐπουράνιον, οὐκ ἂν κοινός, ἀλλ’ ἴδιος τοῦ Διός.

5. * στερρὰ] στερεὰ

6. * Οὐρανὸν μὲν] μὲν οὐρανὸν

8. * ὕδασι γῆν] ὕδασι, omisso

γῆν

11. * τῷ τῷ] τὸ τῷ

12. * τῶν] om.

16. ὄρους] ὄρ

23. Κράγον Usenerus] Κέραγον

25. Ὀλυμπος Wachsmuth. de Cratete Mallota p. 45] οὐρανός

28. ναιετάω] ναιετ’ ἀνα

194. τῷ ῥα καὶ οὔτι] διὸ οὐκ ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσασμαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἔμαντοῦ. Δημήτριος δὲ ἀποβήσομαι, εἴξω οὔτως ἔχειν καὶ τὸ “οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη” (Π. 16, 852), οὐ πρόβηση κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον.

196. χερσὶ δὲ μὴ τί με] ὁ νοῦς, μηδὲ ὡς χερσὶ κακὸν ὄντα εἰς 5 δέος ἀγέτω ἢ ὡς κακὸν ὄντα εἰς τὸν διὰ χειρῶν ἀγέτω πόλεμον ἢ ὡς χερσὶν ὑπερέχων.

197. κέρδιον εἶη] Ἀρίσταρχος βέλτερον εἶη· οἱ δὲ εἰκαιότεροι γράφουσι κέρδιον εἶη Ἀριστοφάνης κάλλιον εἶη.

199. οἷ ἔθεν] ἢ ἔθεν νῦν ἀπόλυτός ἐστι καὶ ἐγκλιτική· διὸ τὸ οἶ 10 ἄρθρον ὀξυτονοῦμεν.

204. οἶσθ ὡς πρεσβυτέρισιν] ὅτι τοῦτο παρ’ ἑαυτῆς προσέθηκεν ἢ Ἴρις. καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐπάνω οὖν οὐχ ὑπὸ Διὸς εἶρηται “καὶ γενεῆ πρότερος” (182).

207. *εἶδῃ] Ζηνῶδοτος διὰ τοῦ π̄ εἶπη.

15

209. ὀμῆ] περισπαστέον κατὰ δοτικὴν πτώσιν, ὁμοίως ἐπιθετικῶ τῷ θερμῆ· καὶ γὰρ ὁμός αὐτοῦ τὸ ἀρσενικὸν ὁμοίως κατ’ ὀξεῖαν τάσιν (“οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος” Π. 4, 437)· καὶ τὸ οὐδέτερον “ἢ μὰν ἀμφοτέρισιν ὁμὸν γένος” (Π. 13, 354). παράκειται τε τὸ ἐπίρρημα τὸ εἰς ὡς λῆγον περισπώμενον ὡς θερμῶς “ὁμῶς δέ τοι 20 ἦπια οἶδεν” (Od. 13, 405).

211. *Ἀρίσταρχος νῦν μὲν γε· ἄλλοι δὲ νῦν μὲν κε.

212. ἄλλο δέ τοι ἐρέω] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ “ἴστω τοῦθ’ ὅτι νῶϊν” (217) ἀθετοῦνται στίχοι ἕξ, ὅτι εὐτελεῖ τὰ κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὰ κατὰ τὴν διάνοιαν. προειπὼν γὰρ “νεμεσσηθεὶς ὑποεἴξω,” 25 οἶονεὶ μεταμεληθεὶς ἐπιφέρει ἀπειλήσω. ὃ τε Ποσειδῶν ἐπίσταται ὅτι οὐκ εἰς τέλος φείσεται τῆς πόλεως, ἀλλ’ ὅσον μόνον ἕνεκα τοῦ τιμῆσαι τὸν Ἀχιλλεῖα ἐπαμύνει τοῖς Τρωσίν. τὰ τε τῶν θεῶν ὀνόματα μετενηγόχε τις ἀπὸ τῆς θεομαχίας (Π. 21) συναθροίσας τῶν ἐναντιουμένων τοῖς βαρβάρους θεοῖς, οὐκέτι ἐπιστήσας ὡς οὔτε τῷ 30 Ἐρμῆ οὔτε τῷ Ἡφαιστῷ ἔμελεν ἰδίᾳ τὰ τῆς πορθήσεως, ἀλλ’ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως μόνον παρείληφεν αὐτούς.

214. Ἥρης Ἐρμείω τε] τινὲς Ἥρης Ἡφαιστου τε καὶ Ἐρμείαο.

2. *ἔμαντοῦ] ἑαυτοῦ

23. Obelus praefixus.

8. In marg. inter. Ἀρίσταρχος
βέλτερον εἶη

31. Ἐρμῆ] ἐρμεί

* Ἐρμείῳ Ἰωνικὴ γενικὴ παθοῦσα· εἰ γὰρ ὑγιῆς, ἔσται Ἐρμείῳ ὡς Ἀτρεΐδῃ.

215. πεφιδῆσεται] ἀπὸ τοῦ φεῖδω φιδῶ, ὡς πείθω πιθῶ, τεύχῳ τυχῶ· “τύχῃσε γὰρ ἐρχομένη νῆς” (Od. 19, 291).

223. * ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς θάλασσαν διὰν καλεῖ. 5

225. οἵπερ νέρτεροι εἰσιν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οἵπερ νέρτατοι. πρὸς οὐδὲν δὲ τὸ ὑπερθετικὸν μετάκειται· τοῦ γὰρ κατωτέρου κατώτερος οὐδεὶς ἐστίν. ἐνερτέρους δὲ καλεῖ καὶ οὐρανόνας καὶ ὑποταρταρίους καὶ Τιτᾶνας τοὺς περὶ Κρόνον θεούς.

226. οἱ αὐτῶ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκειν, 10 ἐπεὶ ἀπὸ προσώπου ἐπὶ πρόσωπον ἢ ἀναφορὰ καὶ εἰς ἀπλήν ἢ μετάληψις· ἀντὶ γὰρ τῆς αὐτῶ δισυλλάβου. ἄμεινον δὲ πειθεσθαι τοῖς περισπωσὶ διὰ τὸ ἤδη διαστολὴν γεγενησθαι διὰ τῆς ἐμοί τὸ γὰρ ἐξῆς τοιοῦτόν ἐστιν ἐμοὶ καὶ αὐτῶ ἔπλετο, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεσθαι τὸ ἔπλετο ῥῆμα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ’ ἐκείνου κατ’ 15 ὀρθὸν τόνον ἀνέγνωμεν τὴν οἶ· “Μέντορ, μὴ σ’ ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνόμεναι δὲ οἱ αὐτῶ” (Od. 22, 213)· καὶ τὸ ἐξῆς ἐστὶ τοιοῦτον, μὴ πεισάτω σε Ὀδυσσεὺς ἡμῖν μάχεσθαι, αὐτῶ δὲ ἀμύνειν. καὶ καθόλου ἢ οἱ ὁπότε προηγεῖται τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, ὀρθοτονεῖσθαι 20 θέλει, εἴτε εἰς ἀπλήν εἴη ἢ μετάληψις εἴτε καὶ εἰς σύνθετον. διὸ μεμπτέον ἐκείνην τὴν ἀνάγνωσιν “ἀλλὰ οἱ αὐτῶ Ζεὺς ὀλέσση” (Od. 4, 667)· ἐχρῆν γὰρ διὰ τὴν ἐπιφερομένην ἀντιδιαστολὴν κατ’ ὀρθὸν τόνον ἀναγινώσκεσθαι.

229. * λάβ’ αἰγίδα] ὅτι τοῦ Διὸς ἢ αἰγίς ὄπλον· Ἀπόλλωνι 25 γούν δίδωσιν.

Κρόνος χρησμὸν λαβὼν ὅτι ὁ ἴδιος αὐτὸν τῆς βασιλείας μεταστήσει υἱὸς, τὰ γεννώμενα κατέπινεν. ῥέα δὲ τεκοῦσα Δία Κρόνον μὲν λίθον ἀντ’ αὐτοῦ σπαργανώσασα ἔδωκε καταπιεῖν, τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήτην διακομίσασα ἔδωκε τρέφειν Θέμιδι καὶ Ἀμαλθείᾳ, ἣ ἦν 30 αἶξ. ταύτην οἱ Τιτᾶνες ὁπότε θεάσαιντο, ἐφοβοῦντο. αὕτη δὲ τοὺς

3. * φιδῶ] om.

7. κατώτερος Bekkerus] κατώ-

τατος

8. δὲ Bekkerus] δὲ καὶ

25. Hoc scholion legitur post scholia versus 187.

29. * μὲν λίθον ἀντ’ αὐτοῦ] μὲν αὐτοῦ λίθον

30. * Ἀμαλθείᾳ] ἀμαλθία

31. ὁπότε] ὁπότεν

* θεάσαιντο] ἐθέασαντο

ἑαυτῆς μαζοὺς ἐπέχουσα ἔτρεφε τὸ παιδίον. αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς μετέστησε τῆς βασιλείας τὸν πατέρα. πολεμούντων δὲ αὐτὸν τῶν Τιτάνων Θέμις συνεβούλευσε τῷ τῆς Ἀμαλθείας δέρματι σκεπαστηρίῳ χρῆσασθαι· εἶναι γὰρ αὐτὴν αἰεὶ φόβητρον. πεισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ἐποίησε καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐνίκησεν. ἐντεῦθεν αὐτὸν φασιν 5 αἰγίοχον προσαγορευθῆναι.

230. τῇ μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιῶν] ὅτι ἥρωας καλεῖ, καὶ οὐ μόνον τοὺς βασιλέας, ὡς Ἰστρος.

231. σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ (235) “ὡς κε καὶ αὐτῖς Ἀχαιοί” ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἄκαιροι οἱ λόγοι, ἐπὶ 10 τοσοῦτον ἔγειρε τὸν Ἔκτορα ἕως ἐπὶ τὰς ναῦς φύγωσι· μετὰ δὲ ταῦτα ἐγὼ βουλευέσομαι ὡς δεῖ τοὺς φεύγοντας ἀναπνεῦσαι. καὶ ἄκαιρος ἡ πρόρρησις, καὶ οὐ κεχαρισμένη τῷ Ἀπόλλωνι.

* καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθετοῦντο.

232. ὄφρ' ἄν] Ἀρίσταρχος τόφρ' ἄν Ἀχαιοί, μετὰ τοῦ τ̄. 15

240. * οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε̄ ἔσαγαίρετο, παρατατικῶς. ἄλλοι δὲ ἔσαγαίρατο διὰ τοῦ ᾱ.

241. ὀρθοτονητέον τὴν ε̄· μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σύνθετον τὴν ἑαυτόν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὸ γινώσκων ἴσον ἐστὶ τῷ ἀναλεγόμενος καὶ ἀναμνησκόμενος τῆς ἐκάστου ὄψεως, οὐκ ἐκ προχείρου γινώσκων, 20 ἀλλ' οἷον ἀναγνωρίζων. καὶ κατ' ὀρθὸν τόνον ἀναγνωστέον, ἀμφὶ ε̄ γινώσκων· ἔστι γὰρ εἰς ἐκάτερον ἑαυτοῦ μέρος σκοπῶν.

245. δασυντέον τὸ ἦσαι· προεῖρηται δὲ περὶ τούτου. τὸ δὲ ὀλιγηπελέων ἔν ἐστιν, ὅμοιον τῷ ὀλιγοδρανέων. τὸ δὲ ἦ ποὺ τί σε, ὁ ἦ διαπορητικός ἐστι· διὸ περισπαστέον. 25

252. * ὄψεσθαι] Ἀρίσταρχος ἴξεσθαι, καὶ οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή. ὅτι αἶον ἀντὶ τοῦ ἐκησθόμην, τοῦτο δὲ ἐστὶ, τῆς ψυχῆς μου ἦψατο. καὶ ἐν ἄλλοις (Il. II, 532) “τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες,” ἐπαισθόμενοι τῆς πληγῆς· τῷ εἶδει τὸ γένος.

256. χρυσάορον] ἦται χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοῦν τὸν ἀορτήρα 30 τῆς φαρέτρας ἔχοντα ἢ τῆς κιθάρας, οὐκέτι δὲ τοῦ ξίφους· ἀγνός

1. * ἑαυτῆς—ἐπέχουσα] αὐτῆς—
ἐπέχουσα

3. * Ἀμαλθείας] ἀμαλθίας

7. Ἀχαιῶν et ὅτι ἥρωας addidit
Cobetius. ὅτι refertur ad διπλῆν.

11. ἔγειρε Bekkerus] ἐγείρα

12. ἀναπνεῦσαι Bekkerus] ἀναπλευ-
σαι

14. ἠθετοῦντο] ἠθετοῦνται (sic).
Conf. schol. ad v. 56.

15. In marg. inter. διὰ τοῦ τ̄
τόφρ' ἄν Ἀχαιοὶ αἱ Ἀριστάρχου.

γὰρ ὁ θεός. καὶ Πίνδαρος χρυσάρα τὸν Ὀρφέα φησί. τινὲς δὲ χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα.

Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαΐας τῆς Ἄτλαντος εὔρε λύραν, καὶ τοὺς Ἀπόλλωνος βόας κλέψας εὐρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς μαντικῆς. ἀπειλοῦντος δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔκλειψεν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων β τὸξα. μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ τὴν μαντικὴν ράβδον, ἀφ' ἧς καὶ χρυσόρραπις ὁ Ἑρμῆς προσηγορεύθη, ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ τὴν λύραν ὅθεν καὶ χρυσάωρ ὠνομάσθη, ἀπὸ τοῦ τῆς κιθάρας ἀορ- τῆρος.

263. τὸ ἐπὶ φάτῃ δύναται καὶ τοῖς ἡγουμένοις καὶ τοῖς ἐπο- 10 μένοις συντάττεσθαι, ἢ ἢ τὸν ἐπὶ φάτῃ σύνδεσμον.

265. εἰωθὸς λούεσθαι] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ “ρίμφα ἐ γούνα φέρει” (268) ἀβητοῦνται στίχοι δ', καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι οἰκειότερον ἐπ' Ἀλεξάνδρου (Π. 6, 508)· καὶ τὸ τῆς καλλονῆς καὶ τὸ τῆς ὄλης μορφῆς καὶ τὸ τῆς στάσεως τοῦ ἵππου πρὸς τὸν 15 ἐν θαλάμῳ διατετριφὸτα ἀντιπαράκειται, ἢ τε κατὰ τὴν αἰφνίδιον ἐξόρμησιν ὁμοιότης. καὶ τὸ “κυδιόων, ἵπου δὲ κάρη ἔχει” ἐφ' Ἐκτορος τοῦ ἀρτίως ἑαυτὸν ἀνιστῶντος ἐκ τῆς λιποθυμίας οὐχ ἀρμόζει. τοὺς μέντοι προκειμένους τῶν ἡθετημένων δύο στίχους δεῖ μένειν, πρὸς οὓς καὶ ἡ ἀνταπόδοσις γίνεται. 20

271. κεραδὸν] τινὲς τὸν ἄρσενα· οὗτος γὰρ κερασφορεῖ. τί οὖν ἐστὶ τὸ “χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν” παρὰ Πινδάρῳ (Ol. 3, 52) λεγόμενον;

272. *ἐσσεύοντο] Ἀρίσταρχος ἐσσεύαντο διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$, καὶ ἄπασαι. 25

273. ἡλίβατος] ἧς ἀμαρτάνομεν τῆς βάσεως. εἰ δὲ ἦν ὑφ' ἡλίου μόνου βαινομένη, ἢ εἰς ἣν ἡλῖος μόνος ἐπιβαίνει, ἦν ἂν “τὸν μὲν θ' ἡλίβατος πέτρη.”

δάσκιος ὕλη] ἢ λίαν σκιώδης ἢ δασύσκιος. τὸν ἔλαφον δὲ ἢ ὕλη τρέφει, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ “ἐκ νομοῦ ὕλης πιόμενος” (Od. 10, 30 159).

1. * τὸν] om.

* φησι] φασί

5. * ἀπειλοῦντος] ἀπειλουμένοι

8. χρυσάωρ] χρυσάωρ. Idem vitium in gl. Hesychii contra seriem. V. Thes. vol. 8 p. 1714.

11. σύνδεσμον] σύν

12. Asteriscus et obelus prae- fixus.

26. εἰ δὲ ἦν—βαινομένη—ἦν ἂν Bekkerus] οἱ δὲ ἦν—βαινομεν—ἦν ἢ

275. λῖς] παρὰ τὸ λιαρόν, ἢ τὸ ἐλεῖν, ἢ τὸ λείον· λείος γὰρ ὄλος πλὴν τῆς χαίτης. ἢ παρὰ τὸ λίαν φθείρειν.

277. πάλιν τὸ εἰὼς ἀντὶ τοῦ τέως κείται. οὐκ ἄρα ὑποστιγμῆν, ἀλλὰ στιγμῆν θετέον ἐπὶ τὸ ἀμφιγύουσιιν.

280. πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός] τὰς ψυχὰς ἐταπει- 5 νόθησαν ἅπαντες, λιποψυχήσαντες τὴν σωτηρίαν παρὰ τοῖς ποσὶν εἶχον.

288. ἦ] διαβεβαιωτικός ἐστὶ διδὸ περισπαστέον αὐτόν.

* ὅτι τὸ θῆν ἀντὶ τοῦ που.

293. * ὅτι πρόμος σαφῶς ὁ πρόμαχος.

10

297. * ὡς κεν] γράφεται καὶ εἶ κεν.

298. δούρατ' ἀνασχόμενοι] ἦτοι συναπτέον τῷ ἀντιάσαντες, ἢ διασταλτέον ἀπ' αὐτοῦ, ἢ ἢ τὸ ἐξῆς στείομεν δούρατ' ἀνασχόμενοι.

299. * τὸ θυμῷ ἐκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

15

301. * Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης Αἴαντε διϊκῶς.

302. Μέγην] Ἀρίσταρχος βαρύνει ὡς “Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε” (Π. 17, 216)· καὶ ἐπέισθη ἢ παράδοσις. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης καὶ ἄλλοι περισπῶσιν ὡς Ἑρμῆν καὶ Ποδῆν· τὰ γὰρ εἰς ἧς λήγοντα, φασὶ, βαρύνοντα δισύλλαβα, ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενα, περισσοσυλλά- 20 βως κλίνεται, λέβητα Λάχητα· εἰ δ' οὐχ οὕτως ἐκλίθη, δῆλον ὅτι περισπασθήσεται· ἄλλως τε εἰ εὐρέθη αὐτοῦ ἢ αἰτιατικῆ ὡς ἀπὸ βαρυτόνου “Φυλεῖδην τε Μέγητα” (Π. 19, 239), ὅτε μὴ οὕτως ἔχει, περισπασθήσεται, ὡς Θαλῆν καὶ Θάλητα καὶ Φαλῆν καὶ Φάλητα. ἔστι δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἀριστάρχου πρὸς αὐτοὺς πρῶτον μὲν 25 ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὅτι οὐχ ἀπλῶς τὰ εἰς ἧς, ἀλλὰ τὰ εἰς τῆς λήγοντα τὴν προειρημένην ἀναδέχεται κλίσειν, ἐπεὶ τὰ πολλά ἐστὶ διχῶς κεκλιμένα. τὸ γοῦν Μύνης ὁ μὲν ποιητῆς περιττοσυλλάβως ἔκλινεν (“πέρσεν δὲ πόλιν θεῖοιο Μύνητος” Π. 19, 296), ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἰσοσυλλάβως “Μύνου τ' Ἐπιστρόφου τε.” μύκητα τε καὶ μύκην, 30 εἰ καὶ πολλὰ σημαίνει ἢ λέξεις. καὶ ὅτι οὐ τὸ μέτρον αἰτιόν ἐστι, δῆλός ἐστιν Ἐκαταῖος οὕτως κλίνας. φησὶ γὰρ “καὶ ἐπαφήσας

13. αὐτοῦ Friedl.] αὐτῶν

23. Φυλεῖδην] φυλλεῖδην

24. ἔχει] ἔχη

Θάλητα] θαλῆτα

26. τὰ εἰς τῆς] τὰ ῥηματικὰ μὴ εἰς

τῆς Lehrsius.

27. ἐπεὶ τὰ] ἔπειτα Lehrsius.

30. τε Gaisfordus ad Choerobosc. p. 140, 3] γε. V. quae ad Sophoclis fr. 57 dixi.

τὸν κολεὸν τοῦ Ξίφειος, τὸν μύκην εὔρεν ἀποπεπτωκότα.” ὁ δὲ Ἄρατος (Dios. 244) περιττοσυλλάβως ἔκλινεν “ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν.” καὶ μήποτε ταῦτα συναγωνίζεται τῷ Ἀριστάρχῳ· καὶ γὰρ ταῦτα διχῶς κλιθέντα οὐ μετέβαλε τὸν τόνον, οἷς ὅμοιον δύναται εἶναι καὶ τὸ Μέγης. 5

305. * ἢ πληθὺς—ἀπονέοντο] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι πληθυντικῶς ἀπήντηκεν.

307. * βιβάς] Ἀρίσταρχος βιβῶν.

βιβῶν πᾶσαι εἶχον. Ζηνόδοτος βοῶν, ἐπεὶ καὶ ἐξῆς φησὶν “ἐπὶ δ’ αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα” (321). 10

309. * δεινὴν, ἀμφιδάσειαν] διασταλτέον καθ’ ἓν ἔμφασις γὰρ μᾶλλον.

ἀμφιδάσειαν] πανταχόθεν τετριμμένην. οἱ μὲν ἀμφίμαλλον, οἱ δὲ κύκλω δασεῖαν, διὰ τοὺς θυσάνους. ὑφ’ ἓν δὲ τὸ ὄνομα.

τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα, ὁμοίως τῷ χαλκοβάρεια. ὅτι δὲ οὐχ, 15 ὡς οἴεται ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀλεξίων, σύνθετόν ἐστιν, ἀλλὰ παρασύνθετον, εἴρηται ἡμῖν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἠριγένεια.

310. Ἡφαιστος Διὶ δῶκε] ὅτι σαφῶς Διὶ ἐσκεύασται ἢ αἰγίς, καὶ οὐκ ἔστιν Ἀθηνᾶς, καθὼς οἱ νεώτεροι ποιηταὶ λέγουσιν.

316. * χροῖα λευκὸν] ὅτι ἀντὶ τοῦ χροῦς λευκοῦ. ἐπαυρεῖν ἐπιτυ- 20 χεῖν. ὡς ἐπὶ πᾶν δὲ λευκόχροες οἱ παλαιοί.

317. λιλαιόμενα] ἐφιέμενα, ἐπιθυμοῦντα τῶν ἐφ’ οὓς ἐβάλλετο ἐν τῇ διὰ μέσου γῆ ἐπήγγυτο. ἔστι δὲ λῶ λαίω ὡς κερῶ κεραιῶ, εἶτα λιλαιῶ.

320. κατενώπα] Ἀρίσταρχος ὡς κατὰ δῶμα, ἀπ’ εὐθείας τῆς ᾧψ, 25 ἥτις αἰτιατικὴν ἔχει τὴν ᾧπα. ὁ δὲ Ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους ὡς κατέναντα, οἷς καὶ βέλτιον πείθεσθαι, ἵνα ἦ ἀπὸ τοῦ κατενώπια κατὰ συγκοπὴν κατένωπα, ὡς μηρία μῆρα, σιτία σῖτα. ἔνεστι μέντοι βοηθῆσαι καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ οὕτως, ὡς ἐνωπὴ ἢ πρόσοψις (“ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ” Π. 5, 374), παρ’ ἣν ἐστιν αἰτια- 30 τικὴ ἐνωπῆν. ὃν οὖν τρόπον τὴν ἰωκὴν ἰῶκα εἶπε μεταπλάσας, οὕτως καὶ τὴν ἐνωπὴν ἐνώπα προπερισπωμένως. ὑποστιγμῆ δὲ κατὰ τὸ

1. μύκην Bekk.] μυκῆν
3. μύξαν (ex Arato)] μοῖραν
8. βιβῶν] Haec aliorum scrip-
tura est: Aristarchus βιβάς hic ut
alibi scripserat. V. Duentzer.

Zenod. p. 131.

14. κύκλω δασεῖαν Schaeferus ad
Greg. p. 890] κυκλοδάσειαν.

25. In marg. inter. Ἀρίσταρχος
προπερισπῆ κατενώπα

τέλος τοῦ στίχου καὶ σεῖσ', τοῦ δὲ περιπτεύοντος, τοῖσι δὲ θυμόν.

330. τὸν μὲν Βοιωτῶν] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν ὁ γὰρ Ἀρκεσίλαός ἐστι Βοιωτός.

* γρ. καρτεροθύμων.

5

333. ὅτι τὸ Ὀϊλεύς σὺν τῷ ὀ, καὶ ὅτι πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκε παρὰ τὸ ἔθος, καὶ ἐξ ὀνόματος ἐπανέλαβεν.

335. ἐν Φυλάκῃ] αὕτη πόλις Θεσσαλίας. βαρυτόνως δὲ ἀναγνωστέον ὡς Ἰθάκῃ, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμοτηρίου.

336. * ὅτι γνωτὸς ὁ ἀδελφὸς, καὶ Ἐρίωπις ὄνομα κύριον.

10

338. Σφήλοιο ὡς φίλοιο. ἔστι δὲ καὶ κανὼν ὡς τὰ εἰς λῶς δισύλλαβα, τῷ ἠ παραληγόμενα, κύρια ὄντα βαρύνεσθαι θέλει, Τῆλος Μῆλος Βῆλος· οὕτως οὖν καὶ Σφήλος. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ὄξυτονεῖται, πηλὸς χηλός, καὶ βαρύνεται, ὡς δῆλος τὸ ἐπιθετικὸν καὶ ἦλος καὶ ζήλος, περὶ ὧν εἰρήσεται ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ 15 καθολικῆς προσφθίας.

339. Μηκιστῆ] ὁμοίως τῷ “ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπι Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί” (Π. 4, 384). καὶ ἦτοι ἀπεκόπη ἡ Μηκιστῆ αἰτιατική, ἡ Δωρικῶς κέκλιται, ὅπερ μοι δοκεῖ.

343. ὄφρ' οἱ τοὺς] ἕως οὗ αὐτοὶ τούτους ἐσκύλευον, ἀφαιρούμενοι 20 αὐτῶν τὰ ἡμαγμένα ὅπλα.

346. Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο] ἡ συνήθεια συνάπτει καὶ τὸ νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἵνα ἡ μετάβασις ἦ ἀπὸ τοῦ διγηγηματικού ἐπὶ τὸ μιμητικόν· “ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε” (Π. 8, 10).

347. νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπισσεύεσθον. 25 συγχεῖται δὲ τὸ δυϊκὸν κατὰ πλειόνων τασσόμενον.

350. * λελάχωσι] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν ποιήσουσιν.

351. ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι] ἡ διπλῆ, ὅτι ἐνεστώτι ἀντὶ μέλλοντος κέχρηται, ἐρύουσιν ἀντὶ τοῦ ἐρύσουσι. τρίτη δὲ ἀπὸ τέλους ἡ ὄξεϊα ἐπὶ τὸ ἐρύουσι. εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσφθίας ἐν τῇ Λ 30 (454).

356. ποσσὶν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χερσίν. εὐλογώτερον δὲ μὴ κατακύνειν τὸν θεόν, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συγχεῖν.

15. ἦλος] ἦλος
19. δοκεῖ] καὶ ἄμεινον addidit defectum : v. Friedl. Nic. p. 237. Bekkerus.
22. Scholion in fine, ut videtur.

στάβμου ἀπολογεῖται· τὸν γὰρ ἠνίοχόν φησιν ἀπεστράφθαι πρὸς τὸ πεδῖον καὶ τοὺς ἵππους, τὸν δὲ παραιβάτην πρὸς τὰς ναῦς ἐπὶ τοῦ δίφρου, ἵνα ἀπὸ τοῦ ἴσου γένηται ἡ μάχη. ἔστι δὲ καὶ ἀλλαγὴν πτώσεως νοῆσαι, ἀντὶ τοῦ αὐχένος ὀπισθεν.

450. *διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ ἰεμένω καὶ ἰεμένων. 5

459. *Ζηνόδοτος μάχης, ἄλλοι δὲ μάχην· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ μάχην.

462. *ὅτι ἐνήλλακται ἢ πτώσις, Τεῦκρον ἀντὶ τοῦ Τεύκρου.

463. εὐστρεφέα] οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν τὸ ᾧ ἀπήρτισε γὰρ εἰς μέρος λόγου ὁμοίως τῶ “ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην” (Π. Ι, 45). 10

464. ῥῆξ' ἐπὶ τῶ ἐρύοντι] ἴτι πτώσεως γέγονεν ἐναλλαγὴ, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, ἐρύοντι ἀντὶ τοῦ ἐρύοντος τὴν νευρὰν ἐπὶ τούτῳ.

467. *ὦ πόποι] ἐν ἄλλῳ ᾧ πέπον.

470. ἀμφοτέρα γράφεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος, πρῶην καὶ πρῶιον, ταυτὸν δὲ ἐξ ἑκατέρου σημαίνεσθαι. εὖρομεν δὲ καὶ ἐύ- 15
στροφον γεγραμμένον, καὶ ἔχει τινὰ ἐπίτασιν.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει πρῶην ἔμφασις δὲ γίνεται πλείονος χρόνου. τὸ δὲ πρῶιον ἔστι πρῶιας· καὶ γὰρ γέγονεν οὕτως· τῇ πρὸ ταύτης ἡμέρᾳ “ῥῆξε δὲ οἱ νευρὴν, νάρκησε δέ” (Π. 8, 328), ὥστε εὐλογον τῇ ἐξῆς ἐκείνης πρῶιας ἐνήφθαι. 20

476. *ὅτι ἀσπουδί χωρὶς κακοπαθείας.

480. κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ] ὅτι πρότερον τὴν ἀσπίδα εἴληφεν, εἶτα τὴν περικεφαλαίαν· ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἐνήλλαχεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου μονομαχίας (Π. 3, 334).

ὅτι οὐκ εἶχον κόρυθας οἱ τοξόται. καὶ ἐπὶ τῶν Λοκρῶν “οὐ γὰρ 25
ἔχον κόρυθας χαλκῆρας” (Π. 13, 714).

488. νῆας ἀνὰ γλαφυράς] βέλτιον τοῦτο τοῖς ἄνω συνάπτειν· προτρέπει γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ναῦς ὀρμαῖν.

491. τὸ ὅτιοις τρισύλλαβον ἐπὶ τὴν πρώτην ἔχει συλλαβὴν τὴν ὀξεῖαν, τὸ μέντοι ὀτέοισιν οὐκέτι, ἐπεὶ ἤμελλε τετάρτη ἀπὸ τέλους 30
πίπτειν ἢ ὀξεῖα· διὸ ἐπὶ τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς ἀρχούσης μετέστη.

1. ἀπολογεῖται Aristarchus: v. Lehrs.

φησιν Friedl.] φασιν

6. Ζηνόδοτος] οὕτως Ζηνόδοτος

La Roche Textkr. p. 130.

9. ἀπήρτισε Bekk.] ἀπήρτισε

10. ἀμφηρεφέα] ἀμφηρεφέα

11. Diple praefixa.

δοτικὴ Bekk.] δοτικὴν

30. τετάρτη Lehrssius] τρίτη

494. ὅς δέ κεν ἕμεων] ἡ ἕμεων ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐστι καὶ οὐκ ἔχουσα ἀντιδιαστολήν· διὸ τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν.

495. *ὅτι διαστέλλει τὸ βαλεῖν καὶ τύψαι.

498. *καὶ οἶκος καὶ κλῆρος] καὶ ἡ οὐσία καὶ ὁ βίος.

κλῆρος χωρική περίκτησις καὶ οὐσία, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι καταλα- 5
βόντες χώραν κληρῶ αὐτὴν διενέμοντο.

505. ἐμβαδὸν] πεζῇ ὄθεν ἢ μὴ πεζομένην ἄβατος. οἱ δὲ τὸν ἐμβατήριον ῥυθμὸν, πρὸς ὃν Λακεδαιμόνιοι νικῶντες εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν πατρίδα.

ἐμβαδὸν ἴζεσθαι] ὅτι ἤτοι ἠθικῶς λέγει ἐλπίζετε ἐμβήσεσθαι ἐπὶ 10
τὰς καησομένας ναῦς, ἢ καὶ ἐλπίζετε ἐμβάντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀφίξεσθαι ἐπὶ τὰς πατρίδας, ὅ ἐστι βαδῆν ἐπὶ τῆς θαλάσσης πορευ-
όμενοι.

511. βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι] ὅτι οὐκ ἐκληπτεόν τρεῖς διαστολάς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἢ αὐτοσχεδίῃ, βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι καθ' ἓνα χρόνον 15
περὶ ἓν μέρος, πρότερον δὲ τὸ ἢ ἐ βιῶναι· ὁ γὰρ λόγος, βέλτιον καθ' ἓνα χρόνον συντόμως ἀπολέσθαι ἢ πολὺν χρόνον φθειρεσθαι· τὸ γὰρ στρεῦγεσθαι ἐστὶ στραγγιζέσθαι καθ' ὀλίγον ἐκλείποντας.

διαστολὴ δὲ ἐπὶ τὸ βιῶναι· μέχρι δὲ αὐτοῦ συναπτεόν· ὁ γὰρ λόγος, ἢ ἀποθανεῖν ἢ ζῆσαι συντόμως βέλτιόν ἐστίν ἢ μετὰ παρολ- 20
κῆς καταπονεῖσθαι.

513. *ᾧδ' αὐτως] οὕτω γραπτεόν, ᾧδ' αὐτως.

*ὅτι τὸ ᾧδε ἀντὶ τοῦ οὕτως.

515. Σχεδίον] ὅτι οὗτός ἐστι Σχεδίος ὁμώνυμος τῷ ἐν καταλόγῳ (Π. 2, 518)· καὶ ἀμφότεροι ὑφ' Ἐκτορος ἀνήρηνται· ἀλλ' ἐκεῖνος 25
μὲν Ἰφίτου πατὴρ, οὗτος δὲ Περιμήδους. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους.

518. Κυλλῆμιον] ὅτι οὐκ ἀπὸ Κυλλήνης τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ὄρους, ἀλλ' ἐπίκειόν ἐστιν Ἡλείων Κυλλήνη. ἀρχὸς γὰρ Ἐπειῶν. οὗτοι δὲ εἰσιν Ἡλεῖοι. 30

525. Δόλοψ] ὅτι οὗτος Τρωϊκὸς Δόλοψ, Λάμπου υἱὸς τοῦ ἀδελ-

10. ἐλπίζετε] ἐλπίζεται

14. Haec Lehrsus (ad Hero-
dian. p. 458) sic corrigat, διαστολάς,
ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον
ἢ ἐ βιῶναι περὶ ἓν μέρος, πρὸς ἕτερον

δὲ τὸ ἢ δεθὰ στρεῦγεσθαι. ὁ γὰρ λόγος

22. αὐτως] αὐτως

26. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους]

Vid. ad vol. I p. 133, II.

φοῦ Πριάμου, ὁμώνυμος τῶ ἐν τῇ Λ (302) Δόλοπι “καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον.”

530. γυάλοισι] ὅτι τὰ κύτη καὶ τὰ κοιλώματα τοῦ θώρακος γυάλα, οὐχ ὠρισμένοι τόπος.

531. *ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης] ἐν ἄλλῳ ἤγάγετ' ἐξ Ἐφύρης. 5
ὅτι τῆς Θεσπρωτικῆς Ἐφύρας λέγει, οὐκ ἐκ τῆς Κορίνθου.
δῆλον δὲ ἐκ τοῦ Σελλήεντος, ἀφ' οὗ καὶ Σελλοὶ οἱ περίοικοι. καὶ ὅτι ἐπ' Ἀσίου ἕτερός ἐστι Σελλήεις ποταμός (Π. 2, 839).

536. κύμβαχον] τὸ διάκενον τὸ ὑπὲρ τῆς κορυφῆς, ὅθεν καὶ κυβιστᾶν. ἐπέξηγεῖται δὲ διὰ τῆς ἐξῆς λέξεως τὸ ὄνομα, διὰ τοῦ 10 ἀκρότατον.

538. νέον φοίνικι φαεινός] ὅτι τὸ σημαϊνόμενόν ἐστι νεωστὶ πεφοινυγμένος, ἄνθει νεωστὶ κεχρωσμένος εἰς λαμπρότητα.

540. *ἤλθεν ἀμύντωρ] γρ. ἐν ἄλλῳ ἤλθ' ἐπαμύντωρ.

541. *τὸ λαθῶν τάχα ἂν δύναίτο καὶ τοῖς ἐξῆς συντάττεσθαι. 15

544. εἰσιάσθην] ὅτι ἀμφίβολόν ἐστι πότερον ἐφόρμησαν, ἀπὸ τοῦ ἰέναι, ἢ εἰσιάσθην ἔδοξαν, φαντασίαν ἔλαβον τοῦ συλῆσαι τὸν νεκρόν.

545. κασιγνήτοισι] ὅτι κασιγνήτοι κοινότερον οἱ συγγενεῖς. σημεῖοῦνται γὰρ τινες ὅτι τοὺς ἀνεψιούς κασιγνήτους ἐκάλοον· ὁ γὰρ 20 Μελάμπρος ἀνεψιὸς ἦν Ἐκτορος. ἀνεψιοὶ δὲ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες, ὡς περ Ἀἴας καὶ Ἀχιλλεὺς, ὁ μὲν Τελαμώνος, ὁ δὲ Πηλέως.

548. ἐν Περκῶτη] ὁμοίως τῶ ἐν Οἰνῶνῃ. τὴν δὲ ἀπὸ πρόθεσιν οὐκ ἀναστρεπτόν· πρὸς γὰρ τὴν ἐόντων μετοχὴν συντέτακται.

554. *ἀνεψιοῦ] τὴν ψι συλλαβὴν ἔκτατόν διὰ τὸ μέτρον. 25

555. ὁ Ἀσκαλωνίτης οὐκ ἀναστρέφει τὴν περί· εἶναι γὰρ τὸ ἐξῆς περιέπουσι. καὶ γὰρ αὐτῶ συγκατατίθειμαι, ἐπεὶ καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ ἔπω παρὰ τῶ ποιητῆ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς κινήμασιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θέλει ἔχειν πρόθεσιν συντεταγμένην.

558. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον. 30

563. αἰδομένων δ' ἀνδρῶν] χωρὶς τοῦ συνδέσμου ἔγραφεν Ἀρίσταρχος αἰδομένων ἀνδρῶν, πάντως ἵνα ἀσύνδετος γενόμενος ὁ λόγος πλέον τε διαστῆ καὶ μᾶλλον ἐμφήγη.

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ δέ, ἄλλοι δὲ μετὰ τοῦ δέ, αἰδομένων δ' ἀνδρῶν.

669. θεσπέσιον] τοῦτο, ἐὰν μὲν τοῖς ἄνω νέμη τις, ἔσται θεσπέσιον νέφος, ἐὰν δὲ τοῖς ἐξῆς, θεσπέσιον φῶς.

673. *μάχην ἐμάχοντο] ὅτι ὅμοιον τῷ “δαίτην δαινυμένους” (Od. 7, 50).

676. ἴκρια ὡς δέμνια· ἔστι γὰρ ῥηματικόν, ὡς ἐν ἐτέροις εἴρηται. 5 ἴκρια οἱ μὲν τὰ καταστρώματα, οἱ δὲ τὰ κατὰ πρῶραν καὶ πρύμναν ὡς σανιδώματα. ἢ τὰ ἐξέχοντα ἄκρα. ἢ τὰς καταγωγάς.

βιβάσθων] βαρυτονητέον· γέγονε δὲ ἦτοι, ὡς φησι Φιλόξενος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ, ἢ ὅπερ καὶ βέλτιον, παρὰ τὸ βιβαστός βιβάσθω, ὡς καὶ αἰστός, κατ’ ὄξειαν τάσιν, αἰσθων “ὁ δ’ ἔβραχε 10 θυμὸν αἰσθων” (Π. 16, 468).

678. τὸ μὲν βλήτρον βαρυτονητέον, ἐπεὶ πάντα τὰ εἰς τρον λήγοντα μονογενῆ οὐδέτερα βαρύνεται, σεσημειωμένου τοῦ λουτρον. τὸ δὲ δυωκαιεικοσιπήχῃ ὑφ’ ἐν ἀναγνωστέον· τοὺς γὰρ ἀριθμοὺς οὕτω προφέρει, διὰ τοῦ ἰ, ὡς εἰκοσινήριτα. τινὲς δὲ καὶ κατὰ παρά- 15 θεσιν, ὡς τὸ τρισκαιδέκατος, ὥστε καὶ τὸ θηλυκὸν τρισκαιδεκάτη.

679. ὡς δ’ ὅτ’ ἀνὴρ ἵπποισι] ὅτι κέλῃτα αὐτὸς μὲν οἶδε, χρωμέ- νους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ συνίστησιν. τὸ δὲ κελητίζειν κέλῃτι ἱπ- πεύειν· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (5, 371) “ἀμφ’ ἐνὶ δούρατι βαΐνε, κέλῃθ ὡς ἵππον ἐλαύνων.” παραγωγὸν δὲ ἔστι τὸ ῥῆμα παρὰ τὴν κέλῃτος 20 γενικὴν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἱππεύειν. κακῶς οὖν ὅσοι διαστέλλουσι· καὶ γὰρ ἐλέγχονται ἐκ τῆς τοῦ τ μόνῃς ἐνότῃτος.

681. *δίηται] γράφεται διώκη.

686. *βιβάς] γράφεται βιβῶν.

691. βοσκομενάων] εἰ ἀρσενικῶς ἐλέγοντο οἱ κύκνοι, πάντως ἂν 25 ἐπεκράτησεν· καὶ τὰς γεράνους γὰρ φησι καὶ τὰς χήνας.

694. *αἰσσων] γράφεται αἰξίας.

*ᾠρσεν] Ἀρίσταρχος ᾠσεν ὅπισθεν, χωρὶς τοῦ ρ. καὶ ἀντίως διὰ τοῦ σ.

697. *ὅτι ὡς πρὸς τινα διαλέγεται. οὐκ ἔστι δέ· ἀλλ’ ἔστι φαίη 30 τις ἂν.

698. ἄντεσθ’] Τυρανίων παροξύνει, ὡς λαβέσθαι πυθέσθαι, ἐκδε- χόμενος μέσον δεύτερον ἀόριστον, οὐχ ὑγιῶς· σημαίνει γὰρ παρα- τατικόν, καὶ ἔστι τὸ ῥῆμα παρ’ αὐτῷ καὶ βαρυνόμενον. τὸ γὰρ

22. μόνῃς ἐνότῃτος (sic) ψιλότητος Bekkerus.

34. αὐτῷ] καὶ περισπώμενον addit Lehrsius.

“ἦντησ’ οὐδὲ ἴδον” (Od. 4, 201) καὶ “ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ’ ἀνέρος” (Π. 16, 423) ἀπὸ περισπωμένου κέκλιται· τὸ δὲ “ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος” (Od. 17, 165) ὡς ἀπτόμενος, καὶ “ἦπτετο γὰρ τοι Φοῖβος” (Π. 16, 788) ὡς ἦπτετο, ὁμολογεῖ τὴν βαρεῖαν τάσιν οἷς ἀκόλουθον καὶ τὸ ἄντεσθαι. στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολέμφ, καὶ τὸ ἐξῆς 5 καθ’ αὐτό· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸ ἀσύνδετον.

705. ὠκύαλου] ἐψίλωσαν τὸ $\bar{\alpha}$, παραγωγὴν ἐκδεξάμενοι καὶ οὐ σύνθεσιν καὶ οὕτως ἢ παραδοσις ἐπέισθη. καὶ τάχα ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο ἢ τὸ ὠκὺ ἐκ τῆς λέξεως σημαίνεται. ἢ δὲ ἄλός γενικὴ ἐν τῇ συνθέσει ἐπὶ μὲν κυρίων ψιλὸν ἀποφέρεται τὸ πνεῦμα, Εὐρύαλος Ἀμ- 10 φιάλος Ἀστύαλος· ἐπὶ δὲ ἐπιθετικῶν τὸ ἴδιον τηρεῖ πνεῦμα “πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκη” (Od. 1, 395) “ἀγχιάλόν τ’ Ἀντρώνα” (Π. 2, 697), ὕφαλος. ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ἐλέγχεται τὸ ὠκύαλος ψιλούμενον.

σχόλιον. ἐπιθετικὸν γὰρ ὃν δασύνεσθαι ἄφειλεν. ἀλλὰ τοῦτο, εἰ 15 σύνθετον ἦν, ἐγένετο ἂν· νῦν δὲ ὡς ἐν τοῖς ἄνω εἶπεν, παραγωγὴν ἔλαβε τῆς ἄλος κατὰ παρελκὴν κειμένης. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἐν τετάρτῳ Ἀττικῶν ὀνομάτων οὕτως ἔφη· φίλιππος μὲν τῆς μέσης δασυνομένης τὸ προσηγορικόν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Τηρεῖ Σοφοκλέους ἀναγινώσκωμεν “ἦλιε φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιστον σέ- 20 λας.” Φίλιππος δὲ ψιλῶς ὁ Μακεδών. καὶ ὠκύαλος μὲν δασέως ἢ ναῦς, ψιλῶς δὲ ὁ ἀνήρ· “ἄρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος” (Od. 8, 111). ἐναντίως δὲ ὁ Ἡρωδιανός.

709. αἰκάς ὡς παλλακάς· καὶ ἐγένετο παρὰ τὸ αἴσσω αἰκὴ ὡς φυλάσσω φυλακὴ, ὑλάσσω ὑλακὴ. ἔστι μέντοι καὶ ἕτερα εὐθεῖα ἢ 25 αἰξ, ἣτις ἐν συνθέσει ἐστὶ καὶ παρ’ αὐτῶ· “πολυαἰξ γυῖα δ’ ἔθηκεν” (Π. 5, 811) καὶ “πολυαἰκος πολέμοιο” (Π. 1, 165) καὶ “κορυνθαῖκι πολεμιστῆ” (Π. 22, 132). καὶ δῆλον ὅτι εἰ παρὰ ταύτην τὴν αἰξ εὐθεῖαν τὴν πληθυντικὴν αἰτιατικὴν σχηματίζομεν, ὀφείλομεν κατὰ συστολήν ἀναγινώσκειν, ὅπερ οὐχ οὕτως ἔχει· δῆλον γὰρ ἐκ τοῦ μέ- 30 τρου. χρὴ μέντοι ἐκεῖνο ἐπιστῆσαι, ὡς τὰ εἰς κη λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, τῶ ἰ παραληγόμενα, φιλεῖ βαρύνεσθαι, ὡς ἔχει τὸ ἐλίκη ἐρίκη μυρίκη φαινίκη. τὸ μέντοι αἰκὴ ὠξυτονήθη, ἴσως ὅτι ῥηματικὸν ἰπῆρχε, τῶν ἄλλων οὐχ οὕτως ἐχόντων.

712. καὶ ξίφεσιν μεγάλασι] ἀθετεῖται, ὅτι εὐτελής ὁ στίχος καὶ 35

ιδιότης τῆς μάχης οὐ σώζεται· ξίφεσι μὲν γὰρ καὶ ἔγχεσι πάντοτε μάχονται, νῦν δὲ πελέκεσι καὶ ἀξίναϊς. ὁ δὲ Διούσιος, πῶς οὖν ἐπιφέρει “πολλὰ δὲ φάσγανα ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον,” εἰ μὴ εἶχον ξίφη;

714. πολλὰ δὲ φάσγανα καλά] ὅτι οὐ χρωμένων ταῖς ξίφεσι πρὸς 5 μάχην χαμάδις ἐπιπτον, ἀλλὰ τῶν ὤμων κοπτομένων τοῖς πελέκεσι καὶ τῶν καρπῶν σὺν τοῖς ξίφεσιν.

*πέσον] οὕτως διὰ τοῦ ὀ πέσον.

716. *οὐχὶ μεθίει] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οὐκ ἐμεθίει.

717. ἄφλαστον] τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιον τῆς νεῶς πρύμνης. 10 εἶρηται δὲ κατ’ ἀντίφρασιν· εὐθλαστον γὰρ ὑπάρχει.

718. ὅτι οἴσετε ἀντὶ τοῦ φέρετε· οὐ γὰρ τὸν μέλλοντα δηλοῖ τὸ οἴσετε, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ οἴσε, ὃ ἐστὶν ἀνάλογον.

719. νῦν ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβὴν παρέσχευ ἡμῖν ὁ Ζεὺς πρὸς τὸ ἐλεῖν τὰς ναῦς. 15

722. *ὅτι δεῖ κατὰ τὸ τέλειον προφέρεσθαι ἐθέλοντα.

725. βαρυτόνως ἀναγνωστέον. εἰ δὲ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένου δείκνυται τινα ἔχων κινήματα, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “καὶ δὲ τόδ’ ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος” (Il. 7, 364), οὐκ ἀναγκαῖον ξενίζειν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ περισπᾶν· κλίνεται γὰρ καὶ ὡς βαρυτόνον, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “ὅς ποτ’ 20 ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν.” πρόδηλον καὶ τῶν προστακτικῶν ἀνώγετον, ἀνωγέτω “ἄνωχθι δὲ μιν γαμέεσθαι” (Od. 2, 113). διὸ καὶ βαρυτόνως ἀναγνωστέον.

728. *τὸ ἐξῆς, ἀνεχάζετο τυτθὸν θρῆνυν ἐφ’ ἐπταπόδην. οὕτως οὖν διορθωτέον. 25

729. θρῆνυν] ὑποπόδιον. θρῆνυν δὲ βέλτιον καλεῖσθαι ὑπὸ Ὀμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν· ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς νεῶς τῶν καταστρωμάτων ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖται. τινὲς δὲ τόπον τῆς νεῶς βάσιν ἔχοντα, ἐφ’ οὗ τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι, ὃ καὶ ἐδώλιόν φασιν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἴστον τράπεζαν εἶπον. οἱ δὲ 30 διαβάθραν ἀπὸ νεῶς εἰς νῆα.

730. ὅτι παθητικῶς δεδοκήμενος ἀντὶ τοῦ δοκεῶν, ἐπιτηρῶν, ὡς “ῥάβδῳ πεπληγυῖα” (Od. 10, 238).

9. οὐκ ἐμεθίει] οὐκεμεθίει uno vocabulo. οὐκὶ μεθίει Cobetus.

14. ἡμῖν (in lemmate)] ἡμιν, ut in textu.

17. εἰ δὲ addidit Bekkerus.

24. ἀνεχάζετο Bekk.] ἀνεχατίζετο

27. *τῶν καταστρωμάτων] κατὰ τῶν στρωμάτων.

735. τὸ φαμέν ἐντελές ἐστι καὶ ἐνεστῶτα χρόνον σημαίνει· διὸ τὰς δύο συλλαβὰς βαρυτονητέον. εἰ μέντοι παρατατικὸς γίνοιτο, δῆλον ὅτι ἀποβολὴν χρόνου τοῦ κατ' ἀρχὴν πάσχει, καὶ ἐπὶ τὴν φα συλλαβὴν ἢ ὀξεῖα τάσις ἔσται, ὅμοιον ὡς τὸ ἔφαμεν ἐντελές, ὥσπερ ἐπ' ἐκείνου “φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι” (Od. 4, 664). 5

737. *οὐ μὲν τι χωρὶς τοῦ σ Ἀρίσταρχος.

739. *Τρώων πεδίῳ] ἐν ἄλλῳ Τρώων ὁμάδῳ.

741. *οὕτως Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ἰ, μειλιχίῃ.

Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν ἔγραφε, συνάπτων δηλονότι ὅλον τὸν στίχον· ἔσται δὲ οὕτως τὸ ἐξῆς, τῷ ἐν χερσίν, οὐ μειλιχίῃ τέλος 10 πολέμοιο, ὅον ἐν τῷ δόρατι, οὐκ ἐν προσήνεϊα οὐδ' ἐν ἀργίᾳ κεῖται ἢ τοῦ πολέμου σωτηρία. Διονύσιος δὲ ὁ Θραῦξ κατ' εὐθείαν πτῶσιν, ᾧ ἀκόλουθόν ἐστι στίζειν ἐπὶ τὸ φόως τελείᾳ στιγμῇ· καὶ ἔσται καθ' ἑαυτὸ ἐκάτερον ἡμιστίχιον. ὁ δὲ λόγος, διόπερ ἐν χερσίν ἢ σωτηρία, προσήνεια δὲ οὐκ ἔστι πολέμου οἰκεία. 15

σὺν τῷ ἰ τὸ μειλιχίῃ· τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτο, διὸ τὸ τοῦ πολέμου φῶς ἡμῖν ἐν ταῖς χερσίν, οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ ἀπαντήσεται.

744. *τὸ κηλεῖν θέλγειν ἐστὶ καὶ τέρπειν.

Παράκειται τὰ Ἀριστοτικού σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφῶδιαι 20 Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Π.

1. εὐσσέλμοιο] σέλμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν σανιδωμάτων, ὃ καὶ 25 σελὶς καλεῖται καὶ καθέδρα τοῦ ἐρέτου ἐστὶ. σέλμα εὐσελμος ὡς σῶμα εὐσωμος. γέγονε δὲ παρὰ τὸ σέλλω, ὃ σημαίνει τὸ ὄρμῳ. καὶ σέλμος ὁ μεθ' ὄρμῆς ρίπτούμενος λίθος.

3. μελάνυδρος] βαθεία, σκοτεινὴ· τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. τὰ δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὕδατα λευκὰ, καθότι πλέον ταῖς τοῦ ἡλίου 30 ἀκτίσι καταναγάζεται.

4. αἰγίλιπος] ὑψηλῆς, ἧς καὶ αἶγες ἀπολιμπάνονται διὰ τὸ ὕψος·

6. τῆ] Post τῆ una litera erasa, haud dubie σ. In marg. exter.

adscriptum οὐ μὲν τῆ

15. *οἰκεία] om.

25. *ὃ καὶ] καὶ om.

28. σέλμος] *ὄλμος. σόλος Berglerus.

ἐλαφρὰ δὲ ἔχουσι καὶ νευρώδη τὰ σκέλη αἱ αἴγες. οἱ δὲ τῆς μηδὲν φουούσης, κατ' Ἀργείους· ὃ γὰρ ἀποτρώγει αἶξ, ἄσπορον αὐτὸ ποιεῖ. οἱ δὲ καθύργρου καὶ λιπαινούσης τὰς αἴγας.

9. *ὅτι ἑάνος καὶ πέπλος τὸ ἔνδυμα γυναικῶν.

10. *ποτιδέρκεται] Ζηνούδοτος δακρυόεσσα δὲ μιν προσδέρκεται. 5

12. *ἦ] πάντες περιεσπάσθησαν οἱ σύνδεσμοι κατὰ λόγον τῶν ἐρωτηματικῶν.

13. ἐξ] τὴν πρόθεσιν χωριστέον ἀπὸ τοῦ ἔκλυες· βραχὺ μέντοι παντελῶς τὸ διάστημα, ὡς κάκει, “ὑπερώιον εἰς ἀναβάσα” (Π. 2, 514) “μάχης ἐξ ἀποπέεσθαι.” 10

14. Μενόιτιον] Αἰακὸς ὁ Διὸς καὶ Αἰγίνης, γήμας Ἐνθηίδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔσχε δύο παῖδας, Πηλέα καὶ Τελαμῶνα· μωγεῖς δὲ καὶ Ψαμάθῃ τῇ Νηρηίδι γενεᾷ Φῶκον. τοῦτον Πηλεὺς ἀποκτείνας ἔφυγεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Θεσσαλίας πρὸς Χείρωνα· Τελαμῶν δὲ ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Καλυδωνίου συὸς ἀνελὼν ἀκουσίως· καὶ αὐτὸς ἕνα τῶν 15 κνηγούτων ἔφυγεν εἰς Σαλαμίνα, καὶ γήμας Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου ἐγέννησεν Αἴαντα. Μενόιτιος δὲ ἀποικήσας εἰς Ὀποῦντα Πάτροκλον ἐτέκνωσεν· ὁ δὲ ἀποκτείνας καὶ αὐτὸς ἀκουσίως Ἀμφιδάμαντος παῖδα Κλεισώνυμον ἔπεμπε πρὸς Πηλέα τὸν Χείρωνος θεῖον, ὃς αὐτὸν μετ' Ἀχιλλέως ἔθρεψεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ. 20

16. *διὰ τοῦ ἧ τεθνηώτων αἱ Ἀριστάρχου.

17. *ὅτι ἐλλείπει ἢ περί, περί Ἀργείων.

20. *πρὸς τὴν τοῦ λόγου ἀποστροφὴν.

24. *οὐτάμενοι] ὡς ἰστάμενοι. προεῖρηται δέ.

ἐν νηυσὶ κέαται] πρὸς τὴν σύλληψιν· οἱ μὲν γὰρ βεβλημένοι 25 ἦσαν, οἱ δὲ οὐτασμένοι.

25. βέβληται] ἀντὶ τοῦ ἐκ βολῆς τέτρωται. ἐζήτηται δὲ πῶς Πάτροκλος περὶ Μαχάονος μηδὲν εἰπὼν κατάλογον ποιεῖται τῶν τετρωμένων. καὶ ῥητέον ὡς βεβαιοῖ τὴν Ἀχιλλέως πρόληψιν, ἵνα ἔλεον κινήσῃ, παραλιπὼν ὡς ἐλάττονα. λέγει δὲ περὶ ὧν μᾶλλον 30 ἠγωνία.

*Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ ἄθρου, βέβληται μὲν Τυδεΐδης.

4. γυναικῶν addidit Friedl.

11. *ὁ] om.

*Αἰγίνης] ἀγῆνης

16. Περίβοιαν ex Apollod. Bibl. 3, 12, 7] ἠερίβοιαν. Ἐρίβοιαν Pin-

dagus Isthm. 6, 65. V. Stiehle in Philologo vol. 4 p. 409.

30. ἔλεον] *εἰς ἔλεον

*κινήσῃ, παραλιπὼν] κινήσει— παραλιπέιν

28. ἰητροί] ὅτι οὐ μόνον οἱ περὶ Μαχάονα καὶ Ποδαλεΐριον συνεπεπλεύκεισαν ἰατροί, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πλείονες.

29. ὅτι νῦν ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι, οὐκ αὐτὸς μὴ δυνάμενος μηχανήσασθαι.

30. ὅτι ὁ χόλος ἀντιμετείληπται ὡς ἰσοδυναμῶν τῇ μῆνιδι. 5

31. ὅτι τινὲς γράφουσιν αἶν' ἀρετῆς, καὶ ἐκφέρουσι κατὰ τὸ περισπώμενον, ἢ ἢ πρότερον αἰνέ, εἶτα πρὸς τὰ κάτω τὸ ἀρετῆς, ἀρετῆς τί σευ ἄλλος ὀνήσεται. πιθανώτερον δὲ συνθέτως αἰναρέτη, ἐπὶ κακῶ τὴν ἀρετὴν ἔχων.

* τοῦτο καθ' ἑαυτὸ προενεκτέον μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸν σχετ- 10
λιάζοντα.

34. ὅτι νῦν ἅπαξ τὴν θάλασσαν ἐπιθετικῶς γλαυκὴν εἶπεν. τοῦτο δὲ φησι διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἐπικίνδυνον καὶ ἀηλεές καὶ τῶν πετρῶν τὸ σκληρόν. ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ χωρὶς τοῦ θάλασσά φησι “καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον” (Th. 440). 15

37. Θέτις καταναγκασθεῖσα ὑπὸ Διὸς Πηλεΐ γαμηθῆναι, τὰ γεννώμενα παιδιά εἰς πῦρ ἔβαλλε, κομίζουσα τὰς θητὰς τῶ πυρὶ σάρκας καταφλέξειν, τὸ δὲ ἀθάνατον διαφυλάξειν. οὕτως ἐξ παιδῶν διέφθειρεν. ἑβδομον δὲ γενόμενον Ἀχιλλέα ὁμοίως εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλεν· θεασάμενος δὲ Πηλεὺς ἀφήρπασε τὸν παῖδα, καὶ ἐνεγκὼν 20 εἰς τὸ Πήλιον ὄρος τρέφειν παρέδωκε Χείρωνι. ὁ δὲ λεόντων καὶ ἄρκτων μυελοῖς τρέφων ἐκάλεσεν Ἀχιλλέα· διδάξας δὲ τὴν ἰατρικὴν τέχνην καὶ λυρικὴν καὶ μουσικὴν ἀπέδωκε τῶ πατρί. ἀγανακτήσασα δὲ Θέτις καὶ καταλιποῦσα τὸν Πηλέα ἐχωρίσθη εἰς θάλασσαν· στρατευομένη δὲ ἐπὶ Ἴλιον τῶ Ἀχιλλεΐ 25 προεῖπεν ὅτι πολεμῶν μὲν Τρωσὶ ζωὴν ὀλιγοχρόνιον κτήσεται, πλείστην δὲ τὴν δόξαν, ἀπεχόμενος δὲ τῆς μάχης ἄδοξον μὲν βίον, πολυχρόνιον δὲ διάξει. ἂ μαθὼν ὁ Ἀχιλλεὺς, δόξαν αἰώνιον ζωῆς προσκαίρου προκρίνας, ἐστράτευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. 30

41. ὅτι τὸ ἴσκοντες ἀνάλογόν ἐστι τῶ κατὰ διαίρεσιν εἴσκοντες, ὁμοιοῦντες· “εἴκτο δὲ θέσκελον αὐτῶ” (Π. 23, 107). ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἀπεκδεξαμένους τὸ “ἴσκειν ψεῦδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν

6. τινὲς addidit Vill.

7. τὸ ἀρετῆς addidit Friedl.

22. * ἄρκτων] ἄρκων

ὁμοῖα” (Od. 19, 203)· τὸ γὰρ ἴσκειν ὑπολαμβάνουσι κεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν, οὐκ ὀρθῶς.

ὁ Ἄσκαλωνίτης κατὰ ἀφαίρεσίν φησιν εἶναι τοῦ εἶ τὸ ἴσκοντες· Ἀρίσταρχος δὲ ἐκτεταμένως ἀναγινώσκει, παρὰ τὸ εἶσκω ἐκδεξάμενος. ἀμείνων δὲ ἢ τοῦ Πτολεμαίου ἀνάγνωσις· πρὸ γὰρ τῆς διὰ 5 τοῦ σκω παραγωγῆς σπάνιον ἔστι δίφθογγον εὑρεθῆναι, ὅτι μὴ τὴν αῦ. ταύτη οὖν μοι δοκεῖ ἀπὸ τοῦ εἶδω εἶναι ὁ μέλλων εἶσω· καὶ ἅμα τῇ ἐπευθέσει τοῦ κ εἶσκω γεγενῆσθαι κατὰ τὴν διαίρεσιν, ἵνα μὴ δίφθογγος γένηται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ εἶ ἴσκω. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἴσκοντες ὀφείλομεν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ εἶ ἀναγινώσκειν· οὐ γὰρ 10 μέτρον κωλύει.

44. ἀκμήτες] ὡς ἀδμήτες· καὶ καθόλου, ὅσα ἀπὸ παρακειμένου συντέθειται ὀνόματα εἰς ἧς λήγοντα, ὧν τὸ τέλος μίαν συλλαβὴν ἀποφέρειται τοῦ ῥήματος μετὰ δύο συμφώνων, ὁξύνεται, οἷον ἰθυτμής· μία συλλαβὴ ἐπὶ τέλους ἀπὸ παρακειμένου, καὶ δύο σύμφωνα πρὸ 15 τοῦ ἦ, φλεβοτμής, ἀβλής, προβλής. οὕτως ἀκμής.

44, 45. *οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ὑπὸ Νέστορος οὐκ ὀρθῶς λέγονται (Il. II, 801).

46. ἢ μὲν συνήθεια ἀνεπιτηδεύτως συνάπτει ἄχρι τοῦ μέγα νήπιος· τάχα δ' ἂν μείζων γένοιτο ἢ ἔμφασις, εἰ καθ' ἑαυτὸ λέγοιτο τὸ μέγα 20 νήπιος.

ὅτι καὶ νῦν τὸ ἔμελλε σαφῶς οὐκ ἐπὶ χρόνου· οὐ γὰρ ἔμελλε λιτανεύσειν, ἀλλ' ἐλιτάνευσεν. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔωκει. καὶ ὅτι διὰ μέσου ἀναπεφάνηται τὸ “ἢ γὰρ ἔμελλεν οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι,” ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (I, 18) “οὐδ' ἔνθα πεφυγ- 25 μένος ἦεν ἀέθλων καὶ μετὰ οἷσι φίλοισιν.”

47. ὁ Ἄσκαλωνίτης ἀξιοῖ ὁμοίως τῷ λίσσεσθαι, ἐπεὶ ἐνεστῶτος χρόνου ἀπὸ ὀριστικοῦ τοῦ λίττομαι. εἰσὶ δὲ οἱ παροξύνουσι ὁμοίως τῷ λαβέσθαι. ἐγὼ δ' ἐπαίνῳ τὸν Ἄσκαλωνίτην προπαροξύνοντα ἐπὶ ἐνεστῶτος· τοῦτο γὰρ ἔστι καὶ τὸ δηλούμενον· ἔμελλε γὰρ αὐτῷ 30 θάνατον λίσσεσθαι. δοκεῖ δὲ μοι ἢ πλείων παράδοσις παροξύνειν οὐκ ἀπιθάνως. ὄνπερ γὰρ τρόπον ἐν ἑτέροις διαλαμβάνων περὶ τοῦ

1. ὁμοία] om.
5. ἀμείνων] ἄμεινον
9. καὶ ἀποβολῇ τοῦ εἶ ἴσκω addidit Bekkerus.
12. ὅσα ἀπὸ παρακειμένου—ἰθυτμής

Lobeckius Paralip. p. 237] ὅσα παρακειμένου—ἰθυτμής
16. φλεβοτμής, ἀβλής, προβλής Bekkerus] λεμοτμής, ἀβλαβής, προβλής

“μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι” (Od. 3, 69), ἀξιούντων πάντων τὸ ἔρεσθαι ὁμοίως τῷ πιθέσθαι, ἐπειδήπερ μέσος δεύτερος ἀόριστός ἐστιν, ἀπεφηνάμην ὡς ἡ παραδοσις τρίτην ἀπὸ τέλους ἐποίησε τὴν ὄξειαν, οὐ τῷ σημαυνομένῳ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι τῆς φωνῆς, ἐπεὶ τὰ τωαῦτα τῶν ἀπαρεμφάτων προπαρωξύνετο, ὄντα ἐνεστώτος, 5 αἶον φέρεσθαι δέρεσθαι, ἃ εἶχε τὴν ῥε συλλαβὴν πρὸ τέλους, τῆς ἀρχούσης συλλαβῆς εἰς τὸ ἔλγυσης. οὕτως καὶ τὸ ἔρεσθαι ἀναδεξάμενον τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα προπαρωξύνετο, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἀορίστου, τῇ δὲ ὁμοιότητι τῆς φωνῆς. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. ὀφείλει γὰρ τὸ λιτέσθαι προπαρωξύνεσθαι· τοῦτο γὰρ αἰτεῖ καὶ τὸ 10 κητὸν καὶ ὁ σχηματισμὸς, παρὰ τὸ λίτομαι. ἀλλ’ ἐπεὶ τὰ εἰς σθαι ἀπαρέμφατα τῷ ἔ παραληγόμενα, οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μί, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ἰ συνεσταλμένον, μὴ ἐπιφερομένων αὐτῷ μήτε δύο συμφώνων μήτε διπλοῦ, παρωξύνετο, ὡσπερ ἔχει τὸ λιτέσθαι πιθέσθαι ιδέσθαι ἰκέσθαι, οὕτως καὶ τὸ 15 λιτέσθαι παρωξύνει ἡ παραδοσις, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἐνεστώτος πεισθεῖσα, τῷ δὲ τοῦ χαρακτῆρος. παρεκτέταται τὸ κεφάλαιον τῷ Ἡρωδιανῷ.

50. * Ἀρίσταρχος εἶ τινα οἶδα διὰ τοῦ εἰ.

53, 54. ὀπότε δὴ τὸν ὁμοῖον] τὸ δίστιχον τοῦτο ἢ τοῖς ἄνω 20 προσδοτέον, ἵνα τὸ προβεβήκει στίζωμεν, ἢ τοῖς ἐξῆς, ἵνα τὸ μὲν ἰκάνει στίζωμεν, τὸ δὲ προβεβήκει ὑποστίζωμεν.

56. κούρην ἦν] ταῦτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς· παραδιηγεῖται γὰρ τὰ γεγονότα. ὑποστικτέον δὲ ἐπὶ τὸ Ἀχαιῶν καὶ πέρσας.

57. ἡ διπλῆ, ὅτι ἰδίως καὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν κτεά- 25 τισσα κατὰ τὸ ἐνεργητικόν, ἀντὶ τοῦ ἐκτῆσάμην. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (2, 102) “πολλὰ κτεατίσσας” ἀντὶ τοῦ κτησάμενος.

ἡ τετριμμένη ἀνάγνωσις προπαρωξύνει τὸ εὐτείχεα, τοῦ λόγου ἀξιοῦντος παρωξύνειν, εἶγε τὸ εὐτειχῆς ὀφείλει ὀξύνεσθαι. τὰ γὰρ παρ’ οὐδέτερα δισύλλαβα εἰς ὅς λήγοντα, μὴ τῷ ἢ παραληγόμενα, 30 σωντιθέμενα, εἰς ἧς λήγοντα, ἀρσενικὰ ὀνόματα ὀξύνεται ἐπιθετικὰ ὄν- τα, εἶδος εὐειδῆς, βάθος “ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα” (Od. 5, 413). τὸ ἢ παρηγησάμην διὰ τὸ μῆκος εὐμήκης, τὴν δισύλλαβίαν διὰ τὸ

1. τὸ Lehrsius] τῷ
6. ἃ εἶχε Lehrsius] καὶ εἶχε
11 ὄ] om.

20. δίστιχον] διστίχον Friedl.
Sic in scholio ad 17, 224.
33. μῆκος Monro] μῆ

εὐμεγέθης, τῶν παρὰ τὸ ἔτος ὑπεξαιρουμένων “ὄτριχας” γὰρ “οἰέτεας” ἀνέγνωμεν (Π. 2, 765)· μόνως οὖν εὐτειχῆς καὶ εὐτειχέα. δευτέρῳ λόγῳ, ὅσοις κυρίοις εἰς ἧς λήγουσι βαρυτόνοις συνθέτοις παράκειται ἐπιθετικά ὀξυνάμενα, Διογενῆς—αὐτὰρ ὁ διογενῆς, Πολυνεΐκης—ἀλλὰ πολυνεΐκης δι’ Ἑλένα, Παγκράτης—παγκρα- 5 τῆς ἀλήθεια, Εὐρυσθένης—ὁ πλοῦτος εὐρυσθενῆς. εἰ δὲ Εὐτείχης ὄνομα κύριον παρὰ Ἀλκμᾶνι, ὀξύνεται τὸ ἐπιθετικόν. πόθεν οὖν ἡ τετριμμένη βαρεία τάσις; δώσομεν ἀφορμὴν. τὰ εἰς ὅς λήγοντα οὐδέτερα συντιθέμενα ἀπ’ εὐθείας συντίθεται, ξίφος ἄξιφος· μόνον τὸ τεῖχος καὶ ἀπὸ γενικῆς, τείχεος εὐτείχεος, ἀπ’ οὗ τὸ “δῶσι 10 πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι” (Π. 1, 129). μεταπλασμός εὐτείχεα, ὡς πυργοκέρατον πυργοκέρατα. πάθος παρέλαβον, ἵνα βοηθήσω τῇ τετριμμένη τάσει.

59. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀτιμῆτου μετανάστου, ὡς τὸ “ἐπεὶ μ’ ἀφέλεσθέ γε δόντες” (Π. 1, 299) ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

15

60. *ὅτι τὸ ἐάσομεν ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν.

61. *βέλτιον τοῖς πρώτοις τὸ ἐνὶ φρεσίν συντάττειν.

*ὅτι τὸ ἔφην γε ἀντὶ τοῦ διενόηθην.

62. *πρὸς τὸ μνηνιθμόν, ὅτι παραλλήλως τέταχε τῷ χόλῳ.

65. ἀναγκαῖαι αἱ διαστολαί, μάχεσθαι, ἐπικρατέως, Ἄρ- 20 χεῖοι· στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ θάρσυνος.

66. εἰ δὲ] εἰ δὲ τὸ τῶν Τρώων πλῆθος ὡς νέφος κατέχει τὸν ναῦσταθμον. νέφος γὰρ νῦν τὸ τῶν στρατιωτικῶν πλῆθος.

68. *βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ κεκλίεται πρὸς τὸ σαφέστερον.

25

69. Τρώων δὲ πόλις] τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. πόλις γὰρ διχῶς λέγεται, ἢ τε κατασκευὴ τῶν οἰκημάτων καὶ τὸ κατοικοῦν πλῆθος. πόλις οὖν ἀντὶ τοῦ οἱ πολῖται, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον.

70. *θάρσυνος] ὅτι ἀντὶ τοῦ τεθαρσηκυῖα.

4. αὐτὰρ ὁ διογενῆς] Ex cyclica Thebaide ap. Athen. II p. 405.

5. Πολυνεΐκης] πολυνεΐκης πολυνεΐκης δι’ Ἑλένα Hermannus] πολυνεΐκης διελένα παγκρατῆς ἀλήθεια] Bacchylides fr. 20.

6. πλοῦτος εὐρυσθενῆς] Pindari Pyth. 5, 1.

εἰ δὲ Εὐτείχης Vill.] εἰ δεῖ ἔστιν

εὐτείχης.

8. δώσομεν] δώσομεν

10. δῶσι] δώσει

14. μετανάστου] Confusa sunt quae in aliis scholiis de Aristarcho aliisque editionibus traduntur: de quibus v. Mayhoff. de Rhiano p. 40.

19. ὅτι addidit Bekkerus.

71. *οὕτως ἐναύλους διὰ τοῦ ὕ.

74. *ὅτι ἔοικεν ἀκηκούτι τὰ εἰρημμένα ὑπὸ Διομήδους μετὰ τὴν πρῆβειαν.

75. *ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι] τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἀπαμῦναι· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

5

76. *ὅπως] ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἔπος ἔκλυον.

διὰ τί ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ καθαιρέσει Διομήδους μέμνηται καὶ Ἀγαμέμνωνος καὶ οὐδενὸς ἄλλου, λέγων “οὐ γὰρ Τυδεΐδῳ Διομήδεος, οὐδέ πω Ἀτρεΐδῳ;” ῥητέον οὖν ὅτι Ἀγαμέμνωνος μὲν εἰκότως ἦν γὰρ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Διομήδους δὲ διὰ λόγους ὑβριστικούς, οὓς εἰς αὐτὸν ἀπερρίφει μετὰ τὴν πρῆβειαν· λέγει γὰρ “μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα” (Π. 9, 698).

79. *βραχὺ διασταλτέον κατέχουσι.

81. ὅτι παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ, αἰθομένοιο ἀντὶ τοῦ αἰθοντος· καὶ ὅτι ἡ ὑπὸ πρόθεσις ἐλλείπει, ὑπὸ πυρός. βραχὺ δὲ διασταλτέον, ἐπικρατέως. τάχα δ' ἂν εἰ στίζοιμεν τελεία, ἐμφατικώτερα ἔσται τὰ ἐξῆς καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα.

84—86. ὡς ἂν μοι τιμὴν ἕως ἂψ ἀπονάσσωσι, τοὺς τρεῖς στίχους ἢ τοῖς ἄνω προσδοτέον, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ πόρωσιν, ἢ τοῖς ἐξῆς, ἵνα ἂν ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην, καὶ ὑποστίζωμεν ἐπὶ τὸ πόρωσιν. ὃ καὶ βέλτιον· καλῶς γὰρ ἔχει πρῶτην μὲν τὴν ἐντολὴν λέγεσθαι, πείσθητί ὡς ἐγὼ σοι λέγω, ἔπειτα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα προφέρεσθαι· ἵνα δόξαν τε καὶ τιμὴν παρ' Ἑλληνισι ποιήσῃς, ἀπελάσας τοὺς Τρῶας ὑπόστρεφε.

85. *ἀτὰρ οἶ] τὸ οἶ ἄρθρον ἐστὶν ἐγκλιτικόν· διὸ ἐν τῇ συντάξει ἐγκλιτέον.

86. ἂψ ἀπονάσσωσιν] εἰς τούπισω ἀποκαταστήσουσιν, ἀποδώσουσιν.

87. *τὸ αὖ περισπαστέον· δύο γὰρ ἐστίν, αὖ καὶ τοί.

88. *ἀρέσθαι] παροξυτονητέον· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος.

89. μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο] ὅτι Ζηνοδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἐξῆς ἤρκεν, πεποιήκε δὲ οὕτως “μὴ σύ γ' ἀγαλλόμενος πολέμφ καὶ δηιο-

7. *Πορφυρίου praefixum.

9. *Ἀγαμέμνωνος] ἀγαμέμνων

10. *γὰρ om.

* Διομήδους] διομήδης

25. ἀτὰρ οἶ] Sic in textu, superscr. οὔ (i. e. οὔτοι). In aliis ὀρθοτομητέον τὴν οἶ· ἄρθρον γὰρ ἐστὶ πληθυντικόν, ἢ ἢ οἶ δὲ Ἑλληνες

τῆτι," ἴν' ἐπιβάλλη ἢ συνέπεια. ἀναγκαῖοι δὲ εἰσι· σκοπὸς γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ μὴ ἀτιμωθῆναι τούτου κατευημερήσαντος.

90. ἀτιμότερον δέ με θήσεις] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπόλυτον καὶ μονοσύλλαβον ἐξεδέξατο τὴν με ἀντωνυμίαν· διὸ καὶ ἐγκλιτικῶς ἀνέγνω· οὐ γὰρ πρὸς ἕτερον πρόσωπὸν ἐστὶν αὐτῷ ἢ διαστολή. καὶ οὕτως ἔχει 5 ἢ ἀμείνων ἀνάγνωσις· κεῖται γὰρ καὶ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

92. *ὅτι Ζηνοδοτος προτὶ Ἴλιον αἰπὺ δῖεσθαι.

93. μὴ τις ἀπ' Οὐλύμπιοι] ὅτι Ζηνοδοτος κατὰ τὸ ἐξῆς τέσσαρας ἀπὸ τούτου ἤρκε, γράφει δὲ ἀντὶ αὐτῶν τούτων "μὴ σ' ἀπογυμνωθέντα λάβη κορυθαίολος Ἔκτωρ." ἔστι δὲ εὐτελής καὶ τῇ συνθέσει 10 καὶ τῇ διανοίᾳ.

95. Νικίας ὑφ' ἐν ἀνέγνω παλιντροπάασθαι, Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ διάλυσιν. ἔφαμεν δὲ περὶ τῆς τοῦ πάλιν συνθέσεως, ὅποτε καὶ περὶ τοῦ παλιμπλαγχθέντας διελαμβάνομεν (Π. Ι, 59), ὡς ὅτι τὸ πάλιν αἰεὶ θέλει τοῖς ῥήμασι κατὰ διάλυσιν προσγίνεσθαι. 15

97-100. αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ] ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, διότι κατὰ διασκευὴν ἐμφαίνουσι γεγράφθαι ὑπὸ τινος τῶν νομιζόντων ἔρᾳν τὸν Ἀχιλλεῖα τοῦ Πατρόκλου· τοιοῦτοι γὰρ οἱ λόγοι, πάντες ἀπόλοιτο πλὴν ἡμῶν. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ τοιοῦτος, συμπαθὴς δέ.

99. ἐκδύμεν] παροξυτονητέον· τὸ γὰρ πληρὲς ἐστὶν ἐκδύμεναι, 20 ὁμοίως τῷ "θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγεν" (145). καὶ δῆλον ὅτι λείπει τὸ γένοιτο.

*ἡμεῖς δὲ ἐκφύγωμεν.

100. κρήδεμνα] νῦν τὰ τείχη, μεταφορικῶς· ἰδίως γὰρ κρήδεῖνον τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα. 25

105. βάλλετο δ' αἰεὶ] ὅτι τινὲς γράφουσι τύπτετο δ' αἰεὶ. προεῖρηκε δὲ βαλλομένην καὶ βάλλοντες. τὸ δὲ βαλεῖν ἐστὶν ἐκ χειρὸς τύψαι.

βάλλετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ'] γράφεσθαι φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος καὶ τύπτετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ' εὐποίητα διὰ τοῦ π, οὐκ εὔ. 30 βούλεται γὰρ λέγειν καὶ τὰ φάλαρα καναχὴν εἶχεν.

ἢ διπλῆ, ὅτι ἐν τισὶ γράφεται καπφάλαρα. ὑπερβατὸν δὲ ἐστὶ. δεινὴν δὲ καναχὴν ἢ πῆληξ ἔχε καὶ τὰ φάλαρα, ἐβάλλετο δὲ συνεχῶς.

7. προτὶ] πβτό

9. τούτου Bekkerus] τοῦτο

16. Obelus praefixus.

27. ἐστὶν ἐκ] ἐστὶ πρόρωθεν, τὸ δὲ

ἐκ Cobetus

33. *ἐβάλλετο] ἐβάλετο

δὲ addidit Friedl.

ἐκδεχομενος τοῦ “ ἄσβεστος δ’ ἄρ’ ἐνώρτο γέλως,” ὑγιῶς πάνυ· οὕτω γὰρ ἔχει τὸ ἀνάλογον ἢ τε ἔμφασις τοῦ δηλουμένου, καὶ πολὺς ὁ τοιοῦτος σχηματισμὸς Ὀμηρικός.

124. * τὴν μὲν πρύμνην] πρὸς τὴν φράσιν, ὅτι οὕτως εἴρηκε τὴν μὲν πρύμνην ἀντὶ τοῦ τῆς μὲν τὴν πρύμνην. 5

127. * ἰώην] ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ ἐρωήν.

128. μὴ δὴ] ταῦτα ὁμολογουμένως καθ’ ἑαυτὰ λέγεται· ὑπερευλαβούμενος γὰρ λέγει. δύναιτο δ’ ἂν καὶ τὸ ἐξῆς εἶναι, ὄρσοο, μὴ δὴ νῆας ἔλωσιν· ἀλλὰ βέλτιον τὸ πρότερον. παρατηρητέον δὲ πρὸς τὰ ἀσύνδετα τὴν προσωποποιίαν, ὅτι ἐμφαντικωτάτη. 10

ἢ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἴρηκε πληθυντικῶς πέλονται καὶ οὐ πέληται, ὁμοίως τῷ “ σπάρτα λέλονται ” (Π. 2, 135).

129. * ἀγείρω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀγείραιμι.

λαὸν ἀγείρω] ὁμοίως τῷ ἀγείρω· ἐνεστῶς γὰρ ἐστὶ σημαίνων μέλλοντα, ὥσπερ καὶ ἐπ’ ἄλλων παρεθέμεθα· “ ἐγὼ δέ κ’ ἄγω 15 Βρισηίδα ” (Π. 1, 184)· “ ἢ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει ” (Π. 7, 124). οὕτως καὶ τὸ ἐρύουσι ἔχει. οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος.

140. ἔγχος δ’ οὐχ ἔλετ’ οἶον] προκατεσκεύακε μόνον αὐτῷ τὸ δόρυ σάζεσθαι διὰ τὰ ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὸν Ἕφαιστον. κατὰ 20 γὰρ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πηλιον ἐπ’ εὐωχία ἐκόμιζον Πηλεῖ δῶρα, Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῆ τεμῶν εἰς δόρυ παρέσχεν. φασὶ μὲν Ἀθηναῖν ξέσαι αὐτὸ, Ἕφαιστον δὲ κατασκευάσαι. τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἠρίστευσε καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύ- 25 πρια ποιήσαντι.

διὰ τί οὖν μόνον τὸ Πηλιωτικὸν αὐτῷ ἀναρμοστεῖ δόρυ, τῶν ἄλλων ἀρμοσάντων ὄπλων; Μεγακλείδης ἐν δευτέρῳ Ὀμήρου προοικονομεῖσθαι φησιν Ὀμηρον τὴν ὄπλοποιίαν καὶ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἄλλας 30 ὕλας, ἐξ ὧν ὁ Ἕφαιστος ἐδημιούργει τὰ ὄπλα, τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, οὐκ ἀπίθανον εἶναι καὶ ἐν οὐρανῷ, δένδρον δὲ οὐράνιον λέγειν καταγελαστότατον ἦν, διὰ τοῦτο τὰ μὲν λοιπὰ ὄπλα πεποίηκε τὸν

1. οὕτω Lehrsius] οὐ

5. τῆς μὲν τὴν πρύμνην] τῆς μὲν πρύμνης. Hoc scholion in marg. inter, legitur. Inter scholia vero solū legitur lemma ὡς τὴν μὲν,

scholio ipso omisso.

14. τῷ ἀγείρω] τῷ ἀγερῷ Cobetus.

19. αὐτῷ Cobetus] αὐτὸ

27. αὐτῷ Vill.] αὐτὸ

μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μέτρον εἰπεῖν δευτέρας. πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ προ-
δεδηλωμένον τῆ·δυϊκῆ διαστολῆ κέχρηται.

180. παρθένιος τὸν ἔτικτε] ὅτι παρθένιος λέγεται ὁ ἐξ ἔτι παρ-
θένου νομιζομένης γεννώμενος, σκότιος δὲ ὁ κατὰ λαβραίαν μίξιν καὶ
οὐκ ἀπὸ νομίμου γάμου. καὶ ὅτι τὸ χοροῦ καλὴ προσεκληπτέον 5
καλλίχορος, διαπρέπουσα ἐν τῷ χορεύειν.

182. *διασταλτέον βραχὺ μετὰ τὸ ἠράσατο.

183. χρυσηλακάτου] καλλιτόξου, ἢ χρυσοῦ τῷ βέλει χρωμένης· ἠλα-
κάτην γὰρ καλοῦσι καὶ τὸ βέλος καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐξ οὗ
τὸ νῆμα ἔλκουσιν, ὡς ἐκεῖ ὁ ποιητὴς “ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδυφές 10
εἶρος ἔχουσα” (Od. 4, 135), καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ ἰστίον, ὅταν λέγη
“καὶδ’ αὐτοῦ λῖνα χεῦον ὑπ’ ἠλάκατα τανύσαντες.”

κελαδεινῆς] κυνηγετικῆς, παρὰ τὸν γιγνόμενον ἐν τοῖς κυνηγίοις
κέλαδον, ὃ ἔστι θόρυβον, ὡς που καὶ ἐν τῇ θήρᾳ τοῦ Καλυδωνίου συός
“ἢ δ’ ἀμφ’ αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν” (Il. 9, 543). 15

184. ὑπερῶ] ὅτι οἱ τῶν θηλειῶν θάλαμοι ὑπερῶοι, ἵνα μὴ εὐδί-
οπτοι ᾖσιν.

185. *ἀκάκητα] Ἀρίσταρχος προπαροξύνει· οἱ δὲ ἄλλοι ἀναλο-
γίᾳ πειθόμενοι προπερισπῶσιν. ἐπέισθη δὲ ἡ παράδοσις.

Ἐρμείας ἀκάκητα] ὅτι τῆ προσαγορευτικῆ ἀντὶ τῆς ὀρθῆς κέχρη- 20
ται, ἀντὶ τοῦ ἀκακῆτης, ὡς κυανοχαίτα ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης. καὶ
οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἄντρου Ἀκακησίου προσηγόρευται καθ’
Ὅμηρον ὁ Ἐρμῆς Ἀκακῆσιος, ἀλλὰ διὰ τὸ κακοῦ μηδενὸς παραί-
τιος γίνεσθαι. ἢ ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑπὸ ἐτέρου· ὅθεν καὶ
δοτῆρ ἑάων, ὃ ἔστι τῶν ἀγαθῶν. 25

188. *ἐξάγαγεν φώωσδε] οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης, φώωσδε. Ζη-
νόδοτος προφώωσδε.

ἐξάγαγεν φώωσ δέ] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει προφώωσ. ἀγνοεῖ δὲ
ὅτι ἐπὶ μὲν Εὐρύσθέως (Il. 19, 118) οὕτως γράφειν ἐγχωρεῖ· πρὸ
γὰρ τοῦ τεταγμένου ταῖς τικτούσαις χρόνου ἐγεννήθη, διὸ καὶ ἠλιτό- 30
μηνος εἴρηται· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐκέτι.

202. ὅτι Ζηνόδοτος ἐν ποιῶν γράφει χωρὶς τοῦ ἰ μητιάασθε, λαμ-
βάνων ἀπὸ τῆς μήτιδος, οἶον ἐβουλεύεσθε. γίνεται δὲ ἀδιανόητον
διὸ δεῖ σὺν τῷ ἰ γράφειν ἠτιάασθε. καὶ ὅτι πάνθ’ ὑπὸ μνησιθμόν

12. χεῦον (χεῖων A) ὑπ’] *χεῦον
ἐπ’

15. *αὐτῶ θῆκε] αὐτοῖς, omisso θῆκε
27. προφώωσδε] προφώωσ δέ

ἤτοι μετὰ πάσης μήνιδος καὶ χόλου, ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.

203. σχέτλιε Πηλέος υἱέ] ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν, καὶ ἐλλείπει τὸ τάδε λέγων ἕκαστος ἐμὲ ἠτιάσθε. καὶ ὅτι χόλω ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ χολῆ. ὑπερβολικῶς 5 οὐ γάλακτι, ἀλλὰ χολῆ.

204. *νηλεές] ταῦτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς· διασταλτέον δὲ ἐπὶ τὸ νηλεές.

207. ταῦτα] ἐπὶ τὴν τὰ συλλαβὴν ὀξεῖα· ἐγκλιτικὴ γάρ ἐστιν ἡ με, ταῦτά με ἀγειρόμενοι. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος. ὁ μέντοι Κρατή- 10 τειος Ἑρμείας τὸ ἅμα λέγει ἐγκεῖσθαι. οὕτω δὲ δώσει καὶ διὰ τοῦ θ̄ τὴν γραφὴν, οὐκ ἔχουσιν οὕτως.

*θάμ' ἐβάζετε] Ἀρίσταρχος Ἰακῶς, θαμὰ βάζετε.

211. ἄρθεν] Ἀρίσταρχος δασύνει. δεῖ δὲ ψιλοῦν, ὡς ἐπεδείξαμεν ἐν τῇ Α ραφωδίᾳ (137), διαλαμβάνοντες περὶ τοῦ “ἄρσαντες κατὰ 15 θυμόν.”

217. *νευόντων] στικτέον· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει.

218. θωρήσσεσθον] γράφεται θωρήσσοντο.

222. τὴν οἱ Θέτις] ὅτι οὐ δωδεκαταῖον ἀπέλιπε τὸν Ἀχιλλέα γεννήσασα ἡ Θέτις, καθάπερ οἱ νεώτεροι ποιηταὶ, ἀλλὰ συνεβίου 20 Πηλεῖ. ἐκπέμπει γοῦν ἐπὶ τὸν πόλεμον Ἀχιλλέα, καί φησιν (Π. 18, 59) “τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊόν εἶσω” ὡς ἂν ἐπὶ τοῦ οἴκου μένουσα.

223. *ἄγεσθαι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἰόντι.

224. οὕλων ὡς δούλων. προεῖρηται δὲ ἡμῖν τὰ τῆς ἀναλογίας. 25

227. *οὕτως Ἀρίσταρχος, ὅτι μὴ Δί, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ε̄, ὅτε.

228. *οὕτως Ἀρίσταρχος τό ρα, διὰ τοῦ ἐνὸς ρ̄.

233. Ζεῦ ἄνα Δαδωναῖε] ἐν χωρίῳ τῷ Ὑπερβορέῳ τῇ Δαδώνῃ τιμώμενε. Δαδῶνα δὲ δύο, ἡ μὲν Θεσσαλίας, ἡ δὲ Μολοσσίας. τινὲς δὲ Δαδώνην τὴν γῆν, παρόσον πάντα δίδωσιν· δυσχείμερον 30 δὲ, ὅτι πάγοις καὶ κρυμοῖς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ συνέχεται. τίς δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ Δαδωναίου Διὸς λόγος, καὶ τῶν τόπων ἐξ ὧν αὐτὸν

3. In marg. exter. ab alia manu ἀποστροφή λόγου ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν.

10. Κρατήτειος] κρατήτιος

22. δόμον—εἶσω] δώμοιο πῆ, reliquis omissis.

29. *Θεσσαλίας] θαλασσίας

ἐπικαλεῖται οὕτως; Δευκαλίων μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν παραγενόμενος εἰς τὴν Ἥπειρον ἐμαντεύετο ἐπὶ τῇ δρυϊ. πελεαῖδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης κατοικίξει τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὀκεανίδων Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν. 5 ἡ ἱστορία παρὰ Θρασυβούλῳ καὶ Ἀκεστοδώρῳ.

Πελασγικῆ] Πελασγία πρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ Θαυμαστὸς καὶ ὑπὸ Πελασγῶν τιμώμενος, ἐπεὶ Πελασγοὶ κατῴκουν τὴν Δωδώνην, ἐκβληθέντες ἀπὸ Βοιωτίας ὑπὸ Αἰολέων.

234. Σελλοί] Πίνδαρος Ἐλλοὶ χωρὶς τοῦ σ, ἀπὸ Ἐλλοῦ τοῦ δρυ- 10 τόμου, ᾧ φασὶ τὴν περιστερὰν πρώτην καταδείξει τὸ μαντεῖον.

ἀμφὶ δὲ Σελλοί] ὁ μὲν Πίνδαρος Ἐλλοὺς αὐτοὺς οἶεται. δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. ὀξύνεται δὲ τὸ ὄνομα· τὰ γὰρ εἰς λῶσ ἐτέρῳ λ παραληγόμενα, οὗ τὸ α μὴ προηγῆται, ὀξύνεται. κιλλός εἶδος χρώματος (ἐν Στεφανοπώλισιν 15 Εὐβούλου “εὐχρων τι κιλλὸν μανθάνεις θερίστριον”), πολλός, κυλλός, Ἐλλός ἢ Σελλός (“ἀμφὶ δὲ Σελλοί”), σκελλός, φελλός τὸ προσηγορικόν. τὸ δὲ Γάλλος καὶ ἄλλος τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ λ· ἔτι δὲ τὸ ἄλλος καὶ ὡς ἐπιμεριζόμενον βαρύνεται.

πρὸς τὸ τῆς γραφῆς ἀμφίβολον· οἱ μὲν γὰρ Σελλοὺς, αἱ δὲ 20 Ἐλλοὺς ἐξεδέξαντο. δεῖ δὲ νοεῖν ὡς ἔστιν ἐκ πλήρους Σελλοί· καὶ γὰρ ὁ συνορίζων τοῖς τόποις ποταμὸς Σελλήεις, ἀφ' οὗ εἰκὸς τοὺς παροίκους Σελλοὺς καλεῖσθαι.

235. ὑποφῆται] ὑπομάντεις ἱερεῖς, ὃ ἔστι χρησμοῦδοι, θεολόγοι, προφῆται· προφήτας γὰρ λέγουσι τοὺς περὶ τὰ χρηστήρια 25 ἀσχολουμένους καὶ τὰς μαντείας τὰς γινομένας ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐκφέροντας.

ἀνιπτόποδες] ἦτοι βάρβαροι σκληρῶς τε καὶ νομαδικῶς ζῶντες, ταύτην ἔχοντες δίαίταν ὡς μὴδὲ ἀπονίξεσθαι τοὺς πόδας διὰ τὸ μὴ παραδέξασθαι τὴν ἐκ τοῦ πρώτου βίου μεταβολὴν, ἢ τοῦτο ἔκ 30 τινος ἔθους ἐπὶ τιμῇ τοῦ θεοῦ ποιῶντες· ἔνιοι γὰρ καὶ λουτρῶν ἀπέχονται καὶ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας. τινὲς δὲ αὐτοὺς διὰ τοῦτο λέγουσιν ἀνιπτόποδας, ὅτι οὐκ ἐξίασιν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· διὸ οὔτε

7. ἐξ οὗ Θαυμαστὸς καὶ ὑπὸ] (Πελασγικὸς Bekkerus) ὡς ὑπὸ Scholion non integrum. In ed. 15. Στεφανοπώλισιν] στεφανοπο- Romana est ἐξ οὗ καὶ Πελασγὸς λίσιν

ἀπολούεσθαι ἀνάγκην ἔχουσιν. * Ἄνδρων δὲ ἐν ἱστορίαις φησὶν οὕτως κληθῆναι, ἐπεὶ φιλοπόλεμοι ὄντες οὕτως ἑαυτοὺς ἐσκληραγώγουν. Ἄλεξανδρος δὲ φησὶν ὁ Πλευρώνιος ἔθνος εἶναι τοὺς Ἑλλοὺς ἀπόγονοι Τυρρηῶν, καὶ διὰ πατρῶν ἔθνος οὕτω τὸν Δία θρησκεύειν.

236. ἡ διπλῆ, ὅτι οὐ προσυνέσταται περὶ τῆς τῶν Ἀχαιῶν 5 κακώσεως εὐχόμενος, οὐδὲ κατ' εὐχὴν τετίμηται, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς Θέτιδος λιτάς. διὸ ἀθετητέον τὸν ἐξῆς τίμησας μὲν ἐμέ' καθολικῶς γὰρ λέγει, καὶ οὐκ εἰς ἀφωρισμένον ἀναφέρει καιρὸν τὸν τῆς μήνιδος.

237. τιμήσας μὲν ἐμέ] ὁ μὲν ὀβελὸς πρὸς τὴν προειρημένην 10 ἀθέτησιν, ὁ δὲ ἀστερίσκος, ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Χρύσου εὐχῆς (Π. 1, 454) μετενήκεται.

239. * ὅτι νηῶν ἀγῶνι τῷ ἀθροίσματι καὶ ναυστάθμῳ.

243. ἐπίσθηται] ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπιστέεται. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα ῥήματα πληθυντικά ἐστί, καὶ νῦν ἀνάλογον 15 ἔξει τὸ ἐπιστέεται τῷ ἐπίστανται, ὅπερ οὐ συμφωνεῖ. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπίστανται, καὶ μετείληπται τὸ $\bar{a}$ εἰς τὸ η .

245. * βαρέως τὸ ἴω ῥῆμα δισύλλαβον ὁ γὰρ πέρ σύνδεσμος.

248. τεύχεσί τε σὺν πᾶσι] κατὰ παράθεσιν ἐδεξάμεθα ἐνθάδε τὴν σὺν πρόθεσιν διὰ τὴν διαστολὴν τὴν πρὸς τοὺς ἐταίρους. διὸ προ- 20 περισπᾶται τὸ πᾶσι, σὺν τεύχεσι πᾶσι καὶ τοῖς ἐταίροις. ἔστι μέντοι καὶ σύνθετόν ποτε, καὶ τρίτη ἀπὸ τέλους ἔσται ἡ ὄξεια ἀπ' εὐθείας τῆς σύμπαντες καὶ αἰτιατικῆς τῆς σύμπαντας " τοῖς δ' οὔτι δυνῆσαι ἀχνύμενος" καὶ οὕτως ἀνεγνώσθη τὸ " σύμπασι Πυλίοισι" (Od. 3, 59). καὶ δῆλον ὅτι ἐνθάδε μὲν ἡ γραφὴ διὰ 25 τοῦ $\bar{m}$ ἐστὶ, ἐπεὶ κατὰ σύνθεσιν, ἐν δὲ τῷ " τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι" φυλάξει τὸ $\bar{n}$ ἑαυτῆς ἢ πρόθεσις διὰ τὴν παράθεσιν.

252. * διχῶς γράφεται, καὶ σόον καὶ σάον.

254. * οὕτως ἀπέθηκε διὰ τοῦ $\bar{a}$.

260. εἰνοδίοις] ὅτι τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχει τῷ ἐξῆς, καὶ ὑγιέ- 30 στερον εἶρηται.

261. αἰεὶ κερτομέοντες] ἀθετεῖται, ὅτι τὸ κερτομεῖν οὐ τίθησιν

8. eis addidit Lehrslius.	lemmati εἴσεται ἦρα καὶ ὄιος
10. Praefixus est obelus cum asterisco.	20. ἐταίρους—ἐταίροις Bekk.] ἐτέ- ρους—έτέροις
14. Diple περισστιγμένη praefixa	32. ὅτι addidit Cobetus.

ἐπὶ τοῦ δι' ἔργων ἐρεθίζειν, ἀλλὰ διὰ λόγων. καὶ ὅτι διὰ τοῦ προειρημένου στίχου ταυτὸν εἴρηται. τὸ γὰρ εἰνοδίους ταυτὸν ἔστι τῷ ὀδῶ ἐπι οἰκί' ἔχοντας, καὶ τὸ ἐριδμαίνουσιν τῷ κερτομέοντας, καὶ τὸ αἰεὶ τῷ ἔθοντες, ἐξ ἔθους συνεχῶς ἐπιφοιτῶντες.

* ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης.

5

* Ἀρίσταρχος ἔχοντας διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$, καὶ ἀπασαι.

262. * τιθεῖσι] προπερισπᾶται· προεἴρηται δέ.

265. πρόσσω πᾶς πέτεται] ὅτι πληθυντικῶς εἰπὼν “οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες” ἐνικὸν ἐπιφέρει “πᾶς πέτεται”. διὰ τὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ πᾶς πληθυντικὴν εἶναι, μόνον δὲ τὸ σχῆμα ἐνικόν, ὅμοιον τῷ “ἀγρό- 10 μνοι πᾶς δῆμος” (Π. 20, 166).

274. οὐδέν] ὅτι τὸ $\delta\bar{\epsilon}\nu$ παρέλκεται· ἔστι γὰρ ὅτι τὸν ἄριστον τῶν Ἀχαιῶν οὐκ ἔτισεν.

281. ὅτι ἰδίως εἴρηκε φάλαγγες ἐλπόμενοι πρὸς τὸ νοητόν· σύστημα γὰρ ἀνδρῶν εἰσὶν αἱ φάλαγγες. ἡ δεῖ τὴν πτώσιν μετα- 15 λαβεῖν, ἐλπομένων.

290. * Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἀμφὶ φόβηθεν.

293. * αἰθόμενον] ἐν ἄλλῳ ἀκάματον.

298. * κινήσῃ] ὑπ' ἀνέμου δηλονότι.

299. * πρῶνες] ὡς σώφρονες. προεἴρηται.

20

οἱ λόφοι τῶν ὄρων παρ' Ἀργείοις. ἔστι δὲ τοῦ πρῶνες διαίσεις.

299, 300. ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί] ὅτι ἐνταῦθα οἰκείως κεῖνται· ἐπικειμένης γὰρ τῆς Τρωϊκῆς φάλαγγος ὡς νέφους ὄρει, αἰφνιδίως ὡς ἄνεμος ἐπιπνεύσας ὁ Πάτροκλος ἀπόσσε καὶ ἐτρέψατο. ἐν δὲ τῇ Θ (557) κακῶς.

25

300. ὑπερράγη] ἐξαίφνης διέλαμψεν αἶθριον. ὁ δὲ λόγος, ξηροῦ δὲ καὶ πυρώδους πνεύματος περὶ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν ραγέντος, ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐξέλαμψεν αἰθήρ, τουτέστιν ἀστραπὴ ἐγένετο. διορῶνται οὖν, φησὶ, καὶ τοῦ αἰθέρος ἀστέρες νεφέλης ραγείσης.

305. ἔν ἔστι τὸ ἀνθίσταντο, οὐχὶ ἅντα ἐπίρρημα καὶ ἴσταντο, 30 ὡς τινες.

* ζητῶ περὶ τοῦ τόνου τοῦ ὑποεἰκον, πῶς δεῖ ἀναγινώσκειν.

2. εἰνοδίους — τῷ Vill.] ἔχοντας

—τὸ

7. προπερισπᾶται] προπεριῖ, quod etiam προπερισπαστέον esse potest.

10. τῷ] τὸ

16. * ἐλπομένων] ἐλπομένῳ

22. Asteriscus praefixus.

23. κεῖνται Bekk.] κείται

26. * ἐξαίφνης] αἰφνης

307. * τὸ ἡγεμόνων βέλτιον ἢ συνθήεια τοῖς ἄνω προσνέμει.

308. αὐτίκ' ἄρα] τοῦτο καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς δύναται λέγεσθαι, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ υἱός. κοινὸν δὲ νοηθήσεται κατ' ἐκείνης τῆς διανοίας τὸ ἔλεν.

311. * Θόαντα] πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτι Τρωϊκὸς ὁ Θόας οὗτος. 5

315. * μυόν] μύες καλοῦνται αἱ συνεστραμμέναι σάρκες.

317. Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν] πρὸς τὸ σχῆμα, ἔτι ἀντὶ τοῦ Νεστοριδῶν ὁ μὲν Ἀντίλοχος οὐτάσεν Ἀτύμιον, ὁ δὲ Θρασυμήδης Μάριν.

* μετὰ τὸν δὲ σύνδεσμον διασταλτέον.

324. ἄχρις ἄραξε] Ἀρίσταρχος ὡς μέχρις ἀνεγίνωσκε, παρὸ καὶ 10 ἐγένετο. ἐκεῖνο δὲ ἔχομεν λέγειν, ὡς τὰ εἰς ἰς ἐπιρρήματα δισύλλαβα βαρύνεται, ὡς ἔχει τὸ ἄνις ἄλις μόγις ἄχρις αὔθις. ὀξύνεται δὲ τὸ χωρὶς καὶ ἀμφίς, διότι μακρὰν ἔσχεν ἦτοι φύσει ἢ θέσει. τὰ μέντοι βαρυνόμενα ἦτοι βραχεῖαν εἶχεν ἢ τὴν κοινὴν καλουμένην, ἥτις ἐδύνατο σχεδὸν βραχεῖα εἶναι. διὸ ἐμάχετο τὸ αὔθις βαρυνό- 15 μενον. δοκεῖ δέ μοι ἀποφυγεῖν τὴν ὀξεῖαν, ἐπεὶ καὶ τριχῶς ἐλέγετο κατὰ τὸ τέλος, αὔθις αὔθι αὔθιν. τὸ δὲ τοιοῦτον ἐωρᾶτο καὶ ἐπὶ τοῦ πέρυσι βαρυνομένου.

326. ὡς τὼ μὲν δαιοῖσι κασιγνήτοισι] ἢ διπλῆ, ὅτι πτώσις ἤλλακται, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἢ ὑπὸ πρόθεσις παρεῖται· ἔστι 20 γὰρ ἀντὶ τοῦ ὡς τὼ μὲν ὑπὸ δαιῶν κασιγνήτων δαμέντε.

336. μέλεον] ὅτι μέλεον ἀντὶ τοῦ μελέως, ματαίως. καὶ διὰ παντὸς οὕτως Ὅμηρος χρῆται· οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ καὶ τάλανος, καὶ ἢ συνθήεια. πρὸς δ' καὶ ἢ σημειώσις.

339. θεῖνε] ἀντὶ παρωχημένου τοῦ ἐπάταξε. ποικίλλει δὲ συνήθως 25 τὰς πληγὰς.

342. κιχείς] ἀπὸ τοῦ κίχημι· ἢ τῆς κιχῶν παθητικόν, ὡς τῆς λιπῶν ἢ λιπείς, τῆς ἐριπῶν ἢ ἐριπείς.

349. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ὀφθαλμοί. ἔσται δ' ὁ λόγος, ἐπληρώθησαν δὲ αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αἵματος, ὃ δὴ διὰ τε τοῦ στό- 30 ματος καὶ τῶν ῥινῶν χανὼν ἀπεφύσησεν.

351. * βραχὺ διασταλτέον Δαναῶν διὰ τὸ ἀπεμφαῖνον.

* ἐν ἄλλῳ ἄνδρας ἀρίστους.

1. Scholion bis scriptum, ad sinistram et dextram.

6. μύες] μυῖες

σάρκες] σάρκαι

24. ὁ Friedl.] οὖς

32. Δαναῶν] δαναοί

352. ὡς δὲ λύκοι] ὅταν ἐνὸς ἔφοδον δηλώσαι θέλη, λέοντα εἰς τὴν εἰκόνα παραλαμβάνει· “ἦτοι ὁ μὲν πρώτησι βόεσσι” (Π. 15, 634). νῦν δὲ τὴν τοῦ πλήθους ἔφοδον ἐμφῆναι βουληθεὶς τὰ ἀγεληδὸν ἐφορμῶντα ζῶα παρέλαβε, τοὺς λύκους.

353. μήλων] προβάτων καὶ αἰγῶν. ἐν ἄλλοις “μῆλ’ ὄϊες τε καὶ 5 αἰγες” (Od. 9, 184). πρόβατα γὰρ πάντα ἐκάλουν τὰ θρέμματα οἱ παλαιοὶ, καὶ Εὐπόλις προβατικὸν χορὸν φησι τὸν ἐξ αἰγῶν.

* οὕτως αἶ τε, θηλυκῶς, αἶ ὄϊες.

354. διέτμαγεν] ἢ διπλῆ, ὅτι οὕτως δεῖ γράφειν διέτμαγεν ὡς κόσμηθεν, ἢ ἧ διετμάγησαν, παθητικῶς· τὸ γὰρ διέτμαγον ἐνεργη- 10 τικόν ἐστιν.

* οὕτω διὰ τοῦ ε διέτμαγεν.

358. Αἴας δ’ ὁ μέγας] ἢ διπλῆ, ὅτι συγκριτικῶς λέγεται πρὸς τὸν ἕτερον Αἴαντα ὁ μέγας, ὁ Τελαμώνιος, ἐπεὶ ἐκεῖνος μείων.

361. ὅτι τὸ σκέπτετο ἴσον τῷ ὄϊον ἀπεσκόπευε καὶ παρετῆρει 15 εἰς τὸ μὴ πληγῆναι.

364. Οὐλύμπου] ὅτι σαφῶς οὐκ ἔστιν Ὀλυμπος καὶ οὐρανὸς ὁ αὐτός· ὡς γὰρ ἀφ’ ἑτέρου ἐφ’ ἕτερόν φησι τὸ νέφος ἔρχεσθαι. οὐδὲ μὴν τόπος ἐπουράνιος· ὁ γὰρ Ὀμηρος ἀπὸ τῶν γινωσκομένων πᾶσι ποιεῖται τὰς ὁμοιώσεις. καταλείπεται τοίνυν τὸ ὄρος σημαίνεσθαι· 20 καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ὀρῶν λέγει τὰ συνεστῶτα νέφη μεταχωρεῖν· “ὡς δ’ ὅτ’ ἀφ’ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο κινήσει πυκινὸν νέφος” (297). τοιγαροῦν καὶ ὅταν λέγη “ὡς δ’ ὅτ’ ἀπ’ Οὐλύμπιοι νέφος ἔρχεται,” ἀπὸ ὄρους σημαίνει.

365. πῶς αἰθέρος; τὰ γὰρ πάθη ταῦτα περὶ τὸν ἀέρα συμβέ- 25 βηκεν. τάχα οὖν συγγεῖται ὁ ἀῆρ πρὸς τὸν αἰθέρα, ὡς καὶ ἐν τῇ Λ (54) “αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος” καὶ “Ζεὺς δ’ ἔλαχ’ οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέεσσιν” (Π. 15, 192)· οὐ γὰρ αἶ νεφέλαι ἐν τῷ αἰθέρι.

τοῦτο ἐκατέρωθεν δύναται προσδίδεσθαι. τὸ μέντοι ζήτημα ὁμοίως 30 μένει· ἀέρος γὰρ πάθη ταῦτα. τάχα οὖν κεῖται ὁ αἰθῆρ ἀντὶ τοῦ ἀέρος.

371. ἄξαντ’ ἐν πρώτῳ ῥυμῷ] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄκρω, καὶ οὐχ ὡς δευτέρου ὄντος ῥυμοῦ· εἷς γὰρ ἐστι. “πρῶτησι δὲ πύλῃσι” (Π. 8, 411) ἀντὶ τοῦ ἄκραις.

372. * σφεδανόν] οὕτως ὡς σφοδρόν. προεῖρηται.

35

374. τμάγεν] καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ε̄.

375. ὑπὸ τὰ νέφη ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

376. *νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων] ἐν ἄλλῳ ἄφορρον πρὸς ἄστν
ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

379. οὕτως Ἀρίσταρχος, ἀνακυμβαλίαζον, διὰ τοῦ ᾱ· οὐ γὰρ 5
ἐκάσποτε τὰ σύνθετα μεταβάλλει παρὰ τοῖς Ἰωσιν.

*οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἀνεκυμβαλίαζον.

387. οἱ βίη] περὶ ἀδικίας κριτῶν.

*θέμιστας] ὅτι ἀντὶ τοῦ δίκας.

390. *κλιτύς αἱ ἀποκλίσεις τῶν ὄρων.

10

πολλὰς δὲ κλιτύς] ἐχρῆν μὲν διὰ τὸ κλιτύας οὐρήας περισπᾶσθαι
τὸ κλιτύς, ἀνεγνώσθη δὲ κατ' ὄξειαν τάσιν ἐν ἐγκλίσει, ὁμοίως τῷ
“ κνημίδας ραπτὰς δέδετο, γραπτὺς ἀλεείνων ” (Od. 24, 228).

σχόλιον. ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσειακῇ προσφθιά φανερώς τὸ γραπτὺς
περισπᾶ, καὶ φησιν ὅτι εἷη εἰρηκῶς ὡς καὶ τὸ κλιτύς δεῖ περισπᾶ- 15
σθαι. ἀμφίβολος οὖν ἐφ' ἐκατέρων ὁ τόνος· εἰ γὰρ τοῖς ἐνταῦθα
εἰρημένοις πεισθείημεν, ἐκεῖνο ἀνθέλκει, εἰ δὲ ἐκεῖνοις, τοῦτο πάλιν
ἀντίκειται.

χαράδραι] πρὸ τέλους ἢ ὄξεια, ὡς φαρέτραι. προείρηται δὲ τὰ
τῆς ἀναλογίας. οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος.

20

392. ἐπικάρ] ὅτι ἐπὶ κάρᾳ ἐστὶ κατ' ἀποκοπήν. σημαίνει δὲ τὴν
ἄνωθεν καταφορὰν τοῦ ὕδατος. οὐ λέγει δὲ ὁ ποιητὴς ποτε κάρᾳ,
ἀλλὰ κάρη. αὐτὸ δὲ τὸ κάρη τοῦ κάρηνόν ἐστιν ἀποκοπή. τὰ γὰρ
εἰς ἣ οὐδέτερα ἢ δυϊκά ἐστιν ἢ πληθυντικά.

399. *δουρὶ φαεινῷ] ἐν ἄλλῳ βάλε ποιμένα λαῶν.

25

401. *ὅτι ὡς περὶ ἄλλου ἐπήνεγκεν ὁ δὲ Θέστορα, τοῦ λόγου
ὄντος περὶ τοῦ αὐτοῦ.

402. οὐ στικτέον μετὰ τὸ ὄρμηθεῖς, ἀλλὰ διασταλτέον· ἐπανα-
λαμβάνει γάρ. γίνεται οὖν τὸ ἐξῆς οὕτως, ὁ δὲ Θέστορα Ἦνοπος
υἱὸν δεύτερον ὄρμηθεῖς ἔρχεῖ νύξε παραστάς.

30

403. *ἀλείς] συστραφεῖς.

ὅτι τὸ ἐκ γὰρ πλήγη ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγη γάρ, κατὰ μετάληψιν
τοῦ ἣ εἰς τὸ ᾱ.

1. Sic supra versum.

11. οὐρήας] οὐρείας Lehrsus.

2. Infra ultimam textus lineam.

26, 27. Haec bis scripta, ad

8. περὶ ἀδικίας κριτῶν a m. rec. in dextram et sinistram.

marginē exteri.

406. *ἔλκε χωρὶς τοῦ ἰ' Ἀρίσταρχος, καὶ ἐξῆς (409) ὧς ἔλκ' ἐκ δίφροιο.

407. ἱερὸν ἰχθύν] ἦτοι μέγαν, ἢ Ποσειδῶνος, ἢ τὸν ἀνετὸν, διὰ τὸ μὴ πεπτωκέαι ὑπὸ χρῆσιν τὴν ἀπὸ τῶν ἰχθύων τροφήν ἐπὶ τῶν ἠρώων, μῆτι γε κατὰ τὸ σπάνιον δι' ἀνάγκην λιμοῦ. 5

πέτρη ἐπὶ προβλήτι] ὅτι οὐκ ἐπὶ τι εἶδος ἰχθύος φερόμενος εἶρηκε ἱερὸν ἰχθύν, καθάπερ τινὲς ἀποδεδόκασιν τὸν πομπίλον, οἱ δὲ τὸν κάλλιχθον· ἀλλὰ κοινότερον τὸν ἀνετὸν καὶ εὐτραφήν, ὡς ἱερὸν βοῦν λέγομεν τὸν ἀνειμένον.

408. λίνω] αἱ γὰρ ὀρμιαί λιναι, περὶ ἃς ἤπτον συρίγγια κερά- 10
τινα, ἵνα μὴ ἀποτρώγωσιν οἱ ἰχθύες τὸ λίνον.

415. Ἀμφοτερόν] εἰς διαστολήν τὸ κύριον ὀξυτόνως ἀνέγνω ὁ Ἀρίσταρχος ὡς δεξιτερόν· καὶ ἐπέισθησαν οἱ γραμματικοί. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης ἀνωμαλίας τοῦ ἀνδρὸς ἐν ἐτέροις ἡμῖν εἶρηται.

419. *ἀμιτροχίτωνας] τοὺς χιτῶνας μὲν ἔχοντας, τὰς δὲ μίτρας 15
μὴ ἐξωσμένους.

428. ὥστ' αἰγυπιοί] ἄκρως τὸ ὁμοίωμα παρετήρησεν· οὐ γὰρ ἀφανῶς συμβάλλει τὰ ζῶα ταῦτα εἰς μάχην· φησὶ γοῦν καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος μετὰ βουῆς ἐπὶ πετρῶν ταῦτα μάχεσθαι.

430. ὧς οἱ κεκλήγοντες] ὡς λέγοντες, ἀπὸ εὐθείας ἐνικῆς τῆς 20
εἰς ν, κεκλήγων. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ οὕτω σχηματίζειν.

* ἐν τῇ ἐτέρα τῶν Ἀριστάρχου κεκληγῶτες.

432. ὅτι Ζηνοδοτος καθόλου περιγράφει τὴν ὁμιλίαν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, οὐκ αἰσθόμενος ὅτι πολλὰ κατὰ συμπέρασμα λέγει ὁ ποιητὴς σιωπώμενος γεγονότα, καὶ οὐ δέον ἐπιζητεῖν πῶς ἢ μικρὸν 25
ἔμπροσθεν (Π. 15, 79) ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον παρακεχωρηκυῖα νῦν ἐπὶ τῆς Ἰδῆς ἐστίν.

* αἰμομίκτου Διὸς ἀνασκαφή τὰ ἔτη.

436. τὸν μὲν πρῶτον ἢ ὀξυτονητέον, τὸν δὲ δεύτερον περισπαστέον, ἢ ἤδη χεῖρεσσιν. 30

445. * αἶ κε ζῶν] οὕτως Ἀρίσταρχος μονοσυλλάβως, ζῶν· ἄλλοι δὲ ζῶόν.

οὕτως ζῶν αἶ Ἀριστάρχου, ἀπ' εὐθείας τῆς ζῶς, τὸν ζῶν· “ ἢ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα” (Π. 5, 887).

8. ἀνετὸν] Conf. schol. ad 10, 56.
29. τὸν μὲν] τὸ μὲν

31. ζῶν (sic recte in textu)] ζῶν
33. ἢ κε Bekk.] ἐφήκε

τὸ ὄνδε εἶτε ἔχει παρέλκοντα τὸν δὲ σύνδεσμον, εἶτε ὁμοίον ἐστὶ τῷ οἰκόνδε ἀντὶ τοῦ εἰς οἶκον, πάλιν ἐν τῇ συντάξει βαρυτονηθήσεται, ὡς ἐν τῷ “ἀγρόνδε προΐαλλε” (Od. 15, 370), ὥστε περισσὴ ἡ ὀξεῖα ἐν τῇ ὄν αἰτιατικῇ κατὰ τὴν σύνταξιν.

450. *Ἀρίσταρχος φίλος ἐστί, ἄλλοι δὲ φίλον ἐστί. 5

453. *ἐπειδὴ] ἐν ἄλλῳ ἐπὴν δὴ.

454. πέμπειν μιν θάνατόν τε] ὅτι σαφῶς νήδυμον μετὰ τοῦ ἦν καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων ἄρα τόπων σὺν τῷ ἦν ἐκκλητέον. καὶ ὅτι τῷ ἀπαρεμφάτῳ κέχρηται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ πέμπε.

455. *ἴκωνται] ἐν ἄλλῳ ἴκοιτο. 10

463. ἐνθ' ἦται Πάτροκλος] πάλιν διὰ μέσου ὁ ἐξῆς στίχος, καὶ κατ' ἐπανάληψιν εἶπε τὸν βάλε νεΐαιραν, ὥστε εἶναι τὸ ἐξῆς, ἀγαθὸν Θρασύδημον βάλε νεΐαιραν.

*Θρασύμηλον] ἐν ἄλλῳ Θρασύδημον.

466. Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτι δουρὶ φαεινῷ δεύτερον ὄρμη- 15
θεῖς] δοκεῖ διὰ τούτων συγχεῖσθαι ἢ διαφορὰ τοῦ βαλεῖν καὶ οὐτάσαι βέβληται γὰρ ὁ Πηδασος. καὶ μὴ ποτε γραφὴ τις ἐφέρετο, δι' ἧς τὸ τῆς λέξεως σύνθητες ἐφύλασσαν Ὁμηρος· οὐ γὰρ ἂν αὐτὸ ἀπαρ-
μύθητον ὁ Ἀρίσταρχος ἀφῆκεν. ἐν τοίνυν τῇ Φιλήμονος οὕτως ἐφέ-
ρετο ὁ δὲ Πηδασος ἤλασεν ἵππον· ἐστὶ γὰρ ὅτε ἐπὶ τῆς πληγῆς 20
τὸ ἤλασεν κείται, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀρήτου (Π. 17, 517) “καὶ βάλεν Ἀρήτοις,” εἶτα “νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.” διὰ μέντοι τοῦ ἦν γραπτέον τὸ δεύτερον ὄρμηθεῖς.

467. δεύτερον ὄρμηθεῖς] ὅτι ἐξ ἐπαναλήψεως τὸ ἄρθρον εἴληφε κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ οὐ περὶ ἐτέρου λέγει, ἀντὶ τοῦ Πηδα- 25
σον δὲ οὐτάσεν. καὶ ὅτι δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ οὐτάσε· βεβλήκει γὰρ τὸ δόρυ.

468. *αἰσθων] βαρυτονητέον ὡς ἔσθων· καὶ εἴρηται ὅτι ὁμοίως ἐγένετο τῷ βιβιάσθων.

481. ἀλλ' ἔβαλ' ὅτι σαφῶς διὰ τοῦ ἔβαλε σημαίνει τὸ ἔτυχεν 30
εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου αἱ φρένες ἐγκαθειργγμένα εἰσὶ περὶ τὴν ψυχὴν.

482. ἀχερωῖς] δένδρον ὃ καλεῖται λεύκη. ἔνιοι δὲ φηγοῦ εἶδος εἶπον αὐτήν.

2. τῷ] τὸ

6. δὴ] δὴ τότε (pro τόν γε)

32. ψυχὴν] καρδίαν Lehrslius.

483. Ἀρίσταρχος κατ' ἰδίαν τὸ οὔρεσι καὶ τὸ τέκτονες. Νικίας δὲ συνθέτως ἀνέγνω· οὐκ ἀναγκαῖον δέ.

488. *διὰ τοῦ ῥ, ἐν εἰλιπόδεσσι, αἱ Ἀριστάρχου.

491. ὅτι τὸ μενέαιεν ἐνθάδε μὲν ἐλιποθύμει, ἐν ἄλλοις δὲ προεθυμεῖτο, ὡς τὸ “μενέαινε κῦδος ἀρέσθαι” (Π. 21, 543). ἡ ἔθυ- 5
μοῦτο.

492. τὸ μετ' ἀνδράσιν ἐκατέρω δύναται προσδίδοσθαι. εἰ μὲν οὔν τοῖς ἄνω, ἔσται πολεμιστὴν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀνδρειοτάτοις λέγων· εἰ δὲ τοῖς ἐξῆς, καὶ αὐτὸ χρήζει τινὰ λόγον. βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω· μᾶλλον γὰρ εὐφρονὸν τε καὶ ἐμφατικόν ἐστι τὸ οὕτως ἄρξασθαι, νῦν 10
σε μάλα χρή, καὶ νῦν σοι ἐελπέσθω.

496. ὅτι ἦτοι ἀπέστροφε τὸν λόγον, ὡς περὶ ἐτέρου λέγων Σαρπηδόνος ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ· ἡ ἐλλείπει τὸ τάδε λέγων, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῷ κεῖται, ἴν' ἦ, ὄτρυνον Δυκίων ἡγήτορας ἀνδρας τάδε λέγων, Σαρπηδόνος ἀμφὶ μάχεσθαι. 15

497. δύναται ἀναστρέφεσθαι ἢ περὶ, ἵνα τοιοῦτό τι ἦ, περὶ ἐμοῦ μάχου· δύναται δὲ καὶ ὡς ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ φυλάσσειν τὸν τόνον, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κειμένη, ἀντὶ τοῦ ὑπερμάχει. εἴρηται δὲ περὶ τῶν ἐναλλάσσόντων προθέσεων ὡς φυλάσσουσι τοὺς αὐτοὺς τόνους.

499. *εἰ κέ μ' Ἀχαιοί] ἐν ἄλλω εἴ κεν Ἀχαιοί. 20

500. τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι] ἡ διπλῆ, ὅτι νεῶν ἀγῶνα τὸ ἄθροισμα, τὸ ναύσταθμον. καὶ ἐν ἄλλοις εἶπε “θεῖον δύσονται ἀγῶνα” (Π. 7, 298), τὴν συναγωγὴν τῶν θεῶν.

502. τέλος θανάτῳ] ὁ δὲ θάνατος αὐτοὺς ἔλαβεν τοὺς τε ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ρῖνας, ἐπεὶ οἱ τελευτῶντες οὔτε βλέπουσιν οὔτε ἀνα- 25
πνεύουσιν οὔτε δὲ φρένας ἔχουσιν.

504. ἔλκε δόρυ] οὕτως Ἀρίσταρχος ἔλκε χωρὶς τοῦ ἰ, καὶ ἔχοντο οὕτως διὰ τοῦ χ.

507. *διὰ τοῦ ἔ λίπεν, ἐπειδὴ τὰ ἄρματα τῶν ἀνάκτων ἐλείφθησαν, ἡρημώθησαν. Ζηνόδοτος δὲ διὰ τοῦ ὀ λίπον. 30

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ λίπον, ἀγνοῶν ὅτι τὸ λίπεν νῦν οὐκ ἔστιν ἐνικόν, ἀλλὰ ἀνάλογον τῷ ἐλείφθησαν τὰ ἄρματα, ὥσπερ κόσμηθεν καὶ “ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν” (354) ἀντὶ τοῦ διε-

3. In textu est ἐν superscripto π.

9. χρή[σει] ἔχει Friedl.

13. ἀντὶ τοῦ] τοῦ om.

22. θεῖον] om.

29. ἐλείφθησαν Vill.] ἐλειφθεν ἐλειφθησαν

τμάγησαν. εἴθε γὰρ τοῖς οὐδετέροις πληθυντικοῖς πληθυντικὰ ῥήματα συντάσσειν, ὡς “σπάρτα λέλυνται” (Π. 2, 135).

508. αἰόντι] *ὡς λέγοντι. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος.

515. ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἴθε λέγειν πάντοσε ἀκούειν, εἰς πάντα τόπον ἀκούειν, ἐπὶ τῶν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἀφικνουμένων 5 “πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος” (Π. 11, 21), εἰς Κύπρον ἤκούετο. διὸ καὶ νῦν κατὰ συναλοιφήν ἀκουστέον, ἢ ἢ τὸ πλήρες πάντοσε ἀκούειν.

πάντοσ' ἀκούειν] Ἀρίσταρχος τὸ πλήρες ἀκούει πάντοσε. Ζηνόδοτος πάντες ἀκούειν διὰ τοῦ ε̄. πάντοσε ὡς πάντοθεν· τὰ γὰρ 10 εἰς σ̄ε ἐπιρρήματα τοῖς εἰς θ̄εν ὁμοτονεῖ, ἄλλοθεν ἄλλοσε, ὁμόθεν ὁμόσε. οὕτως οὖν εἰ “πάντοθεν ἐκ κευθμῶν” (Π. 13, 28), καὶ “πάντοσε δαιδάλλων” (Π. 18, 479).

522. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περί· ἔστι γὰρ, οὐδὲ περὶ τοῦ οὔ παιδὸς ἀμύνει. οἱ δὲ ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὁ δ' οὐδ' ᾧ παιδί 15 ἀμύνει.

* Ἀρίσταρχος ὁ δ' οὐδ' οὔ παιδὸς ἀμύνει.

524. Αἰολικὸν κοίμησον ἀντὶ τοῦ κοίμισον.

526. * οὕτως διὰ τοῦ ἠ αἰ Ἀριστάρχου, κατατεθνηῶτι.

530. ἦτοι στικτέον ἐπὶ τὸ φρεσί, ἢ διασταλτέον, ἵνα κοινὸν ἢ 20 ἔγνω καὶ ἐχάρη ὅτι οἱ ᾧκ' ἤκουσε.

542. εἴρυτο] Ἀρίσταρχος τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν ποιεῖ, ὑγιῶς πάνυ· ὁ δὲ Τυραννίων προπερισπᾶ, ἐκ τοῦ εἴρυετο φάσκων αὐτὸ συνηλεῖσθαι. δύναται δὲ τὸ εἴρυτο κλιθὲν ἀπὸ τῶν εἰς μι ὁμοίως τᾶ ἐξεύγνυτο ἦνυτο (“θοῶς δὲ οἱ ἦνυτο ἔργον” Od. 5, 25 243) ἐκτετάσθαι. οὕτως ἀξιοῦμεν καὶ ἐπὶ τοῦ εἴλυτο (640) καὶ εἴρυτο.

544. * μεμπτὸν ἠγήσασθε.

546. * ὅτι ἐλλείπει ἡ περί πρόθεσις, περὶ Δαναῶν.

548. Τρῶες δὲ κατακρήθεν] Ἀρίσταρχος δισύλλαβον ἐκδέχεται 30

5. ἐπὶ τῶν Bekkerus] ἀπό τ'	quod vidit Cobetus Mnem. nov.
10. πάντες ἀκούειν διὰ τοῦ ε̄] παν-	vol. 2 p. 212.
τος ἀκούειν διὰ τοῦ σ̄ς Lehrsius Arist.	18. In scholio m. recentis marg.
p. 135.	exter. ἀντὶ Bekkerus] ἀπό
11. εἰς σ̄ε] εἰ σ̄ε	20. κοινὸν ἢ Friedl.] κοινῶν
17. οὐδ' οὔ Bekkerus] ὁ δ' οὔ.	28. Refertur ad νεμεσσήθητε
Homerus haud dubie scripserat ὁ	30. Inepte asteriscus praefixus.
δ' οὔ φοῦ (cum digamma) παιδός,	

τὴν λέξιν καὶ προπερισπᾶ, ὑγιῶς πάνυ· καὶ οὐκ ἐπίσταται ὁ ποιητῆς τὸ κάρη ὀξυνόμενον θηλυκόν, ἀλλ' οἱ ἄλλοι πάντες· καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλας παραλόγους φωνὰς ἐπίσταται, ἀγνοῶν τὰς πρωτοθέτους αὐτῶν λέξεις. τί οὖν θαυμαστόν εἰ παρὰ τὸ κάρη ὀξυνόμενον κάρηθὲν ἐστὶ καὶ κῆθην ἐν συγκοπῇ; τοῦτο δὲ φημι, ἐπεὶ 5 καὶ Ἡσίοδος (Scut. 7) οὕτως ἐξεδέξατο, εἰπὼν τὸ “τῆς καὶ ἀπὸ κῆθην βλεφάρων.”

549. * βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἄσχετον διὰ τὴν ἔμφασιν.

ἔρμα] τὸ σήκωμα τῆς νεὸς πρὸς τὸ μὴ ἀνατρέπεσθαι ἐν τῷ πεσεῖν· νῦν οὖν τούτου φησὶν ἀναιρεθέντος ἀνατραπῆναι τὴν Ἴλιον. οἱ 10 δὲ τὸ ὑποστήριγμα· ὅθεν καὶ Πίνδαρος ἔρεισμα Ἀκράγατος εἶπε τὸν Θήρωνα. ῥητορικῶς οὖν αὖξει τὸν οἶκτον, ἐπιμαρτυρῶν τῷ ἀποθανόντι.

553. * ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, καὶ ὅτι τὸ χωόμενος ἀντὶ τοῦ συγχεόμενος. 15

556. * φίλον ἔστω] ἐν ἄλλῳ μένος ἔστω.

557. δύναται μὲν στίζεσθαι ἐπὶ τὸ ἀνδράσιν· δύναται δὲ λείπειν τὸ ἔστε ἢ γίνεσθε· δύναται δὲ καὶ σχῆμα εἶναι ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν, ὡς κάκει “αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα κρυπτάδια φρονέοντα” (Π. 1, 541). παρατηρητέον δὲ τὸν στίχον 20 πρὸς τὸ ἐπάνω ὑποκείμενον “Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι” (492).

558. Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ δασύνοοι, Λυσανίας δὲ ψιλοῖ, προσνέμων τὸ σ τῷ ἢ· σήλασθαι γὰρ φησὶ σημαίνειν τὸ ἀποσπᾶν καὶ σαλεύειν. ὁ δὲ σαλεύσας πρῶτος τὸ τεῖχος Σαρπηδῶν ἐστίν, ὁ 25 δὲ εἰσπηδήσας Ἔκτωρ. φησὶ γυν “Σαρπηδῶν δ' ἔπαλξιν ἑλών χερσὶ στιβαρῆσιν ἔλχ', ἢ δ' ἔσπετο πᾶσα” (Π. 12, 397)· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐκτορος “ῥῆξε δ' ἀμφοτέρους θαιρούς,” εἶτα ἐπιφέρει “ὁ δ' ἔσθορε φαί-

4. κάρη—κάρηθεν] κάρη—κάρηθεν
Lehrsius.

6. * τῆς] om.

10. * φησὶν] om.

* ἀναιρεθέντος] ἀποθανόντος

17. λείπειν Bekkerus] εἰπεῖν

18. σχῆμα] ἄ σχῆμα (sic).

21. πολεμιστὰ] πολέσε

24. σήλασθαι Eustathius] σάλασθαι. De quo Lehrs. Arist. p. 307.

“Nonnulli, atque in his Lyssanias, Eratosthenis magister (v. Suidam s. v. Ἐρατοσθένης), intellexerunt ἐ-σήλατο, i. e. concussit, a verbo quodam σάλλεσθαι.” Πορφυρίου nomen substitutum in scholio codicis Townl., quo teste Eustathius quoque usus est p. 1075.

28. ἔσθορε] ἐσέθορε

διμος Ἐκτωρ” (ib. 462). ἄμεινον δὲ πείθεσθαι Ἀριστάρχῳ δασύ-
νοντι, ἐκδέχεσθαι δὲ ἡμᾶς οὕτως τὸ ἐσῆλατο, ὅτι πρῶτος ἐφήλατο
καὶ ἐπεπήδησε τῷ τείχει. ὄρα γοῦν ὡς οὐκ εἶπε πρῶτος διήλθεν ὁ
μὲν γὰρ Ἐκτωρ πρῶτος διήλθεν, ὁ δὲ Σαρπηδῶν πρῶτος ὄρμησεν ἐπὶ
τὸ τεῖχος· “ὡς ῥα τότ’ ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνήκε τεῖχος ὃ
ἐπαῖξαι” (ib. 308), ὥστε τὸ ἤλατο ταυτὸν εἶναι τῷ ὄρμησαι.

559. ἀλλ’ εἴ μιν] ἐν τῇ Ῥιανοῦ ἀλλ’ εὔ μιν ἀεικισσαίμεθ’ ἔλοντες.
ὅτι ἐξῶθεν προσυπακουστέον τὸ καλῶς ἂν ἔχοι· εἰ αὐτὸν ἀνελόντες
ἀεικισαίμεθα, καλῶς ἂν ἔχοι. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ “ἀτὰρ πελέεας γε
καὶ εἴ κ’ εἰῶμεν ἅπαντας” (Od. 21, 260). 10

* λείπειν φασὶν αἱ Ἀριστάρχου τὸ εὔ ἂν ἔχοι.

561. αὐτοῦ] ὅτι ἀμφίβολον εἰ λείπει ἢ περὶ, ἢ ἢ περὶ αὐτοῦ, ἢ
τοπικῶς ἐκκληπτέον τὸ αὐτοῦ, ἐν τῷδε τῷ τόπῳ.

574. ἐς Πηλῆ] ἰκέτευσεν] ὅτι οὐκ ἀπολελοῖπει ἢ Θέτις τὸν Πη-
λέως οἶκον ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ συνῶκει αὐτῷ. 15

584. * ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς
αὐτόν.

586. καί ῥ’ ἔβαλε Σθενέλαον] ὅτι μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ πρὸς τὸν
Πάτροκλον λόγου καὶ εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ. εἶρηκε γὰρ ἔβαλε καὶ
οὐχὶ ἔβαλες ὧ Πάτροκλε. 20

589. ὄσση δ’ αἰγανέης] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ταναοῖο εἶρηκεν
ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ ταναῆς.

591. * ἢ ὑπὸ περιττή.

595. Ἑλλάδι οἰκία ναίων] Ἑλλάς πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ
πολιταὶ πρῶτοι εἶχον τὸ ὄνομα ταῦτο τὸ καλεῖσθαι Ἑλληνας. ἀπὸ 25
γὰρ Ἑλληνας τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας. πάντες Ἑλληνας οἱ
τῆς Εὐρώπης ἐκλήθησαν ὀνόματι κοινῶ, ὡς φησι καὶ Θουκυδίδης ἐν
τῇ α’ (3). πρὸ δὲ αὐτοῦ μόνον οὗτοι Ἑλληνας ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ ἄλλοι
κατὰ ἔθνη ἕκαστος, ὡς που καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ καταλόγῳ λέγει
“Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνας καὶ Ἀχαιοί” (Il. 2, 684). 30

* ὅτι πόλις ἐν Φθίᾳ ἢ Ἑλλάς.

600. * συναπτέον ἕως τοῦ ἀνήρ· τὸ γὰρ ὡς αἴτιον.

3. ὄρα γοῦν—ὄρμησαι] v. Lehrs.
1. 1. p. 308.

9. πελέεας—εἰῶμεν] πελέεα αἰεὶ
κείωμεν

11. Ἀριστάρχου] ἀριστάρχ

16. περὶ αὐτοῦ Cobetus] περὶ τοῦ
εἰς τὸν addit Cobetus. Sic p.

118, 21. 120, 25. et alibi.

32. Scholion defectum : v.
Friedl. Nic. p. 244.

604. * Λαόγονον] τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα· κύριον γάρ.

613. ἔγχεας, ἔθα δ' ἔπειτ'] ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου οὐκ ἐφέρετο καθάπαξ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἄλογος αὐτῷ παρέκειτο.

617. ὀρχηστὴν περ' εἶντα] εὐκίνητον κατὰ τὸν πόλεμον, ὃ ἐστὶ συγκεκροτημένον τὰ πολεμικὰ καλῶς. ἐπυρρίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις 5 οἱ Κρήτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν, ὃ ἐστὶ σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν πυρρίχην καὶ ἔνοπλον ὀρχησιν ἤσκούντο· τρία γὰρ εἶδη ὀρχήσεως, πυρρίχη, σίκινις, ἧτις ἐστὶν ἱερατικὴ, καὶ ὁ κορδακισμὸς, αἰσχροὺς τις ὢν καὶ μᾶλλον κωμικοῖς ἀρμόδιος.

618. τινὲς διαμπερές εἰ σ' ἔβαλόν περ, ἢ ἢ, εἴ σε ἔβαλλον, 10 διεπερόνησα ἄν. ἀλλ' οὐδὲν ἀναγκαῖον οὕτως συνάπτειν· τὸ γὰρ ἔβαλον ἀντὶ τοῦ ἔτρωσα, τὸ δὲ κατέπαυσε διαμπερές οἶον εἰς αἰεί.

625. *δοίης] ἐν ἄλλῃ δόφης.

633. ἢ διπλῆ, ὅτι ἀμφιβόλως κεῖται τὸ ὀρώρει, πότερον ἐπὶ 15 τῶν μαχομένων λέγεται, τούτων ὀρώρει ὀρυμαγδὸς ὡς δρυτόμων, ἢ ἐπὶ τῶν δρυτόμων, ὡς δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς, οὕτως καὶ τῶν μαχομένων, ὅπερ καὶ βούλεται, ὥστε τὸ ὀρωρε τὸν ἐνεστῶτα χρόνον σημαίνει.

ἐὰν γράφωμεν ὀρώρει, πάντα στίζομεν, βήσσης καὶ ἀκουή, 20 καὶ δις ἔσται ἡ ἀνταπόδοσις λεγομένη· κοινὸν γὰρ νοεῖται τὸ ὀρώρει κατὰ τε τῶν δρυτόμων καὶ τῶν ἠρώων. βέλτιον δὲ γράφεσθαι μὲν ὀρωρεν, ἵποστιζέσθαι δὲ βήσσης καὶ ἀκουή, τὸ δὲ τῶν ἐπανεληφθαι, τῶνδ' ὥστε.

* οὕτως ὀρώρει Ἀρίσταρχος.

25

* ἐν τισιν ὀρωρεν.

634. *ἀκουή] Ἀριστοφάνης αὐτή.

635. εὐρυοδείης] παραγωγὸν ἠγοῦνται τὴν λέξιν, τουτέστι παρολκὴν τῆς ἐπὶ τέλους λέξεως· διὸ ἐψίλωσαν. βραχὺ δὲ διασταλτέον εὐρυοδείης· διχόθεν γὰρ φησι τὸν ἦχον φέρεσθαι, ἀπό τε τῆς γῆς 30 καὶ τῶν ὅπλων.

3. ἄλογος] ὀβελός Cobetus.

unde in aliis ex gl. βεβήλοις.

8. ἱερατικῇ] Sic etiam Etym. M. p. 635. Rectum est σατυρικῇ: v. Thes. vol. 7 p. 238.

10. ἔβαλλον et ἄν delet Friedl.

18. βούλεται] βέλτιον Cobetus.

25. Aristarchus haud dubie

9. κωμικοῖς] κοσμικοῖς cod. Vat.

legerat ὀρωρεν.

915 in Philol. vol. 11 p. 170: ,

* 27. αὐτῇ] αὐτῆ

636. * ἄμεινον εἶχε, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐγγράπτο βοῶν εὐποιητάων, ἔξω τοῦ τε συνδέσμου.

χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε] ὅτι προειπὸν ῥινοῦ τε, ὡς ἕτερόν τι διάφορον συμπλέκει βοῶν τε· καὶ ἦτοι ἐξ ἐπαναλήψεως νοητέον λέγεσθαι τὸ αὐτὸ, ὡς “πυκνοὶ καὶ θαμέες” (Od. 12, 92) καὶ “πόλεμόν τε 5 μάχην τε” (251)· ἢ τὸν τε σύνδεσμον περιττὸν νομιστέον, ἢ ἣ ῥινοῦ βοῶν, τουτέστι τῶν ἀσπίδων.

βοῶν τ' εὐποιητάων] τὸ εὖ οὐ θέλουσι κατ' ἰδίαν προφέρεσθαι, ἀλλ' ἐν ποιεῖν εὐποιητάων, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις φησὶ τὴν δοτικὴν “εὐποιήτῃσι πύλῃσι” (Il. 5, 466) παρωνύμως. καὶ γὰρ δὲ συγκατα- 10 τίθεμαι. ἐν δὲ τισιν εὗρομεν ῥινοῦν τε βοῶν τε κατὰ τὸ πληθυν- τικόν.

638. * Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν, Σαρπηδόνη δίφ.

οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων] αἱ μὲν κοιναὶ κατ' αἰτιατικὴν Σαρπηδόνα, αἷς ἀκόλουθόν ἐστι τὸ συνάπτειν Σαρπηδόνα διὸν ἔγνω, ἢ ὁ φράδμων 15 τὸν συνετὸν καὶ λελογισμένον δηλοῖ. ἐὰν δὲ ὡς Ἀρίσταρχος γράφει, Σαρπηδόνη δίφ κατὰ δοτικὴν, βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ δίφ· τὸ γὰρ λεγόμενον, οὐδὲ ὁ πάνυ γνώριμος, φησὶ, καὶ συνήθης τῷ Σαρπηδόνη ἠδύνατο γνωρίσαι αὐτὸν διὰ τὸ αἵματι καὶ κόνει πεφύρθαι.

648. * ἐκ πλήρους καὶ κεῖνον αἰ Ἀριστάρχου.

20

660. * βασιλῆα βεβλαμμένον τὸ ἦτορ, νεκρόν.

* γράφεται δεδαιγμένον ἦτορ.

666. Ἀπόλλωνα] ὅτι Ζηνοδοτος καὶ ἐνταῦθα διεσκεύακε γράφων “καὶ τότ' ἄρ' ἐξ Ἰδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν,” ἢ ἐκ τῆς Ἰδης προσφωγῆ τὸν ἐν τῷ πεδίῳ Ἀπόλλωνα. γελοῖον δὲ τὸ κραυγάζειν ἀπὸ 25 τῆς Ἰδης τὸν Δία. οὐ νενόηκεν οὖν ὅτι τὰ τοιαῦτα κατὰ τὸ σιωπώ- μενον ζενεργούμενα δεῖ παραδέχεσθαι, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω περὶ τῆς Ἡρας.

668. οὕτως Ἀρίσταρχος, Σαρπηδόνη, κατὰ δοτικὴν Σαρπηδόνη κάθηρον τὸ αἷμα. μήποτε δὲ Ζηνοδοτος ὀρθῶς ἠθέτηκε τούτους. 30 παράλογον γὰρ τὸν ἀπενθῆ τοιαῦτα διακονεῖσθαι.

669. πολλὸν ἀποπροφέρων] τινὲς τὴν ἀπὸ ἀναστρέφουσιν, ἵνα σημαίῃ τὸ ἄπωθεν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσὶ μέντοι οἱ

16. τὸν συνετὸν Bekk.] τῶν συνε-
τῶν
γράφει Bekk.] γράφη

29. Ἀρίσταρχος Σαρπηδόνα κατὰ
δοτικὴν etiam in marg. inter.
30. κάθηρον Bekkerus] καθ' ὄμνηρον

παρολκὴν ἐδέξαντο τῆς πρό, καὶ ἐφύλαξαν τῆς ἀπὸ τὴν προσωδίαν, ἵνα ἦ τὸ ἐξῆς ἀποφέρων. οὕτως δὲ καὶ Φιλόξενος ἠξίου, ἐπεὶ πολλή ἐστι παρέλκουσα ἢ πρό “νώτου ἀποπροταμών” (Od. 8, 475). “ἢ δὲ διαπρὸ Πηλιάς ἤϊξε” (Π. 20, 276). “περιπρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν” (699). οὕτως δὲ καὶ ἐγὼ συγκατατίθεμαι. 5

672. ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν] τελευτώντων γὰρ ἐκλείπει παντελῶς ἢ ψυχῇ, καθευδόντων δὲ συστέλλεται ἢ δύναμις τῆς ψυχῆς.

673. *γράφεται θήσουσιν Λυκίης.

674. κασίγνητοι ἀπλοϊκῶς νῦν οἱ συγγενεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἰστό-ιο ρηκεν αὐτοῦ ἀδελφούς.

677. ὅτι Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον περιήρηκε, τηρῶν τὸ σύμφωνον ἑαυτῷ.

686. τὸ νήπιος καθ' ἑαυτό. οὕτως γὰρ μᾶλλον ἐμφαίνει τὸν ἐπισχετλιάζοντα. ἀμαρτάνουσι δὲ οἱ συνάπτοντες. 15

688. ἀλλ' αἰεὶ τε Διός] ὅτι τινὲς χωρὶς τοῦ ἄ γραφουσι κρεῖσσω. τὰ δὲ τοιαῦτα συγκριτικὰ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς σὺν τῷ ἄ λέγεται. καὶ τὸ κρεῖσσον ἐπὶ τοῦ κατὰ δύναμιν τίθησιν ὁ ποιητής.

*ἀνδρός] γράφεται ἀνδρῶν.

697. τοὺς ἔλεν, οἱ δ' ἄλλοι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τοὺς ἔλες. 20 ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν περὶ αὐτοῦ, καὶ πολλάκις ἀποστροφὰς ποιεῖται.

φύγαδε] τοῦτο οὐκ ἰσοδυναμεῖ τῷ εἰς φυγὴν, ὡς τὸ “ἦ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὔθις ὑποστρέψας” (Π. 11, 446). ἀντὶ γὰρ αἰτιατικῆς, οὐ μετὰ τῆς εἰς. διὸ καὶ τινες ὑπέλαβον μὴ καὶ δύο μέρη λόγου ἐστίν, 25 ἦτοι κατὰ μεταπλασμὸν γενομένης τῆς αἰτιατικῆς ποιητικῶς, ὡς σκέπη σκέπα, φυγὴν φύγα, ἢ ὡς οἶεται ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπ' εὐθείας τῆς φύξ, ὡς Στύξ Στύγα, τοῦ δὲ ἐνθάδε παρέλκοντος. ἢ ἐπίρρημά ἐστι ταῦτο σημαῖνον τῇ αἰτιατικῇ, ὡς καὶ ἄλλα παραγωγά ἐπίρρηματα ἰσοδυναμοῦντα τοῖς πρωτοτύποις. “Ἰδθηεν μεδέων” (Π. 3, 30 276) “δῶρον δ' ἔκβαλεν ἔκτοσε χειρός” (Od. 14, 277). ἀλλ' οὖν γε ὡς ἂν ἔχῃ, οὐκ ἐναντιοῦται τὸ τοῦ τόνου· ἦτοι γὰρ δύο τόνοι ἔσονται φύγαδέ, ὡς Οὐλυμπόνδε, ἢ εἷς, ὡς ἄγραδε. τὸ γοῦν “ἄλαδ'

5. θῦεν] θύιεν

10. οἱ] * πάντες οἱ

21. ἀπέστροφε Friedl.] ἀπέστρεφε

23. καὶ] om.

33. ἢ εἰς, ὡς ἄγραδε] ἢ εἰ ὡς ἄγραδε (sic). ἄγραδε Callimachus fr.

26, ubi v. Schneider. p. 130.

ἐλκομενάων” (Π. 14, 100) δύναται καὶ δύο μέρη λόγου εἶναι, ὡς οἰκόνδε, ἐντελοῦς οὔσης τῆς αἰτιατικῆς, ἢ πάλιν κατὰ παραγωγὴν, ὡς ἄγραδε, ἀλαδε. ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ 18^ο τῆς καθόλου.

702. *ὅτι ἀγκῶνος τῆς γωνίας λέγει.

704. *βέλτιον τοῖς ἐξῆς τοῦτο συνάπτειν. 5

706. *ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] γράφεται προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.

707. *οὐ νύ τοι] Ἀρίσταρχος οὐ νύ πω.

710. πολλόν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τυτθόν. ὁ δὲ αὐτὸς στίχος καὶ ἐπὶ τοῦ Διομήδους κεῖται (Π. 5, 443). καὶ εὐλόγως ἐκεῖ μὲν 10 γράφεται τυτθόν· συμπάρεστι γὰρ ἢ Ἀθηναῖα προτροπομένη θεομαχεῖν· ἐνθαδὲ δὲ πολλόν· προεντέταλται γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς “μάλα τόν γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων.”

716. *οὕτως εἰσάμενος· ἐπιφέρει γοῦν “τῷ μιν εἰσάμενος” (720). 15

718. ὅτι Ὀμηρος τὴν Ἐκάβην Δύμαντος, ὁ δὲ Εὐριπίδης Κισσέως (Hec. 3).

719. *ὅτι Ὀμηρος ἐτέραν τὴν Φρυγίαν τῆς Τροίας οἶδεν.

725. διαστολὴ μὲν ἐστὶ βραχεῖα ἐπὶ τὸ ἔλγης· κοινὸς γὰρ ὁ αἶκεν σύνδεσμος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξῆς, εἴαν πως αὐτὸν ἔλγης καὶ σοι 20 δῶ τὴν νίκην ὁ Ἀπόλλων. δύναται δὲ στίζεσθαι ἐπὶ τὸ ἔλγης, καὶ ἔχει ἦθος.

732. *ἔφεπε] ἐν ἄλλῳ ἔπεχε.

736. *ἄζετο] ἠύλαβήθη, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὄλως ἠύλαβήθη αὐτόν.

747. ὅτι ἄπαξ εἶρηκε τήθεα. ἔστι δὲ εἶδος τῶν θαλασσιῶν 25 ὀστρέων. πρὸς τοὺς χωρίζοντας· φασι γὰρ ὅτι ὁ τῆς Ἰλιάδος ποιητῆς οὐ παρειαίγει τοὺς ἥρωας χρωμένους ἰχθύσιν, ὁ δὲ τῆς Ὀδυσσεΐας. φανερόν δὲ ὅτι εἰ καὶ μὴ παράγει χρωμένους, ἴσασιν, ἐκ τοῦ τὸν Πάτροκλον ὀνομάζειν τήθεα. νοητέον δὲ τὸν ποιητὴν διὰ τὸ μικροπρεπὲς παρητήσθαι. καὶ μὴν οὐδὲ λαχάνοις παρειαίγει χρωμένους· 30 ἀλλ’ ὅμως φησὶ “δμῶες Ὀδυσσεὺς τέμενος μέγα κοπήσουτες” (Od. 17, 299).

748. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει εἰ καὶ δυσπέμφελοι εἶεν, ὥστε ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν εἶναι, οἷον εἰ καὶ δυσάρεστοι εἶεν οἱ συνεσθίοντες,

2. οἰκόνδε] οἶκον δὲ 3. ἄγραδε, ἀλαδε] ἄγρα δὲ ἀλα δὲ
2Γ. δύναται] οὐ δύναται Lehrsius, deleto καὶ ἔχει ἦθος

ὡς καὶ Ἡσίοδος “ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι ” (Ο. 720). βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, εἰ καὶ δυσχείμερος εἶη καὶ τραχεῖα· τὴν γὰρ τοῦ κολυμβητοῦ ἐντρέχειαν ἀντιπαράτιθησι τῷ ἀπὸ τοῦ δίφρου κεκυβισθηκότι. καὶ Ἡσίοδος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τέταχε
 “ καὶ τοῖς οἷ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται ” (Th. 440). 5

765. ὡς δ' εὐρός τε νότος τ'] ἢ παραβολὴ πρὸς τὸ συρράσσειν καὶ συμπλέκεσθαι ἀλλήλοις. ἔστιν οὖν ἰδεῖν διὰ τῶν ἐπῶν δύο ἀνέμων μάχην, ἑκατέρου κρατεῖν βιαζομένου. ὅμοιον δὲ ἔστι τὸ “ Βορέης καὶ Ζέφυρος ” (Π. 9, 5).

768. αἶ τε πρὸς ἀλλήλας] ὅτι οὐκ ἐντέτακται ἡ ἀκή, καθάπερ 10 ἐπὶ τοῦ ξίφους “ τανυήκες ἄορ, ” ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν, τανυήκεας ὄζους, οἷον ταναοὺς, ὡς κελαινεφές αἶμα. τὸ δὲ τανυήκεας ὡς εὐμήκεας. οὕτως ἀνεγνώσθη. εἶπομεν δὲ ἐν ἐτέροις καὶ τὴν ἀφορμὴν.

769. *λείπει γίνεται.

774. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μεγάλ'. 15

*Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾱ ἐστὺφέλιξαν.

775. *Ἀρίσταρχος ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι, σὺν τῷ ν̄.

776. *ἐπὶ τὸ μεγαλωστί βραχὺ διασταλτέον.

κεῖτο μέγας μεγαλωστί] ὁ ἀστερίσκος, ὅτι εἰς τὴν δευτέραν νέκυϊαν (Od. 24, 40), μετὰκειται, οὐχ ὑγιῶς. καὶ ὅτι Ἰακῶς 20 λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος, πρὸς τὸ “ ἐν καρὸς αἴση ” (Π. 9, 378), ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐν κηρὸς μοῖρα.

779. βουλευτόνδε] ἐπὶ τὴν ἐσπέραν, καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

789. δεινὸς ὁ μὲν τόν] ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ περὶ 25 αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς αὐτόν.

793. *κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων] ἐντεῦθεν ἔστιν ὄραν τὴν προσπάθειαν τοῦ ποιητοῦ, ὅτι τὴν ἀριστείαν τοῦ Ἐκτορος τῷ Ἀπόλλωνι περιτίθησιν.

797. ἵππόκομον] τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἐνθάδε· ὅταν δὲ ἐπὶ 30 τοῦ κομοῦντος τὸν ἵππον, τότε πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. προεῖρηται δὲ

1. *ὡς καὶ—δυσπέμφελος εἶναι] om.

6. *παραβολὴ] παραγωγὴ

7. *ἰδεῖν] ἰδῖαν

17. Ἀρίσταρχος] ἀριστ. Ἀριστοφάνης La Roche Textor. p. 393.

23. Idem schol. in marg. inter. omisso ἐπὶ τὴν ἐσπέραν

24. τῶν ἔργων additum ex scholio marg. inter.

25. ἐκ—αὐτόν Friedl.] ἐκ τοῦ πρὸς αὐτόν εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ

περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ὡς ἐν τῷ κυπαρισσόκομος καὶ οὐλόκομος προπαροξυνομένοις ἢ κόμη ἔγκειται.

801. *ὅτι τὸ πᾶν ἀντὶ τοῦ ὅλον.

*οὕτω πᾶν δέ οἱ. ἐν δέ τισι τῷ δέ οἱ.

807. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει σχεδὸν οὕτως Δάρδανος ἀνήρ. 5 ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐκ βολῆς τέτρωται, ὡς διὰ τῶν ἐξῆς δείκνυται “ὡς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος” (812).

810. ποτε] διὰ τοῦ τ αἰ Ἄριστάρχου, καὶ γὰρ δὴ τότε, ὡς τῶν τότε μελετώντων τὴν τοιαύτην ἀσκησιν ὥστε τὸν ἀντελαύνοντα ἀνα-
τρέψαι ἀπὸ τοῦ ὀχήματος. 10

ὅτι σύνθηες ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἀρματομαχεῖν, ἐσφαιρωμένοις δό-
ρασι χρωμένους, καὶ ἀνατρέπειν ἐκ τῶν ὀχημάτων. ὁ δὲ Διονύσιος οὐκ ἐπὶ μελέτης, ἀλλ’ ὅτι ἀνεῖλεν πρὸ τῶν ἀγώνων καὶ πρῶτος εἰς πόλεμον παραγενόμενος.

811. *τὸ σὺν ὄχεσφιν ἑκατέροις δύναται προσδιδίσθαι. 15

812. ὅτι βέβληται καὶ οὐκ οὐτασται, ὡς Ζηνόδοτος. βέλος γούν κέκληκε διὰ τὸ βεβλῆσθαι. καὶ πρὸς τὴν ἀποστροφὴν.

819. *ὅτι ὁμολογον τῷ βεβλῆσθαι αὐτόν.

822. δούπησεν] ὅτι ἐκ τῶν τοιούτων ἀπεδέξαντο οἱ γλωσσογράφοι τὸ δουπηῆσαι ἐν ἀνθ’ ἐνὸς ἀντὶ τοῦ ἀποθανεῖν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὐκ 20 ἐπὶ παντὸς θανάτου τάσσει τὴν λέξιν, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ πιπτόντων διὰ τὸν παρακολουθοῦντα ψόφον ἐκ τῶν ὄπλων.

827. πέφνοντα] ὡς τέμνοντα οὕτως καὶ Ἄρισταρχος. ὁ δὲ Τυραννίων παροξύνει ὡς λαβόντα, δεύτερον ἀόριστον ἐκδεχόμενος. οὕτως δὲ καὶ τὴν εὐθεῖαν ὀξύνει (“κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ 25 καταπεφών” Π. 17, 539), τοῦ Ἄριστάρχου βαρύνοντος. καί μοι δοκεῖ ὁ Τυραννίων λόγῳ ὑγιεῖ χρῆσθαι. εἰ γὰρ πέφνω πέφνεις πέφνει οὐ λέγομεν, ὑποτακτικῶς δὲ πέφνω πέφνης πέφνη καὶ “πέφνε γὰρ Ὀθρυνῆα” (Π. 13, 363), καὶ ἔστι δεύτερος ἀόριστος ὡς ἔλαβε λάβω λάβης λάβη, δῆλον ὅτι ὀφείλομεν καὶ τὴν μετοχὴν ὀξύνειν. ὁ 30 μέντοι Ἄρισταρχος καὶ τῷ χαρακτῆρι τῆς φωνῆς ἐπέισθη, καὶ οὕτως ἐβάρυνεν. ἐπεὶ γὰρ αἰ εἰς ἄνω λέγουσαι μετοχαί, ἔχουσαι πρὸ τοῦ ἄνω

9. ἀνατρέψαι Bekkerus] ἀνα- ρεξεδέξαντο Cobetus.
στρέψαι 22. πιπτόντων Bekkerus] πυκτευ-

13. πρὸ τῶν ἀγώνων] πρῶτ’ ἀγών’ ὄντων

19. ἀπεδέξαντο] ἀπεκδέξαντο. πα- ψόφον Bekkerus] φόβον

σύμφωνον κατ' ἐπιπλοκὴν, ἥτοι ἐβαρύνοντο ἢ περιεσπῶντο, οὐδέποτε δὲ ὠξύνοντο, ὥσπερ ἔχει ἡ τέμνων κάμνων πίτνων, ἐδοκίμαζε καὶ τὴν πέφνων βαρύνειν, οὐχὶ ὠξύνειν. εἰ δὲ τις λέγοι διὰ τί γὰρ οὐ περιεσπᾶ, διδαχθήσεται ἐκ τῆς κλίσεως· οὐ γὰρ πεφνούντα ἐροῦμεν ἢ πεφνώντα ὡς νοοῦντα. οὕτως δὲ καὶ ἡ ἴσας μετοχὴ ἐβαρύνετο τῷ χαρα- 5 κτῆρι καὶ τῇ ποιότητι τοῦ στοιχείου, οὐ τῇ κλίσει τῇ τοῦ ἐνεστῶτος, ὥσπερ ἀπεδείξαμεν.

828. *ὅτι οὗτος μὲν οὔτασεν, ὁ δὲ Εὐφορβος βέβληκεν.

842. *οὕτως διὰ τοῦ ε, σε προσέφη.

847. τοιοῦτοι δ' εἴπερ] ἀξιομίμητον τὸ ἦθος· οὐ γὰρ κατεπλάγη 10 τὸν θάνατον, οὐ τὸ βάθος τῶν ἀλγηδόνων, οὐ τὴν ἐρημίαν τοῦ βοηθήσοντος, ἀλλ' ἔτι μεστός ἐστι φρυάγματος καὶ ἐρεθίζει μᾶλλον ἢ ἰκετεύει, ἀντιποιούμενος τῆς νίκης καὶ τελευτῶν.

850. πῶς τέσσαρας καταριθμήσας, Μοῖραν Ἀπόλλωνα Εὐφορβον Ἐκτορα, ἐπιφέρει σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις; ἔστι δὲ λέγειν 15 ὅτι τὴν Μοῖραν οὐ κατηρίθμησεν ὡς κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπικειμένην. ἔνιοι δὲ τὸ ἐξῆς οὕτως ἀποδιδοάσιν· ἀλλὰ με Μοῖρα ὅλῃ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός, ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος τρίτος· σὺ δέ με ἐξεναρίζεις. ἢ σὺ δέ με τρίτατος ἐξεναρίζεις, ἢ ἢ πολλοστός.

ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος] ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ζητούμενον· τέσσαρας γὰρ 20 προειπῶν ἐπιφέρει σὺ δέ με τρίτος. τὴν δὲ κοινὴν πᾶσι παρεπομένην Μοῖραν οὐκ ἀριθμεῖ, αὐτοὺς δὲ τοὺς ἐπενεγκόντας αὐτῷ χεῖρας.

854. *δαμέντ] ἐκ πλήρους τὸ δαμέντα Ἀρίσταρχος.

πόθεν ὁ Πάτροκλος οἶδεν ὅτι Ἀχιλλεὺς κτενεῖ τὸν Ἐκτορα, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς ἀκούσας παρὰ Θέτιδος; ὅτι κατ' Ἀρτέμωνα τὸν 25 Μιλήσιον ἐν τῷ περὶ ὀνειρῶν, ὅταν ἀθροισθῇ ἡ ψυχὴ ἐξ ὅλου τοῦ σώματος πρὸς τὸ ἐκκριθῆναι, μαντικωτάτη γίνεται. καὶ Πλάτων ἐν ἀπολογία Σωκράτους (p. 39 c) “καὶ γὰρ εἰμι ἐνταῦθα ἐν ᾧ μάλιστα ἄνθρωποι χρησιμωδοῦσιν, ὅταν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι.”

856. ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων] ὅτι πάντα τὰ μέλη ρέθη Ὀμηρος προσ- 30 αγορεύει. οἱ δὲ Αἰολεῖς μόνον τὸ πρόσωπον.

858. *διὰ τοῦ ἠ τὸ τεθνηῶτα Ἀρίσταρχος.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσωδίας Ἡρωδιανῶ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς. 35

5. ἡ ἴσας μετοχὴ Lehrsius] ἡ ἰ μετοχὴ 28. *ἀπολογία] ἀπολογίαις

ΕΙΣ ΤΗΝ Ρ.

1. *οὐδ' ἔλαθ'] καθ' ὑπερβατόν, οὐκ ἔλαθε δέ.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρείος υἱόν] Πατρόκλου πεσόντος πρώτος αἰσθεται Μενέλαος· φησὶ γὰρ “ὅς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς” (92). καὶ ὅτι ὁμότροποι· ἄμφω γὰρ ἦπιοι. ὁ δὲ Μενέλαος οὐ μόνον πρὸς 5 τοὺς ἀρχομένους ἦπιος ἦν, ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους, ὥστε Ἄδραστον ζωγρήσας σώζειν ἐβούλετο. ἢ ὅτι καὶ περὶ πάντα σπουδαῖος ὄραται, δεόντως τὸν Μενέλαον ἐν τῷ νῦν παρεισθήγαγε καιρῷ βοηθοῦντα καὶ ἀγωνιζόμενον, μάλιστα μὲν διὰ τὸ τετρωῆσθαι τοὺς ἀριστεῖς· ἔπειτα δὲ καὶ δίκαιον ἠγεῖτο τοὺς δι' αὐτὸν τελευτήσαντας 10 μὴ καταλιπεῖν, ἀλλὰ βοηθεῖν παντὶ σθένει.

2. *Τρώεσσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων δαμασθεῖς.

ἀμφίβολον πότερον Τρώεσσι συνήθως κατὰ ἐναλλαγὴν πτώσεως παρείληπται, ἀντὶ τοῦ Τρώων, ὡς, “Αἴαντι δὲ μάλιστα” (Π. 14, 459) ἀντὶ τοῦ Αἴαντος· καὶ ἔστι δαμείς ἐν Τρώων δηϊότητι, ἐν τῇ 15 τῶν Τρώων μάχῃ, ἢ ὡς τὸ “ἦν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλλῆϊ δαμασθεῖς” (Π. 22, 55), οὕτως Τρώεσσι δαμασθεῖς ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων δαμείς δὲ δαμασθεῖς. ἢ αὐτὸ δὲ τοῦτο διχῶς, ἦτοι ἐπιπεσόντων πάντων τῶν Τρώων δαμείς, ἢ ὑφ' Ἐκτορος, ὥστε τὸ ἐνικὸν πληθυντικῶς ἐξενηρέχθαι· καὶ Τρῶας κατὰ τὸ πληθυντικὸν ἔφη τὸν 20 τε Ἐκτορα καὶ τὸν Εὐφορβον· ὑφ' οὗ μὲν γὰρ ἐβλήθη, ὑφ' οὗ δὲ οὐτάσθη.

4. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν'] τὸ σημεῖον πρὸς τὸ “ὅς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκος” (Π. 1, 37). πόρταξ δὲ καὶ πόρτις τὰ νέα τῶν βοῶν ἔκγονα, διὰ τὸ σκιρτητικὰ εἶναι· τὸ δὲ αὐτὸ πόρτις καὶ πόρις. ὅρα 25 δὲ καὶ τὰς ἐξωθεν αὐξήσεις· οὐ γὰρ ἔφη, ὡς τις περὶ πόρτακι βοῦς ἔστηκεν, ἀλλὰ μήτηρ, τὸ φιλοστοργότατον ὄνομα.

5. κινυρῆ] ἢ οἰκτρόφωνος· κινύρασθαι γὰρ τὸ θρηνεῖν. ὑφ' ἐν δὴ προενεκτέον πρωτοτόκος κινυρῆ, ἢ περὶ τὸν τόκον κινυρά. τὸ δὲ πρωτοτόκος, πρὸ τέλους ἢ ὀξεῖα· ἔστι γὰρ δραστικὸν καὶ μὴ ὑπο- 30 πίπτειν τοῖς τρόποις τοῖς προπαροξύνουσιν. τὸ δὲ προπαροξύνόμενον δηλοῖ τὴν πρώτως τεχθεῖσαν.

3. Π.—αἰσθεται] εὐ Π.—αἰσθά-
νεται

12. ὅτι addidit Cobetus.

16. ἢ addidit Friedl.

26. ὡς τις Vill.] ὅστις

28. οἰκτρόφωνος Vill.] οἰστρόφω-

νος

32. πρώτως Vill.] πρώτως

δὲ ἐξῆς, ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω ἐς πληθὺν ἰέναι, πρὶν
τι κακὸν παθεῖν. διὰ μέσου δὲ τὰ λοιπά.

32. *πιστὸν τὸ παίδευμα, καὶ πολλῆς ὠφελείας περιεκτικόν.

πρὶν τι κακὸν παθεῖν, ρεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω] φιλόσοφος ἢ
γνώμη. ὁ ἄφρων μετὰ τὸ περιπεσεῖν ἀμαρτήματι γινώσκει ὅτι 5
κακῶς ἔπραξεν· ὁ δὲ φρόνιμος προπερισκέπτεται καὶ προπερινοεῖ τὰ
ἐσόμενα· διὸ ἐκλέγεται τὸ συμφέρον, ἵνα μὴ ἀμάρτη μηδὲ μετανοῇ
γενομένος ἐν κακῷ. διὰ τοῦτο ὁ μὲν Προμηθεὺς, φρόνιμος δαίμων, ὁ
δὲ Ἐπιμηθεὺς φαῦλος· μετανοεῖ γὰρ ὅτ' οὐδὲν ὄφελος. ὅτι δὲ εἰς
παροιμίαν παραδεδόται, λέγει καὶ Πλάτων οὕτως δῆ. “καὶ σοὶ λέγω, 10
ὦ Ἀγάθων, μὴ ἔξαπατᾶσθαι ὑπὸ τούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθη-
μάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον
παθόντα γῶναι” (Conviv. p. 222 b).

35. γνωτὸν ἐμὸν] ὅτι ἰδίως ἐξενήνοχεν· ἔστι γὰρ μάλα τίσεις
περὶ τοῦ ἐμοῦ γνωτοῦ δίκας περὶ οὗ ἔπεφνες ἀδελφοῦ, τίσεις μου τὸν 15
ἀδελφόν.

36. *ὁμοῖον τῷ “καὶ δόμος ἡμιτελής” (Π. 2, 701).

37. ἀρητόν] ἦτοι βλαπτικόν, παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλάβην, ἢ
κατάρατον, ἢ ἀπευκτόν, ἢ αἰεὶ ῥητόν, αἰεὶ διὰ μνήμης ἐσόμενον.

ἄλλως. ἐτέρως διαστεῖλαι ἔστιν, ἀρητόν, ἐν εὐχῆς μέρει καθε- 20
στῶτα σὺ πένθος ἔθηκας, ἢ ἢ κατ' ἀρσενικὴν αἰτιατικὴν ἐπὶ τοῦ
Ἵπερήνορος, τὸν ἀρητόν. ἢ οὕτως, εἰς τοῦτο αὐτοὺς κατέστησας
ᾧστε εὐχὴν ἠγεῖσθαι τὸ θρηνεῖν τὸν ἑαυτῶν παῖδα, καὶ ἔχειν ἐξουσίαν
σχολάζειν γούσι καὶ θρήνοις.

*τὰ εἰς τὸς ῥηματικά, παραληγόμενα τῷ ἦ, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, 25
ὀξύνεσθαι θέλει.

38. κατάπαυμα γενοίμην] καταπαύσαιμι δ' ἂν τοῦ θρήνου τοὺς
ἀθλίους γονέας τοῦ Ἵπερήνορος, εἰ ἀνελῶ σε καὶ κατατομήσας δώσω
τὴν κεφαλὴν σου καὶ τὰ ὄπλα αὐτοῖς.

*περισπαστέον τὸν ἦ· βεβαιωτικὸς γάρ.

30

*ὅτι δειλοῖσιν εἶπεν ἀντὶ τοῦ δειλαίοις.

40. *Φρόντιδι] ἢ μήτηρ ἐστὶν αὐτοῦ Φρόντις ὡς Θέτις.

10. καὶ σοὶ] καὶ σὺ
12. γνόντα] γῶντα
15. ἀδελφοῦ delevit Vill. Fried-
laenderus haec sic redintegrat
περὶ τοῦτου δν ἔπεφνες, ἀνθ' οὗ εἶρηκε

τίσεις μου τὸν ἀδελφόν.
17. τῷ Vill.] τὸ
20. ἐτέρως] ἐκατέρως Friedl.
22. αὐτοῦς Friedl.] αὐτὸν
30. γάρ addidit Cobetus.

Φρόντιδι ὡς Ἡλιδι. οὕτως Τυρανίων, καὶ ἐπέισθη ἢ παραδοσις. ὁ μέντοι καὶ ὄξυτενέϊ τὸ φροντίς· τὰ γὰρ εἰς τις λήγοντα θηλυκὰ δυσύλλαβα, μὴ ὄντα ἐπιθετικά, παραληγόμενα δὲ τῷ ὀ ἦτοι μόνῃ ἢ σὺν ἐτέρῳ φωνήεντι, ὄξύνεσθαι θέλει, κοιτίς Προιτίς φροντίς, οὔτις τὸ ζῶν παρ' Ἀλκμᾶνι. οὕτως οὖν καὶ φροντίς, εἰ μὴ ἄρα, ἐπεὶ 5 κύριον τοῦτο, καὶ βαρυτονθήσεται. οὐ μάχεται τὸ πόρτις· καὶ γὰρ χωρὶς τοῦ τ "πόριες περὶ βουῆς ἀγελαίας" (Od. 10, 410). μὴ ὄντα ἐπιθετικά πρόσκειται διὰ τὸ πότις, ᾧ παράκειται τὸ πότης.

41. ἀλλ' οὐ μὰν] τὸ ἔργον οὐκέτι ἀπείρατον ἔσται οὐδὲ ἄμαχον, ὥστε ἢ ἀλκὴν ἐπιδείξασθαι ἢ φυγῆν. κατ' ἓνα δὲ τῶν ἵπομημάτων 10 διὰ τοῦ π, ἐπὶ δηρὸν, ὁμοίως τῷ "ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν" (Il. 9, 415).

42. διὰ μέσου τὸ οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος, τὸ δὲ ἐξῆς ἀπείρητος πόνος ἔσται ἢτ' ἀλκῆς ἢτε φόβοιο, ἴσον πειρασόμενα ἦτι ἀνδρείας ἢ φυγῆς. οὕτως Νικάνωρ. 15

* ἢτ' ἀλκῆς ἢτε φόβοιο] Ἀρίσταρχος ἀμφότερα διὰ τοῦ δ, ἢδ' ἀλκῆς ἢδὲ φόβοιο.

44. * οὕτως Ἀρίσταρχος χαλκός, ἄλλοι δὲ χαλκόν.

47. στομάχοιο θέμεθλα] στομάχου θέμεθλα οὐ λέγει τὸ στόμα τῆς κυλίας, καθάπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ τὸν βρόγχον, ἴσον τὰ ἔσχατα 20 μέρη τοῦ λαιμοῦ. ἐπιφέρει γοῦν "ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος." θέμεθλα δὲ ἢ θέσις.

48. πρὸς τὸ αὐτός· οὐ γὰρ ἔστι περὶ ἐτέρου ὁ λόγος. ὅμοιον τῷ "ὁ δ' ἐρεύγετο οἶνοβαρείων" (Od. 9, 374), ἕτερός τις οὐκ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύκλωψ. 25

Βαρείη] τοῦ πράγματός ἐστι τὸ ἐπίθετον· βαρείαν γὰρ χεῖρα τὴν μετὰ βίας ἐρείδουσιν τὸ δόρυ φησὶ, συνεπιβαρίνας τὴν χεῖρα τῷ δόρατι.

49. δι' αὐχένος] τοῦτο ἀποδεικτικόν ἐστι τοῦ στόμαχον λέγειν τὸν βρόγχον· εἰ γὰρ τὸ στόμα τῆς κυλίας ἐπεπλήγει, οὐκ ἂν ἀντι- 30 κρὺς διὰ τοῦ αὐχένος τὸ δόρυ ἐφέρετο.

50. * παραμυθίαν μεγίστην εἰσφέρει τοῖς λυπουμένοις ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου.

13. οὐδ' ἔτ'] In textu est οὐδέ τ' Ἀρίσταρχος. In margine exteriori

18. οὕτως Ἀρίσταρχος χαλκός] adscriptum χαλκός, subscripto π.
Hoc ordine A, non χαλκός οὕτως

51. Χαρίτεσσι ὁμοῖαι] ἀντὶ τοῦ ταῖς τῶν Χαρίτων κόμαις ἴσοι. ἀπίθανον δὲ ἔστιν ἀμόρφωτος γὰρ ἡ κόμη, εἰ μὴ οὕτως. Μακεδόνες δὲ καὶ Κύπριοι χάριτας λέγουσι τὰς συνεστραμμένας καὶ οὐλας μυρσίνας, ἃς φαμεν στεφανίτιδας.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Χαρίτεσσι μέλαιναι ἀδιανόητον ποιῶν. 5 οὐκ εἰκῆ ἡ ἐπεξεργασία τῆς κόμης, ἀλλ' ἐπεὶ περὶ τῶν Πατρόκλου τριχῶν εἶπεν “ μιάνησαν δὲ ἔθειραι ” (Π. 16, 795) εἰς ἐκδικίαν καὶ παραμυθίαν, ὡς εἶποι τις, παρέλαβε καὶ τὴν εὐμορφον κόμην.

52. οἱ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἐσφῆκοντο] οἱ ὑπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συνεσφιγμένοι ἦσαν. τινὲς δὲ θέλουσι λείπειν τὸ ὥς· ἀλλὰ 10 λαμβάνουσιν οἱ βάρβαροι οὐκ ἐπὶ καλλωπισμῷ φέροντες τὸν χρυσόν, ἀλλὰ λάφυρα τοῖς πολεμίοις.

54. *οἰοπόλω] ἐν ᾧ μόνος τις πωλεῖται.

Ποσειδῶν καὶ Ἀθηᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονείκουν· καὶ Ποσειδῶν μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κρούσας τῇ τριαίνῃ 15 κῦμα θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι, Ἀθηᾶ δὲ ἐλαίαν· κριτῆς δὲ αὐτῶν γενόμενος Κέκροψ ὁ τῶν τόπων τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς τῇ θεῷ προσέειπε τὴν χώραν, εἰπὼν ὅτι θάλασσα μὲν ἔστι πανταχοῦ, τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἴδιον Ἀθηᾶς. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχου.

ἀναβέβρυχεν] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ὁ ἀναβέβρυχεν, ὡς ἐκεῖ 20 “ ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ” (Od. 12, 240).

64. *λαφύσσει] λάπτει. τῶν δὲ κατὰ μίμησιν ἡ λέξις.

65. δηῶν] περισπαστέον, ἐπεὶ καὶ ἐν ἐτέροις λέγει κατὰ διαίρεσιν σὺν τῷ ὁ “ ἔγχεϊ δηῖόν ” (Π. 18, 195). γέγονε δὲ παρὰ τὸ δῆϊος· διὸ καὶ σὺν τῷ ἰ γράφεται τὸ δηῶν.

* καὶ δῆϊοι οἱ πολέμιοι.

66. ἰύζουσιν οἱ νομῆες· οἱ δὲ κύνες ὑλακτοῦσιν.

70. ἔνθα κε ρεῖα φέροι] ὅτι τοὺς χρόνους ἐνήλλαχε καὶ τὰ ρήματα· ἔδει γὰρ φάναι, τότε δ' ἂν ρηϊδίως ἔφερον.

71. *τὸ ἀγάσασατο νῦν ἀντὶ τοῦ ἐφθόνησεν, οὐκ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασεν. 30

73. ἀνέρι εἰσάμενος] ὅτι τοῦτον τὸν Μέντην ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ οὐ παραδεδωκεν, ἀλλὰ Εὐφήμον μόνον (“ Εὐφήμος δ' ἀρχὸς

7. ἐκδικίαν—παρέλαβε Cobetus]

ἐκδικίας—παρέβαλε

8. εὐμορφον] Εὐφόρβου Cobetus.

15. * τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς] τῆς Ἀττικῆς τῆς ἀκροπόλεως

16. * ἀναδοθῆναι] om.

19. * ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχου] om.

30. τὸ] ὅτι τὸ Cobetus. οὐκ Friedl.] καὶ

Κικόνων ἦν αἰχμητάων” (Π. 2, 864), ὡς ἂν πλείοσιν ἡγεμόσι χρωμένων. ἴσως δ' ἀμοιβῶς ἦν νεωστὶ ἦκων. καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα ὁμώνυμον Μέντην* ἕτερος γὰρ Ταφίων βασιλεύς. Μέντης δὲ ὁ μενετικὸς ἐν τοῖς πολέμοις.

75. *Ἐκτορ] μετὰ τὸ ὄνομα στικτέον* προσαγορευτικὴ γὰρ ἐστὶ. 5
τὸ δὲ ἀκίχητά φασι Ποσειδώνιον τὸν Ἀριστάρχου ἀναγνωστὴν τοῖς ἐξῆς προσνέμειν, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀποδέχεσθαι.

80. Πατρόκλω περιβάς] πρὸς τὴν περίβασιν. Τρῶς ἄρα ὁ Εὐφορβος. ἀλλὰ καὶ Δάρδανος* οἱ ἄρα Δάρδανοι Τρῶες. καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ τὸν ἐν τοῖς Τρωσὶν ἄριστον* οὐ γὰρ ἐστὶν ὡς “Μυρμιδόνων τὸν 10 ἄριστον” (Π. 18, 10).

86. *ὅτι παρητυμολόγησεν τὸ ὄνομα.

88. *μετὰ τὸ κεκληγῶς βραχὺ διασταλτέον* μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει.

91. *τὸ ἐξῆς ἐστὶ καταλίπω* διὸ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν. 15

92. ὅτι ἡ τιμὴ ἀντὶ τῆς τιμωρίας καὶ νῦν (Π. 1, 159) τέτακται* ἔνεκα ἐμοῦ κεῖται τιμωρούμενος τοὺς Τρῶας.

93. *νεμεσῆσεται] ἀντὶ τοῦ νεμεσῆσῃται, μέμψῃται.

94, 95. *ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ αἰδεσθεῖς, στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολλοί* ὁ γὰρ λόγος ἐλλιπής ἐστὶ, λείποντος τοῦ εὐλαβοῦμαι ἢ 20 τινος τοιοῦτου, ὡς καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις “μή τίς μοι Δαναῶν” ἐστὶ γὰρ τὸ πλήρες, εὐλαβοῦμαι μή με τῶν Ἑλλήνων μέμψῃταιί τις. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐνθάδε· ἐὰν δὲ μόνος ᾖ* Ἐκτορι καὶ Τρωσὶ μάχωμαι αἰδεσθεῖς, εὐλαβοῦμαι μή πῶς με περιστήσω* ἓνα πολλοὶ ὄντες. 25

95. *Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἦ, περιστήωσι.

*προσληπτέον τὸ εὐλαβοῦμαι.

96. εἰς τὸ πιθανὴν γενέσθαι τὴν ἀναχώρησιν προκατασκευάζει.

98. ὅπουτ' ἀνήρ] ὅτε ἀνὴρ βούλεται ἀνδρὶ μάχεσθαι ἢ θεὸς τιμᾶ, πρὸς θεὸν μάχεται. 30

πῶς ἅμα πρὸς δαίμονα καὶ ἅμα φωτὶ μάχεσθαι; ἀλλὰ τὸ πρὸς δαίμονα τοιοῦτόν ἐστὶν ὡς λέγομεν πρὸς κύμα, ἐναντιούμενος δαίμων* ὁ γὰρ φωτὶ μαχόμενος τῷ ὑπὸ θεῶν τιμωμένῳ ἢ ὑπὸ θεῶν ἀγαπωμένῳ αὐτῷ τῷ θεῷ μάχεται τῷ ἐκείνον στέργοντι. ὁ Πίνδαρος ἴσον μὲν θεὸν ἀνδρα τε φίλον ὑποτρέσαι ἐκέλευσεν, ἐπ' ἴσης τόν τε θεὸν 35

2. καὶ πρὸς Cobetus] καὶ γὰρ πρὸς

καὶ τὸν φίλον θεῶ ἄνδρα θεοφιλή. “ μὴ θαύμαζε γάρ ” φησὶν ὁ Πλάτων(?) “ εἰ ἰέρακες μὲν καὶ ἴβεις ἔχουσι τοὺς ὑπερασπίζοντας θεοὺς, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ οὐκ ἂν τις ὑπερασπίσαι.”

ἄλλως. οὐκ ἄρα τῶ πολέμῳ οὐδὲ τοῖς Τρωσὶν ὑποχωρεῖ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἐναντιοῦσθαι οὐ βούλεται. τὸ δὲ τῆς διανοίας οὕτως· τῶ 5 φῶτι ὄν κε θεὸς τιμᾶ, πρὸς δαίμονά ἐστι μάχεσθαι.

ἢ ὑποστιγμὴ μετὰ τὸ τιμᾶ. ὁ δὲ λόγος, ὅπότ' ἂν τις βούληται παρὰ θεοῦ γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ὀφείλει ταχέως αὐτῶ κακὸν ἐπέρχεσθαι. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τοῦ παρὰ θεοῦ γνώμην, ὡς καὶ “ πρὸς δαίμονά περ εἰ πως ἐρυσαιμέθα ” (104). 10

101. *χωρήσαντ'] ἀντὶ τοῦ παραχωρήσαντα, ὑποχωρήσαντα.

103. *ἰόντες] Ζηνόδοτος ἰόντε δυϊκῶς.

105. κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη] ὡς ἐν κακοῖς τοῦτ' ἂν εἶη φέρτατον τὸ ρύσασθαι τὸν νεκρὸν τῶ Ἀχιλλεῖ.

ἄλλως. ἐὰν πρὸς τῇ ἀναιρέσει καὶ τὴν τοῦ σώματος αἰκίαν ὑπο- 15 μείη ὁ Πάτροκλος.

ἄλλως. τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἶη τὸ ἄριστον. ἢ ἐκ πολλῶν τῶν προγεγονότων κακῶν τὸ ἄμεινον γένοιτο.

109. ὥστε λίς] οὐκ ἀσθενεῖ ζῶφ παρέβαλεν, οὐδὲ τῶ εἰωθότι φεύγειν, ἀλλὰ τῶ ἀλκιμωτάτῳ, ὃν φησὶν οὐκ ἀδικεῖσθαι τι πρὸς τῶν 20 ἀμυνομένων, δρᾶσαι δὲ κωλύεσθαι.

110. δίωνται ὡς λέγωνται. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δῆμι ἢ κλίσσις παρ' αὐτῶ.

*οὕτως διένται ὡς τίθενται. μέμνηται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῶ μ'.

112. ὅτι τὴν κατὰ ἀγρὸν ἔπαυλιν μέσσαυλον· οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν 25 μέσσην θύραν τῆς αὐλῆς, τὴν διορίζουσαν τὴν τε γυναικωνίτιν καὶ τὸν ἀνδρῶνα. τὸ δὲ παχνοῦται πῆγνυται, φρίσσει, ἀπὸ τῆς μάχης διὰ τὴν αὐλήν.

115. παπταίνων Ἀἴαντα μέγαν] ὅτι πάλιν μέγαν εἶπε τὸν Τελαμῶνος Ἀἴαντα κατὰ σύγκρισιν τοῦ Ὀϊλιάδου· ἐκεῖνος γὰρ μικρό- 30 τερος· “ μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμῶνιος ” (Π. 2, 528).

121. προσέθηκεν Ἀχιλλεῖ εἰς μείζονα προτροπὴν· καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἦν τῶ Ἀἴαντι μάλιστα ὑπὸ Ἀχιλλέως καταγνωσθῆναι, μεθ' ὃν ἦν αὐτὸς ἄριστος.

10. περ] om.

15. αἰκίαν] αἰκίαν hic et p. 130, 19. νης—λύπην Lehrslius.

27. μάχης (*πάχνης)—αὐλήν] πάχ-

125. "Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον] ἔτι ἔοικε παρεπιτιμῶντι ὁ Ἀρίσταρχος τῷ Ὀμήρῳ" οὐ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ Ἐκτωρ ἀ σκυλεύσας τὸν Πάτροκλον, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ περιόντος ἀφείλετο τὰ ὄπλα οὕτως Ἀπόλλων, ὁ δὲ αὐτὸν γυμνὸν ἔτρωσε· "λύσε δὲ οἱ θῶρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων" (Π. 16, 793). ὁ δὲ Διονύσιος τὸ σημεῖόν 5 φησιν, ὅτι ἤλλακται πῶσις "Πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήν-
ρα" ἀντὶ τοῦ Πατρόκλου.

126. ὅτι νῦν οἰκείως ἔχει τὴν ὄρεξιν ταύτην ὁ Ἐκτωρ ἔλκειν, ἵνα ἀφέληται τὴν κεφαλὴν, τὸ δὲ σῶμα τοῖς κυσὶ ρίψῃ· οὐδέπω γὰρ ὁ 10 Γλαῦκος ἄνειδισεν αὐτὸν ὡς ἀμελοῦντα τῶν συμμάχων, ὅτι τὸ Σαρπηδόνης σῶμα ὑπὸ τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφήκε γενέσθαι. δεῖν οὖν πολε-
μήσαντα καὶ ἀνθελκύσαντα τὸν Πάτροκλον ῥυσίασαι, μέχρι ἂν ἀποδῶσιν ἐκεῖνοι τὸν νεκρὸν τοῦ Σαρπηδόνης καὶ τὰ τεύχη, ἀντικο-
μιζόμενοι τὸν Πάτροκλον· δοκοῦσι γὰρ τὸν Σαρπηδόνα ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἦρθαι καὶ κείσθαι ἐπὶ τῶν νεῶν, οὐκ εἰδότες ὅτι ὑπὸ Ἀπόλ- 15
λωνος εἰς Λυκίαν ἀναρπασθεὶς ἀποκεκόμισται. ὁ δὲ Ὀμηρος, ἵν' ἐπιφανῆ τὸν ἀγῶνα ποιήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ σώματος Πατρόκλου, ταῦτα ἰπέθετο· οἱ τε γὰρ Τρῶες ὡς ὑπὲρ Σαρπηδόνης κινδυνεύειν κρίνουσιν,
οἱ τε Ἀχαιοὶ τὸν Σαρπηδόνα οὐκ ἔχοντες μάχονται ὑπὲρ τῆς αἰκίας
τοῦ Πατρόκλου· χαλεπὴ ἢ αἰκία, καὶ συγγνωστὸς ὁ Ἀχιλλεὺς αἰκι- 20
ζόμενος τὸν Ἐκτορα ἐπ' ἐκδικίᾳ τοῦ φίλου· χαλεπότερον γὰρ τὸ
ἄρξαι τινὸς ἀδικήματος.

132. Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ] οὗτος ὥσπερ τεῖχος εἰς σκέπη
τῷ σώματι τοῦ Πατρόκλου τὸ σάκος προβέβληται.

133. * οὕτω χωρὶς τοῦ ἰ ἐστήκει.

25

1. ὅτι ἔοικε παρεπιτιμῶντι ὁ Ἀρίσταρχος τῷ Ὀμήρῳ] Verba ex alio scholio perduto (fortasse Porphyrii) inepte illata, ut monuit Lehrsus in Aristarcho p. 15 (17). Nam Aristicum hoc potius dixisse videri ἢ διπλῆ πρὸς τὸ δοκοῦν μάχεσθαι, ut ad 6, 265. 11, 51.

3. οὕτως] πρώτως Friedlaenderus.

21. ἐπ' ἐκδικίᾳ scripsi pro ὑπεκδικίᾳ, vocabulo nusquam lecto. Similiter scriptores in Thes. vol. 3 p. 397 citati, Apollodorus 3, 7,

6, 1. γενόμενοι δὲ ἐξαιφνης οἱ παῖδες τέλειοι ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήεσαν. Charito 7, 1 p. 153, 3. ἂν γὰρ διανοῆ (τρόπον θανάτου) φέρει μὲν τινα φθόνον βασιλεῖ—οὐ μεγάλην δὲ ἐκδικίαν ὡν πεπόθημεν. Inscr. ap. Boeckh. vol. 1 p. 428, 43. ἐκδικία γένοιτο. Quibus quartus accedit testis scholiasta ipse supra p. 127, 7. ἐπεὶ περὶ τῶν Πατρόκλου τριχῶν εἶπεν "μᾶνθησαν δὲ ἔθειραι" (Π. 16, 795) εἰς ἐκδικίαν καὶ παραμυθίαν.

25. οὕτω Cobetus] ὁ

ἐπὶ μὲν τῆς Μενελάου εἰκόνας τὴν φιλοστοργίαν τῆς βοῶς παρέλαβεν, ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Αἴαντος τὸ ἄλκιμον.

134, 135, 136. παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἐν τῇ Χίᾳ οὐκ ἦσαν οἱ γ' στίχοι, ἴσως, φασὶν ἔνιοι, ὅτι οἱ ἄρσενες λέοντες οὐ σκυμναγωγῶσιν, ἀλλὰ θήλειαι μόναι. κατὰ δὲ τὸ ἄρσενικὸν καὶ ἐπὶ τῆς θηλείας 5 τέτακται ὁ λέων, καὶ ἔστιν ἐπίκοινον. ἔστι γὰρ τινα ὀνόματα ἄρσενικὰ ἃ καὶ ἐπὶ θηλυκῶν τάσσεται, καὶ θηλυκὰ ἃ καὶ ἐπ' ἄρσενικῶν, οἷον ἰέραξ μὲν καὶ ἐπ' ἄρσενος καὶ θηλείας τάσσεται, πάρδαλις δὲ θηλυκὸν ὄνομα καὶ ἐπ' ἄρσενικοῦ τίθεται. οὐκοῦν κατὰ μὲν τὴν ἡμετέραν συνήθειαν λέων μὲν λέγεται ὁ ἄρσην, λέαινα δὲ ἡ θήλεια· κατὰ 10 δὲ τὸν Ὅμηρον μήπω τὴν λέαιναν εἰθίσται, ἀλλὰ τὸ ἄρσενικὸν μόνον· διὸ εἰπεῖν ἄρσενικῶ ἄρθρω χρώμενον “ὦ ῥά τε νῆπι ἄγοντι,” οὐχὶ “ἦ ῥά τε νῆπι ἀγούση.” ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἐκ τούτου πλανηθεὶς φῆθη καὶ τὸν ἄρσενον σκυμναγωγεῖν. τὸ μέγεθος δὲ Αἴαντος ὑποφαίνει ἢ παραβολή. 15

135. *ἐπακτῆρες] κυνηγοί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας.

136. ἐπισκύνιον] τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος, ἦτοι τὸ τοῦ δέρματος συνοφρύωμα τοῦ μετώπου. ὅθεν καὶ σκύζεσθαι τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις.

ἰστορήται τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀληθείας· φασὶ γὰρ, ὅταν ἐμπέσῃ λέων 20 ἔχων σκύμνους, μαχόμενον αὐτὸν πρὸς τοὺς κυνηγοὺς κατανεύειν καὶ καλύπτειν τὰ φάη, ὅπως μὴ θεωρῶν τὰ ἐπιφερόμενα βέλη δειλιάσας καταλίπῃ τὸ τέκνον.

ἔλκεται ἔφη ἀντὶ τοῦ ἔλκει. καλύπτων δὲ, ὁ λέων· διὸ καὶ 25 διὰ τοῦ ὦ γράφεσθαι συνεφώνουν ἅπασαι.

139. *ἐστήκει] οὕτως ἔξω τοῦ ἰ.

142. Ἐκτορ] μάλιστα τὸν Ἐκτορα ἔμελλε κινεῖν, καὶ τοῦτο ἦν ἀναγκαῖον τούτῳ πρώτῳ χρῆσθαι.

3. Male praefixum lemma ἐστήκει ὡς τίς τε λέων, quod est initium versus 133, non 134.

16. ἐπάγειν] *ἐπάγεισθαι πτ

24. καλύπτων] In textu καλύψων.

25. τοῦ ὦ Bekkerus] τοῦ ἰ

26. οὕτως addidit La Roche Teatikr. p. 244, ut supra p. 130, 25 οὕτω χωρὶς τοῦ ἰ ἐστήκει. Est ob-

servatio Didymi de Aristarchi scriptura, saepius in scholiis repetita, ut ad 4, 329. 367 ἐστήκει] οὕτως Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἐστήκει. 6, 373 ἐφειστήκει] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ἰ ἐφειστήκει. 11, 600. 12, 446. 18, 557. 22, 36. 23, 106. 691. Od. 11, 544. De quo pluribus dixit La Roche l. c.

143. φύξηλιν] παράγωγον ἀπὸ τοῦ φύξω μέλλοντος, φυγάδα ὄντα καὶ δειλόν. καὶ τὸ φεύγειν καὶ τὸ ἀλέασθαι ἔγκειται ἐν τῇ λέξει. περισπαστέον δὲ τὸν ἦ, εἴτε θαυμαστικῶς εἴτε βεβαιωτικῶς κείται.

144. *σαώσεις] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ σαώσης διὰ τοῦ ἦ. 5

149. διὰ τοῦ ῆ, μεθ' ὀμίλου. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ μεθ' ὀμίλου καὶ λόγον ἔχει ἀντὶ τοῦ ἔξω ὀμίλου.

150. ἀγνοοῦσι τὰ ψκονομημένα περὶ τοῦ Σαρπηδόου Ἀπόλλωνι.

151. ἔλωρ] ἢ διπλῆ, ὅτι τὰ ἐλώρια οὐκ ἔστι βρώματα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἐλκύσματα. 10

152. *πόλλ' ὄφελος] πολλαχῶς ὠφέλημα.

153. ὑπόνοια τοῖς Τρωσὶν ἐγένετο ὡς κυνοβρώτου τοῦ σώματος ἐσομένου, εἰ μὴ τὸν Πάτροκλον ἀνθελκύσαιεν καὶ ὑφ' αὐτοὺς ἔχοιεν εἰς ἀνταπόδοσιν τὴν περὶ Σαρπηδόου· ἄριστος γὰρ οὗτος, ὥστε μὴ ἀμεληθῆναι τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐξ οὗ συνέβαινε 15 ἀνταποδίδοσθαι τὸν Σαρπηδόνα. διὸ ἐπιφέρει “τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος Ἀργείων παρὰ νηυσί.”

*ὅτι Ζηνοδότος γράφει κύον ἔτλης. ἄλογον δέ.

154. ἦτοι ὑποστικτέον ἀνδρῶν, ἵνα στίζωμεν ἴμεν, ὃ δὲ λόγος εἶη, διόπερ εἴ τις μοι πεισθῆι τῶν Λυκίων, οἴκαδε πορευσόμεθα· ἢ 20 ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ ἴμεν, ἵν' ἦ ἀπαρέμφατον, ὃ δὲ δέ σύνδεσμος περισσεύη, Τροίῃ δέ, τοῦ λόγου τοιοῦτου γινομένου, διόπερ νῦν εἴ τις μοι πεισθῆι τῶν Λυκίων οἴκαδε ὑποστρέφειν, ἀπόλοιο ἂν ἡ Τροία.

155. τὸ πεφήσεται οὐκ ἔστιν ὅμοιον τῷ “πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν” (689), ἀλλὰ πεφήσεται ὄλεθρος φανήσεται. 25

161. *οὕτως διὰ τοῦ ἦ, τεθνηώς.

*καί μιν ἐρυσάιμεθα χάρμης] καὶ διὰ μάχης αὐτὸν ἐξελκύσαιμεν.

163. οὐκ ἴσασι οἱ περὶ τὸν Γλαῦκον εἰ ἀπικεκόμισται ὁ Σαρπηδὼν εἰς Λυκίαν ὑπὸ τοῦ ὕπνου καὶ τοῦ θανάτου· διὸ φησιν ἀντιρρ- 30 σιάσαι τὸν Πάτροκλον ἕως ἂν κομίσει τὸν Σαρπηδόνα.

*ὅτι ἐπὶ ἀψύχων τὸ ἀγοίμεθα.

1. ἀπὸ τοῦ φύξω μέλλοντος addit Bekkerus.

12. ὑπόνοια Cobetus] ὅτι ὑπόνοια

27. *ἐξελκύσαιμεν] ἐξελκύσωμεν

29. οὐκ Cobetus] ὅτι οὐκ

31. ἕως ἂν κομίσει] ὡς ἀνακομίσει Friedlaenderus.

διὰ τὸν Πάτροκλον ταχέως ἂν ἀπολυτρωθείη τὸ σῶμα τοῦ Σαρπηδόου. πῶς; διδάξει διὰ τῶν ἐπιφερομένων “ τοίου γὰρ θεράπον πέφατ' ἀνέρος.” οὐκ ἂν ἐναδιαφοροῖεν τῇ αἰκίᾳ τοῦ Πατρόκλου διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ὑπερέχοντος ἀνδρὸς θεράποντα, ἀλλὰ ταχέως ἂν ἀπολυτρώσαιεν τὸν Σαρπηδόνα, ἵνα καὶ αὐτοὶ κομίσωνται τὸν Πάτροκλον. 5

166. οὐκ ἐτάλασσας] οὐχ ὑπέμεινας. ἀπὸ τούτου καὶ τλήμων ὁ Ἵ�πομενητικός.

170. Γλαῦκε, τίη δὲ συ] πρὸς τὰ ρηθέντα οὐδὲν ἀποκρίνεται· ὡς ὑβρισμένοι γὰρ ἀγανακτεῖ.

* τίη Ἀττικῶς διὰ τί.

10

171. * ὦ πόποι] παρὰ Ζηνοδότῳ ὦ πέπον, οὐ κακῶς.

172. τῶν ὅσσοι Λυκίην] μεμείωκε τὴν ἔμφασιν, καὶ τὰ τοιαῦτα εἴθωθεν ἀθετεῖν ὁ Ἀρίσταρχος.

173. παρὰ Ζηνοδότῳ νῦν δέ σε, ἔξω τοῦ ὕ.

ὅτι νῦν μὲν ὀρθῶς ἔχει, ἐν δὲ τῇ Ξ (95) κακῶς ἐντεῦθεν μετενή- 15
νεκται.

174. μέ φης] ἀξιῶ ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀναγινώσκειν δυσυλλάβως ἐπὶ ἀορίστου χρόνου, ὁ μὲντοι Ἀλεξίων μονοσυλλάβως ἐπὶ ἐνεστώτος χρόνου. διὸ καὶ σὺν τῷ ἰ γράφεσθαι. τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ διάνοια. κἀγὼ δὲ συγκατατίθεμαι. διὸ ἐν τῇ συντάξει ἐγκλιτέον· 20
δξύνεται γὰρ ἐπὶ ἐνεστώτος χρόνου.

176. * αἰγιόχοιο] γράφεται ἡ ἐπερ ἀνδρός.

178. * παρὰ Ἀριστοφάνει τότε δ' αὐτός.

ὅτι ἀκαταλλήλως καὶ ἰδίως ἐπενήνοχε τὸ ὅτε δ' αὐτός· ἔδει γὰρ ἢ οὕτως εἰπεῖν, τότε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει, ἢ προσληπτέον ἔξωθεν τὸ 25
ἔστιν, ὥστε γίνεσθαι τὸ πλήρες ἔστι δ' ὅτε καὶ αὐτὸς ἐποτρύνει μάχεσθαι.

186. ὄφρ' ἂν ἐγὼν] προσεδόκησεν ἂν τις αὐτὸν δυσωπηθέντα τοὺς λόγους καὶ κινήθεται ἐπὶ τῷ πράγματι, οἷς αὐτὸς ἐπηγγέιλαιτο, ἐμμένειν. ὁ δὲ ἐπιλέλησται μὲν ἂν αὐτὸς εἶπεν, ἡμέληκε δὲ τῶν 30
ὄνειδῶν, περὶ δὲ τὸ κοσμεῖσθαι γίνεται.

οὗτος ἀλαζονεύεται μῆδὲν ἀξιόλογον δεδρακώς· διὸ ἐπιμελῶς

1. διὰ Bekkerus] οὐ	ἐνεστώτος ἂν (ἀντὶ τοῦ Cobetus) λέ-
3. αἰκία Vill.] αἰκία	γεις καὶ τὸ ἰ
12. μεμείωκε] ἀθετεῖται (ab Ari-	28. * αὐτὸν] om.
starcho) ὅτι μεμείωκε Cobetus.	30. * ἐμμένειν] μένειν
17. In marg. inter. οὕτως ἐπὶ	* αὐτός] om.

χαρακτηρίζει τοὺς βαρβάρους, τοιοῦτους παραδιδούς. ἐνταῦθα μὲν οὖν ὀρθῶς ἔχει τὰ λεγόμενα, ἀνωτέρω δὲ οὐκέτι· αὐτὸς γὰρ ἦν Ὁμηρος ἱστορῶν “Ἐκτωρ μὲν Πατρόκλοιο ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε’ ἀπηύρα, ἔλχ’ ἴν’ ἀπ’ ὤμοισιν” (126).

189. τὸ ἐξῆς ἐστὶ “θέων ἐκίχανεν ἑταίρους, ὦκα μάλα κραιπνοῖσι 5 ποσὶ μετασπών.” τούτέστι μετελθὼν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ σπῆσθαι καὶ ἔπεσθαι, μετ’ αὐτοὺς ἀκολουθήσας.

190. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μάλα, τῆλε.

οὐπω τῆλε] αὕτη αἰτία ἀποδέδοται τοῦ ὦκα αὐτοὺς κατειληφθαί οὐπω γὰρ ἦσαν τῆλε αὐτοῦ καὶ μακρὰν κεχωρισμένοι. 10

μετασπών] ὡς καταλαβών· ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. οὐδεμία δὲ μετοχὴ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι μὴ μόνη ἢ ἀέκων, περὶ ἧς ζητοῦμεν.

191. οἱ προτὶ ἄστου φέρον κλυτὰ τεύχεα] ἐάλωκεν οὗτος τῷ ἐξαιρέτῳ τῶν ὄπλων κάλλει, καὶ νυνὶ μετὰ πάσης σπουδῆς ἐπείγεται 15 καταλαβεῖν τοὺς φέροντας, μὴ φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν πορευθέντες. μετενόησε δὲ κρατούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας.

*Πηλείδαι] ἐν ἄλλῳ Πηλείωνος.

193. *ὅτι θηλυκῶς εἶπε τὴν Ἴλιον.

197. γηράς] ὅτι οὕτως εἰώθασιν σχηματίζειν, ἀντὶ τοῦ γηράσας. 20 περιπαθὲς δὲ τὸ δυστυχέστερον εὐρίσκεσθαι τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν.

201. ζητεῖ ὁ Ἑρωδιανὸς ἐν τῷ ἀ’ ὑπομνήματι τῷ περὶ παθῶν Διδύμου περὶ τοῦ ἄ δειλ’, πῶς δεῖ τονίζειν αὐτὸ, καὶ φησι, πολὺ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς ἀναγνώσεως, ἄ δειλ’ οὐδέ τί τοι θάνατος, ἢ ἄ δειλ’ οὐδέ τι τοι θάνατος. τὸ γὰρ πλήρες ἐστὶν 25 ἄ δειλέ· οὐ γὰρ, ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι, τοῦ δείλαιε ἀποκοπή· ἐν ἐτέροις γὰρ αὐτὸς λέγει “ἄ δειλῶ, τί νυ δάκρυ κατεΐβεται;” (Od. 21, 86). περιγέγραπται οὖν ἡ ὀξεῖα, εἶτα καὶ ἀνάπαυσις γέγονεν. ἄρά γε οὖν φυλαχθήσεται ἡ ὀξεῖα, ἢ ἐπεὶ περιγέγραπται τὸ φωνῆεν τῆς ὀξείας, περιγέγραπται καὶ ὁ τόνος; τὸ κρινόμενον ἐκεῖνο, ἵνα 30 ἐπιστάμενοι ἀναγνώμεν· ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἄπαξ περιγέγραπται τὸ φωνῆεν τὸ ἔχον τὴν ὀξεῖαν, ὁ τόνος γενέσθω τῆς προτέρας συλλαβῆς, οὐχὶ τῆς ἐπὶ τέλους.

14. ἐάλωκεν] θάλωκεν

εὐτυχέστερον

20. οὕτως εἰώθασιν σχηματίζειν]

22. τῷ περὶ Lehrsium] τοῦ περὶ

—~~haec delet Friedl.~~

27. δειλῶ—δάκρυ κατεΐβεται] δει-

21. δυστυχέστερον Bekkerus]

λοι—δάκρυα κατεΐβεται

ἄθλιον καλεῖ τὸν Ἔκτορα τῶν μελλόντων ἀνόητον ὄντα. ὁπότε οὖν παρεισῆγκται αὐτὸς ὁ Ζεὺς καταμεμφόμενος τοῦ Ἔκτορος τὴν ἀλαζονείαν, διδάσκει Ὅμηρος καθ' αὐτὸν ἕκαστον φρονεῖν καὶ μὴ τὰ μείζονα τῆς ἐκάστου φύσεως ἐπτοῆσθαι.

ἡ διπλή, ὅτι οὕτως εἶρηκε καταθύμιος, ἀντὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν ἅ ἐστιν, οὐ μεριμνᾷς περὶ τοῦ θανάτου. ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν καταθύμιον τὸ ἀρεστόν.

202. οὐχ οὕτως παρείληπται ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ τάσσομεν διστακτικῶς τὸ σχεδόν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. αἱ δὲ Ἀριστάρχου ὅς δὴ τοι σχεδὸν εἶσι. 10

204. ἐνθά] τὸν προσηνῆ, τὸν ἐναντίον τῷ ἀπηγεῖ. ὁ Ζωῖλος τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ (8, 200) “χαίρων οὐνεχ' ἑταῖρον ἐνθάεα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι” ὡς ὄνομα ὑπέλαβεν.

205. ἰδοὺ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς λέγει ὅτι Ἔκτωρ ἀφείλετο τὰ ὄπλα, αὐτῷ δὲ ἐπιτιμᾷ ὁ Ἀρίσταρχος. 15

ἄλλως. ἐπεὶ μὴ ἀνελὼν τὸν Πάτροκλον τὰ ὄπλα φορεῖ.

207. τῶν ποινήν] εἰ καὶ ἔμελλέ τις τῶν ἀκούοντων ὀργισθῆσθαι καὶ ἀγανακτῆσθαι ἐπὶ τῷ τὸν Ἔκτορα χρῆσθαι τοῖς ὄπλοις, μαθὼν δὲ ὅτι καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ φορέσει, κἂν ἠλέησε τὸν Ἔκτορα.

208. δέξεται] καὶ τοῦτο ἠθικόν, ὅτι οὐ φθάσει πρὸς τοὺς οἰκείους 20 καλλωπίζεσθαι τοῖς ὄπλοις, οὐπερ ἐπεθύμει ὁ Ἔκτωρ.

211. ὅτι ἐπιθετικῶς ἀπὸ τῆς Ἐννοῦς πολεμικῆς οὔσης ὁ Ἄρης Ἐννάλιος, ὡς καὶ Ἀρηΐός τις ἀπὸ τοῦ Ἄρεως· οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι Ἐννοῦς υἱὸν, οὐδὲ ὡς Ἀττικοὶ διαφέροντα τοῦ Ἄρεως θεὸν τινα.

214. αἱ κοιναὶ ἐκδόσεις ἔχουσι μεγαθύμου Πηλεΐωνος, καὶ 25 ἀκόλουθόν ἐστι συνάπτειν ὅλον τὸν στίχον. ἡ δὲ Ἀριστάρχειος διόρθωσις κατὰ δοτικὴν ἔχει μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι· ἢ ἀκόλουθόν ἐστι βραχὺ διαστῆλαι ἐπὶ τὸ λαμπόμενος.

* οὕτως Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν· ἄλλοι δὲ μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 30

* τεύχεσι δὲ λαμπόμενος Πηλεΐωνος ἰνδάλλετο πᾶσιν αὐτῷ.

9. In marg. inter. Ἀρίσταρχος 148, 22 et alibi.
εἶσι 15. αὐτῷ δὲ ἐπιτιμᾷ Vill.] ἄνω δὲ ἐπιτιμᾶν

11. τὸν ἐναντίον Cobetus] τῶν ἐναντίων 24. ὡς Ἀττικοὶ Lehrsius] Ἀττικοὶ ὡς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ ὡς Cobetus.

Zoilos] Ζηρόδοτος Cobetus. In A falso accentu Zoilos hic et p.

215. Ζηνοδοτος ὄτρυνεν.

ἀκόλουθον ἦν ὠπλισμένον πολεμεῖν, καὶ τοῦτο δὴ ἀκόλουθον τῇ τοῦ Ἑκτορος ἀλαζονείᾳ, πρότερον περιελθόντα ἕκαστον ἐνδείξασθαι τὴν κτῆσιν τῶν ὄπλων καὶ φανῆναι ὅμοιον τῷ Ἀχιλλεΐ.

218. Φόρκυν ὡς βότρυν, ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς σ̄ ληγούσης· ἡ μέντοι β Φόρκυνα αἰτιατικὴ ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς ν̄. τὸ δὲ τοιοῦτον ἴδιον ποιητικῆς. οὐχ ὑγιῶς δὲ ὁ Τυραννίων ἐκτείνει τὸ ν̄, ἐπεὶ εὐρέθη, φησί, καὶ ἡ εὐθεΐα ἐκτεινομένη· “Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε” (Π. 2, 862)· ἐκεῖ γὰρ τὸ μέτρον κατήπειγεν, ἐνθάδε δὲ οὐδὲν κατεπεΐγει.

ὅτι τὸν ἐν τῷ διακόσμῳ Χρόμιν εἰρημένον (“Μυσῶν δὲ Χρόμις ἰο ἦρχε” Π. 2, 858) νῦν Χρομίον εἶρηκε διὰ τὸ μέτρον· ὁ δὲ Διονύσιος, εἴ τις ζητοίη, φησί, πρότερον παραπεποιήται, εἴπομεν ἂν τὸν Χρομίον· εὐλογον γὰρ ἐκεῖ τὸ ὄνομα πρῶτον.

* καὶ ἕτερον παραδίδωσιν Ἐννομον, ὑπὸ Ὀδυσσέως ἀνηρημένον.

221. οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος] ὅτι ἀπὸ τοῦ γὰρ ἦρξατο, ὡς 15 καὶ ἐπ' ἐκείνου “ὦ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος” (Od. 10, 190).

224. ἦτοι ὑποστικτέον Ἀχαιῶν, ἢ στικτέον, τοῦ διστιχίου ἢ τοῖς ἐξῆς ἢ τοῖς ἐπάνω προσδιδόμενον.

225. κατατρύχω] καταπονῶ, ὑμῖν δηλονότι δωρεὰς καὶ τὰ ἐπιτή- 20 δεια παρέχειν ἀναγκάζω.

ἄλλως. ὅρα τὸ αἰσχρὸν κατατρύχεσθαι φησι τοὺς Τρῶας εἰς τὴν τῶν συμμάχων διατροφήν.

227. ἰθύς] κατ' εὐθὺ τῶν πολεμίων.

ἄλλως. σκόπει τὴν ἄνοιαν· ἀξιοὶ ἀντὶ τῶν τροφῶν ὧν παρέσχεν 25 αὐτοῖς, ἀντιδοῦναι τὰς ψυχάς.

228. ἀριστύς] ἀρίζειν κυρίως ἐστὶ τὸ ὀμιλεῖν· νῦν δὲ μεταφορικῶς. τίς ἢ πολέμου ὀμιλία; ἢ ὄλεθρος ἢ σωτηρία. ὁ δὲ λόγος, αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ πολέμου ὀμιλία, ὅ ἐστιν, οὕτως δεῖ ἀναστρέφεισθαι ἐν πολέμῳ καὶ ἀριστεύειν· αὕτη γὰρ καὶ ἀρετὴ πολεμούντων. 30

229. * τεθνεῖῶτα] διὰ τοῦ ἠ' Ἀρίσταρχος.

231. * τῶν] Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν ἡμισυ τῷ ἐνάρων.

1. Inter gl. interlinearia.

13. πρῶτον] εἰρημένον ἠγιῆς εἶναι addit Lehrsius.

19. Alterum ἢ τοῖς addidit

Friedl.

23. διατροφήν Bekk.] διαστροφὴν

οὕτως τῷ Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν, τῷ ἔρυσσαμένῳ. ἐνάρων δὲ λέγει ὧν περιέκειται.

233. βρίσαντες] ἑαυτοὺς καταβαρύναντες, στίφος ποιήσαντες καὶ στερεώσαντες.

234. ἔλπετο] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε̄. γράφεται καὶ 5 διὰ τοῦ η̄.

237. καὶ τότε ἄρ' Αἴας] ὅτι ἢ πρὸς ἐλλείπει, ἢ ἢ προσεῖπε τὸν Μενέλαον. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (23, 191) “ἦστο κάτω ὀρώων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἶποι,” προσεῖποι.

240. νέκυος πέρι] ὅτι ἄδηλον πότερον περὶ νέκυος Πατρόκλου ἢ 10 περὶ Πατρόκλου τοῦ νέκυος γεγονότος. ἀναστρεπτέον δὲ τὴν πρόθεσιν, ὅπως τὸ ἐξῆς γένηται περὶ νέκυος.

* Ἑλληνικῶς καὶ ἐπεικῶς οὐδὲν μεγαληγορεῖ ὡς οἱ βάρβαροι.

242. ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια] ἐνθάδε οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν, ἐπεὶ δοκεῖ ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κείσθαι καὶ ἐνηλλάχθαι πτώσις· 15 ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπὲρ ἐμῆς κεφαλῆς. διὸ καὶ σημεῖον παράκειται.

* ὅτι ἐνηλλάγη ἡ πτώσις.

* οὐ δεῖ ἀναστρέφειν ἐνταῦθα τὴν πρόθεσιν.

245. ἦν τις ἀκούση] δύναται μὲν λέγειν, εἴαν τις ἀκούση διὰ τὸν κτύπον καὶ τὸν θόρυβον· δύναται δὲ καὶ οὕτως, εἴαν ἄρα τις ὑπακούσῃ 20 καὶ μὴ καταπτῆξῃ.

248. ὦ φίλοι] κἀνταῦθα τὸ Ἑλληνικὸν δείκνυται· οὐ γὰρ κατ' ἄνδρα κληθέντες οὐδὲ κατὰ πρόσωπον διαιρεθέντες συνέρχονται, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν τὸ τοῦ ἀριστεύς ὄνομα κυριώτερον ἡγεῖτο τῆς φυσικῆς ὀνομασίας. 25

250. πίνουσιν] πρὸς τὴν ἀποστροφὴν· οὐ γὰρ εἶπε πίνετε. δῆμια δὲ τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσιν.

* ἕκαστος] ἐν τισὶ διὰ τοῦ ᾱ, ἕκαστα.

251. * ἐκ δὲ Διός] παρὰ τὸ “ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες” (Hesiod. Th. 96). 30

253. * τόσση] θαυμαστικῶς, οἶον μεγάλη.

255. Πάτροκλον] αὐτὸ τὸ ὄνομα ἤρκεσε πρὸς δυσώπησιν. αἰδέσθητε, φησὶ, Πάτροκλον ὑπὸ κυνῶν σπαραχθῆναι, οὐδὲν τῶν προσόντων αὐτῷ προσλαβῶν, οὐ τὸ μελίχιον, οὐ τὸ φιλέταιρον, οὐ τὸ σωτήριον,

5. Ἀρίσταρχος La Roche
Textkr. p. 423] ἀριστοφάνης

26. πίνετε Bekkerus] πίνεται
32. * ἤρκεσε] ἠρέκεσθη

ὡς καὶ τῆς Ἑλένης τὸ ὄνομα ἤρκεσε τῷ Εὐριπίδῃ πρὸς πᾶσαν
λοιδορίαν, λέγοντος “Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ’ ἄν;”

260. * τίς κεν ἦσι φρεσίν] ἐν ἄλλῳ τίς κ’ ἦσιν ἐνὶ φρεσίν;
τῶν δ’ ἄλλων] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἕξῃς ἠθέτηκεν. οὐδὲν
δὲ ἔχουσι εἰς ἐπαιτίασιν, ἀλλ’ αὖξουσι τὸ μέγεθος τῆς ὑπὲρ Πα- 5
τρόκλου μάχης.

263. προχοῆσι] προχοᾶς Ὅμηρος λέγει τὰς εἰς θάλασσαν προ-
χύσεις τῶν ποταμῶν, αὐτὰ τὰ στόματα. διιπετέος δὲ διοπετοῦς·
οἱ γὰρ ὄμβροι ἀπὸ Διός.

264. * βέβρυχεν] ἐν τῇ κατὰ Ἀριστοφάνη βεβρύχη. 10

265. Σόλωνά φασι τὸν νομοθέτην, μιμησάμενον τὴν Ὀμήρου
ποίησιν ἐν ἅπασιν, ἐνθάδε γενόμενον καὶ προσσχόντα τῷ στίχῳ σφό-
δρα κατ’ εὐεξίαν ἐπιτετευγμένῳ διαπορῆσαι, καὶ θαυμάσαντα κατα-
καῦσαι πάντα τὰ ἴδια σκέμματα. τῆς γὰρ ἐπαλλήλου τῶν ὑδάτων
ἐκβολῆς ἢ τοῦ βοόωσιν ἀναδίπλωσις ὁμοίαν ἀπέτελεσε συνφθίαν. 15
καὶ ἀλλαχοῦ χρῆται τῇ λέξει· “οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα”
(Π. 14, 394).

268. * φραχθέντες] Ζηνόδοτος ἀρθέντες.

ἀμφὶ δ’ ἄρα σφιν] ἐπὶ τιμῇ τοῦ Πατρόκλου τοῦτο φαίνεται
πράττων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ Σαρπηδόνης (Π. 16, 459) “αἱματιέσσας δὲ 20
ψιάδας.”

270. * ἤχθαιρε] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε, ἔχθαιρε.

272. μίσσησεν] ἰδίως κέχρηται τῇ λέξει, καὶ ἀπαξ γε νῦν μόνον.
λέγει δὲ, μισητὸν ἠγγήσατο ἐγκύρημα γενέσθαι κυσὶ τὸν Πάτροκλον.

273. * ἐταίρους] ἐν ἄλλῳ Ἀχαιοῦς. 25

[279. τέτυκτο] οὕτως Ἀρίσταρχος τέτυκτο· ἄλλοι ἐτέτυκτο.

Αἴας] ὃς καὶ εὐμορφία καὶ τοῖς ἄλλοις ἔργοις διέφερε τῶν ἄλλων
πάντων Ἑλλήνων.

285. τὸ ρεῖα εἰς τὸ ἐσκέδασε.

295. ἤρικε] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. σημαίνει δὲ τὸ διεκόπη. 30

9. ἀπὸ Bekkerus] ὑπὸ

12. προσσχόντα] προσσχόντα

16. In marg. κῦμα τόσον βοᾶα,
κῦματος ἐκβολαί.

23. Hoc scholion ultimum est
folii 228 b: folia 229—234 (v.
277—577.) quum excidissent, a

manu recentiore suppleta sunt,
scholiis omissis.

26. Scholia versuum 279—572
ex codice Athoo sumsi, de quo
supra dictum est ad vol. I p. 251,
27.

301. Λαρίση] ἐτέρα ἐστὶν αὕτη ἢ πόλις παρὰ τὴν Θεσσαλικήν.
 327. ὑπὲρ θεῶν] θεοῦ μὴ βουλομένου. πῶς ἂν καὶ παρὰ τὴν θείαν
 θέλησιν ῥύσαισθε τὴν πόλιν, ὅτε τοῦ Διὸς συμπράττοντος ὑμῖν διὰ
 τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν λείπεσθε;

328. ὡς δὴ ἴδον] ὡς ἐγὼ ἄλλους εἶδον τῷ ἰδίῳ σθένει πεποιθότας 5
 καὶ τῇ ἡγορέᾳ καὶ τῷ πλήθει τῷ ἰδίῳ ὅσον που εἶη, καὶ εἰ ἔλαττον εἶη
 τῶν πολεμίων τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ εἰ οἱ θεοὶ μὴ ἐπικουροῖεν αὐτοῖς.

330. τῷ ἰδίῳ πλήθει, οὐκ ἐπικουρικῶ. τὸ δὲ ὑπερδέα σφόδρα
 ἐνδεᾶ, ὥστε ἕξεται καὶ ἐπὶ τῶν λειπομένων τῷ ἀριθμῷ πλῆθος ὀνο-
 μάζειν. τὸ δὲ σχῆμα ἐκ τοῦ ἐναντίου· δείκνυσι γὰρ ὅτι ἕτεροι καὶ 10
 ὑπὸ θεῶν οὐ βοηθούμενοι καὶ τῷ πλήθει ὀλίγοι ὄντες γενναίως μά-
 χονται. ἐλέγχει δὲ τοὺς μαχομένους καὶ πολυπληθῆα προύχοντας
 καὶ συμμαχία θεοῦ.

361. οὔτοι δὲ ἐπάλληλοι πυκνοὶ ἐπίπτον.

364. Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἐξῆς ἀθετεῖ χωρὶς λόγου, καίτοι 15
 μέγιστον ἔχοντας τῶν Ἑλλήνων ἔπαινον.

368. εἰς τιμὴν ταῦτα πάντα τοῦ Πατρόκλου, δι' ὅπερ καὶ τὸ
 παράδοξον προστίθησιν· οὐ γὰρ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς μάχης, ἀλλ' αὐτῷ
 μόνῳ τῷ Πατροκλῶ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὸν Πάτροκλον περιέθηκε τὴν ἀχλύν.

ἐπὶ θ' ὅσον ἄριστοι] ὁ τε σύνδεσμος περιττὸς καθ' Ὀμηρικὴν 20
 συνήθειαν. ἔστι δὲ ὁ νοῦς οὗτος· ἐφ' ὅσον τῆς μάχης ἔστασαν οἱ
 ἄριστοι, ἐπὶ τοσοῦτον σκότει κατεῖχοντο οἱ μαχόμενοι· οἱ μὲν ἄλλοι
 τῶν μαχομένων ἐν φωτὶ ἐμάχοντα, “οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες εὐκηλοὶ πολέ-
 μιζον.” οἱ δὲ ἄριστοι περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος ἀγωνιζόμενοι
 σκότει κατεῖχοντο. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν ὑπομονὴν ἐμ- 25
 φαίνει, ὅτι τὰ σώματα παρατεθείκεσαν, ὥστε καταφέρειν τὰς πληγὰς
 ἀπροοράτως εἰς τὸ τυχόν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ὁ Ζηνόδοτος γράφει διὰ
 τοῦ τ “ἐπὶ τόσον,” κακῶς. μενούσης γὰρ τῆς διὰ τοῦ θ γραφῆς
 περισσὸν νοητέον τὸν τε σύνδεσμον· ὁ δὲ νοῦς ὡς προεῖρηται.

381. τὼ δὲ] οἱ περὶ τὸν Ἀντίλοχον περιεβλέποντο ἀπὸ τῶν 30
 ὄσσων, περιέβλεπον δὲ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων, ἵν' εἰ μὲν τινες
 τεθνήκασιν ὑπερμάχωνται τῶν σωμάτων, εἰ δὲ φύγοιεν, σκεπάζωσιν
 οὕτως γὰρ ὁ Νέστωρ ἐπετέλλετο.

387. παλάσσετε] αἱ χεῖρες ἐπαλάσσετε, οὐχὶ ἐπαλάσσοντο· τὸ

δὲ τοιοῦτον Πινδαρικὸν σχῆμα. τὸ μαρναμένειν διῶκόν ἐστιν ἐπ' ἀμφοτέρων στρατευμάτων· τὸ δὲ σημεῖον ὅτι ἰδίως εἶπεν.

390. μεθύουσα] ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένην λίπει, ὡς οἱ μεθύοντες.

392. κυκλόσ] ἐπίρρημα· οὕτως δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης παραξύνει.

425. χάλκεον] ὅτι πρὸς τὸν Ὀλυμπον διέσταλται.

432. πλατὺν εἶρηκε τὸν Ἑλλησπόντον οὐχ ὅτι τοιοῦτος, ἀλλ' ὅτι σύγκρισίς ἐστι τῶν κατὰ τὸν ναύσταθμον μερῶν πρὸς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ Ἑλλησπόντου. τὰ γὰρ κατὰ τὸν ναύσταθμον πλατύτερα ἐστὶ τῶν διαστημάτων τῶν ἄλλων ἀπεστενωμένων. λέγει οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰ πλατύτατα μέρη τοῦ Ἑλλησπόντου.

447. σημεῖον, ὅτι πᾶν μὲν ἔμφυχον ὑποπέπτωκεν ἀτυχία, πλεον δὲ ὁ ἄνθρωπος.

460. τὸ χῆνας ἐπὶ τῶν Τρώων εἰς ἀπραξίαν αὐτοὺς διαβάλλων.

469. νηκερδέα] ἐπισφαλῆ, ἀσύνητον· τὰ κέρδη γὰρ Ὀμηρος ἐπὶ τῶν συνετῶν τάσσει.

492. βοέης] ὅτι καταχρηστικῶς τὰ Ἔκτορος ὄπλα βόεια εἶπεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ βурсῶν βοειῶν· εἶχε γὰρ τὰ Ἀχιλλέως ἦδη. “τὰ μὲν Πηλείωνι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.” ἐστὶν οὖν ὁ τρόπος συλληπτικός. εἰλυμένοι δὲ σκεπαζόμενοι ἀπὸ τοῦ κατειλῦσθαι.

514. ἐν γούνασι] ἀπὸ μέρους· ἐν τῇ τῶν θεῶν δυνάμει.

523. ὕπτιος] πᾶν ζῶον πληγὴν εἰς τοῦπίσω ἀνακλᾶται· ταῦρος δὲ εἰς τοῦμπροσθεν φέρεται, δι' ὃ οὕτως εἶπεν.

539. μεθέγκα] ἐπανῆκα τὴν ψυχὴν τῆς ἐπὶ Πατρόκλου λύπης. ὁ δὲ λόγος, τὸ κῆρ ὀλίγον τι ἐπανῆκε τοῦ ἐπὶ Πατρόκλου ἄχους, καίπερ εὐτελεῆ τινα ἀνελῶν.

551. ἐ] τὴν ἐ ἀντωνυμίαν κατ' ἰδίαν· οὐ γὰρ ἐπίσταται ὁ ποιητὴς σύνθετον ἀντωνυμίαν. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐωυτήν.

564. ἐσεμάσασατο] ἐλύπησεν, ἤψατο· μάσασθαι γὰρ τὸ ἄψασθαι· “χεῖρ' ἐπιμασσάμενος” (Od. 9, 302.)

572. λαρόν] ἀπολαυστικόν· διὰ τί; εὐδηκτος γὰρ καὶ ἀσθενέ-
στατος ὁ ἀνθρώπου χρώς· δι' ὃ λαρόν αὐτῇ τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου.]

582. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἔκτορα δὲ φρένα δι' ὅς Ἄρης ὄτρυνε μετελθών. πόθεν δὲ οὕτως ὁ Ἄρης ἐξαίφνης πάρεστι;

13. διαβάλλων] μεταδιαβάλλων μένος—κατειλῆσθαι codex.
codex.

32. φρένα] φρένας

19. εἰλυμένοι—κατειλῦσθαι] εἰλημ-

588. πρέποντας πολεμίῳ τοὺς λόγους περιτέθεικεν ὁ ποιητῆς, ἐπεὶ τοί γε οὐκ οἶδε δειλὸν τὸν Μενέλαον· βοῆν γὰρ ἀγαθὸν πανταχοῦ καλεῖ αὐτὸν, ὅ ἐστιν ἐν μάχῃ ἀνδρείον.

τὸ σημεῖον, ὅτι οὐχ ὡς τῶ ὄντι μαλθακοῦ αἰχμητοῦ ὄντος τοῦ Μενελάου ληπτέον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον πολέμιον ὃν εἰς διαβολὴν 5 λέγει· ἀρηΐφιλον γὰρ ὁ ποιητῆς αὐτὸν καλεῖ (Π. 3, 52).

594. ὅτι ἴδιον ὑποτίθεται τῆς αἰγίδος τὸ ἀνέμων ποιεῖν συστροφάς. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ καταγιγίδες αἱ πνοαὶ αἱ κάτω αἴσουςσαι.

595. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει γῆν δ' ἐτίναξε· ταύτην γὰρ ἐπισειῶν ἀνέμους ποιεῖ. διὸ λέγει “αὐτὸς ἐπισσειήσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα 10 πᾶσιν” (Π. 4, 167). βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸν δέ· ἐπὶ γὰρ τῆς βροντῆς ἐπίτασις μάλα μεγάλ'.

597. * φόβοιο] ὅτι ἀντὶ τοῦ φυγῆς.

599. ὅτι τὸ ἐπιλίγδην μεσότητός ἐστιν· ἐπιψαῦδην, ὅσον δι' ἐπιπολῆς ψαῦσαι, μὴ εἰς βάθος. εἰ οὖν ἐπιλίγδην, πῶς “γράψεν δέ 15 οἱ ὄστέον ἄχρις;” κατὰ βάθους γὰρ φαίνεται ἡ πληγὴ ἐπενηγεμένη. ἀλλ' ἐρεῖ “Ὀμηρος, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ τόπος εἰς ὃν κατηνέχθη ἡ πληγὴ” ἔστι γὰρ ἡ ὠμοπλάτη ἀσαρκωτάτη.

* καὶ ὅτι νῦν ἄπαξ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (22, 278) “λίγδην, ἄκρον δέ.”

602. Ἄλεκτρονός] ὅτι οὐκ εἴρηται παρὰ τὸν ἀλεκτρούνα τὸ ζῶον 20 τὸ ὄνομα. οὐδέπω γὰρ ἔγνωστο.

603. * διὰ τοῦ ἑ αἰ Ἄριστάρχου ἔλπετο.

607. ἐν καυλῶ] τὸ τῆς ἐπιδορατίδος. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καυλόν.

οὕτως δὲ μόνως φησὶν ὁ Δίδυμος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς, τοὶ δ' 25 ἐβόησαν· ἀβέλτερον γὰρ τελέως τὸ τοὶ δ' ἐφόβηθεν· οὐ γὰρ φεύγουσιν, ἀλλὰ διώκουσιν. καὶ ἐπὶ Πατρόκλου τὸ ὅμοιον “ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθε Τρωϊκός” (723).

* οὕτως Ἄριστάρχου, τοὶ δ' ἐβόησαν.

608. * Ἰδομενῆος] τὸ σημεῖον, ὅτι ἐπ' Ἰδομενέα.

Τρῶες, ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαν” ἕως τοῦ “αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμόν” (616).] λίαν τούτων πέπλεκται ὁ λόγος, καὶ ἔστι τῶν ἕξω περιφερομένων ζητημάτων. “ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε δίφρῳ ἔφε-

7. συστροφάς] ἀπὸ τοῦ αἴσσειν
addit Lehrs.

9. ἐτίναξε] ἐτίναξε· οὐκ εὐ Lehrs.

12. ἔκτυπε] om.

13. ἀντὶ τοῦ] αἶν

19. ἐν Bekkerus] ἐπ'

σταότος· πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθε.” τίς πεζὸς ἤλυθε,
 “καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος;” οὕτως αὐτὸς ἐτρώθη, ὅτι πεζὸς ἦν.
 ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ κεφαλαιωδῶς
 ἐξενηγημένα ὕστερον τῆς ἐπὶ μέρους ἐπεργασίας τυχόντα κατ’ ἐπα-
 νάλησιν. τὸ δὲ “πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα” οὐκ ἐπὶ τοῦ Κοίρανου ἀκου- 5
 στέον, ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. σαφὲς δ’ ἐκ τοῦ ἐπιφέρεισθαι “καί
 κε Τρωσὶ μέγα κράτος” οὐ γὰρ ἂν τάσσοιτο τοῦτο οἰκείως ἐπὶ τοῦ
 Κοίρανου (ἦν γὰρ οὐ τῶν ἀριστέων), ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. διὰ
 μέσου δὲ ταῦτα “δίφρω ἐφεσταότος, τοῦ μὲν ῥ’ ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρ-
 τευ, αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ’ ἠνίοχόν τε Κοίρανον, ὅς ῥ’ ἐκ 10
 Λύκτου εὐκτιμένης ἔπετ’ αὐτῶ,” ὥστε εἶναι τὸ ἐξῆς, ὁ δ’ Ἰδομενῆος
 ἀκόντισε Δευκαλίδαι· πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθεν ὁ
 Ἰδομενεύς. εἶωθε δὲ ὁ ποιητὴς τινα διὰ μέσου τάσσειν. κεφάλαιον
 δὲ νοητέον αὐτὸ μόνον προειρηθῆσθαι ἐν τῷ “ὁ δ’ Ἰδομενῆος ἀκόντισε
 Δευκαλίδαιο δίφρω ἐφεσταότος.” εἶτα ἐπεξηγεῖται τὴν αἰτίαν πῶς 15
 ἐγένετο ἐν τῷ δίφρω, πρότερον μὲν ἦν πεζὸς, τότε δὲ ὁ Κοίρανος
 αὐτῷ παρέστησε τὸ ἄρμα. πεζὸς μὲν γὰρ τὰ πρῶτα λίπεν νέας ἐν
 τῇ Ν (240) ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὁ Ἰδομενεύς, νῦν δὲ ἄφνω ἐφέφηνεν ἐφ’
 ἄρματος· οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ λόγος ὅτι ἀπὸ Κρήτης πεζὸς ἤλθεν, οὐ
 χρησάμενος ἄρματι, καθάπερ ὁ Ὀδυσσεύς, τραχεῖαν ἔχων τὴν Ἰθά- 20
 κην. σημαίνει οὖν ὅτι ἀπὸ τῶν νεῶν πεζὸς ἤλθεν ἐπὶ τὸν πόλεμον.
 προβεῖς οὖν τὸ κεφάλαιον, ὕστερον ἐπεκιδιάσκει πῶς ἔσχεν ἄρμα·
 “καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν, εἰ μὴ Κοίρανος ὄκα ποδώ-
 κεας ἤλασεν ἵππους.” τοῦτο οὖν προλαβὼν ἐξήνεγκεν “ὁ δ’ Ἰδο-
 μενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαιο δίφρω ἐφεσταότος.” πῶς; ὁ γὰρ 25
 Κοίρανος ἤλασε τοὺς ἵππους, ἐπεὶ αὐτὸς γε πεζὸς ἐλήλυθε· πεζὸς
 γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθε. τίς γὰρ ἡ ἰδιότης, ὅτι εἶπερ
 ἐμάχετο πεζὸς, ἀπολώλει ἂν οἷς ἐντροπὴ ἐγένετο πρὸς οὓς Πηλέως
 ἤρχεν;

610. * μακρὰ ἡ παρέκβασις καὶ πάντα διὰ μέσου· τὸ γὰρ ἐξῆς 30
 “Κοίρανον βάλ’ ὑπὸ γναβμοῖο.”

613. καί κε Τρωσὶ] πάντως ἀπώλετο ἂν ὁ Μηριόνης, εἰ μὴ
 πεζὸς ἀφίκετο, ὡς εἶ γε τῷ Ἰδομενεῖ ἠνίοχει, ἀπολώλει ἂν, καθὰ καὶ

28. ἀπολώλει ἂν scripsi pro ἀπολώλει, ut est lin. 33. Rectius ἀπω-
 λώλει.

ὁ Κοίρανος. τὸ γὰρ “ πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα ” καὶ ἐπὶ τοῦ Μηριόου ἀκουστέον.

614. εἰ μὴ Κοίρανος ᾧκα ποδώκεας] ἐκδεκτέον τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Ἴδομενέως. ὁ Κοίρανος ἰδὼν τὸν Ἴδομενέα κινδυνεύοντα πεζὸν (πεζὸς γὰρ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου) ἐξήλασε τοὺς ἵππους, δεξάμενος αὐτὸν ἐπὶ 5 τῶν ἵππων. ἔφθασε τὴν τοῦ Ἔκτορος βολήν, ὥστε μετὰ τὸ ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἄρμα τότε πεμφθῆναι τὸ δόρυ αὐτῷ. αὐτὸς δὲ ὁ Κοίρανος ἀπώλετο, σώσας τὸν Ἴδομενέα.

617. τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο] κατὰ τὸ εἰκὸς πλαγία ἢ πληγὴ γίνεται περιστρέφοντος αὐτοῦ τοὺς ἵππους· καὶ γὰρ ὑπὸ τὴν σιαγόνα 10 διαβὰν τὸ δόρυ ἀνέσχε διὰ τῆς ἐτέρας· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδύνατον τοῦτο, ὡς προεῖρηται, διὰ τὸ περιστρέφοντα αὐτὸν τοὺς ἵππους βεβλήσθαι.

618. *ἐκ δ' ἄρ' ὄδοντας ᾧσε δόρυ πρυμνόν] ἕως τοῦ ἐσχάτου τοῦ δόρατος ᾧσεν.

622. μάστιγε νῦν] ὅτι τοῦτο φιλικόν. αὐτὸς μὲν γὰρ ὡς νέος καὶ ἀκμάζων κινδυνεύειν βούλεται, τὸν δὲ ἤδη παρηβηκότα προπέμπει καὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ πορίζεται.

627. ἑτεραλκεία νίκη] οὐ γὰρ ἄλλως νίκη γίνεται ἢ τῶν ἐτέρων ἐπ' ἀλλῆς ὄντων.

630. *ἀρήγει] ἐν ἄλλῳ ἀμύνει.

631. *ἔφείη] διχῶς, καὶ ἀφείη.

632. *τὸ ἔμπησ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τέτακται.

637. *οἷ που δεῦρ'] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ οἷ που νῦν.

639. πρὸς τὸ ἀμφίβολον, αὐτοὺς ἐμπεσεῖσθαι ταῖς ναυσὶν, ἢ 25 τὸν Ἔκτορα. πιθανώτερον δὲ τὸν Ἔκτορα ἐμπεσεῖσθαι, ἐνσεῖσειν.

643. οὐ πη] πῶς παρείληπται τὸ οὐπη; σημαίνει γὰρ τὸ εἰς τόπον· “ πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη ” (Π. 6, 377); τὸ δὲ ποῦ ἐστὶν ἐν τόπῳ, ὅπερ καταλληλότερον· ἀλλ' οὐ δύναμαι ἐν τινὶ τόπῳ ἰδεῖν τινὰ τῶν Ἀχαιῶν τοιοῦτον. μήποτε οὖν οὐχ ὡς τοπικὸν ἐπίρρημα, 30 ἀλλ' ὡς παραπληρωματικὸν σύνδεσμον ἐκληπτέον.

644. ἥερι γὰρ κατέχονται] ὅτι ἀέρα τὴν σκοτιάν καλεῖ· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ ἀῆρ τῆ δύσει σκοτεινός ἐστι, λαμπρύνεται δὲ ἐπιφανέντος τοῦ ἡλίου· “ ἀῆρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ ἦν ” (Od. 9, 144).

719. νῶϊ μαχησόμεθα] ὅτι ἐντεῦθεν τοῖς νεωτέροις ὁ βασταζόμενος Ἀχιλλεὺς ὑπ' Αἴαντος, ὑπερασπίζων δὲ Ὀδυσσεὺς παρῆκται. εἰ δὲ Ὅμηρος ἔγραφε τὸν Ἀχιλλεὺς θάνατον, οὐκ ἂν ἐποίησε τὸν νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος βασταζόμενον, ὡς οἱ νεώτεροι.

720. ὁμῶνυμοι] ὁ λόγος, ἀπλούστερος ὁ Αἴας παράγεται, ὅς γε 5 τοιαῦτα λέγει, ἡμεῖς μαχώμεθα, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ ὄνομ' ἔχομεν· οἱ γὰρ δύο Αἴαντες καλούμεθα. βουγαῖος γὰρ ὡς ἀληθῶς.

721. * μένοντες] Ἀριστοφάνης δυϊκῶς μένοντε.

727. * τὸ ἔως ἀντὶ τοῦ τέως· διόπερ οὐδὲ ὑποστιγμὴν ποιεῖ.

[751. ῥηγνῦσι] ἀντὶ τοῦ ῥηγνύουσι, ὡς πιμπλῶσιν. οὕτως Ἀρί- 10
σταρχος.

761. οὐκ ἔστιν ἐναντίωμα τὸ λέγειν αὐτοὺς τε φεύγειν καὶ πολέμου μὴ γίνεσθαι ἐρώην· ἔφηνγε μὲν γὰρ ὁ πολὺς καὶ χυδαῖος ὄχλος, οὐχ ὑπεχώρου δὲ οὔτε οἱ Αἴαντες οὔτε οἱ ὑπερμαχοῦντες· ἐρῶν δὲ ἔστιν ὑποχώρησις, ἀνοχή.] 15

Παράκειται τὰ Ἀριστοτικού σημεία καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφῶδιās Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Σ.

1. δέμας πυρός] πυρὸς τρόπον. τὸ δὲ ἔμπυρον τῆς μάχης βού- 20
λεται δηλωῖσθαι.

3. προπάραιθε] νῦν ἐπὶ τόπου· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα “καδ' ἔβαλε προπάραιθε νεῶς” (9, 482). τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου· “σεῖο δ' Ἀχιλλεῦ οὔτις ἀνὴρ προπάραιθε μακάρτατος” (Od. 11, 482).

ὀρθοκραιράων] τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἔχουσῶν· κραιῖραν γὰρ 25
λέγουσι τὴν κεφαλὴν, καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἡμισυ ἡμί-
κραιραν. λέγει δὲ διὰ τὸ τὰς πῦρας καὶ πῦρνας ἀνατετάσθαι, ἐκ
μεταφορᾶς τῶν βοῶν,

6. μαχώμεθα Bekkerus] μαχό-
μεθα

9. Post hoc scholion excidit in A folium 238 (v. 729—761), quod manus recentior supplevit, scholiis omissis.

10. Scholia versuum 751, 761. ex codice Athoo sumsi, de quo supra

dictum est ad vol. 1 p. 215, 27.

16—18. Subscriptionem, quae in fine folii perditū 238 lecta fuit, supplevit Bekkerus.

20. Versui 1. in marg. inter. adscriptum ὅτι ὄσπερ, nihil amplius.

κατὰ πρῦμναν καὶ πρῶραν ἀνατεταμένων, ὀρθοκεφάλων· κραιῖρα γὰρ ἡ κεφαλὴ.

4. τὰ φρονούντ'] οἱ περὶ τῶν φίλων ἀγωνιῶντες ἐν τοῖς κινδύνοις δυσέλπιδες εἰσιν. ἔστι δὲ τῶν ἐν ἀτυχίᾳ προληπτικός ὁ νοῦς.

5. ὀχθήσας] ἦτοι λυπηθεῖς, ἀπὸ τοῦ ἄχθους, ὃ ἐστὶ βάρους· 5 λέγομεν δ' ἂν καὶ βαρυνθεῖς. ἡ τὸ ὀχθήσας ἀπὸ τοῦ ὄχθου ὠνόμασται, ὄχθοι δὲ τὰ ὑψηλά· οἶον ἐπαρθεῖς τῷ θυμῷ.

7. νηυσὶν ἔπι κλονέονται] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ “νηυσὶν ἔπι προέηκα” (439). ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι λείπει ἡ 10 διὰ, φεύγοντες διὰ τοῦ πεδίου.

10, 11. Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον—χερσὶν ὑπο Τρώων] ἐν τῇ 'Ριανῷ οὐκ ἦσαν οἱ β', ἴσως ἐπεὶ οὐκ ἦν Μυρμιδῶν ὁ Πάτροκλος· Λοκρὸς γὰρ ἦν ἐξ Ὀποῦντος. δεῖν δὲ φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος οὕτως αὐτὸ παραδέχσθαι, τὸν μετὰ τὸν ἄριστον τῶν Μυρμιδόνων. καὶ 15 κατὰ τινὰς δὲ τῶν μεθ' Ὀμηρον Ἄκτωρ ὁ πατὴρ τοῦ Μενoitίου λέγεται λαβεῖν Αἰγίαν, ἐκ ταύτης δὲ γενέσθαι Μενoitιον καὶ οἰκῆσαι ἐν Ὀποῦντι· οὕτως οὖν γίνεται τὸ ἀνέκαθεν Μυρμιδῶν ὁ Πάτροκλος. δύναται δὲ καὶ ἐτέρως Μυρμιδῶν ὁ Πάτροκλος λέγεσθαι 20 διὰ τὸ μετὰ τὸν Ἀχιλλεῖα ἠγήσασθαι τῶν Μυρμιδόνων. πῶς δὲ, φασὶ, τοῦτο πεπυσμένος παρὰ τῆς μητρὸς ἔπεμπε τὸν Πάτροκλον εἰς τὸν πόλεμον; ὅτι, φαίη τις ἂν, οὔτε τοῦνομα σαφῶς εἶπεν οὔτε τὸν χρόνον, παρὰ τε τὸν καιρὸν λήθη γίνεται τῶν τοιούτων· ὅταν δὲ ἀποβῆ, μιμνήσκονται.

ἄλλως. χαρίεν τούτῳ τῷ τρόπῳ προειπεῖν τὴν Θετίαν· οὐ γὰρ ἐβούλετο τὸ μέλλον ἐπιτελεσθῆναι πάντως ἐκ πολλοῦ προειπούσα 25 λυπεῖν τὸν υἱόν. ἐπίτηδες δὲ εἶπεῖν τὸ Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἵνα μὴ φανερῶς εἶπῃ τὸν Πάτροκλον.

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον] ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πῶς Μυρμιδόνων ἄριστον λέγει τὸν Πάτροκλον Λοκρὸν ὄντα.

11. * χερσὶν ὑπο Τρώων] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν Τρώων. 30

3. * φίλων] φαύλων

5. ἄχθους] ἄχθε

9. In marg. inter. ὅτι λείπει ἡ διὰ, διὰ πεδίου

10. πεδίου] Sequitur in A scho- lion ἐζήτηται—χρονίσαι ἐν τῇ ὁδῷ, quod in aliis libris recte adscriptum est ad 17, 698.

12. 'Ριανῷ] καὶ Ἀριστοφάνους ad- dit Bekkerus

14. αὐτὸ] αὐ

παρὰδέχσθαι τὸν μετ' αὐτὸν ἄριστον τῶν Μυρμιδόνων Maur. Schmidt. ap. Mayhoff. de Rhiano p. 31.

30. τοῦ addidit Vill.

12. ἢ μάλα δὴ τέθνηκε] μάλιστα τῇ διανοίᾳ κατείληφεν ὅτι τέθνηκεν· ἐκ τοῦ βίου δὲ τὸ πάθος εἴλκυσε· δεινοὶ γὰρ αἶε τὸ χεῖρον εἰκάζειν οἱ στέργοντες.

13. *σχέτλιος] τάλας ἢ τλήμων ἐνταῦθα.

14. ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν] οὕτως ἢ Ἀριστάρχου. ἐν ἐνιαίᾳ δὲ φαύλως 5 νῆας ἔπ' ἄψ ἰέναι.

*Ἀρίσταρχος ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν.

17. δάκρυα θερμὰ χέων] ἵνα πλησίον γένηται τῆς ἵπνοιας Ἀχιλλεύς, καὶ μὴ περιμεῖνῃ τὴν ἀγγελίαν.

18. ὦ μοι] δεξιῶς πάνυ ὁ Ἀντίλοχος οὔτε τὸν τελευτήσαντα 10 κατοικτίζεται οὔτε τὸν Ἀχιλλέα, εἰς ἑαυτὸν δὲ τὴν συμφορὰν ἐπενεγκὼν ἠΰξησε τὸ πάθος.

20. κεῖται Πάτροκλος] προδοὺς ἴχνη τῆς συμφορᾶς τῷ δακρύῳ καὶ τῇ προφωνήσει οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται· αἰφνίδιον γὰρ προσπεσόντα τὰ δεινὰ τοῖς ἀκούουσιν ἐξίστησιν. 15

21. ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει] δεδήλωκε μετὰ συντομίας τὸ γεγενημένον πρᾶγμα, ἀναγκαίως δὲ καὶ τὸ συμβᾶν τῷ ἦρωϊ εὐσχημόνως ἀπήγγειλεν· οὐ γὰρ ἔφη, σκυλεύσας τὰ ὄπλα ἔχει, ἀλλὰ μόνον ἐσήμανεν.

22. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε] Πλάτων ἐν τρίτῳ πολιτείας 20 κατηγορεῖ τῶν ὀδυρομένων, λέγων ὑπὲρ τῶν τεθεωῶτων μὴ δεῖν τοῦτο ποιεῖν ὡς δεινόν τι πεπονθότων. Ζωῖλος δὲ φησιν ἄτοπον νῦν εἰδέναι τὸν Ἀχιλλέα· προειδέναι τε γὰρ ἐχρῆν ὅτι κοινοὶ οἱ πολεμικοὶ κίνδυνοι, τὸν τε θάνατον οὐκ ἐχρῆν δεινὸν ὑπολαμβάνειν, τό τε οὕτως ὑπερπενθεῖν γυναικῶδες. οὕτως οὔτ' ἂν βάρβαρος τιτθὴ ἐποίησεν. 25 καίτοι Ἐκάβης ἐπὶ τῷ συρμῷ Ἐκτορος οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστιν. Ζηνώδωρος δὲ ἀπολογεῖται λέγων ὅτι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν πεπραγμένων θρηνεῖ. καὶ ἄλλως συνήθη ταῦτα τῷ βίῳ· “τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον διζυροῖσι βροτοῖσι, κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν” (Od. 4, 197).

ἄλλως. εἰ γὰρ Ἀντίλοχον ἤττονα φίλον καταλαμβάνει πένθος 30 ἀκούσαντα, τί κείσεται Ἀχιλλεύς; μεῖζον δὲ τὸ πάθος ἔδειξε δακρύσας.

5. ἴμεν] ἰέναι, ut in textu.

25. τιτθὴ] τιθῆ

ἐν Bekkerus] ἐπ'

28. τῷ] τῷ τε. Sic ἐν τῷ βίῳ

7. Ἀρίσταρχος (ἀριστ Α)] *Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης p. 154, 9.

23. * κόνιν] ὅτι τὴν ἀπὸ πυρὸς τέφραν κόνιν λέγει· διὸ καὶ αἰθαλόεσσαν αὐτὴν λέγει.

26. μεγαλωστί] Ἀνακρέων ἱρωσί, Φερεκράτης ταχεωσί ἀντὶ τοῦ ταχέως.

28. * περιπαθῶς ἀναπεφώνηται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρόκλου. 5

* δμωαὶ δ' ἄς Ἀχιλεὺς λήϊσσατο] ἄς ἐκ λαφυραγωγίας ἐκτίσατο.

33. ὁ δ' ἔστενε κυδάμιμον κῆρ] τοῦτο διὰ μέσου. τὸ γὰρ ἐξῆς “χειῖρας ἔχων Ἀχιλλῆος” δεῖδιε γάρ.”

34. * ἀποτμήξειε] οὕτως Ζηνοδότος. Ἀρίσταρχος ἀπαμήσειε. δεῖδιε γὰρ μὴ λαιμόν] ὅτι ἀμφίβολον, μὴ τὸν ἑαυτοῦ λαιμόν ὁ 10 Ἀχιλλεύς, ἢ τὸν Ἀντιλόχου.

36. ἡμένη ἐν βένθεσσι ἀλός] ἄλλα ἐπεισόδια καινά· καὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ θάλατταν μεταφέρει τὸ πένθος.

39. ὁ τῶν Νηρείδων χωρὸς προηθέτηται καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ ὡς Ἡσιόδειον ἔχων χαρακτήρα· Ὀμηρος γὰρ κατὰ τὸ κοινὸν Μούσας 15 λέγει καὶ Εἰλειθυίας, ἀλλ' οὐκ ὀνόματα. γελοῖόν τε ἐξ ὀνόματος προθέμενον εἰπεῖν πάσας, ὥσπερ ἀποκαμόντα εἰπεῖν “ἄλλαι δ' αἱ κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.” ὁ δὲ Καλλίστρατος οὐδὲ ἐν τῇ Ἀργολικῇ φησὶν αὐτοὺς φέρεσθαι. τό τε ἔνθα οὔτε χρόνον σημαίνει οὔτε τόπον, διακόπτεται τε ἡ λύπη τῷ καταλόγῳ. 20

ἐνθαδὲ ἐβάρυνεν ὁ Ἀρίσταρχος τὸ Γλαύκη, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ τοῦ “γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα” (Π. 16, 34). ἐπὶ δὲ τοῦ Νημερτῆς τε καὶ Ἀψευδῆς οὐκ ἐποίησατο μεταβολὴν τόνου ἔφαμεν δὲ ἤδη περὶ τῶν τοιούτων.

40. Θῆ θ' Ἀλίη τε βοῶπις] ἀπὸ τοῦ ᾱ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος 25 δεῖ ποιεῖσθαι· οἰκεῖον γὰρ Νηρείδι παρὰ τὴν ἄλα παρῆχθαι.

* Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ θ' Ἀλίη, παρὰ τὴν ἄλα.

53. * εἶδετ' ἀντὶ τοῦ εἰδῆτε.

* ἐνί] Ἀριστοφάνης ἐπὶ κήδεα.

54. δυσαριστοτόκεια] ἐκ τριῶν σύνθετον, ὡς τὸ ἀμιτροχίτωνας. 30

3. ἱρωσί] ἠρωσί. Correctum ex Apollonio in Bekk. Anecd. p. 522, 15 alisque grammaticis indicatis in Thes. vol. 4 p. 549. ταχεωσί addidi ex grammaticis ibidem indicatis.

9. οὗ ζηνῶ A non in marg. inter.,

sed supra ἀποτμήξειε.

15. Ἡσιόδειον] ἠσιόδιον

17. εἰπεῖν] ἐπάγειν Lehrs. collato Eustathio p. 1131, 23.

27. Ἀλίη] ἄλεια (sic)

28. εἰδῆτε] εἰδητε

ἀρῆς ἀλκτῆρα βλάβης καὶ κακώσεως ἀποτρεπτικὸν, ὃ ἐστὶ κωλυτὴν καὶ βοηθόν. οἱ δὲ Ἄρεω ἀλκτῆρα ἀποτρεπτικὸν πολέμου. Παρμενίσκος μὲν οὖν βαρυτόως τὸ ἔδησεν ἀποδίδωσιν οὕτως· ὁ δὲ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν ἔδησέ μου τὴν ἔξοδον, ὥστε ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλου, ὅπερ ἐστὶ βοηθόν. Πτολεμαῖος 5 δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισσὸν τὸ ἔδησέ φησιν.

διὰ τοῦ ᾠ Ἄρεω ἢ Ἀριστάρχου· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον, ἐμοῦ δὲ ἐδέησε τὸ ἀλεξητῆρα γενέσθαι τοῦ Ἄρεω καθ' ὃν ἀπώλετο. ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ Ἄρεως, ὡς ὁ Πείρεως· “Πείρεω υἷόν” (II. 20, 484). ἐν δὲ τοῖς εἰκαιότεροις ἀρῆς τῆς βλάβης, ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος “ἀρῆς ἀλκτῆρα” 10 ἔφη (Scut. 29 et 128).

101. φησὶ τὸ ἐξῆς· “νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε (114), νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς.” αἱ ὑποστιγμαὶ δὲ μέχρι τοῦ (106) “ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι” ἀποτελοῦνται, τοῦ ἐπεὶ συνδέσμον τὸν λόγον ἀρτῶντος, ἢ ἢ ἀνταπόδοσις (107) “ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν.” ὁ δὲ λόγος 15 ἠθικός· νῦν δ' ἐπεὶ μήτε εἰς τὴν πατρίδα ὑποστρέψαι εἰμαρμένον ἐστὶ μήτε ἐξεδίκησα τοὺς ἀναιρεθέντας, τὸ φιλονεικεῖν ἐκ τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. ἢ τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου, νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι, νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς. καὶ γὰρ ἐπανείληφε τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα ὡσπερ εἰς ὑπόμνησιν τῆς ἀρχῆς ἦν παραλιπὼν παρεξέβη. 20

102. * οὐδὲ τι Πατρόκλω γενόμην φάος] τοῦτο κατ' ἴδιαν.

103. * Ἐκτορι δίω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑφ' Ἐκτορος δίου.

104. * ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης] ἐχθρὸς γὰρ τῆς ἀργίας ὁ ἥρωσ, φιλότιμος δὲ περὶ τὰς πράξεις.

105. οἶος οὗτις] ἀλαζῶν, φασὶ, καὶ φορτικός. ρητέον δὲ ὅτι ἔθος 25 ἦν πᾶσιν ἑαυτοὺς ἐπαινεῖν.

107. ὡς ἔρις] Ἡράκλειτος τὴν τῶν ὄντων φύσιν κατ' ἔριν συνεστάναι νομίζων μέμφεται Ὀμηρον, σύγχυσις κόσμου δοκῶν αὐτὸν εὐχεσθαι. πρὸς δὲ ἂν τις εἴποι ὅτι οὐ λέγει νῦν τὴν ἐναντίωσιν ἔριν, ἀλλὰ τὴν ἔχθραν· ὅθεν ἐπιφέρει “καὶ χόλος” οὐ γὰρ ἢ τῶν πραγμάτων 30 ἐναντίωσις τοὺς φρονίμους ἐξίστησι τῶν λογισμῶν.

109. γλυκίων] γλυκέως γὰρ διατίθεσθαι τοὺς ἐκπληροῦντας τὰ κατὰ θυμὸν συμβαίνει.

4. ἀφελόμενος Bekkerus] ἐφαλόμενος

7. In marg. inter. Ἀριστάρχος διὰ τοῦ ᾠ Ἄρεω.

11. βλάβης καὶ κακώσεως ante ἔφη scriptum expunxit librarius.

16. ἐστὶ] ἐστὶ μοι Friedl.

110. ἤντε καπνός] θυμός ἐστι ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. τοῦτον δὲ τὸν ὄρον πρῶτος Ὁμηρος παρέδωκε καπνὸν γὰρ τὸ πῦρ φησίν, ὡς τὸ “ κάπμισσάν τε κατὰ κλισίας ” (Il. 2, 399) καὶ “ ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἴκηται ” (207). ἄτοπον γὰρ λαμπύση φλογὶ καπνὸν εἰκάζειν. ζέσις δὲ οὐκ ἂν χωρὶς 5 πυρώσεως γένοιτο. ἡ δίνη δὲ παρέπεται τοῖς ὀργιζομένοις διὰ τὸ σπεύδειν ἀμύνασθαι τὸν ἀντίπαλον. τὸν δὲ καπνὸν παρείληφε πρὸς τὴν αὔξησιν.

113. δύο κατεχόντων παθῶν τὸν Ἀχιλλέα, θυμοῦ καὶ λύπης, μεῖζον τὸ κατὰ τὴν λύπην πάθος ἐπιγεγόμενον ἐκράτησε τῆς ὀργῆς. 10 πρῶτος δὲ Ὁμηρος τὸν θυμὸν ἀπὸ λογισμοῦ σβεννύμενον ἐδογματίσεν.

ἐκ τούτων λέγουσι τὸν Πλάτωνα τριμερῆ τὴν ψυχὴν ἀποφήνασθαι· τὸ μὲν γὰρ τι θυμικὸν αὐτῆς εἶναι, τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν, τὸ δὲ λογι- 15 στικόν.

117. *ὅτι οὐκ οἶδεν ἀθάνατον τὸν Ἡρακλέα.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος] τινές φασιν ὅτι Ὁμηρος οὐκ οἶδεν Ἡρακλέα ἀποθεωθέντα διὰ τὸ λέγειν ὅτι τέθνηκεν. ἢ οὐδὲν κωλύει γινώσκοντα ὅτι ἀπεθεώθη, λέγειν ὡς οὐκ ἔφυγε τὴν κῆρα· καὶ γὰρ οἱ ἀποθεοῦντες αὐτὸν ὁμολογοῦσι τεθνάναι καὶ καῆναι ἐν τῇ Οἴτῃ καὶ 20 μαῆναι καὶ τοὺς υἱεῖς ἀνελεῖν καὶ οὕτως ἀπαθανατισθῆναι. σημειοῦνται δὲ τὰ ἔπη πρὸς τὴν ἀθέτησιν τὴν “ αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι τέρπετο ” (Od. II, 602), ὅτι οὐκ οἶδεν αὐτὸν ἐκθεωθέντα.

ἄλλως. μεγαλοφρόνως φαίνεται παραδείγματα ἑαυτῷ συνειλοχῶς, οὐ τῶν καθ' αὐτὸν τινος, ἀλλὰ τῶν γενναιοτάτων. ταῦτα δὲ λέγει 25 ἄλλως τὴν μητέρα παραμυθούμενος, τὸ καὶ τοὺς κρείττους τεθνηκέναι.

118. φίλτατος ἔσκε Δί] πιθανῶς ὡς φιλότιμος ἀνὴρ· οὐ τὰς πράξεις ἀπέθετο τοῦ Ἡρακλέους (ἐφαίνετο γὰρ ἂν οὕτως κατὰ πολὺ ἐνδέων), ἀλλὰ τὴν δὲ οἰκειότητα μόνου τὴν πρὸς τὸν Δία ἐσήμανεν. 30

121. μείσομ' ἐπεὶ κε θάνω] ἀνόητόν ἐστι τὸ λέγειν· δῆλον γὰρ πᾶσιν ὅτι κείσεται ἀποθανών. ἀλλ' ἀσαφέστερον ἐξηγήκεται, ὃ δὲ

10. μεῖζον] μεῖζων
ἐπιγεγόμενον Bekkerus] ἐπιγινό-
μενον
23. ἐκθεωθέντα] ἀποθεωθέντα Co-

betus.
29. οὕτως Vill.] οὕτος
30. ἐνδέων] ἐνδέων

λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· ζῶντα μὲν οὐ χρὴ ἀργὸν εἶναι οὐδὲ κεῖσθαι ὡσπερ νεκρὸν, ἀλλὰ τότε ὅταν ὁ θάνατος ἔλθῃ.

124. * ἀδινόν] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀδινά.

125. γνωῖεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἵνα γνωῖσιν. πῶς δὲ δηρὸν φησι; δεκαπέντε γάρ εἰσιν ἡμέραι σὺν αἷς οἱ θεοὶ εἰς Αἰθιοπίαν διέτριψαν. 5 ῥητέον δὲ ὅτι πρὸς τί ἐστι τὸ πολὺ· καὶ γὰρ μία ἡμέρα Ἀχιλλεῖ πολὺ ἦν ἀφεστῶτι· φιλοπόλεμος γάρ ἐστι. λέγει οὖν ὅτι ἀθρόα αὐτοῖς ἀποδώσω, κἂν εἰ πολὺν χρόνον τοῦ πολεμεῖν ἀπέστην, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ βίῳ λέγομεν “ἡ μία μοι ἡμέρα αἰὼν ἐστίν.”

128. ναὶ δῆ] πῶς, φασίν, οὐκ ἀποτρέπει μᾶλλον τῆς μάχης, 10 ἀλλὰ καὶ ἐπιρρώνουσιν; ἢ ὅτι εὐκλεῆ τὸν θάνατον αὐτῷ βούλεται γενέσθαι. τὸν οὖν μετ’ εὐκλείας συναινεῖ θάνατον· διόπερ τῆς μοίρας οὐ προεῖπεν αὐτῷ μὴ προέλθαι τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν. πῶς δὲ χάλκεα λέγει τὰ παρ’ Ἡφαίστου ὅπλα ἀπὸ τῆς χεῖρονος ὕλης; ἔχει γὰρ καὶ κασσίτερον καὶ ἄργυρον καὶ χρυσόν· κοινότερον οὖν καὶ χαλκεῖς 15 ἔλεγον καὶ τοὺς ταῦτα ἐργαζομένους· “ἦλθε δὲ χαλκεύς” (Od. 3, 432) Ὅμηρος τὸν χρυσοχόον λέγων. στικτέον δὲ ἦτοι ἐπὶ τὸ ἐτήτυμον, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν, ὃ δὲ λόγος, ταῦτα ἀληθῶς ἐστίν. ἢ συναπτεόν· ἐστὶ δὲ σχῆμα σολοικοφανές, ὅτι τῷ πληθυντικῷ τὰ ἐνικά· ἐπενήνεκται, ἐτήτυμον κακόν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐτήτυμον δύναται ἂν ἀντὶ 20 ἐπιρρήματος κεῖσθαι, τὰ δὲ ἄλλα παραπλήσια ἐκείνῳ δύναται εἶναι “δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες τόσσα κακὰ ῥέζουσι;” (Il. 4, 31).

130. * ὅτι ἔχονται καὶ οὐκ ἔχεται.

136. * νεῦμαι] ἀντὶ τοῦ νεύσομαι.

25

ὅτι τὸ νεῦμαί ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀντὶ τοῦ νέομαι· βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλεύσομαι. καὶ ὅτι ἐν μιᾷ νυκτὶ κατεσκευάσται τὰ ὅπλα.

138. * ἐοῖο] ἐν ἄλλῳ υἷος ἐῆος.

140. ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον στενὸν ὄντα εὐρέα ἐκάλεσεν.

142. ἀγορεύσατ’] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀγορεύσαι, καὶ ὑποφαίνει 30 τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος.

143. αἶ κ’ ἐθέλῃσι] πρὸς μὲν τὸν υἱὸν ὡς διοριζομένη φησὶν οἶ-

4. ὅτι—γνωῖσιν (γνώση A)] Eadem verba in marg. inter.

10. φασίν Vill.] φησὶν

13. προέλθαι Bekkerus] περιέληπται

28. ἐοῖο—ἐῆος] Eadem scripturae diversitas in aliis locis, de quo dixit La Roche *Textbr.* p. 233.

30. παρὰ—ἔθος] Plane eadem in marg. inter.

σειν πάντως τὰ ὄπλα· οὐκέτι δὲ ἦν πρόπον ὁμοίως πρὸς τοὺς ὁμοτίμους διαλέγεσθαι.

148. πόδες φέρον] πρὸς Ζηνόδοτον μεταγράφοντα (Π. 6, 511) “ρίμφ’ ἐὰ γούνα φέρει.” καὶ ὅτι λέγει πόδες αὐτὴν ἔφερον, οὐκ αὐτὴ τοὺς πόδας. 5

151. *οὐδέ κε] ἐν ἄλλῳ οὐδ’ ἄρα.

155. τρίς μὲν μιν μετόπισθε] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οὕτως “Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς συτ’ ἵκελος ἀλκῆν, ὅς μιν τρίς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ’ αἴττει, ἐλκόμεναι μεμαῶς, κεφαλῆν δέ ἐθυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ’ ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς,” κακῶς. 10 οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦτον τὸν καιρὸν ὁ Ἐκτωρ ἐλκύσαι τὸν Πάτροκλον ἐβούλετο, ἵνα αἰκίσηται, ἀλλ’ ἔμπροσθεν (Π. 17, 125). ὅτε δὲ Γλαῦκος ὠνειδίσει τῷ προλελοιπότι τὸ σῶμα τοῦ Σαρπηθόνος τοῖς Ἀχαιοῖς, τότε ἐλκύσαι φιλοτιμεῖται τὸν Πάτροκλον εἰς ἀντικατάλλαξιν τοῦ Σαρπηθόνος, οὐκ εἰς αἰκίαν. ὅταν μὲν οὖν ὕστερον ἢ Ἴρις 15 εἴπῃ τῷ Ἀχιλλεῖ ὅτι βούλεται ὁ Ἐκτωρ τὸν Πάτροκλον αἰκίσασθαι, νοητέον μὴ τάληθες ὑποφαίνειν, ἀλλὰ παρορμηθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν κατὰ τῶν βαρβάρων ὀργήν.

159. *κατὰ μόθον] κατὰ τὴν μάχην, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ θεῖν.

160. στάσκε μέγα ἰάχων] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μέγα ἀχέων. 20 πρὸς τί δὲ λυπούμενος ἐστήκει, ἀλλ’ οὐκ ἰάχων καὶ ἐπεγκελευόμενος τοῖς Τρωσὶν ἀφαιρεῖσθαι τὸν νεκρὸν;

162. δῖεσθαι] ὡς τίθεσθαι· ἐπὶ τρίτην ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα· ἔστι γάρ τι δῖμι ρῆμα, παρ’ οὗ καὶ τὸ δῖεσαν πληθυντικὸν ὡς ἐτίθεσαν· “αὐτως ἐνδῖεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες” (584). παραιτητέον 25 γὰρ τοὺς οἰομένους πλεονασμὸν εἶναι τοῦ δ καὶ δασύνοντας· διδάσκει γὰρ ἡμᾶς ὁ ποιητὴς καὶ δι’ ἄλλης κλίσεως τὸ ἀκόλουθον κίνημα· ὡς γὰρ τίθενται, οὕτως δῖενται· “ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δῖενται” (Π. 23, 475). ὥσπερ οὖν παρὰ τὸ τίθενται ἔστιν ἀπαρέμφατον τίθεσθαι, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δῖενται τὸ δῖεσθαι. ἐπίσταται 30 δὲ καὶ ὑποτακτικὸν αὐτοῦ. “τόν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δῖωνται” (Π. 17, 110).

168. *ἄλλων τε θεῶν] τῶν τοῖς Τρωσὶ συμμαχούντων.

8. πάϊς addidi.

kerus.

10. σκολόπεσσι] σκολόπας οἱ

15. αἰκίαν Vill.] αἰκείαν

11. τὸν ante καιρὸν addidit Bek-

17. τάληθές] αὐτὴν addit Friedl.

γὰρ τὸ παρενεγκεῖν Ἡφαίστου ὄπλα. ὅτι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἀναγνώσμασιν ὁ ἀνὴρ τοιοῦτος, προείπομεν ἤδη.

192. ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα] ζητεῖται διὰ τί τὰ Πατρόκλου οὐ λαμβάνει, εἰ καὶ τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ ἤρμοσεν· τινὲς ἠνίοχον λέγοντες εἶναι τὸν Πάτροκλον, φασὶ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπλα. ῥητέον δὲ ὅτι εἶχε 5 καὶ ἐμάχετο· Ἀχιλλεύς φησιν “ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄπτοι μαίνοντο” (Π. 16, 244). τινὲς δὲ ὅτι τὰ μείζονα τῷ ἐλάττονι ἀρμόζει μαλαγμάτων προστιθεμένων, τὰ δὲ ἐλάττονα τῷ μείζονι οὐκέτι. ῥητέον δὲ ὅτι δύναται τις καὶ ἐλάττοσι πρὸς καιρὸν χρῆσθαι. Κράτης, ὅτι τὰ Πατρόκλου ἄντομέδων εἶχεν, ὅπως ἰσωθῇ τὸ εἶδος καὶ δοξῶσιν εἶναι 10 ὁ μὲν Ἀχιλλεύς, ὁ δὲ Πάτροκλος.

197. * κλυτὰ] κατ' ἓνα καλὰ τεύχε' ἔχονται.

198. αὐτῶς] παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ ὁ αὐτός, ἢ ἢ αὐτὸς χωρὶς ὄπλων· καὶ λόγον ἔχει χαρίεντα, καὶ οὐκ ἄλογός ἐστιν ἢ γραφή. 15

204. αἰγίδα θυσανόεσσαν] ἐπεὶ ἄνοπλος ἐξῴων ἐμελλεν ἐκπλήξειν τοὺς Τρῶας, εἰκότως κέχρηται τῇ ἐξῴθεν φαντασίᾳ.

206. ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖτε φλόγα] πῶς δὲ, φασὶν, οὐκ ἐκαίετο; καὶ γὰρ οἱ θεοὶ αὐτοὶ τρωτοί. ῥητέον δὲ ὅτι φαντασία ἦν.

207. ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται] οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Θρακῆ φασὶν Ἀρίσταρχον πρώτη ταύτη χρώμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι, καὶ γράφειν ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται. ἐμφατικῶς τὸ ἐν πολέμῳ πῦρ ἐπιτεθεὲν τῷ Ἀχιλλεῖ παρέβαλε τῷ ἐν πολεμουμένῳ ἄπτομέμῳ.

ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς πολεμουμένους τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν 25 ἀπὸ τῶν τειχῶν διεγείρειν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν περιόικων βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἐπικαλουμένους· οὐδέπω γὰρ ἦν εὐρεθεῖσα ἢ σάλπιγξ.

208. τηλόθεν ἐκ νήσου] οὐκ ἔστι ψιλὸν τὸ τῆς νήσου, ἀλλ' ἔχει ἐπίτασιν περὶ τὴν σπουδὴν τῶν πυρείων, ἵνα γνωριμώτερον φαίνηται. 30

209. * στυγερῶ Ἄρηι] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ στυγεροῦ Ἄρης.

210. * ἄστεος ἐκ σφετέρου] Ζηνοδότος ἄστου ποτὶ σφέτερον.

211. ἐπήτριμοι] ὁ Ἀσκαλωνίτης ὀξύνει ὡς πολεμικοὶ, οὐκ εὔ· τὰ

3. τὰ Πατρόκλου] Intellige ὄπλα, nisi hoc excidit.

4. αὐτοῦ] αὐτοῦ Wachsmuth. de Cratete p. 45.

10. ἰσωθῇ Vill.] σωθῇ

18. φασὶν Vill.] φησὶν

25. μὲν uddidit Bekkerus.

32. ποτὶ] ποτὲ

γὰρ διὰ τοῦ ἴμος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεϊάν, νόμιμος σπόριμος. οὕτως καὶ ἐπήτριμος.

213. *Ἄρεως] Ἀρίσταρχος Ἄρεω.

215, 216. οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς μίσητο] οὔτε φαίνεται τῇ μητρὶ ἀπειθῶν, διὰ τὸ μὴ κεχωρηκέναι εἰς μέσην τὴν παράταξιν, οὔτε τῆς 5 Ἦρας ἀνηκουστῶν, διὰ τὸ μὴ πεφηνέναι ἐν τῷ πολέμῳ. ἄλλως δὲ οἰκονομία ἐστὶ τοῦ ποιητοῦ τὸ τοιοῦτο, ἵνα μὴ δόξῃ ἄπιστα λέγειν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀχιλλεῖα χωρὶς ὄπλων εἰς τὴν μάχην.

217. ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη] ἀπίθανον γὰρ ἐκεῖνο τὸ διὰ μόνης τῆς Ἀχιλλεύως φωνῆς τρέψαι τοὺς Τρῶας. 10

219. σάλπιγξ] ὅτι αὐτὸς οἶδε σάλπιγγας, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐκ εἰσάγει.

ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων ὁ ποιητὴς ἀνόμακε τὴν σάλπιγγα, ἐπεὶ οὐδέπω ἠῤῥητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κόχλω δὲ θαλασσίφ ἐσάλπιξον.

220. *τὸ ἐξῆς, ὑπὸ θυμοραϊστῶν δῆϊων ἄστῳ περιπλομένων. 15

222. *χάλκεον ἀντὶ τοῦ χαλκῆν.

ὅτι ἀμέτρως ὁ Ζηνοδοτος ὅσα χαλκῆν, οὐ συνεῖς ὅτι παραπλήσιόν ἐστὶ τὸ σχῆμα τῷ “κλυτὸς Ἴπποδάμεια” (Π. 2, 742) καὶ “θερμὸς αὐτμή” (Hymn. in Mercur. 110). χάλκεον δὲ τὴν λαμπρὰν ἄμα καὶ στερεάν. 20

224. *ἂψ ὄχρα τρόπειον] εἰς τοῦπίσω τὰ ἄρματα ἔτρεπον.

230. ἀπίθανόν φασι καὶ ἀμετρον τὸ τῆς ὑπερβολῆς. ῥητέον δὲ ὡς οὐκ ἔστιν ὁ γὰρ τῆς αἰγίδος φόβος, ἢ ἐπέσεισεν ἡ Ἀθηναῖα, καὶ τὸ καιόμενον πῦρ ἐκπλήξιν τσαύτην παρέσχευ ὥστε αὐτοὺς ὑφ' ἐαυτῶν ὑπὸ ταραχῆς ἀπολέσθαι. 25

ἡ δευτέρη, ὅτι Ζηνοδοτος γράφει ἐνθάδε κοῦροι ὄλοντο δωδέκα πάντες ἄριστοι εἶσιν ἐν βελέεσσι. εἰσὶ δὲ οὔτε τῇ συνθέσει Ὀμηρικῇ, οὔτε τὸ οἶσιν βελέεσσι ὑγιῶς εἶρηται τοῖς ἐαυτῶν ἔδει γὰρ τοῖς ἀλλήλων.

231. *ἐν ἄλλῳ ξιφέεσσι. 30

236. *φέρτρῃ] ὅτι ἄταξ τὸ φέρτρῃ ἐστὶ δὲ φορεῖον.

239. *ἥλιον δ' ἀκάμαντα] ἐν ἄλλῳ ἥλιον μὲν ἔπειτα.

ζητεῖται διὰ τί ἀκοντά φησι τὸν ἥλιον δῦναι. Κράτης μὲν τὸν αὐτὸν Ἀπόλλωνα εἶναι καὶ ἥλιον ἐπιτυγχασῶτα εἶναι τῶν Τρῶων

17. ὅτι addidit Cobetus.

δευτὴς ἀγῆ Π. 15, 626.

19. θερμὸς αὐτμή] Adkere poterat

30. ξιφέεσσι] ξίφεσσι

χρονίζειν ἠδόμενόν τε καὶ μηκύνοντα αὐτοῖς τὸ ἐπίτευγμα· Ἦραν δὲ τὰ ἐναντία βουλομένην ἀναγκάζειν αὐτὸν δύνειν. Ἀγαθοκλῆς δὲ φησι συνάγεσθαι ὅτι καθ' Ὀμηρον ἐναντίως τῷ οὐρανῷ φέρεται ὁ ἥλιος, τῇ δὲ δίνῃ αὐτοῦ συνέλκεται. Ἦραν γὰρ εἶναι τὴν τοῦ παντὸς φύσιν ἐκ τοῦ “ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν” (Π. 15, 18), 5 ἔλκεσθαι δὲ ἄκοντα τὸν ἥλιον ὑπὸ τῆς δίνης ὑπὸ τὰς δυσμάς.

243. *ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης] ἐν ἄλλῳ ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.

244. ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν] ἀντὶ τοῦ ὑπέλυσαν τῶν ἀρμάτων. πῶς οὖν οὐκ ἀναστρέφεται; ὅτι συνήλειπται.

245. *πάρος] πρὸ τῆς ἐπιμελείας τοῦ σώματος. ὅρα οὖν τὴν 10 ἔπειξιν.

246. καταγελῶσι τοῦ ὀρθῶν ἑσταότων. ῥητέον δὲ ὅτι ἐπεὶ ὀρθοῦνταί τις καὶ καθήμενος, οἷον “ἔζητο δ' ὀρθωθείς” (Π. 23, 235).

247. τρόμος] Ζηηόδοτος φόβος, κακῶς, ἀγνοῶν ὅτι φόβος ἐστὶ καθ' Ὀμηρον ἢ μετὰ δέους φυγή. διὸ ἢ διπλῆ. 15

248. ἦτοι συναπτέον ἕως ἀλεγεινῆς, ἵνα αἰτία τούτου τοῦ σχήματος κέηται· πάντες γὰρ εὐλαβοῦντο, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐφάνη πολὺν κεχωρισμένος τῆς μάχης χρόνον· ἢ ἐπὶ τὸ ἐξεφάνη στικτέον, ἵνα τὸ ἐξῆς ὡς ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ ἐπιφωνούμενον λέγηται.

250. ὄρᾳ πρόσσω καὶ ὀπίσσω] τέλειον ἐγκώμιον τοῦ φρονίμου. 20 τὰ δὲ ἐναντία ἐπὶ τοῦ ἄφρονος· “οὐδέ τι οἶδε νῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω” (Π. 1, 343).

251. ἰῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο] πῶς ἐν μιᾷ νυκτὶ γενόμενοι τοσοῦτον ἀλλήλων διαφέρουσι, τῆς συμπαθείας τῶν οὐρανίων ὁμοίως πρὸς ἀμφοτέρους ἐχούσης; ἔστιν οὖν διαφορὰ τοῖς γεννωμένοις οὐκ ἐν νυκτὶ 25 μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῆς ὥρας ἀκρίβειαν. Ἡράκλειτος ἐντεῦθεν ἀστρολόγον φησὶ τὸν Ὀμηρον, καὶ ἐν οἷς φησὶ “μοῖραν δ' οὐ τινὰ φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται” (Π. 6, 488).

ἔγκειται τι θαυμαστὸν τῷ λόγῳ. συνήλικες ὄντες καὶ ὁμοῦ γενόμενοι οὐ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν συνετός, ὁ δὲ πολεμικός. οὐδὲν ἄρα χρήσιμος ὁ χρόνος τοῖς ἀφύεσι πρὸς τὰ χρήσιμα.

1. ἠδόμενον — ἀναγκάζειν αὐτὸν] Haec bis scripta in A, loco priore αὐτὸν ante ἀναγκάζειν collocato. τε] δὲ

9. συνήλειπται Bekkerus] συνείληπται

16. ἵνα] ἵνα τὸ ἴδιον ὡς Friedl.

27. καὶ addidit Friedl.

253. ὅς σφιν] τοῦτο σημειωτέον πρὸς τὸ “ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχῶν, πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα” (Π. 14, 500).

254. φράζεσθε] οὐδέποτε τὸ φράσαι ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ ποιητῆς τίθησιν, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς διανοίας. ἔστιν οὖν περισκέψασθαι, τῇ διανοίᾳ μάλα περισσῶς βουλευέσασθαι. 5

256. *ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

257. *οὗτος ἀνὴρ] οἶον ὁ ἀρτίως κινήσας ἡμῖν τὸν θόρυβον.

258. ῥηίτεροι πολεμίζειν] τουτέστιν εὐκαταμασχητότεροι, ὥστε τὸ πολεμίζειν ἀντὶ τοῦ πολεμίζεσθαι.

262. *τοῦτο καθ’ ἑαυτοῦ μάλλον γὰρ ἐμφαίνει. 10

264. δατέονται] διαιροῦνται τὸν πόλεμον, παρόσον ὅτε μὲν οὔτοι, ὅτε δὲ οἱ ἕτεροι νικῶσιν.

265. *μαχήσεται] ἐν ἄλλῳ μαχέσεται.

ἠδὲ γυναικῶν] τοῦτο σημειωτέον πρὸς τὸ “ἀμυνόμεναι ὄρεσσιν” (Π. 5, 486) ὅτι κακεῖ γυναιξί λέγει, καθάπερ ἐνθάδε ῥητῶς ἐξηγου- 15
μενος ἐκεῖνο λέγει.

266. *ᾧδε γὰρ ἔσται] ἐμφαίνει ὅτι οὐ διὰ δειλίαν ταῦτα συμβουλεύει.

269. σὺν τεύχεσιν] οὐδὲ τοῦτο ἀργόν· ὑποβάλλει γὰρ ὅτι καὶ νῦν διὰ τὸ ἀνοπλος εἶναι ἀπέσχετο τοῦ πολέμου. 20

*εὔ νύ τις] κακόν τι πεισόμενος ὑπ’ αὐτοῦ δηλονότι.

271. πολλοὺς δὲ κύνες] οὐ κατάρατα καὶ βλάσφημα ταῦτα, ἀλλὰ φόβου ἔνεκα λέγεται· ἐπάγει γὰρ τὸ ἦθος ἑαυτοῦ.

272. ἀπ’ οὐατος] ἄπωθεν τοῦ ὠτὸς, οἶον μὴ ἀκούσαιμι· “αἰ γὰρ ἀπ’ οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος” (Π. 22, 454). 25

273. *πιθώμεθα] ἐν ἄλλῳ πιθοίμεθα.

ἢ ὑποστιγμῆ ἦται ἐπὶ τὸ πιθώμεθα, ἢ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· καὶ λόγον ἔχει ἀμφότερα.

274. νύκτα μὲν] τὴν νύκτα κατισχύσομεν καὶ κρατήσομεν τῇ βουλῇ. ἄλλως. ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· διεσπαρμένην συλλέξομεν 30
καὶ τοὺς ἀνὰ τοῦ πεδίου καὶ τοὺς ἀνὰ τῆς πόλεως φυλάττοντας νῦν· ὕστερον δὲ ἅμα ἡμέρα ἡμεῖς πολεμήσομεν.

πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὅτι ἔστι βουλευσόμεθα, τῇ βουλῇ κρατήσομεν.

279. *στικτέον ἐπὶ τὸ μάχεσθαι. 35

33. τῇ] ἐν τῇ Lehrsius.

281. ἡλασκάζων] *περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀλώμενος καὶ οὐκ ἀνύων ὀδὸν, ἄλλως δὲ μεθ' ἐλιγμοῦ ἐλαύνων καὶ τὴν διώξιν ποιούμενος. ἔγκειται δὲ καὶ τὸ ἡλεόν, ὅπερ ἐστὶ ματαιίως ἐλαύνων.*

283. ἡ διπλῆ, ὅτι τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, πρότερον αὐτὸν οἱ κύνες κατέδονται ἢ ἐκπέρσει. καὶ οὐκ ἔστιν ἑλλιπής ὁ λόγος, ὥσπερ 5 οὐδ' ἐπ' ἐκείνου “τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν” (Π. Ι, 29). στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ ἐκπέρσει· μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει· ἐὰν δὲ συνάπτηται, ἀδιανόητον γίνεται.

285. Πουλυδάμα] ἔδει σὺν τῷ ἦ Πουλυδάμαν. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ Λαιδάμα, παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. 10

286. ὁ μὲν φυλάσσειν τὴν πόλιν ἔφη· ὁ δὲ δεινοτέρῳ ὀνόματι τὸν λόγον ἐξεφαύλισε, προσθεῖς τὸ ἀλήμεναι.

287. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει κεκόρησθον, συγχέων τὸ δυϊκόν.

290. *ἐπειδὴ ἀπόλωλε τὰ τῆς πόλεως χρήματα, ἀφειδεῖν χρῆ καὶ τῶν σωματίων. 15

291. ὅτι ἑτέρα ἡ Φρυγία παρὰ τὴν Τροίαν, καὶ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰς, ἢ ἢ εἰς Φρυγίην.

292. κτήματα περνάμεν ἴκει] Φρυγῶν καὶ Μηόνων ἀγορὰς κομιζόντων τοῖς Τρωσὶ καὶ ἀντὶ τούτων ἀντιφορτιζομένων, τῶν πολεμίων ἀπαγόντων καὶ πωλούντων, ἢ αὐτῶν τῶν Τρώων, ἵνα χρήματα λαμβάνωσι πρὸς τὸν πόλεμον καὶ παρέχωσι τοῖς συμμαχοῖς, οἷον ὁ Ἔκτωρ ἔφη “τὰ φρονέων δῶρα κατατρίχων” (Π. 17, 225). 20

298. *ἐν τελέεσσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ μὴ λύσαντες τὰς τάξεις.

300. ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει] εἴ τις εὐλαβεῖται μὴ ἀπολέσῃ τὰ ἴδια κτήματα, μερισάτω αὐτὰ τοῖς Τρωσίν. πρὸς Πουλυδάμαντα δὲ, ὡς ἵνα φυλάσσηται τὰ κτήματα, συνεβούλευεν ἀπὸ τοῦ τεύχους ἀμύνεσθαι.

τῶν Τρώων ὅστις ἂν ὑπερβαλλόντως ἀνιάται ἐπὶ τοῖς χρήμασιν ὡς μέλλων ἀπολεῖν αὐτὰ ὑπὸ πολεμίων (τοῦτο γὰρ ἐλλειπὸν προσυπακούεται), συναγαγὼν αὐτὰ δότω τοῖς πολίταις· βέλτιον γάρ ἐστιν ὑπὸ τούτων ταῦτα δαπανηθῆναι. ἴσως δὲ ταῦτα κατηγορεῖ ὁ Ἔκτωρ, ἵνα σώσῃται αὐτῶ τὰ χρήματα. 30

ἄλλως. τοῦτο καὶ στρατηγήματός τινος ἔχεται· ὑποπτέυσας γὰρ

2. μεθ' ἐλιγμοῦ] μετ' ἐλιγμοῦ

5. ἑλλιπής] ἑλλειπής

29. ἀπολεῖν Vill.] ἀπολύειν

τοὺς πλουσίους ἀνιάσθαι ἐξιώντας εἰς πόλεμον διὰ τὸ μὴ ἔχειν τοὺς τηρήσοντας τὰ χρήματα, φησὶ δεῖν διανεμεῖν τῷ πλήθει αὐτά.

308. * στικτέον ἐπὶ τὸ στήσομαι.

ἢ κε φέρησι] πρὸς τὸ παράδοξον ἀντέθηκεν· ἀπίστου γὰρ ὄντος τοῦ ἀντιστήναι Ἀχιλλεῖ τὸν Ἑκτορα, προσθεῖς τὸ τῆς ἀθληλίας παρε- 5 μυθήσατο τὴν ἀπιστίαν.

309. ξυνὸς Ἐνυάλιος] κοινὸς ὁ πόλεμος πολλάκις τὸν κτείνειν βουλόμενον κατέκτα. ὅμοιον δὲ τῷ “ἐπιμίξ δέ τε μαίνεται Ἄρης” (Od. II, 537).

310. ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν] πολλὰ ἦν τὰ συναναγκάζοντα πεί- 10 θεσθαι τοὺς Τρῶας, πρῶτον μὲν ἡ ἄνοια ἢ βαρβαρική, δεύτερον δὲ τὰ χρήματα ἃ πρότερον αὐτοῖς, τρίτον ὅτι τὴν μὲν ἀπόλαυσιν ἐκείνοις ἐχαρίσατο, τὸν δὲ κίνδυνον αὐτὸς ἐπανεῖλεν.

314. αὐτὰρ Ἀχαιοί] ὄρα τὰς μεταβάσεις ὡς ποικίλαι, ποτὲ μὲν ἐν τοῖς ἔργοις, ὅτε δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζομένου τοῦ ποιητοῦ· νῦν δὲ 15 καὶ ἐφ’ ἐνὶ εἶδει, τῷ θρήνω.

317. χεῖρας] ἀμφίβουλον πότερον τὰς ἑαυτοῦ ἀνδροφόνους χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπιθεῖς τῷ τοῦ ἐταίρου στήθει, ἢ τὰς τοῦ ἀνδροφόνου Πατρόκλου ἐπιθεῖς τῷ ἰδίῳ στήθει. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

* διὰ τοῦ ὁ ἅπασαι, ἀνδροφόνους.

20

318. ὥστε λῆς ἠϋγένειος] ἐμπείρωσ πάνυ· αἱ γὰρ θήλειαι κάλλιστον ἔχουσι γένειον, οἱ δὲ ἄρσενες χαίτην. νῦν δ’ ἐπὶ θηλείας· ἄρσην γὰρ οὐ σκυμμαγωγεῖ. τὸ δὲ λέαινα νεώτερον ὄνομα.

319. σκύμνος] σκύμνος ὡς ὕμνος εἰς ἰδιότητα ἀνεγνωσθη· τὸ μέντοι ἀνδρῶν μικρὸν ὀξύνεσθαι ἀξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης πρὸς διαφορὰν. 25 ὁ μέντοι λόγος συναγωνίζεται τῇ βαρείᾳ τάσει· τὰ γὰρ εἰς νὸς λήγοντα μετ’ ἐπιπλοκῆς συμφώνου δισύλλαβα μονογενῆ, ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ὕ, βαρύνεσθαι θέλει, ὕμνος κύκνος λύχνος Κύθνος. οὕτως ἄρα καὶ σκύμνος. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι οὕτως τοὺς κυνηγὸς καταχρηστικῶς λέγουσιν οἱ ποιηταί.

30

323. * μετεφώνει] γράφεται μετεφώνεε.

324. ἄλιον ἔπος ἐκβαλον] ἐκτείνει τὸ πάθος ὁ τοιοῦτος λόγος· οὐ γὰρ ἐφ’ οἷς αὐτὸς ἠπατήθη λυκεῖσθαι φησιν, ἀλλ’ ἐφ’ οἷς αὐτὸς ἠπάτησε τὸν Μενόιτιον.

325. θαρσύνων ἦρωα Μενόιτιον] καὶ τοῦτο περιπαθῶς, ὡς τοῦ 35 Μενεΐου οὐκ ἀντιδώσαντος τὸν παῖδα διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν φιλο-

30. λέγουσιν οἱ ποιηταί] λέγει ὁ ποιητὴς Lehrsius.

στοργίαν, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ κατεπίστευσεν ὡς σῶσαι ἱκανῶ ὄντι καὶ ἐπαγγειλαμένῳ τοῦτο.

332. οὐδὲ Θέτις μήτηρ] ὅτι συνεβίω ἡ Θέτις τῷ Πηλεΐ, καὶ ὅτι οὐκ ἀπεκόμιζον τὰ ὀσῆα τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ ξένης εἰς τὰς πατρίδας. ἡ δὲ ἀναφορά πρὸς τὸ “ὡς κ’ ὀστέα παισὶν ἕκαστος οἰκαδ’ ἀγῆ” (Π. 7, 334).

338. * αὐτως] διὰ τοῦ $\bar{a}$ αὐτως πᾶσαι εἶχον.

351. ὀτειλάς] ὅτι ὑπὸ μὲν Εὐφόρβου βέβληται ὁ Πάτροκλος, ὑπὸ δὲ Ἐκτορος οὐτασται, καὶ συλληπτικῶς εἶρηκε πάντα τὰ τραύματα ὀτειλάς.

ἐν δ’ ὀτειλάς πλησαν] οὕτως ὡς φαρμακώδη δύναμιν ἔχοντος τοῦ παλαιοῦ ἐλαίου.

352. λιτί] λιτῶ καὶ ἀποικίλτῳ ὑφάσματι, ὃ ἐστὶ λινῶ. οἱ δὲ ἐξ ἀντιφράσεως τὸ ποικίλον. οἱ δὲ, ὃ φασιν Ἀττικοὶ λήδιον. δεῖ δὲ ὀξυτόνως ἀναγινώσκειν τὸ λιτί κατὰ τὸν κανόνα τοῦ Ἡρωδιανοῦ· πᾶσα ἰσοδοτική δισύλλαβος ἐπὶ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλει, φωτί παντί θητί. οὕτως γὰρ καὶ ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσφθιά ἐν τῇ Ψ λέγει ὅτι δεῖ ὀξύνειν κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα. οὕτως γὰρ καὶ Ἀρίσταρχος. εἰσὶ δὲ οἱ περισπῶσιν, οὐ καλῶς. εἶτα ἐπάγει οὕτως· παραιτητέον δὲ τὸν Ἀσκαλωνίτην οἰόμενον ἀπὸ τῆς λῖς εὐθείας κεκλίσθαι τὴν λιτί ἰσοδοτικήν καὶ τὴν λιτα αἰτιατικήν· οὐ γὰρ ποτε ἐμελέτησε τὰ εἰς ἰσ μονοσύλλαβα διὰ τοῦ $\bar{t}$ κλίνεσθαι. μεταπλασμὸς οὖν ἐστὶ τῆς λιτῶ δοτικής, ὡς ἡ κλαδί τῆς κλάδῳ· καὶ ἡ αἰτιατικὴ λιτα μεταπέπλασται ἐκ τῆς λιτόν ὡς κρόκα ἐκ τῆς κρόκην. τὸ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ “κἄθηρᾶν τε ῥύπα πάντα” (Od. 6, 93), εἰ μὴ ἐστὶ πληθυντικὸν οὐδέτερον, τοῦ προκειμένου μεταπλασμοῦ ἔχεται. οὐχ ὁμότονος δὲ ἐγένετο ἡ λιτα τῇ λιτόν, ἐπεὶ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς $\bar{a}$ λήγουσα ἐβαρύνετο, ὑπεσταλμένης τῆς τινά κατὰ ἀόριστον προφορᾶν.

356. Ζεὺς δ’ Ἡρην] ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον Ἡρα καὶ ὁ Ζεὺς γεγόνασιν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ καὶ οὐ ξενιστέον ὅταν λέγῃ κατὰ συμπέ- ρασμα.

362. * πρὸς τὸ κάτω τὸ κακά (367) ἢ ἀπόδοσις.

364. πῶς δὴ ἔγωγ’] τὸ ἐξῆς, πῶς δὴ ἔγωγ’ οὐκ ὄφελον Τρώεσσι· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου διορθωτέον. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κατὰ Δῶριον ἐγών.

7. αὐτως] αἰτως sine spiritu. (sine accentibus).

13. In marg. inter. προς το λιτη 34. κατὰ Δῶριον] καταδῶριον

372. τὸν δ' εὖρ' ἰδρώνοντα] ἦτοι ἐπιστρεφόμενον, ὡς χωλόν· ἢ μεμίμηται ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου τὴν τοῦ πυρὸς κίνησιν.

373. σπεύδοντα τρίποδας] ὅτι τὸ σπεύδοντα ἐνεργοῦντα, καὶ ὅτι τὸ πάντα παραέλκει.

375. ὑπὸ κύκλα] τινὲς ὑπόκυκλα, ὡς ὑπότροχα· οὐκ εὖ· ἔστι γὰρ 5 τὸ ἐξῆς ὑπέθηκε. τὸ μέντοι ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα (4, 131) “τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον” κατὰ σύνθεσιν ἀνεγνωσμένον ἐτέρου ἔχεται σημαινομένου.

376. ὄφρα οἱ αὐτόματοι] ὅτι ἐγκεκλιμένως ἀναγνωστέον, ἵνα ἦ ὄφρα αὐτῶ. καὶ ὅτι θεῖον ἀγῶνα λέγει τὴν συναγωγὴν τῶν θεῶν. ἐν δὲ ταῖς εἰκαιόταις κατὰ δῶμα νεοίατο. 10

* ἐν ἄλλῳ δύσονται ἀγῶνα.

377. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νεοίατο· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. ἀξιοπιστῶς δὲ ὡς παρῶν, ἵνα δειχθῇ ἢ πρὸς τὴν Θέτιν σπουδῇ, ὅτι ἀτέλεστον τὸ ὑποκείμενον ἔργον ἐάσας ἐτελείωσεν ὅσα ἠθέλησεν.

+ β' δασεΐαν εἶχον εἰς τὸ ἦ. (?) 15

378. τόσον μὲν] ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ μικρὸν τετελειωμένων οὕτως λέγει. “ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν” (Il. 23, 454). “τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά” (Il. 22, 322).

381. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος εὐρέθη, ἀπέστραπτο δέ. “τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.” 20

382. ζητεῖται διὰ τί ἐν Ὀδυσσεΐα (8, 266) τὴν Ἀφροδίτην παρῆσθησιν γυναῖκα Ἡφαίστου, ἐνθαδὲ δὲ τὴν Χάριν. κατ' ἀμφοτέρα, ὅτι τῇ τέχνῃ τὴν χάριν προσεῖναι δεῖ, ἵνα καὶ ἐπίχαρις ἦ, καὶ ὅτι χάριν ἀποδίδωσι τῇ Θέτιδι τῶν εἰς ἑαυτὸν ὑπ' αὐτῆς εὐεργεσιῶν γενομένων πρότερον. 25

383. τὸ ὦπιε παρὰ τὴν ὦπα, ἢ διὰ τὰς ὀμιλίαις τὰς πρὸς τὸν γάμον, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀπάζειν ἦν πεποιήται ἐκ μνηστείας· ἢ παρὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα, ὡς τὸ “εἰ κεινός γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει” (Od. 18, 254).

385. παρὰ Ζηνοδότῳ ἡμέτερόνδε, καὶ Θέτις τανύπεπλος 30
ἰκάνεις.

10. κατὰ δῶμα νεοίατο] θεῖον κατὰ δῶμα νέονται. Pertinet haec pars scholii ad v. 377.

15. β—ἦ] Haec a m. rec. in margine extrema.

17. φοῖνιξ ἦν] φοῖνικι ἦνία

19. Hoc scholion in summa pagina scriptum a m. rec.

28. εἰ κεινός γ' ἔλθων] ἐκεινοσγ' ἔχθων (sic)

30. Θέτις τανύπεπλος recta est scriptura hic et v. 424. Vide quae

386. οὔτι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἐν ἤθει δὲ, ὡς φαμεν τί σὺ πρὸς ἡμᾶς; οὐ γὰρ πυκνῶς εἴωθας παραγίνεσθαι.

392. ᾧδε] ὅτι τὸ ᾧδε οὕτως ὡς ἔχεις, οὐδὲν ὑπερθέμενος. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (6, 218) “ἀμφίσταθ’ οὕτως.”

σεῖο χατίζει] διὰ τὸ μὴ θαμίζειν ἐστόχασται τὴν νῦν παρουσίαν⁵ αὐτῆς ὡς κατὰ χρεΐαν γενομένην. Πλάτων δὲ πρὸς τούτο γενομένός φησι “Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.”

394. ἦ ρά νύ μοι] χρηστὸν τὸ ἦθος· ἦν γὰρ μήπω οἶδεν ἀκούσας, ἐνδείκνυται τὴν προθυμίαν. ὥσπερ πρὸ πολλοῦ εὐχόμενος δεηθῆναι αὐτοῦ τὴν Θέτιν, ἀναπεφώνηκεν εἰλημμένος ὣν ἤθελεν. 10

399. Εὐρύνομη θυγάτηρ] ἠδέως τῇ ἐπαναλήψει τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπὶ τῆς ἀπουσίας ἐνδεικνύμενος τῇ Θέτιδι ὡς οὐ διὰ παρουσίαν αὐτῆς ἀπομνημονεύει τῆς χάριτος.

400. τῆσι παρ’ εἰνάετες] ἔστι μὲν τὸ ἐξῆς παρὰ τῆσι, οὐκ ἀναστρεπτέον δὲ διὰ τὴν συναλοιφήν. Ζηνοδότος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης 15 δαίδαλα πάντα.

401. ἔλικας] ἦτοι οἱ σύνδεσμοι τῆς κεφαλῆς, ἣ κόσμος ἀπὸ τῶν ὄρμων ἐξηρτημένος.

κάλυκας] ἐμφερῆ ῥόδοις· οἱ δὲ δακτυλίους· οἱ δὲ ἐνώτια· οἱ δὲ χρυσᾶς σύριγγας, αἱ τοὺς πλοκάμους περιέχουσιν, ὡς φησιν “οἱ δὲ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο” (Π. 17, 52).

404. * οὕτως ἦδε εν. γράφεται δὲ καὶ ἦδειν.

407. * μετὰ τοῦ ἰ τὸ ζωάγρια ὁ Ἀρίσταρχος.

410. πέλωρα λέγουσι τὰ παρηλλαγμένα· ὁ δὲ Ἡφαιστος ἀμφιγυήεις. αἶητον δὲ μέγα καὶ ἐπέγκεται τὸ ἰ “θάρσος αἶητον 25 ἔχουσα” (Π. 21, 395.)

πέλωρ αἶητον] ὁ Ἀσκαλωνίτης προπαροξύνει, ἐκδεχόμενος πλεονασμὸν τοῦ ἰ παρὰ τὸ “θάρσος αἶητον ἔχουσα,” οἷον ταχὺ καὶ κινητικόν.

de hoc usu nominativi ab libris saepe oblitterato dixit Cobetus Mnem. nov. vol. 3 p. 273. Similiter supra 15, 49. εἰ μὲν δὴ σὺ γ’, ἐπειτα βοῶπι πάντα Ἡρη veram scripturam annotavit scholiasta Ἀριστοφάνης μετὰ τοῦ σ βοῶπις, καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον. Libri et hic et 18, 357. variant inter βοῶπι,

quod est in Ven. A., et βοῶπις, quod est in plerisque.

4. ἀμφίσταθ’ οὕτως] Corrupte pro ἀμφίπολοι, στήθ’ οὕτω ἀπόπροθεν.

6. Πλάτων] Vid. Diog. L. 3, 6.

8. οἶδεν Cobetus] ἶδεν

10. ὦν Bekkerus] ὄν

15. Ζ. καὶ Ἀ. δ. π. in marg. inter.

Πρωτέας δὲ τῷ ὄρμημένῳ, παρὰ τὸ ἄω. ἄλλοι δὲ ἐκ παραλλήλου τὸ μέγα, παρὰ τὴν αἶαν τὴν γῆν. ἐγὼ δὲ ἐπιζητῶ τὸ ἄητον πῶς δυνατὸν τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχειν τὴν ὀξεῖαν, ἐπιθετικῶς κείμενον. μήποτε οὖν ὀφείλομεν πείθεσθαι τῷ Φιλοξένῳ φησὶ γὰρ αὐτὸ σύνθετον εἶναι παρὰ τὸ ἔτος, ὡς θετός, ὃ σημαίνει τὴν ὑπαρξιν, ἐξ οὗ τὸ ἀληθές, ὃ 5 καὶ γίνεται ἐτεός. ἐγένετο δὲ καὶ τὸ πληθυντικὸν οὐδέτερον ἐν ἐπιρρηματικῇ τάξει ὡς “ἐτὰ Τημενίδος χρύσειον γένος,” καὶ τὸ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς “οὐκ ἐτός” ἀντὶ μεσότητος τῆς ἐτῶς. τὸ παρὰ μηδενὶ οὖν ὑπαρκτὸν, τούτεστι μέγα, ἄετον καὶ ἄητον. καὶ δῆλον ὅτι ἀπολέλυται ὁ τόνος· ὀράται γὰρ σύνθετα τοιαῦτα βαρυνόμενα, ἄρητον ἄκλι- 10 τον ἄκμητον· οὕτως ἄητον.

411. *δασύνεται τὸ ἀραιαί.

413. λάρνακα] ὅτι λάρνακα τὴν κιβωτὸν· νεωτερικὸν γὰρ ὄνομα ἢ κιβωτός. καὶ ὅτι ἐπονεῖτο ἀντὶ τοῦ ἐνήργει.

416. ὅτι οὐ παρέλκει τὸ παχύ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπερείδειν χωλὸν 15 ὄντα τὸν Ἡφαιστον, περὶ οὗ φησὶ “πέλωρ αἴητον ἀνέστη” (410). ὡς καὶ τὸ “στησαμένη μέγαν ἰστόν” (Od. 2, 94).

421. ὅτι ἔρρων οὐ ψιλῶς πορευόμενος, ἀλλὰ διὰ τὴν χωλότητα φθειρόμενος.

424. παρὰ Ζηνοδότῳ ἡμέτερόνδε, καὶ Θέτις τανύπεπλος 20 ἰκάνεις.

426. *ἄνωγεν] ἐν ἄλλῳ ἀνώγει.

428. Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα] περιπαθές ἐστι τὸ τῆς θεοῦ πρόσωπον· τρεῖς γὰρ θεοὺς εὐεργετήσασα, τὰς ἀμοιβὰς εἰς τὸν παῖδα εὐρίσκεται παρ’ αὐτῶν λαμβάνουσα κατατιθεμένη. τὸ δὲ δακρύνει 25 πρὸς πάθος αὐτῇ συμβάλλεται.

433. *ἐπὶ τὸ εὐνήν βραχὺ διασταλτέον.

434. οὐκ ἐθέλουσα] οὐχ ὅτι μετεβάλλετο, ἀλλὰ προειδυῖα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ γάμῳ δυσχερῆ ἀπηρεῖτο τὴν σύζευξιν.

1. Πρωτέας δέ] ἐν ἴσῳ addit Lehrsius.

7. ὡς “ἐτὰ] μετά

“ἐτὰ Τημενίδος χρύσειον γένος”]
Verba ab Vill. et Bekkero ommissa lucem accipiunt ab Ioanne Alex. Ton. παραγγ. p. 29, 8. ἀπὸ τοῦ ἐτός πάλιν ὀξυτόνου ἐτὰ ὀξυτόνω, ὡς “ἐτὰ

Τημενίδος χρύσειον γένος.” Sunt verba poetae ignoti. De Τημενίδος (nam hic rectus accentus est) nomine nihil aliunde constat. De nomine cognatis dictum est in Thes. vol. 7 p. 2146.

9. ἄετον] ἄατον

435. στικτέον ἐπὶ τὸ νῦν, καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον τὸ διήγημα, υἶδν ἐπεὶ μοι δῶκεν, ὡς κάκει "κούρην ἦν ἄρα μοι" (Π. 16, 56). ὁ δὲ λόγος, ἄλλα δέ μοι νῦν ἔστι, λείποντος τοῦ ῥήματος.

438. τὸν μὲν ἐγώ] ὅτι καθ' Ὁμηρον ἢ Θέτις ἔθρεψε τὸν Ἀχιλ- 5
λέα, οὐ Χείρων, ὡς οἱ νεώτεροι.

441. * ἐν τισιν οὐ κεῖται.

444-456. ἀθετοῦνται στίχοι 19, ὅτι συνήγαγέ τις τὰ διὰ πολλῶν εἰρημένα εἰς ἓνα τόπον, ὡς ἐκεῖνα (Π. 1, 366) "φύχόμεθ' ἐς Θῆβην ἰέρην πόλιν." διὰ δὲ τῶν ἐξῆς ἐπιδείκνυσιν ὅτι τε ὁ Πάτροκλος 10 τελευτήσας ἀπώλεσε τὰ ὄπλα καὶ πάρεστιν ἕτερα ληψομένη. διὰ μέντοι τούτων οὐδὲν ἀναγκαῖον λέγεται. καὶ ψεῦδος περιέχουσιν· οὐ γὰρ ταῖς λιταῖς πεισθεὶς Ὀδυσσεύς καὶ Αἴαντος ἐξέπεμψε τὸν Πάτροκλον, ἀλλ' ὕστερον ἐκουσίως ὁ Πάτροκλος κατελέησας τὴν φθορὰν τῶν Ἑλλήνων ἰκέτευσε δοθῆναι αὐτῷ τοῦ Ἀχιλλεύως τὰ ὄπλα. 15

457. τοῦνεκα νῦν τὰ σά] μετρίως πάνυ ὡς χάριν αἰτουμένη καὶ οὐκ ὀφειλομένη ἀπαιτοῦσα.

458. υἱεῖ ἐμ' ὠκυμόρφ] οὐ διαλείπει τοῦτο προβαλλομένη, ὡς καὶ πρὸς τὸν Δία "τίμησόν μοι υἶδν δς ὠκυμωράτατος ἄλλων ἔπλετο" (Π. 1, 505). τὸ δὲ ἐμῶκυμόρφ ἔξω τοῦ ἰ· συνεκτέθλιπται 20 γὰρ τῷ ᾠ τὸ ἰ.

460. ὁ γὰρ ἦν οἶ] ὅτι ἀκαταλλῆλως εἶρηκεν, ὁ γὰρ ἦν αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ὃν γὰρ εἶχεν· καὶ ὅτι οἱ ἠθετημένοι περισσοί. ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ οἶ· τὸ γὰρ ὄ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ κεῖται τοῦ ὄς· δς γὰρ ἦν αὐτῷ, τοῦτον ἀπώλεσεν ὁ ἑταῖρος· λείπει γὰρ τὸ τοῦτον, τῆς ἀνα- 25 φορᾶς ἐπὶ τὸν θῶρακα, οὐκ ἐπὶ τὸν Πάτροκλον οὔσης, ὡς φῆθησάν τινες.

461. ὅτι εἰ προειρήκει ὅτι Πάτροκλος ἀνήρηται, οὐκ ἂν ἐκ δευτέρου ἔλεγεν· καὶ ὅτι Τρωσὶν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων.

464, 465. διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἰκάνοι· τὸ γὰρ ὡς κυρίως κεῖται 30 ἐπιφερόμενον. ὁ δὲ λόγος, εἴθε γὰρ αὐτὸν καὶ τοῦ θανάτου δυναίμην ἀπαλλάξαι ὡς κάλλιστα ὄπλα ἔξει.

466. * παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει παρέξομαι.

22. ἀκαταλλῆλως Spitzner.] κατα-
λήλως

24. τοῦ] τὸ

25. τοῦτον Friedl.] τοιοῦτον

30. ὄς] δς

32. ἔξει Bekkerus] ἔχει

Μερόπη, Ἡλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκούνη. Ἄτλας δὲ εἷς τῶν Γιγάντων μιγείς Πληϊόνη τῇ Ὠκεανοῦ ἔσχε θυγατέρας ζ', αἱ τὴν παρθενείαν ἀγαπήσασαι συνεκυνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. θεασάμενος δὲ Ὠρίων ἠράσθη, καὶ ἐδῶκεν αὐτὰς μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γενόμεναι θεοῖς ἠΰξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν· Ζεὺς δὲ 5 ἐλέησας αὐτὰς καὶ διὰ τῶν ἄρκτων κατηστέρισεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πληϊάδες ἀπὸ Πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ Ἡλέκτραν, οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον οὗ κατηστέριστο· διόπερ οὔσας πρότερον ζ' γενέσθαι 5'. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικαῖς. 10

Ἐξ αὐτῶν τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ζ' ἀστέρες κείμενοι. καλοῦνται δὲ Ἰάδες ἥτοι διὰ τὴν πρὸς τὸ Ἰ στοιχεῖον ὁμοιότητα, ἢ ἐπειδὴ αἴτιοι ὄμβρων καὶ ὑετῶν καθίστανται.

Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον ταῖς Δωδωνίσι Νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν, Ἀμβροσία, Κορωνίδι, Εὐδώρῃ, Διώνῃ, Αἰσύλῃ, 15 Πολυξοῖ. αὗται θρέψασαι τὸν Διόνυσον περιήεσαν σὺν αὐτῷ, τὴν εὐρεθεῖσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρίζόμεναι. Λυκοῦργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης συνεδίωξε τὸν Διόνυσον· ἐκείνας δὲ ὁ Ζεὺς ἐλέησας κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκῦδει. 20

τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου Ἰάδας φασὶν εἰρησθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἡμιτόμου πλευρᾶς Πληϊάδας καλεῖσθαι. Ἄτλαντος γὰρ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Αἰθρας τῆς Ὠκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ἰας. τοῦτον ἐν Λιβύῃ κνηγετοῦντα ὄφεις κτείνει· καὶ αἱ μὲν ἐ τὸν ἀδελφόν 25 θρηνοῦσαι ἀπόλλυνται, τὰς δὲ λοιπὰς δι' οἶκτον καταστερίσας Ζεὺς Ἰάδας ἐπωνόμασεν ἐπωνυμίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ πλείους ζ' βραδέως μὲν, πλὴν ἀποθανοῦσαι Πληϊάδες εἰρηναίαι. Φερεκῦδης δὲ, καθά προεῖρηται, τὰς Ἰάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι καὶ Διόνυσου τροφούς, ἃς παρακαταθέσθαι τὸν Διόνυσον Ἰνοῖ διὰ τὸν Ἥρας φό- 30 βον, καθ' ὃν καιρὸν αὐτὰς καὶ Λυκοῦργος ἐδίωξεν. τῶν δὲ Πληϊάδων οὔσων ἐπτὰ πάνυ ἀμαυρὸς ὁ ἔβδμοσ ἀστήρ ἐστίν, ὡς μὲν Ἄρατος

4. * αὐτὰς] om.

7. * ἀπὸ] om.

* οὐ] om.

8. * εἶναι] om.

16. * περιήεσαν] περίεσαν

23. ** Ἄτλαντος γὰρ τοῦ] ἄτλαντα γὰρ τὸν

Αἰθρας Eust. p. 1211, 13] αἰθρας

24. * Ἰας—κνηγετοῦντα] υἱας (et infra υἰάδας) κνηγοῦντα

ἐν τῷ πρὸς Θεόπροπον ἐπικηδεῖω φησὶν, Τροίας πῶρουμένης τὴν Δαρδάνου μητέρα Ἥλέκτραν, μίαν οὔσαν τῶν Πλειάδων, φυγεῖν τε τὴν τῶν ἀδελφῶν σύνοδον καὶ τὰς κόμας λύσασαν ἐνίοτε κομήτην ἀστέρα φαίνεσθαι. φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀτλαντικῶν τὰς μὲν 5^ς θεοῖς συνελθεῖν, Ταυγέτην Διί, ὣν γενέσθαι 5 Λακεδαιμόνα, Μαίαν Διί, ἀφ' ὧν Ἑρμῆς, Ἥλέκτραν Διί, ὣν Δάρδανος, Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὣν Ἰριεύς, Στερόπην Ἄρει, ὣν Οἰνόμαος· Κελαινὸν Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὣν Λύκος· Μερόπην δὲ Σισύφῳ θητῶ ὄντι, ὣν Γλαῦκος· διὸ καὶ ἀμαυρὰν εἶναι. Ἰάδας δὲ εἴρηται ἦτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν 10 ἀστέρων θέσεως (τῷ γὰρ Γ στοιχείῳ παραπλήσιόν ἐστιν), ἢ ἐπεὶ ἀνατελλουσῶν αὐτῶν καὶ δυνουσῶν ἔχει ὁ Ζεὺς. αἱ δὲ Πλειάδες ἦτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης, ἢ ὅτι πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγὴν εἰσι (βότρυν γὰρ αὐτὰς λέγουσιν)· ἢ ὅτι πλείους μὲν καὶ ζ' εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττους εἰσὶν 15 ἢ πλησιᾶδες (πλησίον γὰρ κεῖνται)· ἢ ὅτι πλείους δι' αὐτῶν αἱ τῶν ὥρῶν ἐπισημασίαι· ἢ ὅτι πλειῶνος, ὅ ἐστιν ἐνιαυτοῦ, σημαντικαί· χειμῶνα γὰρ καὶ θέρος διορίζουσιν, καθὸ ἐπιφέρονται, καὶ διὰ μόνων αὐτῶν σημειοῦνται τὰς ἐφάς ἐπιτολὰς πρὸς θέρος καὶ τὰς ἐσπερίους πρὸς ἄροτον, ὡς Ἡσίοδος “Πληϊάδων Ἀτληγενέων 20 ἐπιτελλομένων ἄρχεσθ' ἀμήτοιο, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων” (Ο. 381). τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναι φησὶν ὁ Αἰσχύλος. Πληϊάδων δὲ ἀνατολὴ ἐφά ἡλίου ὄντος ἐν διδύμοις, δύσις δὲ ἐφά κατὰ τὴν διάμετρον ἡλίου ὄντος ἐν σκορπίῳ· ταύρου δὲ ὄντος ἡλίῳ κατὰ τὸ εἶκος ἐκατέρωθεν ἐπίφασις γίνεται. καὶ γὰρ τὸν 25 προανατέλλοντα κριὸν ἐπὶ ε' ἡμέρας προκαταλάμπει κατ' ἀρχὰς ἐγγὺς ὦν αὐτοῦ, καὶ τοὺς προανατέλλοντας διδύμους ἐπ' ἄλλας

2. * Δαρδάνου] δαῦ

4. τῶν Ἀτλαντικῶν] Sic A: in schol. ed. Rom. τῶν Ἀτλαντιῶν, quod alludit ad scripturam Ἀτλαντίδος ap. schol. Eur. Phoen. 162 vel Ἀτλαντιάδι apud Hagnocr. s. v. Ὀμηρίδα, de qua di- Valcken. in annot. ad schol. Euripidis: sed Ἀτλαντιά apud alios, ab Muellero indicatos Fragm.

52.

7. * Ἀλκυόνην

Μερόπην] ἀλκυόνην

ποσειδῶνι, κελαινὸν ποσειδῶνι ἐν λύκ στεροπὴν ἄρει ἐν οἰνόμαον, μερόπην

14. * πλείους μὲν] μὲν πλείους

16. πλησιᾶδες Bekk.] πλησιᾶδας

20. ἄροτον] ἄροτρον et μοχ ἀρότροιο

23. ὁ Αἰσχύλος] Fragm. 298.

* Πληϊάδων] πλειᾶδων

* ἀνατολὴ ἐφ' α] ἀνατολὴν ἐφά

24. * ἐν] οἴ.

25. * ἐκατέρωθεν] ἐκατέρωθεν

ἡμέρας ἐ, ὥσπερ τὸ ἐν τινι καιόμενον πῦρ θέρμης ἀπόρροιαν ἔχει βραχεῖαν καὶ πρὸς τοὺς ἐκατέρωθεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη “αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέατα τεσσαράκοντα κεκρύφαται” (Ο. 383), διότι καταναγάζονται.

σθένος Ὀρίωνος] περιφραστικῶς τὸν Ὀρίωνα. ὁ δὲ Ὀρίων ἐστὶν ἅστρον μέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστερισμένον οὕτως, Διὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἑρμοῦ παῖς. Ὑριεύς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκούνης, μιᾶς τῶν Ἀτλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρα τῆς Βοιωτίας, φιλοξενώτατος δὲ γενόμενος ὑπεδέξατό ποτε καὶ θεοῦς. Ζεὺς γὰρ καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ τὴν φιλοφροσύνην ἀποδεξάμενοι, παρήγγεσαν αἰτεῖν ὅ τι ἂν βούλοιο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὦν ἠτήσατο παῖδα. λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱεροουργηθέντος αὐτοῖς βοῦς βύρσαν ἀπεσπέρμησαν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκέλευσαν κρύβαι κατὰ γῆν καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι ὦν διελθόντων ἐγένετο ὁ Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι ὥσπερ τοὺς θεοὺς, ἔπειτα δὲ κατ’ εὐφημισμὸν Ὀρίων. συγκυνηγετῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι ἐπείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν διὸ τοῦ σκορπίου ἀνατέλλοντος Ὀρίων δύνει. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. 20

487. εἰς ἰδιότητα ἄμαξαν ἐψίλωσαν οἱ πρὸ ἡμῶν, ἐπεὶ ἡ συναλοιφή οὕτως εὐρέθη “τιλλέσθην ἐπ’ ἄμαξαν” (Π. 24, 711). καὶ “οἱ δ’ ὑπ’ ἀμάξῃσιν” (782), ὥσπερ καὶ τὸ ἄλυσις ἐκ τοῦ ἐναντίου ἔδασύνθη εἰς ἰδιότητα. Ἀττικοὶ μέντοι οἱ νεώτεροι τὴν ἄμαξαν δασύνουσι, ἴσως διὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ διὰ τὸ φιληδεῖν τῇ δασείᾳ ἔνθεν παρ’ αὐτοῖς καὶ ἡ συναλοιφή διὰ δασέος, καθημαζευμένα.

ἄρκτοι δύο δείκνυνται ἐν τῷ Βορείῳ κλίματι, αὕτη τε ἡ μεγάλη, ἡ καλουμένη καὶ ἄμαξα διὰ τὸ εἰς ἀμάξης τύπον κατηστερίσθαι, καὶ ἡ ἐγγὺς ἐκείνης, ἡ μικρὰ, ἡ Κυνόσουρα καλουμένη διὰ τὸ ὡς κυνὸς ἔχειν ἀνακεκλασμένην τὴν οὐρὰν, ἥς Ὀμηρος οὐ μέμνηται ὡς ὕστερον εὐρεθείσης ὑπὸ Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου, ἐνὸς τῶν ζ’ σοφῶν.

Ζεὺς Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς ἐμίσηγετο αὐτῇ λαν-

16. * δέ] om.

20. Εὐφορίωνι] * Φερεκύδη: v. Valcken. Opusc. vol. 2 p. 121.

22. ἄμαξαν" καὶ "οἱ] ἄμαξι καὶ αἱ

31. * οὐ] om.

32. Θαλοῦ] θάλους

θάνων Ἦραν. ἐπιγνοῦσα δὲ ἡ θεὸς μετέβαλεν αὐτὴν εἰς ἄρκτον, καὶ ὡς θηρίον Ἀρτέμιδι προσέταξε τοξεῦσαι. Ζεὺς δὲ εἰς οὐρανὸν αὐτὴν ἀναγαγὼν πρώτην κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

488. ἡ τ' αὐτοῦ] ἦτις περὶ τὸν ἀρκτικὸν καὶ ἀειφανῆ καλούμενον κύκλον ἦτοι πόλον στρέφεται, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὀρίωνα, νεύουσα εἰς 5 αὐτὸν ὡς κυνηγέτην· βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὀρίωνος ἄστρον. πόλοι δὲ καλοῦνται τὰ ἄκρα τοῦ ἄξονος περὶ ᾧ ἀποτελεῖται καὶ στρέφεται ὁ κόσμος.

489. *οἴη] ὡς πρὸς τὰ προειρημένα ἄστρα, ἐπεὶ καὶ ἄλλα ἐστὶ μὴ δύνοντα. 10

ἀντὶ τοῦ μόνη οὐ δύνει εἰς τὸν Ὀκεανόν· αἱ γὰρ ἄρκτοι οὐ δύνουσιν οὔσαι ἐν τῷ αἰεὶ φανερωῷ, αἷ εἰσιν ἀμφότεραι τοῦ ἀπ' αὐτῶν καλουμένου πόλου ἀρκτικοῦ. μόνη οὖν δῆλον ὅτι τῶν κατηστερισμένων ἄμοιρός ἐστι τῶν Ὀκεανοῦ ρείθρων καὶ οὐ καταδύεται, ἐπεὶ τοι καὶ ἄλλα τινὰ ἐστὶν ἀειφανῆ, ὅσα ὁ ἀρκτικὸς ἀποτεμένεται κύκλος· ἐστὶ 15 δὲ ἡ τε Κυνόσουρα καλουμένη ἄρκτος, καὶ ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄρκτων δράκων, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Βωώτου, μέρη τε τοῦ Κηφέως τὰ ἀπὸ ἰξύος ἕως ποδῶν.

490. τίνες δὲ εἰσιν αἱ δύο πόλεις; Ἀγαλλίας ὁ Κερκυραῖος, ὁ Ἀριστοφάνει γνώριμος, εἶπε τὰς δύο πόλεις εἶναι Ἀθήνας καὶ Ἐλευ- 20 σῖνα, κατασκευάζων οὕτως, τὴν μὲν προτέραν, ἐπεὶ κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρώτη πόλις αἱ Ἀθῆναι, κατὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν στοιχείων ὁ θεὸς τὴν πόλιν τειχοποιεῖ. ἐπιφέρει δὲ γάμους καὶ ὑμεναίους· ἐν Ἀθήναις γὰρ ταῦτα πρῶτον ἤχθη, αὐλοῦς τε ἐν τοῖς γάμοις εὔρεν Ἀθηνᾶ δίκην τε ἐν τῇ πόλει· παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο 25 δικαστήριον ἐπὶ Ἀλιρροθίῳ τῷ Ποσειδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσι, καὶ διὰ τοῦτο λέγει κεῖσθαι ἐν μέσῳ χρυσοῦ δύο τάλαντα. τὴν δὲ ἐτέραν πόλιν οὔσαν τὴν Ἐλευσῖνα· πόλεμον δὲ ἔσχον Ἀθηναῖοι πρὸς Ἐλευσῖνα, ὃν αὐτοῖς ἐπολέμησεν Εὐμολπος ὁ Ποσειδῶνος. βοηθοὶ τε αὐτοῖς εἰσὶν Ἄρης τε καὶ Ἀθηνᾶ, ὁ μὲν 30 χάριν ἀποδιδούς ὅτι ἀπελύθη κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἡ δὲ ὅτι τῆς πόλεως ὡς οἰκείας ἐκῆδeto. καὶ τὰ ἐπαγόμενα δὲ ἴδια Ἐλευσῖνος “εὐρεία τρίπολος” (542), ἐπεὶ περ Ἐλευσῖνι πρῶτον καρπούς Δη-

4. ἀειφανῆ Bekkerus] αἰεὶ φανερόν

13. ἀρκτικοῦ] ἀρκτικαί

15. *ἐστὶν] om.

16. *ἄρκτος] ἡ ἄρκτος

19. ὁ Ἀριστοφάνει Bekkerus] ὁ om.

30. μὲν Bekkerus] μὲν γὰρ

μήτηρ ἔδωκεν, ἣ δὲ “σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλώην” (561), ἐπὶ Ἰκαρίῳ καὶ Διονύσου πορείᾳ. ὁ δὲ ποικιλλόμενος χορὸς Ἀριάδνης καὶ Θησέως ἔχει πράξεις. ἴδιος δὲ καὶ ὁ τεχνίτης τῶν Ἀθηνῶν “Ἡφαιστος” Ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ υἱῷ χαριζόμενος βασιλεύοντι τῶν Ἀθηνῶν τὴν τοιαύτην κατασκευὴν παρεισήγαγε. τὸν δὲ Ἄρειον 5 πάγον ἐρμηνεύει τὸν ἱερὸν κύκλον· οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθηναῖοι.

διὰ ποίαν αἰτίαν μόνος ὁ Ὠκεανὸς ποταμὸς οὐ πάρεστι τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν; ῥητέον δὲ ὅτι ἐπεὶ συνεκτικὸν ἔχει τοῦ κόσμου τὸ ρεῦμα· φησὶ γὰρ “Ὠκεανὸς, ᾧ πᾶσα περὶ ῥυτος ἐνδέεται χθών.”

492. *ἐκ θαλάμῳ] Ζηνόδοτος ἐς θαλάμους· καὶ ἔστιν οὐκ 10 ἀπίθανος ἢ γραφή.

*ὅτι ἢ ὑπὸ ἀντι τῆς μετά, μετά δᾶδων· Ἀρχίλοχος “ἄδων ὑπ’ αὐλητῆρος.” καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὅτι οἱ νυμφῖοι τὰς νύμφας μετὰ δᾶδων παρελαμβάνοντο.

493. πολὺς δ’ ὑμέναιος ὀρώρει] ἐξῆπτο, διεγγήγερτο πλείστη 15 γαμήλιος φῶδῃ. τὸν δὲ ὑμέναιον ἐτυμολογοῦσιν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ναίειν ὁμοῦ τὸν νυμφῖον καὶ τὴν νύμφην, ἄλλοι δὲ φυσικῶς, ἐπεὶ ὑμῆν ἔστιν ὁ ῥηγνύμενος ἐν τῇ τῶν παρθένων διακορήσει. οἱ δὲ, ὅτι Ὑμέναιός τις Ἀργεῖος παραπλέων τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν Ἀττικὰς παρθένους ἀρπαζομένας ὑπὸ Πελασγῶν τινῶν, αἷς ἐπιφανεῖς αἴτιος ἐγένετο τοῦ 20 μὴ βιασθῆναι, ἀποδιώξας τοὺς Πελασγούς. διὰ τοῦτο οὖν αἱ νομίμως γαμούμεναι, ὥσπερ ἐπικαλούμεναι αὐτὸν, ὕμνον τινὰ ἔλεγον εἰς αὐτὸν, ὃν ἐκάλουσαν ὑμέναιον.

495. *ὅτι ἐνάδε μόνον καὶ ἐν τῇ K (13) μέμνηται αὐλῶν.

496. *ὅτι θαύμαζον ἐθεῶντο, οὐκ ἐξεπλήττοντο. 25

497. ἐνείκου] ἐφιλονείκουσαν, ἡμφισβήτουσαν· δικαστήριον γὰρ εἰσάγει δύο τινῶν ἀνδρῶν, ὧν ὁ μὲν ἐγκαλούμενος ἐδόκει λύτρα ἀποδεδωκέναι ὑπὲρ τοῦ πεφονευμένου ἐπιτίμια, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἔλεγε μηδὲν εἰληφέναι· δύο δὲ τάλαντα χρυσίου κατέθεντο, ὥστε τὸν ἀποδείξαντα τὸ ἀληθὲς λαβεῖν ἀμφότερα. ποινηὴς οὖν λέγει τῆς καλουμένης 30 παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τῶν ὑποφονίων, ἃ ἐδίδουσαν τοῖς οἰκείοις τῶν

2. Διονύσου Vill.] διονύσῳ	24. μόνον] μόν, quod pro μέν accepit Vill.
5. τὸν δὲ Bekkerus] δὲ om.	25. θαύμαζον addidit Bekkerus.
6. Ἀθηναῖοι] ἀθηῖν	27. ἐγκαλούμενος Bekk.] εἰσκα-
8. τὸ ρεῦμα Bekkerus] τὸ om.	λούμενος
20. ἀρπαζομένας Vill.] ἀσπαζομέ-	31. ὑποφονίων] ἕ φωνίων
νας	

ἀγγημένων οἱ ἀνελόντες· λέγεται δὲ καὶ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτισις ποιή.

499. *ἀποφθιμένου] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀποκταμένου, καὶ ἐν ταῖς πλείσταις· καὶ ἔστιν οὐκ ἀπίθανος ἢ γραφή.

*βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἀποδοῦναι· ἐν γὰρ τῷ δῆμῳ ἔλεγε 5 πάντα ἀποδεδωκέναι, οὐ τῷ δῆμῳ παραδεδωκέναι.

501. *ἐπὶ ἱστορί] τὸ τέλος τῆς δίκης οἱ δικασταὶ ἐτίθεντο, ὥστε τὸν παρέχοντα μαρτυρίαν νικᾶν.

ἐπὶ ἱστορί] μάρτυρι ἢ κριτῆ. ἀπὸ τοῦ εἶδω εἶσω ἴστωρ, ἐλλείψαντος τοῦ ε, ἐπεὶ τῷ ι τὸ σ̄ ἐπεφέρετο, ὡς ἐν τῷ ἰσῶ ἰστίον ἴστημι. 10 ὅθεν καὶ δασύνεται, ἐπεὶ τὸ ι πρὸ τοῦ σ̄ μόνου δασύνεται. πρόσκειται τὸ μόνου, ἐπεὶ τὸ Ἰστρος ψιλοῦται.

*ἐλέσθαι] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀρέσθαι.

502. *παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει ἀμφοτέρωθεν ἢ Μασσαλιωτικῆ ἀμφοτέρωθεν ἐπίπνου ἀμφὶς ἀρωγί. 15

503. *ὅτι οἱ περισσῶτες ἐκατέρωθεν προσεφθέγγοντο καὶ ὅτι τοῦτ' ἔστι τῷ δῆμῳ πιφάσκων, φανερὸν ποιῶν τῷ ὄχλῳ.

505. σκῆπτρα] ὅτι καὶ οἱ δημηγοροῦντες καὶ οἱ δικάζοντες σκῆπτρα ἐλάμβανον· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (2, 37) “στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῆ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χεῖρί.” 20

*ἡεροφώνων] ὧν ἡ φωνὴ μέχρι τοῦ ἐμφανοῦς ἰκνεῖται. καὶ ἐν ἄλλῳ “φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανε” (Il. 15, 686).

506. ἦισσον] ἦτοι ἐξώρμων σὺν τοῖς σκῆπτροῖς ἄλλος ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἢ ἀνιστάμενοι ἔφερον τὴν ψῆφον.

*κατέσειον ἐπὶ τὸ σιωπῆσαι. 25

ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον] ἦτοι ἐκ διαδοχῆς οἱ δικασταὶ ἐκαθέζοντο, παρὰ μέρος τὸ ἐν πρᾶγμα δικάζοντες, καὶ ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐν μέρει ἀπεφαίνετο. τὸ δὲ ἀμοιβηδὶς κατ' ὀξεῖαν τάσιν· εἰρηται δὲ περὶ τῶν εἰς δις ληγόντων ἐπιρρημάτων.

αἰ Ἀριστάρχου ἀμοιβηδόν ὡς κλαγγηδόν. κατὰ τάξιν τῆς 30 ἡλικίας.

3, 4, 16, 17 in marg. exter. propter spatii angustiam.

15. ἐπίπνου] ἐποίπνου Cobetus.

17. πιφάσκων] πιφράσκων

19. καὶ ἐν Vill.] ὁ ἐν

23. ἄλλος Vill.] ἄλλο

29. ἐπιρρημάτων Bekkerus] ῥημάτων

30. αἰ Ἀριστάρχου in fine scholii habet, hoc vero loco ἀρισταρχος. Alterutrum delendum.

507. δύο χρυσοῖο τάλαντα] ἦτοι τοσοῦτον δικαστικὸν ὑπισχυοῦντο. ἀλλ' ἐπεὶ ἀπίθανόν ἐστιν, ἄμεινον κατ' αὐτῶν κρινομένων τῶ φανέντι ψευδομένῳ ἐπικλάσαι δύο τάλαντα ἐπιδούσαι τῶ τὰ ἰθύντατα εἰπόντι.

509. δύο στρατοί] ἐν στρατεύμα νοητέον εἰς δύο διηρημένον· 5 πολιορκία γὰρ ἦν καὶ οὐ πεδιάς ἢ μάχη. ἢ δύο στρατοὺς τὸν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπελθόντα φησίν.

510. δίχα δὲ σφισιν ἠΐδανε βουλή] σημειοῦνται τινες ὅτι οἱ ἐπιστρατεύσαντες πόλει τινὶ καὶ μετὰ σπονδῶν ἀπαλλασσόμενοι ἐλάμβανον παρὰ τῶν πολεμουμένων τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει 10 κτημάτων.

512. κτῆσιν ὄσση] πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἐξίστασαν τοὺς πολεμίους ἐπιμεριζόμενοι τὰ κτήματα.

513. *οἱ δ'] οἱ ἔνδον.

514. Παρμενίσκος τοῖς ἐξῆς συνάπτει τὸ ἐφεσταότες, ἐπεὶ 15 σολοικοφανές, φησὶ, τέκνα ἐφεσταότες καὶ ἄλοχοι. εἰ δὲ ἐν τοῖς τέκνοις εἰσὶ καὶ ἄρρες, τί κωλύει πρὸς τὸ σημαινόμενον αὐτὸν ἀπνητηκέαι, ὡς καὶ ἐπ' ἄλλων μυρίων; “νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε, τὸ μὲν οὐ ποτ' ἔρωεῖ” (Od. 12, 75.) “νομῆσαι βῶν, τό μοί ἐστιν” (Π. 7, 238.) οὕτως καὶ ἐνθάδε ἐσταότες παῖδες. 20

515. τὸ ἐφεσταότες πρὸς τὸ ἀνέρες. ἢ δύναται παραπλήσιόν τι τῶ Ἀλκμανικῶ πεπονηθέναι σχήματι “ἔθθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ρέουσι Κώκυτός θ'” (Od. 10, 513). “εἰ δὲ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης” (Π. 20, 138). διαφέρει δὲ τοῦ Ἀλκμανικοῦ, ἧ ἐκεῖνο μὲν τοῖς κατ' ἀριθμὸν σχήμασιν ὑποπίπτει, τοῦτο δὲ τοῖς παρὰ 25 γένους, ὑπερβατῶ δὲ ἀμφότερα λύεται.

*κατὰ κοινῶ τὸ ρύατο.

519. ὑπολίζονες] προπαροξυτονητέον· πρόδηλον κακ τοῦ παρακειμένου οὐδετέρου “οὐδὲν ὄλιζον ἔξομεν,” εἴγε ὁμοτονεῖ τοῖς οὐδετέροις αἰεὶ τὰ ἀρσενικά κατὰ τὸ τέλος κατὰ τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, 30 ἐνὸς ἀντικειμένου τοῦ ἐν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι περισπωμένην ἐπὶ βραχείας εἶναι. τὰ δὲ παραδείγματα ἄφθονα ἐπὶ πάσης καταλήξεως ἐχούσης παρασχηματισμὸν οὐδετέρου, μέλας μέλαν, τάλας τάλαν,

3. ἰθύντα Vill.] ἰθύντα
6. πεδιάς] παιδια

8. *τινες] om.
29. ἔξομεν (ut infra)] ἔξομαι

πᾶς πᾶν, εὐμήκης εὐμηκες, ταχύς ταχύ, φίλος φίλον, σῶφρων σῶφρον. ὅθεν εἰ οὕτως ἀνέγνωμεν “οὐδὲν ὀλιζον ἔξομεν,” καὶ τὸ ὀλιζῶν βαρύνειν ὀφείλομεν. καὶ γὰρ οὐδέποτε τοῖς εἰς ᾧν ὀξυνομένοις ὀνόμασι παράκειται οὐδετέρου παρασχηματισμός, τοῖς μέντοι βαρυνόμενοις, σῶφρον τλήμων. εἰ δὴ παράκειται τὸ ὀλιζον, δῆλον ὅτι καὶ 5 τὸ ἀρσενικὸν βαρύνεται· ἐσχημάτισται δὲ συγκριτικῶς κατὰ πάθος. παρὰ γὰρ τὸ ὀλιγώτερος κατὰ δεύτερον τύπον τὸ ὀλιγίον μὴ εἰρημένον συγκριτικῶς, ὑπερβητικῶς δὲ ἐν τῷ ὀλίγιτος, ἐξέπιπτε τρίτος τύπος ὁ διὰ δύο σσ, ὀλίσσων· τὰ δὲ δύο σσ μετέπεσεν εἰς τὸ ζ, καὶ ἀποτελέσθη τὸ ὀλιζον. οὕτως οὖν ἐσχηματίσαμεν καὶ τὸ μεῖζον, λέγω 10 δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν τροπὴν τῶν στοιχείων.

* ὅτι ἄπαξ κέχρηται τῇ λέξει, καὶ σημαίνει ὀλιγοί.

521. ἐκατέον τὴν πρώτην συλλαβὴν τοῦ ἄρδμός, ἐπεὶ καὶ τὸ ἄρδω ἔχει ἐκτεινόμενον τὸ ᾶ· “τὸν νοῦν ἴν ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν” (Aristoph. Eq. 96). οὐχ ὅσα μέντοι ἐν ῥήμασιν ἔκτασιν ἔχει, καὶ 15 ἐν ὀνόμασιν· παρὰ γὰρ τὸ ἄσσω καὶ κατάσσω καὶ μέλλοντα τὸν ἄξω καὶ προστακτικὸν τὸ “ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδους” (Π. 6, 306) ἢ ἄξίνη συστέλλει τὸ ᾶ, παρὰ τε τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι ἐκτεινόμενον ὄνομα Ἄρην· “πισσοκωνίας Ἄρης” Κρατίως.

526. τερπόμενοι σύριγξι] ἦτοι ἐπεὶ ἀνύποπτον ἦν τὸ ἐν τῷ πολέμῳ 20 λοχᾶν, ἢ καὶ διὰ τὴν τέρψιν τῶν συρίγγων.

* Ἀριστοφάνης δυϊκῶς τερπομένω.

528. * πῶεα καλά] παρὰ Ζηνοδότῳ πῶῦ μέγ' οἰῶν.

530. * οἱ δ'] οἱ ἐν τῇ πόλει οὓς προέπειψαν.

531. εἰράων προπάραιθε] ὅτι εἴρας λέγει τὰς ἀγορὰς, σχηματίζων 25 ἀπὸ τοῦ εἶρειν, ὃ ἐστὶ λέγειν.

537. * τεθνηῶτα] Ἄρισταρχος τεθνηῶτα.

538. * εἶμα δ' ἔχ'] ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ εἶμά τ' ἔχε.

δαφονειόν] ὀξύνεται· ἐπὶ γὰρ τῶν εἰν ὄνομάτων ὁ πλεονασμὸς τοῦ εἰ φυλάσσει τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν, κενός κενεός, ἀδελφός 30 ἀδελφεός.

5. δὴ Bekkerus] δὲ

18. παρὰ—ὄνομα Ἄρην] παρὰ τε τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι ἐκτεινόμενον συστέλλομεν ὄνομα Ἄρην Lehrsius Herod. p. 310.

19. πισσοκωνίας Meinekius Com. vol. 2 p. 228] πισσοκωνίας Ἄρης Meinekius] ἀρην
27. τεθνηῶτα] τεθνηῶτα, ut ubique.
28. εἶμα τ'] εἶματ'

540. νεκρούς τ' ἀλλήλων] ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων οἱ γλωσσογράφου νεκρούς τοὺς νέους ὑπέλαβον λέγεσθαι.
- * κατατεθνεϊῶτας] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἠ.
541. νεῖον] τὴν λεγομένην νεατὸν, ὃ ἐστὶν ἠροτριασμένην, ἀπαλὴν καὶ διακεχυμένην· ὡς γὰρ νέα φαίνεται ἢ τοιαύτη. 5
547. τέλος] βαρυτόνως ὡς μέτρον. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ τέλος ἐν ὑπερθέσει τοῦ σ̄ καὶ προσῶφ τοῦ ν̄.
548. μελαίνετ'] κατὰ γὰρ τὴν διαβολὴν τῶν βῶλων μελανοῦται ἢ γῆ· σκιάν οὖν εἰκὸς ἐγκεῖσθαι τῷ χρυσῷ.
549. * οὕτως Ἀρίσταρχος, τέτυκτο, Ἰακῶς. 10
550. ὅτι τὸν ἀποτετμημένον τόπον τέμενος λέγει.
- * γρ. τέμενος βαθυλήϊον.
- ἔριθοι] νῦν ἐργάται, γεωργοί, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν ἢ παρὰ τὸ ἐρίζειν ἐν τῷ ἔργῳ. ἔριθοι δὲ κυρίως οἱ ἐριουργοί, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι. 15
553. * ἀμαλλοδετήρες] παρὰ τὸ ἐνειλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς τοὺς πυρούς.
557. * ἔξω τοῦ ἰ τὸ ἐστήκει αἰ Ἀριστάρχου.
- γηθόσυνος κῆρ] ἐφαίνετο γὰρ τῷ προσώπῳ ἠδόμενος καὶ τοιαύτην ἔχων κατάστασιν.
560. ὅτι δεῖπνον τὸ ὑφ' ἡμῶν ἄριστον, καὶ ὅτι ἔριθος πᾶς ὁ 20 μισθοῦ ἐργαζόμενος.
563. * ἀργυρέσιν] Ζηνόδοτος ἀργυρέοισιν.
565. * ἐπ' αὐτήν] ἐς αὐτήν παρὰ Ζηνοδότῳ, καὶ ἔχει λόγον ἢ γραφή.
566. * φορῆες] οἱ φέροντες τοὺς βότρυας. 25
567. ἀταλα] τρυφερά, νήπια, πρᾶα. κατ' ἐπικράτησιν δὲ τοῦ ἄρρενος εἶρηκε, φρονέοντες εἰπὼν καὶ οὐ φρονέουσαι.
568. * Ἀρίσταρχος ταλάροισι καὶ πλεκτοῖσι.
570. λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἀειδε] ἦτοι τὸ λίνον ἦδεν δ' ἐξῆπτο ἀντὶ τῆς νευρᾶς τῆς κιθάρας, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι τοῖς θεοῖς μετὰ ῥῶδῆς ὑπο- 30 κιθαρίζοντες αὐκ ἐξ ἐντέρων κατεσκευάζοντο τὰς κιθάρας, οὐχ ὅσιον οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες διὰ τὸ ἐκ νευρῶν πεποιῆσθαι,
12. βαθυλήϊον] βαθύ λήϊον
17. In marg. inter. ἀρίσταρχος
ἴσθηκει
20. Ad πολλὰ πάλυον in marg. exter. adscriptum πολλ' ἐπάλυον
25. βότρυας] βότρυ cum compendio as significante.
29. Hoc scholion legitur post scholion inferius verbis παιὰν καὶ διθύραμβος finitum.

ἀλλ' ἐκ λίνου πεποιημένου. ἢ λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπὶ Λίνῳ τῷ Ἀπόλλωνος παιδί φῶν, ὄντι νηπίῳ καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι πρώτῃν ἀσθεῖσαν.

παρὰ Ζηνοδότῳ λίνος δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος βούλεται μὴ τὴν χορδὴν λέγεσθαι, ἀλλὰ γένος τι ὕμνου τὸν λίνον, ὡς ὡς περ εἰ ἔλεγε παιᾶνα ἦδεν ἢ τι τοιοῦτον διὸ ἢ διπλῆ.

τὸ λίνον κατὰ βαρεῖαν τάσιν προενεκτέον, ὃ τι ἂν σημαίῃ, εἴτε τὴν λινῆν ἐσθῆτα, εἴτε καὶ ἐπὶ τῆς χορδῆς τάσσοιτο, εἴτε καὶ αὐτὸ τὸ λεπτὸν νῆμα, εἴτε σημαίνει εἶδος ὕμνου, ὡς περ καὶ ἐνθάδε, ὡς παιᾶν καὶ διθύραμβος. 10

576. παρὰ Ζηνοδότῳ διὰ ῥαδαλόν· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ ῥαδαλόν. ῥαδαλόν δὲ ἀκουστέον τὸν εὐκράδαντον δι' ὕψος. φησὶ δὲ Διονύσιος γράφεσθαι καὶ δονακῆεν κατὰ τὸ οὐδέτερον, ὡς καὶ τὸν πευκῶνα πευκᾶεν.

* ἐν ἄλλῳ ῥαδαλόν.

15

579. σμερδαλέω δὲ λέοντε] ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου δύο πρώτῃσι βόεσσι. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κυανίῳ δὲ λέοντε.

580. ταῦρον ἐρύγμηλον ὡς βέβηλον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἡλός ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια προπαροξύνεσθαι θέλει, κάμηλος καὶ φάσηλος, Στύμφηλος· τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύνεσθαι μὲν θέλει, ὅτε 20 παρασχηματισμὸν ἔχει θηλυκοῦ, σιγηλός ὑψηλός ἀπατηλός, μὴ οὕτως δὲ ἔχοντα βαρύνεσθαι, βέβηλος κίβδηλος κάπηλος. εἰ δὴ καὶ τὸ ἐρύγμηλος οὐκ ἔχει θηλυκὸν, δῆλον ὅτι ὑγιῶς βαρυτομηθήσεται καὶ οὐ δεόντως αὐτὸ Τυραννίων ὀξύνει. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ ἐρύγω, ἔνθεν παρατατικὸς “ἤρηνεν ἐλκόμενος Ἐλικώνιον” (Π. 20, 404), 25 ἐρύγηλος, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ μ̄ ἐρύγμηλος.

581. τὸν δέ] παρὰ Ζηνοδότῳ τοὺς δὲ κύνες μετεκίαθον, τοὺς λέοντας. τὸ δὲ ἔλκετο χωρὶς τοῦ ἰ.

583. ὅτι χρόνος ἠλλακται· τὸ γὰρ λαφύσσετον λαφύσσουσιν, παρείληπται ὅμοιον τῷ “λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον” (Π. 10, 364). 30

584. ὅτι Ζηνοδοτος γράφει οὕτως, οὐ νήσας ὅτι τὸ αὐτως ἐστὶ κενῶς καὶ πρὸς οὐδὲν, διὰ τὸ εἶδωλα εἶναι. τὸ δὲ ἐνδῖεσαν παρὰ

5. γένος τι ὕμνου] Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. I p. 341

14. πευκᾶεν] De hoc dixi in Thes. vol. 6 p. 1026.

16. In marg. inter. δύο πρώτῃσι ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν ἀριστάρχου.

20. Στύμφηλος] στύμφηλον

25. Ἐλικώμιον] ἔλικι

τὸ δῖεσθαι, ὃ ἔστι διώκεσθαι· “ τρὶς περὶ ἄστῃ μέγα Πριάμου δῖον” ἀντὶ τοῦ ἐδιώχθη (Π. 22, 251). σημαίνει δὲ τὸ ἐπώτρυνον. εἴρηται δὲ ὅτι κλίσις ἔστι τοῦ δῖημι τὸ ἐνδῖεσαν· καὶ οὐ προσεκτέον τῷ Ἰασκαλωνίτῃ δασύνοντι τὸ ἰ καὶ πλεονασμὸν τοῦ δ δεχομένην.

589. *ὅτι σταθμούς τὰς κατ’ ἀγρὸν βοοστάσεις. 5

σταθμούς] τὰς κατ’ ἀγρούς στάσεις τῶν θρεμμάτων· “ σταθμῶν ῥντήρα γενέσθαι” (Od. 17, 187) καὶ “ παρὰ σταθμὸν μεγάραιο” (Od. 17, 96). κλίσιας δὲ τὰς τῶν ποιμένων οἰκίας, καὶ σηκοὺς ἐνθα κοιμῶνται τὰ θρέμματα.

590. *χορὸν] τὸν τόπον χορὸν εἴρηκεν, οὐ τὸ σύστημα τῶν χο- 10
ρευόντων.

ἐγκατεσκεύασε δὲ ἐπιμελῶς ὁ Ἡφαιστος καὶ χορὸν, ὁμοίαν τάξιν ἔχοντα χορευόντων τῷ ὑπὸ Δαίδαλου τοῦ μηχανικοῦ κατασκευασθέντι Ἰαριάδῃ ἐν Κνωσσῷ πόλει τῆς Κρήτης. ἰστορεῖται γὰρ ὅτι Θησέα παραγενόμενον ἐξ Ἀφιδνῶν εἰς τὰς Ἀθήνας νεωστὶ, καταλαβόντα δὲ 15 τὸν δασμὸν ἀποπεμπόμενον Μίνωϊ εἰς Κρήτην, τοὺς δις ζ’ ἡθέους καὶ παρθένους (ἐτέλων δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ’ αὐτοῖς τὰ Παναθηναῖα), ἐκόντα οὖν φασὶν αὐτὸν συγκαταλέξαι τοῖς ἀπιοῦσι, καὶ παραγενόμενον εἰς Κρήτην ἠδέως ὀφθῆναί φασιν 20 ὑπὸ Ἰαριάδης τῆς τοῦ Μίνωος θυγατρὸς, καὶ διὰ τοῦτο τέχνη Δαίδαλου σωθῆναι τρώφῃ τοιῶδε. μίτων ἀγαθῖδα ἔδωκε Δαίδαλος τῇ Ἰαριάδῃ, εἰπὼν δοῦναι τῷ Θησεῖ, ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς εἰσόδου τῆς ἀγαθίδος, οὕτως ἀνελὼν αὐτὴν εἰσέλθοι εἰς τὸν λαβυρίνθον, καὶ περιγεόμενος τοῦ θηρίου πάλιν ἔχοι ῥάδιαν καὶ εὐεύρετον αὐτῷ τὴν 25 ἔξοδον τοῦ λαβυρίνθου ποικίλως ἐπιπεπλεγμένης ἔχοντος τὰς εἰσόδους. ἐξελθὼν δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι ὁ Θησεὺς μετὰ τῶν ἡθέων καὶ παρθένων, χορὸν τοιοῦτον ἐπλεκεν ἐν κύκλῳ τοῖς θεοῖς, ὅποια καὶ ἡ τοῦ λαβυρίνθου εἰσόδός τε καὶ ἔξοδος αὐτῷ ἐγεγόνει. τῆς δὲ χορείας τὴν ἐμπειρίαν ὁ Δαίδαλος αὐτοῖς ὑποδείξας ἐποίησεν. 30

591. διασταλτέον μετὰ τὸ ἴκελον, τὸ δὲ ἐξῆς δασέως ἀναγνωστέον, ὡσπερ ἡ τριβῆ ἔχει. τούτῳ γὰρ παραπλήσιόν φησι τὸν Ἡφαιστον πεποιηκέναι, οἷον Δαίδαλος ἐν Κνωσσῷ Ἰαριάδῃ κατεσκεύασεν.

4. τοῦ δ Bekkerus] τοῦ ἰ	om.
6. θρεμμάτων Vill.] θρεμμάτων	18. Ἀνδρόγεων] ἀνδρόγεων
ἐνθα κεν φ’ παρὰ σταθμῷ	20. * παραγενόμενον] γενόμενον
16. * ἀποπεμπόμενον — δασμὸν]	25. * εὐεύρετον] εὐρετόν

ὑπολαβόντες δέ τινες δύσφημον εἶναι, μᾶλλον δὲ ἀπρεπές, Ἡφαιστον μιμητὴν γίνεσθαι τῶν Δαιδάλου ἔργων· καὶ λέγεσθαι τοῦτο ἰπὸ Ὀμήρου—μᾶλλον γὰρ ἂν ἠΰξησε τὸ ἔργον, εἰ περὶ Δαιδάλου διαλεγόμενος ἔλεγεν οὕτως αὐτὸν πεποιηκέναι ὡς Ἡφαιστος ἐποίει—, διὰ τοῦτο ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀξιούσιν ἀναγινώσκειν “ τῷ ἴκελον ἰῶν 5 ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ; ” καὶ ψιλῶς ἀναγινώσκουσιν, ἢ ἢ ὁ λόγος, τούτῳ παραπλήσιον μόνον ἐν Κνωσῶ ποτὲ Δαίδαλος ἐποίησεν Ἀριάδνη. καὶ οἰήσεται τις τοῦτο μᾶλλον ἐμφαίνειν τὴν καλλιέργειαν τοῦ θεοῦ, εἶγε μόνον παρ' ἀνθρώποις ἐν παραπλήσιον ἐγένετο, καὶ τοῦθ' ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ διαβόητου. γελοίως δὲ ἔχει ἢ ἐπίνωμα. οὔτε γὰρ ἀπρεπές 10 τὸν θεὸν ἀνθρώπου μιμητὴν γενέσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ πρεπωδέστερα τὰ ἔργα ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων γίνεσθαι, καὶ μάλιστα ὅταν ἢ ἐπιτετευγμένα. ἄλλως τε οὐδὲ ὁ ποιητὴς τοῦτο λέγει, ἀλλ' ἀπλῶς ταῦτα ὅμοια εἶναι, οὐ τὸ ἕτερον τοῦ ἐτέρου μίμημα. εἰ δὲ καὶ τὴν σύγκρισιν ταύτην ἀσεβῆ δόξουσιν εἶναι, ῥητέον τὸ πολλοῖς ἤδη εἰρη- 15 μένον, ὅτι ἀπὸ τῶν ἐν ὄψει καὶ γνωσκομένων τὰ ἀφανῆ καὶ ἄγνωστα παριστᾶσιν οἱ τοῖς παραδείγμασι χρώμενοι. Ἡφαιστοῦ μὲν γὰρ ἔργον οὐδεὶς εἶδε πώποτε, Δαίδαλου δὲ πολλοὺς πολλὰ εἰκὸς ἐωρακέναι. καὶ τάχα ὁμοίον τι εἶχεν ἢ κατασκευῆ, ὅτι ἐξ ἠθέων καὶ παρθένων, ἢ ὅτι ὀνόνας εἶχον καὶ στεφάνας. 20

592. * Ἀριάδνη] παρὰ Ζηνοδότῳ Ἀριήδνη.

593. ἀλφεισίβοιαι] ἔντιμοι καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν βόας εὐρίσκουσαι ἔδνα· θρέμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδοτο πρὸ γάμων δῶρα. ἀνόμασται δὲ ἀπὸ μέρους, ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες. ἄλφειν γὰρ τὸ εὐρίσκειν, καὶ ἀλφή ἢ τιμὴ, καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον, ὅτι 25 εὐρέθη πρὸ τῶν ἄλλων.

594. * ἔχοντες] κατ' ἐπικράτειαν τοῦ ἀρσενικοῦ.

595. * λεπτάς] ἐν ἄλλῳ καλὰς ὀνόνας.

ὀνόνας ἐνδυτηρίους πέπλους, παρὰ τὸ ἔσθος, ἔσθῃ τις οὔσα. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι συνήθως πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήνηκεν. 30

596. * ὅτι ἐλλείπει τὸ ὤς.

597, 598. καὶ ῥ' αἰ μὲν] ἀθετοῦνται οἱ δύο, ὅτι οὐδέποτε μάχαιραν εἶπε τὸ ξίφος. ἄλλως τε καὶ οὐ πρόπον χορεύοντας μαχαίρας ἔχειν. οὔτοι δὲ οὐδὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἦσαν.

9. τοῦθ'] τοῦθ'

21. Ἀριήδνη Bekkerus] ἀριήδη

29. πέπλους Bekkerus] τόπος

31. ὅτι ἐλλείπει Cobetus] ὅτι om.

34. οὐδὲ post Ἀριστοφάνει collocat Friedl.

600. ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον] διὰ τῆς τοῦ τροχοῦ παραβολῆς ἐγκύκλιον αὐτῶν τὴν πορείαν ὑφίστα. ἄρμενον δὲ εὖ ἤρμοσμένον πάντοθεν.

601. *κυλιῖσαι ἀποπειρήσῃται.

604. *τερπόμενοι] ὅτι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπήντηκεν, ὄμιλος 5 τερπόμενοι.

612. *ἐανοῦ] παρὰ τὸ τρυφερὸν τῆς ὕλης.

615. καλῶς τὰ μὴ λαλεῖν τὸν Ἑφαιστον ἐπαινοῦντα καθὼς ἐσκεύασεν, μαρτυρούμενον ὡς ἀπέδωκε τὴν χάριν, τό τε τὴν λαβοῦσαν ἡσυχάζειν· σπεύδει γὰρ πρὸς τὸν υἱόν. 10

616. *γράφεται τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἑφαιστοιο ἄνακτος.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα [μετὰ ὑπομνηματίου] καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφῶδις Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς. 15

ΕΙΣ ΤΗΝ Τ.

4. εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον] τινὲς ἀνέστρεψαν τὴν περί, ἢ ἢ περὶ Πατρόκλῳ κείμενον, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις (284) ἔφη “ἀμφ' αὐτῷ χυμένη,” τῇ δοτικῇ συντάξας τὴν πρόθεσιν, οὐ τῇ μετοχῇ. 20 ἡμῖν δὲ δοκεῖ, ὥσπερ ἔτι καὶ τοῖς πλείοσι καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ, ἐν εἶναι τὸ περικείμενον· ἔμφασις γὰρ μείζων νοεῖται.

5. κλαίοντα] πάντας τοὺς ἥρωας ἀπλότῃτος χάριν εὐχερῶς ἐπὶ τὰ δάκρυα ἄγει, Ἀγαμέμνονα, Πάτροκλον, Ὀδυσσεά, ἐφ' οὗ καὶ τὴν παραβολὴν τῆς χήρας ἔλαβεν· “αἰεὶ δ' ἀριδάκρυες ἀνέρες ἐσθλοί.” 25 λιγέως δὲ ὀξέως ἢ ἠδέως· “μετὰ γὰρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ” (Od. 15, 399).

6. μύρουθ'] ἐθρήνου, ἢ ἐχέοντο· ὅθεν καὶ μύρον τὸ πρῶτον ἐκχυθὲν δάκρυον ὑπὸ Μύρρης τῆς μιγείσεως τῷ πατρὶ.

8. ὅτι ἐάσομεν ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν.

30

13. Seclusi verba μετὰ ὑπομνηματίου, quod non leguntur in reliquarum rhapsodiarum subscriptionibus, praeceunte Lehrsio Arist. p. 2.

21. ἔτι Vill.] ἔστι

25. *ἀνέρες] ἄνδρες

29. ὑπὸ Μύρρης Bekkerus] ἀπὸ μύρης

30. ὅτι ἐάσομεν] ἐάσομεν ὅτι

73. *φείγων] γρ. δητίου ἐκ πολέμοιο.

75. *ἀπειπόντος] Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ὀ, ἀπειπόντος, καὶ αἱ πλείους.

76, 77. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς] οὕτως καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. 5 ἐν δὲ τῇ Μασσαλιωτικῇ καὶ Χία "τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων, μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ' ἔλκεος ἄλγεα πάσχω." οὕτως ὁ Δίδυμος.

77. αὐτόθεν ἐξ ἔδρης] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον μὲν οὐκ ἔγραφε, τὸν δὲ πρὸ αὐτοῦ μόνον οὕτως "τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων 10 Ἀγαμέμνων." ὁ δὲ Ἀγαμέμνων οὐκ ὀρθὸς δημηγορεῖ διὰ τὴν τοῦ τραύματος ἀλγηδόνα· διὸ ἐπιφέρει ὑποτιμώμενος, καλὸν μὲν ἐστὶν ἐστῶτα δημηγορεῖν, ὡς δηλονότι καθήμενος.

79. ἐσταῶτος μὲν] καλῶς ἔχει τοῦ ἐστῶτος καὶ δημηγαροῦντος ἀκούειν καὶ μὴ ὑποκρούειν μηδὲ ἐμποδίζειν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ 15 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ καὶ τῷ πάνυ δεινῷ ἐν ταραχῇ εἰπεῖν. τοῦτο ἀγνοήσας Ἀρίσταρχος, καὶ οἰθηθεὶς παραίτησίν τινα ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος γίνεσθαι, παρενέθηκε τὸν "αὐτόθι ἐξ ἔδρης." πρῶτον μὲν οὖν τί ἂν καθέζοιτο τὸν ἀγκῶνα τετρωμένος; ἔπειτα οὕτως ἔρρωται ὥστε ὀλίγον ὕστερον (252) κάπρον ἀπισφάττειν. οὕτως ὁ 20 Κοτσιαεύς.

*ἀκούειν] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀκούεμεν.

80. ὅτι τὸ ὑββάλλειν ἐστὶν ὑποβάλλειν· χαλεπὸν ἐστὶν ἐτέρῳ ὑποβάλλειν τὸν λόγον, ὃν αὐτὸς τις εἰπεῖν βούλεται, κὰν ὅτι μάλιστα ἐπιτιμῶν τις ἦν. τὸ δὲ ὑββάλλειν ψιλωτέον· ἐστὶ γὰρ Αἰολικόν, ὡς 25 φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ κ' τῆς καθόλου.

*Ἀρίσταρχος ἐπισταμένῳ περ ἑόντι.

81. πῶς κέν τις ἀκούσαι] ὁ Ἀρίσταρχος ἐλλείπειν φησὶ τὸ οὕτως χρώμενος· τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτον εἶναι, ἐν δὲ πολλῶν ἀνδρῶν ὁμίλῳ πῶς ἂν τις οὕτως χρώμενος ἢ εἴποι ἢ πῶς οἱ ἀκούοντες ἀκού- 30 σιαν; οὕτως Δίδυμος. τὸ ἀκούσαι παροξυτονητέον· ἐστὶ γὰρ εὐκτικόν.

83. ἐνδείξομαι] αἶον τὴν ἀπότασιν τῶν λόγων πρὸς Ἀχιλλέα ποιήσομαι φανερώς, ἢ ἀπολογήσομαι. ἐζήτητο δὲ δι' ἣν αἰτίαν οὐ

16. ὑββάλλειν] ὑβάλλειν hic et infra.

25. Αἰολικόν Vill.] αἰολική

34. ἐζήτητο—] Scholion hoc versui 40 adscriptis Bekkerus.

χρήται κήρυκι Ἀχιλλεύς πρὸς τὸ συγκαλέσαι τοὺς ὄχλους. ῥητέον οὖν ὅτι ἔθος ἐστὶν ἀρχαῖον αὐτῷ. οὕτως γοῦν καὶ ἐν τῇ Α βραχυδία αὐτὸς Ἀχιλλεύς συγκαλεῖ, ἄλλως τε διὰ τὴν χαρὰν μετὰ σπουδῆς συνδεδραμήκασιν, οὐδὲ τοὺς κήρυκας ἀναμείναντες.

84. * σύνθεσθ'] κρίνατε, δοκιμάσατε. 5

85. σημειοῦνταί τινες ὡς ἂν λεγόντων τινῶν ὅτι ἠδίκησεν ἀφελόμενος τὴν Βρισηΐδα.

86. * παρ' Ἀριστοφάνει καὶ τῇ Χία νεικειούσιν.

87. ἡεροφοῖτις] περιπερισπαστέον ὁμοίως τῷ πρωτῆβις καὶ πολι-
τις. πειστέον δὲ μᾶλλον τοῖς παρὰ τὸν ἄερα ἐκδεξαμένοις τὴν σύν- 10
θεσιν γεγονέναι, ἐπεὶ ἀοράτως φοιτᾷ ἄερα γὰρ λέγει τὸ σκοτεινὸν
κατάστημα. "ἡέρι γὰρ κατέχοντο" (Π. 17, 368) καὶ "ἄηρ γὰρ παρὰ
νησι βαθεῖ' ἦν" (Od. 9, 144).

90. ἔξω τοῦ ν αἰ' Ἀριστάρχου, ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι. γράφεται
δὲ κατ' ἕνια θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾷ, διὰ τοὺς θεοὺς τέλος 15
πάντα λαμβάνει. ἐν δὲ τισι θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται. στικ-
τέου δὲ ἐπὶ τὸ ῥέξαιμι. καλῶς δὲ ἔχει καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ
στίχου στίζειν, ἵνα οὗτος μὲν ὁ λόγος καθολικὸς ᾗ, θεὸς πάντων τὸ
τέλος ἔχει, τὰ δὲ ἐξῆς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα λείπη τὸ ἐστὶ ῥῆμα.
ὁ δὲ λόγος, Διὸς θυγάτηρ ἐστὶν Ἄτη, ἐξ οὗ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἰσχυρὸν 20
παρίστησιν. ὡς μὲν γὰρ ἡ τριβῆ συνάπτει, ψεῦδος εἶναι μοι δοκεῖ
οὐ γὰρ πάντων ἡ Ἄτη τὸ τέλος ἔχει, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἀγαθῶν.

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ] ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης περισσὴν ἡγεῖται
τὴν διὰ πρόθεσιν εἶναι. τὸ γὰρ ἐξῆς, θεὸς πάντα τελευτᾷ. Δίδυμος δὲ
ἡγεῖτο σημαντικὴν αὐτὴν εἶναι τοῦ διόλου καὶ μὴ παρέλκειν, ὥσπερ 25
ἐπὶ τοῦ διηλίτης ὁ δι' ὅλου ἀμαρτάνων. οὐ προσεκτέον δὲ τοῖς ὑφ'
ἐν ἀνεγνωκόσιν.

92. * τῇ μέν] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ τῆς μέν θ' ἀπαλοί.

94. βλάπτουσ' ἀνθρώπους] ἀθετεῖται ὡς περισσὸς καὶ κακοσύνθε-
τος· τί γὰρ ἄλλο δύναται ποιεῖν ἡ Ἄτη ἢ βλάπτειν; οὐχ ὑγιῶς δὲ 30
οὐδὲ τὸ ἕτερον τέτακται· ἔδει γὰρ ἄλλον. βιάζονται δὲ τινες τὸν
Ἀγαμέμνονα λέγειν ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως· καθολικὸς δὲ

10. μᾶλλον indicio est ante πει-
στέον nonnulla excidisse, quae ex
aliis codicibus suppleri possunt:
v. Lentz. Herodian. vol. 1 p.

lxviii.

26. διηλίτης] De hoc dixi in Thes.
vol. 2 p. 1458.

ἐστὶν ὁ λόγος. κοινότερον γοῦν εἰπὼν ἐπὶ τὸν ἡγεμονικώτατον Δία ἀνῆλθεν. καὶ ὅλως παρῳδήται ἐκ τῶν Λιτῶν (Π. 9, 503)· “βλάπτουσι” ἀνθρώπους· αἱ δ’ ἐξακείονται ὀπίσω.”

95. * Ἀρίσταρχος Ζεὺς ἄσατο.

καὶ γὰρ δὴ νῦν τότε Ζεὺς ἄσατο] οὕτως ἐν ἀπάσαις, Ζεὺς ἄσατο· 5
καὶ ἔστι ποιητικώτερον. ἐν δὲ τισὶ τῶν εἰκαιωτέρων Ζῆν’ ἄσατο.

96. * παρὰ Ἀριστοφάνει ἀλλὰ νῦν καὶ τόν. ἐν δὲ τῇ Χίᾳ φη-
μὲν ἔμμεναι, ἠθικῶς.

97. * Ἡρῆ θῆλυς] ὅτι οὕτως σχηματίζει θῆλυς ὡς πῆχυς ἀφ’ οὗ
πίπτει θήλεας ὡς πήχεας. 10

100. * ὅτι τὸ εὐχόμενος σαφῶς ἐστὶ καυχόμενος, παρὰ τὸ
αὐχεῖν.

105. * παρὰ Ἀριστοφάνει ἔξω τοῦ θ’ οἱ αἵματος.

* τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ ἐκ τῆς σῆς σκορᾶς τὸ αἷμα ἔχουσιν.

τὸ ἐξῆς ἐστὶν, οἷς τὸ αἷμα ἐξ ἐμοῦ ἐστὶν, οὐχὶ οἱ αἵματος ἐξ 15
ἐμοῦ εἰσὶν ἐπεὶ κἂν ἡ σύναρθρος ἔκειτο, ὅθεν καὶ ἐξῆς φησὶ “τῶν
ἀνδρῶν οἱ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης,” οἷς τὸ αἱμά ἐστὶν ἐκ σοῦ.

108. * εἰ δ’ ἄγε] ἐν ἄλλῃ αἱ δ’ ἄγε νῦν.

διὰ τί ἡ Ἡρα ὁμόσαι πρὸς τὸν Δία; ἡ δῆλον ὡς οὐ ποιοῦντα ἂν
ἂν φῆ. εἰ δὲ τοῦτο, διὰ τί οὐ κατανεῦσαι, ἀλλὰ καὶ ὁμόσαι ἤξιωσεν, 20
ὡς καὶ ψευδομένου, ἂν μὴ ὁμόση; ὁ δὲ ποιητὴς φησὶν ἀληθεῖν “ὅ
τι κεν κεφαλῇ κατανεύση” (Π. Ι, 527). τὸ μὲν οὖν ὅλον μυθῶδες·
καὶ γὰρ οὐδ’ ἀφ’ ἐαυτοῦ ταῦτα φησὶν Ὀμηρος, οὐδὲ γινόμενα εἰσά-
γει, ἀλλ’ ὡς διαδεδομένων περὶ τὴν Ἡρακλέους γένεσιν μέμνηται.
ῥητέον δὲ ὅτι καὶ ὁ μῦθος εἰκότως εἰσάγει τὴν Ἡραν ὀρκοῦσαν τὸν 25
Δία· πάντες γὰρ περὶ ὧν ἂν φοβῶνται μὴ ἄλλως ἀποβῆ, πολὺ τῶ
ἀσφαλεῖ προέχειν πειρῶνται· διὸ καὶ ἡ Ἡρα, ἅτε οὐ περὶ μικρῶν
ἀγωνιζομένη, καὶ τὸν Δία εἰδυῖα ὅτι αἰσθόμενος τὸν Ἡρακλέα δου-
λεύοντα ὑπεραγακτῆσει, τῇ ἰσχυροτάτῃ ἀνάγκῃ κατέλαβεν αὐτόν.
οὕτως Ἀριστοτέλης. 30

114. * Ἡρῆ δ’ αἵξασα] πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου. ἔδει δὲ λίπ’
οὐρανὸν ἀστερόεντα· Ἀγαμέμνων γὰρ ὁ λέγων.

115. καρπαλίμως δ’ ἵκετ’ Ἄργος] ὅτι τὴν Πελοπόννησον Ἄργος
Ἀχαικὸν λέγει, τὴν Θεσσαλίαν Ἄργος Πελασγικόν.

11. ἐστὶ καυχόμενος Cobetus]

15. τὸ ἐξῆς Cobetus] ὅτι τὸ ἐξῆς

ἐστὶν αὐχόμενος

17. γενέθλης] om.

116. ἄλοχον Σθενέλου] Δίδυμος παρατίθεται Φερεκύδην μὲν λέγοντα αὐτὴν τὴν Πέλοπος Ἀμφιβίαν Ἡσιόδος δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

117. * μείς ἐν τῇ Χιά μής.

μείς] μὴν Αἰολικῶς. ὥσπερ δὲ ρίς ρινός καὶ θίς θινός, οὕτως καὶ 5 μείς μηνός κλιθῆσεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

118. ἐκ δ' ἄγαγε προφῶως δέ] ὅτι νῦν ὑγιῶς γράφεται σὺν τῇ προθέσει προφῶως· πρὸ γὰρ τῶν μηνῶν τῶν καθηκόντων ἐγεννήθη, διὸ ἠλιτόμηνος. ὁ δὲ Ζηνοδοτος καὶ ἐπ' ἄλλου οὕτως γράφει (Π. 16, 188).

10

119. * ὅτι τὰς ὠδῖνας Εἰλειθυίας ἔφη.

Ζεὺς μωγεῖς Ἀλκμήῃ τῇ Ἡλεκτρύονος (ὃν δὲ τρόπον, εἶρηται ἐν τῇ Ε) ἔγκυον κατέστησε, μελλούσης δὲ τίκτειν ἄμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ βασιλεύσειν. Ἦρα δὲ ζηλοτύπως διατεθεῖσα τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχευεν, Ἀντιβίαν 15 δὲ, ἣν τινες Νικίπην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναῖκα, κυφοροῦσαν Εὐρυσθέα ἐπτάμηνον τεκεῖν ἐποίησεν· ὅθεν καὶ τὰ ἐπτάμηνα γεννώμενα τροφῆς μοῖραν ἔλαχεν. βασιλεύων δὲ Εὐρυσθεὺς Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέτασεν, ὡς τελειώσας κατὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑπόθικας ἀνασασίας μετέλαβεν. ἡ ἱστορία παρὰ Ῥιανῶ.

20

120. αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα] ὅτι ἰδίως ἀγγελέουσα προσηύδα· ἐχρῆν γὰρ ἀγγελέουσα ἦκε καὶ προσηύδα.

123. δύναται καὶ τοῖς ἐξῆς συνάπτεσθαι, ἢ ἢ σχῆμα, Εὐρυσθεὺς σὸν γένος. βέλτιον δὲ στίζειν εἰς τὸ Περσηϊάδαο, καὶ καθ' ἑαυτὸ λέγεσθαι τὸ σὸν γένος, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν.

25

124. * Ἀργείοισιν] κατ' ἐνίας τῶν ἐκδόσεων ἀνθρώποισιν.

[149. κλοτοπεύειν] τὸν καιρὸν διατρίβειν καὶ κενὰ λέγειν. ὅτι ἐκ τῶν συμφραζομένων κλοτοπεύειν τὸ στραγγεῦσθαι. καὶ ὅτι ἄπαξ εἶρηται.

150. ἦτοι δὲ περὶ Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς Ἔκτορος 30 ἀναιρέσεως.

5. ρίς ρινός καὶ θίς] ρεῖς ρεινός καὶ θεῖς

14. * ἑαυτοῦ] αὐτοῦ (sine spiritu)

20. * μετέλαβεν] μετέβαλεν

Ῥιανῶ Heynius] ἀριανῶ

24. * εἰς τὸ] om.

26. κατ' ἐνίας] κατένια. Recte κατ'

ἔνια p. 185, 16 et 188, 17, ubi βιβλία intelligitur.

27. Scholia versuum 149—320 ex codice Athoo sumsi, de quo supra dictum est ad vol. I p. 215, 27.

28. στραγγεῦσθαι] στρατεύεσθαι

151. ὁ λόγος, ὡς ἂν θεάσῃται τις Ἀχιλλεῖα προμαχοῦντα, οὕτω καὶ αὐτὸς μαχέσθω.

163. ἄκμηνος] ἄγευστος, παρὰ τὴν ἀκμήν. οὕτω δὲ τὴν ἀσιτίαν Αἰολεῖς λέγουσι. τινὲς δὲ μὴ καμῶν ἐν παρασκευῇ ἀρίστου.

176. τῆς εὐνῆς] ὅτι τὸ τῆς οὐκ ἔστιν ἄρθρον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ 5 ταύτης· παραλέλειπται δὲ τὸ ἄρθρον καὶ ἔστιν, μήποτε τῆς ταύτης εὐνῆς ἐπιβῆναι.

180. πιείρη] λιπαρᾶ, δαφιλεῖ, ἵνα μὴδὲν ἐλλείπῃς τῶν ὀφειλόντων περὶ σὲ δικαίως πραχθῆναι.

183. οὐ μὲν] οὐ μεμπτόν γὰρ ὑπάρχει βασιλεὺς θεραπεύων ἄν- 10 δρα ὃν προηδίκησεν.

193. κρινάμενος κούρητας] ἐπιλεξάμενος πιστοὺς κούρους, νέους.

κούρητας ὡς πένητας νῦν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἔθνους ὡς ἀδμήτας· εἴπομεν δὲ ἤδη περὶ τῆς προσωδίας. 15

200. ἄλλοτε ποτε ταῦτα δρᾶν ὀφείλετε, παυσαμένω τοῦ πολέμου, καὶ μὴ τοσαύτης ὀργῆς κατεχούσης τὴν ψυχὴν.

205. ἐς βρωτύν] εἰς τὴν βρωῶσιν. κατ' ἓνια ἔξω τοῦ σ̄ “ ὑμεῖς δὲ βρωτύν.”

221. αἴψα δέ] ὁ νοῦς οὗτος· ἐπὶ δὲ τοῦ Ζεὺς τροπὴν δῶ τοῖς πολε- 20 μίοις, πολλὴ μὲν ἢ καλάμη γίνεται, τουτέστι πολλοὶ ἀναιρεθήσονται, ὁ δὲ ἄμητος ὀλίγος, τουτέστιν ὁ καιρὸς καθ' ἐν ἀναιρεθήσονται· ἐν οὖν βραχεῖ καιρῷ πολλοὶ φονευθήσονται.

223. ἄμητος] ὡς Μίλητος. ἄμητος ὁ καιρὸς, ἀμητός δὲ ὀξύτωνος ὁ καρπός. 25

225. γαστέρι] ὁ νοῦς, εἰ μέλλομεν ἄσπιτοι πενθεῖν τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας, ἀνήνυτον ἔσται. ἢ διπλῆ δὲ ὅτι οὐκ ἐν τῷ καθόλου, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν τοῦτό φησιν.

238. ὀπάσασατο] διὰ φωνῆς ἐπεκρίνατο, συμπαρέλαβεν, ἢ ἀκο- 30 λούθους ἔλαβεν.

254. ἀπὸ τρίχας] ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν τριχῶν τοῦ κάπρου.

262. οὐτ' εὐνῆς] ὡς οὔτε τῆς συνουσίας αὐτῆς χρήζων ἀφειλόμην οὔτε τινὸς ἄλλου.

273. ἀμήχανος] τῷ ἐξῆς συναπτέον, ἵνα ἐπὶ τοῦ Διὸς ἦ, πρὸς ὃν οὐδεὶς τι μηχανήσασθαι δύναται. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἐπάνω συνα- 35 πτόμενον ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος κείσθαι, ἵνα σημαίνῃ τὸν μὴ αἴτιον

τούτου μηδ' αὐτὸν μηχανησάμενον τὸ γεγονὸς, ἢ ἀντὶ τῆς μεσότητος
δύναται κείσθαι, ἀμηχάνως, ὅον ἀβουλεύτως.

276. αἰψήρην] ὅτι τὸ αἰψήρην τὴν ταχέως συναθροισθεῖσαν ἐκκλη-
σίαν, ἢ ἀντὶ τοῦ αἰψήρως διέλυσε τὴν ἀγοράν.

300. Πάτροκλον πρόφασιν] ἐπὶ προφάσει τοῦ Πατρόκλου· οὐ γὰρ 5
ἦσαν πειραθεῖσαι αὐτοῦ. ὁ νοῦς οὖν οὗτος, ὅτι αἱ λοιπαὶ γυναῖκες
σὺν τῇ Βρισηΐδι δῆθεν ὡς ἐπὶ προφάσει Πατρόκλου ἔκλαιον, τῇ δὲ
ἀληθείᾳ ἐκάστη αὐτῶν ἐθρήνει τὴν ἑαυτῆς συμφοράν.

314. φώνησέν τε] ἀνέπεμψε τὴν φωνὴν ἀθρόαν.

316. λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας] παρέθηκας δεῖπνον ἡδύ. 10

320. ἔνδον ἑόντων] ἔνδον ὑπαρχόντων τῆς πόσεως δηλονότι καὶ τῆς
τροφῆς.]

327. εἴ που ἔτι ζῶει γε] καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει τὸν στίχον,
ὡς φησι Καλλίστρατος. τό τε γὰρ ἐπὶ παιδὸς κομιδῇ λέγεσθαι
διστακτικῶς εἴ που ἔτι ζῶει, καὶ ταῦτα μηδὲ πόρρω τῆς Σκύρου 15
κειμένης, ὑποπτον, τό τε θεοειδῆς ἀκαίρως προσέρριπται. τεκμή-
ριον δὲ τῆς διασκευῆς τὸ καὶ ἐτέρως φέρεσθαι τὸν στίχον, εἴ που
ἔτι ζῶει γε Πυρῆς ἐμὸς, ὃν κατέλειπευ.

331. *νηί] γρ. σὺν νηί.

333. *οὕτως Ἀρίσταρχος δμῶας, ἔξω τοῦ ἰ. 20

335. ἀκάχησθαι] προπερισπᾶται ὡς λελυπησθαι. οἱ δὲ προπαρώ-
ξυκαν ὡς Αἰολικὸν ἐν παρατατικῇ σημασίᾳ, ἐπεὶ οἶδε καὶ τὴν ἀκα-
χήμενος μετοχὴν τοιαύτην, ὡς καὶ ἐπέισθη ἢ παραδόσις.

342. τέκνον ἐμόν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐοῖο. τοῦτο δὲ παρὰ
τὸ πρόσωπόν ἐστιν. 25

ὅτι κατ' ἀμφοτέρων τὸ στάξον, τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος·
ἢ γὰρ ἀμβροσία ἐστὶ ξηρὰ τροφή.

350. ἄρπη] τῷ ἰκτίνῳ. οἱ δὲ, ζῶον θαλάσσιον πολεμοῦν λάρψ
καὶ βρέννῳ. φιλεῖ δὲ τὴν τροφήν ἣν ἂν συνάγη φυλάττειν ἐπὶ τοῖς
τάρφεσιν, καὶ ταύτην ἐπιχορηγεῖ τοῖς νεοσσοῖς· ᾧ οἰκειῶς οὖν 30
κῆν εἴκασε τὴν Ἀθηνᾶν. οἱ δὲ τὸν ἰκτίνου, ὅτι ἐφ' ὕψους ἰπάμενος
εὐχερῶς ὅπη θέλει καταράσσει.

355. *αὐτὴ δέ] ἐν ἄλλῳ αὐτῇ δ' αἴ.

29. συνάγη] συνάγει

*φυλάττειν] om.

30. τάρφεισιν] *γάμφεισιν

*φ] ὡς

31. *τὸν ἰκτίνου] om.

32. καταράσσει Eustath.] κατάρ-
ράσσει

357. ταρφειαί] Ἄρισταρχος ἀνέγνω ὡς πυκναί. οὕτως δὲ καὶ ὁ Ἄσκαλωνίτης· καὶ ἐπέισθη ἢ παραδοσίς.

361. κραταιγύαλοι] ὅτι οἱ κραταιοὶ κατὰ τὰ γύαλα καὶ κύτη καὶ κοιλώματα. [ἀπὸ δὲ μέρους οἱ ὅλοι κραταιοί] γύαλον γὰρ πᾶν τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. 5

365—368. τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν] ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες· γελοῖον γὰρ τὸ βρυχᾶσθαι τὸν Ἀχιλλέα, ἢ τε συνέπεια οὐδὲν ζητεῖ διαγραφέντων αὐτῶν. ὁ δὲ Σιδώνιος ἠθετηκέναι μὲν τὸ πρῶτον φησιν αὐτοὺς τὸν Ἄρισταρχον, ὕστερον δὲ περιελεῖν τοὺς ὀβελούς, πειητικὸν νομίσαντα τὸ τοιοῦτο. ὁ μέντοι Ἀμμώνιος ἐν τῷ περὶ τῆς 10 ἐπεκδοθείσης διορθώσεως οὐδὲν τοιοῦτο λέγει, διπλῆν δὲ προσθετὸν τῷ “δὺν ἄχος ἄτλητον, ὁ δ’ ἄρα Τρωσὶ μενεαίων,” ὅτι τὸ μενεαίων νῦν θυμούμενος σημαίνει.

376. *Ἄρισταρχος τό τε καίεται.

380. ὅτι ἀναλαβὼν τὴν ἀσπίδα μετὰ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τὴν περι- 15 κεφαλαίαν τίθησιν.

384. πειρήθη δ’ ἔο αὐτοῦ] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐοῦ αὐτοῦ. συγγεῖ δὲ τὸ σύναρθρον ἀντὶ ἀπολελυμένου λαμβάνων. τὴν οἷ ἀνω- νυμίαν περισπᾶ ὁ Ἄσκαλωνίτης, καὶ φησὶ κείσθαι δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς· οἱ δὲ βαρυτονοῦσιν. ἔστι μὲν οὖν καὶ ἐγκλιτικὴν εὔρεσθαι 20 τὴν οἷ ἀντὶ γενικῆς κειμένην, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν” (Π. 23, 387)· ἔστι δὲ καὶ ὀρθοτονουμένη ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “νεῦσ’ ἐπὶ οἷ καλέσας” (Od. 17, 330) καὶ “προτὶ οἷ δὲ λαβὼν ἔντερα” (Π. 20, 418). οὐ μέντοι ποτὲ ἐν τῇ καλουμένῃ ἐπιταγματικῇ συντάξει· ἄλογον γὰρ τὸ τοιοῦτον ὥστε ἐπιφέρεσθαι 25 τὴν αὐτοῦ γενικὴν καὶ τὴν οἷ προκείσθαι δοτικὴν ὑπάρχουσαν, ὅπερ οὐχ ὑγιές· αἰεὶ γὰρ ταῖς πρωτοτύποις ὁμοίωσις συντάσσεται ἢ αὐτοῦ ἀνωνυμία. πειστέον οὖν Ἀριστάρχῳ γράφοντι πειρήθη δ’ ἔο αὐτοῦ.

*οὕτως ἔο αὐτοῦ αἱ Ἀριστάρχου. Ζηνόδοτος ἐοῦ αὐτοῦ. 30

386. οὕτως εὔτε Ἄρισταρχος· συνέσταλται δὲ τὸ ἤτε, καὶ διὰ τοῦ εἴρηται. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει τῷ δ’ ὥστε. ἐν δὲ ταῖς ἀπο- τῶν πόλεων τῷ δ’ αὔτε.

4. ἀπὸ—κραταιοί] seclisit Lehr- αὐτῶν τοὺς ἀριθμοὺς
sius.

9. αὐτοὺς τὸν Ἄρισταρχον Bek-
kerus et Lehrsius Arist. p. 346]

10. νομίσαντα] νομισαῖ

31. Margo inter. Ἄρισταρχος εὔτε

33. τῷ] τῶν

οὕτως γραπτέον, τῷ δ' εὔτε, ἵνα ἢ ὡσεὶ πτερὰ διὰ τὴν κουφό-
τητα ἔξωθεν δὲ τὸ ὦς. πρότερον δὲ γράφων ὁ Ἀρίσταρχος τῷ δ'
εὔτε, καὶ κατὰ συστολὴν δεχόμενος ἀντὶ τοῦ ἤυτε, ὡς ἐπὶ τοῦ
“εὔτ' ὄρεος κορυφῆσι” (Π. 3, 10), μετέγραψεν ὕστερον τῷ δ'
αὔτε, ἐμφατικώτερον νομίσας εἶναι, ὑπακουομένου τοῦ ὦς, ὡς κάκει 5
“καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται” (Od. 7, 107).

387. ἐκ δ' ἄρα σύριγγος] ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἐκ τοῦ
Πατρόκλου ὀπλισμοῦ (Π. 16, 141) μετάκεινται. ἡ δὲ περιστιγμένη
διπλῆ, ὅτι ἐνταῦθα μὲν αὐτοὺς Ζηνοδοτος καταλέλοιπεν, ἐπὶ δὲ
Πατρόκλου ἠθέτηκεν. ἐκεῖ δὲ ἀναγκαιῶς λέγονται, ἵνα γνῶμεν διὰ 10
τί οὐκ ἔλαβε τὴν μελίαν.

* οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἦσαν οἱ ἀθετούμενοι.

390. * τάμε] καὶ πόρε Χείρων.

391. * ἐκ κορυφῆς] οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου.

392. * ὅτι τὸν Ἀλκιμέδοντα (Π. 16, 197) νῦν Ἀλκιμον λέγει. 15

393. * οὕτως διὰ τοῦ ὀ ζεύγνου.

398. ἠλέκτωρ] ὁ εἰς λέκτρον μὴ ἐρχόμενος. ἡ παρὰ τὸ μὴ κοι-
μαῖσθαι εἰλούμενον, διὸ καὶ ἵππους αὐτῷ οὐχ ὑποζεύγνουσι, τὸν δὲ
οὐρανὸν ὄχημα αὐτοῦ φησὶν ἢ μᾶλλον ὁ μὴ κοιμίζων· τὰ γὰρ εἰς
τωρ κατ' ἐνεργείας τάσσει, ὡς τὸ σημάντωρ κοσμήτωρ. λέγω δὲ τὸ 20
κοιμίζω, ὅθεν καὶ λέχος· “λέξον δὴ με τάχιστα” (Π. 24, 635).

400. σημειοῦνται τινες ὅτι ἐντεῦθεν ἡ διασκευὴ τοῦ τεθρίππου
πεποιήται “Ἐάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε” (Π. 8, 185).

402. * Δαναῶν] ἐν ἄλλῳ ἀψ λαῶν.

ὅτι δασυντέον τὸ ἐῶμεν· ἔστι γὰρ ἄδην ἔχωμεν, κορσεθῶμεν. 25

403. * αὐτοῦ] γρ. λίπετ' αὐτόθι.

405. ἤμυσε καρήατι] παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ταχέως δὲ
εἰς θάτερον μέρος ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, παρεπιστρέψας εἰς τοῦπίσω
ὡς προσβλέψων τῷ Ἀχιλλεῖ, μέλλων αὐτῷ διαλέγεσθαι.

407. αὐδήντα δ' ἔθηκε] ἀθετεῖται ὡς περιττὸς καὶ ἐναντίον ἔχων· 30
ἐπιφέρει γὰρ (418) “ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν,”
ὡς δηλονότι καὶ παρασχούσαι. τοιοῦτος γὰρ ὁ ποιητής· “τὸν μὲν
ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὡσπερ ἔφηνεν” (Π. 2, 318).

6. καιροσέων δ' ὀθονέων] καὶ ρ'
cum decem fere litterarum lacuna.

7. πέντε Cobetus] τέσσαρες

13. καὶ] ἐν ἄλλῳ καὶ Bekk.

18. * διὸ καὶ] καὶ om.

20. * ἐνεργείας] ἐνέργειαν

21. * ὅθεν καὶ λέχος] om.

416, 417. ἤνπερ ἐλαφροτάτην] ἀβητοῦνται στίχοι καὶ οὗτοι οἱ δύο, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖοί εἰσιν· οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἡ πνοὴ ἐλαφροτάτη ἐστί. τὸ δὲ καὶ προσθεῖναι φασὶν ὡς ἀπὸ ἱστορίας ἐστὶ παρειληφτότα ἀγνούμενόν τι, καὶ ἀπίθανον ἵππον λέγειν φασὶν ὡσπερ ἄνδρα πολυῖστορα.

418. ὡς ἄρα φωνήσαντος] οὕτως εἰπόντος, φησὶ, τοῦ ἵππου ἐπέσχον αὐτοῦ αἱ Ἐρινύες τὴν φωνήν· πάντα γὰρ τὰ παράλογα καὶ τεράστια δοκεῖ ὑπὸ Ἐρινύων γίνεσθαι. ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὴν ἀθέτησιν τοῦ “αὐδήεντα δ’ ἔθηκεν” εἰ γὰρ ἡ “Ἡρα παρέσχε, καὶ ἐπισχεῖν ὤφειλεν, οὐχ αἱ Ἐρινύες.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφθίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Τ.

2. μάχης ἀκόρητον] ἐὰν πληθυντικῶς γράφηται ἀκόρητοι, 15 συνάψομεν τῇ τελευταίᾳ λέξει ὡς ἂν ἐπιθετικὸν ἐκείνης· ἐὰν δὲ ἐνικῶς, βραχὺν διαστελοῦμεν· ἐπὶ γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἀκουσθήσεται.

3. θρωσμῶ πεδίοιο] ὑψηλῶ τόπῳ, ὅθεν καταθορεῖν καὶ πηδηῖσαι ἔστιν. ἔστι δὲ οὗτος ἐν Ἰλίῳ, σταδίων κέντε τὴν περίμετρον, μεταξὺ Σιμοῦντος τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰλιέων καλουμένης κόμης, ὅπου καὶ 20 αἱ θεαὶ κριθῆναι δοκοῦσι περὶ κάλλους. ὀνομάζεται δὲ Καλλικολώνη, ἐπεὶ τῶν πέριξ τόπων ἐπισημώτατός ἐστιν ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ τῷ Σκηψίῳ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ θρωῶ θρωῶ.

4. *Ζεὺς δὲ Θέμιστα] ὅτι οὐκ ἀγγέλω κελεύει καθάπερ *Ἰριδι, ἀλλὰ τῷ τὰς ἀγορὰς διαλύειν καὶ πάλιν συνάπτειν. 25

*ὅτι ἀντὶ τοῦ Θέμιστι.

5. κρατὸς ἀπ’ Οὐλύμποιο πολυπτύχου] τοῦτο βέλτιον τοῖς ἄνω προσνέμειν, ἵνα μὴ μακρὸν ὑπερβατὸν ποιῶμεν. τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ, κέλευσε κρατὸς ἀπ’ Οὐλύμποιο καλέσσαι. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι *Ολυμπος ὄρος· διὸ πολυπτύχος. 30

7. ὅτι ποταμὸν καὶ θάλασσαν τὸν Ὠκεανὸν παραδίδωσι. τὸν δὲ Ὠκεανὸν οὐ παρέλαβεν εἰς τὸ τῶν θεῶν συνέδριον, ἵνα μὴ κωλύσῃ αὐτοὺς τῆς πρὸς ἀλλήλους μάχης πρεσβύτατος ὑπάρχων.

16. συνάψομεν] συνάψομεν

19. *τὴν] τὸ

21. *αἱ θεαὶ] αἱ om.

25. συνάπτειν Vill.] συνάπτει

8. αἶ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται] αἶ τὰ ἄλση κατοικοῦσαι νύμφαι ἀλσηίδες καλοῦνται, αἶ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων ἀμαδρυάδες, αἶ δὲ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων ναΐδες καὶ ὑδριάδες, καὶ τούτων αἶ μὲν κρηνίδες, αἶ δὲ ἐπιποταμίδες, αἶ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων ἐπιμηλίδες, αἶ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν ὀρειάδες, καὶ ὅσαι τούτοις ὅμοιαι. ὁμοίως δὲ καὶ αἶ 5 ἐπὶ τῶν ἐλῶν ἐλειονόμοι.

11. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐφίζανον. αἶ δὲ αἶθουσαι οὐκ εἰσὶ θρόνοι ἢ καθέδραι, ἵνα λέγῃ ἐφίζανον, ἀλλὰ στοαὶ καὶ στυλωταὶ ἔδραι, ἢ τόποι ὑφ' ἡλίου καταλαμπόμενοι. τινὲς δὲ γράφουσιν ἐνίδρανον, οἰθθέντες εἶναι τὰς καθέδρας. 10

* ἔνιοι ἐφίζανον.

12. * οὕτως διὰ τοῦ ἰ, τὸ ἰδυίησι· καὶ τέλειον τὸ ποιήσε.

13. ὅτι Διὸς ἔνδον εἶρηκε τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τῆς ἐν προθέσεως· θέλει γὰρ εἰπεῖν ἐν Διὸς, ὡς (Π. 21, 145) “εἶσω ἀλὸς εὐρέα κόλπον.” 15

οὐδ' Ἐνοσίχθων] ὁ δὲ Ποσειδῶν οὐ παρήκουσε τῆς Θέμιδος. τοῦτο δὲ εἶρηκε διὰ τὴν γεγонуῖαν αὐτῷ μικρῷ πρόσθεν πρὸς τὸν Δία φιλονεκίαν.

17. ἦ] ἐρωτηματικὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἄπαξ εἰλημμένος κατὰ μίαν διάνοιαν· διὸ περισπαστέος. τοῦτο δὲ φημι πρὸς τὰ τοιαῦτα 20 “ἢ δολιχὴ νούσος ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα” (Od. II, 171) “ἢ νέον μεθέπεις ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι” (Od. I, 175)· ἐν γὰρ ταῖς τοιαύταις συντάξεσιν ὁ μὲν πρότερος ἢ ἐγκλίνεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται.

21. ὦν ἕνεκα ξυνάγειρα] καὶ τοῦτο ἐκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι. εἰ μὲν οὖν τοῖς ἄνω, στίζομεν ἐπὶ τὸ ξυνάγειρα, εἰ δὲ τοῖς 25 ἐξῆς, ὑποστίζομεν ἐπ' αὐτό.

23. ἦμενος, ἔνθ' ὀρόων] τὴν πρώτην λέξιν βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν, ἵνα μὴ δύο μετοχαὶ ἀσυνδέτως κέωνται.

27. * ἔξουσι] ἀντὶ τοῦ ἀνθέξουσιν.

28. * καὶ δέ τε] Ἀρίσταρχος καὶ δέ τί μιν, διὰ τοῦ ἰ. 30

29. νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμόν] ὅτι λείπει ἢ περί, κατὰ θυμόν περὶ εταίρου χολοῦται. τὸ δὲ αἰνῶς ἐκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

3. * ναΐδες] ναΐδες

8. * στοαὶ] στοαὶ

10. * οἰθθέντες εἶναι τὰς καθέδρας] καθέδρας οἰθθέντες, omisso εἶναι τὰς

22. ἐσσι] ἔση

27. * συνάπτειν] συντάπτειν

31. * λείπει ἢ περί] om.

διὰ τὸ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου προκριθῆναι· καὶ σχεδὸν εἰπεῖν αὐτὴν ἀνθίστανται τῷ πολέμῳ· καὶ εἰκότως πάρεστι βοηθὸς τοῖς Τρωσίν.

διὰ τί δὲ κατὰ τὸν πόλεμον οὔτι οἱ θεοὶ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις; Ποσειδῶν μὲν Ἀπόλλωνι, ὅτι κατὰ τὸν μῦθον συναδικηθεὶς αὐτῷ ὑπὸ Λαιομέδοντος ἐκείνοις συνήργει. Ἄρης Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκώλυσε αὐτὸν 5 τὸν Ἀσκαλάφου θάνατον ἐκδικῆσαι, ἢ ὅτι ἐν ὄψει τῶν θεῶν ὕβρισε αὐτὸν εἰπούσα “μαινόμενε φρένας ἡλέ” (Π. 15, 128). Ἦρα δὲ Ἄρτεμις· ἔστι γὰρ αὐτῇ μητρυιά. Λητοῖ δὲ Ἑρμῆς, δικαίως μουσικὸς γὰρ ὑπάρχων τὴν τὸν μουσικὸν Ἀπόλλωνα γεννήσασαν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀντίζηλον μεμίσηκεν· ἢ ὡς λόγιος καὶ μνήμων 10 ἀποστρέφεται αὐτὴν ὡς λήθην. Ἡφαιστος δὲ Ξάνθῳ εἰκότως, ὅτι ἢ μὲν τῶν ποταμῶν φύσις πέφυκεν ὕγρα, Ἡφαιστος δὲ ἔστι τοῦ πυρὸς δεσπότης, οὗ τροφή τὰ ξύλα. κατὰ δὲ τὸν φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων ἥλιος ὦν ἀναπίνει τὰ ὕγρα στοιχεῖα. Ἀθηνᾶ δὲ ἔστι φρόνησις, Ἄρης δὲ ἀφροσύνη· ἐναντία δὲ καὶ πολέμια ἔστι ταῦτα ἀλλήλων. 15 Ἦρα δὲ ἔστιν ἀήρ, Ἄρτεμις δὲ σελήνη, ἀερότεμῖς τις οὔσα, ἢ τὸν αέρα τέμνουσα ἐξ οὗ ἤρτηται· τὸ δὲ βαρῦνον αὐτὴν πολέμιον νεόμικεν. Ἑρμῆς δὲ ἔστι λόγος, Λητὸ δὲ ἀμνημοσύνη, οἷον ληθῶ τις τῶν λόγων. Ἡφαιστος δὲ τὸ πῦρ, Ξάνθος δὲ τὸ ὕγρον· ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὕγρου. 20

68. ἴστατ' Ἀπόλλων] ὅτι πυκνῶς κατὰ τὸν τόπον πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήνηκεν· ἀρξάμενος γὰρ ἀπ' Ἀχαιοῦ θεοῦ, καὶ ἀντιτάξας τούτῳ Τρωϊκὸν θεόν, πάλιν ἀπὸ Τρωϊκοῦ ἤρκτηι κατὰ τὸ δεύτερον ζυγόν.

69. ἄντα δ' Ἐνναλίῳ] ἐξ ἐναντίας δὲ τοῦ Ἄρεως. ὁ δὲ τρόπος 25 μεταωνυμία, ὡς ἀπὸ τῆς Ἐνουῦς τῆς πολεμικῆς δαίμονος.

ὑφ' ἔν τὸ ἀντέστη προενεκτέον· δοτικῇ γὰρ συντάσσεται, ὡς “Λητοῖ δ' ἀντέστη,” τὸ δὲ ἄντα, ὅπερ ἔστιν ἐξ ἐναντίας, γενικῇ “ἄντα δ' Ἐνναλίῳ,” “ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαιστοιο.”

χρυσηλάκατος] ἐργατικῇ· νῦν δὲ ἢ χρυσοῦν τόξον ἔχουσα, τοξευ- 30 τικῇ. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ κελαδεινῇ ἀντὶ τοῦ κυνηγετικῆ· κραυγάζουσι γὰρ οἱ κυνηγοί.

72. σῶκος] Τυραννίων ἀξιοὶ δξύνειν, ἵνα ἀποφύγη τὸ κύριον βαρυνόμενον “ὦ Σῶχ' Ἰππάσου νιέ” (Π. 11, 450), ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Λευῆκος

7. * αὐτὸν] om.

18. * δὲ] om.

* ληθῶ τις] ληθότης

20. * τὸ πῦρ] τὸ om.

Γλαῦκος. οὐκ ἔστι δὲ ὅμοιον τοῖς προκειμένοις κοινοῖς ἐπίθετον, ἀλλὰ ἴδιον τοῦ Ἑρμού, ὡσπερ καὶ τοῦ Ἀπόλλων βαρυνόμενον τὸ Φοῖβος. διὸ βαρυτονητέον, ὁμοίως καὶ αὐτῷ τῷ κυρίῳ. εἰσὶ δὲ οἱ ἀξιούσι καὶ καθότι σύνθετόν ἐστι βαρύνεσθαι αὐτό· ἐκ γὰρ τοῦ σάοικος γεγενῆσθαι τὴν κρᾶσιν. οὕτω δὲ δώσουσι καὶ προσκείμενον τῷ ᾧ τὸ 5 ἰ, τῆς παραδόσεως οὐχ οὕτως ἐχούσης. τὰ μέντοι εἰς κῶς λήγοντα δισύλλαβα, οὐ παρεσχηματισμένα εἰς γένος θηλυκόν, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, βαρύνεσθαι θέλει, οἷον φῶκος θῶκος· οὕτως σῶκος. σεσημειώται τὸ σηκός.

σῶκος ἦτοι ὁ ἰσχυρὸς (σωκεῖν γὰρ τὸ ἰσχύειν) ἢ σοούμενος ὠκέως, 10 τουτέστιν ὁρμῶν ταχέως· ἄγγελος γὰρ ὁ θεός.

74. * ὅτι τὸ διαφορούμενον τῆς ὀνομασίας νῦν διέστησεν.

Ξάνθον—Σκάμαδρον] τῶν διωνύμων τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ ποιητής, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους.

77. * μάλιστά γε] Ἀρίσταρχος μάλιστά ἐ, μάλιστα αὐτόν. 15

79. * ἰθύς] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπ' εὐθείας καὶ κατ' ἐναντίον.

84. * οὕτως διὰ τοῦ ἰ, ὑπίσχεο.

ὅτι περὶ τὸν οἶνον αἱ καυχῆσεις γίνονται, πρὸς τὴν ἀβέτησιν τοῦ “ἔσθοντες κρέα πολλὰ” (Π. 8, 231). βασιλεῖς δὲ καὶ τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντας λέγει· “δώδεκα γὰρ βασιλῆες ἀριπρεπέες κατὰ 20 δῆμον” (Od. 8, 390).

89. διόλου παρατηρητέον ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Ἀχιλλέως δεόντως κατὰ μέρος δεδήλωκεν· “δώδεκα δὲ ξὺν νηυσὶ πόλεις· πεζὸς δ' ἔνδεκα φημι” (Π. 9, 328). νῦν δὲ καὶ ἀξιопιστότερον τὸ παρὰ τοῦ πολεμίου ἐγκώμιον. 25

99. * ἐν ἄλλῳ ἰθύ, χωρὶς τοῦ σ.

100. * διελθεῖν] γρ. διελθέμεν.

105. καὶ δὲ σέ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ὠρθοτόνησε τὴν ἀντωνυμίαν, τὸν δὲ σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γάρ παραλαμβάνων· καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς διανοίας. 30

107. ἢ μὲν γὰρ Διός ἐσθ'] σεσημειώται πρὸς τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς

7. οὐ addidit Lehrsius.

10. * ἦ] om. σοούμενος] σωούμενος

12. διέστησεν [Cobetus] δὲ ἔστη-σε

13. * νέστερον—τὸ δέ] om.

16. κατ' ἐναντίον Bekk.] καταντίον

30. ἀναγνώσεως Bekkerus] γνώσεως. Conf. p. 206, 8. 214, 5.

31. ἀριθμοὺς] ἀθετουμένους vel ἡθετημένους Cobetus.

κίρον γενεαλογίαν ἔχοντας· καὶ ὅτι ἐκ Διὸς ἢ Ἀφροδίτῃ καθ' ἡμέραν.

109. λευγαλέοις ἐπέεσσιν] ὅτι λευγαλέοις οὐ διύγροις, ὡς οἱ ἑσπεροί, ἀλλ' ὀλεθρίοις, παρὰ τὸν λοιγόν.

113. οὐλαμόν] τὸ πύκνωμα, ἀπὸ τῆς οὐλότῃτος, ἢ τὴν εἴλησιν. 5

114. ἢ δ' ἄμυδις] Ἀρίσταρχος τὸ ἢ ἄρθρον ἐκδέχεται· Ζηνόδοτος δὲ περιέσπασε καὶ ἐψίλωσεν, ῥῆμα ἐκδεξάμενος, ὁμοίως τῷ "ἢ καὶ κυανέησιν" (Π. Ι, 528), καὶ ὅλον τὸν στίχον μεταποιεῖ, ἢ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς ῥεῖα ζῶντας, ἔφη δὲ εἰς ἓν συναματι ἐν ἀρχῇ λόγου, ἀλλὰ τοῖς ῥηθεῖσιν οὐ χρῆται τῷ ἢ ῥή- 10 παρ' αὐτῷ διαφέρει τοῦ ἔφη, ὅτι τὸ μὲν καὶ προτάττεται καὶ ὑποτάττεται. Ἀρίσταρχος δὲ ἢ δ' ἄμυδις στήσασα, καὶ αἱ πλείοις. τὸ δὲ ἄμυδις ψιλώτεον καίτοι παρὰ τὸ ἅμα γενόμενον, ἐπεὶ 15

Αἰολικὸν χαρακτῆρα ἀνεδέξατο.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει θεοὺς ῥεῖα ζῶντας, ἔξ οὗ φανερός ἐστὶ κατὰ τὸ περισπώμενον ἀνεγνωκῶς ἢ δ' ἄμυδις, ἢ ἢ ἔφη, ὡς ἐκεῖ "ἢ καὶ κυανέησιν." ἠγγόνηκε δὲ ὅτι ἐπὶ τισὶ προειρημένοις τίθεται 20

παρ' Ὀμήρῳ τὸ ἢ, οὐκ ἐν ἀρχῇ λόγου.

125. πάντες δ' Οὐλύμπιοι ἕως τοῦ γεινομένου ἐπένησε (128) 20 ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, ὅτι τὸναντίον ὁ Ζεὺς λέγει "εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται, οὐδὲ μίνυθ' ἔξουσι" (26), καὶ σώζει μᾶλλον τὴν Ἀχιλλέως ἀξίαν. ἢ δὲ Ἡρα φησὶ τοὺς θεοὺς κατεληλυθέναι, ὅπως μὴ πάθῃ τι ὑπὸ τῶν Τρώων ὁ Ἀχιλλεὺς. 25

135. * λείπει ἢ πρός.

138. * ἀρχωσι] Ἀρίσταρχος προκρίνει τὴν διὰ τοῦ ὦ γραφήν· γράφεσθαι δὲ φησὶ καὶ διὰ τοῦ ἢ ἀρχῆσι.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀρχῆσι. ὁ δὲ Ὀμηρὸς τὸ κατ' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων τιθέμενον ῥῆμα εἰσῆθε ποτε, τὸ ἕτερον προτάξας ὄνομα, μεταξὺ τάσσειν "ἢ ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος" 30 (Π. 5, 774) καὶ "ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι Κωκυτός τε" (Od. 10, 513). καὶ τούτῳ πεπλέοναι τε ῥέουσι καὶ Ἀλκμανικὸν καλεῖται, εὐχ' ὅτι πρῶτος αὐτῷ ἐχρήσατο.

6. Hoc scholion proximo scholio est postpositum.

8. καὶ ὅλον τὸν στίχον μεταποιεῖ Bekkerus] ἢ ἢ τὸ ὅλον μεταποιεῖ

10. ἢ addidit Bekker

12. In marg. inter.

ἄμυδις στήσασα

30. τάσσειν Vill.] τάσσει

τῇ κατασκευῇ καὶ τοῖς νοήμασι, καὶ οἱ λόγοι οὐ πρόποντες τῷ τοῦ Ἀχιλλέως προσώπῳ.

185. *ἔσθλόν] γρ. καλόν.

188. ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς ἀπὸ βοῶν. ἔνοι δὲ συντάσσουσι τὴν ἀπὸ τῶ σεῦα. ἐν τῇ Χίᾳ δὲ βοῶν ἔπι. 5
*ἢ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους βοῶν ἔπι, οὐκ ἀχαρίτως.

195. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἐρύεσθαι χωρὶς τοῦ σέ.

ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ἕως τοῦ "πρὶν τι κακὸν παθεῖν" (198) ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, ὅτι ἐπὶ τῆς Μενελάου πρὸς Εὐφορβου συστάσεως (Π. 17, 30) ὀρθῶς λέγονται σκεπὸς γὰρ ἀμφοτέροις 10 ἔστιν ἀνελέσθαι τὸν νεκρὸν καὶ τὰ ὄπλα· νῦν δὲ παντελῶς ἐκλελυμένος τις ὁ Ἀχιλλεὺς φαίνεται, τῷ πρώτῳ συστάντι τοιαῦτα λέγων.

205. ὄψει δ' οὐτ' ἄρ πω ἕως τοῦ "εὐχομαι ἐκγεγάμεν" (209) ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖα τὰ δι' αὐτῶν λεγόμενα, κατὰ τὴν γενεαλογίαν ἀμφοτέρων γινωσκομένων. 15

211. *καὶ τὸ σήμερον ὁμοίως τοῖς προκειμένοις.

213. *δαήμεναι] ὅτι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῷ τοῦ δάηθι.

215. Δάρδανον αὖ πρώτον] Δάρδανος υἱὸς Ἡλέκτρας τῆς Ἀτλαντίδος καὶ Διός. οὗτος ἔκει ἐν Σαμοθράκῃ· τοῦ δὲ κατακλυσμοῦ συμβάντος κατασκευάσας σχεδίαν καὶ ἀσκὸν ἑαυτῷ περιβέης ἐφέρετο 20 τοῖς ὕδασι. προσοκείλας δὲ τῇ Ἰδῇ τὴν Δαρδανίαν ἔκτισεν. ἑτέρα δὲ ἢ τῆς Ἰλίου Δαρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία· οἱ δὲ νεώτεροι συγχέουσι.

κτίσσε δὲ Δαρδανίην] ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλίον καὶ ὅτι ἑτέρα τῆς Ἰλίου ἢ Δαρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία. 25

217. ἐν πεδίῳ] διὰ γὰρ τὰς νομάς καὶ τοὺς ὑετούς ἐν τοῖς ἔρεσι πρῶν ἔκουν ὄθεν καὶ πόλεις τὰς ἀκροπόλεις καλεῖσιν.

221. ἔλος κάτα] τὸ ἐξῆς ἔστι καθ' ἔλος· διὸ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

223. τῶν καὶ Βορέης] ὅτι ἐλλείπει τὸ τινῶν, τούτων τινῶν· οὐ 30 γὰρ πασῶν ἠράσθη.

224. ἵππῳ δ' εἰσάμενος] ὅτι καταχρηστικῶς ἵππος γὰρ οὐ παρα-

5. σεῦα Vill.] ἔσσενα

ὅτι Cobetus.

6. Ἀριστοφάνους] ἀριστ

8. Asteriscus cum obelo prae-

27. Versu proximo πολυπιδάκον
in marg. adscriptum a m. rec. cui
γράφεται praefixit Bekkerus.

fixus.
9. ὅτι] καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται

κοιμάται, ἀλλ' ἐπιβαίνει. τινὲς δὲ γράφουσιν ἴππῳ δ' εἰσάμενος ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ.

227. ἀνθέρικων] νῦν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθέρων ἐστίν. ἐλαφρῶς οὖν, φησὶν, ἄνωθεν αὐτῶν διέτρεχον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν κυμάτων ἐπιφανείας μὴ βαπτίζόμεναι τῷ ὕδατι. κυρίως δ' 5 ἀνθέρικος καλεῖται ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καυλός· ἐστὶ δὲ τὸ φυτὸν λαχανῶδες.

228. * Ἀρίσταρχος ἀλλ' ὅτε δέ, ἄλλοι δὲ ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ τοῦ ἦ.

229. σημειοῦνται τινες ὅτι ἀλὸς πολιοῖο ἔφη.

10

* ῥηγμῖνος τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάττης.

233. ὅς δὴ κάλλιστος γένετο] ὅτι ὡς ἂν ἀρμόζη πρὸς τὸ ἐγκώμιον τίθησι τὸ κάλλιστος· καὶ γὰρ ἄλλους καλλίστους λέγει. καὶ ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήνηκεν.

234. Ἀρίσταρχος μὲν ἐν ποιεῖ τὸ ἀνηρείψαντο, τουτέστι τὸ 15 ἀνήρπασαν· εἰσὶ μέντοι οἱ τὸν ἂν σύνδεσμον παρέλαβον, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Θέωνος, τοιοῦτόν τι ἐκδεχόμενος, ἀνήρπασαν ἂν αὐτὸν οἱ θεοὶ τῷ Διὶ χάριν τοῦ κάλλους, εἰ ἔζη. τοῦτο δὲ φησὶν, ἐπεὶ οὐδαμῶς παρεισάγει αὐτὸν ὁ ποιητὴς τῷ Διὶ διακονούμενον· ἢ γὰρ Ἡβῆ βλέπεται καὶ ὁ Ἡφαιστος. πρὸς δὲ ταῦτα ὑγιῶς ἀπε- 20 φήναντό τινες, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ὡς ὅτι ὁ ποιητὴς τῷ ἠρεΐψαντο οὐδέποτε ἐχρήσατο ἄνευ τῆς προθέσεως. δεύτερον ὡς εἰ ἦν ὁ ἂν σύνδεσμος, ἐχρῆν τινὰ αἰτίαν ἐπενεχθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοὶ, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο παῦσεν ἀριστεύοντα μάχης” (Π. ΙΙ, 504). πῶς δὲ ἐν 25 ἐτέροις περὶ τῆς ἀρπαγῆς τοῦ Γανυμήδους ὑπόμνησιν ποιεῖται, ὁπότε ὁ Διομήδης λέγει “τῆς γὰρ τοι γενεῆς ἦς Τρωῖ περ εὐρύποκα Ζεὺς δῶχ' υἱὸς ποινήν Γανυμήδεος” (Π. 5, 262); ἀλλὰ, φησὶν, οὐ διακοινεῖται. εὐλόγως, πρῶτον μὲν ὅτι τὰ πάντα συμπόσια δύο ἐστίν, ἐν μὲν ἐν τῇ Α, ἐν ᾧ ὁ Ἡφαιστος παρεισάγεται διακονούμενος ἕνεκα 30 γέλωτος, ἄλλο δὲ ἐν τῇ Δ, ὅπου ἢ Ἡβῆ κοινῶς οἶνοχοεῖ πᾶσι θεοῖς. ἔχομεν δὲ ἡμεῖς προσθεῖναι τὸ κυριώτατον, φημὶ δὴ τὸ τῆς συντάξεως·

3. * ἀθέρων—φησὶν] θερῶν—φασὶν

5. * βαπτίζόμεναι] βαπτίζόμενοι

6. ἀνθέρικος] * ἀνθέριξ

23. ὥσπερ Bekkerus] ὥσπερ ὡς

24. κελεύθου] κέλονται

25. πῶς Lehrsius] ὡς

26. Γανυμήδους—Γανυμήδεος] γα-

νυμήδου—γανυμήδει

256. * μεταστρέψεις] γρ. ἀποστρέψεις.

259. ἦ ῥα καὶ ἐν δειῶ σάκει] οὕτως ἢ Ἀριστάρχου. διαιρετέον τὸ σάκει, καὶ Ἰακῶς τὸ ἔλασσε. καὶ τὸ δινῶ δὲ ἔξω τοῦ ε, ἀπὸ τοῦ δινεῖσθαι· “δινωτὴν φορέουσα” (II. 13, 407).

260. * μύκε] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἤχησε καὶ οὐ διεκόπη. 5

261. * ἀπὸ ἔο] ἔξω ἀνέτεινεν ἑαυτοῦ.

* ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀπὸ οὔ.

263. * ῥεῖα] Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ι, ῥέα.

265. * δῶρα] ἐν τισιν ἔργα.

266. ἀνδράσι γε θνητοῖς] πρὸς τὴν ἐξῆς ἀθέτησιν· ἄτρωτα γὰρ 10 καὶ ἄθλαστα τὰ ἠφαιστότευκτα.

269. ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε] ἀθετοῦνται στίχοι δ', ὅτι διεσκευασμένοι εἰσὶν ὑπὸ τινος τῶν βουλομένων πρόβλημα ποιεῖν. μάχεται δὲ σαφῶς τοῖς γηησίοις· ἄτρωτα γὰρ τὰ ἠφαιστότευκτα συνίσταται. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ λύσεως ἠπορηκέναι, καὶ διὰ τοῦτο ἠθετηκέναι, φησὶν ὅτι 15 τῆς χρυσῆς πτυχῆς πρώτης κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν κειμένης νοητέον τὸ δόρυ τῆς πλείους ὀρμῆς ἐγκοπὴν εἰληφέναι, διακεκόφθαι μέντοι τὸ σάκος ἕως τῆς τρίτης πτυχῆς, ὃν τρόπον ἐπὶ τῆς πτυχῆς Μενελάου λέγει “ἦ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς” (II. 4, 138). 20

ἀτρώτων ὑπαρχόντων παρ' Ὀμήρῳ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἔξωθεν κατ' ἐνίους τεταγμένης διὰ τὸν πλείονα κόσμον τῆς χρυσῆς πτυχῆς, οὕτως ἀποδοτέον τὸν λόγον· ἀλλὰ μέχρι μὲν δύο πτυχῶν προῆλθεν ἢ τῆς πληγῆς ἐνέργεια, εἴξεως καὶ οἰονεὶ συνιζήσεως γενομένης, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἐπεσχέθη. ἀπορία. πῶς, φασὶν, ἄτρωτον 25 ὑποστησάμενος τὴν ἀσπίδα νῦν τοῦτο λέγει; ῥητέον οὖν ὅτι ὁ χρυσὸς ὦν μαλθακώτερος χαλκοῦ ἢ σιδήρου ἐνέδωκε τῷ δόρατι καὶ ἐκοιλάνθη, καὶ ἐγένετο κοιλότης, οὐ τρῶσις.

273. δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς] ὅτι Ζηνόδοτος μετεποίησεν οὕτως, μελίην ἰθυπτίωνα ἀσπίδα νύξ' εὐχαλκον ἀμύμονος 30 Αἰνεῖαιο. οὐκ ἐκ χειρὸς δὲ ἐπέτυχεν ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅπερ διὰ τοῦ

2. δινῶ] Sic codex in textu, recte alii δειῶ. Indignum Aristarcho commentum est δινῶ pro δειῶ dictum esse. Αἶαντος δειῶν σάκος est γ, 245, ubi nihil huiusmodi annotatum est. Rursus vero

in A alii que 21, 25 ποταμοῖο κατὰ δινοῖο ῥέεθρα, ubi recte plerique δειωῖο.

15. ἠπορηκέναι Lehrsius Arist. p. 8] τι εἰρηκέναι

24. εἴξεως] ἴξεως

νύξε σημαίνεται, ἀλλὰ βέβληκε τὸ δόρυ· διὸ καὶ ἐξῆς βέλος αὐτὸ εἶρηκεν.

276. ἡ δὲ διὰ πρό] κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀσπίδος διόλου διαπεράσαν τὸ δόρυ ὀπίσω ἐπάγει τοῦ Αἰνείου.

279. * ὅτι σαφῶς συνίστησιν ὅτι βέβληται. 5

280. * τὸν χαλκοῦν καὶ τὸν βύρσινον.

283. ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος] ὅτι βέβληκε τὸ δόρυ ὁ Ἀχιλλεύς, οὐ νένυχεν ἐκ χειρὸς, ὥσπερ Ζηνόδοτος πεποιήκεν· τὸ γὰρ ἄγχι παγῆναι οὐκ ἄλλως ἔστιν ἢ ἐκ προέσεως.

288. ἔνθα κεν] πάντα ἤρτηται ἕως τοῦ “ εἰ μὴ ἄρ’ ὄξυ νόησε ” 10 (291). διορθωτέον οὖν αὐτὰ ὡς ἐν τῇ Β (261) “ εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβών.”

289. τό] ἢ τὸ σάκος, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ βληθῆναι τὴν κόρυθα ἢ τὸ σάκος, ἅπερ οὐκ ἤμελλε βληθέντα ὄλεθρον ἐπάξειν τῷ Ἀχιλλεῖ· ἰσχυρὰ γὰρ ἦσαν. 15

290. * πρὸς τὸ σχῆμα· τὸν δὲ τὴν ψυχὴν ἀφείλετο.

293. * ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο] ὅτι λείπει ἢ περί, περί Αἰνείου.

298. μάψ ἔνεκ’ ἀλλοτριῶν] ὅτι Αἰνείας οὐ συνεπεγράφη τῷ τῶν Πριαμιδῶν πολέμῳ· διὸ καὶ ὁ Πρίαμος ὑπόπτειεν αὐτὸν, οὐχ ὡς 20 ἔνοιό φασιν, ὅτι ἐπετίθετο τῇ βασιλείᾳ. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μάψ πρὸς τὸ σαφέστερον.

299. δῶρα θεοῖσι δίδωσι] ὅτι οὕτως εἶπε θεοῖσι καὶ οὐχ ἡμῖν, ὡς οὐκ ἦν καὶ αὐτὸς θεός. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (I, 66) “ πέρι δ’ ἱρὰ θεοῖσι.” 25

306. * ἤχθηρε] παρὰ Ἀριστοφάνει ἤχθαιρε.

307. Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει] σημειοῦνται τινες πρὸς τὴν ἱστορίαν, καὶ ἐπεὶ μεταγράφουσί τινες Αἰνεΐω γεγενῆ πάντεσσιν ἀνάξει, ὡς προθεσπίζοντος τοῦ ποιητοῦ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν. Ἀφροδίτη, χρησμοῦ ἐκπεσόντος ὅτι τῆς τῶν Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης 30 οἱ ἀπ’ Ἀγχίσιου Τρώων βασιλεύσουσιν, Ἀγχίση ἤδη παρηκμακότει συνῆλθεν· τεκοῦσα δ’ Αἰνείαν, καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευ-

2. εἶρηκε Vill.] ὄρηκε (sic)

5. συνίστησιν Bekk.] παρίστησιν

7, 19, 23. Diple praesfixa.

9. προέσεως] Sic A, non προ-
θέσεως ut Vill.

19. συνεπεγράφη] Sic A, non
συνεγράφη, ut Vill. Participio
συνεπιγραφείν utitur Eustathius p.
1285.

άσαι τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλύσεως, Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἑλένης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσὶ, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγόρει τὴν ἤτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες ἀποδῶσι τὴν Ἑλένην. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

5

308. αἱ διὰ τῶν πόλεων λῖπωνται εἶχον ἀντὶ τοῦ γένωνται.

311. ὅτι περισσὸς ὁ κέν, καὶ ἔστι τὸ ἐξῆς, ἡ ἐρύσεις ἡ αὐτὸν ἐάσεις. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰς τοιαύτας ἀναγνώσεις, ὅτι “πρῶτον μὲν, ἔπειτα δὲ κ’ αὐτὸς ὀνήσεται” (Π. 6, 260) “μάλιστα δὲ κ’ αὐτὸς ἀνέγνω” (Π. 13, 734).

10

322. Πηλεῖδῃ Ἀχιλλῆϊ] ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς, ὅτι οὐκ ἐνέσχηται τῇ ἀσπίδι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ “διὰ πρὸ Πηλιάς ἤϊξεν μελίη” (276) καὶ “ἐγχείη δ’ ἄρ’ ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ” (276). πῶς οὖν ὁ Ποσειδῶν ἐκ τῆς ἀσπίδος ἤρυσε τὸ δόρυ;

327. δύναται ἡ ἀπό καὶ ἀναστρέφεσθαι, ἢ ἡ ἀπὸ θεοῦ, καὶ 15 φυλάσσειν τὸν τόνον, ἢ ἡ ἀπορούσας ὅπερ καὶ βέλτιον.

329. Καύκωνες] οἱ μὲν Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας, οἱ δὲ τοὺς ἐπὶ κλην Κανίουσ’ ἡ δὲ Καῦνος πόλις παράλιος Λυδίας καὶ Καρίας.

331. *καὶ μιν φωνήσας] παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ μιν νεικείων, 20 παρὰ Ῥιανῶ τὸν καὶ νεικείων.

332. ἀτέοντα] ἀφροντιστοῦντα, φρενοβλαβοῦντα· καὶ ἀτίζω τὸ μωραίνω.

οὕτως ἐν ἀπάσαις. ἀτέοντα ἀφροντιστοῦντα. Καλλίμαχος “Μουσέων κεινὸς ἀνὴρ ἀτέει.” τὸ ἀτέοντα ὡς νοέοντα· ἔστι γὰρ τῆς 25 πρῶτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

333. *ἐν ἄλλῳ ἀντί’ Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.

334. σεῦ] ὀρθοτονητέον τὴν ἀντανυμίαν, ὡς ἐκεῖ (Π. 2, 27) “ὄς σεῦ ἀνευθεν ἑών.” ἔστι γὰρ καὶ ἀντιδιασταλτικῆ.

30

346. τῷ δ’ ἐφέηκα] ὅτι βέβληκε τὸ δόρυ ἐπὶ τὸν Αἰνείαν καὶ

7. ἐρύσεις Bekkerus] ἐρύσης

25. Μουσέων κεινὸς Heynius] μου-

11. ἐνέσχηται Bekkerus] ἐνέσχηται

σαῖον κείνος

18. παράλιος Bekkerus] παράλιος

τῆς addidit Bekkerus.

22, 23. Scholion manus recenti-

27. ἀντί’ Ἀχιλλῆος Vill.] ἀν’ Ἷ

oris in marg. scriptum.

ἀχιλλῆος

ἀτέοντα οὕτως ἐν ἀπάσαις margo inter.

31. In marg. inter. a m. rec. τῷ ἐφέηκα.

οὐκ ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν, ὡς Ζηνόδοτος γράφει. λέγει γοῦν ῥητῶς ἐφέηκα.

356. δέ μοι] ἄμεινον ἐνθάδε ἀπόλυτον λαμβάνειν τὴν ἀντωνυμίαν, τουτέστιν ἐγκλιτικὴν.

357. τόσους δ'] ὁ Ἀσκαλωνίτης προπερισπᾶ, ἐπεὶ, φησὶ, κατὰ 5 δεῖξιν λέγεται καὶ τὸ “τοσσησὸ ὑσμίνης” (359). Ἀρίσταρχος μέντοι καὶ οἱ πλείους παρολκὴν ἐξεδέξαντο τοῦ δε, καὶ ἐπέισθη ταύτῃ τῇ ἀναγνώσει ἢ παραδόσις. οὐκ ἀδόκιμος δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἀσκαλωνίτου.

362. στιχός] ὡς τριχός, ἀπ' εὐθείας τῆς στίξ· καὶ γὰρ στίχες λέγει καὶ στίχας. τὸ δὲ εἶμι προπερισπαστέον σημαίνει γὰρ τὸ 10 πορεύομαι.

ἀλλὰ μάλα] πρὸς τὸ σημαίνον, ὅτι δι' ὅλης τῆς τάξεως πορεύσομαι δι' ἀνταίας ἀπ' ἀρχῆς ἕως πέρατος.

371. *τῷ δ' ἐγώ] ἐν ἄλλῳ τοῦ δ' ἐγώ.

372. εἰ πυρὶ χεῖρας] πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι ἐν Ἰλιάδι συνεχῶς, 15 ἐν δὲ Ὀδυσσειᾷ ἄπαξ.

ποικίλον τὸ διανόημα, καὶ πολὺν ἐν βραχεῖ νοῦν ἔχον, καὶ διὰ τῆς ἐπανάληψεως ἐμφαίνον ὑπερβολὴν τῆς ἀμφοῖν δυνάμεως, πυρὸς μὲν ὀξύτητα, σιδήρου δὲ καρτερίαν παραλαβόν.

373. *ἔγχε' ἄειραν] γρ. ἔσταν Ἀχαιῶν. 20

375. Ἐκτορα εἶπε] ὅτι ἐλλείπει ἢ πρὸς πρόθεσις, πρὸς Ἐκτορα. καίτοι παρῆν εἶπεῖν Ἐκτορι εἶπεν, ἀλλὰ συνήθως παρέλιπε τὴν πρόθεσιν “καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον” (Il. 17, 237).

378. ὅτι διέσταλκε τὸ βαλεῖν καὶ τὸ τύψαι διδασκαλικῶς προσ- 25 θεῖς σχεδόν, οἷον σχεδὴν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

384. ὄν] ἐν τισὶ τῶν φαύλων ἀντιγράφων τὸν διὰ τοῦ τ.

385. οὕτως Ἰδης διὰ τοῦ δ, τῆς Λυδίας· Ἰγλὴ δὲ τῆς Βοιωτίας.

386. *ἰθὺς μεμαῶτα] σημειοῦνται τινες ὅτι εἰς εὐθὺ ὄρμωντα.

387. *πᾶσα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλη. 30

388. *δούπησεν] ὅτι ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν.

2. ἐφέηκα Vill.] ἀφέηκα.
13. δι' ἀνταίας Vill.] διανταίαν.
διανταίος vel διανταίως Friedl.
17. *ποικίλον] ἄγκυλον
22. παρέλιπε Bekkerus] παρέ-
λειπε

28. οὕτως] ὅτι Cobetus.
29. *εὐθὺ] εὐθύς
31. *παρακολουθοῦντος] ἀκολου-
θοῦντος
*ἀντὶ τοῦ] om.

389. κείσαι, Ὀτρυνδείδῃ] ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς γινώσκων αὐτὸν ἐξ ὀνόματος καλεῖ.

390. ἔνθα δέ τοι θάνατος] ἔν ἐστι τὸ ἐνθάδε, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. ἔστι γὰρ δεικτικὸν τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως, ὥσπερ καὶ τὸ “ἐνθάδε κ’ αὖθι μένων” (Od. 5, 208), ὥστε πρὸ τῆς δε συλλαβῆς 5 ἢ ὄξεια.

391. Γυγαίῃ] οὕτως ἐν Λυδία λίμνη καλουμένη Γυγαίῃ, ἦτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν, ἢ ἀπὸ τινος ἐγγχωρίου ἥρωος, Γύγου καλουμένου.

395. *Δημολέοντα] οὕτως Ἀρίσταρχος. τινὲς δὲ Δηϊλέοντα. 10

396. ἔσθλὸν ἀλεξητήρα] ἐκ τῶν τριῶν λέξεων ἐν σημαίνει, ἐν πολέμῳ ἀγαθόν. θετέον οὖν ἐπ’ αὐτὸν τὴν συναφὴν σύνδου τῆς τε πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης λέξεως. δύναται δὲ καὶ τὸ ἐσθλὸν καθ’ ἑαυτὸ εἶναι.

401. *αἴξαντα] γρ. αἴσσοντα. 15

404. *πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἤρυγεν.

Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα] τὸν Ποσειδῶνα, ἦτοι ὅτι ἐν Ἐλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ ἐν Ἐλίκῃ μᾶλλον οὖν παρὰ τὸν ἐν Ἐλίκῃ, ὅτι Ἐλικῶν μὲν Βοιωτίας ὄρος, Ἐλίκη δὲ νῆσος τῆς Ἀχαιίας, ἱερά Ποσειδῶνος. ἢ δὲ ἱστορία αὕτη. Νηλεὺς ὁ Κόδρου χρησμὸν 20 λαβὼν ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Μίλητον καὶ τὴν Καρίαν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀχαιϊκῆς Ἐλίκης. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Καρίαν ἱερὸν Ποσειδῶνος ἰδρύσατο, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἐλίκῃ τεμένους Ἐλικώνιον προσηγόρευσε. δοκεῖ δ’ ἐπὶ τὴν θύσιν [τὸν θεὸν] βοησάντων μὲν τῶν βοῶν προσδέχεσθαι τὸ θεῖον τὴν θυσίαν· σιγῶντα δὲ λυποῦνται, μηνίειν 25 νομίζοντες. ἢ ἱστορία παρὰ Κλειτοφῶντι.

406. ἐρυγόντα] ὡς φαγόντα· ἔστι γὰρ δευτέρου ἀορίστου, καὶ ὡς ἔφυγε φυγόντα, οὕτως ἤρυγεν ἐρυγόντα.

414. *οὕτως κατὰ γενικὴν παραίτσηστος.

415. χρῦσειοι σύνεχον] ὅτι κατὰ τὴν τοῦ ζώματος ἐπιβολὴν πρὸς 30 τὸν στατὸν θώρακα διπλοῦς ἦν ὁ θώραξ.

419. περισπαστέον τὴν οἶ· ἔστι γὰρ πρὸς ἑαυτόν.

24. τὸν θεὸν seclusit Muellernus. Milesiacorum scriptor memoratur τῶν addidit Bekkerus. ab Athenaeo.
26. Κλειτοφῶντι] Κλείτῳ Mueller. 31. διπλοῦς Lehrsius Arist. p. Fragm. Hist. vol. 4 p. 368. non 122] καὶ διπλοῦς alio argumento quam quod Κλείτος

424. ἀνέπαλτο] ἀνεπήδησεν, ἀνήλατο. πῶς δέ, φησὶ, τὸν Διναίαν οὐκ Ἀπόλλων ῥύεται, ἀλλὰ Ποσειδῶν; ψεῦδος ὁ ποιητῆς πάνυ ἐνδείκνυται ὡς ἡ ἄλλη περὶ θεοὺς εὐσέβεια δυσωπούσα ἢ καὶ τοὺς δι' ἔχθρας ὄντας.

426. * Ἀρίσταρχος οὐδ' ἂν ἔτι δὴν, διὰ τοῦ ἄν. 5

436. χειρότερος] χέριος, χερειότερος, συγκοπὴ καὶ πλεονασμὸς χειρότερος.

437. ὄξυ πάροιθεν] συναφὴ ἐπὶ τὰς τελευταίας δύο λέξεις· ἐν γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦται, τὸ ὄξυμμένον κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος.

439. * ἐπὶ τὸ πνοιῆ βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφέστερον. 10

440. ἦκα μάλα ψύξασα] ὅτι ψύξασα, φυσῆσασα τῷ ἑαυτῆς πνεύματι ἀπέστρεψε τὸ δόρυ.

443. τὸν δ' ἐξήραξεν Ἀπόλλων] πιθανῶς ἀναρτᾷ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀκροατῶν, εἰς τέλος τῶν ποιήσεων ἑαυτῷ ταμειούμενος τὴν σφαγὴν Ἐκτορος. πρὸς δὲ τὸ ἄπιστον βοηθεῖα χρῆται, ὡς περ ἀπολο- 15 γούμενος διὰ τοῦ ῥεῖα μάλ'.

447. ἐν ἄλλοις ὁ στίχος οὗτος οὐ κεῖται.

451. * ὅτι ἀντὶ τοῦ ᾧ ἔοικας εὐχεσθαι παραγινόμενος εἰς πόλεμον.

452. περισπαστέον τὸν ἦ. ἔστι γὰρ βεβαιωτικὸς, ἴσος τῷ δὴ. τὸ δὲ ἀνύω βαρυτόνως ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ ἐνεστῶς ἀντὶ μέλ- 20 λοντος.

454. νῦν δ' ἄλλους Τρώων] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ἰδίως πληθυντικῶ ἐνικὸν ἐπήνεγκεν, ὅν κε κιχρίω.

* νῦν δ' ἄλλους Τρώων] γρ. νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλους.

461. * βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ ἐφορμηθεῖς. 25

462. * ὅτι πάλιν ἀντιδιέστειλεν.

463. Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην] ἦτοι κομματικῶς εἶπεν, ὡς ἔθος πολλάκις τοῖς ποιηταῖς· ἢ τὸ ἐξῆς ἐστὶ, Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ. ταῦτα δὲ ἐν παρεκβάσει εἰπὼν ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ “ὁ δὲ φασγάνῳ,” ὡς εἶωθεν. οὔτω δὲ ἔσται τὰ λοιπὰ 30 διὰ μέσου. ἢ κοινὸν ἄνωθεν τὸ ἔτυπε ἀπὸ τοῦ “τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.”

1. πῶς δέ—] Simile scholion in aliis codicibus legitur ad v. 291, ubi ἡ μεγάλη pro ἡ ἄλλη et τυγχάνει additum est post δυσωπούσα.

17. Haec in marg. ext. a manu

recentiore cum signo quo indicatur ad quem versum pertineat annotatio.

29. ταῦτα] πολλά Friedl.

464. ἡ εὖ ἀντωνυμία ἐν τῇ συντάξει ἐνέκλινε τὸν τόνον· ἔστι γὰρ ἀπόλυτος. οὐχ ὄν τρόπον δ' οἶεται ὁ Ἀσκαλωνίτης τὸ πῶς πάντως ὀξυτονθήσεται, ἐπεὶ ἦδ' ἐμελέτησε καὶ ἄλλων ἐγκλιτικῶν ἐπιφερομένων τὸ πῶ καὶ τὸ πῶς τοῦτο μὴ πάσχειν· “οὐπὼς ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές” (Od. 22, 136)· “μήπως με προῖδῶν” (Od. 4, 396)· 5 “μήπω μ' ἐς θρόνον ἵξε, διοτρεφές” (Il. 24, 553)· “οὐπω μὲν φασὶ φαγέμεν” (Od. 16, 143). οὕτως οὖν καὶ τὸ “εἴ πως εὖ πεφίδοιτο” οὐκ ἀναγκαστικὴν ἔξει τὴν ἐπὶ τοῦ πῶς ὀξεῖαν. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος γενόμενος κατὰ ταύτην τὴν προσωδίαν τοῦτο μόνον ἀπεφήνατο, ἐγκλί-
νοντα δεῖν τῷ τόνῳ καὶ δασύνοντα λέγειν τὴν τρίτην συλλαβὴν· ση- 1
μαίνει γὰρ εἴ πως αὐτοῦ· διὸ καὶ ἡ διπλῆ.

467. *οὐ γάρ τι] γρ. οὐ γάρ τις καὶ οὐ γὰρ ἔτι.

γλυκύθυμος] ὅτι οὐκ ἀνειμένος τῷ θυμῷ καὶ ἠπιόφρων, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου σκληρὸς καὶ χαλεπός.

470. ὄλισθεν] ὄλισθηρὰ γὰρ ἡ φύσις τοῦ ἥπατος· αἰμορραγία δὲ 1
πολλὴ γέγονε δύο μεγίστων ἀγγείων διηρημένων, τοῦ ἥπατος καὶ τῆς
κοιλίας.

471. κόλπον ἐνέπλησεν] ἐνέπρησεν Φιλόξενος καὶ Ἀρίσταρχος.
περὶ δὲ τῆς γραφῆς Ἀρίσταρχος ἐν ὑπομνήματι φησιν οὕτως· τὸ
αἷμα ἀπὸ τοῦ ἥματος ἐκρούνιζε χυδὴν καὶ τὸν τοῦ χιτῶνος κόλπον 2
ἐνεφύσησεν.

473. *παρ' οὔς] γρ. καὶ κατ' οὔς.

478. ξυνέχουσι τένοντες] ὅτι πάντα τὰ τεταμένα νεῦρα τένοντας
Ὁμηρος λέγει.

484. *οὕτως Πείρω, ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς Πείρωσ.

ὅτι Ζηνοδοτος γράφει Πειρέως υἱόν, ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον
καὶ παράλογον. ἔστι γὰρ Πείρωσ τὸ ὄνομα (Π. 2, 844). νῦν δὲ
ἐσχημάτικον ἀπὸ τοῦ Πείρωσ, ὡς Μενέλεω. ἀδηλον δὲ εἰ τοῦ
Θρακῶν ἠγουμένου ἢ ἐτέρου τινὸς ὀμωνύμου.

485. Ῥίγμον] ὡς ὄρμον, εἰς ἰδιότητα· τὰ γὰρ εἰς ᾄγμος λήγοντα

3. ἄλλων ἐγκλιτικῶν Bekkerus]
ἄλλον ἐγκλιτικόν

18. Margo inter. Ἀρίσταρχος ἐνέ-
πρησεν.

19. Ἀρίσταρχος Lehrsius Arist.
p. 21] ἀρίσταρχου, priore accentu

VOL. II.

deleto. Error ortus ex compendio
ἀρίσταρχ.

ὑπομνήματι Bekkerus in Indice

p. 819] ποιήματι

26. Πειρέως Duentzer. Zenod.

p. 53] πείρωσ

πάντα ὤξύνετο, ἀγμός ψυγμός λυγμός. δοκεῖ δὲ τὸ ὄγμος ἀντικεῖσθαι.

486. * ἐν πνεύμονι] ἐν ἄλλῳ ἐν νηδύϊ χαλκός.

496. * ἐυκτιμένη] γρ. ἐυτροχάλα ἐν ἄλωῃ.

497. ὑπό] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· ἔχει γὰρ σύνταξιν 5 πρὸς τὴν ἐπιφερομένην δοτικὴν τὴν ποσσίν, ὁμοίως τῷ “ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς” (II. 3, 13).

503. λύθρω] λύθρος ὁ ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός, ἢ τὸ μετὰ κοινορτοῦ καὶ ἰδρωτός ἀνθρώπειον αἷμα.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς 10 Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφθίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Φ.

1. πόρον] ἦτοι τὸν ποταμὸν, περιφραστικῶς, ἢ τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃ διαπορεύονται αὐτόν. διὰ τί δὲ πάντων τῶν ποταμῶν 15 ἐξ Ὠκεανοῦ ρεόντων μόνον τὸν Ξάνθον ὁ ποιητὴς φησιν “ὄν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς;” πῶς οὖν, φησὶ, καὶ Ὠκεανοῦ καὶ Διὸς παῖς; ῥητέον οὖν ὅτι εἰκότως ἂν καὶ Διὸς καλοῖτο παῖς, εἴγε οἱ ὄμβροι μὲν ἐκ Διὸς, ὄμβρω δὲ οὗτος αὖξεται. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη τις ἱστορία, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ποτὲ δίψει κατασχεθεὶς ἠΰξατο τῷ πατρὶ Διὶ ἐπι- 20 δεῖξαι αὐτῷ νᾶμα, ὃ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν τρύνεσθαι, ῥίψας κεραυνὸν, ἀνέδωκε μικρὰν λιβάδα, ἣν θεασάμενος ὁ Ἡρακλῆς, καὶ σκάψας εἰς τὸ πλουσιαιτέρον μετεισφέρεσθαι, μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἶνεϊ Κάμανδρον γενόμενον καμάτου ἑαυτῷ παραίτιον· ὅθεν εἰκότως ὁ πειρητὴς τὴν ἐκείνου γένεσιν προσῆψε τῷ Διί. Ξάνθος δὲ προσηγο- 25 ρεύθη ἀφ' οὗ περὶ τοῦ κάλλους ἐκρίνοντο Ἡρα Ἀθηναῖ Ἀφροδίτη, ὅτι ἐν αὐτῷ λουσάμεναι ξανθὰς ἔσχον τὰς κόμας.

πόρον] τὸν πορευτὸν αὐτοῦ τόπον “καὶ Θύρον Ἀλφειοῖο πόρον” (II. 2, 592). οἱ δὲ τὸν ῥοῦν. οἱ δὲ πόρον Ξάνθου κατὰ περίφρασιν τὸν Ξάνθον. Ἀριστοφάνης γράφει ῥόον. 30

2. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀθάνατον, ἵνα μὴ ὁ Ζεὺς ἀθάνατος

11. καὶ ἐκ] ἐκ om.

18. * οὖν] om.

20. * ὄ] om.

22. * λιβάδα] λαβίδα

24. * ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ

λέγεται, ἀλλ' ὁ Ξάνθος. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ εἶρηται “νῖος Σπερχειοῖο, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς” (Π. 2, 741). καὶ καθόλου “ἀθανάτοισι θεοῖσι.”

4. *ἤπερ Ἀχαιοί] γρ. ἤπερ οἱ ἄλλοι.

5. ἐμαίνετο] τοῦτο ἂν τις σημειώσαιτο πρὸς τὸ “τινάσσετο μαι- 5 νομένοιο” (Π. 15, 609) γράφουσι γὰρ τινες μαρναμένοιο.

11. ἔνεον] ἔναι τῶν κατὰ πόλεις νήχοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα. τὸ δὲ ἔνθα καὶ ἔνθα ἐκατέρωθεν δύναται προσδίδοσθαι.

*περὶ δίνας] γρ. κατὰ δίνας.

12. ἀκρίδες] παρὰ τὸ κρᾶν, ὃ ἐστὶν ἐσθίειν “ὃς αἰζήων ἔκραε 10 κηδεμόνας.” ἢ παρὰ τὸ ἀκρίζειν, ὃ ἐστὶ τὰ ἄκρα ἐσθίειν.

14. ψιλῶς τὸ ὄρμενον] παρὰ γὰρ τὸ ὄρω κέκλιται ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον. καὶ ἦτοι ἐκ τοῦ ὠρμένον ἐστὶ, παρῳχημένον σημαίνοντος, καὶ ἔπαθε συστολήν καὶ ἀναδρομήν τοῦ τόνου, ἢ καὶ ἐκ τοῦ ὀρόμενον συνεκόπη. 15

16. κελάδων] βαρυτονητέον τὴν μετοχήν· κελάδοντος γὰρ ἡ γενική, καὶ ἡ αἰτιατική κελάδοντα “πὰρ ποταμὸν κελάδοντα” (Π. 18, 576), οὐ κελαδοῦντα. περὶ δὲ τοῦ ὀξύνεσθαι τὸ ἐπιμίξῃ εἵπομεν ἤδη πολλάκις.

17. αὐτὰρ ὁ διογενής] ὅτι ἀποτίθεται μὲν τὸ δόρυ ῥητῶς, ἀνα- 20 λαμβάνει δὲ οὐ κατὰ τὸ ῥητὸν, ἀλλ' ὕστερον (67) αὐτῷ φαίνεται χρώμενος. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Ζηνόδοτον, ἀγνοοῦντα ὅτι πολλὰ δεῖ προσδέχεσθαι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐνεργούμενα.

18. κεκλιμένον μυρικήσιν, ὃ δ' ἔσθορε] γρ. καὶ ἔνθορε. ἐν ἐνίαις δ' αἰψ' ἐσόρουσεν. 25

31. τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον] ὅτι στρεπτοὺς χιτῶνας τοὺς νηστοὺς ὑποδύτας γὰρ εἶχον ὑπὸ τοὺς στατοὺς μαλάγματος ἕνεκα “αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῦ χιτῶνος” (Π. 5, 113).

33. *δαϊζέμεναι] γρ. κατακτάμεναι.

πρὸς τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου, ὅτι ἀντὶ τοῦ δαΐξαι προθυμούμενος 30 κατὰ τὸ συντελικόν.

1. Σπερχειοῖο] Immo Πειριθόοιο. Confudit cum 16, 174, ubi legitur νῖος Σπερχειοῖο, διπετέος ποταμοῖο.

10. ὃς αἰζήων—] Fragmentum Callimachi ex aliis emendandum

grammaticis, κοῖτον, ὃς αἰζήων ἔκραε κηδεμόνας: v. Schneider. ad fr. 200 p. 449.

13. *ὠρμένον] ὄρμενον

36. ὅτι ἀλωνὴν τὴν δεινροφόρον γῆν νῦν λέγει· ἐπιφέρει γὰρ “ὁ δ’ ἐρινεόν.”

37, 38. ἐρινεὸν ὀξεί χαλκῷ τάμνε νέους ὄρηκας] ὅτι πτώσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ἐρινεοῦ νέους ὄρηκας. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα “ὁ δ’ ἄρ’ οἰνοχόον βάλε χεῖρα” (Od. 18, 396) ἀντὶ τοῦ οἰνοχόου. ἔστι δὲ 5 ἡ φράσις συνήθης αὐτῶ.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐνθάδε γενόμενος ἀξιῶ ψιλοῦσθαι τοὺς ὄρηκας, ἐπεὶ, φησὶ, παρὰ τὸ ὀρούειν ἐγένετο, ἐπιλαθόμενος ἑαυτοῦ· ἐν γὰρ ταῖς Ὀδυσσειακαῖς προσφθιάις φησὶν, ὅσα ὀνοματικῶς σχηματίζεται ἀπὸ ψιλῶν ῥημάτων, ταῦτα δασυνθήσεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρούει ὄρηξ. 10 γελοῖον δὲ τὸ τοιοῦτον. ἄμεινον οὖν ἐστὶν ἐκεῖνο λέγειν, ὡς ἐπεὶ τὸ ἄ καὶ τὸ ἑ καταλήγοντα εἰς τὸ ῥ ἐπομένου τοῦ π δασύνεσθαι ἤθελεν, ὡς ἔχει τὸ ἄρη ἀρπάξω ἀρπαλέος ἐρπετόν ἐρπίξω ἄρπυια, καὶ τὸ ὄρηξ τούτοις συνεξομοιοῦντές τινες ἠθέλησαν δασύνειν, οἷς οὐκ ἐπέισθη ἡ παράδοσις, ἀλλὰ τῇ ἑτυμολογίᾳ· παρὰ γὰρ τὸ ὄρω ἐν 15 πλεονασμῷ φησὶ τοῦ π γεγενῆσθαι τὸ ὄνομα.

38. εἰ διαστείλαιμεν βραχὺ ἐπὶ τὸ τάμνε, γένοιτ’ ἂν εὐλογώτερον τὸ σχῆμα, ὡς πρὸς τὸ σημαϊνόμενον ἀπηνητηκότος αὐτοῦ.

40. * καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασεν] ὅτι ἐλλείπει 20 ἡ εἰς, εἰς Λῆμνον.

42. τὸ ἐξῆς ἐστὶν, ἐλύσατο Ἴμβριος Ἡετίων διὰ μέσου δὲ τὸ πολλὰ δ’ ἔδωκεν.

49. τὸ ἐξῆς ἐστὶ, τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησεν, ὀχθήσας δ’ ἄρα εἶπεν· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου διορθωτέον.

55. ἢ μάλα δῆ] ταῦτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. διὸ καὶ 25 τὸν ἢ περισπαστέον, ὡς ἐκεῖ “ἢ μάλα δῆ τινα Κύπρις” (Π. 5, 422) “ἢ μάλα δῆ τέθηκεν” (Π. 18, 12). δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι, βαρυνόμενου τοῦ συνδέσμου, ἢ ἢ ὁ λόγος, μέγα δῆ τοῦτο καὶ θαυμαστὸν, εἰ οἱ Τρῶες ἔξ’ Αἰδου ἀναστήσονται οὐς ἀνείλον.

57. ὑπὸ] ἔφαμεν, ἐὰν πρόθεσις ἀντὶ ἐτέρας προθέσεως κέηται, 30 μὴ γίνεσθαι ἀναστροφὴν, ὥσπερ καὶ ἐνθάδε.

58. * πεπερημένος] εἰς τὸ πέρασ πεπραμένος.

62. * ἐκ πλήρους τὸν καὶ σύνδεσμον Ἀρίσταρχος.

67. * ἦτοι ὁ μὲν δόρυ] ὅτι ὅπως ἀνείλετο ῥητῶς οὐκ εἶπεν.

13. ἄρπυια] ἄρπυια

24. ὡς addidit Friedl.

29. εἰ οἱ Friedl.] εἶπω εἰ οἱ

30. ἔφαμεν] ἔφαμεν ὅτι

34. ὅτι addidit Cobetus. Conf.

schol. ad v. 17.

73. *καί μιν φωνήσας*] τοῦτον προστιθέασί τινες, οὐ φερόμενον ἐν ταῖς Ἀριστάρχου. ἐν δέ τισι καί ῥ' ὀλοφυρόμενος.

* *γρ. καί μιν λισσόμενος.*

75. *ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο*] ὅτι ἀντί τοῦ ἴσος ἰκέτη εἰμί· “ἀντί κασιγνήτου ξείνος” (Od. 8, 546) ἀντί τοῦ ἴσος κασιγνήτῳ. 5

76. *πάρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην*] τὸ λέγειν ὅτι οἱ βάρβαροι ἄλφιστα οὐκ ἤσθιον, ἀλλ' ἄρτους κριθίνους, ψεῦδος· ἤσθιε γὰρ ὡς ἂν βασιλέως ἂν υἱός, καὶ οὐδαμοῦ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐπεσημῆνατο. ἡ δὲ λύσις, ὅτι παρ' Ἑλλησι πρώτῳ καὶ ξένῳ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐγεγονέει.

78. * *καί μ' ἐπέρασσας*] ἐν ἄλλῳ καὶ με πέρασσας. 10

80. * *λύμην τρίς τόσσα πορών*] λυτρώθειν, ἂν τριπλάσια διδῷ σοι.

83. * *μέλλω*] ὅτι ἀντί τοῦ ἔοικα ἀπεχθάνεσθαι.

84. * Ἀρίσταρχος Ἰακῶς δῶκε.

86. * *ὅτι τοὺς Λέλεγας ἐν καταλόγῳ παρῆκεν, καὶ πρὸς τὴν ἐπα-
νάληψιν τοῦ ὀνόματος.* 15

* *ἔναι τῶν κατὰ πόλεις ἄνασσε.*

88. * *ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ πολλῶν τε καὶ ἄλλων.*

92. * *μοι*] ἄμεινον ἀπολύτως ἀναγινώσκειν· πρὸς γὰρ τίνα ἡ διαστολή;

* *ἐν ἄλλῳ κακὸν ἔσσεαι.* 20

95. *μή με κτεῖν*] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ οὐκ ἰογάστριος, παρόσον ἐν ἄλλοις ἔφη, “ἰῆς ἐκ νηδύος” (Π. 24, 496). ἴα δὲ ἔστιν ἡ μία· καὶ οὐ τίθησιν Ὀμηρος τὸ μία ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ, οὐδὲ κατὰ σύνθετον ἐκφέρει· “τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχεν” (Π. 16, 173).

101. * *ἐν ἄλλῳ τόφρα δέ μοι.* 25

τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι] παροξυτονητέον ὁμοίως τῷ “εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι” (Π. 1, 19)· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος.

102. * *ἦδ' ἐπέρασα*] ἐν ἄλλῳ ἠδὲ πέρασσα.

105. * *καὶ πάντων*] γρ. καὶ συμπάντων.

106. * *τὸ ἕγιές συναπτειν τῆς ἀντωνυμίας μέχρι, ἵν' ἦ ἐν σχή-
ματι, ἀλλ' ὃ φίλε καὶ σὺ ἀπόθανε, εἰρωνείας νομμένης. εἴτα ἀφ'
ἐτέρας ἀρχῆς τιῆ ὀλοφύρεαι.* 30

* *οὕτως διὰ τοῦ ὀ ἄπασαι οὕτως.*

3. γρ. καὶ μιν λισσόμενος] Sic βροτος.

in marg. interiore: in exteriore
καὶ μιν λισσόμενος, sine γρ.

10. Conf. schol. ad v. 102.

33. διὰ τοῦ δ] Alii igitur αὐτως

6. λέγειν] * λέγειν καθάπερ Στησίμ-

110. *ἀλλ' ἐπι μοι] λείπει τὸ ἐστί.

Ἀρίσταρχος φησι τὴν ἐπὶ ἀναστρέψαι, ἵνα σημαίῃ τὸ ἔπεστιν, ὁμοίως τῷ “σοὶ δ' ἐπι μὲν μορφῇ ἐπέων” (Od. II, 367). οἱ δ' ἐφύλαξαν τὸν τόνον, τῇ ἐμοὶ ἀνωθυμία συντάσσοντες αὐτὴν, ὥστε τὸ ἐξῆς εἶναι ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐμοί· καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. 5
στικτέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, ὡς καὶ τοῖς περὶ Ἀρίσταρχον ἐδόκει· λείπει γὰρ τὸ ἐστί ῥῆμα. τὸ δὲ ἐξῆς ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς, ἔσσεται ἢ ἡὼς ἢ δείλη ἢ μέσον ἡμαρ. ἔσται δὲ ὁ λόγος τοιοῦτος· ἔσται τις ὄρθρος ἢ καὶ μεσημβρία ἢ καὶ δειλινή ὥρα, καθ' ἣν καμὲ τις ἀνέλη. οὕτως δὲ χωρὶς τοῦ σ̄ γραπτέον, ὡς καὶ Διδύμω δοκεῖ ἐν τῇ 10 διορθώσει.

111. ἡὼς] ὅτι ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τρία διαιρεῖ, ἡὼ τὴν πρωτάν, μεσημβρίαν πᾶν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, δείλην, ὅτε ἐνδεῖ ἢ τοῦ ἡλίου ἔλη, τοιούστιν ἢ αὐγῇ, ὡσπερ καὶ τὴν νύκτα εἰς τρία, ἐσπέραν, ἀμολγόν, ἔφωαν. 15

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ̄, δείλη.

115. ἔξετο χεῖρε πετάσσας] ἀπογνοὺς κἂν τὸν σύντομον αἰρεῖται θάνατον.

121. *πτερόεντ' ἀγόρευε] γρ. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

122. τὸ ἐνταυθοῖ περισπαστέον· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἄτ- 20 τικοῦ. οἱ δὲ ἐνταυθοῖ ἦσο· δασυντέον δὲ τὸ ἦσο. φέρεται δὲ καὶ ἢ κεῖσο γραφῆ.

*διχῶς, κεῖσο καὶ ἦσο.

*οὕτως διὰ τοῦ ν̄, ὠτειλήν, ἄπασαι.

123. ἀκηδέες] ὡς εὐσεβέες, ἵνα αὐτοὶ οἱ ἰχθύες ἔχωσι τὸ ἐπί- 25 θετον, τοιούστι μηδεμίαν φροντίδα ἔχοντες.

125. ὅτι τὸ εἶσω ἰσοδυναμεῖ τῷ εἰς, ἀντὶ τοῦ εἰς ἁλός.

126. πρὸς τὸ σημαινόμενον. Φιλητᾶς γὰρ καὶ Καλλίστρατος γράφουσι φρίχ' ὑπαλύξει, λέγοντες ὅτι οἱ πόνες τῶν ἰχθύων καὶ εὐτροφίαι τὸ ψῦχος ὑπομένουσι καὶ οὐ φθειρόνται. ὁ δὲ ποιητῆς 30 οὐδέποτε φρίκην τὸ ψῦχος εἶρηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐκ γαλήνης πρῶτον ἐξορθούμενον κύμα, ὁμωνύμως δὲ τούτῳ καὶ τὸν ἄνεμον τὸν οἰονεὶ ἐπιστίζοντα τὴν θάλασσαν· “οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φρίξ”

2. φησι] φασί

3. σοί] σφ̄.

8. δειλη] δειλῆς

9. καμὲ Bekkerus] με

14. ἔλη] εἶλη Cobetus.

(Π. 7, 63) καὶ “ὡς δ' ὑπὸ φρικὸς Βορέης” (Π. 23, 692). [ἡμεῖς δὲ λέγομεν ψῦχος κρύος καὶ πάχνην.] ἔστιν οὖν τὸ λεγόμενον, μέλαιναν φριχ' ὑπαίξει. τὸ μέλαν κῦμα ὑποτροχάσεται ἰχθύς, ὃς φάγοι ἂν τοῦ Λυκάονος τὸν δημὸν, πλοάζοντος καὶ ἐξ ἐπιπολῆς φερομένου τοῦ νεκροῦ· τὸ γὰρ ὅς κε φάγησι, ὃς φάγοι ἂν. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ 5 (1, 396) “τῶν κέν τις τόδ' ἔχησι,” ὃς ἔχοι ἂν.

μέλαιναν φριχ' ὑπαίξει] οὕτως ὑπαίξει Ἀρίσταρχος. τὸ γὰρ λεγόμενον εἶναι βούλεται τοιοῦτο· τῶν ἰχθύων τις κατὰ τὸ κῦμα θρώσκων, τουτέστι κολυμβῶν, ὑπὸ τὴν φρίκα αἰζει, ὃς φάγοι ἂν τοῦ Λυκάονος τὸ λίπος· δεῖ γὰρ τὸν μέλλοντα ἰχθὺν φερομένου τινὸς 10 γεύεσθαι ἄνω μετέωρον ὑπὸ τὴν φρίκα τῆς θαλάσσης ἔλθειν. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐγγράπτο διὰ τοῦ ὦ ὡς κε φάγησι.

* οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ὑπαλύζει.

127. * ὅς κε φάγησι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὃς_φάγοι ἂν.

128. * ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

15

130. οὐδ' ὑμῖν ποταμὸς περ] Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ὑπομνημάτων Ἀριστοφάνη φησὶ στίχους ἐξ ἠθετηκέναι ὡς παρεμβληθέντας ὑπὸ τῶν ἀποροῦντων διὰ τί ὁ ποταμὸς ὀργίζεται, καίτοι σαφῶς αὐτοῦ λέγοντος τὴν αἰτίαν· “Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαικταμένων αἰζηῶν, οὓς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλείπειν” (146)· καὶ τὸ 20 δηθὰ ὡς οὐχ Ὀμηρικῶς κείμενον αἰτιῶνται. μήποτε μέντοι καὶ ὁ Ἀρίσταρχος συγκατέθετο τῇ ἀθετήσει, μηδὲν ἀντειπὼν τῷ Ἀριστοφάνει.

131. * ὅτι τὸ δηθὰ ἀντὶ τοῦ πολλακίς.

Ἀρίσταρχος πολέας· ἔνιοι δὲ πολεῖς. ἠθέτει δὲ αὐτοὺς Ἀρι- 25 στοφάνης.

141. Πηλεγόνος] ὡς Σαρπηδόνος· οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐπεὶ, φησὶν, ἡ εὐθειᾶ ὀξύνεται, Πηλεγών. τὸ δὲ τοιοῦτον οὕτω ἔχυρὸν, ἐπεὶ τοι ἐπιζητήσῃ τις διὰ τί γὰρ ἡ εὐθειᾶ οὐ βαρύνεται; ἄμεινον οὖν οὕτως λέγειν, ὡς ἐκ τῆς κλίσεως πολλακίς καταλαμβανόμεθα 30 τοὺς τόνους τῶν εὐθειῶν. τὰ δὲ εἰς ᾧων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς

1. Βορέης] Legitur βορέω.

ἡμεῖς—πάχνην] Secluserit Lehrsius.

3. ὃς Lehrsius] ὡς

4. πλοάζοντος] Requiritur πλωί-
ζοντος vel ἐπιπολάζοντος, quo verbo

usus est Eustath. p. 1310 extr.

16. ὑπομνημάτων Bredovius ap.
Wolf. Prol. p. 221] ποιημάτων.

29. ἐπιζητήσῃ Vill.] ἐπιζητήσῃ

31. λήγοντα] ἀρσενικὰ addit Lehrs.

τότε μὲν θέλει ὀξύνεσθαι, ὅποτε διὰ τοῦ ὀ κλίνεται, τότε δὲ βαρύνεσθαι, ὅποτε διὰ τοῦ ὠ ἢ διὰ τοῦ ὠτ. τοῦ μὲν οὖν προτέρου Παφλαγόνος Λαιστρυγόνος Πηλεγόνος, “Πηλεγόνων ἐλατῆρα,” ἀρηγών. λέγω δὲ ἐπὶ τοῦ συμμάχου ἀρσενικῶς· “ἀρηγόνος ἡμετέροιο.” οὕτως οὖν καὶ τὸ Πηλεγών ὀξυτονηθήσεται. Πηλεγόνος γάρ, καὶ Πηλεγόνα 5 ἡ αἰτιατική. “ὅς τέκε Πηλεγόνα” (v. 159). τὰ δὲ ἄλλως κλιθέντα βαρύνεται, Οὐκαλέγων Πελάγων Σαλάγγων “μέσφα Σαλάγγωνος ποταμοῦ” (Apol. Rh. 4, 337). τὸ δὲ καταπύγων, βαρυνόμενον καὶ διὰ τοῦ ὀ κλιθὲν, εἶχεν ἀφορμὴν τὸ παρώνυμον εἶναι τοῦ καταπύγος, ὡς καὶ τοῦ ἄπειρος τὸ ἀπείρων. 10

142. ὀξυτονητέον τὸ Ἄκεσσαμενός, ἵνα ὄνομα γένηται. οὕτως δὲ ἔχει καὶ Δεξαμενός Τισαμενός.

143. * τῆ γάρ ῥα μίγῃ] ἐν ἄλλῃ τῆ γάρ ῥ' ἐμίγῃ.

146. * ὅτι λείπει ἢ περὶ πρόθεσις.

155. Παιόνας ἄνδρας] ὅτι ἕτερος οὗτος Παιόνων ἡγεμῶν, ὃν οὐ 15 κατείλοχε διὰ τοῦ καταλόγου.

δολιχεγχεάς] ὡς εὐειδέας· παραιτητέον γὰρ τοὺς ἄλλως ἀναγινώσκοντας.

159, 160. τὸν δέ με φασί] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐκ πλήρους λαμβάνει τὴν ἀντωνυμίαν καὶ ὀρθοτονεῖ· εἰςὶ μέντοι οἱ ἀπολύτως ἀνέ- 20 γνωσαν. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (I, 215) “μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι.” καὶ οὐδὲν ἐστὶ τὸ κωλύον.

160. γείνεσθαι] ἐν ἄλλῃ γείνασθαι.

162. ὁ δ' ἀμαρτῆ] Ἀρίσταρχος ἀποκοπὴν εἶναι βούλεται τοῦ ἀμαρτῆδην, ὃ ἐστὶν ἅμα· διὸ καὶ χωρὶς τοῦ ἰ γράφει. ἐν δὲ τῆ Μασσα- 25 λιωτικῇ ὁ δ' ἀμάρτη δούρασιν ἄμφω· καὶ λόγον ἔχει.

περισπαστέον καὶ σὺν τῷ ἰ γραπτέον κατὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς τῆ ληγόντων ἐπιρρημάτων· καὶ διελέγχει ἢ παραδόσις τὸν Ἀρίσταρχον, ἔχουσα τὸ ἰ.

163. περιδέξιος] ἄμεινον συνθέτως ἀναγινώσκειν, ὡς ἐπιδέξιος καὶ 30 ἀμφιδέξιος.

3. Πηλεγόνος] Πηλάγονος Lehrsius Herod. p. 319, secundum Steph. Byz. s. v. Πηλαγονία.

Πηλεγόνων (Πηλαγόνων) ἐλατῆρα] Sunt Callimachi verba: v. Etym. M. s. h. v. In A Πηλεγόνων

4. δὲ Vill.] δὴ ἀρηγόνος ἡμετέροιο] Poetae ignoti verba.

23. Hoc in marg. extr.

25. γράφει Cobetus] γράφεται

26. ἀμάρτη] ἀμαρτῆ

165. ῥῆξε σάκος] ὅτι ἄτρωτα τὰ ἠφαιστότευκτα ὄπλα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἠθετημένους ἐν τῇ πρὸ ταύτης ραψῳδίᾳ (Π. 20, 268) “ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας.”

166. ὅτι ἀρχαϊκῶς πάλιν τὸν πῆχυν αὐτὸν ἔβαλεν, οὐχὶ τὸν πῆχυν αὐτοῦ. ὑπὸ μόνου δὲ τούτου ὁ Ἀχιλλεὺς τιτρώσκεται. 5

167. *σημειῶσαι ὅτι τῷ ἑτέρῳ εἰρηκῶς ἐπήγαγεν “ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ γαίῃ ἐνεστήρικτο.”

169. ὅτι Ζηνοδοτος γράφει ἰθυκτίωνα διὰ τὸ κτεδόνας λέγεσθαι τῶν ξύλων τὰς γραμματοειδεῖς διαφύσεις. παρέλκει δὲ νῦν τὸ περὶ τῆς τοῦ ξύλου φύσεως εἰπεῖν. τὸ μέντοι ἰθυπτίωνα εἰς εὐθὺ φερο- 10 μένην, ἀναφερομένου τοῦ ἐπαίνου εἰς τὸν ἀκοντίζοντα. καὶ ἐν ἄλλοις “τοῦ δ' ἰθύς βέλος πέτετ'” (Π. 13, 99).

172. μεσσοπαλές] ἔνιοι μεσσοπαγές διὰ τοῦ γ, οὐκ εὔ· βού- λεται γὰρ λέγειν ἕως μέσου παλλόμενον, δι' οὗ τὸ σφοδρὸν τῆς 15 βύλῃς παρίστησιν. οὕτως Ἀρίσταρχος.

*οὕτως Ἀρίσταρχος μεσσοπαλές.

ὅτι ἦν νῦν ὄχθην εἴρηκεν, ἐξῆς κρημνόν. “οὐ δύνατ' ἐκ κρημοῖο.” πάντα γὰρ τὰ ὑψηλὰ ὄχθαι λέγονται.

173. ὅτι ὡς περὶ ἑτέρου λέγει, προειπὼν “δεύτερος αὐτ' Ἀχι- 20 λεύς.”

174. ἄλτ' ἐπί οἱ] ἡ οἰ ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐστι καὶ ἐγκλιτική· διὸ τῆς ἐπὶ προθέσεως τὸ τέλος ὀξύνουσιν.

183. *ἐν ἐνίαις διὰ τοῦ ζ ἔξευάριζε.

*εὐχόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ καυχώμενος.

185. παισὶν ἐριζέμεναι] ὅτι περισσὸς ὁ πέρ, ὡς ἐκεῖ “φυγόντι 25 περ αἰπὺν ὄλεθρον” (Od. 17, 47). οὕτως δὲ κατὰ δοτικὴν ἐκγε- γαῶτι αἰ' Ἀριστάρχου.

186. φῆσθα] εἴτε ἐνεστῶτα σημαίνει, προπερισπασθήσεται, εἴτε δεύτερον ἀόριστον, ὁμοίως. τούτῳ δὲ μόνῳ διαλλάξει τῷ σὺν τῷ ἰ γράφεσθαι τὸ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. 30

191. *Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ δέ κρείσσων αὔτε.

192. ἦτοι συναπτέον μέχρι τοῦ χραισμεῖν, ἢ στικτέον μετὰ τὸ

4. ἀρχαϊκῶς] ἀρχαῖα
6. σημειῶσαι] σῆ
8. ἰθυκτίωνα] εὐθυπτίωνα

11. ἐν ἄλλοις Cobetus] δ' ἄλλο
24. καυχώμενος] καυχόμενος

μέγας, ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ εἰ δύναται τι, ἵνα τὸ χραισμεῖν ἀντὶ προστακτικοῦ κήται.

194. τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελαῖος] Ἡρακλῆς εἰς Ἄιδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέντυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς 5 Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα. καταλαβὼν δὲ μηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶν, τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῶν παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. δοκεῖ δὲ 10 τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῶς. διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ.

195. * οὐδέ] Ἀρίσταρχος οὔτε βαθυρρέιταιο.

ὅτι Ζηνόδοτος αὐτὸν οὐκ ἔγραφε. γίνεται δὲ ὁ Ἀχελῶς πηγὴ τῶν ἄλλων πάντων. ἔστι δὲ καθ' Ὅμηρον ὁ Ὠκεανὸς ὁ ἐπιδιδούς 15 πᾶσι τὰ ρεύματα· διὸ καὶ κατὰ τιμὴν φησιν “ οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο.”

196. πᾶσα θάλασσα] ὅλη· ἢ ἐπεὶ πολλὰ πελάγη εἰσὶν, Ἀτλαντικὸν, Λιγυστικὸν, Τυρρηρικὸν, Λιβυκὸν, Μυρτώον, Αἰγύπτιον, Παμφύλιον, Ἰκάριον, Αἰγαῖον, Ἑλλήσποντος, μέλας κόλπος, Εὐξείνος 20 πόντος, Κάσπιος καὶ ἔρυθρός.

200. * ὅτι ἀντιπέφρακε τῇ ὄχθῃ τὸν κρημνόν.

203. ὅτι Ὅμηρος διαστέλλει τὰς ἐγγέλυας ἀπὸ τῶν ἰχθύων· καὶ ἐξῆς (353) “ τείροντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες.” ἔστι δὲ πιθανεύσασθαι οὕτως δεχόμενον, ἐγγέλυες καὶ οἱ ἄλλοι ἰχθύες, ὡς “ Ζεὺς 25 δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἑκτορα” (Π 13, 1) κατ' ἐξοχὴν.

204. συναπτέον ὄλον τὸν στίχον· τὸ γὰρ ἐξῆς δημὸν ἐπινεφρίδιον. τὸ δὲ ἐρεπτόμενοι καὶ κείροντες διλογοῖται.

ἐπινεφρίδιον] περὶ γὰρ τοὺς νεφροὺς πολλή ἐστίν ἡ πιμελή. εἴρηται δὲ νεφροὶ, ἀφ' ὧν νίφεται τὰ οὔρα. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ τῆς 30 ἔρας τῇ γλώσση ἐπαίρειν ἐρέπτεσθαι. τὸ δὲ κείροντες ἀντὶ τοῦ ἀπλήστωσ ἐσθίοντες· ὅθεν ὁ κόρος.

5. * Δηϊάνειραν] διϊάνειραν διὸ

6. μηστευόμενον Bekkerus] μη-
στενομένην

21. * Κάσπιος καὶ ἔρυθρός] κασπία

καὶ ἔρυθρά

24. τείροντ'] τειρόντων

213. *εἰσάμενος, βαθέης δ'] γρ. καὶ εἰδόμενος. τὸ δὲ βαθέης χωρὶς τοῦ δ.

214. *περὶ μὲν κρατείεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις*] οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν *περὶ πρόθεσιν*. κείται γὰρ ἀντὶ τοῦ *περισσῶς*.

217. *οὕτως διὰ τοῦ γε, ἐμέθεν γ' ἐλάσας. 5

218. ἐρατεινὰ ῥέεθρα] ὅτι ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον πεφοίνικται γὰρ ὑπὸ τοῦ αἵματος. ὅμοιον οὖν τῷ "ἐσθῆτα φαεινήν" (Od. 6, 74) καὶ "ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην" (Il. 8, 555).

220. στεινόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ στενοχωρούμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεκρῶν, οὐ στεναάζων. 10

221. ἔασον] ψιλῶς ἔστι γὰρ ἄφες, ἀπὸ τοῦ εἶω περισπωμένου κείμενον.

226. ἦτοι σικτέον ἐπὶ τὸ ἀντιβίην, ἵνα ὀξυτόνως ἀμφοτέρους ἀναγινώσκωμεν τοὺς διαζευκτικούς συνδέσμους, ἢ κέν με δαμάσσεται ἢ κεν ἐγὼ τόν, ἵνα τοῦ κέν συνδέσμου δις περισσεύοντος ὁ 15 λόγος ἢ ἀποφατικός, ἢ ἀνελεῖ με ἢ ἐγὼ αὐτόν. ἢ τοῖς ἄνω συναπτόν, ἢ ἢ ὁ λόγος διαπορητικός, τοῦ Ἑκτορος πειραθῆναι ἀντικρυς πότερον αὐτὸς ἀνέλη με ἢ ἐγὼ αὐτόν.

232. *δείελος] ὅτι ἀρσενικῶς τὴν δειλίην δείελον.

ἡ δειλίη δείελος εἴρηται ὡς ἡ ἐσπέρα ἔσπερος, ὠνὴ ὄνος, χολὴ 20 χόλος. τὸ δὲ ὀψὲ δύοιν ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου· εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, διὰ τοῦ ἰ ἐγράφετο, ὀψιδύων, ὡς ὀψιμαθῆς ὀψιτέλεστον. οὕτως δὲ καὶ τὸ "ὀψὲ δύοιντα Βωότην" (Od. 5, 272). ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ 16 τῆς καθόλου.

237. *ἐκβαλλε] ἐν ἄλλω τοὺς ἐξῆγε. 25

συναπτόν μέχρι τοῦ χέρσονδε, τὰ δὲ ἐξῆς ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον τὸ γὰρ ἐξῆς ἐκβαλλε θύραζε. ἐντεῦθεν δὲ κινήθεντες οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταὶ ταυρομόρφους λέγουσιν εἶναι τοὺς ποταμούς.

238. χέρσονδε] μέχρι τούτου τὰ τῆς ἀναπαύσεως, εἴτα ζωοὺς δὲ σάω, ἵνα διαστολὴ γένηται ἢ τε τῶν νεκρῶν καὶ ἢ τῶν ζώντων. 30

242. πτελέην] ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ 14 τῆς καθόλου· πτελέα, ἰτέα· καὶ "ὄν πτελέαι τε καὶ ἰτέαι" (365)· ὁμοίως γὰρ τὸ ἰτέαι

7. τῷ] τὸ

14. τοὺς δ. συνδέσμους] τοὺς συνδέσμους ὡς δ. Friedl.

18. ἀνέλη] ἀνελεῖ Bekkerus.

22. ὀψιτέλεστον Lehrsius] ὀψιτέ-

λευτον

27. θύραζε] χέρσον δέ· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου addit Friedl.

ἐντεῦθεν] χέρσονδε: ἐντεῦθεν

καὶ τὸ πτελέαι. καὶ “ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσίν.” ἐπὶ μὲν οὖν τούτου κατὰ τὴν αἰτιατικὴν πτώσιν τινες ὀξύνουσι· διὸ καὶ τὴν εὐθειάν τινες ὠξύνον· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ μεταβολὴν τόνου, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ “ἦλθε κατ’ ἰγνύην βεβλημένος” (Π. 13, 212) τὴν μεταβολὴν τῆς τάσεως ἐποιήσατο.

5

244. κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν] προπερισπαστέον. ἦδη δὲ προείπομεν περὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων, λέγω δὲ τῶν κατὰ τοὺς παρωχημένους, τίνα τε τῶν συντεθειμένων φυλάσσει τὸν τόνου καὶ τίνα ἀναδίδωσιν.

245. * ἐν ἄλλῳ γεφύρωσεν δὲ κέλευθον.

10

246. * Ἀρίσταρχος ἐκ δίνης, ἄλλοι ἐκ λίμνης.

ὅτι διχῶς γράφεται, ἐκ λίμνης καὶ ἐκ δίνης. τὸ μὲν οὖν ἐκ δίνης, ἐκ τῆς συστροφῆς τοῦ ῥοῦ, τὸ δὲ ἐκ λίμνης ἐκ τοῦ καθ’ ὕδατος τόπου, διὸ καὶ τὸν Ὠκεανὸν λίμνην καλεῖ.

247. * ὅτι ἐλλείπει ἢ διὰ.

15

* γρ. πεδίονδε.

* πέτεσθαι] ἐν ἄλλῳ φέρεσθαι.

249. πόνου] ὅτι τοῦ πολεμικοῦ ἔργου. οὕτως δὲ πόνοιο αἱ Ἀριστάρχου διὰ τοῦ π̄. Ἀριστοφάνης φόνοιο, καὶ λόγον ἔχει.

252. τὸ μὲν οἴματα δασυντέον, τὸ δὲ τοῦ ἄρθρον ἐκδεκτέον, οὐχ ὡς τινες ὑφ’ ἐν ἀναγινώσκουσι μελανόστου.

255. * ὅτι τὸ ὕπαιθα εἰς τοῦμπροσθεν σημαίνει.

262. προαλεῖ] τινὲς ἐδάσυναν τὸ προαλεῖ, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι ἐκδεχόμενοι τὸν σχηματισμόν. ἄμεινον δὲ ψιλοῦν, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, φάσκων ἀπὸ τοῦ ἀλίζεσθαι γεγενῆσθαι, τουτέστιν ἀθροί-
ζεσθαι, ὥστε σημαίνεσθαι τὸ κατωφερῆ. καὶ γὰρ τοῦ χωρίου ἐστὶ τὸ ἐπίθετον. τοῦ δὲ φθάνει ἐκτατέον τὸ ᾱ διὰ τὸ μέτρον, ὡσπερ καὶ Ἀρίσταρχος ἠξίου.

* οὕτως φθάνει διὰ τοῦ ἐτέρου ε̄, οὐ φθάνει.

265. * ὀρμήσειε] γράφεται καὶ οἰμήσειε. προκρίνει δὲ τὴν διὰ 30 τοῦ ρ γραφὴν Ἀρίσταρχος.

273. * ἐλεεινόν] ἐλέου ἄξιον τυγχάνοντα.

5. ἐποιήσατο] ἐποίησαντο

12. γράφεται] γραπτέον

16. γρ. πεδίονδε] Hoc supra πε-
δίοιο

20. τὸ] ὅτι τὸ Cobetus.

οἴματα] ὄμματ’ Philetas: v. schol.
ad 22, 308.

26. Lacunam post κατωφερῆ in-
dicavit Lehrsus Herod. p. 321.

31. * γραφὴν Ἀρίσταρχος] om.

276. ψευδεσσιν] ὡς βέλεσσιν· οὐ γὰρ ἐπικείται τι. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ ἐνικὸν “ψεῦδος δ’ οὐκ ἐρέω” (Od. 3, 20).

279. *ἐν ἄλλῳ ἐνθάδε τέτραφ’ ἄριστος.

ὃς ἐνθάδε γ’ ἐτράφ’ ἄριστος] παροξυτονητέον· τὸ γὰρ τέλειόν ἐστιν ἐτράφη. καὶ μέμνηται αὐτοῦ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ξ (21), 5 ὅπου διαλαμβάνει περὶ τοῦ “διχθάδι’ ἢ μεθ’ ὅμιλον.” καὶ λέγει ὅτι συναλοιφὴν πέπονθε διὰ τοῦ ἦ. δεῖ οὖν διὰ τοῦ γ γράφειν, ὃς ἐνθάδε, εἶτα ἐτράφετ’ ἄριστος, οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ τέτραφ’ ἄριστος, ἀπὸ τοῦ τ ποιῶντες τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥήματος καὶ προπαροξύνοντες.

281. λευγαλέω] ὅτι ἐκ τούτου οἱ νεώτεροι ἐξεδέξαντο λευγαλέον 10 τὸν δίνυρον· ἔστι δὲ κατὰ κοινωνίαν στοιχείων λευγαλέον ὀλέθριον, παρὰ τὸν λοιγόν. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (2, 61) “λευγαλέοι τ’ ἐσό- μεσθα.”

282. *ψιλωτέον τὸ ἐρχθέντ’.

*σημειοῦνται τινες ὡς ἄπαξ εἰρημένον.

15

283. χειμῶνι περῶντα] ὅτι ἀντὶ τοῦ χειμῶνος διαπερῶντα. ἐναύ- λους δὲ τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἐπιμήκεις.

287. ὅτι δυεῖν ὄντων πληθυντικῶς εἶρηκε τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε.

290. ἀθετεῖται, ὅτι ἀπίθανον εἰς ἀνδρὸς μορφὴν ὠμοιωμένον λέγειν 20 “ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.” τίς γάρ ἐστιν, οὐ μὴ νοήση.

294. μὴ πρίν] ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς τοῦτο ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ παῦε.

296, 297. ἐπὶ τὸ φύγησι βέλτιον στίζειν, ἵνα ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς σὺ δ’ Ἔκτορι, τοῦ ἀπαρεμφάτου ἵμεν πάλιν ἀντὶ προστακ- 25 τικοῦ κειμένου τοῦ ἴθι. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι Ἔκτορι ἀντὶ τοῦ Ἔκτορος, καὶ φύγησιν ὃς ἂν φύγοι.

299. τὸ ἐξῆς αὐτὰρ ὁ βῆ ἐς πεδίον. τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσου διορθωτέον.

301. δαῖ κταμένων αἰζηῶν] ἄμεινον κατὰ διάλυσιν, ὡς “ἀρηῖ 30 κταμένω” (Π. 22, 72)· οὐδὲν γὰρ πλέον ἐκ τῆς συνθέσεως.

303. *ἔσχεν] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἰ ἴσχεν.

1. τω] ἐπιθετικῶς addit Bekkerus.

15. ἄπαξ] ἄπαξ ἐν Ἰλιάδι· Friedl. qui hanc annotationem ad συφορβόν refert, ut Eustathius fecit.

25. *ἵμεν] om.

26. *Ἔκτορι] om.

27. καὶ φύγησιν] καὶ ὃς κε φύγησιν Cobetus.

31. κταμένω] κταμένω

317. * τὰ τεύχεα καλά] ἔτι ἀντὶ τοῦ τὰ καλὰ τεύχεα, ὡς “οὐρεκα τὸν Χρῦσσην” (Π. Ι, ΙΙ).

318. ἰλύος] τὸ ὕ ἐκτέταται διὰ τὸ μέτρον τὸ γὰρ ἀκέλευθόν ἐστιν ἰλύος ὡς ἰσχύος.

319. Ἀρίσταρχός φησι χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς 5 ἐν αὐτοῖς λίθους· εἶναι δὲ τὸν νοῦν τοιοῦτον, πολλῇ ἰλίῳ οὐκ ὀλίγον πλῆθος τῶν ποταμίων λίθων ἐπισωρεύσας χύσω. χεράδας οὖν λιθαδας.

τὸ χέραδος, τοῦ χεράδου. φασί τινες οὐδέτερον. ἅπαξ δὲ εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. σημαίνει δὲ τὰς ψηφίδας τῶν ποταμῶν, ἣ τὰς ἀκαθαροσίας. 10

ὅτι ἅπαξ τὸ χέραδος. ἔστι δὲ τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει πλῆθος ἰλύος καὶ ὀστράκων καὶ λίθων. φησί γοῦν “πολὺν δ’ ὀρμαγδὸν ὄρινε φιτρῶν καὶ λάων” (Π. 21, 313).

εἰλύσω] εἶν μὲν διὰ τῆς εἰ, εἰλύσω, δηλοῖ τὸ εἰλήσω, εἶν δὲ διὰ τοῦ ἰ, τὸ σκεπάσω, ἀφανίσω, ἀντὶ τοῦ τῇ ἰλίῳ καλίψω. διχῶς οὖν. 15

320. ὅτι ἐπιστήσονται ἀντὶ τοῦ δυθήσονται. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (13, 207) “νῦν δ’ οὐτ’ ἄρ’ πη θέσθαι ἐπίσταμαι” ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

321. * Ἀρίσταρχος ἀνέλεξαι διὰ τοῦ ὕ.

ἄσιν] τὸ ἐν ὕδατι ξηρὸν, ἀπὸ τῆς ἄξης. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ ποταμοῦ δεῖσαν ὄθεν καὶ Ἄσιον τὸν λειμῶνα ἤκουσαν. 20

323. τυμβοχοῆσ'] τὸ πλήρες τυμβοχοῆσαι ἔστι· χυτοὺς γὰρ τοὺς τάφους. διὸ περισπαστέον τὸ ἦ. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος. τοιοῦτον δὲ ἔστιν, οὐκ ἔσται αὐτῷ χρεία χύσεως τάφου. Κράτης μέντοι γενικὴν πῶσιν ἐξεδέξατο· καὶ δῆλον ὅτι ἐβάρυνεν ὁμοίως τῷ οἰνοχόης. ἄμεινον δὲ ἐν τῷ ῥήματι τὸ πρᾶγμα παραλαμβάνειν ἢ ἐν 25 τῷ ὀνόματι.

* ὅτι τὸ πλήρες ἔστι τυμβοχοῆσαι· διὸ σημειοῦνται τινες.

324. ἦ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλλῆϊ κυκόμενος ἰψόσε θύων] πρὸς τὴν ἔμφασιν.

2. Χρῦσσην] Addere debebat verba proxima ἤτιμασεν ἀρηγήρα. Post Χρῦσσην repetit novo scholio verba ἔτι ἀντὶ τοῦ τὰ καλά. Utrumque autem scholion in marg. inter. legitur.

8-10. Scholion manus recentioris.

14. * εἰλήσω] εἰλύσω

20. * δεῖσαν] δεῖσαν

21. χυτοὺς—τάφους et τοιοῦτων—χύσεως τάφου seclussit *Lehrsius*.

25. οἰνοχόης *Bekkerus*] οἰνοχῶ

28. ἰψόσε] om.

θύων] θύων

πρὸς τὴν ἔμφασιν] βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ κυκόμενος καὶ θύων πρὸς τὴν ἔμφασιν *Cobetius*.

327. τὸ αἰρῶ περισπῶμενον δασύνεται, σημαῖνον τὸ καταλαμβάνω· διὸ καὶ ἐνθάδε δασυντέον.

329. ἀποέρσειε] Κυπρίων ἢ λέξις.

331. ὄρσοο κυλλοπόδιον] ἀθετεῖται ὅτι ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον· ἢ γὰρ φιλανθρωπευομένη καὶ λέγουσα ἐμὸν τέκος οὐκ ἄφειλεν ἀπὸ τοῦ 5 ἐλαττώματος προσφωνεῖν. τὸ δὲ κυλλοπόδιον Ἀρίσταρχος προπαρξύνει, ᾧ καὶ ἐπέισθημεν, ὥσπερ ἤδη προείπομεν ἐπὶ τοῦ ὀλβιδάμιον (Π. 3, 182) γενόμενοι.

* ἐπὶ τὸ τέκος ὁ λόγος στίζει.

334. * ἀργεστᾶο Νότιο] τοῦ λεγομένου λευκονότου. 10

κᾶν μὴ διαστείλωμεν ἐπὶ τὸ εἴσομαι, τὸ ὑπερβατὸν νοεῖται· αὐτὰρ ἐγὼ εἴσομαι Ζεφύριοι καὶ Νότιοι χαλεπῆν ὄρσοοσα θύελλαν ἐξ ἀλόθεν.

335. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὄρσοσα. ἐκ δὲ τούτου φανερός ἐστι δεδεγμένος τὸ εἴσομαι γνώσομαι, καὶ τὸ ἢ κεν ἀπὸ Τρώων ψιλῶς 15 ἀνεγνωκώς. οὐ βούλεται δὲ γνῶναι, ἀλλὰ πορευθῆναι παρασκευάσσοσα.

336. προπερισπαστέον τὸ κῆαι· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον.

337. * ὅτι τὴν φλόγα κατὰ τὸ οὐδέτερον.

344. πρὸς τὸ ζητούμενον πῶς οὐ κατακαίεται ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνα- 20 ζέοντος τοῦ ὕδατος. λέγει δὲ ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι πρῶτον τὸ πεδίον ἀνεξήρανται τῇ φλογί, εἶτα εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ τρέπει τὴν φλόγα, ὅτε ὁ Ἀχιλλεὺς ἤδη ἐν τῷ πεδίῳ ἐγεγόνει.

345. πᾶν] ὅτι ἀπὸ τοῦ ὅλον, καὶ ὅτι πρότερον ἀνεξηράνη τὸ 25 πεδίον.

347. * Ἀρίσταρχος αἰψ' ἀνεξηράνη.

349. * ὅτι πάλιν ἐπανέλαβεν ὥσπερ.

351. * αἰ ἐκ τῶν πόλεων ἢ δὲ κύπαιρον εἶχον.

3. Annotatio rec. marginis extar. poetam epithetis.

4. Inepte hic versus ἀθετεῖσθαι dicitur. Manifestum est, quod monuit Cobetus, librarii subesse errorem, qui paragrafum huic versui praescriptam pro obelo habuit ideoque ἀθετεῖται scripsit. Aristonicus scripserat ἢ διπλῆ ὅτι ἄκαιρον—. Solet enim Aristarchus in his scholiis passim notare abuti

7. ὀλβιδάμιον] ὀλαιδάμιον (sic)
24. πρότερον [Lehrsius] τὸ πρότερον.
26. ἀνεξηράνη] ἀν, ξηράνη in textu. Aristophanem ἐξανάη legisse ex alio scholio discimus.
27. Post ὥσπερ, aliquid excidit.
28. * κύπαιρον] κῦπάρων (sic, littera ι superscripta).

353. * ὅτι διέστειλε τὰς ἐγγέλειαι ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

355. * οὕτως πνοιῆ. ἔν τισι δὲ ῥίπῃ.

* ἐπὶ τὸ ποταμοῖο στικτέον.

362. ὡς δὲ λέβησι ζεῖ] ὅτι οἶδεν ἔψησιν κρεῶν, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ παρεισάγει. 5

363. * κνίσην] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ κνίσης.

μελδόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ μέλδων, τήκων τὰ κνίσην, παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. γράφουσι δέ τινες κνίσην σὺν τῷ ὕ· οὕτως γὰρ καὶ Ἀρίσταρχος, καὶ φησιν ὅτι ἀντὶ τοῦ τηκόμενος, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ τῷ τήκων. κνίσην δὲ πᾶν τὸ πιμελές. 10

366. οὐδ' ἔθελε προρέειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠδύνατο. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (3, 121) “ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς.”

370. * βέλτιον ἢ συνήθεια τοῖς ἄνω συνάπτει τὸ ἐξ ἄλλων.

387. * πατάγῳ] γρ. ὁμάδῳ. 15

388. ὅτι αὐτὸς μὲν οἶδε σάλπιγγα, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐκ εἰσάγει.

392. ῥινοτόρος ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινοὺς· ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες, ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσίν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων δέρμα. 20

394. κυνάμυια] ὅτι αὐτὸς ἐσχημάτισε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κύνος καὶ τῆς μυίας· ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής, ἡ δὲ μῦια θρασεῖα.

397. πανόψιον] οὕτως Ἀρίσταρχος πανόψιον, τὸ οἰονεὶ πανόρατον καὶ λαμπρὸν καὶ ἐπιφανές. δύναται δὲ καὶ τὸ πάντων τελευταῖον ἀκούεσθαι, ἵνα τὸ ὀψέ ἐγκέται καὶ μὴ τοῦ ἔγχους δεχόμεθα, 25 ἀλλὰ τοιοῦτον νοῶμεν, τὸ δὲ πάντων ἔσχατον αὐτῇ τὸ ἔγχος λαβοῦσα ἐπ' ἐμὲ ὤσας.

ὅτι τὸ λαμπρὸν καὶ ἐπιφανές. ἡ ὀπισθίδιον ἔχουσα ἀπὸ τοῦ στόρακος. ἡ τάχα ἐπὶ χρόνου εἴρηται· αὐτῇ δὲ τὸ πάντων ἔσχατον τὸ ἔγχος ἐλοῦσα ἔτρωσας. 30

400. * κατ' ἀσπίδα] γρ. κατ' αἰγίδα.

6. In marg. ση. τὰ κνίσην.

21. ἀπὸ addidit Bekkerus.

23. οὕτως Ἀρίσταρχος πανόψιον] Idem in marg. inter.

29. ἐπὶ χρόνου Bekkerus] ἀπρόχρονου

αὐτῇ] αὐτῇ

31. γρ. κατ' αἰγίδα] Idem est in marg. exteriore, sed sine γρ. Similiter alibi saepe, velut supra ad v. 73.

401. ὅτι ἰδίως ἐπὶ τῆς αἰγίδος τοῦτό φησιν, ἣν Διὸς ὄπλον
 παραδίδωσιν.
403. *χειρὶ παχείῃ] ἐν ἄλλῳ Παλλὰς Ἀθήνη.
407. πέλεθρα] ὅτι τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ἑκατὸν, πήχεις δὲ
 ἐξήκοντα ἐξ δίμοιρον. 5
409. *καὶ μιν] γρ. καὶ οἱ.
411. *ἰσοφαρίζεις] ἐν ἄλλῳ ἀντιφαρίζεις.
412. *τιμωρίας ἀποδοίης τῇ Ἡρᾷ.
414. *ἀμύνεις] γρ. καὶ ἀρήγεις.
416. *Διὸς θυγάτηρ] γρ. φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη. 10
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα] ὅτι οἱ χωρίζοντές φασι τὸν τῆς Ἰλιάδος
 ποιητὴν εἰδέναι συνοῦσαν τῷ Ἄρει τὴν Ἀφροδίτην, τὸν δὲ τῆς Ὀδυσ-
 σεΐας διαφώνως Ἡφαίστω. λέγειν δὲ δεῖ ὅτι οὐχ οἱ αὐτοὶ χρόνοι ἦσαν
 τῆς συμβιώσεως.
421. *γρ. τὴν κυνάμυϊαν. 15
422. κατὰ κλόνον] κλόνος, ἐν ᾧ κλίνεται τὰ πράγματα.
424. ὅτι ἐπιεισαμένη ἐστὶν ἐπελθοῦσα, ἐφορμήσασα, ἀπὸ τοῦ
 εἶμι, ὡς τὸ “ἢ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἶσθα θύραζε” (Od.
 19, 69).
426. *ἐπὶ χθονί] γρ. ποτὶ χθονί. 20
427. *ἀγόρευεν] γρ. πτερόντα προσηύδα.
428. εἴρηται ὅτι τὸ νῦν αἰὲν παρὰ τῷ ποιητῇ περισπᾶται, κἂν
 παρέλκη, χωρὶς εἰ μὴ μέτρον κωλύοι, ὡς ἐπὶ τοῦ “δεῦρό νυν ἢ τρί-
 ποδος” (Il. 23, 485) καὶ “ἐκτελέει ὅσα πού νυν ἐέλπεται” (Il. 10,
 105). 25
430. τλήμονες] ὅτι ὑπομενητικοὶ οἱ τλήμονες, καὶ οὐκ ἀτυχεῖς,
 ὡς οἱ νεώτεροι.
431. *ἐπίκουρος] ἐν ἄλλῳ ἦλθεν ἐπίουρος.
433. *Ἰλίου] γρ. Ἰλιον.
435. κρείων] ὁ τῆς αὐξήσεως αἴτιος· ὑγρὸς γὰρ, καὶ κραίνειν τὸ 30
 πληροῦν λέγεται.
436. *διέσταμεν] ἀντὶ τοῦ ἀφέσταμεν τῆς μάχης.
 οὐ πολεμοῦμεν, οὐ μιγνύμεθα· μιγνύναι γὰρ λέγει τὸ πολεμῆσαι,
 ὡς αἰσχροὺν τὸ ἀργεῖν μαχομένων τῶν ὁμοφύλων.

8. Est potius gl. interlineare.
 15. τὴν κυνάμυϊαν] Accusativo hic
 locus non est.

18. εἶσθα θύραζε addidit Bekk.
 34. *τὸ ἀργεῖν μαχομένων τῶν
 ὁμοφύλων] τῶν ὁμοφύλων ἀργεῖν

442. * οὕτως ἐνταῦθα, μέμνηται· διπλῆ γὰρ ἡ χρῆσις.

444. ὅτι Ὁμηρος οὐ παραδίδωσιν αἰτίαν δι' ἣν ἐθήτευσαν οὗτοι οἱ θεοὶ Λαομέδοντι.

445. μισθῶ ἔπι ρήτῳ] ἐπὶ ὁμολογημένῳ καὶ ὀρισμένῳ μισθῶ. πῶς δέ, φασίν, Ἀπόλλων μὲν οὐ μέμνηται τῆς παρὰ Λαομέδοντι 5 θητείας, Ποσειδῶν δὲ μνήμην τούτου ποιεῖται; καὶ ρητέον ὅτι Ποσειδῶν εἰκότως· καὶ γὰρ Ἑλλήσι βοηθεῖ καὶ προσέτι τῇ μνήμῃ παροξύνεται· Ἀπόλλων δὲ οὐ μνησικακεῖ, διότι μᾶλλον τιμᾶται παρ' αὐτῶν· πᾶσα δὲ χάρις, κἂν ἢ τελευταία, δύναται μείζον ἔγκλημα 10 λῦσαι.

446. * γρ. πόλει, ὡς Ἀριστοφάνης.

πόλιν περὶ τεῖχος ἔδειμα] ἢ περὶ τῷ ῥήματι συντάσσεται· διὸ φυλακτέον τὸν τόνον.

ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι] πρὸς τὴν ἐν τοῖς ἐπάνω ἀθέτησιν, ὅτι διαφωνεῖ ταῦτα ἐν οἷς φησὶ (Π. 7, 452) “τότ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων ἦρψ 15 Λαομέδοντι.”

447. φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα κεκληῖσθαι νόμιον διὰ τοιαύτην αἰτίαν. οἱ παλαιοὶ τοὺς λοιμοὺς ἐξ Ἀπόλλωνος ἐνόμιζον. πᾶς δὲ λοιμὸς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἄρχεται, ὡς καὶ Ὁμηρὸς φησιν “οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπόχετο καὶ κύνας ἀργούς” (Π. 1, 50). βουλόμενοι οὖν τὸν θεὸν 20 δυσωπεῖν, ἵνα τοὺς λοιμοὺς ἀποτρέπη, νόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκομάτων ἐκάλεσαν ὅθεν Ὁμηρον εἶπεῖν ὅτι ἐβουκόλησε παρὰ Λαομέδοντι καὶ Ἀδμήτῳ ἱπποφόρβησεν. οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλοδώρος.

448. ἔλικας τοὺς βοῦς φησὶν ἐπιθετικῶς, ἦτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθὸ εἰλίποδες λέγονται, ἢ τοὺς ἐλικοειδῆ ἔχοντας τὰ 25 κέρατα, ὃ ἐστὶν ἐπικαμπῆ.

454. * οὕτως Ἀρίσταρχος, τηλεδαπάν. αἱ ἀπὸ τῶν πώλεων θηλυτεράων.

455. * ὅτι τὸ στεῦτο κατὰ διάνοιαν ὀρίζετο, διεβεβαιούτο, πρὸς τὰ ἐν τῇ νεκυίᾳ (Od. 11, 583) ἀθετούμενα· καὶ ὅτι καταχρηστικῶς 30 ἀπολειψέμεν ἀντὶ τοῦ ἀποκόψειν.

* γρ. ἀπολειψέμεν οὐατα.

466. * ἄλλοτε δέ] γρ. ἄλλοτε δ' αἴ.

5. φασίν Vill.] φησὶν
9. ἢ τελευταία] ἢ τελευταία. Sunt
Thucydidis verba 1, 42.
22. * ὅτι] δε

23. * ἱπποφόρβησεν] om.
οὕτως] οὕτως
25. * ἢ τοὺς] ἦτοι
ἔχοντας] ἔχοντες

467. *δηριαάσθων*] τὸ δεύτερον $\bar{\alpha}$ ἑκτατέον τοῦτο γὰρ ὁ χαρακτήρ βούλεται.

471. ἀθετεῖται, ὅτι περισσὸς μετὰ τὸν “ τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νεῖκεσε πότνια θηρῶν.” τίς δὲ κυνηγετικὴ θεὸς εἰ μὴ ἡ Ἄρτεμις ;
ὄνειδειον] ὡς τέλειον καὶ ὄρειον· οὕτως γὰρ ἐκπίπτει καὶ τὰ τῆς β παραγωγῆς, εἰ μὴ τὸ $\bar{\alpha}$ παραλήγοι ἐν τῷ εἰς $\bar{\omega}$ λήγοντι οὐδετέρῳ, ἢ δύο σύμφωνα, ὡς τὸ μὲν ληκτικὸν εἶη τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ δὲ ἄρκτικὸν τῆς δευτέρας. οἶον ἔλος ἔλειος· διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου ἡ παραγωγὴ καὶ προπαροξύνεται· οὐ γὰρ ἦν ἐν τῷ οὐδετέρῳ τὸ $\bar{\alpha}$. τέλος τέλειος, ὄρος ὄρειος. οὕτως ὄνειδος ὄνειδειος. παρεφυλάξατο δὲ τὰ 10 δύο σύμφωνα διὰ τὸ Ἀργεῖος καὶ τὸ ἑρκεῖος, καὶ τὸ $\bar{\alpha}$, ἐπεὶ φιλεῖ διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ γράφεσθαι ἡ παραγωγὴ, πελάγιος πάγιος Θάπλιος.

475. ἀπὸ τούτου ἀθετοῦνται στίχοι γ'· οὐ δύναται γὰρ ὁ αἰδοῦ-
 μενος “ πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμησιν” αἰεὶ προκαλεῖ-
 σθαι τὸν Ποσειδῶνα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ πρὸς μάχην. ἄλλως τε οὐδὲ 15 πολεμικός ἐστιν, ἀλλὰ χοροῖς καὶ φόρμυγι τέρπεται.

479. ὅτι κοινὸν δεῖ δέξασθαι τὸ προσέφη· ἀλλὰ χλωσαμένη
 Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις προσέφη. οὕτως οὖν κάκει “ παῖδά τέ σοι
 ἀγέμεν Φοῖβφ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην” (Π. 1, 443)· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ
 ἀγέμεν, καὶ περιττὸς ὁ ἐξῆς “ ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν.” 20

485. ὅτι ἐναίρειν καταχρηστικῶς· θῆρες γὰρ οὐκ ἔχουσι παν-
 τευχίαν ὥστε σκυλευθῆναι.

487. ὑποστικτέον ἦτοι ἐπὶ τὸ ἐθέλεις ἢ ἐπὶ τὸ δαήμεναι, ὡς
 ἐν τῇ Ζ ραίφωδιᾷ προεῖμῃται. ἢ καὶ κομματικὸν ἀπέλειπε τὸν λόγον
 ἐπίτηδες ὁ ποιητὴς, τῆς θεοῦ διὰ τῶν ἔργων τὸ λείπον ἀναπληρω- 25
 σάσης.

*δαήμεναι] ὅτι ἀντὶ τοῦ δάθη προστακτικῶ.

492. *οὕτως τὸ ἐντραπαλιζομένην διὰ τοῦ $\bar{\nu}$.

493. *ὑπαιθα] γρ. δακρυόεσσα δ' ἔπειτα.

πέλεια ὡς Μάλεια καὶ Θάλεια· τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὄξεϊα. 30
 ἔστι δὲ καὶ πελειάς· ἔθεν τὸ “ αἰ δὲ βιάτην τρήρωσι πελειάσι”
 (Π. 5, 778). καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ μαῖα καὶ μαιάς.

3. μετὰ τὸν addidit Cobetius.

5. *τὰ τῆς] τὸ τῆς

6. *τὸ $\bar{\alpha}$ παραλήγοι] τὸ πρῶτον

ἄλφα ὑπάρχει

7. *ληκτικὸν] ληπτικὸν

12. πάγιος] * ἄγιος

24. ἀπέλειπε — ἀναπληρώσσης]

ἀπέλειπε—ἀναπληρώσας.

31. πελειάς] πελιάς

495. χηραμόν] ὅτι αὐτὸς ἐξηγεῖται τί ἐστὶ χηραμός, ὅτι κοίλη πέτρα.

498. * γρ. ἀργαλέον δέ.

501. * εὐχέσθαι ἐμὲ νικήσειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ εὐχου, καυχῶ.

502, 503. ὅτι μέμιχε τὸν κατὰ τοῦ τόξου λόγον τῷ κατὰ τῶν βελῶν· καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, πεπτεῶτα δ' ἄλλυδις ἄλλη τὰ βέλη. ὡς χοῖνιξ τὸ μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον, καὶ κοτύλη, οὕτως καὶ τὰ βάλλοντα καὶ τὰ βαλλόμενα τόξα.

503. * πεπτεῶτ] γρ. καὶ πεπτῶτα.

507. οἶ] τὴν ἀντωνυμίαν ὀρθοτονοῦσιν, οὐ διὰ τὴν πρόθεσιν, ἀλλ' 10 ὅτι εἰς σύνθετον μεταλαμβάνεται.

509. * τίς νύ σε τοιαῶν ἔρεξε] ἀντὶ τοῦ τίς σε ἐπάτασσε ;

511. ὅτι ἠρέκασθη τοῖς ἐπιθέτοις. περιττὸς οὖν κάκει ὁ "Ἄρτεμις ἀγροτέρη."

513. * νεῖκος] πληθυντικῶς νείκεα αἱ Ἀριστάρχου. 15

515. * ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.

519. * ὅτι σαφῶς χωόμενοι συγχεόμενοι.

520. * ὅτι παρὰ πατρί.

522. * ἰκάνει] γρ. ἴκηται.

523. * αἰθομένοιο] ὑπὸ τῶν πολεμίων δηλονότι. 20

* ἀνήκε] ἀντὶ τοῦ ἐφήκε.

524. * ὅτι πόνου τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργον.

* γρ. ἔτευξεν.

526. * παρόσον θεοποίητόν ἐστι τὸ τεῖχος.

528. πεφυζότες] ὅθεν ἄφυζαν τὸν λέοντα Ἡσιόδος φησιν. 25

530. * οὕτως Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ἔδτρύνων ἄλλοι δὲ ἔδτρυνέων.

535. * ἐπ' ἄψ θέμεναι] ἐν ἄλλῳ ἐπανθέμεναι.

οὕτως Ἀρίσταρχος, ἐπανθέμεναι διὰ τοῦ ἄψ, οἷον ἀναθεῖναι. τινὲς δὲ τῶν κατὰ πόλεις ἐπ' ἄψ θέμεναι.

536. ψιλῶς τὸ ἀληται. ἔστι δὲ μέσος δεύτερος ἀόριστος ὑπο- 30 τακτικὸς, ἀκόλουθος τῷ ἀλῆναι, ἀπαρεμφάτῳ παθητικῷ δευτέρῳ

13. περιττὸς οὖν κάκει] Conf. schol. ad v. 47.

18. ὅτι παρὰ] οὕτως Ἀρίσταρχος παρὰ Cobetus.

25. ἄφυζαν] In scholio codicis Veneti B ἀπό τοῦ φύζα· ὅθεν ἄφυζαν

* ἴωνες ἐκάλουν τὸν λέοντα. Cum similibus substantivis comparavit Lobeckius Paralip. p. 464, sed quæ omnia de feminis dicuntur, ut λέαιναν exspectes.

ἀορίστω ὑπάρχοντι (“ἡ λαὸς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι” Π. 16, 714) καὶ μετοχῇ τῆ, “αὐτὰρ ἐπεὶ κ’ ἐς τεῖχος ἀνανεύσωσιν ἀλέντες” (534) καὶ “πόλις δ’ ἐμπλητο ἀλέντων” (607). ἡ δὲ ἐνικὴ εὐθεία ἦν “οἶμησεν δὲ ἀλείς” (Π. 22, 308), παρακειμένη ῥήματι ὀριστικῶ τῷ ἐάλῃ “τῇ ὑπο πᾶς ἐάλῃ” καὶ “οἱ δὴ τοι εἰς 5 ἄστου ἄλεν” (Π. 13, 408).

538, 539. ὅτι Ζηνοδοτος τοὺς στίχους ἠθέτηκε, γελοῖον ἡγούμενος διὰ πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, τοῦ παντὸς τόπου ἐναιθρίου ὄντος. λέγει δὲ “τεύξαν φάος” ἀντὶ τοῦ τὴν σωτηρίαν τοῖς φεύγουσιν ἐποίησαν, ὡς ἐν τῷ “φῶς δ’ ἐτάροισιν ἔθηκεν ἄνδρα βαλῶν” 10 (Π. 6, 6).

539. ἀλάλκοι] ἐν ἄλλφ ἀμύναι.

παροξυτονητέον τὸ ἀμύναι. ἔστι γὰρ εὐκτικόν, ὅπως ἀμύνειεν. οἶδα δὲ καὶ τὴν ἀλάλκοι γραφὴν.

541. *δίψῃ] ὅτι πτώσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ δίψῃς. 15

* ὅτι παρεῖται ἢ ὑπὸ πρόθεσις.

542. οὕτω σφεδανῶν, ὑπερρωμένους τῷ θυμῷ καὶ σφοδρὸς ὑπάρχων, καθάπερ ἀπὸ τοῦ φονᾶν τὸ φονῶν.

ὅτι σφεδανῶν σφοδρῶς διώκων τῷ δὲ τόνφ ὡς ἐνοχλῶν προκατάρχει γὰρ τοῦ σφεδανός, παρ’ ὃ ἐγένετο σφεδανόν. “Ἀτρείδης 20 δ’ ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων” (Π. 11, 165).

544. ὅτι ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ τὴν Ἴλιον Τροίαν εἴρηκεν.

550. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] ὅτι πλεονάζει ἐπ’ Ὀδυσσεύς τὸ πτολίπορθος, νῦν δὲ ἅπαξ ἐπ’ Ἀχιλλεύς. πρὸς τοὺς χωρίζοντας· τούτοις γὰρ χρῶνται. τινὲς δὲ Ἀχιλλεῖα Πηλείωνα ποιοῦσι, 25 ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπίβητον.

554. * γρ. φοβέονται.

558. Ἰλήϊον] οὕτως Ἰλήϊον, διὰ τοῦ ἰ, ἀντὶ τοῦ Ἰλιακόν. ὁ δὲ Κράτης Ἰδήϊον, τὸ Ἰδαῖον.

7. ἠθέτηκε addidit Vill.

15. Haec cum proxima annotatione coniungit Cobetus ὅτι— πρόθεσις καὶ πτώσις ἤλλακται— δίψῃς.

17. Scholion marginis interioris οὕτω σφεδαν’ (i. e. σφεδανόν):— Scribendum σφεδανῶν, ut est in

textu.

18. φονῶν] φονόν

20. Ἀτρείδης δ’ ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων] Pro his verbis in A post σφοδρῶς διώκων legitur ἀτρείδης δὲ ἐπέφετο δαναοῖσι σπευδανόν. Correxit et transposuit Cobetus.

6. * πρὸς τὰς Σκαίᾶς.

11. ἢ νύ τοι] ὅτι σαφῶς ὁ πόνος οὐκ ἔστιν ἀλγηδών· οὐ γὰρ ἂν λέγοιτο, οὐ μέλει σοι ἢ τῶν Τρῶων ἀλγηδών· ἀλλ' οὕτως εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ οὐ μέλει σοι τὸ περὶ τοὺς Τρῶας ποιεῖν καὶ ἐνεργεῖν. καὶ ὅτι ἐφόβησας εἰς φυγὴν ἔτρεψας. 5

20. * ἢ σ' ἂν τισαίμην] ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο ἀναγνωστέον, τοῦ ἢ ψιλουμένου.

23. ὅτι θέησιν ἀντὶ τοῦ θέη. πλεονάζει δὲ τῷ τοιοῦτῳ σχήματι Ἰβυκος. καὶ ὅτι ἐλλείπει ἢ διὰ, διὰ πεδίου.

27. * ἀρίζηλοι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀρίδηλοι· οὐ γὰρ ὁ ζῆλοι ἔγκειται. 10

28. πολλοῖσι μετ' ἄστρασιν] Ἀρίσταρχος ὡς πατράσιν. ἄμεινον δὲ προπαροξύνειν, ὡσπερ καὶ τοῖς πλείοσιν ἔδοξε καὶ Φιλοξένῳ, ἵν' αὐτῆς τῆς πτώσεως, λέγω δὲ τῆς δοτικῆς, μεταπλασμὸν λάβωμεν. ὅτι γὰρ κατὰ πῶσιν γίνονται μεταπλασμοὶ ἐξουσία ποιητικῆ δεδήλωταί μοι ἐν ἐτέροις. ὃν οὖν τρόπον ἢ ἐγκάτοις ἔγκασιν ἐγένετο 15 (“ἔγκασι φωτός” Π. 11, 438) καὶ οὐκ ἀναγκαζόμεθα ἐνικῆν εὐθείαν ἀκόλουθον ἐπιζητεῖν, ἢ τε προβάτοις πρόβασιν, ἢ τε πετάλοις πέταλσιν, οὕτως ἄστροις ἄστρασιν, ἐπεισεληθόντος τοῦ α, ἵνα συστῇ ἢ λέξις.

29. * ὃν τε κύν' Ὀρίωνος] ὅτι περισσὸς ὁ τε σύνδεσμος.

ὁ Σιδώνιος ὑφ' ἐν ἀναγινώσκει. ἄμεινον δὲ κατὰ παράθεσιν, ὅτι 20 οἱ κύνες πολλάκις ὀνομάζονται μετὰ τῶν κτητόρων, οἷον Κέρβερος Ἄιδου, Ὀρθρος Γηρυόου, Ἀλκαίνα Ἀκταίωνος· οὕτως κύνα Ὀρίωνος. τῷ δὲ κυνηγετικὸν αὐτὸν εἶναι καὶ πλησίον κατηστερίσαν τὸν κύνα.

τὸν ἀστρῶν κύνα οὕτως ἔφη. ἔνιοι δὲ φασὶ τὸν κατηστερισμένον κύνα οὐκ Ὀρίωνος, ἀλλ' Ἡριγόνης ὑπάρχειν, ὃν καταστερισθῆναι διὰ 25 τοιαύτην αἰτίαν. Ἰκάριος γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, ἔσχε δὲ θυγατέρα μονογενῆ Ἡριγόνην, ἣτις κύνα νήπιον ἔτρεφε. ξενίσας δὲ ποτε ὁ Ἰκάριος Διόνυσον ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ οἶνον τε καὶ ἀμπέλου κλῆμα. κατὰ δὲ τὰς τοῦ θεοῦ ὑποθήκας περιήει τὴν γῆν, προφαίμων τὴν τοῦ Διονύσου χάριν, ἔχων σὺν ἑαυτῷ τὸν κύνα. γενόμενος δὲ ἐκτὸς τῆς 30 πόλεως βουκόλοις οἶνον παρέσχε· οἱ δὲ ἀβρώως ἐμφορησάμενοι, οἱ μὲν εἰς βαθὺν ὕπνον ἐτρέπησαν, οἱ δὲ περιλειπόμενοι, νομίσαντες

9. In marg. inter. οὐ (male pro ὃ) λείπει ἢ διὰ, διὰ πεδίου.

20. ὑφ' ἐν] Id est κυνωρίωνος.

22. Ὀρθρος Heynius] ὄρθος

23. τῷ δὲ] τὸ δὲ

25. Ἡριγόνης] ἠριγόνης
καταστερισθῆναι] κατηστερισθῆναι,
quod κατηστερίσθαι esse potest.

θανάσιμον εἶναι φάρμακον τὸ πόμα, πλήσσοντες ἐφόνευσαν τὸν Ἰκάριον. μεθ' ἡμέραν δὲ νηφάντων αὐτῶν, καταγρόντες ἑαυτῶν εἰς φυγὴν ἐτρέψαν. ὁ δὲ κύων ὑποστρέψας πρὸς τὴν Ἐριγόνην δι' ὠρυγμοῦ ἐμήνυσεν αὐτῇ τὰ γεγνότα· ἡ δὲ μαθοῦσα τάληθες ἑαυτὴν ἀνήρτησε· νόσου δὲ ἐν Ἀθήναις γενομένης, κατὰ χρῆσμον Ἀθηναῖοι τὸν τε Ἰκάριον καὶ τὴν Ἐριγόνην ἐνιαυσίαις ἐγέραιρον τιμαῖς. οἱ καὶ καταστερισθέντες, Ἰκάριος μὲν Βωώτης ἐκλήθη, Ἐριγόνη δὲ παρθένος· ὁ δὲ κύων τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἔσχευ. ἡ ἱστορία παρὰ Ἐρατοσθένει.

31. σηρεῖωσαι, ὅτι ἄπαξ ἐνταῦθα ὁ πυρετός, καὶ ὅτι πυρετὸν κυρίως λέγει, οὐχ ὥς τινες δέχονται τὴν διάκαυσιν τοῦ ἀέρος· πρὸς γὰρ τὸ φθοροποιὸν ἢ παραβολή· καὶ ὅτι δειλοῖσιν ἀντὶ τοῦ δειλαίους. 10

36. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἐστήκει ἄνευ τοῦ ἰ.

40. *Πηλείωνι δαμείς] πρὸς τὸ σχῆμα.

41. σημειοῦνται τινες ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δεδήλωκεν.

τοσσόνδε] πρὸ τέλους ἢ ὀξεῖα· ἐν γὰρ ἐστὶ μέρος λόγου. 15

42. *Ἀρίσταρχος ἔδοικεν.

48. *τούς] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ, ἄλλοι δὲ οὖς μοι.

49. ὅτι περισσὸς ὁ ἄν σύνδεσμος· εἰ γὰρ ἐνετέτακτο κυρίως, ἐπήνεγκεν ἂν ἀπολυσαιμέθα.

50. *ἀπολυσόμεθα] ἐν ἄλλῳ ἀπολύσομεν. 20

51. *αἰ ἀπὸ τῶν πόλεων παιδὶ φίλῃ.

ὀνομάκλυτος] ὡς τοξόκλυτος· οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσεΐα (19, 183) κατὰ παράθεσιν ἀναγνωστέον “ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἰθῶν” ἰδίᾳ συστήσαι γὰρ αὐτοῦ βούλεται τὸ ὄνομα, ἐπεὶ τοι ἔσται κρεμύμενος λόγος. εἵπομεν δὲ ἐν τοῖς πρὸ 25 τούτου βιβλίοις (Π. 10, 109) πότε τὸ κλυτός κατὰ τὸ τέλος συντιθέμενον φυλάσσει τὸν τόνον, καὶ πότε ἀναδίδωσιν.

ὅτι κατὰ σύνθετον προενεκτέον. σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὀνομαστός· ὁ γὰρ κλυτός ἐπὶ τοῦ διαβεβοημένου. καὶ ὅτι οἱ πατέρες ταῖς θυγα-

3. Ἐριγόνην] ἠριγένην

ὠρυγμοῦ] ὄρυγμοῦ

4. *γεγνότα] λεγόμενα

6: καταστερισθέντες] καταστερηθέντες

8. ἡ ἱστορία παρὰ Ἐρατοσθένει]

* ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλόγοις.

9. Margo exte. ση. ὅτι ἄπαξ ὁ

πυρετός.

13. πρὸς τὸ σχῆμα] Dativi pro genitivo cum ὑπό positi.

19. ἀπολυσαιμέθα Cobetus] ἀπολυσόμεθα

21. * φίλῃ] φίλῃ. In textu παιδὶ γέρων.

24. κλυτὸν] εἶ (i. e. εἶτα) κλυτὸν

τράσι γαμουμέναις δῶρα παρεῖχον· “ἐγὼ δ’ ἐπὶ μείλια δώσω” (Π. 9, 147).

52. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ τεθναῖσι, καὶ ὑποστικτέον δόμοισι. ἴσως δ’ ἂν τις ἐπὶ τὸ τεθναῖσι ὑποστίξῃ, τὰ δὲ ἐξῆς πάντα συνάπτοι, ἢ ἢ ὁ λόγος καὶ ἀποθανόντες ἀνισόμεθα, ὁμοίως τῷ “εἰ 5 δὲ θανόντων περ καταλήθῃ εἰν Αἴδαο, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείδι φίλου μεμνήσομαι” (389).

55. * Ἀχιλλῆϊ δαμασθεῖς] πρὸς τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὡς “Τρῶσι δαμείς” (Π. 18, 461).

57. ἦτοι στικτέον μετὰ τὸ Τρῶας καὶ Τρῳάας, ἵνα ἀπ’ ἄλλης 10 ἀρχῆς ἀπαγορευτικός ὁ λόγος γένηται, μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς. εἰ δὲ συνάπτοιμεν, ἔσται ἐπανάληψις τῶν ὑποτακτικῶν, κοινοῦ νοουμένου τοῦ ὄφρα, ἵνα σαώσης καὶ μὴ ὀρέξῃς καὶ μὴ ἀμερθῆς αἰῶνος.

59. οὕτως ὀρθοτομητέον (supra versum).

* σημειωτέον ὅτι τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου ἔχει ὁ στίχος. 15

62. * υἱάς τ’ ὀλλυμένους] προαναφωνεῖ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν.

66. πρώτησι θύρησι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄκραις. πρώτησι δὲ πύλῃσι πρὸς τὸ “ἄξαντ’ ἐν πρώτῃ ρύμῳ” (Π. 6, 40).

67. ἐρύουσιν] ὅτι χρόνος ἠλλακται ἀντὶ τοῦ ἐρύουσιν· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (21, 97) “νευρὴν ἐντανύειν” ἀντὶ τοῦ ἐντανύσειν. 20

ὠμησταί Ἀρίσταρχος ὡς ἀθληταί, Τυραννίων δὲ ὡς κομηταί. ἔφαμεν δὲ ἐν τῇ Λ ἐντελῶς περὶ τῆς προσφῶδιαις, ὡς ἐπεκράτησεν ἢ Ἀριστάρχου.

68. ρεθέων μελῶν. δείκνυσι δὲ ὅτι κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικὸν ἐστὶ. ρέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι’ ὧν ρέζομέν τι· 25 Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον· καὶ ρεθομαλίδας τοὺς εὐπροσώπους φασί. Διονύσιος δὲ φησὶ καὶ νῦν τὸ πρόσωπον δηλοῦσθαι· διὰ γὰρ μυκτήρων ἢ στόματος ἐκπνέομεν, καίτοι γε τοῦ ποιητοῦ λέγοντος (Π. 14, 518) “ψυχὴ δὲ κατ’ οὐταμένην ὠτειλὴν ἔσσυτο.”

τύφας ἢ βαλῶν] πρὸς τὴν διαστολὴν τοῦ βαλεῖν καὶ τύψαι· καὶ 30 ὅτι ρέθη πάντα τὰ μέλη. οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ πρόσωπον.

* ἔλγεται] ἐν ἄλλῳ ἔλοιτο.

69. * πυλαωρούς] Ἀρίσταρχος θυραωρούς, θυροφύλακας.

12. * συνάπτοιμεν] συνάψοιμεν 32. ἄλλῃ] ἄλλ’ Α, quod pro

13. καὶ μὴ ἄ. Friedl.] ἦτοι καὶ μὴ ἄ. ἄλλοις accepit Bekkerus, male:

14. οὕτως] I. e. δ’ ἐμέ, ut in v. Hoffmann. p. 162.

* οὕτω, non δέ με.

70. ἀλύσσοντες] ὑπὸ πλησιμονῆς ἀλύοντες, οἷον ἐν ἄλλῃ ὄντες, δυσφοροῦντες. οἱ δὲ εἶπον ἐπὶ τὸ ἄγαν λυσσῶντες.

73. *οὕτως Ἀρίσταρχος φανήη διὰ τῶν β' ἤ.

75. *αἰδῶ] τὰ αἰδοῖα.

80. κόλπῳ ἀνιεμένη] ὅτι ἀντὶ τοῦ χαλῶσα, ἀναστέλλουσα· καὶ 5 ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (2, 300) “αἴγας ἀνιεμένους” ἀναδέρνοντας. ἔστιν οὖν ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα.

83. ἦτοι συναπτέον μέχρι τοῦ ἐπέσχον, εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τῶν μνησαί φίλε τέκνον· ἢ στικτέον αὐτήν, εἶτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς εἶποτέ τοι λαθικηδέα. ἔστι δὲ ὑποστιγμὴ μετὰ τὸ 10 ἐπέσχον.

*οὕτως διὰ τοῦ τ, εἶ ποτέ τοι.

*λαθικηδέα] τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν ἀπάντων.

84. ὅτι ἰδίως φίλε τέκνον ἀντὶ τοῦ φίλον τέκνον. καὶ ἄμυνε ἀντὶ τοῦ ἀμύνου. 15

85. *ἑών] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἰών.

ὅτι σαφῶς πρόμος ὁ πρόμαχος, οὐχ ὁ βασιλεύς.

87. *τέκος] γρ. φίλον θάλος.

88. ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ παλαιοὶ ταῖς θυγατράσι· καὶ πολύδωρον λέγει τὴν πολυέδνον. 20

91. οὐδ' Ἔκτορι] ὅτι ὑπερβεβίβασται ὁ δέ. Ἐκτορι δὲ θυμὸν οὐκ ἔπειθον, πρὸς τὸ “οὐδ' ἴκετο γήραος οὐδόν” (Od. 15, 246).

93. ὅτι τὴν τῶν ὄφρων καταδυσιν χειρὰν εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ χειῖσθαι, ὅ ἔστι χωρῆσαι· εἰς αὐτὸ γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις εἰς τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὡς περ ἔλυτρον “οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὄδε χειῖσεται” 25 (Od. 18, 17). ἔναι δὲ τῶν κατὰ πόλεις διὰ τοῦ ν, ὀρέστερον, καὶ ἀντὶ τοῦ μένησι δοκεύη.

108. *κέρδιον] αἱ κατὰ ἄνδρα πολὺ κάλλιον.

109. *κατακτείναντα] διχῶς, καὶ κατακτείναντι.

110. ἢ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι] ὅτι ὁ κεν περισσός, καὶ ὅτι ἀμφί- 30 βολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέσθαι, ἢ καθ' Ὀμηρικὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ ἰπ' αὐτοῦ ὀλέσθαι.

2. ἐπὶ τὸ delevit Bekkerus.

157, 224, 300.

4, 13. Sunt potius gl. inter-linearia.

αὐτήν] αὐτή

9. στικτέον] εἰς τὸ addidit Bekkerus frustra: conf. schol. ad v.

21. ὑπερβεβίβασται Cobetus] ὑπερβίβασται

πρὸ πόλης] ὑπὲρ τῆς πόλεως· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ ἀγωνίζεται.

111. εἰ δέ κεν] ἤρτηται μέχρι τοῦ (122) “ἀλλὰ τί μοι ταῦτα,”
καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ἀνταπεδόθη. ἦτοι οὖν διαπορητικός ἐστι κἀνταῦθα
ὁ λόγος, ὡς ἐλέγομεν κἀν τῇ Φ· ἄρα τὴν ἀσπίδα κατὰθωμαι καὶ τὴν
περικεφαλαίαν, πρὸς δὲ τὸ τεῖχος ἐρείσας τὸ δόρυ αὐτὸς προσέλθω 5
Ἀχιλλεῖ καὶ τὰ καὶ τὰ ποιήσω· ἢ κομματικῶς εἰρῆσθαι ὑποληπτέον,
ὡς καὶ ἡμῖν ὁ σύνδεσμος πολλάκις, ἀν δὲ κατὰθωμαι καὶ πορευθῶ.
δύναται δὲ καὶ ἡθικῶς ὁ Ἔκτωρ ἄπαξ ἐν μετανοίᾳ γενόμενος, πρὶν
ἀνταποδοῦναι, διακόψαι τὸν λόγον. τὸ ὅμοιον νοητέον καὶ ἐπὶ τῶν ὑπ’
Ἀθήνηρος ἀνωτέρω λεγομένων. στίζομεν δὲ ταῦτα ὡς πλήρη. 10

118. ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀμφιδάσσεσθαι, δίχα μερίσεσθαι. πάλιν δὲ ὁ
δέ σύνδεσμος περισσός.

* Ἀρίσταρχος ἀλλ’ ἀποδάσσεσθαι διὰ τοῦ ε̅.

* ὅσσα πτόλις] γρ. ὅσα τε πτόλις.

119. * ἔλωμαι] γρ. ὁμοῦμαι. 15

121. * οὕτως χωρὶς τοῦ δ̅, ἀλλὰ τί μοι.

123. ἴκωμαι] τινὲς ὡς φιλῶμαι ἀναγινώσκουσιν, ἵνα τὸ ἱκετεύσω
σημαίνῃ. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ἐναλλάσσειν τὸν τόνον· καὶ γὰρ βαρυ-
νόμενον ταυτὸν ὑπισχνεῖται, καὶ ἀκόλουθόν ἐστι μέσῳ δευτέρῳ ἀορί-
στω ὀριστικῷ τῷ “τὴν ἰκόμην φεύγων” (Π. 14, 260). ὡς οὖν ἐλ- 20
πόμην λίπωμαι, οὕτως ἰκόμην ἴκωμαι.

ὅτι τὸ ἴκωμαι ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω. παράκειται οὖν τὸ ἰών, ἐπεὶ
προσεγγίζομεν οἷς ἀν προσφέρωμεν ἱκετείαν.

124. ὅτι αἰδέσεται ὡς ἱκέτην προσδέξεται· “αἰδεῖσθαι θ’ ἱερῆα.”

126. οὐκ ἔστι, φησὶν, ἀντικρυς Ἀχιλλέως μύθους διηγείσθαι, 25
ὁποῖους ἀν παρθένοι καὶ ἡῖθεοι. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ἐκτιθέμενα βρέφη
παρὰ δρυσὶν ἢ πέτραις εὐρίσκοντες ἐνόμιζον ἐκ τούτων γεγενῆσθαι.
ἐκ τοιοῦτου δὲ ἐγένετο ἡ ὑπόληψις. οἱ παλαιοὶ νομαδικῶ ἐχρῶντο τῷ
βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι. αἱ οὖν γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς
- ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλάματα τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν. εὐρίσκοντες δὲ τινες 30
νομίζοντες ἐκεῖθεν γεγενῆσθαι ἀνέτρεφον. ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ.

οὐκ ἔστιν ἀρχαία μυθολογεῖν τῷ Ἀχιλλεῖ νηπίων δίκην, ὡς τῶν
πρῶτων ἀνθρώπων ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι λεγομένων.

4. ἐλέγομεν] Supra p. 230, 1.

7. ὁ addidit Friedl.

11. ἀμφιδάσσεσθαι] ἀμφιδάσασθαι

23. προσεγγίζομεν οἷς Cobetus]

προσεγγιζομένοις

28. * νομαδικῶ] νομάδι

128. *πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι πυκνῶς ἐν Ἰλιάδι.
 ὀαρισμός ἐστιν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλία· ὄαρες γὰρ αἱ γυ-
 ναῖκες.
- 129, 130. *ὅτι τάχιστα] ἐν ἄλλῳ ὄφρα τάχιστα. τοῦτο δὲ
 ἐκατέρωθι δύναται προσδίδοσθαι. 5
132. Ἐυναλίῳ] ὅτι τῷ Ἄρει.
137. *φοβηθεῖς] ὅτι ἀντὶ τοῦ φυγῶν.
141. *ὅτι καὶ νῦν σαφῶς ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν φεύγει.
143. ὅτι τὸ τρέσαι οὐ τὴν πτόησιν σημαίνει, ἀλλὰ συνήθως αὐτῷ
 φεύγειν. ἐπήνεγκε γοῦν “τεῖχος ὑπο Τρώων.” 10
146. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ὑπέκ· τὸ γὰρ ἐξῆς, ὑπέκ
 τείχεος κατὰ τὸν ἀμαξίτον, οἶον ὑπὸ τὸ τεῖχος. ἡ δὲ ἐξ πρόθεσις
 προκειμένη ἐμφαίνει ὡς καὶ μικρὸν ἔξω τοῦ τείχους ἐδίωκον.
148. δοιαὶ ἀναίσσουσι] ὅτι λείπει πρόθεσις ἢ ἐκ ἢ ἀπό. ἐκ Σκα-
 μάνδρου γὰρ, ἢ ἀπὸ Σκαμάνδρου. 15
151. θέρεϊ] ὅτι ἐκ τῆς ἀντιδιαστολῆς ταύτης σαφὲς ὅτι ἡ ἐτέρα
 πηγὴ ὕδατι λιαρῶ ρεῖ κατὰ χειμῶνα.
153. *ἐπ’ αὐτῶν] ὅτι πρόθεσις ἠλλακται καὶ πτώσις, ἀντὶ τοῦ
 παρ’ αὐταῖς.
157. βραχὺ διασταλτέον παραδραμέτην καὶ φεύγων. 20
158. ὅτι ὑγιῶς διώκεσθαι λέγει τὸν φεύγοντα. ἐν ἐνόιοις δὲ φέρε-
 ται στίχος ὑπὸ τοῦτον εὐτελής· “φεῦγ’ υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ
 δῖος Ἀχιλλεύς.”
159. *ἀρνούσθην] ἀντικατήλασσον τῷ δρόμῳ.
161. ὅτι ὡς περὶ ἐτέρων λέγει τρεχόντων περὶ τῆς Ἔκτορος 25
 ψυχῆς, αὐτοῦ τοῦ Ἔκτορος ἐνὸς ὄντος τούτων.
162. περὶ τέρματα] ἀντὶ τοῦ διὰ τὰ τέρματα. εἰς γὰρ τούτους
 τὸ τέλος τῆς νίκης ἀπόκειται, ἐπεὶ εἰ περὶ τὰ τέρματα δραμοῦσιν,
 εὐφυῶς κάμπτειν οὐ δύναται. οὕτως Εὐβουλος.
164. ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἀνδρὸς τεθνεῶτος γυνῆ, ἢ ἐπὶ τε- 30
 θνεῶτι ἀνδρὶ, ὃ καὶ ὑγιές· οὐκ οἶδε γὰρ ἄλλους ἢ τοὺς ἐπιταφίους
 ἀγῶνας Ὀμηρος.

2. ὄαρες Bekkerus] ὄαραι
 4. ἄλλῳ] ἄλλῳ. Male Bekkerus
 ἄλλοις: v. ad v. 68.
 6. Hoc supra versum ἢ διπλῆ,

ὅτι Ἐυναλίῳ ἐστὶ τῷ Ἄρει Cobetus.
 9. συνήθως αὐτῷ Lehrsus Arist.
 p. 77] σὺν τῷ
 28. δραμοῦσιν] δράμουσιν

170. *ὅτι ἔλλειπει ἢ περί, περί Ἔκτορος.
172. *ἐν πόλει ἀκροτάτῃ] ὅτι ὑπερθετικῶς ἀπὸ τοῦ ἀκροπόλει.
- 183, 184. ὅτι ἐνταῦθα ὑγιῶς λέγονται, κατὰ δὲ τὴν πρὸ τῆς κόλου μάχης ἀγορὰν τῶν θεῶν (Π. 8, 39) οὐκέτι.
185. *ἔρώει] ὑποχώρει, ἐνδίδου. 5
188. Ἔκτορα δ' ἀσπερχές] σημειῶδες ὅτι μόνος Ὁμηρός φησι μονομαχῆσαι τὸν Ἔκτορα, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐνεδρευθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως.
190. *διὰ τ' ἄγκρα καὶ διὰ βήσσας] ὅτι ἀπὸ τοῦ δι' ἀγκέων καὶ βησσῶν. 10
194. *ὅτι ἄς ἄνω Σκαιάς, νῦν Δαρδανίας.
197. τοσσάκι μιν προπάροιθεν] ὅτι τοπικῶς τὸ προπάροιθε δυνατὸν ἀκούειν, εἰς τοῦμπροσθεν, δυνατὸν δὲ καὶ χρονικῶς, πρότερος φθάσας ἀπέτρεπεν αὐτὸν εἰς τὸ πεδίον. ὃ καὶ ἐστὶν ὑγιές. καὶ πρὸς τὸ παραφθάς, ὅτι Ἰακῶς ἀπὸ τοῦ παραφθάσας. 15
198. *οὕτως διὰ τοῦ ἔ πέτετο.
- 199, 200, 201. ὡς δ' ἐν ὀνείρω] ἀβητοῦνται στίχοι τρεῖς, ὅτι καὶ τῇ κατασκευῇ καὶ τῷ νοήματι εὐτελεῖς· καὶ γὰρ ἀπραξίαν δρόμου καὶ τὸ ἀπαράβατον σημαίνουσιν, ἐναντίως τῷ “ὡς δὲ τ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι” (162). 20
201. *ὡς ῥα τόν] ἐν ἄλλῳ ὡς ὁ τόν.
- πῶς τάχιστος ὢν ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἔκτορα; καὶ φασὶν οἱ μὲν ἐπίτηδες αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καταπεπονησθαι πολλῶ πόνῳ πρότερον, ἵνα ὥσπερ ἐν θεάτρῳ νῦν μείζονα κινήσῃ πάθῃ· οἱ δὲ ὅτι τὸν ἐνδοτέρω καὶ πρὸς τῷ τείχει δρόμον Ἔκτορος ποιουμένου 25 Ἀχιλλεὺς διπλάσιον ἔκαμεν ἕξωθεν περιθέων.
202. ἀξιοῦσι τοῦτον τὸν στίχον καθ' αὐτὸν ἀπαγνώσκεσθαι, ἐπεὶ ἐρωτητικὸς ἐστὶ, φασὶν, εἶτα τοὺς δύο τοὺς ἐξῆς κατὰ μίαν περικοπήν. εἰσὶ μέντοι οἱ συνημα, τὸ πῶς ἀόριστον ἐκδεχόμενοι· ἐξέφυγε δ' ἄν πως ὁ Ἔκτωρ τὰς κῆρας, εἰ μὴ πύματον αὐτῷ συνήτησεν ὁ 30 Ἀπόλλων. ἢ διπλῆ πρὸς τὸ ζητούμενον, πῶς ὁ ποδάκης οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἔκτορα; λέλυκε δὲ αὐτὸ ὁ ποιητής, ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐβοηθεῖτο.

3. Versibus 183, 184 asteriscus praefixus.

11. ἄνω] v. 6.

Δαρδανίας Friedl.] δαρδανίους

15. Ἰακῶς Bekkerus] κακῶς. Conf. ad 7, 144. 17, 197.

28. φασὶν Vill.] φησὶν

*ὑπεξέφυγεν] Ἀρίσταρχος *ὑπεξέφερεν*.

204. ἤτοι στικτέον εἰς τὸ γοῦνα, καὶ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς “ἀλλοισιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,” ἢ ἢ τῶν προτέρων ὁ λόγος τοιοῦτος, εὐθέως δ' ἂν ἀπόλετο ὁ Ἔκτωρ, εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε τὸ πανύστατον. ἢ πάντα συναπτέον ἕως τοῦ ὁ δὲ 5
 δεῦτερος ἔλθοι, ἢ ἢ ὁ λόγος, ἀνήρητο δ' ἂν Ἔκτωρ ἦδη, εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε, τάχος ἐμπνεύσας, Ἀχιλλεύς δὲ τοὺς περιεστῶ-
 τας τῶν Ἑλλήνων ἐκώλυεν ἀνανεύων βαλεῖν τὸν Ἔκτορα.

208. σημειοῦνται τινες διὰ τὸ δοκοῦν ἄπορον εἶναι, μετὰ μικρὸν τούτων λεγομένων “τρὶς περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο δῖον” (251). 10

209. ὅτι ἐντεῦθεν ἢ ψυχαστασία Αἰσχύλου πέπλασται, ὡς τοῦ Διὸς τὰς ψυχὰς ἰστάντος, οὐ θανατηφόρους μοίρας.

216. ὅτι Ζηνοδότος γράφει νῶϊν· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡμῖν ἢ ἡμῶν, ὅπερ οὐ συμφωνεῖ· τὸ δὲ νῶϊ χωρὶς τοῦ ν σημαίνει ἡμᾶς ἢ ἡμεῖς, ὅπερ νῦν λέγει· ἡμᾶς ἔλοπα οἴσσεσθαι μέγα κύδος. 15

219. ἄμμι] ἄμμε *margo ext.*

229. ἠθεῖ] ὅτι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον σεπτικὴ προσφώνησις ἐστὶ τὸ ἠθεῖε.

239. *πρὸς τὸ αὐτό.

244—246. βραχὺ διασταλτέον φειδωλὴ καὶ εἶδομεν, τᾶλλα δὲ 20
 συναπτέον ἕως τοῦ γλαφυράς. ἤτοι δὲ στικτέον ἐπὶ τὸ γλαφυράς ἢ βραχὺ διασταλτέον. περισπαστέον δὲ τὸν ἦ σύνδεσμον· ἀδύνατον γὰρ τῷ ἦ συνδέσμῳ ἐπόμενον αὐτὸν ὀξύνεσθαι.

247. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φαμένη· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ καὶ ἠγγήσατο, οἶον οὐ μόνον διὰ λόγων αὐτὸν ἠπά- 25
 τησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ προσελθεῖν ἀξιοπίστως.

**τινὲς πληθυντικῶς κερδοσύνης.*

250. *φοβήσομαι] ὅτι σαφῶς φεύξομαι.

251. δῖον] ὅτι τὸ δῖον ἐδιώχθη. οὐ μάχεται δὲ τῷ “ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον” (208)· τρεῖς μὲν γὰρ τελείους κύκλους περιέδρα- 30

3. καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς om.

10. τρεῖς] τρεῖς

Πριάμοιο] πριάμοιο

18. τὸ] τοῦ

19. πρὸς τὸ αὐτό] I. e. ἢ διπλὴ πρὸς τὸ αὐτό. *Respicit ad διπλὴν eidein*

vocabulo (ἠθεῖε) *praescriptam v.*

229.

21. τοῦ] om.

25. ἐστὶ—οἶον] ἐστὶν “ὡς ἠγγήσατο φαμένη καὶ κερδοσύνη,” οἶον *Friedl.*

μον, τὸ δὲ τέταρτον ἕως τῶν κρουῶν ἐλθόντες οὐκέτι περιῆλθον τὴν πόλιν.

* γρ. καὶ δῖες· καὶ οὕτως εἶχον αἱ χαριέστεραι.

254. * ὅτι ἐπιμαρτυρώμεθα.

255. ὅτι μάρτυροι, οὐ μάρτυρες· καὶ γὰρ τὸ ἐνικὸν “Ζεὺς δ’ 5 ἄμμ’ ἐπιμάρτυρος ἔστω” (Π. 7, 76).

ἀρμονιάων] συναρμιγῶν, ἀφ’ οὗ δηλοῖ τὸ ὁμολογιῶν καὶ συνθηκῶν.

257. ὅτι καμμοινή νίκη οὐ καθολικῶς, ἀλλὰ ἢ ἐκ καταμονῆς. διὸ ἐπὶ τῶν μονομαχοῦντων καὶ πυκτευόντων τίθησιν, ἐπὶ δὲ δρομέων οὐκέτι.

10

259. * ῥέζειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ῥέζε.

261. συνημοσύνας] δασυντέον· σημαίνει δὲ τὰς συνθήκας ἀπὸ τοῦ εἰς ταυτὸν ἀφεῖναι τὰ τῆς διανοίας. παρὰ τὸν ἦσω οὖν ἤμων τί ἐστι, καὶ ἤμονος ἢ γενικῆ, παρ’ ἣν τὸ ἡμοσύνη. οὕτως δὲ εἶχε καὶ τὸ μεθημοσύνη.

15

262, 263, 264. αἱ ὑποστιγμαὶ πιστά, ἔχουσιν, ἀλλήλοισιν ἢ γὰρ ἀνταπόδοσις ὡς οὐκ ἔστ’ ἐμὲ καὶ σέ.

266. * ὅτι τὰ ὄρκια ἔσσονται, οὐκ ἔσσεται.

εἰς τοῦτο ἢ διάνοια καταστρέφει, ὅτι πρότερον συμβήσεται τὸν ἕτερον ἡμῶν πεσεῖν πρὶν ἢ ὄρκους ἡμᾶς ποιήσασθαι, ὡς τὸ “πρὶν μιν 20 καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ” (Π. 1, 29).

275. * χάλκεον] ἐν ἄλλῳ μείλινον ἔγχος.

281. ἀρτιεπῆς] ὅτι οὐκ ἐν ἐπαίνῳ ὁ ἀρτιεπῆς, κατὰ τοῦναντίον τῷ ἀμετροπεεῖ, ἀλλὰ ὁ λάλος καὶ ὁ ἀπηρτισμένως παραλογιζόμενος.

ἡσκηκῶς λόγοις ἀπατᾶν. οἱ δὲ ἐπιθυμητῆς· κλέπτεσθαι γὰρ τὸ 25 ὀρέγεσθαι, καὶ “ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων” (Od. 21, 397). ἢ ἀσκῶν διὰ λόγων παραλογίζεσθαι, ὡς τὸ “κλέπτε νόφ” (Π. 1, 132).

285. ἄλευαι] προστακτικῶς ἀναγινώσκειν δεῖ· διὸ τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα. εἰρωνεία δὲ τοῦτο φησιν.

286. στικτέον μετὰ τὸ χάλκεον· τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ εἶθε, διό- 30 περ ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον.

* πᾶν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλον.

11. ῥέζε] ῥέζε

13. ἀφεῖναι ex Orionis Etym. p.

150, 24] ἐφεῖναι

24. ἀπηρτισμένως Lehrsius] ἀπ-

ηρτισμένον. Idem τὸ δόρυ post παραλογιζόμενος lectum deletiv. Pertinet ad v. 283 ἐν δόρυ πῆξει.

287. *καί κεν] ἐν ἄλλῳ καί σφιν.
 291. *χώσατο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συνεχύθη.
 294. *ὅτι ἄπαξ εἶρηκε λευκάσπιδα.
 300, 301. βραχὺ διασταλτέον κακός, στικτέον δὲ τὸ ἀνευθεν.
 τὸ γὰρ οὐδ' ἀλέη καθ' ἑαυτὸ προενεκτέον, λείποντος τοῦ ἔστι. 5
 304. ἀσπουδί] ὅτι ἀσπουδί χωρὶς μόγου καὶ κακοπαθείας.
 308. οἴμησεν] ὅτι κάκει (Π. 21, 252) γραπτέον “αἰετοῦ οἴματ'
 ἔχων,” οὐχ ὡς Φιλητᾶς ὄμματα.
 315. *καλαί] αἰ πλείους δεῖναὶ δέ.
 318. ὅτι νῦν τὸν ἔσπερον κάλλιστον, ἐν ἄλλοις δὲ (Od. 13, 93) 10
 τὸν ἑωσφόρον φαάντατον· καὶ οὐ δεῖ ὡς μαχόμενον λαμβάνειν.
 ἔτερον δὲ τὸν ἔσπερον ὡς ἂν παλαιὸς οἶδε τοῦ ἑωσφόρου.
 319. ὅτι ἐπὶ τῶν αἰχμᾶς ἐχόντων εὐήκεος λέγει καὶ ταυνήκεος
 τὴν γὰρ αἰχμὴν ἀκὴν λέγει. καὶ ὅτι κυρίως ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐπιδο-
 ρατίδος τῆς εὐ ἠκονημένης, ἐκεῖ δὲ παρήκται τὸ “ταυνήκεας ὄζους” 15
 (Π. 16, 768).
 322. ὅτι οὕτως εἶθε λέγειν ἄλλο τόσον, ἐπειδὴν ἀπολείπη τι
 τοῦ ὅλου μικρὸν τέλος· “οἱ δὴ τοι τόσον μὲν ἔχον τέλος” (Π. 18,
 378). καὶ ἐνθάδε οὖν τὸ μὲν ἄλλο σῶμα καθώπλιστο, γυμνὸν δὲ
 μόνον διεφαίνετο τὸ ἀπὸ τῶν ὤμων ἐπὶ τὸν αἰχάνα. 20
 324. φαίνεται δ' ἢ κληῖδες] ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων φαῖνεν δ'
 ἢ κληῖδες, ἢ ἢ ἐπὶ τῶν τευχέων, τὰ τεύχη οὐκ ἐκάλυπτε τὴν
 λαυκανίην, ἀλλ' ἐποίει φαίνεσθαι.
 329. ἀθετεῖται, ὅτι γελοῖος, εἰ ἢ μελία ἐπετήδευσε μὴ ἀποτεμεῖν
 τὸν ἀσφάραγον, ἵνα προσφωνήσῃ τὸν Ἀχιλλέα. ἀπολογούμενοι δέ 25
 φασιν ὅτι τὸ ἐκ τύχης συμβεβηκὸς αἰτιατικῶς ἐξενήνοχεν. διὰ τὸ
 ὅμοιον ἀθετεῖται κάκεινο (Od. 17, 359) “εὔθ' ὁ δεδειπνήκει, ὁ δὲ
 παύσατο θεῖος αἰοιδός.”
 336. *ἐλκήσουσ' αἰκῶς] οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον
 ἐλκήσουσι κακῶς. 30
 342. ὅτι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος τελευτῶντες διὰ πυρὸς
 ἐθάπτοντο.
 343. λελάχωσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ λαχεῖν ποιήσωσιν.

14. ἀκὴν Bekkerus] ἀκμὴν
 18. μ. τέλος] μ. μέρος Friedl.
 20. τὸ addidit Friedl.

21. δ' ἢ Cobetus] δέ
 33. Conf. schol. ad 23, 76.

344. *τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη] ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

347. κρέα ἔδμεναι] κατὰ συστολὴν τὸ $\bar{\alpha}$ ἀνεγνώσθη, ὡσπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ.

348. βέλτιον πρὸ τούτου στίζειν, καὶ τὸ ὡς εἰς τὸ οὕτω μετα- 5 λαμβάνειν.

349. οὐδ' εἴ κεν] ἦτοι ἀπὸ τούτου ἀρκτέον, ἵνα ὑποστήζωμεν ἄγοντες, καὶ ἄλλα, τῆς ἀνταποδόσεως οὕσης οὐδ' ὡς σέ γε πότνια μήτηρ· ἢ τοῖς ἄνω προσαπτέον “ὡς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας, οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε” καὶ τὰ ἐξῆς· ἔσται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς “οὐδ' 10 ὡς σέ γε πότνια μήτηρ.”

σημειοῦνται τινες πρὸς τὴν εἰκοσινήριτα λέξιν, ὅτι πρὸς εἴκοσι ἐξισούμενα, εἰκοσαπλᾶ.

τὸ εἰκοσινήριτ' ὑφ' ἐν ἀναγνωστέον, ὡς τὸ εἰκοσάβοια· ἔσται δὲ πρὸς εἴκοσιν ἐρίζοντα, ὃ ἔστιν ἐξισούμενα. παραφυλακτέον δὲ ὅτι ὁ 15 εἴκοσιν ἀριθμὸς εἰς ἦ καταλήξας συνετέθη.

351. οὐδ' εἴ κεν] ὅτι ὑπερβολικῶς λέγει. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀντίσταθμον χρυσὸν πεποιήκε πρὸς τὸ Ἔκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν.

354. *πάντα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλον. 20

356. ἦ σ' εὖ γινώσκων] τὸν ἦ σύνδεσμον περισπαστέον· ἔστι γὰρ βεβαιωτικός.

ἢ διπλῆ δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν ὅσων ἢ μεταφορά. προβλέπω τῷ νῶ, ἀντὶ τοῦ προέβλεπον· ἢλλακται γὰρ ὁ χρόνος. καὶ πρὸς τὸ οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰκὸς ἦν με πείσειν. 25

362. ψυχῇ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη] σημειοῦνται τινες ὅτι μόνη κάτεισιν εἰς Ἄιδου ἢ ψυχῇ, καὶ οὐ δεῖται τῆς Ἑρμοῦ παραπομπῆς.

375. ὡς ἄρα τις εἶπεσκε] ὅτι οὐ πάντως πρότερον ἔλεγον, ἀλλ' ἅμα παίοντες ἐπεφώνουν, ὥστ' εἶναι, ὡς ἄρα τις ἔλεγε καὶ οὐτή- 30 σασκε.

378. ὦ φίλοι] ὅτι Ζηνόδοτος ἀντὶ τούτου πεποιήκεν “Ἀτρεΐδῃ

8. ἄλλα] ἄλλα, Πρίαμος Friedl.

14. τὸ εἰ.] τὸ om.

15. * παραφυλακτέον] φυλακτέον

18. ἀντίσταθμον] ἀνθιστάμενον.

Correxit O. Iahn. Philol. vol. 28

p. 6. ex Hesychio s. v. ἀροτόν

26. Idem scholion supra ver-
sum, ubi μή πως τῆς—αἴτιος κατα-
στώ

29. ἄρα] ἄμα Cobetus.

τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν.” οὐ πάρεστι δὲ ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ ταύτης τῆς μάχης, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐτι τραυματίας ὢν.

379. ὅτι τὴν αἰτίαν προτέταχεν, ἐπειδὴ τόνδ’ ἄνδρα θεοί. ἔδει δὲ οὕτως “εἰ δ’ ἄγετ’, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πεيرهθῶμεν, ὄφρα κ’ ἐτι γνῶμεν Τρώων νόον, ἣ καταλείψουσι πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος, 5 ἢ ἐ μένειν μεμάασιν, ἐπειδὴ τόνδ’ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.” ὁ δὲ Διονύσιος διστάζει μὴ πρὸς τὴν ἀπόλειψιν τοῦ χρόνου παρασκευάζει γὰρ τὸ “ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο” (Π. 23, 2) καὶ “ἐπίτονος βέβλητο” (Od. 12, 423)· τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐσημειοῦντο πρὸς κρίσιν ποιημάτων, ὅτι σπανίως Ὀμηρος κακομέτρους 10 ποιεῖ.

380. * γρ. ἔρδεσκεν.

388. * ὅτι Ζηνόδοτος γρ. ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετεΐω.

393, 394. ἡράμεθα μέγα κῦδος] ἀθετοῦνται στίχοι δύο, ὅτι παρὰ 15 τὴν Ἀζίαν Ἀχιλλεύς οἱ λόγοι· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ λέγων (Π. 16, 243) “ὄφρα καὶ Ἔκτωρ εἴσεται ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμίζειν ἡμέτερος θεράπων.”

396. ὅτι νῦν τένοντας εἶπε τὰ διατεταμένα τῶν σφυρῶν νεῦρα ὄπισθεν τῆς κνήμης. 20

397. ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης] διὰ τί Ἀχιλλεὺς θανόντα σύρει τὸν Ἔκτορα; καὶ λέγομεν ὅτι οὐ δι’ ὠμότητα, ὅς γε καὶ Ἡετίωνα φονεύσας οὐκ ἐσύλησεν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς ὄπλοις ἔθαιψεν (Π. 6, 417), ἀλλ’ ὅτι πρότερος ὁ Ἔκτωρ εἰς τὸν Πάτροκλον “ἀεικέα μήσατο ἔργα,” οἷα καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ “κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἄνωγε 25 πῆξαι ἐπὶ σκολόπεσσι, ταμόνθ’ ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς” (Π. 16, 176)· παρανομοῦσι δὲ οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι, ἀλλ’ οἱ ἄρξαντες. ὁ δὲ Καλλίμαχος φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι Θεσσαλοῖς τοὺς τῶν φιλότατων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους· Σίμωνα γὰρ φησι, Θεσσαλὸν τὸ γένος, Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου σῦραι ἀποκτείναντα Θράσυλλον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄρξασθαι τοῦ νόμου πρῶτον· τούτων γὰρ 30 ἐξάψαι τοῦ δίφρου τὸν φονέα καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελετηκότος τάφον

2. ἐτι] ἐστὶ

9. ἐσημειοῦντο] Vid. Lehrs. Arist.

p. 14.

13. Ζηνόδοτος γρ. addidit Cobetus.

25. εἰ] om.

26. * ἀπὸ] ἐπὶ

29. * Σίμωνα] σίμων

* Θεσσαλὸν—νόμου πρῶτον] om.

30. * σῦραι] om.

31. * γὰρ] om.

ἔλκειν, ὅθεν καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα ὡς Θεσσαλὸν πατρίῳ ἔθει τοῦτο ποιῆσαι καὶ δῆσαι τὸν Ἔκτορα.

402. *πίλναντο] ἔν τισι πίμπλαντο.

403. *δυσμενέεσσι] ἐν ἄλλῃ τερπικέραυτος.

410. ὡσεὶ ἅπασα] τινὲς περιέργως διὰ μόνου τοῦ ἰ γράφοντες 5 ἀποδιδοῦσιν ὡς αὐτὴ ἅπασα. οὐκ οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς οὔτε τὴν ἰ οὔτε τὴν σφεῖς. ἔστιν οὖν ὅμοιον τῷ ἐν Ὀδυσσειᾷ (10, 419) “σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφέες, ᾧδ’ ἐχάρημεν, ὡς εἴ τ’ εἰς Ἰθάκην ἀφικόμεθα.”

411. *ὅτι θηλυκῶς ἢ Ἰλιος.

10

σμύχοιτο] καταφλέγοιτο. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος δὲ φησι θρήνος διεργήγερτο ὡσπερὶ τῆς Ἰλίου πάσης ὑπὸ πυρὸς καταφλεγομένης.

*οὕτως Ἀρίσταρχος σμύχοιτο.

416. κηδόμενοι περ] οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου, καίπερ ὀδυνώμενοι καὶ αὐτοί.

15

*Ἀρίσταρχος πληθυντικῶς κηδόμενοι περ.

428. τὸ δυσάμμορος ἐπίθετον ἐκατέρωθι δύναται προσδίδοσθαι βέλτιον δὲ ἴσως τοῖς ἐξῆς.

429. *πολιται] γρ. γέροντες.

430. ἀδινού] πυκνού καὶ συνεχούς.

20

431. στικτέον καὶ μετὰ τὸ τέκνον καὶ μετὰ τὸ δειλή. βέλτιον δὲ ἐστὶ συνάπτειν μετὰ τὸ τέκνον πάντα, ἢ ἢ τὸ ἐξῆς τί νυ βείομαι ἐγὼ δειλή, αἰνὰ παθοῦσα;

τέκνον, ἐγὼ δειλή τί νυ βείομαι] ἀντὶ τοῦ ἐς τί ἐτι βιώσω, ὃ ἐστὶ ζήσω.

25

*Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἰ βίομαι βιώσομαι.

πῶς Ἐκάβη μὲν οὐ πίπτει, Ἀνδρομάχη δὲ τοῦτο πάσχει; ῥητέον οὖν ὅτι ἐκείνη μὲν ἐκ τοῦ κατ’ ὀλίγον καὶ ἐκ προσαγωγῆς δεξαμένη τὸ πάθος οὐχ ἠττήθη τῷ κακῷ τοσοῦτον, Ἀνδρομάχῃ δὲ ἀπροδοκῆτως ἐμπεσὸν εἰκότως ἐπεκράτησεν (467).

30

2. * καὶ δῆσαι τὸν Ἔκτορα] om.

7. σφεῖς] σφεῖς

8. ᾧδ’ ἐχάρημεν—ἀφικόμεθα] ᾧδε χωρηῖσαι—ἀφίκοιτο

11. σμύχοιτο] Littera υ oblitterata, unde σμώχοιτο male Vill., quum in textu σμύχοιτο legatur, ad quod refertur οὕτως, quod omittendum

fuisset, si Aristarchus aliter legisset, ut monuit Hoffmannus p. 158.

26. * τοῦ ἰ βίομαι βιώσομαι] τοῦ ἢ βήομαι βηώσομαι. Vid. Hoffmann. p. 309.

29. τοσοῦτον (ex cod. Ven. 458)] τοσοῦτο

433. εὐχλωή] ἐμοὶ μὲν, φησὶ, δόξα, τοῖς δὲ πολίταις ὄφελος.

434. οἶ σε θεὸν ὧς] καθ' ἐκάστην οὖν ἡμέραν, φησὶν, ὧς θεῶ σωτήρι σοι ἤϋχοντο. καὶ ὁ ζῶν ἰσόθεος νῦν οὐδὲ νεκρὸς εὐτυχής.

440. ἀλλ' ἢ γ'] ὅτι ἀσυμπαθῆς ἢ Ἀνδρομάχη ἐν τοσοῦτῳ θορύβῳ καθ' οἶκον ἀτρεμοῦσα, καὶ ταῦτα τὴν Ἀχιλλέως ἔφοδον οὐκ ἀγνοοῦσα. 5 ἔοικεν οὖν, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, προκαταχρησάμενος ὁ ποιητὴς τῷ τῆς Ἀνδρομάχης προσώπῳ κατὰ τὴν πρὸς Ἑκτορος κοινολογίαν (II. 6, 394) ἀπεσχηθῆσαι νῦν τοῦ προσώπου.

441. θρόνα] τὰ βαπτὰ ἔρια, κατὰ μετουσίαν, ὁμοίως τοῖς ποιούσι τὰ ποιούμενα.

10

* ἄνθη ποικίλα ἐξ ὧν βάπτουσι.

πάσσειν Κύπριον τὸ ποικίλλειν, ἀφ' οὗ παστὰς ὁ θάλαμος.

444. Ἑκτορι θερμὰ λοετρά] αὖξει τὸ πάθος· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τοῦ ἐνοεῖν τι τῶν συμβεβηκότων ὧς καὶ λουτρά τῷ ἀνδρὶ παρασκευάζειν, μονονουχί ὀρώσα τὸν Ἑκτορα· διὸ καὶ ἐπεφώνησεν ὁ 15 ποιητὴς συμπαθῶς τὸ νηπίη οὐδ' ἐνόησεν, ὥσπερ ἐλεῶν τὴν ἀγνοίαν αὐτῆς.

445. * καθ' ἑαυτὸ τὸ νηπίη.

447. κωκυτοῦ δ' ἤκουσε] ἀντὶ τοῦ θρήνου ἤκουσεν. ἐζήτηται δὲ πῶς τοσοῦτου γενομένου θορύβου μόλις Ἀνδρομάχη προῆλθεν; φασὶ 20 δὲ ὧς ὅτι ἢ προτέρα τοῦ ἀνδρὸς ἐπίπληξίς ἢ ἐν τῇ Ζ (490) σωφρονεῖν αὐτὴν ἀναγκάζει.

468. * αἱ Ἀριστάρχου βάλε δέσματα, αἱ δὲ κοιναὶ χέε.

ὅτι βελτίων ἂν ἦν ἢ διάθεις, εἰ μὴ ἐκπεπληγμένη τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπέβαλεν, ἀλλ' ὕστερον (476) ὅτε ἀναπινύσκειται τε καὶ 25 ἑαυτὴν ἀναλαμβάνει, ἴν' ἢ οὕτως “ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸν ἀγέρθη, ἀμβλήδην γοῶσα, τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα.”

469. ἄμπνυξ ἀρσενικῶς τὸ διάδημα τὸ πρὸς ἀνάδειςιν τῶν τριχῶν, αἷς περιστέλλοντες οἱ παλαιοὶ ὑπὸ τοῦτον παρήγον. καὶ νῦν ἄμπνυ- 30 κίσειν τὸ τὰς ἐμπροσθίους τρίχας ἀναδεῖσθαι. καὶ “χρυσάμπνυκες ἵπποι” διὰ τὸ δεῖσθαι στροφίῳ τὰς κορυφαίας τῶν τριχῶν, παρὰ τὸ

12. παστὰς Cobetus] παστὸς

23. αἱ Ἀριστάρχου Bekkerus] ἀριστάρχ. (sine ai). Conf. ad p. 279, 14.

24. βελτίων Friedl.] βέλτιον

29. διάδημα] διάδεμα

ἀνάδειςιν Eustath.] ἀνάδησον

* τριχῶν] κομῶν

30. * τοῦτον] ἴτ' i. e. τούτων

* παρήγον (Ven. B. et Eustath. p. 1280, 52.)] πῆγοντο

ἀμπέχειν. ἀναδέσμη δὲ λέγεται σειρὰ ἣν κύκλω περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδοῦνται. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων καλαυδάκη. κρήδεμνον δὲ πάλιν τὸ μαφόριον, ὡς τὸ “σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα” (Od. I, 334).

* κεκρύφαλον] παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐκτείνεται τὸ ὑ τοῦ κεκρυφάλου.

470. * θ'] ἐκ πλήρους ὁ τέ σύνδεσμος, κρήδεμνόν τε. οὕτως ὅσας ἀπασαι.

473. γαλόφ, οὕτως, τῇ γυναικὶ αἰ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφαί. εἰνάτερες δὲ αἰ τῶν ἀδελφῶν γυναικες πρὸς ἀλλήλας.

πρὸ τέλους ἡ δῆξια· αἰ γὰρ εἰς ὦ λήγουσαι δοτικαὶ βαρύτονοι, συνεμπύπτουσαι πληθυντικαῖς εὐθείαις, συνεμπύπτουσι καὶ κατὰ τὸν 10 τόνον· τῷ λιπόνεω, οἱ λιπόνεω.

εἰνάτερες ὡς Δημήτερες. οὕτως πάντες· καὶ τὰ τῆς ἀναλογίας ἐπικρατεῖ οὕτως ἔχοντα, ὡς ἐδείχθη.

* γρ. ἄλις ἦσαν.

474. αἰ ἔ μετὰ σφίσιν] ὀρθοτονητέον τὴν σφίσιν· εἰς γὰρ σύν- 15 θετον ἡ μετάληψις. ἔφαμεν δὲ ὡς ἀναστρέφει τὰ τοῦ λόγου.

475. ἄμπνυτο] διὰ τοῦ Ἐρίστάρχου ἔμπνυτο, ἔμπνους ἐγένετο. καὶ ἐπὶ τοῦ Σαρπηδόου (Il. 5, 697) “αὔτις δ' ἔμπνύθη.”

477. στικτέον μετὰ τὸ Ἔκτορ καὶ μετὰ τὸ δύστηνος.

478. * κατὰ δῶμα] αἰ κοινότεραι Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ. 20

480. * τυτθόν] ὅτι ἀντὶ τοῦ τυτθῆν, καὶ ὅτι τὸ ὄ ἀντὶ τοῦ ὄς.

481. οὕτως αἰνόμορον, ὥστε τὸν μὲν Ἡετίωνα δύσμορον λέγεσθαι, αἰνόμορον δὲ τὴν Ἀνδρομάχην.

484. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ αὐτως· γελοῖοι γὰρ οἱ τοῖς ἐξῆς αὐτὸ συνάπτοντες, ἢ ἢ ὃν μάτην ἐγενήσαμεν. τοῖς δὲ ἄνω 25 προσδιδόμενον σημαίνει τὸ ὡσαύτως, οἷον νήπιός ἐστιν, ὡς καὶ πρότερον οὐδέπω τέλειός ἐστιν.

1. κύκλω περὶ (cum Eustathio)] κύκλω om.

3. μαφόριον (cum Eustathio)]

* ὠμοφόριον

* ὡς τὸ] om.

λιπαρὰ] om.

9. ἡ δῆξια] ὁμοίως τῷ “εἰδομένη γαλόφ Ἀνηροῖδα δάμαρτι” (Il. 3, 122) addit Lehrsus Herod. p. 325.

16. ὡς ἀναστρέφει] Sic correxi pro ὡς οὐναστρέφει, ab Villosino in ὡς οὖν ἀναστρέφει mutatum, in-

epte illato οὖν, cui locus hic non est, neque ὡς οὐκ ἀναστρέφει scribi cum Bekkero potest. Inversus quem scholiasta dicit sententiarum ordo in eo positus est quod quae versu 474 dicta sunt versum 473 praecedere debebant, quod vidit Hoffmannus p. 161, etsi male retinuit οὖν.

25. αὐτὸ] αὐτῷ

συνάπτοντες, ἢ ἢ Bekkerus] συνάπτοντες :— (signum scholii finiti) αὐτως ὃν τέκομεν, ἢ ἢ

487. ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγη] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ “δακρυόεις δέ τ’ ἀνεισι.” (499) ἀβετοῦνται στίχοι δεκατρεῖς, ὅτι ἀδιάθετοι τὸ γὰρ περιέρχεσθαι τὸν Ἀστυάνακτα, καὶ τὸν φίλον τοῦ πατρὸς τὸν μὲν χλαίνης ἐρύειν, τὸν δὲ χιτῶνος, ἵνα βρόγχον πῆι, Πριάμου περιόντος καὶ ἄλλων ἀδελφῶν Ἔκτορος καὶ αὐτῆς τῆς Ἀνδρομάχης, ἄτοπον. 5 διὰ τί δὲ ἔμελλον ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἀποτετμημένας ἀρούρας, κατὰ τὸ βασιλικὸν γένος κληρονόμου τοῦ υἱοῦ Ἀστυάνακτος ὄντος; ὅλως δὲ οὐδ’ ἔστιν ἴδιον τοῦ περὶ τὸν Ἀστυάνακτα οἴκτου, ἀλλὰ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ὄρφανοῦ ἀρμύζει τὰ λεγόμενα. βέλτιον οὖν οὕτως ἐπιβαλεῖν οὔτε σὺ τούτῳ ἔσσειαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνας, οὔτε σοὶ 10 οὔτος Ἀστυάναξ ὄς πρὶν μὲν ἐοῦ.

* γρ. ἦν περ γάρ.

488. * ἐν ἄλλῳ ἄλλ’ ἦτοι τούτῳ.

489. * ὅτι κυρίως νῦν ἀφοριοῦνται.

490. ἦμαρ δ’ ὄρφανικόν] τὸ τῆς ὄρφανίας ἦμαρ τῶν ἀφηλικῶν—15 τῶν ἔρημον τίθησι τὸν παῖδα. ἔτιοι δὲ διεσταλμένως πᾶν, εἶτα ἀφήλικα, ἢ ἢ πᾶν ἦμαρ τὸν ὄρφανικὸν παῖδα ἀφήλικα τίθησιν, ὃ ἔστιν ἐκτὸς τῶν ἡλικιωτῶν.

491. πάντα δ’ ὑπεμνήμυκε] πάντα αὐτῷ καταπέπτωκε καὶ κατακέκλιται, παρὰ τὸ ἡμῶ ἐμήμυκα καὶ περισσὸν το ῦ, ἢ πάντα αὐτὸν 20 εἰς ἀνάμνησιν ἄγει τοῦ δυσφορεῖν.

ὑπεμνήμυκε] καταμέμυκε, κατεστύγνακε, κάτω βλέπει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ καταλένευκεν ἐκδέχεται. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός.

* παρειαί] Ἀρίσταρχος οὐδετέρως παρειαί.

25

492. ἐς πατρὸς ἐταίρους] ὅτι ἀντὶ τοῦ πρὸς πατρὸς ἐταίρους, ὡς “εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον” (Π. 7, 312).

494. κοτύλην] ὅτι εἶδος ποτηρίου ἢ κοτύλη. [καὶ λέγεται ἀρσενικῶς κότυλος.] καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (17, 12) “πύρρον καὶ κοτύλην,” ὁμωνύμως τὸ ἀγγεῖον τῶ ὑγρῷ.

30

496. * ἀμφιθαλής] ὅτι ἀπαξ ἀμφιθαλής.

497. * ἐνίσσων] ὅτι ἀντὶ τοῦ πλήσσω.

14. ὅτι κυρίως νῦν ἀφοριοῦνται] Haec annotatio spectat ad Aristarchi scripturam ἀπουρίσσοισιν, de qua dixit Hoffmannus p. 159.

15. ἀφηλικιωτῶν] ἀμφηλικιωτῶν

19. * καὶ κατακέκλιται] κέκλιτα (sine kai)

28. καὶ—κότυλος] secluserit Friedl.

32. ἐνίσσων addidit Bekkerus.

πλήσσω] πλήσσω

502. νηπιαχεύων] παραγωγόν ἔστι τὸ ῥῆμα, παρὰ τὸ νηπίαχος νηπιαχεύω, ὡς ἴππος ἴππεύω.

503. ἀγκαλίδεσσι] ἔχουσι γὰρ ἐν ταῖς ἀγκάλαις στρωμνὴν σύμμετρον· ἢ ὡς τῆς τροφῆς συγκοιμωμένης αὐτῶ. ἐμείωσε δὲ τὴν λέξιν ὁμοίως τῇ βραχύτητι τοῦ παιδός. 5

505. * ἂν πολλὰ πάθῃσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ πάθοι ἂν. πρὸς τὸ “ἰχθὺς ὅς κε φάγησι” (Π. 21, 127).

513. οὐκ ἐνταφήση.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφῶδιαις 10 Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ψ.

1. στενάχοντο] ὅτι εἰ ἦν στεναχῶν ὡς φρονῶν, οὐκ ἂν οὕτως ἔλεγεν στενάχοντο· ἀλλ’ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φέρων ἐφέροντο, οὕτως ἀπὸ τοῦ στενάχων στενάχοντο λέγει. 15

πόλιν] πόλιν. Κυπρίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἢ λέξεις. κεῖται δὲ καὶ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ τῶ κωμικῶ ἐν Σωσίππῳ.

2. νῆας τὸν τόπον ἐνταῦθα τῶν νηῶν λέγει.

4. ἀποσκίδνασθαι] ἀφ’ ἑαυτοῦ χωρίζεσθαι. ἢ παρέλκει ἢ ἀπό, ὡς ἐν τῶ ἀπητίμησεν (Π. 13, 113)· ἢ ἐγκλίνεται. 20

7. * μὴ δὴ πω] ἔτι ἀντὶ τοῦ μὴδέ πω.

9. * ὁ γὰρ γέρας] ὅτι ἀντὶ τοῦ τοῦτο γὰρ γέρας. ἢ περισσὸς ὁ γάρ.

15, 16. ἐπὶ τὸ τεύχεά τινες διαστέλλειν ἀξιούσιν, ἵνα, φασί, τοῖς τῶν ἀνθρώπων δάκρυσιν αἶ τε ψάμαθοι καὶ τὰ ὄπλα βρέχηται· 25 τερατῶδες γὰρ τὸ δακρύνειν τὰ ὄπλα. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι ὡς “σπάρτα λέλυνται” (Π. 2, 135).

16. τοῖον] ὅτι αὐξητικῶς τὸ τοῖον, οὐχ ὡς οἱ γλωσσογράφοι ἀξιούσιν, ἀγαθόν.

18. * οὕτως Ἀρίσταρχος σὺν τῶ σ, ἐπ’ ἀνδροφόνους. 30

17. Ἀναξανδρίδῃ τῶ in A omis-
sum addidit Meinekius. Male
Bekkerus Ἀλεξανδρίδῃ.

22. τοῦτο Cobetus] τὸ
24. * ἵνα—βρέχηται] om.

πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πότερον τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας εἰς τὰ τοῦ Πατρόκλου στήθη ἢ τὰς τοῦ Πατρόκλου εἰς τὰ ἑαυτοῦ.

19. χαῖρέ μοι] οἴκου κινητικὴ ἢ πρὸς νεκροὺς ὁμιλία. κατέχεται δὲ τῇ κοιῇ ἐννοία ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ ἔοικεν ἀηδὲς τι τὸν θάνατον ὑπειληφέναι· τοῦτο γοῦν ἐν ὑπερβολῇ φησίν, καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοιςιν ἂν ὁμως χαῖρε, οἷον εἰ ἔστι παραμυθία καὶ χαρὰ ἐν τοῖς τετελευτηκόσι, ταύτην δέχου παρ' ἡμῶν.

26. *ἕκαστος] γρ. ἕκαστοι.

27. *γρ. λύντο δὲ μώνυχας ἵππους.

29. ὅτι τάφον τὸ δεῖπνον τὸ περὶ τὴν ταφὴν γινόμενον. 10

34. ὅτι ψιλῶς προενεκτέον κοτυλήρυτον. οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς ῥύσεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀρύσαι. κοτύλη δὲ εἶδος ποτηρίου κοίλου. Ἀρίσταρχος πολὺ, ὥστε κοτύλη ἀρύσασθαι.

36. *εἰς Ἀγαμέμνονα] σημειῶσαι ὅτι τῇ εἰς ἐπὶ ἐμφύχων ἄφειλε γὰρ τὴν πρὸς. 15

37. ὅτι σπουδῇ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας. καὶ ἐλλείπει ἢ πρόθεσις· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ περὶ ἐταίρου. καὶ τὸ χωρόμενον ἀντὶ τοῦ συγχεόμενον. τὸ πεπιθόντες ὡς καταλαβόντες. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος.

39. *Ἀρίσταρχος κέλευσαν, πληθυντικῶς. 20

43. οὐ μὰ Ζεῖν] ὅτι τὴν ἄρησιν καὶ ἀπόμοσιν ὁμοῦ τέθεικεν.

46. *ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι] ἐν ἄλλῳ ἐπεὶ οὐτὶ με.

48. ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν] οὕτως νῦν μὲν στυγερῇ καὶ πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα.

*οὕτως πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα. 25

53. θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν] ἀντὶ τοῦ ἵνα ταχύτερον ἐκτὸς τῆς ὄψεως ἡμῶν γένηται.

58. οἱ μὲν κακκείοντες] ὅτι σύνηθες ἦν ἀναλύειν, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεείᾳ ἐπὶ τῶν μνηστήρων.

59. Πηλεΐδης ἐπὶ θινί] πρέπουσα κοίτη τῷ πενοῦντι καὶ ἀλύοντι. 30
τάχα δὲ τὰς παρηγορίας τῶν φίλων οὐ φέρων καθ' αὐτὸν τρέπεται, σχολάζειν τῷ πένθει θέλων.

61. *κλύζεσκόν] διχῶς.

5. καὶ ἐν] καὶ εἰ
7. * ταύτην] τοῦτο
3. κινητικῇ] κινητικόν

14. σημειῶσαι] Hoc non est Aristonici.
21. ἀπόμοσιν Bekkerus] ἀπόδοσιν

63. *νήδυμος] ὅτι σαφῶς ἀπὸ τοῦ ἡ ἀρχεται τὸ ὄνομα.

64. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.

65. Πατροκλῆος] ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς ὀ Πατροκλῆς, καὶ τὸ δειλοῖο δειλαίου. ἄκρως δὲ ἐπεξεργάζεται τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὄνειρου ἔναυλος γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ τοῦ φίλου τύπος. ἐντεῦθεν Ἀντισθένης ὁ ὁμοσχήμενάς φησι τὰς ψυχὰς τοῖς περιέχουσι σώμασιν εἶναι. Χρῦσιππος δὲ μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματος σφαιροειδεῖς γενέσθαι δογματίζει.

70. ἀκήδεις] ἄμεινον βαρύνειν ὡς ἐνόεις, τῆς ἀρχούσης συσταλείσης ποιητικῶς· ὡς γὰρ τὸ ἤκουσα ἄκουσα, οὕτως καὶ τὸ ἤκηδεις 10 ἀκήδεις.

71. ὅτι λείπει τὸ ἴνα ἢ ὅπως· τὸ δὲ ὅτι τάχιστα ἐκατέρους δύναται προσδίδοσθαι.

73. οὐδέ με] ἀπόλυτός ἐστιν ἡ ἀντωνυμία, διὸ ἐγκλιτικῶς ἀναγνωστέον. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ποταμοῦ ὑποτίθεται τὰς τῶν 15 ἀτάφων ψυχὰς, καὶ μὴ ἐπιμισγομένας ταῖς ἐν τῷ ἐρέβει. ἡ δὲ ἀναφορά πρὸς τὰ ἀβετούμενα ἐν τῇ νεκυία.

75. ὀλοφύρωμαι] ὅτι τὸ ἴνα λείπει, καὶ συνέσταλκεν, ἀντὶ τοῦ ἴνα ὀλοφύρωμαι.

76. νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πῦρὸς λελάχητε] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν 20 ποιήσετε. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς μετὰ τὴν ταφὴν ἐπιφαίνονται.

77. *οὐ μὲν γάρ] γρ. οὐ γὰρ ἔτι.

οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε] ἐν τισὶ τῶν πολιτικῶν οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.

79. λάχε] ὅθεν μία τῶν Μοιρῶν Λάχεσις. παρέλιπε δὲ ὅτι τῇ γενέσει συνδιατάσσεται καὶ ὁ τῆς τελευτῆς καιρὸς. ἔθεν Ζηηόδοτος 25 ὁ Κρατήτειος Χαλδαῖον τὸν Ὀμηρὸν φησιν.

81. εὐηγενέων] ἐν τῇ Ῥιανῶ καὶ Ἀριστοφάνους εὐηφενέων διὰ τοῦ φ, εὔ τῷ ἀφένῳ χρωμένων, ὡς Κλέαρχος ἐν ταῖς γλώτταις.

83. μὴ ἐμά] τοῦτο ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ τίθει. 30

12. λείπει τὸ ἴνα ἢ ὅπως] Fefellit Aristarchum vetus scripturae vitium θάπτε με ὅτι τάχιστα πύλας Ἄϊδαο περήσω, quod correxit Cobetus Var. Lect. p. 633 θάπτε μ', ὅπως ὄκιστα πύλας Ἄϊδαο περήσω, quod legerat Theognis quum scriberet φύντα δ' ὅπως ὄκιστα πύλας Ἄϊδαο

περήσαι.

16. ἐν] om.

26. Κρατήτειος] κρατήτ?

28. Κλέαρχος] Κλείταρχος Schweighaeuserus in Indice in Athenaeum p. 80. V. Mayhoff. de Rhiani stud. Homer. (Dresdae 1870) p. 26.

84. *γρ. ἐτράφημεν.

87. * τοῦτον Κλεισάνυμον Φερεκῦδης ἱστορεῖ.

88. ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς] αἱ πλείους τῶν κατὰ ἄνδρα ἀμφ' ἀστραγάλησιν ἐρύσας· καὶ ἔστιν Ἴωνικώτερον. “ἀστραγάλοι δ' Ἐρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κυδοίμοι” Ἀνακρέων. 5

*ὅτι ἅπαξ τῆς διὰ τῶν ἀστραγάλων παιδιᾶς μέμνηται.

90. ἔτραφέ τ'] ἔτρεφέ τ' pargo rec.

91. *ὅτι ἅπαξ ἡ σορός.

ἀθετεῖται, ὅτι εἰ σορὸν δέδωκεν, ἦν ἐν ἄλλοις λάρνακα καλεῖ “καὶ τά γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκε” (Π. 24, 795), πρὸς τί καὶ ἀμφι- 10 φορῆα; μετενήνεκται οὖν ἐκ τῆς δευτέρας νεκυίας (Od. 24, 74). *** φησὶν αὐτὸν μετενήνεχθαι· τὸ γὰρ οἴκοθεν ἐπάγεσθαι δυσσιώπιστον.

92. χρύσεος ἀμφιφορέυς] Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσειον ἀμφορέα. διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς 15 θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδί ἔχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῆ τὰ ὄστα. ἱστορεῖ Στησίχορος.

94. ἡθείη κεφαλῇ] προσφώνησις νέου πρὸς πρεσβύτερον. δῆλον οὖν ὅτι πρεσβύτερος Ἀχιλλέως ὁ Πάτροκλος. Χαμαιλέων γράφει 20 ὡς θεΐη κεφαλῇ. γελοῖον δὲ ἐπὶ νεκρῷ τὸ ὡς θεΐη· διὸ ἡ διπλῆ.

96. *ὡς σὺ κελεύεις] ἐν ἄλλῳ ὡς με κελεύεις.

97. ἐκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι τὸ ἀλλήλους. καὶ ἐνταῦθα δὲ, ὡς εἴρηται, λείπει ὁ ἴνα· ὁ γὰρ λόγος, ἀλλὰ μοι πλησίον στήθι ἐπ' ὀλίγον γε, ἴνα ἀλλήλους περιπτυσσόμενοι ὀδύρωμεθα. 25

98. *ὀλοοῖο] ἐν ἄλλῳ κρυεροῖο.

104. ἐμφρόνως καὶ συνετῶς διείλεκται πάντα ὁ Πάτροκλος. ἐν- σέσεισται οὖν ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας ὁ στίχος· ἐκεῖ γὰρ τὰς ψυχὰς εἰδῶλα σκιῶδη, φρονήσεως ἀμέτοχα, ὑπέθετο. ἡ φρένας λέγει οὐ τὸ διανοητικόν, ἀλλὰ μέρος τι τῶν ἐντὸς σώματος, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ 30

4. ἐρύσας (*ὀρίσας)] ἐρίσας Bekkerus.

5. εἰσιν—κυδοίμοι] εἰσι—κυδοίμοιο

7. ἔτρεφέ τ'] ἐν ἄλλῳ ἔτραφέ τ' Bekkerus.

11. Lacunam indicavit Cobetus, fortasse sic explendam, ἀλλ' ἐκεῖ

εὐλόγως μετὰ τὸν Ἀχιλλέως θάνατον ὑπὸ τῆς Θέτιδος φησὶν αὐτὸν ἐπινη- νέχθαι.

15. * ἀμφορέα] ἀμφιφορέα

18. * ἱστορεῖ Στησίχορος] om.

30. σώματος Bekkerus] σωματῶν

“ἐν τε φρένες ἦπαρ ἔχουσι” (Od. 9, 301) καὶ πάλιν “ἐνθ’ ἄρα τε φρένες ἔρχαται” (Π. 16, 481). ἔστιν οὖν ἀπὸ μέρους τὸ ὄλον σῶμα. οὕτως Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὰς τῶν ἀτάφων ψυχὰς Ὀμηρος ἔτι σωζούσας τὴν φρόνησιν ὑποτίθεται.

106. * ὁ Ἀρίσταρχος ἐφεστήκει χωρὶς τοῦ ἰ. 5

111. ὅτι σαφῶς οὐρῆες οἱ ἡμίονοι, πρὸς τὸ “οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπέχετο” (Π. 1, 50). κατὰ δὲ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων οὐρῆας ὠτρυνεν, ἔξω τοῦ τέ.

117. * πολυπίδακος] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου. 10

119, 120. κτυπέουσαι πίπτον] ὅτι τὸ ἐναντίον ἔφη· πίπτουσαι γὰρ κτύπον παρεῖχον.

120. διαπλήσσοντες] οὕτως διαπλήσσοντες διὰ τοῦ ἡ αἰ Ἀρίσταρχου, ἀντὶ τοῦ διακόπτοντες. ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ ἰ. παρασημειώσαιτο ὃ ἂν τις τοῦτο πρὸς τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα (10, 15 440) “τῷ οἱ ἀποπλήξας κεφαλὴν” ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας.

121. ποσσὶ δατεῦντο] ἐμέριζον βαδίζουσαι· μερισμῷ γὰρ τινι ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν, ἄλλοτε ἀλλαχῶ τῶν ποδῶν τιθεμένων.

122. ἐελδόμενοι πεδίοιο] * * * τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶ, ταὶ δὲ χθόνα 20 ποσσὶ δατεῦντο, διὰ ῥωπήια πυκνὰ ἐλδόμεναι πεδίοιο· οὐ γὰρ τοῦ πεδίου τὰ ῥωπήια λέγει, ἀλλ’ εἰς τὸ πεδίον αὐτὰς ἐπέιγεσθαι ἀπὸ τῶν ῥωπῶν.

123. πάντες δ’ ὑλοτόμοι] νόμος στρατιωτικὸς μὴ κούφους ἐν ταῖς τοιαύταις χρεΐαις διατελεῖν. 25

ὡς γὰρ ἀνώγει Μηριόνης] Κρήτη γὰρ ὄρεινὴ καὶ δενδροφόρος· ὄθεν Μηριόνης.

125. ἐπισχερω] ἐφεξῆς, παρὰ τὸ ἄλλο ἐπ’ ἄλλω τὴν σχέσιν ἔχειν.

132. * παραιβάται] ὅτι νῦν παραιβάτας εἶρηκε τοὺς ὀπλίτας. 30

133. * ὅτι νέφος πεζῶν μυρία.

13. In marg. inter. οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ ἰ.

20. Lacunam indicavit Cobetus, fortasse verbis explendam βραχὺ ἰασταλιῶν ἐπὶ τὸ πεδίοιο, quod

Friedl. quoque coniecit.

23. ῥωπῶν] ῥωπῶν

25. * τοιαύταις] om.

28. * ἄλλο ἐπ’] om.

30. τοὺς ὀπλίτας delet Friedl. et addit διὸ ἡ διπλῆ.

135. καταείνουν] κατεκάλυπτον, ἐσκέπαζον, τουτέστι πολλὰς τρίχας κατέβαλλον ὥστε καλύπτειν τὸν νεκρόν. τοῦτο δὲ πρὸς τιμῆς ἐγένετο τῷ θνήσκοντι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησὶ “τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων (Π. 16, 457 et 675) κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ’ ἀπὸ δάκρυ παρειῶν” (Od. 4, 198). δασέως δὲ τὸ εἶνουν ἀπὸ γὰρ τοῦ εἶνύω ἐστὶ θέματος, ὃ παρῆκται παρὰ τὸ ἔω δασυνόμενον. ἐν τισὶ δὲ καταείλουν, τουτέστιν εἴλουν. Ἀρίσταρχος δὲ καταείνυσαν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὸ πάντα ἀντὶ τοῦ ὄλον, πρὸς τὸ “πᾶσαι δ’ ὠτίγγυτο πύλαι” (Π. 2, 809. 8, 58).

137. οὕτως Ἄιδόςδε, οὐκ Ἄιδος δῶ, ὁ Ἡρωδιανός φησιν ἐν τῷ 10 ἰβ’ τῆς καθόλου.

* οὕτως Ἡρωδιανός. ἄλλοι δὲ Ἄιδος δῶ.

138. * ἴκοντο] γρ. ἴκανον.

139. μενοεικέα] ὅτι τινὲς τὸ μενοεικές πολὺ ἀπέδωσαν. ἔστι δὲ τὸ τῷ μένει ἐοικὸς, οἶον τὸ ἀρεστὸν, ἐξ οὗ τὴν ἰκανὴν βούλεται 15 σημᾶναι.

141. χαίτην] καὶ ὁ Πάρις εἶχε χαίτην, ἀλλ’ ἐπὶ γυναιμανία καὶ ἀπάτη ἔτρεφεν.

142. ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις μετὰ τὸ παρακμάζειν τῆς νεότητος τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀνατρο- 20 φῶν αἰτίους εἶναι. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ ἐκόμιζον, τέκνων τε γενέσεως καὶ παιδοτροφίας οἰωνὸν τιθέμενοι. διόπερ καὶ τὰς Ἀχιλλέως κόμας Πηλεὺς τούτῳ καθιέρωσεν ἦν γὰρ ἐκ Φαρσάλου τῆς Θεσσαλίας. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Ἀργολικοῖς συγγραφεῦσιν. 25

144. ἄλλως] ἀντὶ τοῦ μάτην, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Μηδεΐᾳ (1030) “ἄλλως ἄρ’ ὑμᾶς, ὧ τέκν’, ἐξεθρεψάμην, ἄλλως δ’ ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους.” καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσι (11) “τί κινυρόμεθα ἄλλως;” καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τοῦ μάτην ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ τῷ ἄλλως· καὶ γὰρ παρὰ Θουκυδίδῃ συνεχῶς ἔστιν αὐτὸ εὐρεῖν κείμενον. 30

147. * παρ’ αὐτόθι] ἐν ἄλλῳ παραυτικά.

155. εἰ μὴ Ἀχιλλεύς] ὅτι ἔξωθεν τῆν πρὸς ληπτέον. ἔστι γὰρ πρὸς Ἀγαμέμνονα.

3. τὸ γὰρ] τὸ om.

24. Φαρσάλου] φρασάλου

28. * κινυρόμεθ cod. Ven. 458.]

κινυρόμεθ

30. τῷ Bekkerus] τὸ

156. σοὶ γὰρ τε] σοὶ μὲν τε μάλ' in marg. ext. punctis notatum.

160. κηδεός] τινὲς ἐβάρυναν, ὥστε εἶναι γενικήν ἄμεινον δὲ ὀξύνειν, ἵνα ᾗ ῥηματικόν, ἀπὸ τοῦ κηδεύω· τὰ γὰρ εἰς ὅς λήγοντα ὀνόματα, παρὰ ῥῆμα γινόμενα, καθαρεύοντα καὶ τῷ ε παραληγόμενα ὀξύνεσθαι θέλει, 5 φωλεύω φωλεύς, ὀχεύω ὀχεός καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ σ ὀσχεός. καὶ παρὰ τὸ σωρεύω δὲ ὁ σωρεύς· τὸ δὲ σωρός κατὰ συγκοπὴν ἀπετελείτο. καὶ παρὰ τὸ λοχεύω δὲ ὁ λοχεός ἔσται, κατ' ὀξεῖαν τάσιν "ὁ δ' ἐκ λοχεοῦ πάϊς" (Hesiod. Th. 178). ἀλλ' οὖν γε βαρυτόνος οἱ πλείους ἀνέγνωσαν, πλεονασμὸν ἐκδεξάμενοι τοῦ ε, ὥστε παρὰ τὴν 10 λόχου γενικήν ("ἐκ λόχου ἀμπήδησε" Π. ΙΙ, 379) λόχοιο γενέσθαι καὶ λοχεῖοιο. οὕτως δὲ κατὰ τὸν προειρημένον κανόνα, ῥήματος ὄντος τοῦ κηδεύω τὸ παρ' αὐτὸ ὄνομα, λέγω δὲ τὸ κηδεός, ὀξυτονηθήσεται.

παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων] τὸ ἐξῆς ἐστὶ παραμενέτωσαν· διὸ φυλακτέον τὸν τόνον τῆς προθέσεως. Διονύσιος δ' ἠγεῖτο πλεονάζειν 15 τὸν τέ σύνδεσμον, καὶ ἀγούς ἠγεῖτο τοὺς ἠγεμόνας. ὁ μέντοι Ἄρισταρχος ταγούς ἐξεδέξατο, καὶ σχεδὸν ἅπαντες, παρὰ τὸ τάσσω ῥῆμα τοῦ σχηματισμοῦ γενομένου. διὸ καὶ ἐγὼ συγκατατίθεμαι. τὸ δὲ μενόντων ἀντὶ τοῦ μενέτωσαν.

* μενόντων] ὅτι ἀντὶ τοῦ μενέτωσαν.

20

163. * κηδεμόνης] οἱ μάλιστα ἀνιώμενοι διὰ τοῦτο καὶ φροντίζοντες.

164. ἐκατόμπεδον] ἐκατὸν ποδῶν ἔχουσαν πλευρὰν, ὡς καὶ τετράπους λίθος, ὥστε ἐκάστην πλευρὰν ῥ' ποδῶν μέτρον ἔχειν.

167. πρόσθε πυρῆς ἔδερων] διὰ τὸ τὴν πιμελὴν ἐξυπαφθῆναι τοῦτο 25 ποιοῦντος τοῦ Ἀχιλλέως.

169. περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει] τὰ πολλὰ τῶν ἵπομνημάτων διὰ τοῦ ε δρατὰ· καὶ τάχα ἀπὸ τοῦ δέρειν. ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὴν μετάθεσιν, ὅτι ἀντὶ τοῦ δαρτά.

171. πίσυρας] κατὰ πλευρὰν ἕνα. οἰκείος δὲ τῷ νεκρῷ ὁ ἴσος ἀριθ- 30 μός· διὰ τοῦτο τῷ Ποσειδῶνι πέντε θύουσιν.

177. σιδῆρεον] ἄμφω γὰρ τμητικά, πῦρ καὶ σιδῆρος. τὸ δὲ

1. σοὶ μὲν] ἐν ἄλλῃ σοὶ μὲν Bekkerus.

12. λοχεῖοιο] λοχεοῖο

30. τῷ νεκρῷ] Bekkerus τῶν νεκρῶν

31. πέντε] * θ

νέμοιτο ἐμφατικῶς ἀντὶ τοῦ φάγοι· φησὶ γοῦν “ τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει ” (182).

180. *τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην] ἐν ἄλλῳ τετελεσμένα ὡσπερ ὑπέστην.

181. συναπτεόν τῷ ἐξῆς στίχῳ· τὸ γὰρ τοὺς κεῖται ἀντὶ τοῦ 5 τούτους, ἢ ἢ ὁ λόγος, δώδεκα μὲν Τρώων υἱοὺς τούτους σὺν σοὶ τὸ πῦρ ἐσθίει, δεικτικῶς. ἐὰν δὲ στίζωμεν ἐπὶ τὸ ἐσθλοῦς, * * ἔσται τὸ τοὺς ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τοῦ οὗς.

183. *ἀλλὰ κύνεσσιν] ὅτι ἀπὸ κοινοῦ τὸ δαπτέμεν.

186. ὅτι μύρου τὴν μὲν ὀνομασίαν ἀγνοεῖ, τὴν δὲ σκευασίαν οἶδεν· 10 τὸ γὰρ ῥόδιον οὕτως νῦν εἶπεν ἔλαιον ῥόδον.

191. *σκήλει] σκληροποιήσειεν.

197. *ἐλθέμεν] γρ. ἐλθεῖν.

198. ἐσσεύαιτο] ὄρμην λάβοι· ἀπὸ δὲ τῶν ἐμφύχων μετῆκται. χωρὶς δὲ τοῦ ν̄ τὸ ὕλη. ἄλλοι δὲ ὕλην τε σεύαιντο ἀντὶ τοῦ 15 ὄρμησειαν οἱ ἄνεμοι καίειν τὴν ὕλην.

* ἐν ἄλλῳ ὕλη τε σεύαιτο. οὕτως δὲ ἔξω τοῦ ν̄ ὕλη.

200. δυσασέος] οὐκ αἰεὶ, ἀλλὰ χειμῶνι· ἔστι γὰρ χειμῶνος μὲν 20 δυσασῆς, θέρους δὲ προσηγῆς.

205. *αὔθι] γρ. αὔτις.

206. *ἐς γαῖαν] γρ. ἐς δῆμον, ὡς αἰ ἀπὸ τῶν πόλεων.

217. ἔβαλλον] τῷ πνεύματι ἔβαλλον.

219. *ἐλών] ἐν ἄλλῳ ἔχων.

221. ὅτι δωδεκασύλλαβος καὶ ἐκ σπονδείων.

223. νυμφίου] δηλοῖ ἢ λέξις ἐνταῦθα καὶ τὸν ἤδη πατέρα παίδων· 25 “ νυμφίον ἐν μεγάροις μίαν οἶην παῖδα λιπόντα ” (Od. 7, 65).

224, 225. βραχὺ διασταλτέον καίων, πυρκαϊῆν· μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει.

226. φόως ἐρέων] ὅτι μεταφορικῶς ἐρέων ἀντὶ τοῦ ἀπαγγελῶν. ταῦτο δὲ ἔστι προσημαίων· οὐ γὰρ διὰ λόγου τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ δι’ 30 ἐπιτολῆς.

7. Lacunam Friedl. indicavit sic fortasse explendam ἐσθλοῦς, τοῖς ἄνω συναπτοντες τοῦτον τὸν στίχον, πάλιν ἀντὶ τοῦ τούτους τὸ τοὺς κείσεται· ἐὰν δὲ βραχὺ διαστέλλωμεν, ἔσται—

8. τὸ τοὺς] τούτους

15. τὸ ὕλη. ἄλλοι δὲ ὕλην τε σεύαιντο ἀντὶ Cobetus] τὸ ὕλη τ’ ἐσσεύαιτο ἀντὶ—.

18. χειμῶνος] χειμῶνι

εὐγενέα, καὶ οὕτως ἐπέισθη ἢ παραδόσις. πρῆρηται δὲ περὶ τῆς προσωδίας.

267. τριτάτῳ] σημειοῦνται τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ τρίτῳ, καὶ ὅτι ἄπυρον τὸν ἀναθηματικὸν, ἕτερον τοῦ ἐμπυριβήτου.

269. ὅτι οὐκ ἴσον τῷ καθ' ἡμᾶς ταλάντῳ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις 5 ἦν· ὡς γὰρ ἦσσαν τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ λέβητος τίθεται. τὸ δὲ τάλαντον νῦν μὲν ρκ' δραχμὰς ἔχει· τὸ δὲ παλαιὸν ὁ μὲν Πολέμαρχος 8 δραχμῶν, Θεόφραστος δὲ ἰδ', Τίμαιος δὲ κδ'.

270. ὅτι φιάλην οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος τι λέβητος ἐκπέταλον ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔχειν· διὸ ἀμφίθετον. 10

272. *εὐκνήμυδες Ἀχαιοί] γρ. καὶ ἄλλοι ἀριστιῆες Παναχαιῶν.

273. ὅτι τὸ δεδεγμένα ἀντὶ τοῦ προσδεχόμενα, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων. τινὲς δὲ γράφουσιν ἰππεῦσι τὰδ' ἄεθλα. 15

*διχῶς Ἀρίσταρχος, δεδεγμένα καὶ δεδεχμένα.

276. ὅτι δυϊκῶς περιβάλλετον· συνωρίδι γὰρ ἐχρῶντο.

280. *κλέος] γρ. τοίου γὰρ σθένος.

*ὅτι ἠνίοχος Πάτροκλος Ἀχιλλέως.

281. ὁ σφῶϊν] ἐγκλιτικῶς τὴν σφῶϊν ἀνωθυμίαν ἀναγνωστέον· 20 ἔστι γὰρ τρίτου προσώπου. οὕτως καὶ δι' ἐνὸς σ̄, ὡς τὸ “ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο” (Π. 1, 73.)

ὑγρὸν ἔλαιον] ἦτοι τὸ σωματῶν χαλαστικὸν, ἢ τὸ ἐν ὑγρότητι διαφυλάττον καὶ μὴ ἔων ξηραίνεσθαι· ἢ ὅτι τὸ ἔλαιον οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται, πολὺ ἔχον ἐν ἑαυτῷ τὸ θερμόν. ἐντεῦθεν δὲ Ξενοφῶν 25 τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου καταπλύνειν ὕδατι ἀξιῶι καὶ τὸ προκόμιον. τρίτον δὲ κοτύλης ἔλαιον τὸ πᾶν ἀνθρώπου τέγγει σῶμα.

285. τὸ κατὰ στρατόν ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι· βέλτιον δὲ τοῖς ἐξῆς.

287. *ἄγερθεν] οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἔγερθεν. 30 οὕτως ἔγερθεν διὰ τοῦ ε̄ αἰ' Ἀριστάρχου, οἷον ἠγέρθησαν, ἀνέστησαν,

10. ἔχειν] ἐρείδεσθαι vel τίθεσθαι cum Eustathio et Apollonii Lex. Friedl.

21. δι' ἐνὸς σ̄] In textu est ὄς σφῶϊν

25. Ξενοφῶν] De re eq. 5, 6.

30. ἄγερθεν (sic in textu)—ἔγερθεν] Immo ἔγερθεν—ἄγερθεν, ut ex scholio proximo apparet.

ὡς ἐξῆς “καί ῥ’ ἤμυονες ἄνδρες ἀνέσταν” (886). ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἀντὶ μεσότητος τοῦ ταχέως, οὐ κατὰ τῶν ἵππέων.

291. Τρωούς ὡς πολλούς ἀνεγνώσθη· προείκομεν δὲ περὶ τῆς προσωδίας.

295. Αἶθην] ὄνομα τῆς ἵππου, πεποιημένον ἴσως ἀπὸ τοῦ θερμῶς ὅ καὶ ταχέως τρέχειν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐντεῦθεν παραφθῆται τὰ ὀνόματα τῶν Ἐκτορος ἵππων, Αἶθων καὶ Πόδαργος (Π. 8, 185)· οὐ γὰρ εἰσάγει τετράρωφ χρωμένους.

296. Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος] ὅτι ἀθλον ποῖον τὸ κύριον ὄνομα, μᾶλλον δὲ τὸ Ἐχέπωλος. 10

297. δῶρ’, ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ’] χρησιμώτερον γὰρ ἐνόμιζε πολεμικὸν ἵππον ἢ ἀστράτευτον ἄνδρα λαβεῖν.

*ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

300. *τὴν ὄγ’] ἐν ἄλλῃ τὴν τόθ’.

304. ὅτι κοινότερον κατακέχρηται τῷ ἐπιθέτῳ· ἐπιφέρει γοῦν 15 “βάρδιστοι θείειν” (310).

305. βραχὺ διασταλτέον ἦτοι ἐπὶ τὸ ἀγαθὰ ἢ ἐπὶ τὸ φρονέων, ἢ ἐπ’ ἀμφοτέρα. ἐὰν μὲν οὖν συνάπτωμεν, ἔσται ὁ λόγος, εἰς ἀγαθὰ φρονέων, οἷον εὐνοῶν· ἐὰν δὲ χωρίζωμεν, μυθεῖτ’ εἰς ἀγαθὰ, ἔλεγεν ἐπ’ ἀγαθῶ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις “ὅτ’ ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν” (Π. 9, 102), ὃ καὶ βέλτιον. καὶ ἡ ἐξῆς διαστολὴ λόγον τινα ἔχει, φρονῶν αὐτὸς φρονοῦντι καὶ αὐτῶ.

306, 307. τὸ μὲν φιλεῖν ἐπ’ ἀμφοτέρων δεκτέον, τὸ δὲ τῆς ἵππικῆς ἐπὶ μόνου Ποσειδῶνος. συλληπτικῶς δὲ εἴρηται, ὡς ἐπὶ τοῦ “Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄφρινα τοῦτον ἀνέντες” (Π. 25 5, 760).

307. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐδίδαξαν, Ἀρίσταρχος δὲ ἐνικῶς ἐδίδαξεν, ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· ἵππειος γάρ.

310. *οὕτως θείειν.

311. πρὸς τὸ ἀφάρτεροι, ὅτι ἄπαξ ἐνταῦθα· καὶ ἐσχημάτισται 30 παρὰ τὸ ἄφαρ, ὃ ἐστὶ ταχέως.

316. τάχα βραχὺ διαστέλλοντες ἐπὶ τὸ κυβερνήτης σαφέστερον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

317. ἐρεχθομένην] ἐρεθομένην, ὃ ἐστὶν ἐρεθιζομένην, ὡς τὸ “θυμὸν

ἐρέχθων" (Od. 5, 83) ἀντὶ τοῦ ἐρεθίσας. ἢ ἐεργομένην ἀντὶ τοῦ συνεχομένην.

319. δασυντέον τὸ ὄς· ἔστι γὰρ ἄρθρον. οὕτω καὶ ὁ Ἄσκαλωνίτης. Ἀντίγονος μέντοι ἄλλος ἀνεγίνωσκεν, οὐ παραδεχόμενος τὸ ἄρθρον. 5

322. ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῆ] ἢ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ μετὰ τὸ εἰδῆ ἢ μετὰ τὸ ἵππους τίθεσθαι ὀφείλει.

327. δασυντέον καὶ προπερισπαστέον τὸ αὔον· προείπομεν δὲ καὶ περὶ τούτου.

* ὑπὲρ αἴης] ἐν τισιν ὄργυι' ἐνὶ γαίῃ. 10

330. καλῶς ἢ συνήθεια στίζει μετὰ τὸ ὄδοι· φησὶ γὰρ τὸν καμπτήρα εἶναι ἐν τῷ μέσῳ καὶ στενοτάτῳ τῆς ὁδοῦ (τοῦτο γὰρ συνοχὰς εἶρηκεν), λεῖον δὲ εἶναι τὸ πλησίον τοῦ καμπτήρος χωρίον, ὃ καὶ ἵππόδρομον εἶπε. κὰν τοῖς ἐξῆς (358) "σήμεν δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ," τοῦ ἀμφὶς σημαίνοντος τὸ περίξ. 15

336. * ἦκ'] τὸ πλήρες ἔστιν ἦκα. καλῶς ἢ συνήθεια στίζει ἐπὶ τὸ τοῖν· τῶν γὰρ ἵππων δεῖν φησὶν αὐτὸν ἐπ' ἀριστερὸν κλιθῆναι.

337. * ὅτι εἶξαι ἀντὶ τοῦ χαλάσαι.

338. ἐν τῷ καμπτήρῳ σοι ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν τοῦ τροχοῦ περιφέρειαν δόξαι ψαύειν τῆς 20 χοινικίδος. τοῦτο δὲ πάσχειν δοκεῖ ὁ παρὰ τὸν καμπτήρα τροχός.

340. * ἔπαυρεῖν] ὡς λαβεῖν.

345. * ὅτι ἀντὶ τοῦ ὃς ἂν ἔλοι σε.

346. Ἀρίονα] Ποσειδῶν ἐρασθεὶς Ἐρινύος, καὶ μεταβαλὼν τὴν αὐτοῦ φύσιν εἰς ἵππον, ἐμίγη κατὰ Βοιωτίαν παρὰ τῇ Τιλφούσῃ 25 κρήνῃ. ἢ δὲ ἔγκυος γενομένη ἵππον ἐγέννησεν, ὃς διὰ τὸ κρατιστεύειν Ἀρείων ἐκλήθη. Κοπρεὺς δὲ Ἀλιάρτου βασιλείων πόλεως Βοιωτίας ἔλαβε δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος· οὗτος δὲ αὐτὸν Ἡρακλεῖ ἔχαρίσατο γενομένῳ πρὸς αὐτόν. τούτῳ δὲ διαγωνισάμενος Ἡρακλῆς πρὸς Κύκνον τὸν Ἄρεως υἱὸν καθ' ἵπποδρομίαν ἐνίκησεν ἐν τῷ 30 Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὃ ἔστι πρὸς Τροίῳ. εἶθ' ὕστερον

4. ἄλλος Lehrsius] ἄλλως

23. ἔλοι Cobetus] ἔλη

8. τὸ αὔον addidit Vill.

25. Τιλφούσα] V. Thes. vol. 7

12. στενοτάτῳ] Sic A, non στε- 12. p. 2185.

κωτάτῳ.

15. περίξ Friedl.] πέρας

27. Ἀρείων] ἀρίων

17. τῶν γὰρ ἵππων Bekkerus]

31. * Τροίῳ] τροίῳ. Τραχίνη

τὸν γὰρ ἵππον

Heinrich. ad Hesiodi Sc. v. 120.

αὐτος ὁ Ἡρακλῆς Ἐδράστῳ τὸν πῶλον παρέσχεν· ἵψ' οὗ μόνος ὁ Ἄδραστος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου διεσώθη, τῶν ἄλλων ἀπολομένων. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

358. στᾶν δὲ μεταστοιχί] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπὶ στίχων· οὐ γὰρ ἀπὸ ταυτοῦ τέρματος ὡσπερ ἐπὶ τῶν δρομέων ἡ ἀφesis γίνεται· διὸ καὶ 5 κληροῦνται περὶ τῆς στάσεως. οὐ δεόντως οὖν ἐπὶ τῶν δρομέων μετακείται ὁ στίχος ἐντεῦθεν (757).

361. μεμνέφτο] προπαραξυτονητέον τὸ μεμνέφτο. γράφεται δὲ καὶ σὺν τῷ ἰ τὸ ωῖ. οὕτως δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐκ τοῦ μεμνέοιτο ἡγούμενος αὐτὸ εἶναι. παρὰ μέντοι Ξενοφῶντι ἄνευ τοῦ εἶ ἐστὶν ὁ 10 σχηματισμὸς καὶ προπερισπᾶται, ἐν Κύρου παιδείας πρώτῳ (6, 3) “ἀλλ’ ὅτε τὰ ἄριστα πράττοι, τότε μάλιστα τὸν θεὸν μεμνήτο.” τὸ δὲ ἀνάλογον διὰ τοῦ ἠ, προσκειμένου τοῦ ἰ, παρ’ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ δευτέρῳ (992)· “ἵνα τοῦμόν ἱμάτιον φορῶν μεμνήτό μου.” καὶ πάλιν προπερισπαστέον. ἐν ἑτέροις μέντοι ἐντελῶς περὶ τοῦ σχη- 15 ματισμοῦ διέλαβον καὶ περὶ γραφῆς τῆς κατὰ γενικὴν, λέγω δὲ τῆς δρόμου, ἢ αἰτιατικῆς πληθυντικῆς τῆς δρόμους.

*δρόμους πληθυντικῶς Ἀρίσταρχος.

362. *ἄρα] γρ. οἱ δ’ ἄμα.

364. *ὅτι λείπει ἢ διά, διὰ πεδίου. 20

372. *ὅτι ἐλλείπει ἢ διά, διὰ πεδίου.

374. *ἐφ’ ἀλός] αἰ πλείους ἀφ’ ἀλός· καὶ μήποτε λόγον ἔχει.

377. τὰς δὲ μετ’ ἐξέφερον] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν μετὰ· πέπτωκε γὰρ μέσος ὁ δέ.

383. δεόντως τῶν Εὐμήλου ἴππων προνούμενος εἰσάγεται ὁ Ἀπόλ- 25 λων, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνεθρέφατο αὐτὰς κατὰ τὸν ποιητὴν λέγοντα “τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρεως φορεύσας” (Π. 2, 766). δοκεῖ γὰρ κατὰ τὸν μῦθον Ἀπόλλων θητεῦσαι Ἀδμήτῳ τῷ Εὐμήλου πατρὶ, ὡς μὲν Εὐριπίδης ἐν Ἀλκῆστιδι, διὰ τὸ φονεῦσαι Κύκλωπας, ὡς δὲ Καλλίμαχος, διὰ τὸ ἐρασθῆναι 30 Ἀδμήτου.

385. *χωμόμενιο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συγκεχρημένου.

3. παρὰ τοῖς κυκλικοῖς] Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. I p. 352.

4. στίχων Cobetus] στίχων. Addit Cobetus διὸ παράκειται ὁ ἀστε- ρίσκος.

13. προσκειμένου] προκειμένου

14. μεμνήτο] μέμνηται

22. αἰ πλείους] οὕτως Ἀρίσταρχος· αἰ δὲ πλείους Bekkerus.

27. Πιερίῃ θρέψ’] Πιερίῃ θρέψατ’

387. οἱ δὲ οἱ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐκδέχεται τὸ πλήρες εἶναι ἐοί, καὶ μεταλαμβάνει εἰς τὸ ἴδιον, καὶ μήποτε ὑγιῶς ὡς γὰρ φαμεν οἱ ἐμοὶ ἐβλάφθησαν ἵπποι, οἱ σοὶ ἐβλάφθησαν, οὕτως οἱ οἱ ἐβλάφθησαν, τουτέστιν οἱ αὐτοῦ. τινὲς μέντοι εὐλαβηθέντες, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀρίσταρχος, τῷ τὴν οἷ ὀρθοτονουμένην ἀντωνυμίαν πολλάκις εἰς σύνθετον 5 μεταλαμβάνεσθαι, ἐγκλιτικῶς ἀνέγνωσαν, οὐκέτι ἐκδεχόμενοι πληθυντικὴν κτητικὴν εὐθειᾶν, ἀλλ' ἐνικὴν δοτικὴν μονοσύλλαβον, ὁμοίως τῷ “οἱ δὲ οἱ ἵπποι ὑλὸς ἀειρέσθην” (500), καὶ δηλονότι δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς. καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως.

391. κοτέουσ' ἐβεβήκει] γρ. κοτέουσα βεβήκει. *margo ext.* 10
403. * ὅτι ὑγιῶς κεῖται ἢ ἀντωνυμία χωρὶς τοῦ ἅ.

405, 406. ἀθετοῦνται οἱ δύο πῶς γὰρ τὸ ἐκ τῆς Ἀθηναῶς γενόμενον οἶδεν ὁ Ἀντίλοχος; καὶ τὸ τοῦ Τυδεΐδew ἵπποισι δῆλον ὅτι περὶ τοῦ Διομήδους ἐστὶν ὁ λόγος.

407. τὸ ἐξῆς κίχάνετε καρπαλίμως. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μήσου. 15

408. ὅτι σφῶϊν ὑμῖν ἢ ὑμῶν. ἄνω δὲ “ἐμβητον καὶ σφῶϊ τιταίνετον” (403) ἀντὶ τοῦ ἐμβητε ὑμεῖς.

411. οὐ σφῶϊν κομιδῆ] ἔν τισι βιοτῆ. ἢ διπλῆ δὲ πρὸς τὸ σφῶϊν ὅτι ὑμῖν.

413. ἀποκηθῆσαντε] ὅτι ἔδει ἀποκηθῆσαντων ὑμῶν. ἢ ἀποκηθῆ- 20
σαντε ἐγὼ τε καὶ ὑμεῖς.

414. ἐφομαρτεῖτον] διχῶς ἀλλ' ἐφαμαρτεῖτον.

419. βαρυτονητέον τὸ στεῖνος, ἐπεὶ οὐδὲν οὐδέτερον ὄνομα εἰς ὅς λῆγον ὀξύνεται. οὕτως εἶχε καὶ τὸ μάκρος παρ' Ἀριστοφάνει (Av. 1131) “ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους” βαρυνόμενον καὶ μὴ ὁμοτονοῦν 25 τῷ ὀξυνομένῳ ἀρσενικῷ. ἐπίσταται δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν δοτικὴν “στείνει ἐν αἰνοτάτῳ” (Π. 8, 476).

420. ῥωγμὸς ἔην] ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ζ' διὰ τοῦ γ φησὶ ῥωγμὸς. ῥωγμὸς δὲ ἐστὶ τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος.

422. * τῆ] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τ ἢ ῥ' εἶχεν. 30

ἀματροχιάς] δασέως τὴν ἄρχουσαν. ὀξύνεται δὲ ὁμοίως τῷ φυ-
ταλιάς.

5. τὴν οἱ] τὴν δε Lehrsius, delete ὀρθοτονουμένη

10. γρ.] om.

13. ἵπποισι] περισσόν· καὶ γὰρ ἀνευ τούτου addit Friedl.

19. σφῶϊν Cobetus] σφῶϊ ὑμῖν Friedl.] οὐχ ὑμῖν

22. Conf. schol. ad 12, 412.

25. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους addidit Bekkerus.

424. * παρακλίνας] ἐν ἄλλῳ παρακλινθείς.
431. πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι οὖρα πέλονται καὶ οὐ πέλεται.
433. * αἱ δ'] αἱ τοῦ Μενελάου.
440. φάμεν] παρατατικός ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἔφαμεν. Ἰωνικῶς οὖν ἀναγνωστός, τὴν $\bar{\phi}\alpha$ συλλαβὴν ὀξύνοντας. 5
454. τὸ μὲν ἄλλο τόσον] ὅτι οὕτως εἶθε λέγειν τὸ παρὰ μικρόν, ἀντὶ τοῦ ὅς τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα.
455. σῆμ' ἐτέτυκτο] οὕτως Ἰακῶς τέτυκτο ὁ Ἀρίσταρχος.
459. πρὸς τὸ παροίτεροι, ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τοῦ πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον. 10
461. κεῖσε] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης κεῖθι· καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον.
462. ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ βαλούσας, περισσεύοντος τοῦ ἐπιφερομένου συνδέσμου. ὁ δὲ λόγος· ἄς τὸ πρῶτον ἴδον καμπτούσας, νῦν οὐ δύναμαι ἰδεῖν. 15
463. * οὕτως διὰ τοῦ ἦ νῦν δ' οὐ πῆ Ἀριστοφάνης.
464. * αἱ Ἀριστάρχου παπταίνετον.
467. * σύν θ'] γράφεται κατὰ θ' ἄρματα.
471. ἀθετεῖται, ὅτι τὸ ἐπεξηγεῖσθαι ποιητικόν, οὐχ ἠρωϊκοῦ προσώπου. ἄλλως. ἀθετεῖται ὡς ληρώδης· καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς ποιήσεως 20 γεγυῶς διασαφεῖν ἐθέλει τὸν προγνωσθέντα Διομήδη.
475. * ὅτι διὰ πολλοῦ πεδίου.
* πεδίοιο δίνονται] ὡς λάβωνται. εἶπομεν δὲ δὴ ὡς ἔστι καὶ δῖω βαρυνόμενον, ὃ σημαίνει ἂν τὸ διώκω. ἔνθεν τὸ “ τρὶς περὶ ἄστου μέγα Πριάμοιο δῖον” (Π. 22, 251) καὶ τὸ “ κνώδαλον ὅττι δῖοιτο” 25 (Od. 17, 317). καὶ περισπώμενον, ἔνθεν τὸ δίημι ἐγένετο, παρ' ὃ τὸ “ ἵπποι ἀερασίποδες πολέος πεδίοιο διένται” καὶ τὸ “ αὐτῶς ἐνδῖεσαν” (Π. 18, 584).
478. λαβρεύεαι] πρόγλωστος αἰὲ καὶ θρασὺς Ἀἴας, καὶ νῦν τὸ ἴδιον νόσημα φυσικῶς ἐτέρῳ ἐπιδίδωσι· διὸ καὶ ἐπὶ τῆς γλώτσης 30 κολάζεται νῦν τε καὶ ἐν τῷ ναυαγίῳ.

2. πέλεται] πέληται
6. μικρόν] τετελειωμένον addit Friedl.

16. In textu est οὕπω, ηἰ super ω scripto.

17. παπταίνετον] παπταίνε

21. τὸν Bekkerus] τὰ

Διομήδη] διομῆ

25. Πριάμοιο] Immo Πριάμου

31. * ναυαγίῳ] ναυμαχίῳ

479. τὸ πάρα ἀντὶ τοῦ πάρεισι· διὸ τὴν πρώτην ὄξυτονητέον, ὁμοίως τῷ “πάρα δ’ ἀνὴρ ὃς καταθήσει” (Od. 16, 45).

ἀθετεῖται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖος· πρόκειται γὰρ τὸ “ἀλλ’ αἰεὶ μύθοισι λαβρεύεαι.” καὶ τὸ “πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι” οὐ δεόντως ἐπιλέγεται· οὐ γὰρ ἀμεινόνων ἔργον τὸ λαβρεύεσθαι. 5

480. *παροίτεραι] ὅτι ἐπὶ τόπου ἀντὶ τοῦ πρῶται.

481. εὐλληρα] ὅτι ἀπαξ τὰς ἡμίας οὕτως κέκληκεν ἐνταῦθα.

483. *νεῖκει ἄριστε] Ἀρίσταρχος νεῖκος ἄριστε, ὡς “εἶδος ἄριστε” (Il. 3, 39).

485. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγε τὸ δεῦρο. 10

δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδόμεθον] ἐνθάδε τὸ νῦν συσταλτέον διὰ τὸ μέτρον. τὸ δὲ περιδόμεθόν ἐστιν ἐν, ἐπεὶ δηλοῖ τὸ συνθήκας ποιησώμεθα.

486. ἴστορα] ὅτι ἀντὶ τοῦ μάρτυρα, οἶον συνθηκοφύλακα.

487. ἵνα γνοῖς ἀποτίνων] ὁ νοῦς, ἵνα τὸ ἐπιτίμιον διδοῦς γνῶς 15 ὀπότεραί εἰσιν ἵπποι πρότεροι.

491. *καὶ φάτο μῦθον] ἐν ἄλλῳ καὶ κατέρυκε.

500. μάστι] ἀπὸ τῆς μάπτιος, Ἰωνικῶς, ὡς Θέτι.

501. *κατεχρήσατο.

504. *ὅτι τὰ ἄρματα ἐπέτρεχον καὶ οὐκ ἐπέτρεχεν. οὕτως 20 δὲ διὰ τοῦ ὀ.

506. *πετέσθην] ἐν ἄλλῳ πέτεσθον.

509. δίφροιο—παμφανώντος] ὅτι τοῦτο διακρίνει τὴν ἐν ἄλλοις ἀμφιβολίαν. πρὸς τὸ ἐνώπια παμφανώντα (Il. 8, 435)· δείκνυται γὰρ τὰ ἄρματα παμφανώντα. 25

512, 513. *πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ ἄγειν καὶ φέρειν.

514. Ἀντίλοχος Νηληΐος] ὅτι ἀπὸ τοῦ προπάτορος ὁ Ἀντίλοχος Νηληΐος· ἔστι γὰρ θεοῦ υἱὸς ὁ Νηλεὺς Ποσειδῶνος. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἵππους πρὸς τὸ σαφέστερον.

518. *πεδίοιο] ὅτι διὰ πεδίου. 30

521. *πεδίοιο] ὅτι διὰ πεδίου.

523. σημειοῦνταί τινες ὅτι ἂ ἄνω εἶπε δίσκου οὔρα, νῦν συνθέτως δίσκουρα.

19. κατεχρήσατο] τῷ στίχῳ intel- 364, 372.
ligit Cobetus.

30, 31. Plenius alibi saepe εἰ 32. νῦν Friedl.] νῦν δὲ, recte, si
ἀλλεῖπει ἢ διὰ, διὰ πεδίου, velut ad v. ἄ deleatur.

Πτολεμαῖος καὶ οἱ πλείους δίσκουρα ὡς λίπουρα. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ φησὶν ὅπερ ἄνω κατὰ διάλυσιν εἶπεν “ὄσσα δὲ δίσκου οὔρα,” τοῦτο νῦν κατὰ σύνθεσιν ἐξήνεγκεν. καὶ γὰρ δὲ συγκατατίθεμαι.

527. ὅτι Ζηνοδοτος γράφει ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν, οὐκ εὔ· νῦν γὰρ οὐχ ἀρμόζει, ἐπὶ Διομήδους δὲ τοῦ σύνεγγυς τρέχοντος. 5 διὰ δὲ τούτου βούλεται λέγειν οὐδ’ ὅλως ἀμφήριστον.

531. ὅτι τὸ ἥκιστος τῶν ἄπαξ εἰρημένων ἐστί. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἥκα, ὅ ἐστιν ἡσυχῆ. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστος· διὸ καὶ ψιλοῦται καὶ οὐχ ὡς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δασύνεται. ἐστί δὲ ἐναντίον τὸ ἥκιστα τῶν μάλιστα. 10

533. οὕτως πρόσσοθεν ἐλαύνων. κατεαγότος δὲ τοῦ δίφρου, ἀφικνεῖται ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐλαύνων τοὺς ἵππους, ὥσπερ οἱ τῶν ἀγωγέων περιεχόμενοι, καὶ τῇ μάλιστα περιελαύνων κατὰ τὸν αὐχένα καὶ τὰς πλευράς· οὕτως γὰρ ἀκουστέον, καὶ οὐ κυρίως. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνοδοτος γράφει ἐλαύνων ὠκέας ἵππους, ὡς ἡνιοχοῦντος αὐτοῦ· 15 συντετριμμένοι δὲ τοῦ ἄρματος ἔμπροσθεν γεόμενος ἐλαύνει, τὰς πλευράς τῶν ἵππων τύπτων. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ καλὰ πρὸς τὸ σαφέστερον. τὸ δὲ πρόσσοθεν ὡς ἔμπροσθεν, καὶ συνεστάλη τὸ ὦ εἰς τὸ ὦ.

538. δευτέρ’ ἀτάρ] ὅτι ἐν τισιν ὑποτάσσονται τούτῳ “τὰ τρίτα 20 δ’ Ἀντίλοχος, τέτρατα Ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης θεράπων εἰς Ἴδομενεῖος.” χωρὶς δὲ τοῦ μηδὲ τὸν χαρακτήρα ἔχειν Ὀμηρικόν, ἔτι καὶ πρὸς οὐδὲν γίνεται ἡ ἐξαριθμησις τῆς τάξεως.

539. *ὡς ἐκέλευεν] ἐν ἄλλῳ ἢ δὲ κέλευεν.

540. *ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί] ἐν ἄλλῳ ἐπήνησαν γὰρ οἱ 25 ἄλλοι.

543. *κεχολώσομαι] σημειοῦνται τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ μηνίσω.

544. *μέλλεις] ὅτι ἀντὶ τοῦ ζοικας.

548. *οὕτως διὰ τοῦ σ, φίλος, πᾶσαι εἶχον.

551, 552. ὅτι τὸ ἔπειτα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα· ἀντιδιέσταλται 30 γοῦν τὸ αὐτίκα. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “Φοῖνιξ μὲν πρότιστα, αὐτὰρ ἔπειτ’ Αἴας τε μέγας” (Π. 9, 169).

559. ὑποστικτέον μετὰ τὸ ἐπιδοῦναι, τοῦ ἐπομένου συνδέσμου περιττεύοντος.

561, 562. εἰσὶν οἱ ἀνέστρεψαν τὴν περί. ὁ μέντοι Ἀσκαλωνίτης 35

7. ὅτι addidit Bekkerus.

18. πρόσσοθεν] πρόσσωθεν

καὶ οἱ πλείους κατὰ παραοικὴν ἐξεδέξαντο κείσθαι, διὰ τὸ ἀμφιδεδίγηται· διὸ οὐκ ἀναστρέφουσιν.

566. θυμὸν ἀχεύων] οὐ διὰ σμικρολογίαν ἐφίεται τοῦ μείζονος ἄθλου, ἀλλὰ φύσει πάντες νικᾶν θέλομεν. φιλότιμος μὲν οὖν ἐστὶ περὶ τὴν νίκην· ὅτι δὲ οὐ δύσερις, ἔδειξε παραοικῆμα διαλυσάμενος. 5 μέμφεται δὲ αὐτῷ ἀπατήσαντι καὶ παρὰ τὴν ἥρωϊκὴν ἀπλότητα πανουργήσαντι. καὶ Ἀχιλλεὺς “ἐκ γὰρ δὴ μ’ ἀπάτησε” (Π. 9, 375).

568. *χειρὶ] γρ. χερσί.

*πρὸς τοὺς δημηγοροῦντας, ὅτι σκῆπτρα ἔλαβον.

10

574. ὅτι οὐκ εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσον δικάσατε, μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι μήτε ἐμοί. διδ’ ἐπιφέρει μηδ’ ἐπ’ ἀρωγῆ.

581. ἀθετεῖται, ὅτι ἀκαίρως λέγει διοτρεφέες, ὀργιζόμενος αὐτῷ.

15

582—585. διαστολαὶ ἐπὶ τὸ ἄρματος, ἔλαυνες καὶ ἀψάμενος· μέχρι γὰρ τοῦ ἄρμα πεδῆσαι ἤρηται ὁ λόγος.

587. *ἄσχεο] ἐν ἄλλῳ ἴσχεο.

592. δώσω τὴν ἀρόμην] ταῦτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ ἀπαιτήσεως.

20

599. ὅτε φρίσσουν ἄρourke] ἀντὶ τοῦ φρίσσοντας ἔχουσι τοὺς στάχους.

603. *ὅτι παρήορος ὁ παρηρημένος τὰς φρένας, οὐκ ἀραρῶς οὐδὲ κατὰ χώραν ἔχων αὐτάς· καὶ ὅτι χωόμενος νῦν ἀντὶ τοῦ χολούμενος.

25

604. ὅτι νῦν μόνον οὕτως ἐσχημάτισε, νεοίη ἀντὶ τοῦ νεότης. νεοίη ὡς ὁμοίη. οἱ μέντοι μετ’ αὐτὸν ὡς ἐπὶ πλείστον νεόειαν λέγουσι. περὶ δὲ τῆς λέξεως, εἰ ὑγιῶς ἐσχημάτισται, ἐν τῷ προτατικῷ ἐξήτησα. ἄπαξ δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει.

*οἱ περὶ Ἀντίμαχον νόημα γράφουσιν.

30

605. *δεύτερον] γρ. ὕστερον.

4. μὲν addidit Bekkerus.

5. οὐ δύσερις Bekkerus] οὐδεὶς ἔρις

11. δικάσατε] δικάσατε

18. ἴσχεο] Conf. ad 24, 518.

27. οἱ—λέγουσι] λέγει δὲ τὴν νεό-

τητα. οἱ μέντοι μετ’ αὐτὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὴν ἄνοιαν λέγουσι Lehrsus Herod. p. 329, collato Hesychio s. v. νεοίη. Scholion est Herodiani.

30. οἱ Bekkerus] ai

616. πρὸς τὴν ἀμφίθετον, ὅτι ἡ πανταχόθεν ὑπέρεισιν ἔχουσα καὶ ὅτι οἰκονομικῶς ὑπολείπεται ἔπαθλον, ἵνα μὴ ὁ Νέστωρ ἄτιμος γένηται ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνι. βέλτιον δὲ στίζειν ἐπὶ τὸ φιᾶλη, καὶ τοῦ λόγου διαστέλλειν ἀξιοῦντος, ἵνα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν “τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς” ἀντὶ τοῦ ταύτην. 5

621. ὅτι προτάσσει τὴν πυγμὴν, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (8, 246) “οὐ γὰρ πύγμαχοί εἰμεν.” ὁ αὐτὸς ἄρα ποιητής.

622. *ἐνδύσαι] Ἀρίσταρχος ἐσδύσαι.

οὕτως ἐσδύσαι σχεδὸν ἀπασαι· οὐδέποτε γὰρ Ὅμηρος τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς κέχρηται. 10

623. *ἐπείγει] γρ. καὶ ὀπάζει καὶ ἰκάνει καὶ ἔπεισι. a m. rec.

627. οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα] ὅτι ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρηται, τὸ αἰτιατικὸν προτάξας· καὶ ὅτι ἐπεξηγήσατο τὴν ἔμπεδα γυῖα λέξιν. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φίλος, ὅτι, ὡς εἴρηται, ἐπεξηγεῖται τὰ γυῖα, ὅτι 15 πόδες καὶ χεῖρες.

630. ὅτι τῶν ἀναξίων ἀγῶνων μέμνηται, ἱερῶν δὲ οὐ.

634. πῆξ μὲν ἐνίκησα] ὅτι τὴν ἰμοίαν τάξιν καὶ ὁ Νέστωρ τηρεῖ τῶν ἀγωνισμάτων.

635. *πάλη] Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ἦ πάλην. 20

πρὸς τὸ ὅς μοι ἀνέστη· δεῖ γὰρ αὐτὸν ὑποστήσασθαι καθήμενον, τοῦ δὲ κήρυκος παλαιστὰς καλέσαντος ἀνιστάμενον.

638, 639. σεσημειῖται ὁ τόπος πρὸς τὰ περὶ τῶν Μολιονιδῶν ζητούμενα· ζητεῖται γὰρ τί ἐστι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες, καὶ ὁποῖοί τινες ἦσαν τὴν φύσιν ὡς λέγεσθαι ἐπ' αὐτῶν οἱ δ' ἄρ' ἔσαν 25 δίδυμοι, τίς τε τῆς ἄρματηλασίας ὁ τρόπος, καὶ τί τὸ τῆς νίκης αἴτιον. Ἀντόδωρος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος τὴν μὲν φύσιν αὐτῶν, οἷα τίς ποτέ ἐστιν, οὐ προσποιεῖται, τινὰς δὲ φησι λέγειν ὅτι ἄρματα πλείονα καθῆκαν εἰς τὸν ἀγῶνα, οἷς ἐνεπόδιζον τὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες. ἄλλοι δὲ φασὶ πρὸς τὴν ἄφεσιν τῶν 30 ἄρμάτων συνηγωνίσθαι τοῖς Ἀκτορος υἱοῖς τοὺς ἀθλοθετοῦντας, διόπερ ἀφήκαν πολὺ προλαβεῖν τὰ τούτων ἄρματα, καὶ τούτεστι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες. Ἀρίσταρχος δὲ δίδυμους ἀκούει οὐχ οὕτως ὡς

15. ὡς εἴρηται] Non Nicanoris, sed epitomatoris verba: v. Friedl. Nic. p. 110.

17. ἀναξίων] ἐπιταφίων Lehrsius.

27. Ἀντόδωρος] Male pro Ἀντίδωρος vel Αὐτόδωρος: v. Thes. vol. 2 p. 760.

ἡμεῖς ἐν τῇ συνθηεῖα νοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκοροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς, δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοισ. οὕτως γὰρ καὶ τὸ λεγόμενον ἐπ' αὐτῶν σαφηνίζεσθαι ἄριστα· ἀναστάντος γὰρ δὴ τοῦ Νέστορος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτοὺς ἀναστήναι· εἶτα τὸν μὲν Νέστορα λέγειν ὡς οὐδ' 5' δίκαιοι εἶεν ἀγωνίζεσθαι παρηλλαγμένοι τὴν φύσιν ὄντες· ὁ δὲ δῆμος συναγωνίζοιτο αὐτοῖς, καὶ λέγοι ὡς εἶεν εἰς ἀμφοτέροι καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλοιν ἐνός ἐπιβαίνειν ἄρματος ἅτε δὴ συμπεφυκότες, καὶ κρατοῖεν γε οἱ πολλοὶ, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες.

639. *ἀγασσάμενοι] ἐν τισι διὰ τοῦ ᾠ ἀγασσαμένω. 10

640. συναπτέον τοῖς ἡγουμένοις τοῦτον τὸν στίχον, εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ἡ γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ λεγόμενον, ὅτι ἐφθόνησαν διὰ τὸ μέγιστα εἶναι τῶν ἵππων ἄθλα, ἡ τοῦτο, οὐνεκα τὰ μέγιστα ἄθλα παρ' αὐτοῖς ἦν, νενικηκόσι δηλονότι. οὕτως δὲ παρ' αὐτόφι διὰ τοῦ φ ἀντί τοῦ παρ' αὐτοῖς. 15

642. πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι πυκνῶς μὲν ἐν Ἰλιάδι, ἅπαξ δὲ ἐν Ὀδυσσεΐα.

644. ἔργων τοιούτων] ὅτι ὁ στίχος οὗτος καὶ ἐξάμετρος γίνεται καὶ τρίμετρος παρὰ τὴν ἀγωγήν τῆς προφορᾶς.

648. τὸ ἐννέος βέλτιόν ἐστι τοῖς ἐξῆς συνάπτειν, εἰ καὶ οὐχ 20 Ὀμηρικὸν τὸ ὑπερβατόν, ἵνα ἡ τὸ ἐξῆς, οὐδὲ σε λήθω ἐννέος τιμῆς. εἰ δὲ τοῖς ἄνω προσδῶμεν αὐτὸ, ὡς ἡ συνθήθεια ποιεῖ, λείπειν φήσομεν τὸ ὡς, ἵν' ἡ ὡς ἐννέος. ἡ διὰ μέσου ἐστὶ τὸ οὐδὲ σε λήθω.

650. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἀντί.

659. ἄνδρε δύο περὶ τῶνδε] ὅτι ἰσαριθμούς τοῖς ἐπάθλοις ἀγωνιστὰς 25 καλεῖ, καὶ τοῦτο ἐπὶ πάντων τάττει.

660. Ἀπόλλων] Φόρβας ἀνδρείοτατος τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος, ὑπερήφανος δὲ, πυγμὴν ἤσκησεν, καὶ τοὺς μὲν παριόντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνῆρει, ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς ὑπερηφανίας ἠβούλετο καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ ἴσον φρόνημα ἔχειν. διὸ Ἀπόλλων παραγενόμενος καὶ συστάς αὐτῷ ἀπέκτεινεν αὐτόν· ὅθεν ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς πυκτικῆς ἔφορος ἐνομίσθη ὁ θεός. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς. 30

1. Διόσκοροι] Διόσκουροι Bekkerus. rec. ὡς μεν, sed punctis notatum ut delendum.

11. τοῖς ἡγουμένοις addidit Friedl.

26. τάττει] ποιεῖ Lehrsius.

20. Versui 648 adscriptum a m.

30. *τὸ ἴσον] τοιοῦτο

661. καμμοινήν] ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθ' ἐνὸς καμμοινή νίκη, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἢ ἐκ πολλῶν διὸ ἐπὶ δρομέων οὐ τάσσει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πυκτεούτων καὶ μονομαχοῦντων· μία γὰρ καταμονῆς.

662. * φερέσθω] ἐν ἄλλῳ νεέσθω. 5

670. μάχης ἐπιδεύμαι] τὸ ὁμολογεῖν ἐφ' οἷς τις ἠττᾶται πίστιν ἐμποιεῖ περὶ ὧν τις ἐπαγγέλλεται.

672. * τὸ δὲ καί] γράφεται καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται.

679. * οὕτως Θήβασδε, εἰς Θήβας.

ὅτι ἐπὶ τοῦ Μηκιστέως ἀκουστέον ὅς ποτε Θήβας ἦλθεν, οὐκ ἰο ἐπὶ τοῦ Εὐρυάλου, ὡς ὁ Κράτης. καὶ ὅτι οἱ νεώτεροι παρὰ τὸν Ὅμηρον τὸν Οἰδίπου φασὶν ἑαυτὸν τυφλώσαντα ποδηγούμενον εἰς Ἀθήνας ἔλθειν καὶ ἐκεῖ τελευτήσαι· νῦν δὲ ὁμολογοῦν ὅτι ἐν Θήβαις ἐτελεύτησεν. καὶ πρὸς τὸ δέδουπότος· οἱ γλωσσογράφοι γὰρ ἐν ἀνθ' ἐνὸς τεθηκότος ἐξεδέξαντο. ἐκ παρεπομένου δὲ νοητέον ὅτι ἦτοι 15 ἐν πολέμῳ τετελεύτηκε· ψοφοῦσι γὰρ οἱ πίπτοντες· “δούπησεν δὲ πεσών” (Π. 4, 504) ἢ κατεκρήμνισεν ἑαυτόν· καὶ γὰρ οὗτος ὁ θάνατος μετὰ ψόφου.

683. ἢ διπλῆ πρὸς τὸ παλαιὸν ἔθος, ὅτι ἐν ἐνὶ περιζώματι ἠγωνίζοντο. 20

ζῶμα νῦν περίζωμα. πρῶτον δὲ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περίζωματα φέρειν ἐν τοῖς αἰδοίοις καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι. κατὰ δὲ τὴν ἰδ' Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα αἴτιον αὐτῷ ἦττης ἐγένετο, ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν.

686. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἀνασχομένῳ ἢ ἐπὶ τὸ στι- 25 βαρῆσι.

688. χρόμαδος] ἄνοματοποίησε τὸν ψόφον· ἅμα γὰρ καὶ τρίζουσιν οἱ πύκται, ἐπάγοντες τὴν πληγὴν.

691. * οὕτως ἔξω τοῦ ἰ ἐστήκειν. ἔστι δὲ Ἰωνικόν.

693. μέγα δέ ἐ] γρ. μέλαν τέ ἐ. 30

697. * βάλλονθ'] ἐν ἄλλῳ βαλόνθ'.

2. ἐκ πολλῶν] ἐκ καταμονῆς Lehrsius Arist. p. 37.

3. μία] μετὰ Lehrsius l. c. p. 37.

4. καταμονῆς] καταμονῆς.

22. * ἰδ' cum Eust. p. 1446] Ἷ καὶ β. Vide Rutgers. ad Iulii

Africani ἀναγραφὴν Olymp. p. 6.

23. Ὀρσίππου (* Ἐρσίππου) ex Pausania I, 4411 et Eustathio] Ὀρσίππου. Vid. Rutgers. l. c.

24. * ἦττης] νίκης

30. τέ ἐ] δέ ἐ Cobetus.

698. ἄλλοφρόνεοντα ὡς σωφρόνεοντα. τὴν δὲ σφίσιν ὀρθο-
τονητέον· εἰς γὰρ σύνθετον ἢ μετάληψις.

701. Δαναοῖσι] λαοῖσι superscriptum.

703. σφίσι] καὶ ταύτην τὴν ἀντωνυμίαν ὀρθοτονητέον, ὁμοίως τῇ
προκειμένῃ. 5

707. ὄρυσθ' οἱ καὶ τούτου] ὅτι ἰσαριθμούς τοῖς ἐπάθλοις δύο
καλεῖ.

711. συναπτέον πάντα ἕως τοῦ βίας ἀνέμων ἀλεείνων (713).
βραχὺ παντελῶς διασταλτέον ἐπὶ τὸ στιβαρῆσιν καὶ ἀμείβοντες.
εἰ δέ τις ἀναγινώσκῃ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, ἀμαρ- 10
τάνει· ἢ γὰρ ἀνταπόδοσις οὐκ ἐπιφέρεται, ἀλλὰ προαποδεδόται.
ἀμείβοντες δὲ δοκοῖ μεγάλοι, ἀλλήλαις προσπίπτουσαι ὥστε
βαστάζειν τὴν ὄροφῆν, οἷτινες καὶ συστάται καλοῦνται.

718. τρίποδος πέρι ποιητοῦ] ἔφαμεν περὶ τῶν τοιούτων, πότερον
δεῖ ἀναστρέφειν τὰς προθέσεις μεταξὺ κειμένας δύο ὀνομάτων, ἢ οὐ, 15
ὡς ἐπὶ τοῦ “μάχῃ ἐνι κυδιανείρῃ” (Π. 6, 124) καὶ ὡς οἱ πλείους
θέλουσι τοῖς ἐπιθετικοῖς συντάσσειν αὐτάς. διὸ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης
ἐνθάδε οὐκ ἀναστρέφει. δύναται μέντοι ἐνθάδε ἢ περὶ ἰσοδυναμεῖν τῷ
περισσῶς, τούτεστιν ἐξαιρέτως πεποιημένου· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον.

721. ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνίαν ἦγον καὶ ἐχρόνιζον. τοῦτο δὲ μὴ 20
νοήσαντες μετέγραψαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

725. δόλου] ὅτι τὸ δύλιον τοῦ ἥρωος καὶ διὰ τούτων δείκνυται,
καὶ ὅτι οὐδέπω τέχνην ἤδεσαν ἐν τῷ παλαίειν.

σημειοῦνται δέ τινες καὶ τὸν “κοψ' ὄπιθεν κώληπα,” ὅτι τὸ
κῶλον οὕτως εἶπεν. 25

726. ἔκρουσεν αὐτοῦ, φησὶν, ἐπιτυχῶν ὄπιθεν τὴν ἰγνύην, ἣτις καὶ
ἀγκύλη καλεῖται, ὡς τῶν μέσων αἰρόμενος περιπλέκεται.

727. *καδδ' ἔπεσ'] γρ. καδδ' ἔβαλ'.

731. ἐν] Λεπτινῆς δασύνει ὡς ἐπ' ἀριθμοῦ, τὸ ἐν γόνυ ἔκαμψεν,
ὡς ἐπὶ τοῦ “ἐν δέπας ἐμπλήσας” (Od. 9, 209). οἱ δὲ ἄλλοι πάντες 30
πρόθεσιν ἐξεδέξαντο διὰ τὸ αἰεὶ ἕτερον λέγειν τὸν ποιητὴν ἐπὶ δύο, ἐν
δὲ οὐδέποτε· “χωλὸς δ' ἕτερον πόδα” (Π. 2, 217)· “τὸν δ' ἕτερον
σκοπελόν” (Od. 12, 101).

1. σφίσιν] σφιν

9. στιβαρῆσιν καὶ addidit Friedl.

27. ὡς τῶν μέσων αἰρόμενος]

* τῶν μέσων ἐρρωμένων. τὴν μέσην
αἰρόμενος Bekkerus.

750. *καὶ πίονα] ἐν ἄλλῳ καταπίονα.

751. λιοισθήϊ] λιοισθῆϊ ἔθηκε *margo ext. a m. rec.*

753. ὅτι Ζηνοδότος γράφει πειρήσεσθον, τριῶν ὄντων τῶν κεκλημένων πρὸς τὸν δρόμον.

757. ὅτι μετενήκεται ἐνθαδὲ ἀπὸ τῆς ἀρματοδρομίας. ἐκεῖ μὲν 5 οὖν μεταστοιχί λέγει, ἐπὶ στίχον ἴστανται κεκληρωμένοι· ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ κατὰ ζυγὸν ἢ στάσις λέγεται, κατὰ μέτωπον πάντων ἐξ ἴσου ὄντων.

759. *ἔκφερ] παρὰ Ζηνοδότῳ ἔκθορ' Ὀϊλιάδης.

760. ὡς δ' ὅτε τις] ταῦτα ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον ἢ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς 10 τοῖς ἐξῆς. ἢ τε διαφορὰ παρὰ τὴν ἀναπόδοσιν· εἰ μὲν γὰρ δις κείοιτο, τοῖς ἄνω συναφθήσεται ἢ παραβολή, εἰ δὲ ἅπαξ, τοῖς ἐξῆς.

765. *ἐκ κεφαλῆς] γρ. καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς.

αὐτμένα ὡς ποιμένα τῶ τόνῳ· καὶ καθόλου τὰ εἰς μῆν λήγοντα ἀπλᾶ ὀξύνεσθαι θέλει. 15

767. *ἰέμενοι] ἐν ἄλλῳ ἰέμενοι.

772. γυῖα δ' ἔθηκεν ἔλαφρά] ὅτι ἐπὶ Διομήδους ὀρθῶς ἐτέτακτο (II. 5, 122)· ἐνταῦθα δὲ ὀλίγῳ λείπεται τοῦ Αἴαντος· εἰ οὖν τὰ γυῖα ἔλαφρά ἐποίησεν, ἐνίκα ἂν πάντως. πρὸς τί οὖν ἔτι τὸν Αἴαντα κατέβαλεν; 20

*ψεύδεται συνήθως Ὀμηρος· οὐ γὰρ ἔδραμεν ὁ Ὀδυσσεύς.

774. Αἶας μὲν ὄλισθε] ὑπὸ Ὀδυσσεῶς συνεχόμενος καὶ ὑπεκβάς τοῦ δέοντος δρόμου πίπτει. στόμα οὖν κεκηνῶς ἔτρεχε. ὁ δὲ τὸν πρεσβύτερον λαβραγόρην εἰπὼν (474) κατὰ τοῦ στόματος κολάζεται.

783. μήτηρ ὡς] βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ὡς, πρὸς τὸ μὴ 25 ἀπεμφαίνειν συναπτόμενον.

791. ὠμογέροντα] τὸν μὴ καθηψημένον ὑπὸ τοῦ γήρωσ. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῶν ἐψηθέντων μὲν, οὐ μὴν τελείως. καὶ “ἐν ὠμῶ γῆραι θῆκεν” (Od. I 5, 356), ὡς καὶ ἐφθὸν τῶ γῆρα φησίν. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα ὠμογέροντα εἶπεν. 30

οὕτω λέγουσιν ἦτοι τοὺς ἔτι συνεστῶτας καὶ μῆπω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τοῦ γήρωσ, ἢ τοὺς πρὸ ὥρας γεγρακώτας:

9. Ὀϊλιάδης] ὁ Ἰλιάδης Cobetus.

16. Hoc in marg. a m. recenti.

23. πίπτει] *πίπτει πρηνῆς

*ὁ δέ] ὡς δέ

28. *τῶν ἐψηθέντων — τελείως]

om.

31. *μῆπω] μὴ

795. ὅτι μάταιος καὶ πρὸς οὐδέν· οἱ δὲ νεώτεροι τὸν ταλαίπυρον μέλεον.

800. Σαρπηθόντος] ὅτι ἀπ' εὐθείας βαρυτόνου ὡς Χαλκῶδων.

802-806. συναπτέον πάντα μέχρι τοῦ χαλκὸν ἐλόντε, οὐ λείποντος τοῦ μάχεσθαι ἢ τινος τοιούτου. καὶ γὰρ μόνον αὐτὸ τὸ κε- 5
λεύειν εἶθε τιθένα καθ' ἑαυτὸ ὁ ποιητῆς, ὡς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (21, 175)
“Ἀντίνοος δ' ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν,” καὶ ἐν τῇ ἑξῆς
ραψοδίᾳ (Π. 24, 90) “τίπτε με κείνος ἄνωγε θεός;” καὶ μετ' ὀλίγον
ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμε-
νος, καὶ ὑποστικτέον μέλαν αἷμα. εἰ μὲν γὰρ συνάπτοιμεν τὸ ἄν- 10
δρε δύο, ὁππότερος κε φθῆσιν, σιλοικισμὸς γίνεται.

805. ὀρεξάμενος] πατάξας, ἐκ παρεπομένου· συμβαίνει γὰρ τοῖς
πατάσσουσιν ἐκτείνεσθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀρέξαι.

806. ψαύση δ' ἐνδίνων] ἀθετεῖται ὅτι ἐνδίνων θέλει λέγειν τῶν
ἐντοσθίων σπλάγχων· ἕως γὰρ τοῦ ἀμύξαι μόνον τὸν χρῶτα μονο- 15
μαχοῦσι. καὶ “διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα” ἐκ τῆς Δολωνείας (Π.
10, 298) μετὰκειται.

ἐνδίνων ὡς σελίνων. παρῆκται δὲ παρὰ τὸ ἔνδον τὸ ἐνδινόν· καὶ
γὰρ παρὰ τὸ ἐντοσθεν ἐντοσθίδια λέγεται. οὕτως δὲ ἔχει καὶ τὰ
ἔντερα καὶ τὰ ἔγκατα, παρὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. 20

ἄλλως. ἐνδίνων τῶν ἐντὸς τῶν ὄπλων μελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι
αὐτὰ τῶ θώρακι. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ μέχρι
θανάτου μονομαχοῦσιν.

810. ἀθετεῖται, ὅτι ἔδει καὶ πᾶσιν, ἀλλ' οὐχὶ τούτοις μόνον· τί
γὰρ τούτοις πέπρακται πλέον; 25

815. *δερκομένω—πάντας Ἀχαιοῦς] ἐν ἄλλῳ δερκόμενοι, θάμβος
δ' ἔχεν εἰσορόωντας.

821. αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε] ἱστόρηται ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἔτυχεν
Ἡρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατὰ τινα χρεῖαν προσπλεύσας, Τελα-
μῶνι δὲ ἄρτι γενέσθαι τὸν παῖδα Αἴαντα. ἐπιστὰς οὖν Ἡρακλῆς καὶ 30
ἀναλαβὼν τὸν παῖδα περιέβαλε τῇ λεοντῇ, ἐφ' ᾧ ἠῤῥατο αὐτὸν γενέ-
σθαι ἄτρωτον. ὁ δὲ ἠῤῥήθη, καὶ τὸ πᾶν ἄτρωτος ἐγένετο.

3. βαρυτόνου Friedl.] βαρυτόνως addit Lehrsius.

4. ἐλόντε] ἐλόντες

23. *μονομαχοῦσι] μόνον ἔχουσι

5. τὸ addidit Friedl.

30. *τὸν παῖδα—αὐτὸν γενέσθαι]

7. αἰπόλον αἰγῶν Bekkerus] ἀπάγ

om.

15. σπλάγχμων] ὅπερ οὐχ ἀρμόζει

822. καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες] ὅτι ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων φαίνεται καθ' Ὁμηρον μὴ ὦν ἄτρωτος ὁ Αἴας.

824, 825. ἠθέτηνται· συλλύσεως γὰρ γεγεννημένης ἔδει κοινῇ διελέσθαι τὰ ἔπαθλα· καὶ γὰρ προεῖρηται “ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.” προηθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. 5

826. σημειοῦνται τινες ὅτι σόλον τὸν δίσκον εἶπεν. διαφέρει σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κυκλωτερῆς, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής.

843. χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς] ἀθετεῖται, ὅτι δυεῖν προδεδισκευκότων ἔδει εἰπεῖν ἀμφοτέρων. μετενήκεται δὲ ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας (8, 192) 10 καὶ ἐκεῖ εὐλόγως ἔστιν “ὑπέρβαλε σήματα πάντων” πλείονες γὰρ δισκεύουσιν.

844—846. ὑποστικτέον Πολυποίτης, ἀνὴρ, ἀγελαίας· τῇ γὰρ προτέρᾳ προτάσει ἐτέρα ἐπενήκεται.

845. ὅτι ἄπαξ καλαύροπα. σημαίνει δὲ τὸ ρόπαλον, ἀπὸ τοῦ 15 καλοῦ καὶ τοῦ ῥέπειν.

850. ἰόντα] ὅτι τινὲς ἰόντα τὸν μέλανα, ὡς “ἰοειδέα πόντον” (Od. II, 107). βέλτιον δὲ τὸν εἰς ἰοὺς εὐθετοῦντα· οἰκειὸν γὰρ τὸ ἔπαθλον τοξόταις.

851. πελέκεας] ἀξίνας διστόμους. ἔστι δὲ σταθμὸς σιδήρου, 20 ἔχων μναῖς δέκα. τὸ δὲ ἡμιπέλεκκον τὸ ἡμισυ τοῦ πελέκεως, τὸ ἐκ τοῦ ἐνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμὴν, ἃ καὶ διστράλιον καλοῦσιν· οὐστινας ἐφεξῆς ἰστάντες ἐπὶ τινα βαθμὸν ἐγυμνάζοντο οἱ τοξόται, πέμποντες διὰ τῶν τρητῶν αὐτῶν τὸ βέλος, δι' οὗ ἐμβάλλεται αὐτοῖς ὁ στειλειός. 25

ὅτι καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (19, 572. 21, 120) ὁ αὐτὸς τρόπος· πελέκεις γὰρ τίθησι, δι' ὧν παρακελεύει τοξεύειν τοὺς μνηστῆρας· καὶ νῦν τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔπαθλον γίνεται.

854. λεπτή μῆρινθῶ δῆσεν ποδός] γρ. καὶ ὡς γάρ. κατ' ἔνια δὲ δῆσεν πόδα. 30

* ἐν ἄλλῳ ἤς γὰρ ἀνώγει.

855. ὅτι ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν μετέηλθεν οὕτως· ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς τοῦτο λέγει, ὃς μὲν κε βάλῃ.

14. προτάσει—ἐπενήκεται Friedl.] βωμῶν
ἀναποδόσει—μετενήκεται 25. * ὁ στειλειός] ἢ στηλία
23. * ἐπὶ τινα βαθμὸν] ἐπὶ τινων

856. *οἰκόνδε] ἐν ἄλλῳ κλισίῃν δὲ φερέσθω.
857. ὃς δὲ κε μηρίθιοιο] καὶ μὴν τοῦτο ἐμπειρότερον. ἀλλὰ προῦκειτο ἢ τοῦ ζῶου τύχη· τύχης δὲ προσεδεῖτο, πτοουμένης τῆς ὄρνιθος καὶ οὐκ ἐν ταύτῃ μενούσης.
- ὅτι βέλτιον ἦν τοῦτο μὴ προλέγεσθαι ὑπὸ Ἀχιλλέως ὥσπερ προ- 5
-γινώσκοντος τὸ ἀπὸ τύχης συμβησόμενον.
858. ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα] δύο μέρη ἐστὶ λόγου, ὁ καὶ δέ· διὸ βαρυτονητέον· οὐ γὰρ δείκνυσιν ἤδη τὸν οἴσοντα τὰ ἡμιπέλεκκα, ἀλλὰ κατ' ἀναφορὰν ἀποφαίνεται.
863. *ὅτι νῦν ἠπέιλησεν ἀντὶ τοῦ ἠῤῥατο. 10
866. *τῇ δέδετ' ὄρνις] ἐκατέρωσε δύνανται προσδίδοσθαι.
870. ὅτι ἐνὶ τόξῳ ἐχρῶντο οἱ τοξόται· διὸ ταχέως ἀφαιρεῖται ὁ Μηριόνης τοῦ Τεύκρου τὸ τόξον.
- 870, 871. ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ “σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπεθήκατ' οἴστον τόξῳ· ἐν γὰρ πᾶσιν ἔχε πάλαι, ὡς ἴθυνεν.” ἐν δὲ τῇ 15
κατὰ Ἀντίμαχον οὕτως· “σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείλετο τόξον χερσίν.” ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ὑπομνημάτων ἐπειγόμενον βούλεται τὸν Μηριόνην ἐκπάσαι τῆς τοῦ Τεύκρου χειρὸς τὸ τόξον· καὶ γὰρ κοινὸν τῶν ἀγωνιζομένων αὐτὸ εἶναι ὥσπερ τὸν δίσκον. 20
τὸ δὲ “ἀτὰρ οἴστον ἔχεν πάλαι” ἐπὶ τοῦ Τεύκρου ἀκουστέον.
872. *ἠπέιλησεν] ὅτι πάλιν ἀντὶ τοῦ ἠῤῥατο.
879. οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν β' σσ' ἢ δε Μασσαλιωτικῇ
λιάσθη.
880. *ὠκύς] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὠκέως, ὃ ἐστὶν εὐθέως.
882. *ὅτι παρέλκει τὸ πάντας. 25
885. ἀνθεμόντα] ἀναθεματιαῖον. ἢ ποικίλον. ἢ τετορευμένον.
886. ὅτι ἤμονες οἱ ἀκοντίσται, ἀπὸ τοῦ ἰέναι. τινὲς δὲ ἀνέγνωσαν
ρήμονες, οἴομενοι τοὺς ρήτορας· οὐκ ἔστι δὲ λογιστικὸς ὁ ἀγών. τὸ
δὲ ἤμονες δασυντέον· παρὰ γὰρ τὸν ἦσω μέλλοντα ἐσχημάτισται ἢ
λέξις· “ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ” (Π. 17, 515). παρὰ δὲ τοῦτο καὶ τὸ 30
ῥημα ἐγεγονέει πάλιν δασυνόμενον· “καὶ ἤμασιν ἔπλευ ἄριστος” (891).
891. ἤμασιν] ὅτι ὁμοίως ἀκοντίσμασι· καὶ δασυντέον πάλιν.
- Παράκειται τὰ Ἀριστοτικού σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς

22. διὰ τῶν β' σσ'] Id est λιάσεν.

26. Scholion in marg. ext. a m.

23. λιάσθη] λιάσθη. In marg. recenti scriptum.

inter. ἀρίσταρχος λιάσεν.

28. λογιστικὸς Bekkerus] λογικός

Ἄρισταρχείου διορθώσεις, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφθίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνωρος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ω.

1. λῦτο δ' ἀγών] εἰ μὲν μέσος δεύτερος ἀόριστός ἐστιν ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\mu}$ i, ὡσπερ ἤδη ἐπίσταται λέγων “νῦν δὲ λύμην τρίς τόσσα πο- 5
ρών” (Il. 21, 80) καὶ “τῆς δ' ἄρα κλαιούσης λῦτο γούνατα,” ἕκτα-
σις ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον· εἰ δὲ παρατατικόν τινες ἐκδέχονται, δύνα-
ται κρᾶσις τοῦ ἐλέτο γεγενῆσθαι, ὡσπερ ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἰχθύς, μῦες
μῦς, ῥύεσθαι ῥύσθαι· “πάντων ἀνθρώπων ῥύσθαι γενεήν τε τόκον τε.”
ἢ ἀπὸ τοῦ λέλυτο λῦτο ὡς βέβλητο βλήτο. 10

6. “Πατρόκλου ποθέων” ἕως τοῦ “τῶν μιμησκόμενος” (9) ἀθετοῦν-
ται στίχοι δ', ὅτι εὐτελεῖς εἰσὶν, ἀρθέντων δὲ αὐτῶν καὶ ἐμφαντικώ-
τερον δηλοῦται ἢ τοῦ Ἀχιλλέως λύπη· “ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ
ἔνθα, ἄλλοτ' ἐπὶ πλευράς.” [καὶ τοῖς αὐτοῖς καταγίνεται ἀνδρότητα,
μένος· οὐδὲν γὰρ διαφέρει.] καὶ οὐδέποτε ἀνδρότητα εἴρηκε τὴν ἀν- 15
δρείαν, ἀλλ' ἠγορέαν. ἔχει δὲ καὶ τὸ δυσεξάλειπτον, τῶν μιμη-
σκόμενος· καὶ γὰρ ἄνω εἴρηκεν “ἐτάρου μεμνημένος.” προηθετοῦντο
δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ταῦτα δὲ ἤτοι συναπτόεν τοῖς ἄνω, ἢ ἢ
κοινὸν τὸ ποθέων, ἢ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἵνα ὑποστήζωμεν
ἐπὶ τὸ κύματα πείρων. ὁ δὲ λόγος· καὶ ὅσα σὺν αὐτῷ κατειργά- 20
σατο ἔργα πολεμῶν τε καὶ πλέων, τούτων μιμησκόμενος ἐδάκρυεν.

8. πείρων] Πάμφιλος περισπᾶ, λέγων τὴν πρόσθεσιν τοῦ $\bar{\iota}$ μὴ
ἐξαλλάσσειν τὸν τόνον· εἰ δὲ περῶ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ ῥῆμα καὶ πε-
ρώσει (Od. 6, 272) καὶ “περάα μέγα λαῖτμα” (Od. 5, 174), δῆλον
ὅτι καὶ πειρῶν. ὁ μέντοι Ἄρισταρχος βαρύνων ἀναγινώσκει, ὡς κεί- 25
ρων. φησὶ γοῦν οὕτω γενόμενος ἐπὶ τοῦ “παννυχίη μὲν ῥ' ἢ γε καὶ
ἦῶ πείρε κέλευθον” (Od. 2, 434)· τὸ πείρε διδάσκει ἡμᾶς καὶ τὴν
πείρων μετοχὴν βαρύνειν· ὡς γὰρ ἔκειρε κείρων, οὕτως ἔπειρε πείρων·
εἰ γὰρ περιεσπᾶτο, ἦν ἂν ὁ παρατατικὸς ἐπείρα. ἔστιν οὖν διττὸν τὸ
ῥῆμα, καὶ τὸ μὲν σὺν τῷ $\bar{\iota}$ περισπασθήσεται. 30

6. τῆς δ' ἄρα—γούνατα] Com-
pendificet Od. 4, 703 et 20, 92.

14. καὶ τοῖς—διαφέρει seclusit
Friedl.

16. καὶ τὸ] καὶ τι Lehrsius.

δυσεξάλειπτον] δυσεξείληπτον

22. πρόσθεσιν] πρῶ

26. μὲν] μὴν

30. τὸ μὲν σὺν τῷ $\bar{\iota}$ περισπασθήσε-
ται] τὸ μὲν σὺν τῷ $\bar{\iota}$ βαρυνθήσεται, τὸ
δὲ ἄνευ τοῦ $\bar{\iota}$ περισπασθήσεται Cobetus
Mnem. novae vol. 2 p. 199.

12. ψιλῶς τὸ ἀλύων· δῆλον καὶ τῆς συναλοιφῆς.

15. *ὅτι περισσὸς ὁ δέ.

17. αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ] ὅτι παρῆται ἢ ἀνά, καὶ ἔστιν ἀναπαύεσθετο.
ἢ ὅτι ὁ δέ πάλιν περισσὸς· οὐ γάρ ἐστι λέγειν ὄν ἐδέσμευεν, ἀλλὰ
χωρὶς ὁ δέ. εἶτα ἔασκεν ἀντὶ τοῦ εἶα. 5

ὁμοίως ἀναγνωστέον τὸ τόνδε τῶ “τόνδε δ’ ἐγὼν ἐπιόντα” (Il. 5, 238) καὶ “τόνδε δ’ ἐγὼ κομιῶ” (Od. 15, 545). λέγω δὲ ὀξύνοντα τὴν πρώτην, ἢ ἢ ἐπέκτασις ἢ διὰ τοῦ δέ.

18. προπρηνέα] ὅτι οὐδὲν πλέον τοῦ πρηνέα, ὡς ὅταν λέγῃ ἀταρ-
τηρὸν τὸν ἀτηρόν. 10

20, 21. καὶ τεθνεῖοτα περ] ἀθετοῦνται· ἀρκεῖ γὰρ τὸ προειρηθῆσαι
“πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ’ ἐλεαίρων.” τὸ δὲ πῶς μηκέτ’
ἐπεκιδιδάσκει, ὅτι ἀπεμφαῖνόν ἐστιν· ἀνίερν γὰρ καὶ ἀκάθαρτον τὴν
τοῦ Διὸς αἰγίδα νεκροῦ περίβλημα γίνεσθαι. πῶς δὲ καὶ κατείληπτο
τῇ αἰγίδι ἐλκόμενος, [ἢ μὴ ἀποστραφῆ]; ἢ πῶς ἔλαβε τὴν αἰγίδα 15
παρὰ Διός; οὐ γὰρ συγκατατίθεται τῇ ἀπολυτρῶσει τοῦ νεκροῦ, ἀλλ’
ὑστερον· ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ εἶχεν ἐξουσίαν τῆς αἰγίδος. εἰ δὲ ταῦτα
ἐγέγραπτο, οὐκ ἂν ἄλλας αἰτίας εἰσέφερε τοῦ καταδρῦπτεσθαι. λέγει
μέντοι (Il. 23, 186) “ρόδοεντι χρίεν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν
ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.” καὶ περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ὄν τρόπον “πᾶσαν 20
ἀεικείην ἄπεχε χροῖ,” λέγει “τῶ δ’ ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος
Ἀπόλλων,” ἵνα διαμένῃ ἔνικμος καὶ περινίζηται τὴν ἀπὸ τοῦ φόνου
ἀκαθαρσίαν, ὡς φησὶν ὁ Ἑρμῆς τῶ Πριάμῳ “θροῖό κεν αὐτὸς
ἐπελθὼν, οἷον ἐερσήεις κεῖται· περὶ δ’ αἶμα νέπιπται” (418).

οὕτως αἰγίδα χρυσεῖην αἰ Ἀριστάρχου· περὶ ὅλον αὐτὸν ἐκά- 25
λυπτε τὴν χρυσοῦν αἰγίδα. καὶ μὴ ποτε Ὀμηρικώτερον “τοῖόν τοι
ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω χρύσειον” (Il. 14, 343).

20. *κάλυπτε] ἐν ἄλλῳ κάλυψε.

24. Ζεὺς ἐρασθεῖς Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος, λαθὼν Ἥραν ἐμίγη·
ἢ δὲ ἔγκυος γενομένη ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας Ἑρμῆν ἐγέννησεν, 30

1. συναλοιφῆς] συναλειφῆς. Alibi
constanter συναλιφή.

7. ὀξύνοντα Lehrsius] ὀξύνων

14. κατείληπτο] κατείλυτο Lehr-
sius Arist. p. 192.

15. ἵνα μὴ ἀποστραφῆ] Haec delet

Lehrs. l. c. restituto ἀποδρῦφῆ.

16. συγκατατίθεται Bekkerus]

συγκαταποθείται

22. περινίζηται] περινίζεται

23. θροῖο] θείοιο

ὅστις ἐπιθυμίαν ἔσχε τοῦ κλέπτειν, ὅτι καὶ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν ἐμίγη Μαίᾳ. καὶ δὴ ποτε τῆς μητρὸς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς λουομένης λαθὼν ὑφείλετο τὰς ἐσθήτας· γυμναὶ δὲ ἐκεῖναι οὔσαι ἠπόρουν τί πράξωσιν. γέλωτα δὲ διὰ τούτου Ἑρμῆς ποιήσας ἀπέδωκεν αὐταῖς τὰς ἐσθήτας. ἔκλειψε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς. ἡ 5 ἱστορία παρὰ Ἑρατοσθένει.

25. “ἐνθ’ ἄλλοις μὲν” ἕως τοῦ (30) “τὴν δ’ ἤγησ’ ἡ οἱ πόρε μαχλοσύνην” ἀθετοῦνται στίχοι ἕξ. γέλοιον γὰρ τὸ “οὐδέποθ’ Ἥρη οὐδὲ Ποσειδάωνι οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρη” τίνες μὲν γὰρ ἔτι ἐλείποντο τῶν τριῶν σεμνότεροι μετὰ τὸν Δία τῶν μὴ συνευδοκούντων ; 10 τὴν τε περὶ τοῦ κάλλους κρίσιν οὐκ οἶδεν· πολλαχῆ γὰρ ἂν ἐμνήσθη· καὶ τὸ νείκεσσε οὐκ ἔστι κρῖναι, ἀλλ’ ἐπιπλῆξαι ἢ διαφέρεισθαι: “νεικεῖων Ἐλεονό τε Πάριν” (249) ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσων “δύο δ’ ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποιηῆς” (Π. 18, 498), διεφέροντο. καὶ ἡ μαχλοσύνη κοινῶς ἐστὶ γυναικὸς *μανία*· δέδωκε δ’ αὐτῷ οὐ 15 ταύτην, ἀλλὰ τὴν καλλίστην τῶν τότε Ἑλένην. Ἡσιόδειος δ’ ἐστὶν ἡ λέξις· ἐκεῖνος γὰρ πρῶτος ἐχρήσατο ἐπὶ τῶν Προΐτου θυγατέρων.

28. *ἄτης] ἐν ἄλλῳ ἕνεκ’ ἀρχῆς.

30. ἡ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν] παρ’ Ἀριστοφάνει καὶ τισὶ τῶν πολιτικῶν “ἡ οἱ κεχαρισμένα δῶρ’ ὀνόμηνε.” καὶ τάχα 20 μᾶλλον οὕτως ἂν ἔχοι· ἀθετεῖ γὰρ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν μαχλοσύνην τὸν στίχον.

33. *οὐ νύ ποθ’ ὑμῖν] γρ. οὐ νύ ποθ’ ὕμιν.

ἐγκλιτικῶς τὴν ὑμῖν ἀναγνωστέον ἔστι γὰρ ἀπόλυτος.

38. ὅτι οὐ μόνον οἱ ἐπὶ ξένης τελευτῶντες ἐκαίοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ 25 ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

*οὕτως διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἡ παραλήγουσα, κτερίσαιεν.

42. ὁ ἐπεὶ σύνδεσμος περισσεύει· διόπερ οὐκ ἐπιζητητέον τὴν ὑπ’ αὐτοῦ εἰωθυῖαν ἀποτελεῖσθαι ὑποστιγμῆν· ὁ γὰρ λόγος, ὃς τῇ γε δυνάμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ εἷζας ἐπέρχεται θρέμμασιν. ἐπεὶ δὲ 30 σπανίως ἔστιν εὐρεῖν τοῦτον τὸν σύνδεσμον περισσεύοντα, μήποτε διὰ

3. *οὔσαι] om.

8. ἀθετοῦνται] Conf. schol. Eurip. Tr. 975 negligentem locutum, διόπερ καὶ τοὺς ἐν Ἰλιάδι στίχους ἀθετοῦσι τοὺς “ὃς νείκεσσε θεάς.” Nam scribere debebat τοὺς “ἐνθ’

ἄλλοις μὲν πᾶσιν.”

15. ἐστὶ (ἐπὶ Vill.) γυναικ] ἐστὶ γυναικομανία Cobetus.

16. Ἡσιόδειος] ἡσιόδειος

20. In marg. exter. γρ. ἡ οἱ κεχαρισμένα δῶρ’ ὀνόμηνε.

τοῦ ἢ ἐγγράπτο εἶξῃ, ἵνα ὑποστήζωμεν μετ' αὐτό. καὶ ὁ λόγος· ἐπειδὴν τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ κρατηθῆ, ἐπέρχεται θρέμμασιν.

45. ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Ο. 316) μετενήκεται ὑπό τινος νομίσαντος ἐλλείπειν τὸν λόγον. καὶ γὰρ τοῖς ὑποκειμένοις ἐναντίον τι πεποίηκεν· εἰ γὰρ βλάπτει ἢ αἰδῶς, εὐλογον Ἀχιλλεύς 5 ἀναιδέστατος βούλοιο εἶναι. παρὰ μὲν γὰρ Ἡσιόδῳ γνομικῶς· ἐκεῖ γὰρ ὄντι λόγον ἔχει, τῆς αἰδοῦς ποτὲ μὲν ὠφέλειαν περιποιούσης ποτὲ δὲ βλάβην. δεῖ δὲ ἔξωθεν προσυπακοῦσαι τὸ ἐστί, ἢ ἤ, οὐδὲ οἱ αἰδῶς ἐστί· καὶ πλήρης ὁ λόγος.

τινὲς ἐδάσαναν τὸ ἦδε, ἵνα ἢ αἰδῶς διττὴ ὑπάρχῃ, ἢ μὲν βλά- 10 πτουσα, ἢ δὲ ὠφελούσα. οὕτως δὲ καὶ Εὐριπίδης (Hippol. 385) ἐξεδέξατο εἰπὼν διττὰς εἶναι αἰδοῦς. δύναιτο δ' ἂν ἢ αὐτὴ οὖσα πῆ μὲν ὠφέλιμος εἶναι, πῆ δὲ βλαβερά.

46. μέλλει] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

47. ὅτι τοῦτο προσέθηκεν, ἐπεὶ κασιγνήτους τοὺς ἀνεψιούς που 15 λέγει (Π. 15, 545). πάλιν δὲ ὁμογαστριος λέγει, καὶ οὐχ ὡς Ζηνοδοτος ἔγραφεν ἐκεῖ (Π. 21, 95) “μή με κτεῖν, ἐπεὶ οὐκ ἰογάστριος Ἔκτορος.”

53. * Ἀρίσταρχος νεμεσσηθέωμεν, διὰ τοῦ ἄε.

54. * μενεαίων] ὅτι ἀντὶ τοῦ θυμούμενος. 20

55. * χολωσαμένη] ὅτι ἀντὶ τοῦ θυμουμένη.

58. ἢ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τοῦ γυναικὸς μαζόν. Ὀμηρικὸν δὲ τὸ ἔθος· “ὡς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπε” (Π. 16, 124).

τοῦτο ἔνιοι τῶν κριτικῶν κατὰ συνωνυμίαν μεταλαμβάνουσι, λέγοντες ταυτὸν εἶναι γυναῖκα καὶ ἄνθρωπον καὶ θνητόν, ὡς γίνεσθαι 25 τοιοῦτον· “Ἐκτωρ μὲν θνητός, θνητόν τε θῆσατο μαζόν· ἄλλοι δὲ παρειλῆφθαι τὸ γυναῖκα ἀντὶ τοῦ κτητικῶ γυναικειῶν· τοὺς δὲ Ἀττικοὺς καὶ Δωριέας τοῖς κυριωτέροις χρῆσθαι ἀντὶ κτητικῶν, Ἐλληνα στρατὸν ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικόν, καὶ ἄνθρωπον ἦθος ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπινον, καὶ Ἑλλάδα διάλεκτον. 30

68 * ὡς γὰρ ἔμοιγ' ὄσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ κρίσει.

71, 72, 73. ἀθετοῦνται στίχοι γ', ὅτι ψεῦδος περιέχουσιν οὐ γὰρ

1. εἶξῃ Bekkerus] εἶξῃ'

7. λόγον] λόχον

ὠφέλειαν] ὠφελίαν

14. ὅτι addidit Cobetus.

21. θυμουμένη] θυμούμενος

23. πῦρ] om.

25. ταυτὸν Cobetus] αὐτόν

διὰ παντὸς συνδιατρίβει αὐτῷ ἡ Θέτις. τὸ δὲ ἐάσομεν νῦν ἀντὶ τοῦ παρῶμεν, οἶον μὴδὲ λέγωμεν· ὅπερ ἀγνοήσαντες οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐποίησαν κλέψαι μὲν ἀμήχανον. γράφεται δὲ κατ' ἕνια εὔ γάρ οἱ αἰεὶ. διὰ μέσου δὲ τὸ οὐδέ πη ἔστι. τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν λάθρη Ἀχιλλῆος.

5

72. οὐκ ἀναγκαῖον τὸ ἡ ἄρθρον ἐκδέχεσθαι καὶ δασύνειν· ἔθος γὰρ αὐτῷ ἔσθ' ὅτε παραλείπειν τὰ ἄρθρα· “ἀλλὰ φίλη μήτηρ” (Π. 21, 276) “μήτηρ μὲν τέ μέ φησι” (Od. I, 215). σύνδεσμος οὖν ἐστὶ βεβαιωτικός· διὸ περισπαστέον.

74. *ὅτι τὸ εἶ ἀντὶ τοῦ εἶθε· διὸ οὐδὲ ὑποστικτέον.

10

τινὲς τὸ θεῶν ἐπὶ τοῦ τρέχων ἐξεδέξαντο, μετοχὴν παραλαμβάνοντες, καὶ ἐβάρυναν. ἀπίθανον δέ· διὸ περισπαστέον· γενικὴ γὰρ ἐστὶ πληθυντικὴ ὀνόματος τοῦ θεός.

77. ᾠρτο δὲ Ἰρις] ἔτι πρὸς τὸ προκείμενον, διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ μαρτυρίου.

15

ὅτι ἐξ ὀνόματος μὴ καλέσαντος τοῦ Διὸς ἢ πρὸς τοῦτο τεταγμένη Ἰρις ὑπακούει, ὥστε καὶ ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς λέγῃ κοινότερον “ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν” (Π. I, 62), εὐλόγως οὖν πάλιν ἐρεῖ ὁ Κάλχας (ib. 74) “ᾧ Ἀχιλεῦ κέλειαι με.”

78. *Σάμου] ὅτι τὴν Σαμοθράκην οὕτως εἶπεν.

20

80. βυσσόν] ἐπεκράτησε τὸ ὀξύνεσθαι τῶν τὰ εἰς ὅς λήγοντα ὀνόματα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων, δεδιπλασιασμένον ἔχοντα τὸ σ ὀξύνεσθαι θέλειν, κισσός πεσσός· ἀντιπίπτει μέσσοις.

81. βοδὸς κέρας] ὅτι οὐ λέγει βοδὸς κέρας βοδὸς τρίχας διὰ τὸ 25 τριχίνην εἶναι τὴν ὀρμιάν. λιναῖς γὰρ ἐχρῶντο· “ἐκ πόντοιο θύραζε· λίνῳ ἐνὶ ἦνσι χαλκῷ” (Π. 16, 408). οἱ δὲ νῦν οὐδὲ βοείας χρῶνται, ἀλλ' ἰππέαις. λέγοι ἂν οὖν βοδὸς κέρας κυρίως· κατεσκευάζον γὰρ σύριγγα ἐκ κέρατος βοείου, ἣν παρετίθεσαν τῇ ὀρμιά· ὑπὲρ τὸ ἀγκιστρον, ὅπως μὴ οἱ ἰχθύς ἀποτρώγῃσι τὸν λίνον.

30

*ἐμβεβαυῖα] ἐν ἄλλῳ ἐμμεμαυῖα.

82. κῆρα φέρουσα] ἔναι τῶν κατὰ πόλεις ἐπ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα· ἄτοπον γὰρ ἐπ' ἰχθύων κῆρα λέγειν.

10. ὅτι addidit Cobetus.

18. ὁ Κάλχας addidit Bekkerus.

23. ἀντιπίπτει] ἀντιτοῦπίπτει (sic).

ὠμηστῆσιν] ὡς ὀρχηστῆσιν προεῖρηται δέ.

83. * ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι] γράφεται ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι.

84. Ἀριστοφάνης τὸ εἶατο δασέως, Ἀρίσταρχος δὲ ψιλοῖ. προείπομεν δὲ περὶ τῆς λέξεως.

85. * ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν δὲ τὰχ' ἔμελλεν.

5

86. ἀθετεῖται, ὅτι περισσός ἐστι τὸ γὰρ οἷ ἐστὶν αὐτῷ καὶ τὸ ἔμελλεν ἀντὶ τοῦ ἐκεί συνήθως Ὀμήρωφ' οὐχὶ τῇ Θέτιδι ἔμελλεν ἐν Τροίᾳ φθίσεσθαι.

94. ψιλῶς τὸ ἔσθος καὶ ἐσθῆς, οὐ μόνον διὰ τὴν συναλοιφήν, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγον ὃν ἡμεῖς προείπομεν ἀνασκευάσαντες τοὺς ὑπὸ 10 τῶν πρὸ ἐμοῦ εἰρημένους· τὰ γὰρ φωνήεντα ψιλοῦσθαι θέλει ἐπιφερομένου τοῦ σ, ὅσφϋς ὁσφραίνεσθαι ἀσφὸδελος ἀσφάραγος ἀσχάλλω ὁσχεός ἰσχω ἰσχύς ἀσθενής ἐσθλός ἀσθμά ἐσθω οὕτως ἄρα καὶ ἔσθος καὶ ἐσθῆς.

97. * εἰσαναβᾶσαι] αἰ Ἀριστάρχου ἐξ ἀναβᾶσαι, καὶ αἰ πλείους. 15 πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου οὐρανὸν γὰρ νῦν εἶπῶν, ὑποβάσφησιν “ἤλυθες Οὐλυμπόνδε.” παρ' ὅσον ἐπουράνιά τινα μέρη ἐστὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὑπὲρ τὰ νέφη διήκοντα.

100. πρὸς τὴν καθέδραν Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας, ὅτι ἐκατέρωθεν τοῦ Διός. καὶ ὅταν λέγη “αἰ δ' οἶαι Διὸς ἀμφίς” (Π. 8, 444). τὸ 20 αὐτὸ σημαίνει, Διὸς ἐκατέρωθεν, οὐχ ὡς τινες δεχόνται, χωρὶς, ἀλλὰ μόνον καθ' ἑαυτὰς ἔχουσαι τὰς γνώμας.

104. ὅτι ἄνω εἶπεν εἰς οὐρανὸν αἰχθήτην, νῦν δὲ εἰς Ὀλύμπου παραγεγονέναι· αἰ γὰρ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐπουράνιοι.

108. ὅτι οὕτως λέγει Ἔκτορος νέκνυ, οὐχ Ἔκτορι. καὶ ἀλλα- 25 χοῦ “οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα” (Od. 12, 10).

109. ὅτι ἐντεῦθεν γέγονεν ἡ προδιασκευή· “ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν εἶσομεν.” ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ ὀτρύνουσιν. οὕτως καὶ ἡ Χία.

110. αὐτὰρ ἐγὼ τὸδε] προῖάπτω Ἀρίσταρχος. καὶ ταυτὸν ἐστὶ τῷ προῖάλλω.

30

7. συνήθως addidit Friedl.

Ὀμήρωφ Bekkerus] ὄμηρος

10. διὰ λόγον ὃν Cobetus] ἀλόγον (sic)

12. τοῦ σ] ἔχοντος ἐν τῶν δασέων addit Lehrsuis.

15. αἰ Ἀριστάρχου] ἀρισταρχ sine

αἰ. Conf. supra p. 245, 33.

16. περὶ († A)] πέρατα Bekkerus.

20. αἰ δ' οἶαι] αἰ δοῖαι

25. οὐχ Ἔκτορι Friedl.] οὐχ ἔκ-

τορα

29. In marg. inter. Ἀρίσταρχος

προῖάπτω. In textu est προῖάλλω.

'Αχιλλῆϊ προτιάπτω] 'Απολλοδώρος καὶ 'Αρητιάδης καὶ Νεοτέλης καὶ Διούσιος ὁ Θραῖξ διὰ τοῦ τ̄ τὴν πρόθεσιν γράφουσι, καὶ δασύνουσι τὸ ᾱ, ἵνα ἦ προσάπτω, ἀνατίθημι· οἱ δὲ χωρὶς τοῦ τ̄ ἔγραψαν καὶ ἐψίλωσαν τὸ ᾱ, ἵνα ταυτὸν ὑπάρχη τῷ προιάλλω, ὡς δίδωμι, προσπένδω. οὕτως δὲ καὶ Ζηνοδοτος καὶ 'Αρίσταρχος ἐν τοῖς πρὸς 5 Κωμανόν.

121. ὅτι πάλιν ἐξ 'Ολύμπου λέγει κατιέναι· ἄνω δὲ (97) “ οὐρανὸν αἰχθήτην.”

122. * ἐνθ' ἄρα] γρ. ἐν δ' ἄρα τόν γε.

124. ὅτι ἄπαξ νῦν ἐν 'Ιλιάδι καὶ ἄπαξ ἐν 'Οδυσσεΐα (16, 2) τὸ ἰο ἄριστον “ ἐντύνοντο ἄριστον.” ἔστι δὲ τὸ πρῶτον ἐμβρωμα· τρεῖς γὰρ τροφὰς ἐλάμβανον οἱ ἦρωες.

125. * οὕτως 'Αρίσταρχος ἐνικῶς ἐν κλισίῃ.

129. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ κραδίην. Πυθαγόρας παραινεῖ καρδίαν μὴ ἐσθίειν, ὃ ἐστὶν ἄλυπον καὶ ἀτάραχον διάγειν τὸν βίον. 15

130, 131, 132. ἀθετοῦνται στίχοι γ', ἔτι ἀπρεπὲς μητέρα υἱῷ λέγειν “ ἀγαθὸν ἐστὶ γυναικὶ μίσγεσθαι.” [ἔτι δὲ καὶ ἀπάντων ἀσυμφωρῶτατόν ἐστι, καὶ μάλιστα τοῖς εἰς πόλεμον ἐξιούσι· χρεία γὰρ εὐτονίας καὶ πνεύματος.] καὶ τὸ λέγειν ὅτι ὁ θάνατός σου ἐγγύς ἐστὶν ἄκαιρον. διεσκεύακε δὲ τις αὐτοὺς, οἰηθεὶς ἀποκρέμασθαι οὐδέ 20 τι σίτου. πλήρες δὲ ἐστὶ, σὴν εἶδει κραδίην, οὐδὲ τὸ τυχὸν σίτου μεμνημένος.

134. ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ἐέ. Καλλίστρατος οὔν καὶ 'Αρίσταρχος δασύνουσι τὸ πρῶτον· ε̄ τῆς ἀντωνυμίας· τῷ δὲ τόνω ὡς ἐμέ. 25

139. * ἐν ἄλλῳ τῆ εἴῃ· ὅς δῶρα φέροι.

141. * ἐν νηῶν ἀγύρει] ὅπερ δι' ἄλλων λέγει “ νηῶν ἐν ἀγῶνι” (Π. 14, 428).

143. * ὅτι θηλυκῶς τὴν 'Ιλιον.

144. * ταχεῖα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ταχέως. 30

1. 'Αρητιάδης] 'Αρητιάδης vel 'Αρητιάδης Hullemann, in Miscell. Philol. Amstel. 2 p. 75.

6. Κωμανόν] κομανόν

15. ὃ ἐστίν] ὡς ἐστίν

βίον Cobetus] ανον

17. ἔτι—πνεύματος secluisit Lehr-

sius.

23. ἡ διπλῆ habet post ἐέ.

Brevius in marg. inter. ὅτι οὕτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ.

26. φέροι Cobetus] φέρει

27. ὅπερ] ὅτι οὕτως εἶπεν ὅπερ Cobetus.

145. εἶσω] ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τῆς προθέσεως· θέλει γὰρ εἰπεῖν εἰς *Ἴλιον.

148. *οὕτως διὰ τοῦ ν, οἶον.

150. *ἠδέ] γρ. ἢ κε.

151. ὅτι οὕτως εἶρηκεν, νεκρὸν ὃν ἔκτεινεν, ἀντὶ τοῦ ὃν κτείνας 5 νεκρὸν ἐποίησεν, ὡς ἐπὶ τοῦ “ ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ̄ ” (Π. 5, 795).

163. ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ] οὕτω φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλα- νίδι, ἐντετυπωμένοις τοῖς ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι. 10

ὅτι ἐν ἰσφ τῷ ἐντυπάδεια, ὥστε διὰ τοῦ ἱματίου τοῦ σώματος τὸν τύπον φαίνεσθαι.

164. ὅτι τὸ τοῖο οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ θανμαστικῶς τοιούτου. καὶ ὅτι κόπρος τὰ κόπρια.

165. *ἔῃσι] γρ. φίλῃσι. 15

172. ὅτι ἀπὸ τῶν ὄσων προορωμένη, καὶ τὸ τὸδε τοπικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.

174. ὅς σευ ἀνευθεν ἑών] ὅτι ἐνταῦθα ὑγιῶς λέγεται, ἐκεῖ δὲ (Π. 2, 27) κακῶς ὑπὸ τοῦ Ὀνειρίου πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

175. σε κέλευεν] ἐκέλευσεν *margo ext.* 20

180. *ὅτι νεκρὸν ὃν ἔκτανε.

184. *ἔσω κλισίην] ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς κλισίην.

190. *πείρινθα] τὸ πλινθίον τὸ ἐπάνω τῶν ἀμαξῶν τιθέμενον.

192. πολλὰ κεχάνδει] οὕτως Ἀρίσταρχος, κεχάνδη, διὰ τοῦ ἦ, ἀντὶ τοῦ κεχάνδει. ἢ δὲ Μασσαλιωτικῇ πολλὰ κεκεύθει. 25

* Ἀρίσταρχος κεχάνδη.

198. * Ἀρίσταρχος ἀνωγεν ἔξω τοῦ ἰ.

200. * ἀμείβετο] Ἀρίσταρχος ἀνείρετο μύθῳ.

202. τὴν κλε συλλαβὴν ὄξυτονεῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἠγρούμενος τὸ πλῆρες εἶναι ἐκλέου. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἐκλέεο τετρασυλλάβως. καὶ 30 δῆλον ὅτι εἴτε συγκέκοπται ἢ ὄξεια εἴτε ἢ βαρεῖα ἢ μετὰ τὴν ὄξειαν, ὀφείλει πάλιν τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἢ ὄξεια φυλάττεσθαι· οὐδὲ γὰρ χαρακτήρ κωλύει. τὸ μέντοι “ σὺ δ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον ” (Π. 21,

4. ἦ κε] ἦ κε.

11. ἐντυπάδεια Lobeck. Paral. p. 154] ἐντυπαδίω

14. τὰ κόπρια] ἢ τέφρα Lehrsus.

25. κεχάνδει. ἢ] κεχάνδε. (sic) ἢ

26. κεχάνδη] κεδάνδει (sic)

28. ἀνείρετο Cobetus] ἀνήρετο

74) καὶ τὰ τοιαῦτα, πρώτης ὄντα συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἄλλης ἀναλογίας ἔχεται, ὡς ἐν ἐτέροις εἴρηται.

205. ὅτι ὑποτάσσουσι στίχον ὡς ἐλλείποντος τοῦ λόγου “ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.” πλείων δὲ ἐστὶν ἔμφασις μὴ προσκειμένου αὐτοῦ. 5

206. τὸ ἐξῆς ἐστὶν, εἰ γὰρ σ' αἰρήσει, οὐ σ' ἐλεήσει· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

208. αἰδέσεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ προσδέξεται ὡς ἰκέτην “μῆ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δὲ μ' οὐκ ἐλεήσει, οὐδὲ τί μ' αἰδέσεται” (Π. 22, 123). 10

210. γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ] ὅτι ἐνταῦθα καλῶς κεῖται, ἐπὶ δὲ Ἀχιλλέως ἐν τῇ Τ (128) οὐκέτι.

212. *ἔχοιμι] κατέχοιμι εἰς τὸ ἐσθίειν.

213. Ἀπολλόδωρος καὶ Καλλίστρατος τιτά, ὥστε τρία εἶναι, ἐπίρρημα τὸ τότε καὶ σύνδεσμον τὸν ἄν καὶ ὄνομα τὸ τιτά. ὁ δὲ 15 Ἀσκαλωνίτης ἀντίτα παραλαμβάνει, μεταλαμβάνων εἰς τὸ ἀντέκτιτα. οὕτω καὶ οἱ πλείους, ὁμοίως τῷ ἄτιτα (Π. 14, 484). ἔχεται μὲν οὖν ἢ κατὰ σύνθεσιν ἀνάγνωσις ἐμφάσεως, καὶ μᾶλλον τοῦ νοητοῦ μελλήσει δὲ λείπειν τὸ ἄν ἐν τῇ συντάξει, ἐπιζητούντος τοῦ γένοιτο εὐκτικοῦ τὸ τοιοῦτο. παραφυλακτέον δὲ ὅτι καὶ συλλαβῇ 20 λείπει ἢ τι, τοῦ ἐντελοῦς ὄντος ἀντίτιτα.

214. οὕτως ἐπεὶ οὐ ἔ, ἐπεὶ οὐκ αὐτόν. αἰ δὲ κοιναὶ ἐπεὶ οὐ τι.

215. πρὸς τοὺς γράφοντας (Π. 2, 484). “ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι,” ὅτι ἐπὶ βαρβάρων τὸ ἐπίθετον τίθησιν. 25

πρό] οὕτως χωρὶς τοῦ σ. gl. interl.

221. ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκόοι] καὶ ἐνταῦθα ἀξιούσι τινεὶ διαστέλλειν μετὰ τὸ εἰσί, ὡς καὶ ἐν τῇ Α ραψῳδίᾳ (62) τὸ γένος, φησι, προειπὼν ἐπιφέρει τὸ εἶδος· “ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείσμεν.” δοκεῖ δὲ μοι ἐνθάδε μὴ ἐπείγειν, ἐπεὶ ἐνδέχεται τὸ δεύτερον τοῦ 30 πρώτου ἐπίθετον εἶναι, μάντιες θύται· καὶ ἄλλως τῶν ἱερέων ἕτεροι νοοῦνται. θυοσκόοι μὲν οἱ διὰ τῶν ἐπιθυομένων μαντερόμενοι, οἱ ἐμπυρόσκοποι—καλοῦσι δὲ αὐτοὺς λιβανομάντιες—, ἱερεῖς δὲ οἱ διὰ τῶν

9. ἰών—αἰδέσεται] ἰωνοῦ (sic)
ἐτι μ' ἀχιλλεύς

16. ἀντέκτιτα Lehrslius] ἀντέκτιστα

21. ἀντίτιτα] ἀντίτητα

28. φησι] φασί Friedl.

σπλάγγων μαντευόμενοι. τὰ μὲν γὰρ θυμιάματα θύη καλεῖται, τὰ δὲ σπλάγγνα ἱερά. κοινὸν δὲ ἐστὶ τὸ μάντις.

222. ψευδός κεν φαῖμεν] ὅτι ἐνταῦθα ἀρμοζόντως λέγεται ὁ στίχος, ὑπὸ δὲ Νέστορος ἐν τῇ Β (81) οὐκέτι.

223. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸν δέ. τὸ γὰρ ἐξῆς, νῦν δὲ εἶμι. 5

224, 225. ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἤτοι γὰρ μετὰ τὸ αἶσα, ἵνα λείπη τὸ ἐστίν, ἢ μετὰ τὸ χαλκοχιτώνων, ἵνα κοινὸν ἦ τὸ τεθνάμεναι καὶ κατὰ τῶν ἐξῆς:

228. φωριαμῶν] Ἀρίσταρχος ὡς κιβωτῶν. καὶ ἔχομεν τῶν δια τοῦ ἀμὸς παρηγημένων ὀνομάτων κανόνας τοιούσδε, πρῶτον μὲν ὡς τὰ τὸ τριβράχεια, μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνεσθαι θέλει, κάλαμος Πρίαμος. τὸ ποταμὸς ἐγένετο παρὰ τὸ ποτασμός, καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ σ· τὸ δὲ ἰταμός ἐπιθετικόν ἐστι. δεύτερον δὲ ὡς τὰ ἔχοντα τὴν ἀρχουσαν μακρὰν, εἰ μὲν θέσει ἦ, βαρύνεται, ὄρχαμος Τύρταμος Πέργαμος· εἰ δὲ φύσει, κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται πάλιν, ὡς ἔχει τὸ Πύραμος. 15 Τεύταμος, οὐχ οὕτως δὲ ἔχοντα ὀξύνεται, ὡς ἔχει τὸ οὐλαμός χηραμός. τούτω οὖν τῷ λόγῳ, εἴτε παρὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπέιργειν ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ φάρη φυλάσσειν ἢ προκειμένη λέξις παρῆκται, ἔσται κατ' ὀξεῖαν τάσιν, φωραμός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ φωριαμός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐπιθήματα τῶν κιβωτιῶν τὰ πώματα, καταχρηστικῶς δὲ πίθων 20 καὶ τῶν ὁμοίων.

229. πέπλος, φᾶρος, χιτῶν, χλαῖνα διαφέρουσι· πέπλοι γὰρ οὓς περονῶνται μόναι γυναῖκες, οἱ καὶ ἑανοὶ καλοῦνται· χιτῶν δὲ ἀνδρείων ἔνδυμα, φᾶρος ἱμάτιον, χλαῖνα τὸ περίβλημα.

πέπλος ὃν περονῶνται γυναῖκες, ὃς καὶ ἑανὸς καλεῖται. || χιτῶν 25 ἀνδρείων ἔνδυμα. || φᾶρος ἱμάτιον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. || χλαῖνη τὸ περίβλημα τῆς κλίνης.

ὅτι διέσταλκε τὸν πέπλον ἀπὸ τῶν χλαινῶν, καὶ τὰ φάρη ὡς διαπρέποντα τὸν πέπλον οὕτως προσηγόρευσε.

232. *ὅτι παρέλκει τὸ πάντα.

30

235. ἐξεσίην] δημοσίαν ἔκπεψιν. δασύνεται δὲ ἡ δευτέρα συλλαβή, παρὰ τὸν ἦσω μέλλοντα.

2. μάντις] μάντεις

7. λείπη—κοινὸν ἢ Friedl.] λείπηται—κοινη

15. μὲν] om.

22. διαφέρουσι] διαφε cum signo compendii.

* οὓς περονῶνται] ἄσπερ ἐνῶντο

25. πέπλος—κλίνης] Haec in marg. exteriore folii 315 b leguntur in quattuor versus divisa.

28. διαπρέποντα τὸν] *διαφέροντα, εἰ καὶ ἀλλαγοῦ τὸν

Ἄρισταρχος δασύνει τὴν δευτέραν συλλαβὴν παρὰ γὰρ τὸ ἴημι, φησιν, ἐγένετο. ἐπιφέρει γοῦν “πρὸ γὰρ ἦκε πατήρ ἄλλοι τε γέροντες.” παρὰ δὲ τὸν ἦσω μέλλοντα ἡ ἐσία ἐγένετο καὶ ἡ ἐξεσία ὡς καὶ παρὰ τὸ θήσω θεσία· “πῆ δὴ συνθεσίοι τε” (Π. 2, 339). τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ “τῶν ἕνεκ’ ἐξεσίην” (Od. 21, 20). οὕτως 5 δὲ καὶ Νικίας. Νεισπόλεμος δὲ ὁ Παριανός, λέγων παρὰ τὸ ἐξιώναι πεποιῆσθαι τὴν λέξιν, οἶον τὴν ἔκπεμψιν, ἀξιοῖ ψιλοῦν. ἄμεινον δὲ τῷ Ἄριστάρχῳ κείθεσθαι· ἡπίστατο γὰρ ὁ ποιητῆς καὶ τὸν ἦσω μέλλοντα δασυνόμενον “ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ” (Π. 17, 515). παρὰ δὲ τοὺς μέλλοντας ὀριστικούς ἐγένετο τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, οὐ παρ’ ἐκαστώτας 10 ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως· θύσω γοῦν θυσία, ἄξω ἀξία, δώσω δοσία, προδώσω προδοσία. οὕτως οὖν καὶ παρὰ τὸν ἦσω ἐσία καὶ ἐξεσία.

241. ἢ οὔνεσθ’ ὅτι μοι] οἶον μικρὸν καὶ φαῦλον οἶεσθε τὸ συμβεβηκός. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι οὔνεσθε, ἐκφραυλίσετε καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγεῖσθε. 15

ἢ οὔνεσθ’] οὕτως αἰ Ἄριστάρχου, ἢ ὀνόσασθ’. ἐμέμψασθε καὶ ἐξεφραυλίσατε. βούλεται δὲ λέγειν, ἐμοὶ συλλυπησόμενοι καὶ οὐχὶ ἕκαστος ἴδιον κακὸν νομίζει τὴν Ἐκτορος ἀπώλειαν.

246. *βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἰδεῖν πρὸς τὸ σαφέστερον.

247. δασέως δῖεπ’, παρὰ τὸ ἔπω δασυνόμενον· οὕτως καὶ Ἄρι- 20 σταρχος καὶ οἱ πλείους. οἶον διὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπορεύετο καὶ δίστα αὐτούς. καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. τὸ δὲ ἔξω ἐκατέροις δύναται συντάττεσθαι· βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω.

251. Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτίτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην, 25 Δηΐφοβος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἐγήμεν αὐτήν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.

ὅτι ὁμώνυμος ὁ Ἰππόθοος τῷ Πελασγῷ “Ἰππόθοος δ’ ἄγε φῦλα Πελασγῶν” (Π. 2, 840). καὶ ὅτι ἄδηλον πότερόν ἐστι τὸ κύριον ὁ Δῖος ἢ ὁ Ἀγανός. 30

253. κατηφόνες ὡς Μακεδόνες. οὕτως Ἄρισταρχος, καὶ ἄμεινον· θηλυκῆ γὰρ προσηγορία ὀνειδίσαι τοὺς υἱοὺς ἠθέλησεν, οἰονεὶ κατήφειαι. Κράτης μέντοι κατηφέες γράφει.

7. οἶον τὴν ἔκπεμψιν delet Lehrsius, qui plura de hoc scholio dixit Herod. p. 333.

ἢ ὀνόσασθε.

17. ἐξεφραυλίσατε Cobetus] ἐξεφραυλίσασθε

16. In marg. inter. Ἄρισταρχος

257. ὅτι ἐκ τοῦ εἰρῆσθαι ἰππιεσχάρμην τὸν Τρωῖλον οἱ νεώτεροι ἐφ' ἵππου διωκόμενον αὐτὸν ἐποίησαν. καὶ οἱ μὲν παῖδα αὐτὸν ὑποτίθενται, Ὅμηρος δὲ διὰ τοῦ ἐπιθέτου τέλειον ἄνδρα ἐμφαίνει· οὐ γὰρ ἄλλος ἰππόμαχος λέγεται.

264. ἐπιθεῖτε] ὡς τὸ διακριθεῖτε (Π. 3, 302). 5

269. οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῳ οὗτος ὁ στίχος. οὕτως δὲ εἴρηκε κρίκους τινὰς δι' ὧν αἱ ἡνῖαι διείρονται καὶ οἰακίζουσι τοὺς ἵππους.

272. πρώτη] ὅτι πρώτη ἀντὶ τοῦ ἄκρα· “ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ” (Π. 6, 40).

ἔστορι βάλλον] τῷ πεπηγότι πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ καὶ τοῦ το ζυγοῦ, περὶ δὲ τὰ ζυγοδεσμα εἰλεῖται καὶ ὁ κρίκος ἔγκειται.

ἔστορι βάλλον] δασέως, ἀπὸ τῆς ἔσεως· τὸν γὰρ βαλλόμενον πάσσαλον ἐπ' ἄκρου τοῦ ζυγοῦ νοητέον.

275. διασταλτέον μετὰ τὸ φέροντες πρὸς τὸ σαφέστερον.

277. ἐντεσιεργούς] τοὺς ὑποζυγίους καὶ μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, 15 ἀλλὰ τήν τε ἄμαξαν καὶ τὴν πείριυθα ἔλκνοτας, ἅπερ καὶ ἐντεά φησιν.

282. κῆρυξ] ἵτι εἰ μὴ προσέθηκε τὸν στίχον, οἱ θέλοντες συγχεῖσθαι τὰ δυϊκὰ παρ' Ὁμήρῳ, Ἐρατοσθένης καὶ Κράτης, ἔλεγον ἂν ἐπὶ τῶν ἐννέα Πριαμιδῶν τετάχθαι τὴν μὲν ζευγνύσθην. 20

292. * ταχύν] ἐν ἄλλῳ ἐὸν ἄγγελον.

τὸ ἐξῆς αἶτιι δ' οἰωνὸν δεξιόν· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκουσι τὴν οἴ, ἐπεὶ εἰς ἀπλήν ἢ μετὰληψίς ἐστίν, ὁμοίως τῷ “ἀλλά οἱ αὐτῷ Ζεὺς” (Od. 4, 667).

293. ὅτι Ζηνοδότος γράφει καὶ οὔ. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, 25 καὶ ἀδιάφορος ὁ λόγος.

* μάλιστα] γρ. μέγιστον.

295. * Δαναῶν ταχυπώλων] γρ. χαίρων ἐνὶ θυμῷ.

304. ἀθετεῖται, ὅτι παρὰ τὸ σύνηθες αὐτῷ χέρνιβον τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ὕδωρ, ὡς ἡμεῖς· τοῦτο δὲ αὐτὸς εἶωθε καλεῖν 30 λέβητα, τὸ δὲ κατὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ὕδωρ χέρνιβα. ἔνιοι δὲ διπλῆ σημειοῦνται ὡς ἅπαξ ἐνταῦθα εἰρημένον.

305. * ὅτι λείπει ἢ παρά.

5. ὡς τὸ] ὥστε

7. τινὰς—τοὺς ἵππους] Sic ex aliis codicibus redintegrata quae mutila leguntur in A τινὰς δι' ὧν

... διείρονται καὶ οἱ αἰκίς . . .

23. Scholion in fine defectum : v. Lehrs. Herod. p. 334.

33. ὅτι addidit Cobetus.

306. * στὰς μέσφ ἔρκει] ὅτι ἐλλείπει ἢ πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσφ ἔρκει στὰς εὐχέτο.

310. * ταχύ] ἐν ἄλλῳ ἐὸν ἄγγελον.

311. * μάλιστα] γρ. μέγιστον.

315. τελειότατον πετεηνῶν] ὅτι οὐ τὸν τῷ σώματι τέλειον, ἀλλὰ τὸν ἐπιτελεστικώτατον.

316. μόρφνον ὡς ἕπνον· καὶ οὕτως ἔχει ἢ ἀνάγνωσις. εἴτε μορόφονός ἐστιν, εἴτε παρὰ τὴν ὄρφνην ἐσχημάτισται πλεονάσαντος τοῦ μ̄ κατ' ἀρχὴν, ἵνα σημαίνεται ὁ μέλας, εἴτε παρὰ τὸ μάρπτω μάρφνος ἐστὶ καὶ μόρφνος ὁ συλλαμβάνων, ἐξ οὗ σημαίνεται ὁ τα- 10 χύς, κατὰ πάντα τρόπον ὀφείλει βαρύνεσθαι διὰ τε τοὺς σχηματισμούς καὶ τὸν χαρακτῆρα. τὰ γὰρ εἰς ὅς λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα δὲ πρὸ τέλους τὴν ὀρ συλλαβὴν πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμέων τῶν εἰς μὸς ληγόντων, αἶον χόρτος φόρτος ὄρκος, ὄρθος τὸ μονογενές, πόρκος· οὐ γὰρ θηλυκὸν 15 αὐτοῦ τὸ πορνή. οὕτως δὲ θέλει καὶ τὸ πτόρθος· οὕτως μόρφνος. παρεφύλαξα δὲ τὰ εἰς μὸς διὰ τὸ κορμός φορμός. τὸ μέντοι περκνός ὀξύνεται ὁμοίως τῷ πυκνός. οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, μεταλαμβάνων εἰς τὸν μέλανα. καὶ ἐμοὶ δὲ δοκεῖ οὕτως ἔχειν ὑγιῶς, ἐπεὶ οὐδὲ παραλήγεται τῇ ὀρ συλλαβῇ, ὡς καὶ τὰ προκείμενα. ὁ μέντοι 20 Ἀρίσταρχος αἰετοῦ εἶδος, καὶ βαρύνει· ἀλλ' οὖν γε ἐπέισθη ἢ παράδοσις τοῖς ὀξύνουσι.

318. ὅτι δύναται καὶ κατὰ σύνθεσιν εὐκλήϊς, εὐεπίκλειστος, χωρὶς δὲ τὸ ἀραρυῖα· δύναται δὲ καὶ κατὰ συναλοιφήν, εὖ ταῖς κλεισίαν ἀραρυῖα. 25

Ἀρίσταρχος εὐκλήϊς ὡς εὐκνήμις, σύνθετον ποιῶν τὴν λέξιν· οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσὶ δὲ αἱ διείλον, ἐὺ κληῖσ' ἀραρυῖα, οἷς συγκατατίθεται καὶ Τρύφων, οὐκ εὖ· ἄμεινον γὰρ ἐπιθετικῶς ἀκθύνει καὶ μὴ πάθος ἐκδέχεσθαι πληθυντικῆς δοτικῆς, λέγω δὲ τὸ τῆς ἐκθλίψεως. ὁ δὲ φημι, τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ὅτι ἐκθλίβεται μὲν τὸ ἰ τῆς 30 δοτικῆς παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ἐνικῆς ὑπαρχούσης καὶ πληθυντικῆς (“κερκίδ' ἕφαινε” Od. 5, 62· “χέρσ' ἐρέται” Od. 13, 115· “καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν” Π. 1, 71), οὗ γὰρ μὴν τὸ ἀπὸ τῶν εἰς ἰς ἐκτεταμένον θηλυκὸν· εἰ δ' ἢ προκειμένη λέξις κρίσεως δεῖται κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, δῆλον ὅτι συνθέτως ἀναγνωσόμεθα, ὅπως μὴ πληθυν- 35 τικοῦ δῶμεν τὴν χρῆσιν παρὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐκθλίψιν

σημειώδη. εἰ δὴ σύνθετόν ἐστι τὸ εὐκλήμης, καὶ παροξύνειν δεῖ αὐτό· μακρὸν γὰρ τὸ ἰ καὶ ἐν τῇ συνθέσει, ὡς ἐν τῷ κ' τῆς καθόλου φησὶν ὁ αὐτός· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρόνου τὸν τόνον ἐστήσαμεν. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δὲ τῶν ὀνοματικῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν ταῦτά φησιν· “ ἄλλως τε εἰ ἐπιζητοῦσιν ἐκτεταμένον τὸ ἰ, ἔχουσιν ἐν τῷ εὐκνήμης, μελαμ- 5 ψήφης· καὶ εἰ τοῦτο,” φησὶ, “ δῆλον ὅτι παροξύνεται.”

319. καταχρηστικῶς πτερὰ αἰ πτέρυγες. κυρίως δέ εἰσι πτερὰ τὰ πτίλα.

320. * ὑπὲρ ἄστεος] γρ. δι' ἄστεος.

322. * ὁ γεραίος εὐῶ] γρ. ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσεται. 10

329. * πόλεος] γρ. πόλιος.

αἰ ὑποστιγμαὶ κατέβαν, ἀφίκοντο· ἡ δὲ ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ οἰ μὲν ἄρ' ἄψορροι (330).

331. πρὸς τὴν συναλοιφήν, ὅτι ἐν δύο στίχοις· τὸ γὰρ πλήρες ἐστι Ζῆνα ἐς πεδίον φανέντε. 15

331, 332. ἢ ἐς πεδίον προφανέντε] οὕτως τὴν συναλοιφήν διεῖλεν Ἀρίσταρχος, Ζῆ-ἢ, ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου τὸ ἢ θεῖς.

332. * προφανέντε] ἐν τῇ Χία καταβάντε.

337. * ὅτι ἴδη καὶ νοήση παραλλήλως ταυτὸν ἐστίν.

338. ὅτι οὕτως εἶρηκε Πηλεΐωνάδε, εἰς Πηλεΐωνα, ἀντὶ τοῦ 20 πρὸς Πηλεΐωνα.

341, 342. ἀμβρόσια, χρύσεια] ἅτι ἐνταῦθα ὀρθῶς κείνται καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς Καλυψῶ διαπεραιουμένου Ἑρμού (Od. 5, 44), ἐν δὲ τῇ Α ῥαψωδίᾳ τῆς Ὀδυσσεΐας (97) οὐκέτι.

341. οὕτως διὰ τοῦ ὄ, φέρον gl. interl. 25

343. τὴν ῥάβδον συσταλτέον κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, εὐχ ἅτι παρὰ τὸ ῥάπτω ἐγένετο, ἔνθεν καὶ τὸ ῥαπίζω, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ἄ πρὸ ταῦ β συστέλλεσθαι θέλει, ἀβρός· Ἀβδῆρος Ἀβαρβαρέα ἐπιγράβδην, οὕτως οὖν ἐχέτω καὶ ἡ ῥάβδος. διὸ τὰ ἄβαλε καὶ κατὰ τοῦτο ἐσημειοῦτο. 30

344. * ἐθέλει] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε· αἰ δὲ κοινὰ διὰ τοῦ η, ἐθέλη.

346. * αἴψα δ' ἄρα Τροίην] ἐν ἄλλῳ αἴψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

19. ταυτὸν] καὶ οὐ ταυτὸν Lehrsnius.

22. Duo asterisci praefixi.

23. Α ῥαψωδίᾳ] Α om.

28. Ἀβαρβαρέα] ἀβαρβαρέα

347. *αἰσνητῆρι] Ἀρίσταρχος αἰσυμνητῆρι, τουτέστι βασιλικῶ.

οὕτως αἰσυμνητῆρι βασιλεῖ τὴν μορφήν ἑοικώς. καὶ ἀλλαχοῦ “παναπάμφ, οἳοί τε ἀνάκτων παῖδες ἕασιν” (Od. 13, 222).

348. πρῶτον ὑπνητήη] μεθόριον ἡλικίας ἀνδρὸς καὶ παιδός, ἀβρό- 5
τερον μὲν ἢ κατ’ ἀνδρα, γενναιότερον δὲ ἢ κατὰ παῖδα. περὶ τοὺς
τοιούτους ἦν καὶ ὁ Σωκρατικὸς ἔρωσ. καὶ μύσταξ μὲν αἰ ἐπὶ τοῦ ἄνω
χείλους τρίχες, τὸ δὲ κάτω πάππος, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ὑπῆνη, ὡς τὸ
“καὶ μολύνων τὴν ὑπῆνην” (Arist. Eq. 1286). οἱ δὲ κοινῶς εἶπον
τὸ γένειον πρῶτον ὑπνητήη ἀρχομένῳ γενειάζειν. 10

367. ὀνειάτ’] ὅτι οὐ πάντως βρώματα τὰ ὀνειάτα, ὡς οἱ γλωσσο-
γράφοι, ἀλλὰ πάντα τὰ ὄνησίν τινα περιποιῶντα, ὡς νῦν τὰ δῶρα.
καὶ ἔτι ἄγοντα εἶρηκεν, οὐ φέροντα· οὐ γὰρ αὐτὸς ἐβάσταζεν.

370. *οὐδέν] γρ. εἰ δέ κεν. ἢ διπλῆ δὲ ὅτι τὸ δὲν παρέλκεται.

*κακά] γρ. κακόν. 15

373. *οὕτως διὰ τοῦ π, οὕτω πη. ἐν δὲ τισι διὰ τοῦ δ, οὕτω δή.

374. *ἀλλ’ εἴ τις] γρ. ἀλλ’ ἔτι τις.

376. αἴσιον, οἴος δὴ σὺ δέμας] οἱ γὰρ εὐμορφοὶ βασιλικοὶ τε καὶ
θεῶν ἐνομιζόντο παῖδες.

377. μακάρων δ’ ἕξεσι] ἐκγένονας, ἢ ἐκ μακάρων ἐσσί. ἐκ γὰρ 20
τῆς ὕψεως στοχάζεται.

381. ἢ ἐ πη ἐκπέμπεις] βέλτιον ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς τὴν πεῦσιν
γίνεσθαι· ἄρα ἐκπέμπεις;

383. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.

388. ὡς μοι καλά] εἰ μὲν θαυμαστικῶς λέγοι τοῦτο, ἀπ’ ἄλλης 25
ἀρχῆς· εἰ δὲ μῆ, τοῖς ἄνω συναπτεόν.

ἐνισπες] ὡς ἔδραμες· ἔστι γὰρ ὀριστικὸν ἐκ τοῦ ἦνισπες τὴν ἀρ-
χουσαν συστείλαντος. τὸ μέντοι προστακτικὸν πρὸ τέλους ἔχει τὴν
ὀξεῖαν (“σὺ δ’ ἀληθῶς ἐνίσπες” Od. 3, 247), ὁμοίως τῶ ἐπίσχες.
καὶ δῆλον ὅτι ὅπου μὲν τὸ ἰ ἐστὶ τῆς προθέσεως, ὅπου δὲ τοῦ ῥήματος. 30
τὸ μέντοι ἄνευ τοῦ σ προστακτικὸν προπαροξύνεται, λέγω δὲ τὸ “νη-
μερτές μοι ἐνισπε” (Od. 4, 642).

394. *θαυμάζομεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐθεώμεθα.

395. *κεχολωμένος] ὅτι ἀντιφράζει τὸν χόλον τῇ μῆνιδι.

7. ὁ Σωκρατικὸς ἔρωσ] Apud Platonem in initio Protagorae.

14. εἰ δέ κεν] Voluit ἢδέ κεν

399. *ἔξ δέ οἱ] γρ. ἔξ δὲ τῷ.

400. *τῶν μέτα παλλόμενος] οὕτως τῶν μέτα.

τῶν μέτα] ἀναστρέφουσι τὴν πρόθεσιν ἔστι γὰρ μετὰ τῶν.

[418. θηοῖο] θηοῖο διὰ τοῦ ἦ, ἀντὶ τοῦ θαυμασίας. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. 5

439. ὄνοσσάμενος μαχέσαιο] οὐδεὶς ἂν σοι μαχεσθεῖη καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ παραπέμποντος.

450. δοῦρ' ἐλάτης] κλάδους ἐλάτης ὄροφος δὲ ἔστιν εἶδος καλάμης.

463. ὀφθαλμοὺς εἴσειμι] ἀντὶ τοῦ ἦξω εἰς ὄψιν τοῦ Ἀχιλλέως. 10

473. καθεῖατο] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἦ.

482. θάμβος] οὐδένα γὰρ διαλέγεται ἕως οὗ καθαρῶς.]

512. δώματ'] ὅτι καταχρηστικῶς τὰς σκηναὺς οὕτως εἶπεν. Ζηνόδοτος δὲ στεναχῆ διὰ τοῦ ε̄ γράφει. ἐκπίπτει δὲ τὰ διὰ τοῦ ε̄ ῥήματα ἐν τοῖς ὀνόμασιν εἰς τὸ ὄ, λέγω λόγος, μένω μονή· οὕτως στε- 15
νάξαι στοναχῆ.

514. καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων] ἀθετεῖται· πρειρήνται γὰρ ἰκανῶς διὰ τοῦ “αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο,” καὶ ἀκύρως τέθειται τὸ γυίων· οὐ γὰρ οὕτως λέγει πάντα τὰ μέλη, ἀλλὰ μόνον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

518. *οὕτως Ἀρίσταρχος, κάκ' ἄνσχεο. 20

522. ὅτι τὸ ἀπλοῦν ἔστιν ἔξεν· τούτῳ δὲ ἀνάλογον τὸ σύνθετον

2. Post hoc scholion, quo finitur folium 318 b, exciderunt folia duo a manu recentiore, scholiis omissis, suppleta, quae versus continent 405—504.

4. Scholia versuum 418—482 sumsus ex codice Athoo, de quo dictum est ad vol. I p. 215, 27.

20. οὕτως Ἀρίσταρχος, κάκ' ἄνσχεο] Quum id ipsum in textu codicis legatur, probabile est alios κάκ' ἴσχεο legisse, quod Duentzerus de Zenod. p. 60 coniecit. Eadem dubitatio est de 23, 587, ubi in initio versus legitur ἄνσχεο νῦν, sed in margine inter. annotatum est ἐν ἄλλῳ ἴσχεο. Porro 7, 110 in textu legitur ἀνὰ δὲ σχέο, corrupte vero in marg. inter. Ἀρίσταρχος

ἀνὰ δ' ἄνσχεο, ἀνάσχου δέ, quod haud dubie scribendum οὕτως Ἀρίσταρχος ἀνὰ δὲ σχέο, ἀνάσχου δέ, quod Herodianum quoque legisse annotatio eius docet, τὸ σχέο τὴν ὀξεῖαν ἴσχει ἐφ' ἑαυτοῦ νῦν, ὅταν μέντοι ἀπολάβῃ τὴν πρόθεσιν, τὸ τμηκαῖτα ἀναπέμπει τὸν τόνον, ἀνάσχεο, quo convellitur scholiastae Townleiani annotatio, Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανὸς ἀνὰ δ' ἴσχεο, etsi hoc quoque in aliis codicibus legitur et apud Hesychium, ἀνὰ δ' ἴσχεο (sic Musurus pro ἀνίσχεο): ἀνάσχου δέ. Ex his colligi potest Aristarchum probasse ἀνὰ δὲ σχέο reiecisisse ἀνὰ δ' ἴσχεο ut σχέο, non ἴσχεο, est 21, 379 Ἠφαιστε, σχέο τέκνον ἀγακλέε.

κατ' ἄρ' ἔξευ, οὐχὶ ἴξευ. καὶ ὅτι τὸ ἔμπησ ἀντὶ τοῦ ὄμωσ, ἔσθ' ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίωσ· “ἔμπησ μοι δοκέει δαΐδων σέλασ” (Od. 18, 353).

524. *οὐ γὰρ τίς τ' ἄνυσισ ἐν ἄλλφ.

525. ἐπεκλώσαντο] εἰμαρμένον ἐποίησαν, ἐπεμοίρησαν. ἀπὸ μιᾶσ 5
Μοΐρασ εἴρηται τῆσ Κλωθοῦσ· τρεῖσ μὲν γὰρ παραδίδονται Μοΐραι, Κλωθὴ Λάχεσισ Ἄτροποσ.

527. ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσιόδφ (O. 94) τὸ περὶ τοῦ πίθου μύθευμα, καὶ ὅτι δύο τοὺσ πάντασ λέγει πίθουσ. τινὲσ δὲ τῶν νεωτέρων ἓνα μὲν τῶν ἀγαθῶν, δύο δὲ τῶν κακῶν ἐδέξαντο. 10

εἰσ παραμυθίαν τοῦ Πριάμου ὁ ποιητῆσ εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ μόνων ἀγαθῶν δωρητικοὺσ ἐπίσταται Ὁμηροσ τοὺσ θεοὺσ, λέγων (Od. 8, 325) “θεοὶ δωτῆρεσ ἑάων.” ἴδιον γὰρ θεῶν δῶρον τὸ ἀγαθόν. ζητοῦσι δὲ τινεσ ἀπὸ τούτων τῶν ἐπῶν, πῶσ ἐνταῦθα μὲν ὁ ποιητῆσ φησι ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ τοῖσ ἀνθρώποισ, ἐν δὲ τῇ 15
Α τῆσ Ὀδυσσεείασ καὶ αὐτοὺσ φησι ἐπισπᾶσθαι τὰ κακὰ τοὺσ ἀνθρώποισ· “οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσι ἀτασθαλίησι ὑπὲρ μόνον ἄλγῃ ἔχουσιν” (34). ῥητέον οὖν ὅτι ἐνταῦθα Ἀχιλλεύσ ἐστιν ὁ λέγων ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ, ἀγνοῶν τὴν ἀλήθειαν· ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεείᾳ Ζεὺσ, ὡσ σαφῶσ ἐπιστάμενοσ, λέγει τὴν ἀλήθειαν. λύεται οὖν τὸ ζήτημα 20
προσώπφ.

528. ὅτι τὸ ἑάων ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν· καὶ τὸ “υἱὸσ ἔηοσ” (Π. 1, 393) ἀγαθοῦ. διὰ δὲ ἀγνοίαν ὁ Ζηνόδοτοσ γράφει ἐοῖο. καὶ ὅτι τὸ ἕτεροσ ἐπὶ δύο. ἔωσ δὲ τοῦ δίδωσι βούλονται στίζειν, ἵνα μὴ δύο πίθοι ὡσι κακῶν καὶ εἰσ ἀγαθῶν, ὡσπερ καὶ ὁ Πίνδαροσ ἐξεδέξατο 25
φησι γοῦν “ἐν παρ' ἐσλὸν πῆματα σύνδυο δαίονται βροτοῖσ ἀθάνατοι.” ἐχρῆν δὲ τὸ ἐπιμεριζόμενον μὴ οὕτωσ ἐπενεχθῆναι, κακῶν ἕτεροσ δὲ ἑάων, ἀλλ' ὁ μὲν ἕτεροσ κακῶν, ὁ δὲ ἕτεροσ ἀγαθῶν.

532. βούβρωστισ] κυρίωσ μὲν ὁ μέγασ καὶ χαλεπὸσ λιμόσ· νῦν δὲ ἀντὶ τῆσ μεγάλης ἀνίας καὶ λύπησ κείται ἡ λέξισ. ἔνιοι δὲ βού- 30
βρωστιν τὸν οἶκτον ἐξεδέξαντο.

536. ὄλβφ δύναται τῇ φρονήσει, εἴγε καὶ ἀνολβοσ παρὰ Στωϊκοῖσ ὁ ἀπαίδευτοσ. οἱ δὲ τὴν τῶν ἀγρῶν κτήσιν, παρὰ τὰσ ὀλάσ.

15. * ἐκ θεῶν—αὐτοὺσ φησι] om. aberrante.
librario a priore φησὶν ad alterum

32. * παρὰ Στωϊκοῖσ] om.

540. παναῶριον] οἱ μὲν ἐδάσυναν, ἵνα ἐκδέξωνται τὸν κατὰ πάντα ἄωρον, οἱ δὲ ἐψίλωσαν, ἐκδεχόμενοι τὸν εἰς πάντα πεφροντισμένον. ἄμεινον δὲ τὸ πρότερον· τοῦτο γὰρ θέλει σημαίνειν.

544. ὅσον Λέσβος ἄνω] ὅτι τὸ ἄνω ἀντὶ τοῦ ἀνά· καὶ πρὸς τὸ ἐέργει, ἵν' ἢ ἀνείργει καὶ περιορίζει. τὸ δὲ ἐξῆς, ὅσον Λέσβος 5 ἀνείργει καὶ διορίζει. περιώρισε δὲ τὴν Πριάμου ἀρχὴν ἐκ μὲν μεσημβρίας Λέσβω, ἐκ δὲ ἀνατολῶν Φρυγίᾳ, ἐκ δὲ ἄρκτων Ἑλλησπόντῳ.

ἔδος] ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. 10

545. καὶ Φρυγίᾳ καθύπερθε] ὅτι ἑτέρα καθ' Ὅμηρον ἢ Φρυγίᾳ. οἱ δὲ νεώτεροι συγχέουσιν.

546. *Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ν̄, τῶν σέ.

550. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐοῖο, καὶ ὅτι λείπει ἢ περί.

551. οὐδέ μιν ἀνοστήσεις] ὅτι οὐ λέγει, οὐκ ἀναστήσεις αὐτὸν, ἂν 15 μὴ πρότερον κακὸν πάθης, ἀλλὰ πρότερον κακὸν πείσῃ ἢ ἀναστήσεις αὐτόν. τοιοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ τὸ “τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν” (Π. Ι, 29).

πρὶν κακὸν ἄλλο πάθησθα] πρὶν ἢ ἄλλο γένηταί σοι κακὸν, ὅσον πολλὰ μὲν κακὰ πάθεις ἂν, ἀναστήσεις δὲ αὐτὸν οὐδαμῶς· τοῦτο 20 γὰρ ἀδύνατον.

556, 567. πολλὰ τά τοι φέρομεν] ἀθετοῦνται, ὅτι ἀνάρμοστοι τῷ προσώπῳ αἱ εὐχαι καὶ ἐπαυτόφωρος ἢ ὑπόκρισις.

557. δασύνει Δίδυμος τὸ ἔασας ἐν πρώτῳ διορθωτικῶν, ὁμοίως καὶ Ἑρμαπκίας, μεταλαμβάνοντες εἰς τὸ ἥδυνας. ὁ δὲ Σιδώνιος 25 γράφει ἐπεὶ με πρῶτ' ἐλέησας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐδὲν ἀποφαινεται, ἢ μόνον ἀθετεῖ τοὺς στίχους. δύναται δὲ καὶ τὸ ψιλούμενον, ὡς φησι Τρύφων, καὶ συμφωνεῖ, εἰ μὴ πλήρως ἐστὶ κατὰ τὴν φράσιν, ἔχειν ἀφερμῆν, ὡς ἔτι φηγεγομένου καὶ αλοῦντος τοῦ Πριάμου τὸν Ἀχιλλεῖα ἀνθυπαντῆσαι ὑπὸ ὀργῆς κεκινημένον καὶ 30 τὴν διάλεξιν. “ἀλλὰ τάχιστα λύσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα πολλὰ τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόνοιο καὶ ἔλθοις

5. * τὸ δὲ ἐξῆς—διορίζει] om.

9. Μάκαρ ὁ Κρινάκου] V. Clinton. Fast. Hell. vol. I p. 15.

11. ἢ Φρυγίᾳ] τῆς Τροίας addit Lehrsius.

20. ἂν addidit Cobetus.

28. συμφωνεῖ] Herodianus.

29. καὶ] ἔτι καὶ

32. φέρομεν] φέρομαι

σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας. τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον." τὸ δὲ ἐντελὲς τοῦ λόγου τοιοῦτόν τι ἔσται, εἶσας εἰς λόγους σοι ἤκειν.

ἔασας] ἀντὶ τοῦ ἠδυνας, ἠΰφρανας. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες ἔγραψαν ἐπεὶ με πρῶτ' ἐλέησας. κέχρηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα· “ἦσατο 5 δ' αἰνῶς ἠδὺ ποτὸν πίνων” (Od. 9, 353).

558. οὗτος ὁ στίχος οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ παλαιῷ.

565. *ἔξω τοῦ ν̄ ὁ κε σύνδεσμος.

566. *οὐδὲ γὰρ ἄν] ἐν ἄλλῳ οὔτε γὰρ ἄν.

*ὅτι οὕτως ἐσχημάτισε τοὺς φύλακας.

10

οὕτως φυλακοὺς τῷ τόνῳ ὡς ἀγαθοὺς προεφέρετο ὁ Ἀρίσταρχος. ἐνικῶς δὲ ὀχῆα· προεῖρηται γὰρ ὅτι εἷς ἦν, ὃν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί.

φυλακοὺς] Ἀρίσταρχος κατ' ὀξεῖαν τάσιν προεφέρετο ὡς φρουροὺς. ἔστι δὲ καὶ ὁ λόγος συναγωνιζόμενος τῇ ὀξεΐα τάσει οὕτως, ὡς τὰ εἰς 15 κος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, παραληγόμενα τῷ ᾱ, ἐπιθετικὰ ὄντα ὀξύνεται, μαλακὸς παρδακὸς φαρμακὸς ἀνακός, ἔνθεν ἀνακοῖν, Διοσκόροιν.

568. *ἐν ἄλγεσι] γρ. ἐνὶ φρεσί.

569. μὴ σε, γέρον] ἐγκλιτικὴ νῦν ἐστὶν ἡ σε ἀντωνυμία, καὶ 20 ἔστι τὸ ἐξῆς οὐδ' αὐτόν σε. ὁμοίως οὖν ἀναγνωστέον τῷ “μὴ σε, γέρον, κοίλησιν” (Il. I, 26). ἐκεῖ μέντοι ἐν διαστολῇ “μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλφ' Ἰθάκη” (Od. I, 386).

574. *ὅτι συγκέκοφε τὸν Ἀλκιμέδοντα Ἀλκιμον εἰπών.

577. *ὅτι τὸν Ἰδαῖον ἐπιθετικῶς καλήτορα εἶπεν.

25

578. *ἐϋξέστου] γρ. ἐϋσσώτρου.

579. ἦρεον] δασυντέον. ἔφαμεν γὰρ τὸ περισπώμενον αἰρῶ δασύνεσθαι.

584. χόλον οὐκ ἐρύσαιτο ἔν τισι κότον οὐ κατερύκει. ἄμεινον δὲ χόλον.

30

7. Versui 558 praescriptum est signum 3, quod pro διπλῆ habuit Villoisonus. Est signum quod remittit lectorem ad scholion in margine exteriore a manu recentissima adscriptum ἢ ὁ στίχος οὐχ εὐρέθ' ἐν τῷ παλῷ (i. e. παλαιῷ).

Dixit de hoc versu Wachsmuthius in Museo Rhenano vol. 18 p. 185.

11. οὕτως Cobetus] ἔτι

16. κος] κ°. Sic A, non κος καθαρὸν, ut apud Bekkerum.

17. παρδακός] παρδαλικός

18. Διοσκόροιν] διοσκούροιν

588. ὅτι ἔδει χιτῶνα, εἶτα φᾶρος.

594, 595. πατρὶ φίλω, ἐπεὶ οὐ μοι] ἀθετοῦνται, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἔνεκα δῶρων λέγει ἀπολελυκέναι τὸν νεκρόν. ὑπὸ γὰρ τοῦ Διὸς ἡγαγκάσθη, ἐπεὶ οὐκ ἂν τὴν ὑπὲρ Πατρόκλου τιμωρίαν δῶρων ἠλλάξατο.

599. * γρ. ὡς ἐκέλευσας.

5

602. Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλου, γυνὴ δὲ Ἀμφίονος, γαμηθεῖσα δὲ τῷ Ἀμφίονι παιδας ἔσχε δέκα δύο. ἐπαρθεῖσα, δὲ τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ ὠνείδιζε τῇ Λητοῖ ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνωτέρα αὐτῆς ἐστίν. ἀγανακτήσασα δὲ ἡ θεὸς ἐπεμψεν ἰοὺς τοῖς παισὶν αὐτῆς 10 καὶ Ἀπόλλων μὲν τοὺς ἄρρενας ἀναιρεῖ κνηγετοῦντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, Ἄρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐπ' οἴκου οὔσας. θρηυῖσαν οἶν τὴν Νιόβην τὸ τοιοῦτο δυστύχημα Ζεὺς ἐλεήσας εἰς λίθον μετέβαλεν, ὡς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιτύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων πηγᾶς δακρύων προιεμένη. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

15

604. * υἱέες] γρ. καὶ υἱεῖς· διχῶς οὔν.

ἔξ μὲν θυγατέρες] ὅτι οἱ νεώτεροι διαφωνοῦσι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Νιόβης παίδων· οἱ μὲν γὰρ δεκατέσσαρας, οἱ δὲ εἴκοσι τοὺς Νιοβίδας λέγουσιν.

605. τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον 20 ἀπήνηκεν.

611. λίθους] ἀντὶ τοῦ λιθίνους τὰς ψυχὰς καὶ ἀσυμπαθεῖς ἐποίησε πρὸς τὸ μὴ θάψαι.

613. πρὸς τὴν διαφωνίαν τῶν νεωτέρων. φασὶ γὰρ καὶ αὐτὴν ἀπολελιθῶσθαι, Ὅμηρος δὲ οὔ.

25

614–617. νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν] ἀθετοῦνται στίχοι δ', ὅτι οὐκ ἀκόλουθοι τῷ “ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ'.” εἰ γὰρ ἀπελιθῶθη, πῶς σιτία προσηγέκατο; καὶ ἡ παραμυθία γελοία· φάγε, ἐπεὶ καὶ ἡ Νιόβη ἔφαγε καὶ ἀπελιθῶθη. ἔστι δὲ καὶ Ἡσιόδεια τῷ χαρακτήρι, καὶ μᾶλλον γε τὸ “ἀμφ' Ἀχελῷον ἐρῶσαντο.” καὶ τρεῖς κατὰ τὸ 30 συνεχῆς τὸ ἐν. πῶς δὲ καὶ λίθος γενομένη θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει; προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει.

27. ἀκόλουθοι τῷ Bekkerus] ἀκο- ηνέγκατο
λουθεῖ τὸ

29. Ἡσιόδεια] ἡσιόδια

28. προσηγέκατο Bekkerus] προ-

31. πῶς Bekkerus] ὡς

616. αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον] αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελφίου ποταμοῦ τοῦ ἐν Αἰτωλία, ὃς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἄχῃ λύνειν, ἢ ὅτι Ἀχελφός κοινῶς καλεῖται πᾶν ὕδωρ. ἢ διὰ τοῦ ἡ Ἀχελήϊον Ἀχέλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ρέει εἰς τὴν Συμυρναίων γῆν. 5

617. *θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει] τὸ ἐκ πρὸς τὸ θεῶν τὰ ἐκ θεῶν κήδεα πέσσει.

624. ὦπτησάν τε περιφραδέως] σημειοῦνται τινες ὅτι Ἡσίοδος (fr. 234) ἐποίησεν “ὦπτησαν μὲν πρῶτα, περιφραδέως δ' ἐρύσαντο.” οὐδεὶς δὲ περιφραδέως ἐξέλκει κρέα, ἀλλὰ μᾶλλον ὄπτᾱ. 10

628. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] ὅτι κατακέχρηται τῷ στίχῳ. ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἤδη κεκόρεστο· λέγει γὰρ “νέον δ' ἀπέληγεν ἔδωδῆς” (475).

636. *παυσώμεθα] οὕτως Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἀναπαυσώμεθα. ἀπρεπὲς γὰρ τὸ λέγειν τὸν Πρίαμον ταρπώμεθα. 15

ὑπὸ γλυκερῶ ταρπώμεθα] Ἀρίσταρχος παυσώμεθα, ἀναπαυσώμεθα δηλοῦν· οὐ γὰρ εὐκαιρον τὸ ταρπώμεθα. ἢ ἐπεὶ μετὰ ἰβ' ἡμέρας αὐτῆς τέρψιν αὐτῷ μέλλει ἐπαγαγεῖν ἢ νύξ.

648. *οὕτως Ἀρίσταρχος στόρεσαν Ἰακῶς.

657. ποσσῆμαρ] ὑφ' ἐν, περισπωμένης οὔσης πρὸ τέλους, ὡς καὶ 20 ἐν τῷ αὐτῆμαρ καὶ ἐννήμαρ ἐξῆμαρ. προεῖρηται δὲ ἤδη περὶ τῆς λέξεως, ἀλλὰ καὶ ἐξήτητο ἐν ταῖς προτάσεσι. παραιτητέον οὖν τοὺς κατὰ δάλυσιν ἀναγινώσκοντας.

ἐν ἐτέροις ὁ Ἡρωδιανός φησι, πόσα μέρη ἐστὶ τὸ ποσσῆμαρ; ἐν γὰρ οὐ δύναται εἶναι, διότι οὐδέποτε πνευματικὸν μέρος λόγου προ- 25 τάσσεται ἐν συνθέσει, ἐξηρημένου τοῦ ποδαπός· ἐπέγκεται γὰρ τὸ ποῖος τῷ δαπέδῳ. δύο δὲ πάλιν οὐ δύναται εἶναι· εἰρήκει γὰρ ἂν πόσα ἤματα. ἀπορομένου τοίνυν αὐτοῦ κάλλιον ἐστὶ λέγειν ἐν εἶναι μέρος λόγου ὅμοιον τῷ ἐννήμαρ.

663. *Ἀρίσταρχος μάλα γάρ, οὐ μάλα δέ. 30

664. ἐννήμαρ μὲν] φιλοπενθὲς γὰρ τὸ βάρβαρον ἢ ἅμα τῇ προφάσει τῆς κηδείας τὰ πρὸς πολιορκίαν ἐτοιμάζεται.

19. Ἰακῶς (i. e. ἄρα στόρεσαν, non ut alii libri ἀρ' ἐστόρεσαν) Cobetus scripsit pro δυϊκῶς, quod si recte gitur, ad verba proxima διοῶ λέχε' ἐγκονέουσαι referendum erit, ut λέχε' non λέχεα, sed λέχεε significare dicatur.

665. δαινῦτο] προπερισπαστέον, ὡς καὶ Φιλοξένῳ δοκεῖ, ἵνα ᾗ ἐκ τοῦ δαινύατο τοῦ πληθυντικῷ συναλοιφή, ὡς πυθοῖατο. ὡς οὖν τοὺς νέκυας νέκυσ ἔφη καὶ τὸ δαινύατο δαινῦτο, οὕτως ἔχει καὶ τὸ “λελύτο δὲ γυῖα ἐκάστου” (Od. 18, 237). οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ πληθυντικὸν ἐστὶ τὸ δαινῦτο καὶ τὸ λαός ἐνικόν· τῷ γὰρ σημαιομένῳ ἢ 5 σύνταξις ἐγένετο, ὁμοίως τῷ “ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος” (Il. 20, 166). Φιλοξένῳ δὲ ἀρέσκει ἐν τοῖς εἰς μὲ λήγουσι καὶ ἐνικὸν αὐτὸ εὐκτικὸν εἶναι ἀκολούθως κεκλιμένον.

τῇ δεκάτῃ] ὅτι μετὰ τοσαύτας ἡμέρας ἔκαιον καὶ μετὰ τὴν ταφήν 10
περίδειπνον ἐποίουν.

671. ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος] ἐδεξιῶσατο τὸν γέροντα. ἐζήτη-
ται δὲ πῶς Ἀχιλλεὺς χωρὶς τῶν βασιλέων ἐπαγγέλλεται τῷ Πριάμῳ
ταῦτα ἅπερ ὑπισχνεῖται. ῥητέον οὖν ὅτι Ἀχιλλεὺς τὰ τῶν πολεμίων
ἐπετέτραπτο πάντα, καὶ αὐτὸς εἶχε τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν τοῦ
πολέμου ἀνοχῶν τε καὶ συμβολῶν 15

676. τῷ δ' ἄρ Βρισηΐς] τῷ δὲ Βρισηΐς. margo exter.

697. ἄγον] * γρ. φέρων. margo a m. recentissima.

701. * ἔσταότ'] Ἀρίσταρχος ἐστεῶτ'.

* ἀστυβοώτην] ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄστει βοᾶν.

717. * δόμονδε] γρ. πόλινδε. 20

720. ἀοιδοὺς νῦν τοὺς θρηνηφδούς. ἦσαν δὲ οὗτοι Κλεῖτος καὶ
Ἐπιμήδης.

722. * οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον] ἐν ἄλλῳ οἱ μὲν δὴ θρήνεον.

723. * τῆσιν] ἐν ἄλλῳ τοῖσιν.

725. * Ζηνοδότος νέον ὄλεο. 25

726. * παῖς δέ τε] ἐν ἄλλῳ παῖς δ' ἔτι.

735. ὅτι ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταὶ ριπτόμενον
κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα.

752. ὄντιν' ἔλεσκε] ἐν ἄλλῳ ὄντιν' ἔλησι.

753. ἀμιχθαλόεσσαν] ἦτοι ἀπρόσμικτον, ᾗ ῥαδίως οὐ μίγνυται 30
ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καθὸ ἀλίμενός ἐστιν ἢ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας
ἀγρίους καὶ θηριώδεις καὶ ληστρικὸν βίον ἐπανηρημένους. ἔνιοι δὲ
οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὴν ὀμιχλώδη ἀπέδοσαν.

2. πληθυντικῷ Cobetus] ἐνικῷ 10. περίδειπνον Lehrsius] τὸν
9. τοσαύτας ἡμέρας Lehrsius] τοῦ- δείπνον
των τῶν ἡμερῶν

758. ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων] ἀντὶ τοῦ ὄν συνέβη αἰφνιδίῳ
καὶ ὄξει θανάτῳ τελευτῆσαι.

750. * κατέπεφνεν] ἐν ἄλλῳ οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιοχόμενος
καταπέφνη.

764. ὤφελλον ὀλέσθαι] ὤφελλ' ἀπολέσθαι. *margo ext.* 5

765. τὸδε εἰκοστὸν ἔτος] ψευδές· οὐ γὰρ εἰκοστὸν ἔτος δύναται
εἶναι, ἐξ οὗ εἰς τὸ Ἰλιον ἦλθεν Ἑλένη, εἶγε δεκαετῆς μὲν ἢ τοῦ
θανάτου παρασκευὴ ὁμολογεῖται γεγονέναι, εἰκοστῶ δὲ Ὀδυσσεὺς
ἐνιαυτῶ εἰς Ἰθάκην ἐπανελήλυθεν, πολὺν ἐν τῇ πλάνῃ ἐνδιατρίψας
χρόνον. ῥητέον οὖν ὅτι δέκα ἔτη ἐστρατολόγουν, χειμάζοντες ἐν ταῖς 10
ἰδίαις καὶ θέρους εἰς Αὐλίδᾳ ἀφικνούμενοι. καὶ γὰρ ἤκουον τὸν
πλοῦτον καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν Τρώων πολλὴν οὔσαν. καὶ τινες δὲ παρη-
τοῦντο τὸν πόλεμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖ καθήμενοι ἐστρατολόγουν.
νῦν δὲ εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης. ἐπὶ δὲ Ὀδυσ-
σέως τὰ δέκα ἔτη τῆς στρατολογίας οὐκ ἀριθμητέον. λεληθότως δὲ 15
ἐσήμανεν ὡς οἱ φρόνιμοι τῶν Τρώων πρὸς τιμῆς ἔχειν ἠγοῦντο τὴν
Ἑλένην.

768. * ἐνίπτοι] γρ. ἐνίσσοι.

770. * αἰεί] γρ. ἦεν.

785. * φαεσίμβροτος ἠώς] ἐν ἄλλῳ ῥοδοδάκτυλος ἠώς. 20

786. δακρυχέοντες] ἐν ἄλλῳ ἀχνύμενοι κῆρ.

793. ὄστέα λευκά] τινὲς ὄστεα προπαροξυτόνως, ὡς χάλκεα.
ἄμεινον δὲ παροξύνειν.

795. χρυσεῖην ἐς λάρνακα] ὅτι τὴν σορὸν λάρνακα εἶπεν.

6. De hoc scholio v. Clinton. *Fast. Hell. vol. I p. 84.*

7. ἢ τοῦ θανάτου παρασκευὴ] * ὁ
τοῦ πολέμου χρόνος.

19. ἦεν] εἶεν

24. Hic finitur codicis folium
326 b. Ultimo folio 327 a in-

scriptum est "Ἀδριανοῦ Καίσαρος εἰς
τὸν Ἑκτορος τάφον" epigramma
quod legitur in Anthologia Pala-
tina 9, 387, ubi v. 1. ἀκούεις Pal.]
ἀκούεις codex Venetus. 2. χαῖρε
στήθ'.

GLOSSEMATA INTERLINEARIA CODICIS VENETI A.

GLOSSEMATA interlinearia dicimus breves vocabulorum interpretationes plerumque verbum verbo reddentes, textui superscriptas ideoque lemmatis carentes. Huiusmodi glossematum infinita per 5 codices Homericos et antiquiores et recentiores Byzantinos sparsa copia est, quorum alia eaque plurima multorum, alia paucorum codicum communia, alia uni alterique codici propria sunt, plurima etiam in Hesychii aliorumque grammaticorum glossariis reperiuntur. Amplam eorum collectionem per viginti 10 quattuor rhapsodias aequabilem primus edidit Lascaris in scholiorum editione Romana a. 1517, ab Aldo Manutio Venetiis repetita a. 1521, quae nihil impedit quominus ex uno omnia ducta esse codice credantur, quemadmodum similem glossematum in Odysseam sine textu collectionem cum scholiis mixtam ab 15 Aldo editam a. 1528 non ex pluribus codicibus, sed ex uno expressam codice esse planissime docet codex Bodleianus seculi undecimi, cui omni ex parte simillima est editio Aldina: de quo dixi in Praefatione Scholiorum in Odysseam vol. 1 p. xviii. In codice Iliadis Veneto A fragmenta tantum reperiuntur amplioris 20 glossematum collectionis, nullo certo consilio delecta, sed modo frequentiora, ut in primo Iliadis libro secundique parte priore aliisque nonnullis rhapsodiis, modo rariora, saepe vero per longam foliorum seriem tantum non prorsus deficientia. Quae autem in A recepta sunt pleraque etiam in ampliore editionis Romanae col- 25 lectione leguntur, interdum cum levi scripturae diversitate. Porro notandum glossemata multa quae textui superscribenda fuerant vel casu vel propter spatii angustiam in margine interiore scripta esse, quemadmodum vicissim annotationes criticae de Zenodoti Aristarchi aliorumque grammaticorum scripturis, quae 30 in margine interiore poni debebant, interdum supra textum scripta sunt. Unde fit ut saepe incertum sit utrum breves huiusmodi annotationes glossematis interlinearibus sint annumeranda

an scholiis intermarginalibus, quorum alia est origo. Sic 5, 199 verbo ἐμβεβαῶτα superscriptum est glossema ἐμβεβηκότα, addita Didymi notatione οὕτως Ἀρίσταρχος, quae ad diversam spectare videtur scripturam ἐμμεμαῶτα, quae in paucis exstat codicibus. 18, 34 supra ἀποτμήξειε scriptum οὐ ζηνό^δ (οὕτω Ζηνόδοτος). Ib. 5 501 (supra ἐλέσθαι) παρὰ Ζηνοδότῳ (ζηνο^δ codex) ἀρέσθαι. 9, 633 τεθυγιώτος διὰ τοῦ ἡ αἰ Ἀριστάρχου. 9, 38 διηρημένως Ἀρίσταρχος ὀτρυνέει. 9, 282 Ἀρίσταρχος τὸ φονεῦσαι τὸν Ἔκτορα. Eadem aliarum huiusmodi annotationum ratio est quae non addito grammatici nomine textui passim superscriptae sunt ab ὄτι vel οὕτως 10 incipientes, quae partim Aristonici partim Didymi sunt: cuiusmodi annotationes non inter glossemata, sed inter scholia posui.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α. (1)

4. *κύνεσσι*] *Αιολέων*. In ed. Rom. *κυσίν*. *Αιολίς* ἢ *διάλεκτος*. Sic alibi non raro *Αιολίς* et 'Iàs intellecto vel addito *διάλεκτος*, et numero plurali *Αιολέων*, *Ἰώνων*, *Λαμψακηνῶν* et alia, vel *Αιολικόν*, ut ad v. 59. 76. 5

5. *οἰωνοῖσί τε πᾶσι*] *γνῦσι* καὶ *κόραξι*

6. *ἐξ οὗ*] *ἀφ' οὗ* 10. *ᾧρσε*] *ψιλοῦται*

14. *στέμματ'*] *πληθυντικῶς* (cavere vult ne quis pro *στέμμα τε accipiat*)

21. *ἀζόμενοι*] *δασύνεται* διὸ (διὰ A) τὸ *σημεῖον* (*ση. Α*). Conf. ad 10 v. 53, ubi διὸ καὶ τὸ *σημεῖον* restitui

23. *δέχθαι*] *ἀπαρέμφατον ἀντι προστακτικῶ*

24. *ἠνδανε*] *δασύνεται* 25. *κόλλησιν*] *βαθείαις*

27. *νῦν*] *ἐν τῷ παρόντι καιρῷ*

δηθύνουτ'] *ἐν μέρος λόγου* (cavere vult ne quis pro *δὴ θύνουτ'* 15 accipiat)

δηθύνουτ'] *χρονίζοντα*, *βραδύνοντα*

30. *Ἄργεϊ*] *διηρημένως*

32. *ὡς κε νέηαι*] *ὅπως ἂν ἐπανέλθης* (*ἐπανελ^θ Α*)

34. *βῆ*] *ἀποκοπή*

πολυφλοίσβοιο] *ὀνοματοποιία*

35. *πολλὰ*] *πλείστα* *ἠράθ'*] *ἠύχετο*

36. *ἠύκομος*] *παρεμβολή*

37. *κλυθι*] *Λαμψακηνῶν* (*λαμψακινῶν Α*)

Χρύσην] *πόλις Τρωϊκή*

38. *Κίλλαν*] *πολίχνιον τῆς Τρωάδος*

Τενέδοιο] *νῆσος πρὸ τῆς Τροίας*

40. *πίονα*] *λιπαρά*

41. *κρήνηνον*] *ἐπιτέλεσον*

42. *τίσειαν*] *τιμωρίαν δοῖεν*

44. *καρήνων*] *ἐξοχῶν*, *ἀκρωτηρίων*

45. *ἀμφηρεφέα*] *κοινή ἐστίν, οὐκ ἔκτασις*

46. *ἐκλαγξαν*] *ποιὸν ἤχον ἀπετέλεσαν*

50. *ἀργούς*] *ταχεῖς ἢ λευκοῦς*

20

25

30

51. αὐτοῖσι] τοῖς Ἑλλησι
 ἔχεπευκὲς ἐφιεῖς] πικρὸν ἐπιπέμπων
52. βάλλ'] ἐτίτρωσκε
53. κῆλα] νῦν τὰ βέλη. διὸ καὶ τὸ σημεῖον. Sic correxi quod in
 A est ὃ γ καὶ σημεί, in ed. Romana ὄτε δὲ σημεία. Similis annota- 5
 tio est ad ἀζόμενοι v. 21. δασύνεται διὰ τὸ ση. quod διὸ τὸ σημεῖον
 scripsi et inter scholia recepi p. 8, 26. Probabilius tamen διὸ καὶ
 τὸ σημεῖον, ut in scholio ad 18, 681 vol. 2 p. 145, 1.
54. τῇ δεκάτῃ] λείπει ἡμέρα
56. κήδετο] ἐφρόντιζε 10
59. ἄμμε] Αἰολικόν
 παλιμπλαγχθέντας] εἰς τοῦπίσω πλανηθείτας
 δῖω] ὑπολαμβάνω (ὑπολ^α, A)
61. εἰ δὴ] ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ
62. ἡ ἱερῆα] ἡ θύτην 15
63. τ' ὄναρ] συναλιφή. Constans haec est in hoc codice et
 frequens in aliis scriptura, quam diserte testatur Eustathius p.
 1561 init. et relinquenda fortasse grammaticis recentioribus:
 v. Thes. vol. 7 p. 1201.
64. ἐχώσατο] ὠργίσθη 20
65. ἐπιμέμφεται] ἐπιζητεῖ
66. τελείων] λελωβημένον γὰρ οὐ θύεται
67. ἀντιάσας] ἀπαντήσας, μετασχών
69. Θεστορίδης] πατρωνυμικόν
 οἰωνοπόλων] ὄρνεοσκόπων 25
- ἔξοχ' ἄριστος] ἐξόχως ἄριστος
70. τά τ' ἔόντα] τὰ ἐνεστώτα
 τὰ τ' ἐσσόμενα] τὰ γενησόμενα
- πρό τ' ἔόντα] τὰ προγεγονότα
71. νήεσσ' ἠγήσατο] νεῶν ἠγεμῶν ἐγένετο 30
 εἴσω] ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως (πρὸ A)
72. ἦν] ἰδίαν
73. μετέειπεν] ἐν αὐτοῖς εἶπεν
75. ἐκατηβελέταο] τοξότου
76. ἐγὼν] Αἰολίς ὄμοσσον] Αἰολικόν 35
77. ἡ μὲν] ὄρκικόν ἐπίρρημα πρόφρων] προθύμως
79. οἱ] αὐτῷ 82. κότον] ὄργην
85. ὃ τι οἶσθα] ὅπερ ἐπίστασαι
86. οὐ μὰ γὰρ] ὄμνυμι γὰρ σοι
- ᾗτε σὺ, Κάλχαν] ᾗτι σὺ, ᾧ Κάλχαν 40
88. δερκομένοιο] ὀρώντος ἢ ὀρωμένου

89. ἐποίσει] ἐπιβαλεῖ 90. οὐδ' ἦν Ἄγαμέμνονα εἶπης] ὑπερβολή
 91. πολλόν] κατὰ πολὺ
 95. οὐδ' ἀπέλυσε] οὐκ ἀπελύτρωσε 97. ἀφέξει] παύσει
 99. ἄγειν θ'] παράλειψις (παράλιψω Α)
 103. ἀμφιμέλαιαι] αἱ ἐν βάθει κείμεναι ἢ τεταραγμένοι διὰ τὴν 5
 δργήν
 105. πρώτιστα] πρὸ πάντων
 κάκ' ὀσσομένοι] δεινὸν καὶ δργίλον ὑποβλεψάμενος
 106. τὸ κρήγυον] τὸ ἀγαθόν
 109. θεοπροπέων] μαντευόμενος 10
 110. σφω] αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι
 113. Κλυταιμνήστρης] Ἑλένης ἀδελφή
 προβέβουλα] προκέκρικα, προτιμῶ
 115. δέμας] τὸ σῶμα οὐδὲ φυήν] οὐδὲ τὴν εὐφυΐαν
 116. καὶ ὧς] ὅμως 15
 118. γέρας] τιμὴν αὐτίχ'] εὐθέως
 119. οὐδὲ ἔοικε] οὐδὲ γὰρ πρέπει
 120. λεύσσετε] ὄρατε, βλέπετε
 ὁ μοι] ἀποκοπὴ τοῦ ὅτι μοι ἄλλῃ] ἄλλαχοῦ
 122. φιλοκτεανώτατε] φιλοχρηματώτατε 20
 124. ξυνήϊα] κοινὰ χρήματα
 125. ἀλλὰ τὰ μὲν] ἀλλὰ τινα
 τὰ δέδασται] ταῦτα μεμέρισται
 127. πρόες] πρόπεμψον 128. αἱ κέ ποθι] ἐάν ποτε
 129. Τροίην] τρισυλλάβως 25
 131. ἀγαθός] γενναῖος περ] ἐναντιωματικόν
 132. κλέπτε νόφ] παραλογίζου τῇ διανοίᾳ
 134. ἦσθαι] καθέζεσθαι 136. ἀντάξιος] τῇ ἐμῇ ἀξίᾳ
 137. δώσω] τοῦ δῶσι διαίρεσις
 138. τεὸν] τὴν Βρισηίδα 30
 Αἴαντος] Τέκμησσαν Ὀδυσῆος] Λαοδίκην
 139. ὁ] οὗτος ὃν κεν] ἐφ' ὃν ἄν
 140. μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτις] καὶ ἐν ὑστέρω βουλευσόμεθα
 142. ἐπιτηδῆς] ἐπιτηδεῖς, ἐκθλιψις 147. ἡμῖν] ἐγκλιτέον
 148. ὑπόδρα ἰδῶν] δεινὸν ὑποβλεψάμενος 35
 153. δεῦρο] ἐνταῦθα
 155. Φθίῃ] πόλις Θεσσαλίας, πατρίς Ἀχιλλέως (ἀχι)
 157. οὔρεα] Ἰώνων 159. τιμὴν] τιμωρίαν
 σοί τε, κυνώπα] ἀντὶ τοῦ (τοῦ οἰμ. Α) καὶ ὑπὲρ σοῦ, ὧ ἀναιδέστατε
 160. οὐδ' ἀλεγίζεις] ὡς ἐχθρῶν σοι 40
 161. ἀπειλείς] ὑπισχνῆ, λέγεις

162. φῦξι] ἀναστροφῆ
 ἐμόγησα] ἑκακοπάθησα (ἑκακοπά Α)
- 165, πολυαἰκος] πολλὰς ὁρμὰς ἔχοντας
166. διέπουσ'] διοικοῦσ'
 δασμὸς] μερισμὸς τῶν λαφύρων δηλονότι 5
167. ἐγὼ δ' ὄλιγον τε φίλον τε] ἐμοὶ ἐλάχιστον ἔρχεται καὶ τοῦτο
 προσφιλεὲς ἡγοῦμαι
168. ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων] καὶ ταῦτα ἐπὶ κοπιᾶσω πολεμῶν
169. εἶμι] πορεύομαι
173. θυμὸς] ψυχῆ ἐπέσσυται] ἐφίεται, ἐπιθυμεῖ 10
174. λίσσομαι] παρακαλῶ
176. βασιλῆων] Ἰᾶς 178. τό] τοῦτο
182. ὡς ἐμ' ἀφαιρεῖται] ὡς παρ' ἐμοῦ λαμβάνει
186. στυγέη] εὐλαβηθῆ
187. ἴσον ἐμοὶ φάσθαι] ἐξ ἴσης ἐμοὶ λέγειν 15
- ἄνην] ἐξ ἐναντίας
189. διάνδιχα μερμήριζεν] διχῶς ἐνεθυμήθη, ἐβουλεύσατο
190. ἢ ὄγε] ὕπερ οὗτος 191. ἐναρίζοι] ἀνέλοι
192. ἐρητύσειε] ἐπίσχοι (ἐπισχῆ Α, ἐπίσχη ed. Rom.)
193. ὃ] οὗτος ὄρμαινε] διενοεῖτο 20
195. πρὸ γὰρ ἦκε] προέπεμψεν
198. οἴφ—ὄρατο] μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκείου δαίμονα καὶ τὴν ἐν
 αὐτῷ φρόνησιν ἑώρα
199. μετὰ δ' ἐτράπετ'] καὶ περιεστράφη 201. τὸ μῖν'] ὄνων.
202. τίπτ'] συγκοπή εἰλήλουθας] Ἰώνων 25
203. ὕβριω] ἰὺν τὸν φόνον ἢ τὴν ὑπερηφανίαν
204. τὸ δὲ] ἀντὶ τοῦ ὕπερ δὴ
205. ἦς ὑπεροπλήσι] ταῖς ἰδίαις ὑπερηφανίαις
 τάχ'] ταχέως
210. λῆγ'] παύου 30
213. καὶ ποτέ τοι] προαναφώνησες
- τρὶς τόσσα] πολλάκις τσαῦτα
214. ὕβριος] Ἰᾶς ἴσχεο] παύου
216. χρῆ] πρέπει σφῶτερον] ὑμέτερον
- εἰρύσασθαι] φυλάξαι 35
218. μάλα τ' ἔκλυον] πλεόν ἐπακούουσιν
219. κώπη σχέθε] λαβῆ ἐπέσχευ
220. ἀψ] πάλιν εἰς τὸ ὀπίσω (εἰσπίσω Α)
 ὦσε] ὤθησεν, ἐνέβαλεν
222. μετὰ] ὅτι ἀντὶ τοῦ (ἄν Α) ἐπί. Est non glossema, sed 40
 notatio Aristonici.

- μαρναμέϊοι] μαχομένων
 258. οὐ περι μὲν βουλῆν —] ἀντὶ τοῦ (αὐτὸν Α) οἴτινες διαφέρετε
 τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι καὶ ἐν τῷ πολεμεῖν
 259. ἔστων] ὑπάρχετε
 260. ἀρείοισιν] βελτίοισι, κρείττοσι 5
 261. ὠμίλησα] συναυεστράφην
 ἀθέριζον] ἠπείθουν, ἀπεδοκίμαζον
 263. οἶον] ὁποῖον
 264. καὶ ἀντίθεον] καὶ τὸν ἰσόθεον
 267. ἔσαν] ὑπῆρχον 10
 268. φηρσὶν ὄρεσκόφιοισιν] θηρσὶν τοῖς ἐν ὄρει διαιτωμένοις
 ἐκπάγλως] ἐξόχως καὶ φοβερῶς
 269. τοῖσιν] τοῖς περὶ τὸν Πειρίθοον
 μεθομίλειον] συνεμάχον
 270. τηλόθεν] πόρρωθεν 15
 273. καὶ μὲν μεν] καὶ μὴν ἐμοῦ
 ξύνειν] ἤκουον, ἐπίθοντο
 274. ὕμμες] Αἰολίς (αἰὸν Α). In ed. Rom. καὶ ὑμεῖς. Αἰολίς ἡ
 διάλεκτος.
 275. ἀγαθὸς περ ἐών] καίτοι βασιλεὺς ὑπάρχων ἢ ἀγαθὸς τῇ γνώμῃ 20
 ἀποαίρειο] Ἰώνων κούρη] Ἰώνων
 276. ὡς οἱ πρῶτα] ὡσπερ αὐτῷ ἐξ ἀρχῆς
 277. θέλ'] βούλου
 278. ὁμοίης] ἴσης ἔμμορε] ἔλαχεν, ἔτυχεν
 279. ᾗτε] ᾗτινι 25
 281. πλεόνεσσιν] ἀντὶ τοῦ (τοῦ οἰμ. Α) πλειόνων
 282. τεὸν μένος] τὴν σὴν ὀργήν
 283. μεθέμεν] συγχωρήσαι μέγα] μεγάλως
 284. ἔρκος] τείχος, περίφραγμα πέλεται] γίνεται
 285. κατὰ μοῖραν] κατὰ τὸ προσήκον
 288. πάντων μὲν κρατέειν] πάντων θέλει ὑπερέχειν 30
 289. σημαίνειν] προστάσσειν
 290. αἰχμητῆν] πολεμικόν ἔθεσαν] ἐποίησαν
 293. δειλός] ἀσθενής
 οὐτιδανός] οὐδενὸς λόγου ἄξιος
 294. ἔργον] πρᾶγμα ὑπέιξομαι] ὑποχωρήσω 35
 295. ἐπιτέλλεο] πρόστασσε
 296. σήμαιν'] πρόστασσε
 οὐ γὰρ—οἴω] ἐγὼ γὰρ οὐ νομίζω πεισθῆναί σοι
 300. μελαίνῃ] βαθείᾳ. ἢ διὰ τὴν πίσσαν (πησσαν Α)
 301. φέροις] λάβοις 40

302. εἰ δ' ἄγε μῆν] εἶγε μῆν βούλει
 303. αἰψά τοι] ταχέως σοι
 κελαιῶν] μέλαν ἐρωήσει] περιρρησεται
 306. ἐπὶ κλισίας] ἐπὶ τὰς σκηνάς
 307. Μενουτιάδῃ] τῷ Πατρόκλῳ 5
 308. προέρυσσεν] καθεῖλκυσε
 309. ἐρέτας] κωπηλάτας ἔκριεν] κατηρίθμησεν
 311. εἶσεν] ἐκάθισεν ἄγων] λείπει τῷ πατρί
 312. ὕγρὰ κέλευθα] τὴν διὰ θαλάσσης (θαλ^α Α) ὁδόν
 314. ἀπελυμαίνοντο] ἀπεκαθαίροντο 10
 315. ἔρδον] ἔθουοι
 316. ἀτρυγέτιοι] τῆς ἀκαταπονήτου, τῆς πολλῆς, ἢ τῆς ἀκάρπου
 317. ἴκεν] παρεγένετο 318. τὰ πένοντο] ταῦτα ἔπραττον
 321. ὀτρυνῶ] δραστικοί, σπονδαῖοι
 323. ἀγέμεν] ἄγειοι 15
 325. τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται] ὅπερ αὐτῷ χαλεπὸν γενήσεται
 326. προῖει] προέπεμπε 327. βάτην] ἐπορεύθησαν
 328. ἰκέσθη] παρεγένοντο 330. ἤμενον] καθεζόμενον
 331. ταρβήσαντε] φοβηθέντες αἰδομένῳ] αἰδουθέντες
 332. οὐδέ τί μιν] οὐδέ τι αὐτόν 20
 προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο] προσεφθέγγοντο οὐδὲ ἀνηρώτων
 333. ἦσιν] ταῖς ἰδίαις
 335. ἄσσον] ἐγγύς ἴτ'] παραγίνεσθε
 336. προῖει] προπέμπε
 337. Πατρόκλει] Πάτροκλε ἔξαγε] ἔξω τῆς σκηνῆς 25
 338. σφωῶν] αὐτοῖς
 340. ἀπηνέος] χαλεποῦ, σκληροῦ
 341. ἀεικέα] αἰκιστικὸν, χαλεπὸν.
 342. ἦ γὰρ] ὄντως γὰρ ὅγ'] οὗτος, ὁ Ἀγαμέμνων
 ὀλοιῆσι] ὀλοῆσι, πλεονασμῷ τοῦ ἰ
 ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει] ὀλεθρίαις ὀρμαῖς μαίνεται 30
 343. νοῆσαι] προνοήσασθαι, ἐνθυμηθῆναι
 345. ἐπεπέισθε'] ἐπέισθη (ἐπίσθη Α)
 347. τὼ δ' αὐτίς] οὗτοι δὲ πάλιν ἴτην] παρεγένοντο
 349. λιασθεῖς] χωρισθεῖς 35
 350. πολιῆς] διὰ τὸν ἀφρόν οἶνοπα] μέλανα
 351. ἠρήσατο] ἠΰξατο ὀρεγνύς] ἐκτείνας
 352. μινυθαδίου] ὀλιγοχρόνιου
 353. ὄφελλεν] ὄφειλεν
 ἔγγυαλίξαι] ἐγχειρήσαι (ἐγχειρίσαι Α), παρασχέειν 40
 354. ὑψιβρεμέτης] ὁ ἐν ὕψει βροντῶν

- οὐδέ με τυτθὸν] οὐδὲ δλίγον με
 356. ἀπούρας] ἀφελόμενος, παρὰ τὸ δρῶ
 358. πατρὶ] τῷ Νηρεί (νιρεὶ Α)
 359. καρπαλίμως] ταχέως 360. πάροιθ'] ἔμπροσθεν
 361. κατέρεξεν] κατέψηξεν 362. ἔκετο] κατέλαβεν 5
 363. ἐξαύδα] ἔξειπε μὴ κεῖθε] μὴ κρύπτε ἄμφω] ἀμφοτέροι
 364. βαρὺ στενάχων] μεγάλα στενάζων
 365. οἶσθα] ἐπίστασαι τίη τοι] τί δή σοι ἀγορεύω] λέγω
 366. ψῆχόμεθ'] παρεγυρόμεθα 367. διεπράθομεν] ἐξεπορθήσαμεν
 368. εὖ δάσσαντο] καλῶς ἐμερίσαντο 10
 373. στέμματ'] ὡς στέμματα
 382. ἦκε] ἐπεμψεν 383. ἐπασσύτεροι] ἐπάλληλαι, πυκνοί
 392. κούρην Βισῆος] ἀνθρωπομασία
 393. περίσχεο] φρόντισον 394. λίσαι] λιτάνευσον
 396. ἐνὶ μεγάροισιν] ἐν τοῖς οἴκοις 15
 397. ὄτ' ἔφησθα] ὅτε ἔλεγες
 κελαινεφέι] τοῦ ὄμβροποιοῦ (sic genitivo casu)
 398. ἀμῦναι] ἀποστρέψαι
 399. μιν] Ἰώνων ξυνοῆσαι] συν
 ἄλλοι] οἱ Τιτᾶνες 20
 401. ὑπελύσασαο] ἐξείλω, ἔλυσας
 408. αἶ κέν πως] ἕάν πως
 409. τοὺς δὲ] τοὺς δὲ Ἕλληνας
 πρύμνας] τὰς ναῦς ἀπὸ μέρους ἔλσαι] συνελάσαι
 410. ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος] ἵνα πάντες ἀπολαύσασσι 25
 τῆς ἀβουλίας τοῦ βασιλέως, τουτέστιν, ἵνα ἀπόλωνται δι' αὐτοῦ
 412. ἦν ἄτην] τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν καὶ βλάβην
 415. ἀδάκρυτος] ἄλυπος καὶ ἀπήμων] καὶ ἀβλαβής
 416. αἶσα] μοῖρα μίνυνθά περ] ἐπ' ὀλίγον
 οὔτι μάλα δῆν] καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον 30
 417. ὠκύμορος] ταχυθάνατος οἰζυρός] ἄθλιος, ταλαίπωρος
 418. τῷ σε] διὸ δή σε 424. χθιζὸς] διὰ τῆς χθές
 426. Διὸς ποτὶ] πρὸς τὸ τοῦ Διὸς
 427. γοννάσομαι] λιτανεύσω
 430. ἀπηύρων] ἀφείλαντο (ἀφήλαντο Α). Sic ἐξείλω ad v. 401. 35
 433. ἰστία] τὸ ἄρμενον 434. ἰστὸν] ἡ κατάρτη
 προτόνοισιν] τοῖς προτεταμένοις κάλοις
 ὑφέντες] χαλάσαντες
 435. ἔρετμοῖς] ταῖς κώπαις 436. εὐνάς] τὰ σίδηρα
 444. ῥέξαι] ἐπιτελέσαι, θῆσαι 40
 447. κλειτὴν] ἔνδοξον 448. ἐξείλῃς] ἐφεξῆς

449. ούλοχύτας] κριθαὶ μετὰ ἄλῶν μεμιγμέναι
 454. μέγα δ' ἴψαο] μεγάλως ἔβλαψας
 458. ούλοχύτας] κριθάς
 462. ἐπὶ σχίζῃς] ἀπὶ τοῦ ἐπὶ σχιζῶν
 464. ἐπάσαντο] ἐγεύσαντο 468. ἐδεύετο] ἐνδεὴς ἦν 5
 469. ἐδητύος] βρώσεως ἐξ ἔρον ἔντο] ἐκορέσθησαν
 471. νόμησαν] διεμέρισαν
 472. πανημέριοι] δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μολπῇ] ὕμνω, φῶδῃ
 473. παιήονα] εἶδος φῶδης
 475. καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν] ἀπὶ τοῦ (αὐτὸν Α) καὶ νύξ ἐγένετο 10
 476. κοιμήσαντο] ἀπὸ θέματος τοῦ κοιμῶ
 παρὰ πρυμνήσια] παρὰ τὰ ἀπόγεια (ἀπόγεια Α) σχοιῶν
 477. ἠριγένεια] ἡ ἀπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένη
 479. ἴκμενον] πορευτικόν οὔρον] φορὸν ἀνεμον
 480. ἰστία] τὴν ὀθόνην 15
 482. στείρη] τῇ τρόπιδι (τρόπηδι Α)
 483. διαπρήσσουσα κέλευθον] διαπερῶσα, διερχομένη τὸν πλοῦν
 486. ὑψοῦ] ἐφ' ὕψους ἔρματα] ἐρείσματα, φυλάγματα
 487. ἐσκιδναυτο] ἐσκορπίζοντο
 490. πωλέσκετο] ἀνεστρέφετο 20
 491. φθινύθεσκε] ἔτικεν (ἔτικεν Α)
 492. αὐτήν] μάχην 493. ἐκ τοῦ] ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
 494. ἴσαν] ἐπορεύοντο
 496. ἀνεδύσετο] ἀνέδν, ἀνήλθεν
 497. ἠερίη] ἐωθινή, ὄρθρινή 25
 498. ἄτερ] χωρὶς ἄλλων] θεῶν
 499. πολυδειράδος] πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουτος
 501. σκαιῇ] ἀριστερᾷ
 507. ἀπούρας] ἀφελόμενος 508. τίσον] τίμησον
 509. τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον 30
 512. δὴν ἦστο] ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐκαθέζετο
 513. ἔχετ'] ἐκράτει ἐμπεφυῖα] ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας
 εἴρετο] ἀνηρώτα
 515. ἢ ἀποίειπ'] ἢ ἀπάρνησαι ἐπι] ἐπεστω
 518. ἐχθοδοπήσαι] ἐχθρὸν καταστήσαι (καταστήναι Cobetus) 35
 ἐφήσεις] ἐφορμήσεις, ὃ ἔστιν ἀναγκάσεις
 520. ἢ δὲ καὶ αὐτως μ'] αὐτὴ δὲ καὶ ματαίως (ματέως Α) με
 521. καὶ τέ μέ φησι] καὶ ἐμὲ λέγει
 522. ἀπόστιχε] ἀναχώρει 524. ἄγε τοι] ἄγε δὴ σοι
 526. τέκμωρ] τέλος, τεκμήριον 40
 παλιῶαγρετον] ὑστερόληπτον, οἶονεὶ μεταμελητόν

- οὐδ' ἀπατηλόν] οὐδὲ ἀπατητικόν
 527. ἀτελεύτητον] ἀπλήρωτον
 528. ἦ] εἶπεν κυανέησιν] μελαίναις
 529. χαῖται] τρίχες ἐπερρώσαντο] ἐπεσείσθησαν
 530. ἐλέλιξεν] ἐκίνησεν, ἔσεισεν 5
 531. διέτμαγεν] διεχωρίσθησαν
 533. ἐδὸν πρὸς] πρὸς τὸ ἴδιον 534. σφοῦ] τοῦ ἴδου
 537. ὅτι οἶ] ὅτι αὐτῷ
 538. ἀργυρόπεζα] λαμπρόπους· πέζα γὰρ ὁ πούς (πούς Α)
 539. κερτομόιοισι] νῦν λυπηροῖς 10
 542. κρυπτάδια] ὡς διχθάδια φρονέοντα] διανοούμενον
 543. πρόφρων τέτληκας] οὐδέν μοι ἐκὼν λέγεις, ἐὰν μὴ ὑπ' ἐμοῦ
 ἀναγκασθῆς
 546. εἰδήσειν] μαθήσεσθαι, γνῶναι
 547. ἐπεικὲς] πρέπον 548. εἴσεται] γνώσεται, μάθοι 15
 550. διέρεο] ἀνερῶτα μετάλλα] πολυπραγμόναι
 552. αἰνότατε] δεινότατε, ἐπίφοβε
 553. καὶ λίην σε πάρος] καὶ πάνυ σε ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
 554. εὐκηλος] ἥσυχος φράζει] διενόου, ἐβουλεύου
 555. αἰνώς] δεινώς 558. ἐτήτυμον] ἀληθές 20
 561. δαιμονίη] νῦν κακῆ, φαύλη
 αἰεὶ μὲν οὔτε] διὰ παντὸς μὲν ὑπονοεῖς
 569. ἐπιγνάμψασα] πρᾶψασα
 570. ὄχθησαν] ἐστέναζαν διὰ τὴν Ἥραν
 573. ἦ δὴ] ὄντως δὴ ἀνεκτά] ὑπομονῆς ἄξια 25
 574. εἰ δὴ σφῶ] εἰ δὴ ὑμεῖς οἱ θεοί
 576. ἦδος] ἠδονή, ὠφέλεια
 577. παράφημι] παραινῶ, συμβουλεύω νοεούση] φρονούση
 578. ἐπίηρα] νῦν χάριν
 581. στυφελίζαι] ἀποκωήσαι, ἀνατρέψαι 30
 582. καθάπτεισθαι] καταπραῦνειν, ἐπέχειν
 584. ἀναΐξας] ἀναστάς 588. θεινομένην] πληττομένην
 589. ἀργαλέος] χαλεπός 590. ἀλεξέμεναι] βοηθεῖν
 591. τεταγών] ἐκτείνας
 ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο] ἀπὸ βηλοῦ θεοῦ, θαυμαστοῦ 35
 593. ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν] ἀντὶ τοῦ ἐλειποφύχου
 594. ἔνθα με] τότε με 595. μειδῆσεν] ἐγάλασεν
 596. κύπελλον] ποτήριον
 597. ἐνδέξια] ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενος
 598. ὦνοχόει] ἐκίρνα 599. ἄσβεστος] πολὺς 40
 ἐνώρτο] διεγείρετο

600. ποιπνύοντα] ενεργούντα, διακονούντα
 605. λαμπρὸν φάος ἠελίοιο] περίφρασις
 607. ἦχι] ἔνθα, ὅπου
 ἀμφιγυθείς] ἀμφοτέρους τοῖς γυίοις (γυίοις Α), ὃ ἔστι τοῖς ποσὶ, χωλός
 608. ἰδυίησι] ἐμπείροις   πραπίδεσσι] φρεσὶ, διανοαίαις   5

B. (2)

4. πολέας] ὡς ταχέας   10. ἐπιτέλλω] προστάσσω
 15. ἐφήπται] ἐπικρέμαται, τοῦτ' ἔστιν ἐπίκειται
 19. ἀμβρόσιος] θείος   21. τί'] ἐτίμα
 23. δαΐφρονος] πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος   10
 25. ἐπιτετράφαται] ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν
 μέμηλε] διὰ φροντίδος ἔστι
 26. νῦν δ' ἐμέθεν ζῦνες ὄκα] ἀντὶ τοῦ (αὐ' Α) τὸ παρ' ἐμοῦ λεγόμε-
 νόν σοι νόησον
 33. ἀλλὰ σὺ σῆσις ἔχε φρεσίν] ἀλλὰ σὺ τὸ λεχθέν σοι κατὰ νοῦν 15
 ἔχε καὶ μέμνησο
 34. μελίφρων] ἠδύς   ἀνήη] καταλίπη, ἑάση
 36. τὰ φρονέοντ'] ταῦτα λογιζόμενον
 37. φῆ] ἐλογίσατο   αἰρήσειω] λαβεῖν, πορθήσειω
 38. μήδετο] ἐβουλεύετο   20
 39. θήσειω] ποιήσειω   ἐπ' ἄλγεα] ἐπ' αὐτοῖς κακά
 40. ὑσμίναις] μάχαις
 41. θεῖη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή] θεία δὲ αὐτὸν εἶχε κληδῶν, ὃ ἔστιν
 ἐμνήστη τοῦ ὄνειρου (τὸν ὄμηρον Α, quod correxit Cobetus)
 42. μαλακὸν] τρυφερὸν, ἀπαλόν   25
 43. νηγάτεον] νεωστὶ κατεσκευασμένον   φᾶρος] ἱμάτιον
 45. ξίφος] σπάθη
 46. ἀφθιτον αἰεὶ] ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον, ὅτι οὐκ ἐδόθη ἐκ τοῦ γέ-
 νους ἐτέρω
 48. προσεβήσετε] ἀνέτειλεν   30
 50. αὐτὰρ ὃ] ὃ δὲ Ἄγαμέμνων
 51. κηρύσσειν ἀγορήνδε] βοᾶν, συγκαλεῖν εἰς τὸ συνέδριον
 52. μάλ' ὄκα] πάντ' σπουδαίως
 53. βουλήν] τὸ προβούλευμα   ἕξε] ἐκάθιζε
 55. πυκινήν] συνετήν, σάφρονα   ἠρτύνετο] ἐποίησεν   35
 56. κλύτε] ἀκούσατε
 ἐνύπνιον] ὀνοματικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως
 58. φύην] φύσιν, τρόπον   ἄγχιστα] ἔγγιστα
 71. φῆχετ' ἀποπτάμενος] ἀπήρχετο ταχέως ἀπελθὼν
 ἀνήκεν] κατέλιπεν   40

73. ἢ θέμις ἐστίν] ὡς νενόμισται, ὡς προσήκόν ἐστιν
 74. πολυκλήϊσι] πολυκαθέδροις, ἐξ οὗ πολυκώποις
 77. ἡμαθόεντος] ψαμμώδους, τραχείας
 79. ἠδὲ μέδοντες] καὶ πρόβουλοι
 81. φαῖμεν] ἐλογισάμεθα, ὑπελάβομεν 5
 νοσφιζοίμεθα] χωριζοίμεθα
 84. βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι] προηγείτο τῆς ἐκ τοῦ προβουλίου
 ἐξόδου
 85. ἐπανέστησαν] ὀρθοὶ ἕστησαν
 87. εἶσι] πορεύονται ἀδινάων] τῶν ἀθρόως πετομένων 10
 88. γλαφυρήσ] κοίλης 90. ἄλις] δαψιλῶς, πολλαὶ ἄμα
 92. βαθείης] ἦτοι κοίλης ἢ μακρᾶς
 93. μετὰ δέ σφισιν] ἐν αὐτοῖς δέ
 94. ὀτρύνουσ'] παρακελευομένη ἀγέροντο] ἠθροίζοντο
 95. τετρήχει] θορυβώδης ἦν 15
 96. ὄμαδος] ἡ ὁμοῦ αὐδῆ, ἡ ὄπαδος, παρὰ τὴν ὄπα
 97. ἐρήτουν] κατεῖχον 98. σχοίατ'] ἀπόσχουτο, παύσαιτο
 99. σπουδῆ] μόγισ
 ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας] κατεῖχον ἕκαστος τὰς ἑαυτοῦ καθέδρας
 100. κρείων] βασιλεύς 101. κάμε τεύχων] ἀντιστροφῆ 20
 106. πολύαρνι] πολυθρέμμονι, πλουσίῳ
 107. Θυέστ'] ἀντὶ τοῦ Θυέστης
 108. ὄγ'] ὁ Ἄγαμέμνων 110. θεράποντες Ἄρηος] πολεμικοί
 111. μέγα] ἀντὶ τοῦ μεγάλως ἐνέδησε] ἐνέβαλε
 112. σχέτλιος] ὁ τοῦ δυσφημείν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιος 25
 πρίν] ἐν Αὐλίδι
 113. εὐτείχεον] ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος
 115. δυσκλέα] ἄδοξον Ἄργος] εἰς τὴν Πελοπόννησον
 116. οὕτω που] οὕτω δὴ
 μέλλει] ἔοικεν, ἀρέσκει φίλον] προσφιλές 30
 117. κάρηνα] ἀκροπόλεις, ἐξ οὗ τὰ βασίλεια
 119. καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι] καὶ τοῖς μεταγενεστέροις ἀκοῦσαι,
 μαθεῖν
 120. μὰψ] μάτην τοιόνδε] τῇ ἀρετῇ τοσόνδε] τῷ πλήθει
 121. ἄπρηκτον] ἀπρακτον, ἀτέλεστον 35
 πόλεμον πολεμίζει] τὸ σχῆμα παρωνομασία, ut 9, 75. Frequens
 haec in codice scriptura est pro παρωνομασία, de quo dictum est
 in Thes. vol. 6 p. 541. Similiter ἀτωναομασία ad 1, 392.
 122. παυροτέροισι] ὀλιγωτέροις πέφανται] ἐφάνη
 125. ἐφέστιοι] αὐτόχθονες πολῖται 40
 129. φημι] ὑπολαμβάνω 130. κατὰ πτόλιμ] κατ' αὐτὴν τὴν Ἰλιον

131. ἐγγέσπαλοι] πάλλοντες καὶ κινούντες τὰ δόρατα
 132. πλάζουσι] πλανῶσι καὶ ἀπείργουσι τῆς πολλῆς προθυμίας
 134. βεβίασι] παρελλύθασι 135. σπάρτα] σπαρτία, σχοινία
 137. εἶατ'] καθέζονται ἐν μεγάροις] ἐν τοῖς οἴκοις
 ποτιδέγμεναι] προσδεχόμεναι 5
 138. αὐτως] ὁμοίως ἢ ματαίως δεῦρ'] ἐνταῦθα
 141. αἰρήσομεν] πορθήσομεν, λάβωμεν
 143. μετὰ πληθὺν] ἐν τῷ πλήθει
 144. μακρὰ] ἀντὶ τοῦ μεγάλα
 146. ὠρορ'] διήγειρε, διετάραξεν ἐπαίξας] ἐφορμήσας 10
 πατρὸς Διὸς] τοῦ ᾧ ἢ τοῦ χ' (compendia ἡλίου εἰς χρόνου)
 147. βαθὺ λήϊον] μέγα καὶ εὐφορον σιτοφόρον χωρίον
 148. λάβρος ἐπαιγίζων] σφοδρῶς ἐπικαταπνέων. In Etym. M.
 p. 554, 1 est σφοδρὸς ἐπικαταπνέων, in ed. scholiorum Romana
 σφοδρὸς πνέων. 15
 ἐπὶ τ' ἡμίε] ἀσταχέεσσιν] ἐπικατακλίνει δὲ τοὺς ἀστάχους τοῖς
 ἀστάχουσι
 149. ἀλαλητῶ] σὺν θορύβῳ 150. ὑπένερθε] ὑποκάτωθεν
 151. ἴστατ'] ὑψοῦται
 153. οὐρούς] ταφροειδῆ ὀρύγματα 20
 154. οἴκαδε ἰεμένων] εἰς τὸν οἶκον ἀπιέναι προθυμουμένων
 ὑπὸ δ' ἥρεον] ὑψήρουν δὲ ἔρματα] ἐρείσματα, στηρίγματα
 155. ὑπέρμωρα] ὑπὲρ τὸ εἰμαρμένον. ὀνοματικὸν ἐπίρρημα
 ἐτύχθη] ἐγένετο
 157. ὦ πόποι] φεῦ παπαῖ (παπαῖ sine accentu A) 25
 Ἄτρυτώνη] ἀκαταπόνητε
 164. ἀγανοῖς] προσηνέσι, πράοις
 ἐρήτυε] κάτεχε, κάλυε
 165. ἀμφιελίσσας] εἰς ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφομένας
 167. κερήνων] ἀκρωτηρίων 30
 169. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον] τῷ Διὶ τὴν εὐβουλίαν ἴσον
 170. εὐστέλμοιο] εὐκαθέδρου
 ἐπεὶ μιν ἄχος] ἐπειδὴ αὐτὸν λύπη
 173. διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν'] εὐγενέστατε Λαέρτου παῖ,
 πολύτεχε 35
 179. μηδὲ τ' ἐρώει] μηδὲ συγχώρει
 180. σοῖς δ' ἀγανοῖς] καθὰ καὶ ἄνω χωρὶς τοῦ δε συνδέσμου.
 182. ξυνέηκε] συνήκεν, ἤκουσεν
 183. ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλει] διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ
 πλήθους τῶν ἱματίων 40
 184. ὅς οἱ δῆπδει] ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει

438. ἀγειρόντων] ἀντὶ τοῦ ἀγειρέτωσαν
 440. ἐγείρομεν] ἀντὶ τοῦ ἐγείρωμεν
 447. ἐρίτιμον] μεγαλότιμον
 604. Αἰλύτιον παρὰ τύμβον] τοῦ Αἰγυπτίου
 739. Ἑλώνην] ὡς Μεθώνην 5
 765. σταφύλη] ὁ παροξυσμός. (Vocabulo παροξυσμός, quod alienum
 ab hoc loco est, utitur scholiasta, vol. 2 p. 156, 5. πρὸς παροξυσμὸν
 τοῦ Ἀχιλλέως.) In margine διαβήτη
 798. ἦ μὲν δὴ] ἦδη μὲν 814. Μυρλήης] ὄνομα

Γ. (3)

22. ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου] τὸ προπάροιθεν ὀμίλου ἦτοι
 τοῖς ἐπάνω προσδοτέον ἢ τοῖς ἐξῆς. Verba ἢ τοῖς ἐξῆς addidi cum
 Cobeto, et totam annotationem inter scholia recepi p. 138, 3, in
 quibus saepissime monetur aliquid ἢ τοῖς ἐπάνω ἢ τοῖς ἐξῆς προσ-
 δοτέον εἶναι. 15
 35. παρειάς] μεταπλασμός. Duplex fuit scriptura, παρειάς et
 παρειά, de qua v. scholia et La Roche *Textkr.* p. 332.
 49. νύον] νύμφην
 55. ἐν κοίῃσι μιγείης] ἀντὶ τοῦ ὅταν συνέλθῃς εἰς μάχην
 79. ἐπετοξάζοντο] τὰ τόξα ἔτεινον 20
 80. τιτυσκόμενοι] καταστοχαζόμενοι 83. στεύται] διαβεβαιούται
 213. ἐπιτροχάδην] συντόμως 391. δειωτοῖσι] τετορευμένοις

Δ. (4)

121. ἐπιπτέσθαι] ἐμπεσεῖν 155. ἔταμνον] ἐγὼ δηλονότι
 190. ἐπιμάσσεται] ψηλαφήσει, ἐφάψεται 25
 212. ἰσόθεος φώς] ὁ Μαχάων
 242. ἰόμωροι] περὶ (ἢ Α) βέλη μεμωρημένοι, ἐπιπόνως ἀναστρε-
 φόμενοι
 οὗ νυ σέβεσθε] οὐκ ἐντρέπεσθε 274. νέφος] μεταφορά
 282. πεφρικυῖαι] πεπυκνωμένοι 30
 289. θυμός] πέσοι. Referendum ad γένοιτο
 308. οἱ πρότεροι] οἱ πάλαι 334. πύργος] τῆς ἀνδρες
 338. ὦ νιὲ Πετεῶο] τὸν Μενεσθέα
 345. ἦδὲ κύπελλα] λείπει τὸ ἐστὶ
 359. περιώσιον] περιττόν, ὑπερέχον, περισσῶς 35
 384. ἐπὶ Τυδῆ] τὸ ἐπὶ περιττόν (subscriptum versui qui paginae
 ultimus est)
 403. υἱὸς Καπανῆος] ὁ Σθένελος
 433. πολυπάμονος] πολυκτῆμονος

435. μεμακυῖαι] μηκόμεναι (in margine interiore)
 483. εἰαμενῆ] ποῶδει τόπῳ 511. ἀνασχέσθαι] ὑπομεῖναι

Ε. (5)

23. ἔρντο] ψιλοῦται
 24. ἀκαχήμενος] Αἰολικόν
 29. πᾶσιν] ἀντὶ τοῦ πάντων 5
 60. Ἀρμονίδεω] ὄνομα
 133. ἦ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ὧς ἄρα φευγήσασ' (varia lectio)
 162. πόρτιος] νέας ἢ τελείας 187. κιχήμενον] ἐπιτυχόν
 199. ἐμβεβαῶτα] ἐμβεβηκότα, οὕτως Ἀρίσταρχος
 203. εἰλομένων] συστρεφόμενων, πολεμούντων 10
 205. πῖσυνος] πεπιστευκῶς, τεθαρρηκῶς
 208. ἔσσενα] ῥῆναι ἐποίησα 209. ἀγκύλα] ἐπικαμπῆ
 211. Τρώεσσι] ἀντὶ τοῦ τῶν Τρώων
 212. κε] σύνδεσμος
 214. ἀλλότριος φῶς] πολέμιος ἀνὴρ 15
 218. μὴ δ' οὕτως] μὴ οὕτως λέγε
 219. πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἀνδρὶ] πρὶν ἡμᾶς κατὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρός
 223. κραιπνὰ] ταχέως
 224. τῶ καὶ νῶϊ] διὸ καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν πόλιν σώσουσι
 226. σιγαλόεντα] λαμπρὰ, ποικίλα 20
 227. μάχωμαι] τῆς φροντίδος τῆς περὶ αὐτούς
 233. δείσαντε] φοβηθέντε ματήσετον] μάτην τι πράξωσι
 240. ἐμμεμαῶτ'] προθυμούμενοι ἔχον] ἤλαυνον
 245. ἀπέλεθρον] ἀμέτρητον
 247. ἀμύμονος] μεγαλήτορος 25
 249. ἐφ' ἵππων] ἐπὶ τοὺς ἵππους
 252. μή τι φόβονδ' ἀγόρευ'] μηδαμῶς περὶ φυγῆς λέγε
 253. γενναῖον] ἐκ γένους παρεπόμενον
 ἀλυσκάζοντι] φεύγοντι 254. ἔμπεδον] ἔδραϊον, βέβαιοι
 257. πάλιν] εἰς τοῦπίσω αὐτῆς] πάλιν 30
 258. εἰ γ' οὖν ἕτερος] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἄρα ὁ εἰς
 264. μετ'] ἀντὶ τοῦ πρός
 267. ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε] ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου
 270. γενέθλη] γέννα 271. ἀτίταλλ'] ἀνέτρεφεν
 272. μήστωρε] τοὺς φυγὴν ἐμποιοῦντας τοῖς πολεμίοις 35
 278. ἦ] ἀντὶ τοῦ εἰ 280. δολιχόσκιον] τὸ μακροπόρετον
 281. διαπρὸ] δι' ὄλου
 282. πταμένη] διελθοῦσα πελάσθη] προσήγγεσεν
 284. βέβληται κενεῶνα] τέτρωσαι παντελῶς κατὰ τὴν λαγῶνα

289. αἵματος ἄσαι Ἄρηα] τοῦ αἵματος κορέσαι τὸ καρτερικὸν καὶ
πολεμιστήριον δόρυ
292. πρυμνὴν] κατωτάτην
295. αἰόλα] ποικίλα παμφανόωντα] πάνυ λάμποντα
- παρέτρεσαν] διὰ δέος ἔφυγον 5
298. ἐρυσάλατο] ἐλκύσειαν 302. σμερδαλέα] φοβερὰ
- λάχων] κράζων
307. πρὸς δ' ἄμφω ῥήξε τένουτε] πρὸς δὲ καὶ ἀμφοτέρα ἀπέρρηξε
τὰ κατατεινόμενα νεῦρα
308. ῥινὸν] τὸ δέρμα 309. γυνὴ ἐριπῶν] ἐπὶ γόνυ πεσῶν 10
313. ἦ μιν] ἦτις αὐτόν βουκολέοντι] βοῦς νέμοντι
314. ἐχεύατο] περιεβάλετο
315. φαενοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν] ἀντὶ τοῦ διπλῶ τῷ πέπλῳ ἑαυτὸν
ἔσκεπασεν
318. ὑπεξέφερον] ἠρέμα ἐξέφερον 321. ἠρύκακε] κατέσχευ 15
322. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου] χωρὶς (χ^ο Α), ἔξω τῆς μάχης
326. ἄρτια] ὑγιῆ, ἠρμοσμένα
328. σιγαλόεντα] τὰ λαμπρά
329. Τυδεΐδην μέθεπε] κατόπιν Διομήδους ἐδίωκεν, ἐπορεύετο
330. Κύπρον ἐπύχετο] ἐπ' Ἀφροδίτην ὄρμα (νόρμα Α) 20
334. ὀπάζων] νῦν κατόπιν διώκων
335. ἐπορεξάμενος] ἐπεκτείνας
748. ἐπεμαίετ'] ἐφήπτετο 752. ἵππους] ἀντὶ τοῦ τῶν ἵππων
787. κάκ' ἐλέγχεα] ἐλέγχεα ὡς τείχεα· οὐ γὰρ νῦν ἐπιθετικόν
836. ἐμμαπέως] προθύμως 882. μαργαίνειω] μανιωδῶς δια- 25
κείσθαι

Ζ. (6)

26. ἡ δ'] ἡ Βαρβαρή 51. ἔπειθεν] ὄρινεν
128. εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας] συναπτέον
δλον τὸν στίχον 30
159. ἐδάμασσευ] τὸ τοῦ Προΐτου
180. θεῖον γένος] τεράστιον 181. χίμαιρα] αἰξ
237. ὡς] ἀντὶ τοῦ ὅτε πύργον] καὶ φηγόν
337. παρειπούσ'] παραινώσασα 348. ἀπόερσε] ἀπέπνιξε
353. ἐπαυρήσασθαι] τῆς ἰδίας ἀνοίας δῆλον ὅτι 35
400. νήπιον αὐτως] οὕτως ὡς οἱ παῖδες
417. ἐξενάριξε] ἐσκόλευσε 419. σῆμ' ἔχεεν] καὶ τάφον ἔχωσεν
446. ἀρνύμενος] ἀντὶ τοῦ περικτώμενος
466. ὀρέξατο] ἀντὶ τοῦ ἐλάβετο 477. ἀρι] ἐνι
493. ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ] ἀντὶ τοῦ πλέω πάντων τῶν ἐν Ἰλίῳ 40

499. γόνυ] ἀντὶ τοῦ ἐγώνων, συννεστάλη
 510. ἀγλαΐηφι πεποιθώς] ἀντὶ τοῦ ἀγλαΐηφι πεποιθότα
 522. ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι] ἀλλ' ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι, ἐκὼν μεθειεῖς

Η. (7)

90. ὄν ποτ' ἀριστεύοντα] γρ. καὶ ὄντων' ἀριστον 5
 171. διαμπερές] τοῦ κλήρου διὰ πάντων ἐρχομένου, ἀντὶ τοῦ πάντες
 336. χεύομεν] ποιήσομεν 337. ἄκριτον] μέγαν
 410. πυρός] ἀντὶ τοῦ πυρὶ μειλισσέμεν] τιμῶν; κηδεύειν
 431. ἐπενήνεον] ἐπεσώρευον
 433. ἀμφιλύκη νύξ] ὁ βαθὺς ὄρθρος 10
 434. κριτός] ἀριστος ἐπιλεγόμενος
 437. εἴλαρ] φυλακὴ, ὀχύρωμα 444. θηεῦντο] ἐθαύμαζον

Θ. (8)

22. μῆστωρ'] ἐργάτης τῶν κατὰ τὴν μάχην ἔργων ἔμπειρος 15
 25. ῥίον] τὸ ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους
 26. μετήορα] μετέωρα ἐφ' ὕψους
 πάντα γένοιτο] τὰ δέ κ' αὐτε ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα φησὶν
 27. περὶ τ' εἰμί] διαφέρω τῇ δυνάμει
 32. εὐ νυ καὶ ἡμεῖς] σαφῶς δὴ καὶ ἡμεῖς 20
 34. οἶτον] μόρον, θάνατον 39. θυμῶ] ὀργῇ
 40. πρόφρονι] τὸ ἐκ φρονήσεως καὶ διαθέσεως
 ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι] εἰρωνεύεται αὐτήν
 41. τιτύσκετο] ὑπεξεύγνυνεν τῷ ἄρματι, ἠτοίμαζε
 42. ὠκυπέτα] ταχεῖς . ἐθειρήσω] θριξίν 25
 50. κατὰ δ'] περὶ δ'
 53. δεῖπνον ἔλοντο] ἠρίστησαν
 57. πρό—πρό] ὑπέρ—ὑπέρ
 87. παρηγορίας] ὡς παρηγορίας
 103. ὀπάξει] διώκει, καταλαμβάνει 30
 108. μῆστωρε] ὡς ἐπὶ τῶν ἵππων
 114. Εὐρυμέδων] ὄνομα 164. ἔρρε κακὴ γλήνη] φθειρόν ὡς
 κόρη ἀναδρος
 166. δαίμονα] μόρον 190. ἡ ἐμοί] ἥπερ ἐμοί
 428. ἐῶ] ἐπιτρέπω 439. δίωκε] ἤλαυνε 35
 441. λίτα] ἀντὶ τοῦ λιτόν
 558. ὑπερράγη] ἠπλώθη
 563. εἶατο πεντήκοιτα] ὑπήρχον (legebat σέλᾱ)

I. (9)

1. ὧς οἱ μὲν Τρῶες] οὕτω μὲν οἱ Τρῶες ἐφύλασσον
 2. θεσπεσίῃ] θεία, πολλή ἔχε] ἐκράτει
 φύζα] φυγή κρούετος] φρικτοῦ καὶ φοβεροῦ
 3. ἀτλήτῳ] ἀνυπομονητῳ βεβολήατο] συνεχίχοντο 5
 7. κορθύεται] κορυφοῦται καὶ αὔξεται
 φύκος ἔχευαν] βρύον ἐξέβρασεν
 8. ἐδαίξετο] ἐσκορπίζετο
 10. φοίτα] περιήει (πίτει Α)
 11. κλήδην] καλοῦντας, κηρύσσοντας 10
 ἕκαστον] τῶν ἀρίστων δηλονότι
 13. τετιηότες] ἐκπεπληγμένοι, λελυπημένοι
 15. δυοφερόν] μέλαν
 30. δῆν] πολλῷ χρόνῳ τετιηότες] λυπούμενοι
 32. ἀφραδέοντι] ἀσυνετοῦντι 33. ἢ θέμις ἐστίν] ὡς νόμος ἐστίν 15
 35. φᾶς ἔμεν] εἰπὼν εἶναι
 48. τέκμωρ] τέλος
 58. ὀπλότατος] νεώτερος γενεῆφιν] λείπει ἢ ἐκ
 πεπνυμένα βάσεις] φρόνιμα λέγεις
 63. ἀθέμιστος] ἄδικος, ἄνομος ἀνέστιος] ἄδικος 20
 67. παρὰ] ἀντὶ τοῦ περὶ
 75. βουλήν βουλευσῆ] παρωνομασία 76. πυκινήσ] συνετήσ
 78. διαρραίσει] διαφθερεῖ 80. ἐσσεύοντο] ἐξήγεσαν
 91. οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ'] οἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἔτοιμα βρώματα ἐξέτεινον τὰς
 χεῖρας καὶ ἦσθιον 25
 93. ὑφαίνειν] κατασκευάζειν
 106. ἐξέτι τοῦ ὅτε] ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου ἕως τοῦ νῦν
 109. ἀπεμυθεόμην] ἀπηγόρευον
 119. λευγαλέσι] δίνας ὀλεθρίας
 123. αἰθωνας] τοὺς πρὸς πῦρ ἐπιτηδείους 30
 124. πηγούς] εὐπαγεῖς, εὐτραφεῖς ἄθλοφόρους] γενναίους
 125. ἀλήϊος] πένης, ἄπορος
 126. ἐριτίμοιο] μεγαλοτίμου
 127. ἠνέικαντο] περιεποιήσαντο
 137. ἄλις] δαψιλῶς, ἱκανῶς 35
 νηυσάσθω] πληρωσάτω, σωρευσάσθω
 138. δατεώμεθα] μεριζώμεθα ληϊδ'] τὰ λάφυρα
 141. οὐθαρ] γόνυμον, λιπαρόν
 143. θαλή ἐνὶ πολλῇ] ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ
 153. νέαται] γρ. καὶ ναέται 40

155. δωτήνησι] δωραεῖς
 158. δημηθήτω] δαμασθήτω, ὑπειξάτω
 167. ἐπιόψομαι] ἐπιλέξομαι
 172. Δί] ἀντὶ τοῦ Δία ἀρησόμεθ'] εὐξόμεθα
 173. ἐαδῶτα] ἀρέσκοντα 5
 188. ἐξ ἐνάρων] ἐκ τῶν σκύλων
 189. κλέα] δόξας 190. ἦστο] ἐκαθέζοντο
 197. ἦ φίλοι] φίλοι δὴ 198. σκυζομένω] ὀργιζομένω
 199. προτέρω] εἰς τοῦμπροσθεν, προσωτέρω
 203. ζωρότερον] ἀκρατότερον, τινὲς θερμότερον, παρὰ τὴν ζέσω 10
 206. κρεῖον] ἀγγεῖον 208. σιάλοιο] λιπαροῦ
 209. τῷ] ἐν ὄσφ ἔχεν] ἐκράτει
 214. κρατευτῶν] τῶν βάσεων
 220. θυηλάς] τὰς ἀπαρχὰς 221. ὀνειάθ'] βρώματα
 228. ἐπηράτου] ἐπιθυμητῆς 230. ἐν δοιῇ] ἐν δισταγμῷ 15
 231. δύσαι ἀλκὴν] ἀναλάβῃς (ἀναλάβεις Α) τὴν δύναμίν σου
 232. αὐλιν ἔθεντο] τὸν αὐλισμὸν ἐποίησαν, ἐστρατοπεδεύσαντο
 245. αἴσιμον] πεπρωμένον
 247. εἰ μέμονας] εἰ σπουδάξεις, εἰ προθυμεῖς
 268. ἐριτίμοιο] πολυτίμοιο 20
 310. κρανέω] τελειώσω
 321. περὶκείται] περισσόν τί ἐστιν
 324. μᾶστακ'] τροφήν
 355. ἔμμινε] ἀπαξ ἔμεινε 358. νηήσας] σωρεύσας
 375. ἦλιτεν] ἤμαρτεν 376. ἐξαπάφοιτ'] ἀπατήσει 25
 381. Ὀρχομενόν] πόλις τῆς Βοιωτίας
 ποτιώσσεται] ἀνάκειται
 422. ἀπόφασθε] ἀποφήνατε
 441. ἀγορέων] δημηγοριῶν τελέθουσιν] ὑπάρχουσι, γίνονται
 445. ὑποσταίη] ὑπόσχοιτο 446. ἀποξύσας] ἀφελών 30
 452. ἐχθήρειε] μισήσειε 454. στυγεράς] φοβεράς
 453. οἴσθεις] ὑπονοήσας
 455. ἐφέσσεσθαι] ἐπικαθεσθῆναι 462. ἐνθ'] ἐξ ἐκέλευο
 465. ἔται] ἑταῖροι, πολῖται, κατὰ ἀποκοπήν
 466. ἴφια] ἰσχυρὰ, εὐγραφῇ ἔλικας] μελαίνυς 35
 468. εὐόμενοι] φλογιζόμενοι
 469. κεράμων] πίθων μέθυ] οἶνος
 470. εἰνάνυχες] ἐπὶ ἐννέα νύκτας
 472. εὐερκέος] ἀσφαλῆ περιβολὴν ἐχούσης
 475. πυκνῶς] ἐπιμελῶς, ἀσφαλῶς 40
 484. ἐσχατιῆν] τὰ ἔσχατα μέρη

487. πάσασθαι] γεύσασθαι, φαγεῖν
 489. ὄψου] προσφαγίου 490. κατέδευσας] κατέβρεξας
 491. ἐν νηπιέῃ ἀλεγειωῆ] ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ
 493. ὃ μοι] διότι μοι ἢ ἐπειδή ἐξετέλειον] ἐξετέλεσαν
 504. μετόπισθ' Ἄτης] μετὰ τὸ βλαβῆναι τινα 5
 505. σθεναρῆ] ἰσχυρά 506. φθάνει] ἔκτατέον διὰ τὸ μέτρον
 515. ὀνομάζοι] λείπει φέρειν
 526. δωρητοί] δώροις πειθόμενοι
 παραρρητοί τ'] καὶ λόγοις ὁμοίως πειθόμενοι
 534. οἱ] αὐτῇ 535. ῥέξ'] ἐπετέλεσ' 10
 540. ἔθων] ἐξ ἔθους κατατρέχων καὶ βλάπτων
 554. οἰδάνει] εἰς ὕψος αἵρεσθαι ποιεῖ
 555. Ἀλθαίῃ] μήτηρ Μελεάγρον
 557. Εὐηνύνης] Ἄρεως παῖς 558. ἴδew] τοῦ ἴδου
 562. ἐπώνυμον] ἀντὶ τοῦ φερώνυμον 563. οἴτων] συμφοράν 15
 565. πέσσω] πεπαίνων, παρηγορῶν, συνέχων
 569. ἐπαινήν] φοβερὰν 570. πρόχυν] ἐκ γόνατος
 571. ἠερόφοιτις] ἄρατος
 572. ἐξ Ἐρέβεσφω] ἐκ τοῦ σκότους
 ἀμείλιχον] ἀπνηές, σκληρόν 20
 580. ψιλὴν ἄροσιν] τὴν ἀδενδρον χώραν
 586. κεδνότατοι] προσφιλέστατοι
 588. πύκα] συχνῶς, ἐπιμελῶς
 589. ἐνέπρηθον] ἔκαιον 593. ἀλώῃ] πορθηθείη
 593. ἀμαθύνει] κατὰ μικρὸν δαπανᾷ 25
 601. φίλος] Ἀττικῶς φίλε (φίλος Α) 609. αὐτμή] ζώῃ
 615. κήδειν] λυπεῖν, βλάπτειν
 616. μείρεο] μερίζου
 621. πυκινὸν λέχος] πυκνὸν ἱμάτιον
 622. μεδοίατο] φροντίσαιεν 626. κρανέεσθαι] τελειωθήσεσθαι 30
 631. ἦ μιν] ἦτιμι αὐτόν
 632. νηλής] ἀνηλής 638. ἔνθεο] ποίησον
 640. αἰδέσσαι] αἰδέσθητι ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην
 645. εἴσαο] ἔδοξας 646. οἰδάνεται] πληροῦται ὑπὸ ὀργῆς
 647. ἀσύφηλον] ἀδούλευτον, ἄτιμον 35
 649. ἀπόφασθε] ἀπαγγεῖλατε 650. μεδήσομαι] πρόνοιαν ποιήσομαι
 653. σμῦξαι] κατακαῦσαι 668. Σκύρον] πόλις Φρυγίας
 αἰπείαν] ὑψηλήν Ἐνυῆος] υἱὸς Διονύσου
 671. ἀνασταδόν] ἀναστάντες
 673. πολύαιν'] πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε 40
 675. ἀπέειπε] ἀπηγόρευσε 682. ἠπειλησεν] διωρίσατο, εἶπεν

685. δῆετε] εὐρήσετε τέκμωρ] τέλος
 687. ὑπερέσχε] ὑπερασπίζει 689. πεπνυμένω] φρόνιμοι
 695. δῆν] ἐπὶ πολὺ τετιηότες] λυπούμενοι
 700. νῦν αὖ —] αὐθάδη νῦν ἐποίησας αὐτὸν πλέον καὶ ἐφυσίωσας
 705. τεταρπόμενοι] κορεσθέντες 5
 714. ὕπνου δῶρον] περιφραστικῶς, τὸν ὕπνον, τὴν ἀνάπαυσιν

Κ. (10)

1. Παναχαιῶν] πάντων τῶν Ἑλλήνων
 2. μαλακῶ] ἡδεῖ δεδμημένοι] κατεχόμενοι
 4. ὀρμαίνοντα] βουλενόμενον 10
 7. ἐπάλυνεν] ἐλεύκαεν
 8. ποθι] δῆ πευκεδανοῖο] πικροῦ, ὀλεθρίου
 9. πυκίν'] πυκνῶς, συνεχῶς
 10. νειόθεν] ἐκ βάθους, κάτωθεν
 13. ὄμαδον] λείπει τὸ ἀκούων 15. προθελύμνους] προρρίζους 15
 16. ὑψόθ' ἐόντι Διί] λείπει τὸ ἀποδουρόμενος
 19. μῆτιν] συμβουλήν
 23. δαφουόν] φοβερόν, καταπληκτικόν, ἢ τὸ ἐκ δαφουοῦ καὶ κατα-
 πληπτικοῦ λέοντος
 27. τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα] οἷτινες ἔνεκα αὐτοῦ ἦλθον 20
 πούλδν ἐφ' ὑγρήν] ἐπὶ πολλήν θάλασσαν
 30. ἐπὶ στεφάνην —] πρὸς τὸν αὐχέν' ὑπὸ στεφάνην
 31. παχείη] ἰσχυρῆ 35. ἀσπάσιος] ἡδύς
 41. ἔσται] εἴη 43. χρεὼ βουλῆς] χρεῖα συμβουλῆς
 44. κερδαλέης] ἐπωφελοῦς 48. μέρμερ'] μερίμνης ἄξια 25
 51. φημί] ὑπονοῶ 52. μήσατο] εἰργάσατο
 55. αἶ κε πίθηται] ἐὰν δύνηται· γέρων γὰρ ἦν
 56. τέλος] τὸ τάγμα 65. ἀβροτάξομεν] ἀποτύχομεν
 67. ἦ κεν ἴησθα] ἔνθα ἂν πορευθῆς καὶ ἐργηγορέναι κέλευε
 69. μηδὲ μεγαλίζεο θυμῶ] μηδὲ ἐπαίρου τῇ διανοίᾳ δι' ὑπερηφανίαν 30
 71. ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει] τοῖς αἰεὶ ἀναφνομένοις πράγμασιν ἐπεμψεν
 79. ἐπέτραπε γήραϊ λυγρῶ] τουτέστιν οὐδὲ ὑπὸ τοῦ γήρωσ ἐνικᾶτο,
 οὐκ ἐδίδου (ἐνεδίδου Cobetus)
 83. ὄρφναίην] σκοτεινὴν 84. οὐρήων] φυλάκων
 89. εἰσόκ' αὐτμῆ] ἕως οὗ ἢ ἀναπνοή 35
 93. πέρι δεΐδια] Correctum περὶ δεΐδια, superscripto διχῶς (δ^x A)
 94. ἀλαλύκτημαι] ἐν ἄλλῃ καὶ πλάνῃ εἰμί, ἀδημονῶ, ἐκπέπληγμα
 96. δραίνεις] ἐπινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι
 98. καμάτῳ ἀηκότες] ὑπὸ κόπου ἀηδῶς διακέμενοι, ὀκνήσαντες
 99. ἐπὶ πάγχυ] παντελῶς 40

100. δυσμενέες—εΐται] οἱ δὲ πολέμοι ἐγγὺς κáθηνται
 101. μενουήσωσι] προθυμήσωσι 104. οὐ θην] οὐδαμῶς δὴ
 106. κήδεσι μοχθήσειν] ταῖς φροντίσι κακοπαθήσειν
 108. ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρωμεν ἄλλους] πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ἐγείρωμεν 5
113. ἐκαστάτω] πορρωτάτω
 114. αἰδοῖον] αἰδοῦς ἄξιον
 115. οὐδ' ἐπικεύσω] οὐδὲ ἀποκρύψω
 117. πονέεσθαι] Verba διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν in marg. adscripta
 non glossema sunt, sed referuntur ad scholion versui 116 adscrip- 10
 tum ὅτι τὸ πονέεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν
118. οὐκέτ' ἀνεκτός] ἀνυπομόνητος
 127. ἴνα] ἐκεῖ ἐπέφραδον] εἶπον
 133. περονήσατο] περόνη ἀνελάβετο φοινικέεσσαν] πυρράν
 134. ἐκταδίην] ἐκτεταμέην οὐλη] ἀπαλή 15
 145. βεβίηκεν] βιάζεται 152. ὑπὸ κρασίν] ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς
 153. ἐλήλατο] ἴστατο εἰς τὴν γῆν
 156. ὑπὸ κράτεσφι] ὑπὸ τῇ κεφαλῇ
 160. οὐκ ἀτίεις] οὐκ αἰσθάνη
 161. ὀλίγος—χῶρος] μικρὸν διάστημα ἐρύκει] κωλύει 20
 167. ἀμήχανος] πρὸς δὲ οὐκ ἔστι μηχανή
 174. βῶναι] σωθῆναι, ζῆσαι
 177. ἐέσσατο] περιεβάλετο 182. ἐγρηγορτί] ἐγρηγορότες
 (ἐγρηγορώτες A)
197. ἦσαν] ἐπορεύοντο συμμητιάσθαι] βουλευέσθαι 25
 202. πίφασκον] ἔλεγον 205. τολμήεντι] καρτερικῶ
 212. ἀσκηθῆς] ἀβλαβῆς, ὑγιής κλέος] ὄνομα
 216. ὑπόρρηνον] ὑπαρνον, ἔγκυον κτέρας] κτῆμα
 217. εἰλαπίησι] ἑορταῖς 223. θαλπωρή] ἠδονή, θάλψις
 226. βράσσω] βραδύτερος, ἢ ταρασσόμενος 30
 235. ἔταρόν γ' αἰρήσει] ἑταῖρον καὶ συνεργὸν ἐπιλέξει δὲ ἂν θέλῃς
 238. ὀπάσσει] ἀκόλουθον περιλαβεῖν
 239. ἐς γενεὴν ὀρώων] εἰς τὴν εὐγένειαν ἀφορῶν
 246. καὶ ἐκ πυρός] καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ
 249. αἶνεε] ἐπαίνει νεῖκει] ψέγε 35
 251. ἀνεται] ἀνύεται, τελειοῦται
 254. δεινοῖσιν] φοβεροῖς
 256. ἀμφηκες] τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠκουημένον
 258. ταυρεῖην] δερματίνην
 ἀφαλόν τε καὶ ἄλλοφον] οὔτε λόφον οὔτε προμετώπιον ἔχουσαν 40
 καταῖτυξ] εἶδος περικεφαλαίας

262. ῥινοῦ ποιητήν] ἐκ δέρματος γεγυυῖαν
 264. θαμέες] πυκνοί 265. πῖλος] τὸ πεπιλημένον ἔριον
 266. Ἐλεῶνος] πόλις 267. Αὐτόλυκος] ὁ Ἑρμοῦ υἱός
 πυκινὸν] ἰσχυρόν ἀντιτορήσας] διορύξας, διατρήσας
 268. Κυθηρίῳ] πόλις 271. πύκασεν] ἐσκέπασεν 5
 273. κατ'] παρ' 274. ἐρωδιὸν] εἶδος ὀρνέου
 280. κινύμενος] κινούμενος, ἐπὶ πράξιν ὀρμῶν
 281. πάλιν] εἰς τοῦπίσω 285. σπείό μοι] συνακολούθησον
 287. Ἄσωπῳ] πόλις Βοιωτίας
 288. Καδμείοισιν] τοῖς Θηβαίοις 10
 290. πρόφρασσα] πρόφρων, προθύμως
 292. ἦνιν] ἐνιαυσίαν 304. ἄρκιος] αὐτάρκης
 307. οἱ τ' αὐτῷ] καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ
 311. φύξιν βουλεύουσι] προσφυγὴν σκέπτονται
 312. ἀδηκότες] κάμνοντες 15
 324. ἀπὸ δόξης] ἀπὸ δοκίσεως καὶ εἰκασμοῦ
 326. μέλλουσιν] ἀντὶ τοῦ εἰκόασι 331. διαμπερές] μέχρι τέλους
 332. ὀρόθνεν] προέτρεψε 334. πολιοῖο λύκοιο] λευκοῦ λύκου
 346. παραφθαίησι] παραδράμοι
 347. προτιειλέω] σύγκλειε 348. ἀλύξῃ] ἐκφύγη 20
 350. κλινητήην] ἐκρύβησαν ἀφραδίησιν] ἀνοίαις
 351. οὔρα] ὄρια, ὀρμήματα
 357. δουρηνεκές] δόρατος βολὴν ἢ μῆκος
 358. ἐνώμα] ἐκίνει (ἐκείνοι Α) πρὸς φυγὴν
 361. κεμᾶδ'] ἔλαφον 362. μεμηκῶς] φθεγγόμενος 25
 364. ἐμμενές] ἐπιμόνως
 375. βαμβαίνων] τρέμων ἄραβος] ἦχος τῶν ὀδόντων
 376. ὑπαὶ δειλούς] ὑπὸ φόβου
 378. ζῶγρεῖτ'] ζῶντα φυλάσσετε
 383. καταθύμιος] κατὰ νοῦν 30
 388. διασκοπιᾶσθαι] κατασκοπήσασθαι
 391. παρὲκ νόου ἤγαγεν] παρηπάτησε τὸν νοῦν
 394. θοὴν διὰ νύκτα] τὴν ταχέως ἐπιλαμβάνουσαν τὴν γῆν
 399. ἀδηκότες] ἀπὸ τοῦ ἄδην καὶ ἠδέως
 401. ἐπεμαίετο] ἐπεζήτηε, ἐπεθύμει 35
 402. ἀλεγεινοὶ] ἀλγεινοὶ, δυστυχεῖς πρὸς τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι
 403. ὀχέεσθαι] ἐποχηθῆναι, ἐπιβῆναι
 409. ἄσσα τε] τίνα δὴ
 415. παρὰ σήματι Ἴλου] παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Ἴλου
 416. φυλακάς δ' ἄς εἶραι, ἦρος] περὶ τῶν φυλάκων ὧν ἐρωτᾶς, ὧ 40
 γενναϊότατε

417. κεκριμένη] ἐπιλελεγμένη 418. ἐσχάροι] πυραΐ
 421. ἐπιτραπέουσι] ἐπιτρέπουσι
 422. εἶται] εἰσίν
 425. δῖειπε] ἀκριβῶς διασάφησον δαιίω] μάθω
 428. Παῖονες] ἔθνος Θρακικόν 5
 ἀγκυλότοξοι] ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες
 429. Λέλεγες] ἔθνος Καρικόν Καύκωνες] ἔθνος Παφλαγονίας
 430. Θύμβρης] τόπος τῆς Τροίας
 431. Μήονες] Λυδοί 432. διεφερέεσθε] ἐρωτᾶτε
 433. μέματον] προθυμείσθε 434. νεήλυδες] νεωστὶ ἔλληλυ- 10
 θότες
 437. λευκότεροι χιόνος] ὁ τρόπος ὑπερβολῆ
 439. πελώρια] νῦν οὐ μεγάλα, ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλος τεράστια
 442. πελάσσετον] ἀπενέγκατε 443. νηλείϊ] σφοδρῶ
 444. ἔλθητον] ἀπὸ τοῦ (ὁ Ἀ) ἀπήλθητον 449. μεθῶμεν] ἐάσωμεν 15
 450. εἶσθα] ἐλεύση, παραγενήση 452. δαμείς] τυπείς
 456. κέρσε] ἀπέκοψε τένουντε] νῦν τοὺς αὐχένας
 457. φθεγγομένου] τὸ στόμα εἰς τὸ φθέγγασθαι κινουῦντος προύλα-
 βεν ἢ πληγὴ τὴν φωνήν
 458. κτιδέην] περικεφαλαίας εἶδος 20
 459. καὶ λυκέην] καὶ λύκου δοράν
 δόρου μακρόν] ὃ ἀνωτέρω ἄκοντα εἶπεν
 460. ληϊτιδί] πολεμικῆ
 463. ἐπιβωσόμεθ'] εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσώμεθα
 464. πέμψον] ἡμᾶς δηλονότι 25
 466. μυρίκην] θαμνώδες φυτὸν δέελον] εὐδηλον, εὔγνωστον
 467. συμμάρψας] συλλαβῶν, κλάσας ἐριθηλέας] ἄγαν θάλλοντες
 475. ἐξ ἐπιδιφριάδος] ἐκ τοῦ ἐσχάτου μέρους τοῦ ἀρματείου (ἀρμα-
 τίου Ἀ) δίφρου
 478. πίφασκε] ἐνεφάνιεν 30
 480. μέλεον] ματαίως (ματέως Ἀ)
 481. ἔναιρε] φόνευε
 483. ἐπιστροφάδην] ἐνεργῶς, εὐτόνως
 484. ἄορι θεινομένων] τῷ ξίφει πληττομένων
 485. ἀσημάντοισιν] ἀφυλάκτοισιν 486. ἐνορούση] ἐμπήδηση 35
 493. ἀήθεσσον] ἀσυνήθεις ἦσαν 495. μελιηδέα] προσηνή,
 ἠδύν
 499. σὺν δ' ἤειρεν] συνέδησεν 500. φαεινήν] τὴν ἐν φανερῶ
 κειμένην
 503. κύντατον] δεινότατον, κάκιστον· νῦν τὸ βέλτιον 40
 509. νόστου] ὑποστροφῆς 512. ξυνέκηκε] νῦν ἤκουσε

513. κόπτε] ἐπληξε 515. οὐδ' ἀλαοσκοπὴν] οὐκ ἔλαθεν αὐτόν
 516. ἔπουσαν] ἐνεργοῦσαν
 521. ἀσπαίρουτας] ψυχορραγοῦντας
 ἐν ἀργαλέησι φονήσω] τοῖς τόποις ἐν οἷς ἔκειτο οἱ νεκροί
 522. ὀνόμηνεν] ἐξ ὀνόματος ἐκάλεσεν 5
 523. κυδοιμός] θόρυβος
 524. θυνόντων ἄμυδις] ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὁρμώντων
 θεεῖντο δὲ μέμερα ἔργα] μετὰ θαύματος θεώρου
 526. σκοπὸν] κατάσκοπον 527. ἔρυξε] κατέσχε
 533. πρῶτος κτύπου χιε] ὁ δὲ Νέστωρ πρῶτος τοῦ ψόφου τῶν 10
 ποδῶν ἦσθετο
 535. ἀμφὶ κτύπος—] προσπίπτει τῇ ἀκοῇ ὁ ἦχος
 537. ἔλασαίατο] ἀπηλακότες εἶεν 538. αἰνῶς] λίαν πάνυ
 539. ὀρυμαγδοῦ] νῦν τοῦ πλήθους 546. ἀντιβολήσας] ἀπαν-
 τήσας 15
 558. νεήλυδες] νεωστὶ ἐληλυθότες ἑρεεῖνεις] περιμῶν ἐρωτῆς
 559. τὸν δὲ σφιν] ἀντὶ τοῦ αὐτόν 562. διοπτῆρα] κατάσκοπον
 569. μελιθδεά πυρὸν] ἡδὺς ἀνθηρὸν σίτου
 570. νηῖ] ἀντὶ τοῦ νεῶς 573. λόφον] αὐχένα, τράχηλον
 576. ἀσαμίνθους] πνέλους, παρὰ τὸ τὴν ἄσσην, ὃ ἔστι τὸν ῥύπον, 20
 μινύθειν καὶ μειοῦν
 577. λίπ'] λιπαρῶ 578. ἐφιζανέτην] παρεκάθιζον
 579. πλείου] γέμουτος

Α. (11)

3. προΐαλλε] ἀπέστειλεν 25
 πολέμοιο τέρας] περιφραστικῶς τὸ πολέμοιο σῆμα
 6. γεγωνέμεν] βοᾶν 15. ζώννυσθαι] καθοπλίζεσθαι
 16. νόροπα] λαμπρόν 21. πεύθετο] ἠκούετο
 24. οἴμοι] μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ ῥάβδος
 κνάνοιο] μέλανος, καταπληκτικοῦ 30
 26. ὀρωρέχατο] ἐξετέταντο 27. ἱρισσιν] ταῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
 31. ἀορτήρессιν] τοῖς ἀπαιωροῦσι τὸ ξίφος ἰμάσι
 32. θοῦριω] πολεμικὴν, εὐκίνητον καὶ κούφην τῷ φοροῦντι
 36. βλοσυρῶπις] παρασκευαστικὴ φυγῆς τῶν ὀρώντων
 44. ἀπ' αὐτόφιν] ἀπ' αὐτῶν 45. ἐγδούπησας] ἐπεβρόντησαν 35
 49. πυλλέες] πεζοὶ ὀπλίται
 50. ῥῶοντ'] ὄρωνων ἡῶθι πρό] πρὸ τῆς ἀνατολῆς, πρὶν ἡμέρας
 51. φθὰν] προέλαβον τοὺς ἱππεῖς 52. μετεκίαθον] μετ' αὐτοὺς
 ἦλθον
 54. μυδαλέας] διαβρόχους 56. θρωσμηῶ] τόπος ὑψηλός 40

62. οὐλιος ἀστήρ] δλέθριος ὁ κύων 65. ἐν πυμάτοισι] ἔσχατος
 66. στεροπή] ἀστραπή 67. ἀμητήρες] θειρισταί
 69. ταρφέα] συνεχῆ, πυκνά 71. δῆουν] διέκοπτον
 72. ἴσας δ' ὑσμίνῃ] ἐξισούτο αὐτοῖς ἡ μάχη
 73. θῦνον] ἐμμανῶς ὤρων. 74. παρετύγχανε] παρήν 5
 77. κατὰ πτύχας] κατὰ τὰς ἐφοχάς
 83. στεροπήν] λαμπηδόνα 86. ὠπλίσσατο] ἠτοίμασεν
 87. ἐκορέσσατο] ἀντὶ τοῦ ἔκαμεν 91. κεκλόμενοι] κελεύοντες
 94. κατεπάλμενος] ὀρμήσας
 95. μετώπιον] τὸ μεταξὺ τῶν ὠπῶν (ὄτων Α), τὸ μεσόφρουον 10
 96. στεφάνῃ] εἶδος περικεφαλαίας σχέθε] ἀντέσχε
 χαλκοβάρεια] τῷ χαλκῷ βαρουμένη, ὃ ἔστιν ἰσχυρά
 98. πεπάλακτο] ἐνεπέφυρτο 104. παρέβασκε] παραιβάτης ἦν
 ὦ ποτ'] ἀντὶ τοῦ οὐστίνας
 105. κνημοῖσι] ἐν τοῖς τραχέσε τόποις διδῆ] ἔδησεν 15
 μόσχοισι] ἀπαλοῖς λύγοισι] φυτῷ τινὶ ὃ ἡμεῖς κύτινον καλοῦμεν
 106. ἔλυσεν ἀποίνων] λύτρα δεξάμενος ἀπέδωκεν
 109. ἔλασε] ἐπληξε 110. σπερχόμενος] σπεύδων ἀπὸ
 τοῦιν] ἀπ' αὐτῶν
 111. γιγνώσκων] γνωρίζων 114. συνέαξε] συνέτριψε 20
 118. δρυμά] δρυμῶνας 122. μενεχάρμην] ὑπομένουτα τὴν
 μάχην, πολεμικόν
 124. Ἀλεξάνδροιο] λείπει ἡ παρά 128. σιγαλόεντα] λαμπρά
 129. κυκηθήτην] ἐταράχθησαν
 130. γουναζέσθην] τῶν γονάτων ἤπτοντο, ἰκέτευον 25
 136. προσαυδήτην] προσεφώνουν 137. ἀμελικτον] ἀηδῆ,
 σκληράν
 141. ἐξ ἔμεν] ἐκπέμψαι
 147. ὄλμον] κοῖλος λίθος. κορμίαν. ὡς ἄχειρον καὶ ἀκέφαλον
 153. χαλκῷ διηϊόωντες] πρὸς τὸ ἰππεῖς δὲ ἰππήσας 30
 156. εἰλυφόων] εἰλῶν, ταρασσῶν
 157. πρόρριζος] μέχρι τῶν ριζῶν τῶν γὰρ κάτω γῆς τὸ πῦρ οὐχ
 ἄπτεται
 πυρὸς ὀρμῇ] τῷ πυρὶ περιφραστικῶς
 158. κάρηνα] ἀπὸ μέρους ἀνθρωποῖ 35
 162. κείατο] ἔκειντο
 163. ὑπαγε] ὑπεξέφερε
 164. ἔκ θ' αἵματος] ἐκ τοῦ φόνου κυδοιμοῦ] κραυγῆς
 165. σφεδανόν] ἐπεικτικόν (ἐπικτικόν Α), σφοδρὸν, καταπληκτικόν
 167. ἐρνεὸν] συκὴ ἀγρία 40
 168. ἰέμενοι πόλιος] ἐπιθυμοῦντες ἀνελθεῖν ἐπὶ τῆς πόλεως

169. λύθρῳ—ἀάπτους] τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι'
(ἐξ Cobetus) ἰδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος
170. φηγόν] τὴν δρυὶν ἴκοντο] οἱ Τρῶες δηλονότι
174. τῇ δέ τ' ἰῆ] μιᾷ δέ τῳ αὐτῶν
176. λαφύσει] μετὰ σκυλμοῦ ἐσθλεί 177. ἔφεπε] κατόπιον 5
ἐδίωκε
178. τὸν ὀπίστατον] τὸν ἔσχατον 179. πρηνεῖς] ἐπὶ πρόσ-
ωπον
180. περὶ πρὸ γὰρ] ἀντὶ τοῦ περισσῶς (περισσῶ Α)
183. πιδήσεσσι] καθύδρου 189. ἀνώχθῳ] κελευέτω 10
191. τυπεῖς] βληθείς 192. εἰς ἵππους ἀλεται] εἰς τὸ ἄρμα
ἀνέλθη
193. εὐσσέλμους] εὐκώπους
195. ποδήνεμος] ἴση ἀνέμοις κατὰ τὸ τάχος 201. τεῖν] σοί,
Δωρικῶς 15
214. ἐλελίχθησαν] συνεστράφησαν 216. ἀρτύνη] ἡτοιμάσθη
223. Κισσῆς] Κισσέως θυγάτηρ
224. μητροπάτρῳ] ὁ τῆς μητρὸς πατήρ
225. ἴκετο μέτρον] ἠνδρώθη 226. θυγατέρα ἦν] τὴν ἵππο-
δάμειαν 20
229. Περκώτῃ] πόλις 236. οὐδ' ἔτορε] οὐδὲ διέκοψε
237. ἀτομένη] ὑπαντήσασα ἐτράπετ' εἰς τοῦπίσω ἀνετράπη
242. οἰκρός] οἴκτου καὶ ἐλέου ἄξιος (ἄξιον Α)
- ἀστοῖσιν] τοῖς ἰδίοις πολίταις 243. ἦς] παρ' ἧς χάρω] 25
- ἀπόλαυσιν
245. ἄσπετα] ἀπαρακολούθητα, πολλά
248. ἀριδείκετος] πᾶν ἔνδοξος
251. εὐράξ] ἐκ πλαγίου 253. διέσχε] διεξῆλθε
257. ὄπατρον] ὁμόπατρον, συγκοπή
258. καὶ ἀῦτει] καὶ ἐκάλει 30
261. τοῖο δ'] τοιούτου δέ 266. ἀνήνοθεν] ἀνεφέρετο
267. ἐτέρσετο] ἐξηραίνετο 268. ὄξειαι] δριμύται, σφοδραί
270. προῖεῖσι] προπέμποσιν μογοστόκοι] αἱ τοὺς μόγους
- ἐπικουφίζουσαι (ἐπικουφίζων Α)
- Εἰλείθυιαι] θεαὶ τῶν τικτουςῶν ἔφοροι 35
272. δύνων] ὑπεισηλθόν 274. ἤχθετο] ἐλυπεῖτο, ἐβαρεῖτο
275. διαπρῦσιον] διαπορεύσιμον γεγωνῶς] παρακελευόμενος
280. ἴμασεν] ἐμάστιξεν 281. νῆας ἐπὶ γλαφυράς] ἐπὶ τὰς
- κόλλας
282. ἄφρεον] ἴδρουν ραίνοντο] ἐκονιορτοῦντο 40
288. ὄριστος] ἄριστος, ἰσχυρός 293. ἀγροτέρῳ συῖ] ἀγρίῳ
χοίρῳ

297. ὑπεραεΐ] ὑπερβάλλουσι τῇ πνοῇ
 298. καθαλλομένη] καταπνέουσα (sic ed. Romana : καΐ πνεύ A)
 ιοειδέα] μέλανα διὰ τὸ βάθος
 306. ἀργεστῶ νότιοι] τοῦ λευκονότου
 307. τροφί κῦμα] εὐτραφέες, εὐπαγές ἄχνη] ὁ ἀφρός 5
 308. πολυπλάγκτοιο ἰωῆς] πολυπλανήτου πνοῆς
 313. λελάσμεθα] ἐπιλελήσμεθα 317. μίνυθα] ἐπ' ὀλίγον
 χρόνον
 318. ἦδος] ὠφέλεια 324. κυδοίμεον] ἐθορύβουν, ἐτάρασσον
 326. παλινορμένω] ἐκ τῆς φυγῆς ἐπιστραφέτες 10
 327. ἀσπασίως] ἀσμένως 331. στείχειν] παραγίνεσθαι
 332. κῆρες γὰρ ἄγουν] ἰσχυροτέρα γὰρ ἢ μοῖρα τῆς μαντικῆς
 334. κεκαδῶν] στερήσας, χωρίσας (χορήσας A)
 350. τιτυσκόμενος] στοχαζόμενος
 351. πλάγχθη] ἀπεκρούσθη τὸ δόρυ 354. ἀπέλεθρον] ἀμέ- 15
 τρητον 355. παχείη] ἰσχυρῶ
 358. τῆλε] πόρρωθεν καταείσατο γαίης] κατεφάνη, ἡ κατη-
 νέχθη
 359. ἀμπνυτο] ἀνεσωφρονίσθη 362. κύν] ἀναιδέστατε
 364. δοῦπον] τὴν μάχην 20
 365. ἡ θῆν σ'] πάνυ δὴ σε ἐξανύω γε] ἐπὶ τέλος ἄξω, φονεύσω
 367. ἐπιείσομαι] ἐπελεύσομαι 370. τιταίνετο] ἔτειεω
 374. αἴνυτ'] ἀφηρείτο 375. βριαρῆν] ἰσχυράν
 377. ταρσόν] τὸ πλατὸν τοῦ ποδός διὰ δ' ἀμπερές] δι' ἔλον
 383. πεφρίκασι] φοβοῦνται μηκάδες] μηκητικάι 25
 385. τοξότα λωβητήρ] διὰ τόξων λωβώμενε καὶ βλάπτων, ἐξ οὗ
 (sic ed. Rom., οὗ A) δειλῆ
 παρθενοπίπα] παρθένους ἐπιτηρῶν, γυναιμανές, ἡ γυναικιζόμενε
 388. ἐπιγράψας] ἐπιξέσας ἀπλῶς
 391. ἄλλως] εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε ἐπαύρη] ἐφάψηται 30
 393. ἀμφίδρυφοι] ἀμφοτέρωθεν κατεσπαραγμένοι διὰ τὸ πένθος
 395. πύθεται] σήπεται περὶ πλέες] περὶ αὐτὸν πλείους
 397. καθεζόμενος] ἀντὶ τοῦ κύψας
 400. ἦχθετο] ἐβαρείτο τὴν ψυχὴν, ὠδυνᾶτο
 401. οἰώθη] ἐμώθη 405. ἀλώω] λειφθῶ, συσχεθῶ 35
 409. μάχη ἔνι] ἀντὶ τοῦ ἐν μάχῃ
 416. θήγων] ἀκονῶν γναμπτήσι γένυσσιν] ἐπικαμπέσι σιαγῶσι
 (σιαγῶσι A)
 417. ἀμφὶ δέ—ἀτίσσονται] ἐπ' αὐτὸν δὲ ὀρμῶσι
 418. ἄφαρ] ταχέως 424. πρότμησιν] ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν 40
 τόπος

425. ἀγοστῶ] τῷ ἀγκῶνι
 430. πολύαιω'] πολλαχῶς κακὸς νομισθεῖς, μυθολόγε καὶ φλύαρε
 451. φθῆ] προέλαβεν, ἔφθασεν
 453. ὅσσε καθαίρησουσι] τοὺς ὀφθαλμοὺς καταλήφονται, καμ-
 μύσουσι 5
455. κτεριοῦσι] θάψουσι 458. ἀνέσσυτο] ἀνηκόντισεν
 461. αὔε] ἐβόα 462. ὅσον κεφαλὴ χάδε] ὅσον ἠδύνατο
 466. ἀμφί μ'] τὸ ἐξῆς ἀφίκετό με
 467. βιώατο] βιάζοιτο 474. δαφουνοί] φόνιοι ἢ πυρροί
 θῶες] λυκοειδέα ζῶα 10
 476. ἤλυξε] ἐξέφυγε 477. λιαρὸν] θερμὸν ὀρώρη] ἰσχύη
 479. δαρδάπτουσιν] κατεσθίουσιν
 480. νέμει] συνδένδρω τόπω 481. διέτρεσαν] σὺν δέει ἔφυγον
 486. στῆ δὲ παρέξ] ἔστη δὲ παρ' αὐτόν
 ἄλλυδις ἄλλος] ἄλλος ἀλλαχοῦ 15
 493. ὀπαζόμενος] κατεπειγόμενος, διωκόμενος, ἀφ' οὗ πληρούμενος
 494. ἀζαλέας] ξηράς
 495. ἀφυσγετόν] ἰλυῶδες, συρφετόν (sic ed. Romana: ἰλιῶδες
 συφερτ' Α) 502. μέρμερα] μερίμνης ἄγια
 503. νέων δ' ἀλάπαξε] ἴν' ἢ τὰς πρὸ τῶν νέων 20
 504. χάζονται] ὑπεχώρουσιν 512. ἄγρει] ἄγε δῆ
 514. ἀντάξιος] ἀντὶ (sic ed. Romana: ἀντὶ τοῦ Α) πολλῶν ἄλλων
 τοῦ σώζεσθαι ἄξιος
520. τῇ γὰρ] ἐκεῖσε γάρ 525. ἐπιμίξ] ἀναμειγμένοι
 532. αἰοντες] αἰσθόμενοι 534. στείβοντες] πατοῦντες 25
 536. ὀπλέων ραθάμιγγες] τῶν δυνάων ρανίδες
 537. ἐπισσώτρων] τὰ ἐκτὸς τῶν τροχῶν ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενα
 538. ἀνδρόμεον] τὸν τῶν ἀνδρῶν
 539. μίνυθα δὲ χάζετο δουρός] ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρῆσται
 546. τρέσσει] διὰ δέος ὑπεχώρησεν 547. ἀμείβων] ἀλλάσσω 30
 549. ἐσσεύαντο] ἐδίωκον
 550. πῖαρ] κάλλιστον, οἶνον ἢ λιπαρόν
 551. κρειῶν ἐρατίζων] κρεῶν ἐρῶν, ἐπιθυμῶν
 552. ἰθύει] ἐπ' εὐθείας ὀρμῇ πρήσσει] ἀνυεῖ ἄκοντες] δόρατα
 554. δεταί] λαμπάδες παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεῖω 35
 ἐσσύμενός περ] καίτοι προθυμούμενος
 555. ἠῶθεν] ὀρθρον ἀπνούσφιν] ἐχωρίσθη
 τετιηότι] λελυπημένω
 559. νωθῆς¹ ὁ ἔστερημένος τοῦ θεῖν, ὃ ἔστι τρέχειν, ἀργός, βραδύς
 ῥόπαλ'] ξύλα 560. κείρει] κόπτει, τρώγει 40
 562. σπιοιδῆ] ἀντὶ τοῦ μόλις, δυσχερῶς φορβῆς] ὡς τροφῆς

568. τρωπάσκετο] ἐτρέπετο
 569. προέεργε] εἶργεν, ἐκώλυνεν
 572. ὄρμενα πρόσσω] ὄρμῶντα ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν
 573. ἐπαυρεῖν] ἐφάσασθαι 574. ἄσαι] κορεσθῆναι
 580. αἴνυτο] ἀφηρείτο 582. ἀπαινύμενον] ἀφαιρούμενον 5
 588. ἐλελιχθέντες] ἐπιστραφέντες
 590. δυσηχέος] κακοήχου, λυπηροῦ
 593. κλιναντες] ἀντὶ τοῦ τοὺς ὄμους ταῖς ἀσπίσι προσερείσαντες
 596. μάρναντο] ἐμάχοντο 598. ἰδρῶσαι] ἰδρῶτι καταρρεόμεναι
 601. ἰῶκα] τὴν φυγὴν 601. δακρυόεσσαν] τὴν τῶν πολλῶν δακρῶν 10
 αἰτῖαν καὶ συμφορῶν
 604. ἐκμολεν] ἐξῆλθεν
 610. οὐκέτ' ἀνεκτός] οἶον ἀκαρτέρητος
 611. ἔρειο] ἐρώτησον 613. τά γ' ὄπισθε] τὰ ὀπίσω μέρη
 τοῦ σώματος 15
 615. παρήϊξαν] παρέδραμον 621. ἀπεψύχοντο] ὡς νῦν ἐφυγον
 624. κυκείῳ] πολυμιγὲς ποτόν
 627. ἔξελον] ἐξάιρετον ἔδωκαν ἀριστεύεσκεν] ὁ Νέστωρ
 628. ἐπιπροΐηλε] ἐπ' αὐτῷ παρέθηκε
 629. κυανόπεζαν] μελανόπουν 20
 630. ποτῶ ὄψον] ποτικὸν ὄψον
 631. χλωρόν] νέον ἀλφίτου] ἄρτου
 635. νεμέθοντο] τουτέστι ζώσαις καὶ πινούσαις ἐψέκσαν αἰπέλειαι
 636. ἄλλος] λείπει τὸ πρεσβύτης
 638. κύκησε] ἐτάραξε 25
 639. Πραμνεῖφ] παλαιῶ κνή] ἔκοπτε
 640. κνήστι] μαχαιρίφ τυροτόμφ
 ἀλφίτα] τὰ τῶν κριθῶν ἄλευρα
 641. ὤπλισσε] ἠτοίμασε 642. πολυκαγκέα] ξηραντικὴν
 647. ἀναινετο] ἀπηρνείτο 30
 648. οὐχ ἔδος ἔστι] οὐκ ἔστι καιρὸς νῦν μοι τοῦ καθέζεσθαι
 649. αἰδοῖος] αἰδοῦς ἄξιος νεμεσητός] νῦν φιλόψυγος
 656. ὀλοφύρεται] οἰκτεῖρει, ἐλεεῖ 667. ἀέκητι] ἀβουλησίᾳ
 668. ἐπισχερώ] ἐφεξῆς
 672. ἀμφὶ βοηλασίῃ] περὶ βοῶν ἀπελασίᾳ 35
 674. ῥύσι' ἐλαυνόμενος] ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνων
 676. περίτρεσαν] ἐφυγον οἱ περὶ αὐτὸν (sic ed. Romana : αὐτοῦ Α)
 677. ληΐδα] λάφυρα ἥλιθα] πᾶν
 682. Νηλήϊον] τὴν τοῦ Νηλέως
 683. ἐνύχιοι] διὰ τῆς νυκτός 685. ἐλγαινον] ἐκήρυσσον, ἐβόων 40
 686. τοὺς ἴμεν] τούτοις παρεῖναι συλλεγῆναι

- χρείος (χρέως Α) ὀφείλετ'] δάνειον ἐχρεωστέϊτο
 688. δαίτρευν] ἐμέριζον Ἐπειοὶ] οἱ Ἥλείοι
 695. ἀτάσθαλα] ὑβριστικά, ἄδικα 696. ὁ γέρων] ὁ Νηλεὺς
 697. εἴλετο] τὸ ἐξῆς ἐκ δ' ὁ γέρων ἔλαβεν
 κρινάμενος] διαχωρίσας (διαχωρήσας Α) 5
 699. τέσσαρες ἀθλοφόροι] δύο ξυνωρίδες
 701. θεύσεσθαι] δραμεῖσθαι 705. ἀτεμβόμενος] στερηθεῖς
 706. τὰ ἕκαστα διείπομεν] περὶ πάντα εἶχομεν σπουδαίως
 710. θούριδος] ταχεία 711. Θυρόεσσα] πόλις Ἥλιδος
 712. Ἄλφειῷ] ποταμὸς Ἥλιδος 10
 713. διαρραῖσαι] διαφθεῖραι 714. μετεκίαθον] παρεγένοντο
 716. ξυνυχος] ἐν νυκτί 723. Ἀρήνης] πόλις Πύλου
 726. ἐνδιοι] μετὰ μεσημβρίαν
 728. Ἄλφειῷ] ποταμὸς (πὸ hic et alibi Α)
 729. ἀγελαίην] ἐν ἀγέλῃ ἔτι οὔσαν ἀδάμαστον 15
 735. εὔτε] ὅποτε ὑπερέσχεθε] ὑπερέσχε, συνεμάχησε
 736. συμφερόμεσθα] ἅμα συνηνέχθημεν
 749. ὁδὰξ ἔλον οὔδας] τοῖς ὁδοῦσι τὴν γῆν ἔδακον θηήσκοντες
 754. διὰ σπιδέος] ἐπιμήκους καὶ μακροῦ
 755. λέγοντες] συνάγοντες 20
 756. Βουπρασίου] πόλις Ἥλιδος (ἴλιδ° Α)
 758. ἀπέτραπε] ἀνέστρεψε σημείοις τισί
 759. πύματον] ἔσχατον
 761. Νέστορι] ἀντὶ τοῦ ἐμοί
 763. ἀπονήσεται] ἐν ἀπολαύσει γενήσεται 25
 773. χόρτω] ἐν τῷ τριγῶν ἄλεισον] ποτήριον
 775. αἰθόμενοις] καιομένοις
 776. σφῶϊ] ὑμεῖς ἔπετον] νῦν ἐνεργεῖτε
 778. κατὰ δ' ἐδριάσθαι] καθέζεσθαι δέ
 780. τάρπημεν] ἐκορέσθημεν 782. σφῶ] ὑμεῖς 30
 784. ὑπέροχον] ὑπερέχοντα 788. φάσθαι] λέγε
 789. σημαίνειν] ἀντὶ τοῦ σήμαινε, μήνυε
 793. παραίφασις] συμβουλή, παραίνεσις
 ἑταίρου] ἀγαθοῦ φίλου
 795. ἐπέφραδε] εἶπε 796. προέτω] προπεμψάτω 35
 799. ἴσκοντες] ὁμοιοῦντες
 807. ἴνα σφ'] ὅπου αὐτοῖς
 809. ἀντεβόλησεν] συνέτυχε
 812. νότιος] ὑγρὸς ἢ πολὺς
 813. κελάρυζε] μετὰ ἡχου ἀνεφέρετο ἔμπεδος] ἀσφαλῆς 40
 818. ἄσειν] κορέσειν ἀργέτι δημῶ] τῷ λευκῷ λίπει

820. σχήσουσι] κωλύσουσι   821. φθίσονται] ἀναιρεθήσονται
 823. ἄλκαρ] ἀλέξημα, βοήθημα
 830. νίξ'] πλύνε   λιαρῶ] εὐκράτῳ, χλιαρῶ
 833. ἰητροὶ μὲν γάρ] τῶν ἰατρῶν μὲν γάρ
 838. πῶς τ' ἄρ' ἔοι] πῶς τοῦτο γένοιτ' ἂν   5
 842. ὑπὸ στέρνοιο λαβῶν] ὅτι (ἀντὶ τοῦ Cobetus) ὑπολαβῶν αὐτοῦ
 τοὺς στέρνοις (sic)
 843. ὑπέχευε] ὑπέστρωσε βύρσας
 844. ἔκτανύσας] ἐξαπλώσας
 845. περιπευκές] περισσῶς πικρόν   10
 847. ὀδυνήφατον] ὀδυνῶν παυστικόν
 848. ἔσχ'] ἐπέσχευεν, ἔπαυσευ   ἐτέρσετο] ἐξηραίνετο

Μ. (12)

1. ὧς ὁ μὲν] οὕτω μὲν οὕτως (οὗ μὲν οὗ Α)
 ἐν κλισίῃσι] ἐν ταῖς σκηναῖς   15
 3. ὀμιλαδόν] παμπληθὲς   4. τάφρος] τὸ ὄρυγμα
 σχήσειν] ἀνθέξειν
 7. ληΐδα] σκύλα
 8. ῥύοιτο] φυλάττοι   ἀέκητι] ἀβουλίᾳ
 9. ἔμπεδον] ἀσφαλὲς, ἰσχυρόν   20
 12. τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον   ἔμπεδον] ἐπίπεδον
 14. δάμεν] ἀνηρέθησαν   17. μητιῶντο] ἐβουλεύοντο
 18. ἀμαλδύναι] καταστρέψαι, ἀφανίσαι
 ποταμῶν μένος] περίφρασις, τοὺς ποταμούς
 20—23. Singulis fluviorum nominibus superscriptum πο^τ   25
 22. βοάγρια] σκουτάρια   τρυφάλεια] περικεφαλαῖαι
 23. ἡμιθέων] ἡρώων   24. ὁμόσε] ὁμοῦ
 25. ἐννήμαρ] ἐπὶ θ' ἡμέρας ἔπεμπε τὸ ῥεῦμα εἰς τὸ τεῖχος
 26. συνεχές] ἀδιαλείπτως
 29. φιτρῶν] κορμῶν, ξύλων   30
 30. λεία] ὀμαλά   ἀγάρροον] παρὰ τὸν ἄγαν ῥοώδη
 Ἑλλάσποντον] ἢ ὑπὸ Τροίαν θάλασσα
 31. ἡϊόνα] αἰγιαλόν   36. κανάχιζε] ἤχει
 37. Διὸς μάστιγι] τῷ κεραυνῷ
 38. ἐελμένοι] συγκεκλιμένοι (συγκεκλιμμένοι Α)   35
 ἰσχανόωντο] κατεῖχοντο, ἐπέιθοντο
 41. θηρευτήσι] ἐν τισὶ θηρητήρσι
 42. στρέφεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ στρέφεται
 βλεμεαίνων] ἐπιρρωννύμενος
 45. κυδάμιμον] ἐνδοξον, γενναῖον   40

46. ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται] δέδιεν οὐδὲ φεύγει
 ἀγνηρορή] ὁ αὐτὸς (i. e. ὅτι ἀντὶ τοῦ) ἀνδρείως δε θυ (sic). Fort. δὲ
 θυήσκει 47. ταρφέα] πυκνά
52. δειδίσσεται] εἰς δέος ἦγε καὶ φόβον
54. ῥηϊδίη] εὐκόλως ἐπηρεφέες] ὑψηλοὶ, μεγάλοι 5
55. σκολόπεσσι] ξύλοις ἀπωξυμμένοις
56. ἠρήρει] ἐπεπύκνωτο 57. ἀλεωρήν] φυλακὴν, ἀποφυγὴν
59. μενολέον] προεθυμοῦντο, ἐνενόουν
62. ἀφραδέως] ἀπρονοήτως, ἀπείρως
66. τρώσσεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἐλαττωθῆναι, ἠττηθῆναι 10
67. ἀλαπάξει] πορθεῖ
69. ἦ] ὄντως 71. παλίωξις] ἡ τῶν διωκόντων φυγὴ
74. ἐλιχθέντων] ὑποστραφέντων
77. πυλλέες] πεζοὶ, ὀπλίται
80. ὦδε] ἦρεσκε ἀπήμων] ἄλυπος 15
86. ἀρτύναντες] παρασκευάσαντες, τάξαντες
87. πένταχα] εἰς ἑτάξεις 93. Πάρις] Ἀλέξανδρος
97. αἴθωνες] διάπυροι, ὄξεις
103. εἶσαντο] ἔδοξαν, ἐφάνησαν
105. ἄραρον] ἠσφαλίσαντο 112. πέλασεν] προσῆλθεν 20
113. ἀλύξας] διαφυγών 116. δυσώνυμος] χαλεπὴ
118. εἶσατο] ὤρμησεν 119. νίσσουτο] ἐπορεύοντο
121. ὄχηα] μοχλόν 124. ἰθύς] ἐπ' εὐθείας
132. ὑψικάρηνοι] μακροὶ
134. ἀραρυῖαν] βεβαίως ἠρμοσμένοι 25
138. ἔκιον] ἐπήεσαν 141. εἰως μὲν] πρὶν ἐλθεῖν τοὺς βαρβάρους
142. ἔνδον ἐόντες] ἔως τειχῶν 147. κολοσυρτὸν] θόρυβον
148. δοχμῶ] εἰς πλάγιον ὀρμῶντες ἄγνυτον] κατακλώσιν
149. πρυμνήν] ἐσχάτην 151. κόμπει] ἐκτύπει
153. λαοῖσιν —] τοῖς ἀπὸ τοῦ τείχους ὄχλοις θαρροῦντες 30
157. ζαῆς] βίαιος 160. αὖον ἀύτευν] σκληρὸν ἤχουν
161. μυλάκεσσι] τραχέσι λίθοις
163. ἀλαστήσας] δεινοπαθήσας
168. οἰκία] φωλεοὺς
- παιπαλοέσση] τῇ πολλὰς ἐκτομὰς ἐχούση, τῇ τραχείᾳ 35
172. χάσσασθαι] χωρισθῆναι
177. θεσπιδάες] τὸ ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον, οἰονεὶ θεῖον
179. ἀκαχέλατο] ἐλελύπηντο
181. Λαπθῆναι] οἱ περὶ Πειρίθου μαχεσάμενοι, οἱ δὲ τοῖς Κενταύροις
186. πεπάλακτο] ἐμολύνετο 40
187. ἐξενάριξεν] ἐσκόλευσεν, ἀνεῖλεν

192. αὐτοσχεδίην] ἐκ τοῦ πλησίον, ἐκ χειρός
 202. φοιήεντα] φονευτικὸν ἢ πυρρόν
 204. κόψε] ἔδακεν, ἔπληξεν
 205. ἰδνωθείς] συνειλήσας ἑαυτὸν, καμφθείς
 207. κλάγξας] βοήσα 5
 213. παρέξ ἀγορευέμεν] ἔξωθεν τῶν χρηστῶν
 225. οὐ κόσμῳ] οὐ κατὰ τὸ δέον παρὰ ναῦφιν] ἀπὸ τῶν νεῶν
 αὐτὰ κέλευθα] τὰς αὐτὰς ὁδοὺς
 228. ὑποκρίναιτο] ἀντὶ τοῦ ἀποκρίναιτο ἐξηγούμενος τὸ σημεῖον
 θεοπρόπος] οἰωνοσιτῆς 10
 233. ἀπὸ σπουδῆς] ἀπὸ κρίσεως 239. πρὸς ἡῶ] πρὸς ἀνατολάς
 240. ποτὶ ζόφον] πρὸς δυσμάς
 247. μενεδήϊος] ἐν τῇ μάχῃ καρτερικός
 249. παρφάμενος] παραλογισάμενος 250. τυπεῖς] πληγεῖς
 255. θέλγε] ἠπάτα, ἔβλαπτεν 15
 257. πειρήτίζον] πείραν ἐποιοῦντο
 258. κρόσσας] προμαχῶνας ἢ κλίμακας ἔρειπον] ἔστρεψαν
 ἐπάλξεις] προμαχῶνας (προμᾶ Α)
 259. στήλας] ὀρθοὺς λίθους
 260. ἔχματα] ἐρείσματα, θεμελίους 20
 261. αὐέρον] ἐξέβαλον 264. δηίους] τοὺς πολεμίους
 265. κελευτιῶντ'] παρεκελεύοντο
 266. φοιτήτην] ἐπερχόμενοι
 267. μείλιχίους] πρᾶοις στερεοῖς] σκληροῖς
 268. νεῖκεον] ὀνειδίζον 269. μεσήεις] μέσοι κατὰ δύναμιν 25
 273. τετράφθῳ] τρεπέσθῳ
 ὀμοκλητήρος] τοῦ ἐγκελευομένου, τοῦ ἀπειλοῦντος
 274. ἴεσθε] ὀρμᾶτε 276. δλεσθαι] διώξαι
 279. ὦρετο] ὦρμησε, προεθυμήθη
 280. πιφασκόμενος] ἐμφανίζων, προσημαίνων 30
 τὰ ἃ κῆλα] τὰ αὐτοῦ σημεῖα (sic recte A, non σημαίνει, quod male
 excusum p. 427, 4, ubi haec inter scholia sunt recepta) βέλη
 ἐπιπέμπει κατὰ χόλον. βέλη δὲ νῦν τὸν χειμῶνα
 282. πρῶνας] τὰς τῶν ὀρῶν ἐξοχάς
 283. λωτεύντα] ἀνθοῦντα πλόνα ἔργα] τὰ γεώργια 35
 285. προσπλάζον] προσερχόμενον, προσρηγνύμενον
 286. εἰλύαται] κεκάλυπται
 287. πωτῶντο] ἐπέτοντο, ἐφέροντο
 293. ἔλιξιν] μέλασιν ἢ εἰλοῦσι τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ
 295. ἐξήλατον] ἐξάπτουχον 40
 296. ἦλασεν] κατεσκεύασεν ἔντοσθεν] ἔσωθεν βοείας] βύσσας

301. πειρήσουτα] πείραν ληψόμενον
 πυκινόν] ἀσφαλῆ· λέγει δὲ τὴν ἔπαυλιν
302. παρ' αὐτόφι] παρ' αὐτοῖς βώτορας] βοσκήτορας, βουκόλους
304. ἀπειρητος] ἄνευ ἐπιβουλῆς, ἄπειρος
 μέμονε] προθυμεῖται δέσθαι] διελθεῖν, διωχθῆναι 5
305. μετάλμενος] ἐπιζητῶν 311. ἔδρη] προεδρία, τιμῆ
314. φυταλιῆς] ἀμπελοφύτου γῆς πυροφόροιο] σιτοφόρου
316. καυστείρης] ἐμπύρου, θερμῆς
317. πύκα θωρηκτῶν] ἐπιμελῶς τεθωρακισμένων
318. ἀκληεῖς] ἄδοξοι 320. ἴς] δύναμις 328. ἡέ τφ] ἡ τινι 10
333. πάπτηνευ] προεβλέψατο 334. ἀρῆν] βλάβην
337. οὐ πως —] οὐδέπω αὐτῷ ἦν δυνατὸν βοήσαντι ἀκουσθῆναι
347. ζαχρηεῖς] ἄγαν βίαιοι καὶ μεγάλην ὄρμην τοῖς ἔργοις ποιούν-
 τες
353. εἶθαρ] εὐθέως 355. ἠνώγει] κελεύει 15
356. ἀντιόσητον] ἀπαντήσητε
368. ἀντιώω] ἀπαντήσω, μετάσχω 371. ἦε] ἀπήρχετο
374. ἐπειγομένοισι] ἐσπουδασμένοις
380. μαρμάρφ ὀκριόεντι] λίθφ τραχεῖ
381. ὑπέρτατος] ἀνωτάτω 20
385. ἀρνευτήρι] κυβιστητήρι (κυβηστήρη (sic) A)
390. ἄλτο] καθήλατο 396. πρηνῆς] ἐπὶ πρόσωπον
400. ὀμαρτήσανθ'] ὀμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀφέντες τὰ
 δόρατα
405. στυφέλιξε] ἀπετίναξε 408. ἐλιξάμενος] ἐπιστραφεῖς 25
411. θέσθαι] ποιῆσαι 412. ἐφομαρτεῖτε] ἀκολουθεῖτε
414. ἐπέβρισαν] ἐπετέθησαν τοῖς Ἑλλησι
415. ἐκαρτύναντο] ἰσχυροποιήσαντο
420. ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν] ἐπειδὴ ἀπαξ προσεπελάσθησαν,
 προσῆλθον 30
421. ἀμφ' οὐροισι] περὶ ὄρων γῆς δηριάασθον] φιλοεικουσί
424. διέεργον] διεχώριζον 425. δήουν] διέκοπτον
426. πτερόντα] ἐλαφρά
431. ἐρράδατ'] ἐρραμμένοι εἰσὶ 432. φόβον] φυγῆν
433. γυνῆ χερνήτις] ἡ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν ἰδίων χειρῶν ζῶσα 35
441. ἐνέετε] ἐμβάλλετε
444. κροσσῶν] ὑποτροχῶν κλιμάκων
446. πρυμνὸς παχύς] κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος παχύς
448. ὀχλίσσειαν] ἀπερικνήσειαν τοῦ ἐδάφους
452. ἐπέγει] βαρεῖ 453. στανῶν] τῶν θυρῶν ἀέρας] 40
 ζαστάσας

455. δικλῖδας] διθύρους ὀχῆες] οἱ μοχλοί
 456. ἐπημοιβοί] ἐπ' ἀλλήλους φερόμενοι ἐπαρήρει] ἐπέκειτο
 458. ἀφαιρότερον] ἀσθενές 459. θαιρούς] τοὺς στρόφιγγας
 460. βριθοσύνη] τῷ βάρει 461. διέτμαγεν] διεσχίσθησαν
 462. λαὸς ὑπὸ βίπης] ὑπὸ τῆς λίθου φορᾶς 5
 463. ὑπώπια] τὴν πρόσοψιν
 464. ἔεστο] ἠμφέεστο 467. ἐλιζάμενος] ἐπιστραφεῖς
 470. ἐσέχυντο] εἰσήλθον ἐφόβηθεν] εἰς φυγὴν ἐτράπησαν
 471. γλαφυράς] στικτέον ἀλλαστος] ἀμετάτρεπτος

N. (13)

59. σκηπανίῳ] σκήπτρῳ
 90. μετεισάμενος] μετελθὼν, παραγενόμενος
 146. ἐγχοιμφθεῖς] ἐνερείσας 159. τιτύσκετο] ἐστοχάζετο
 186. νισσόμενον] παραγινόμενον
 207. νίωνοῖο] τοῦ Ἀμφιμάχου 15
 211. παρ' ἐταίρου] τοῦ Μαχάονος
 237. συμφερτή] ἀντὶ τοῦ ἐκ πλήθους
 252. ἀγγελίης] λείπει χάριν 315. ἄδην] εἰς κόρον
 326. ἔχε στρατοῦ] ἀντὶ τοῦ ἡγού 340. ἄμερδεν] ἡμαύρου
 416. πομπόν] συνοδοιπόρου 460. ἐπεμήμει] ὠργίζετο 20
 473. οἰοπόλῳ] ἐρήμῳ 475. ἀλέξασθαι] διῶξαι
 481. καί μ'] καί μοι 508. ἀγοστῶ] ἀγκῶνι
 514. ἀμύνετο] ἀντὶ τοῦ ἡμύνετο
 521. βριήπυος] μεγαλόφωνος
 527. πήληκα] περικεφαλαίαν 25
 543. ἐάφθη] ἐκάμφθη ἢ ἐπηκολούθησεν
 561. χαλκῶ] δουρί 569. ἀλεγεινός] νῦν καίριος
 584. ὀμαρτήτην] ὀμοῦ συνήλθον
 587. ἀπὸ δ' ἔπτατο] ἀπεκρούετο
 600. ἔχε] ἔφερε τῷ Ἀγήνορι 657. ποιῆ] τὰ ὑποφόνια 30
 678. αὐτὸς ἄμυνεν] τῇ οἰκείᾳ δυνάμει
 679. ἦ] ἀντὶ τοῦ ὄπου 685. Ἰάονες] Ἀθηναῖοι
 703. ἐν νηῷ (sic)] ἠροτριασμένη γῆ οἶνοπε] μέλαινα
 726. παραρητοῖσι] συμβούλοις
 809. βιβιάσθων] διαβαίνων 810. τίη] τί δῆ 35
 815. ὑμή] ὑμετέρη
 817. ὀππότε φεύγων] τοῦτό φησιν ὅπερ ἐπάγει
 830. χροᾶ] ση. (i. e. σημειῶσαι) τὸν χροᾶ

Ξ. (14)

13. αεικός] ἀπρεπές 17. δασόμενον] προσημαῖνον
 20. δαιζόμενος] πολεμούμενος 40. πτήξε] εἰς φόβον ἤγαγεν
 75. εἰρύαται] εἰλκυσμένοι εἰσὶ 86. τολυπέειν] κατεργάζεται
 92. ἐπίσταιτο] οὕτως ἐπίσταιτο. (Non est glossema interlineare, 5
 sed annotatio critica ad diversam spectans scripturam. Apud
 Eustathium et in codicibus nonnullis ἐπίσταται. ἐπίστηται coniecit
 Bentleius ex 15, 243.)

100. σχήσουσι] ἀνθέξουσι
 101. ἀποπαπτανέουσιν] περιβλέψονται φυγεῖν 10
 111. κότῳ ἀγάθησθε] νῦν φθόνῳ φθονήσητε
 154. ἀπὸ βίου] ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου
 156. δαέρα] ἀνδρὸς ἀδελφόν
 160. ἐξαπάφοιτο] ἐξαπατήσῃ
 163. ἰμείραιτο] ἐρασθῆ παραδραθέειν] συγκοιμηθῆναι 15
 182. ἔρματα] ἐνώτια
 183. τρίγληνα] τρίκοκκα
 μορόντα] μετὰ κακοπαθείας (κακοπαθείας A) εἰργασμένα
 203. Ῥείης] τῆς Ῥέας 235. ἰδέω χάριω] ὁμολογῶ
 240. ἦσει] ἐμβαλεῖ 253. οἶ] τῷ Ἑρακλεῖ 20
 256. ἐπεγρόμενος] ἐπεγειρόμενος 284. λιπέτην] κατέλιπον
 286. ἔμεινε] Superscriptum ἔμεινε, i. e. ἔμεινε. Eadem scripturae
 diversitas est v. 119.

345. εἰσοράασθαι] βλέπειν
 363. προθορῶν ἐκέλευσεν] παρώρμησεν 25
 404. τῇ ῥα] οὖρου δῆ 413. πάντη] ὁ Ἑκτωρ
 439. νύξ] ἀορασία 447. ἀνετράπετ'] ἔπεσεν
 476. Πρόμαχον] ὄνομα κύριον υἱὸς Ἀλεγήνορος
 483. ποιή] ἐκδικία 491. κτήσιω] περιουσίαν
 501. εἰπέμεναι] ἀντὶ τοῦ εἶπατε

Ο. (15)

30

10. ἀπινύσσω] ἐξεστηκώς τὴν ψυχὴν (τῇ ψυχῇ ed. Romana)
 14. ἀμήχανε] κακομήχανε
 16. κακοραφίης] ὁ δόλος σου δηλονότι
 86. δεικανώωντο] ἐδεξιούντο 90. ἀτυζομένη] τεταραγμένη
 98. κεχαρησέμεν] καρὸν (χαράν?) σχήσειω 99. εὐφρων] ἱλαρός 35
 103. ἰάνθη] διεχύθη, εὐφράνθη
 104. μενεαίνομεν] προθυμούμεθα
 114. καταπρηνέσσ'] καταφερέσι 252. ἄϊον ἦτορ] ἀπέπνευον

384. ξβαινον] Superscr. ησαν, i. e. ξβησαν
 415. είείατο] ἐπήλθεν 432. κατέκτα] ὁ Λυκόφρων
 470. πρώϊον] πρόσφατον 502. ἄρκιον] ἄρμόζον, συμφέρον
 529. θώρηξ] τοῦ Μέγης 538. ὁ] ὁ Μέγης
 544. είείασθη] ἐπήλθον 547. ὄφρα] τὸ ὄφρα ἀντὶ τοῦ τέως 5
 558. κτάσθαι] ἀναιρεῖσθαι 598. ἀρήν] ἱκετεῖαν
 679. κεληγίζω] ἱππεύειν 681. δίηται] ἱππεύηται
 684. ἀμείβεται] μεταβαίνει
 738. ἑτεραλκεία] ἀντὶ τοῦ ἑτέραν ἀλκήν

Π. (16)

10

12. πιφαύσκειαι] ἀντὶ τοῦ σημαίνεις
 47. λιτέσθαι] ἱκετεύειν 85. οἶ] οὔ (i. e. οὔτοι)
 202. πάνθ' ὑπὸ μνηιθμόν] ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὄργης χρόνον
 233. Δωδωναίε Πελασγικέ] οἱ Θεσσαλοὶ Πελασγικοὶ λέγονται
 272. ἀγχέμαχοι θεράποντες] ἄριστοὶ εἰσι δηλονότι 15
 336. μέλεον] μάταιον
 374. τμάγειν] καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ε̄ ἄελλα] ὁ κοινορτός
 375. ὑπὸ νεφέων] ὑπὸ τὰ νέφη ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων
 392. ἐπὶ κάρ] ἐπὶ κεφαλῇ 441. πεπρωμένον] κατακεκριμένον
 456. ταρχύσουσι] θάψουσι 459. ψιάδας] δρόσους 20
 468. αἴσθων] ἀλγῶν, ἐκπνέων
 469. μακῶν] μυκησάμενος 470. κρίκει] ἤχησεν
 471. παρήρορος] ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἵππος
 476. συνίτην] Πάτροκλος καὶ Σαρπηδῶν
 491. μενείαινε] ἐλιποψύχησε 567. ὑσμίνη] ἄορασίαν 25
 573. Βουδείφ] πόλις Βοιωτίας 591. θυμοραϊστέων] θυμοφθόρων
 613. ἀφίει] ἀπέπεμψε 685. ἀάσθη] ἐβλάβη
 713. δίξε] ἀμφέβαλλεν, ἐδίσταζεν 747. τήθεα] ὄστρεα
 754. ἄλσο] ὡς ἄλτο
 825. πίδακος ἀμφ' ὀλίγης] περὶ μικρῶς πηγῆς 30

Ρ. (17)

1. οὐδ' ἔλαθ'] καθ' ὑπερβατὸν οὐκ ἔλαθε δέ
 4. πόρτακι] δαμάλει 5. κυνυρή] οἰκτρὰ, ὀδυρτική
 9. υἱός] ὁ Εὐφορβος 17. μελιηδέα] προσηνή
 22. βλεμεαίνει] ἐπιρρώννυται, δεινὸν βλέπει, πέποιθεν 35
 23. ἐῦμμελῖαι] πολεμικοὶ 24. Ὑπερήνορος] ἀδελφὸς Εὐφόρβου
 25. ὅτε μ' ὄνατο] ὅτε με ὕβρισεν

410. ἀκμοθέτιο] τοῦ ἐπὶ τῷ ἀκμοθέτῳ ἔργου	πέλωρ] τέρας	
420. ἔργα ἴσασι] τὰ γυναικεία δηλονότι		
447. ἐέλιεον] συνέκλειον	489. ἄμμορος] ἀμέτοχος	
498. ποιῆς] τῶν ὑποφονίων (sic τὰ ὑποφόνια gl. ad 13, 600)		
502. ἀμφοτέροισιν ἐπήπνον] τὸ ναί καὶ τὸ οὐ		5
520. εἴκε] ἐνεχώρει	521. ἀρδμός] ποτισμός	
βοτοῖσιν] βοσκήμασιν		
542. τρίπολον] τρίς ἐστραμμένην	552. ἐπήτριμα] πυκνά	
553. ἔλλεδανοῖσι] τοῖς δεσμοῖς		
572. ἰυγμῶ] συριγμῶ	576. δονακῆα] καλαμῶνα	10
597. στεφάνας] κόσμον γυναικός		
599. ἐπισταμένοισι] ἐπιστήμοσιν		
602. ἐπὶ στίχας] ἐπ' εὐθείας		
605. κυβιστητῆρε] οἱ μετὰ κυβιστήσεως ὀρχούμενοι		

Τ. (19)

15

5. λιγέως] ἐμπαθῶς	27. αἰών] ὁ μυελός
72. γόνυ κάμψειν] διαπαύσεσθαι	
102. ἀνώγει] κελεύει	393. ἔσαν] περιέβαλον

Υ. (20)

9. πίσεια] ὑδατώδεις τόποι		20
34. ἐριούνης] μεγαλωφελῆς		
37. ῥώνοντο ἀραιαί] ἐρρώνοντο αἱ ἀσθενεῖς		
109. ἀρειῆ] ἀπειλῆ	133. μὴ χαλέπαινε] μὴ ὀργίζου	
140. παρ' αὐτόφι] παραυτὰ, εὐθύς		
145. ἀμφίχυτον] ἀμφίχωστον	148. σεύαιτο] διώξειεν	25
157. κάρκαιρε] ποιὸν ἤχον ἀπετέλει		
162. νυστάζων] ἐπινεύων	166. ἀτίζων] ἀτιμάζων, καταφρονῶν	
168. ἐάλη] συνελήπται	235. οἶο] τοῦ ἑαυτοῦ	
249. πολὺς νομός] μετάρθεσις		
πολὺς] πολύστροφος, εὐμετάρθετος		30
316. δάηται] καθῆ	357. ἐφέπειν] διώκειν	
362. στιχός] τῆς τάξεως	363. ὄστις] κεν superscriptum	
365. ἕμμεναι] πορεύεσθαι	370. κολούει] μειοῖ	
377. δέδεξο] προσδέχου	392. Ἐρμῶ] ποταμὸς Λυδίας	
401. καθ' ἵππων ἀίξαντα] καταβάντα τῶν ἵππων		35
403. αἰσθε] ἐξέπνευσεν	ἤρυγεν] ἐμυκάτο	
414. ὀχῆες] οἱ λῶροι	418. λιασθείς] ἐκταθείς	

364. ἀμβολάδην] ἀναβάλλων κάγκανα] κατάξηρα
 366. αὐτμή] πνοή, ἀνάδοσις τοῦ πυρός
 369. ἐπέχραε κήδειν] ἐπεβάρησε λυπεῖν
 380. στυφελίζειν] διασειεῖν
 385. βεβριθυῖα] βαρεῖα, δεινή 386. ἄητο] ἐκινεῖτο 5
 392. ῥινοτόρος] ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινοὺς
 395. ἄητον] πολὺν, μέγα
 397. πανόψιον] φαυερῶς πάντων ὁρώντων
 398. ἔδαψας] ἔτρωσας 410. ιηπύτι'] ἄφρον
 412. τῆς μητρὸς ἐρινύας] τιμωρίας ἀποδοίης τῇ Ἑρα 10
 437. ἀμαχητί] ἀφεστάναι τῆς μάχης δηλονότι
 452. ἔκπαγλος] ὑπερήφανος 454. τηλεδαπᾶων] ξένων
 456. κεκοτηότι θυμῷ] ὠργισμένος τῇ ψυχῇ
 460. πρόχυν] παντελῶς, πρόρριζος
 465. ζαφλεγέες] λίαν δραστικοί 15
 467. θηριαάσθων] φιλονεικεῖτωσαν
 471. ἀγροτέρη] κυνηγός, ἀπὸ τοῦ ἀγρεύειν
 473. μέλεον] μάταιον 483. λέοντα] ἐπίφοβον ὡς λέοντα
 489. ἔμαρπτεν] κατελάμβανε 490. αἴνυτο] ἀφηρεῖτο
 492. ἐντροπαλιζομένην] ἐπιστρεφομένην 20
 493. ὑπαιθα] εἰς τοῦμπροσθεν
 495. χηραμόν] κατὰδυσιν
 499. πληκτίζεσθ'] μάχεσθαι διὰ πληγῶν
 500. πρόφρασσα] προθύμως
 507. προτὶ οἶ] πρὸς ἑαυτῷ 516. μέμβλετο] ἐφρόντιζεν 25
 534. ἀλέντες] ἀποκλεισθέντες
 535. ἐπαυθέμεναι] ἐπαυθήσατο
 536. ἀληται] συγκλεισθῆ
 541. καρχαλέοι] ξηροί 542. σφεδανῶν] σφοδρῶς διώκων
 550. ἐνόησεν] ἀντὶ τοῦ ἴδεν 30
 558. Ἰλήϊον] ἐν φ' Ἰλου τάφος
 561. ἀποψυχθεῖς] ἀποψυχρανθεῖς
 563. ἀπαιερόμενον] ἀφορμώμενον
 571. ἀλείς] συστραφεῖς 573. πάρδαλις] πάρδος
 ξυλόχοιο] συμφύτου τόπου 35
 578. ξυμβλήμεναι] συμβαλεῖν, ὑπαντῆσαι
 588. ἐφέψεις] καταλήψη

230. τάπητας] τὰ περιβλήματα τῆς κλίνης
 241. οὔνεσθ'] ὄνησιw ἔχετε (marg. exter.)
 292. ἔόν] τεόν   300. ἐφιεμένη] ἐντελλομένη
 303. ἀκήρατον] καθαρόν
 316. περκνόν] μέλαν   5
 318. εὐκλήϊς] εὐκλειστος   319. τόσσ'] τηλικαῦτα
 335. ἑταιρίσσαι] φίλων γενέσθαι καὶ ἑταῖρον
 341. φέρον] οὔτω διὰ τοῦ ὀ φέρον
 518. ἄνσχεο] ἀνέσχου
 641. πασάμην] ἔγευσάμην   10
 648. ἐγκονέουσαι] σπεύδουσαι
 650. ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο] ἐκτὸς τῆς σκηνῆς
 661. ὦδε] ὡς ἐπιφέρει
 755. ῥυστάζεσκεν] εἴλκεν, ἔσυρεν
 757. ἐρσήεις] ἀνθηρός   15
 768. ἐνίπτοι] ἐπιπλήττοι
 775. πεφρίκασιν] νῦν βδελύττονται

LEMMATA CODICIS VENETI 454 (A).

LEMMATA scholiorum saepe vel addidi vel ut ratio postulabat mutavi praeunte plerumque Bekkero. Nam lemmata codicis plurima ita sunt conformata ut prima versus verba praescripta sint, etiamsi scholiastae annotatio non ad haec, sed ad alia versus verba spectaret. Lemmata ubique fere cum textu codicis consentiunt, interdum tamen ab eo discedunt ubi lemmata cum scholiis suis ex codicibus transcripta sunt quorum in textu aliud quid legebatur quam in textu codicis Veneti legitur, quod manifestum fit exemplis quale notavi in annotatione ad 2, 192. De quo ut lectores ipsi iudicare possint, indicem lemmatum qualia in codice Veneto leguntur secundum paginarum linearumque huius editionis numeros composui labore quam fructu maiore. Nam ubi lemmata scholiorum ab textu codicis Veneti discrepant vix quidquam praebent quod non aliis quoque qui supersunt codicibus satis sit testatum. Lemmata scholiis intermarginalibus praescripta vel Bekkero vel mihi debentur, paucis exceptis locis (velut 2, 122. (παυροτέροισι: ὅτι—). 3, 158. 11, 688. 15, 45), ubi lemmata in codice legi diserte monui in annotatione. Nam scholia intermarginalia lemmatis ubique fere carent, quum non, ut saepe marginalia, longius ab textu sint remota, sed iuxta verba, ad quae spectant, scripta sint: de quo satis erit hic in universum monuisse. Indicem igitur lemmatum scholiorum marginalium infra positum ita composui ut discrepantem tantum ab editione mea codicis scripturam notarem, omitterem consensum, nec lemmata in annotationibus memorata hic repetivi.

VOLUMEN I.

A. (1)

9. 1. ἀζόμενοι Διὸς υἱόν
 15. ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμ-
 νονι
 15. 6. θαμειαί
 23. 10. ἐπεὶ οὐ ἔθεν
 24. 10. λεύσσετε γὰρ πάντες ὃ μοι
 γέρας ἔρχεται ἄλλη
 27. 16. ἰδῶν om.
 (29. 10. Post ἔρχομ' τυποθητα ο-
 misit ἔχων)
 31. 25. ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε
 33. 3. ἦλθε δ' Ἀθήνη σὺρανόθεν
 41. 15. τῶν οἱ νῦν βροτοί
 17. βουλέων ξύνιεν
 48. 30. οἶσθα τίη τοι
 49. 28. μετὰ σφίσιν
 50. 7. εὐξαμένου ἤκουσεν
 12. ἠπέλιπεν μῦθον
 51. 4. εὐχομένης
 52. 7. Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὐτε
 53. 3. εἴμ' αὐτῇ
 16. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν
 24. χθιζὸς ἔβη
 54. 7. δωδεκάτῃ δέ τοι
 55. 11. παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν
 14. ὡς εἰπῶν ἐν χερσὶ τίθει
 17. κλειτὴν ἑκατόμβην
 29. αὔρυσαν μὲν πρῶτα
 56. 25. αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου
 57. 14. παίηονα om.
 58. 7. ὑπὸ δ' ἔρματα μακρά
 60. 8. ἦ δὴ λοίγια

62. 3. κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο
 65. 21. μητρὶ φῶλῃ ἐπίηρα
 67. 24. ἀπὸ βηλοῦ
 68. 22. Μουσάων θ' αἰ ἄειδον
 69. 3. ἀμφιγυήεις
 7. Ζεὺς δὲ πρὸς δὺ λέχος
 28. ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς

B. (2)

70. 14. εὐδον παννύχιοι
 27. παννύχιοι
 71. 14. πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ
 26. βάσκ' ἴθι οὐλε
 72. 1. verbo δύναται lemma prae-
 fixum ὡς ἔφατ' ἔκ τ' ὀνό-
 μαζε
 10. κάρη κομόωντες
 13. νῦν γάρ κεν
 16. πανσιδίῃ· νῦν γάρ κεν
 22. οὐ γὰρ ἔτ' om.
 73. 1. εὐδεις Ἀτρείος υἱέ
 16. τὰ φρονέων ἀνὰ θυμόν
 18. ἔγρετο δ' ἐξ ἕπνου
 74. 6. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν
 12. αἰεὶ om.
 17. ἦὼς μὲν ῥα
 25. βουλήν δὲ πρῶτον
 29. ἕξε γερόντων
 75. 4. τοὺς ὄγε συγκαλέσας
 9. κλύτε φίλοι
 12. εὐδεις Ἀτρείος υἱέ
 76. 7. σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι

14. ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπών
 26. ψεύδός κεν
 29. οἱ δ' ἐπανέστησαν
 77. 3. ἦντε ἔθνεα
 32. ὄμαδος ἦν
 78. 9. σπουδῇ δ' ἔζητο λαός
 16. Ἡφαιστος μὲν δῶκε
 27. αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακ-
 τόρῳ Ἀργειφόντῃ
 79. 10. Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν
 28. αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ
 80. 20. Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν
 πολύαρνι Θυνέστη
 81. 1. Κρονίδης οἰμ.
 82. 9. οὕτω που Διὶ μέλλει
 12. ὃς δὴ οἰμ.
 20. παυροτέροισι, quod prae-
 fixum scholio intermar-
 ginali, non tam lemma
 est quam pars scholii.
 28. ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 83. 3. Τρῶας μὲν λέξασθαι
 19. ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασι
 31. Ἴλιου ἐκπέρσαι
 84. 4. αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι
 8. ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω
 15. κινήθη δ' ἀγορή
 85. 1. λάβρος ἐπαιγίζων
 8. νῆας ἐπ' ἔσσεύοντο
 14. οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον
 26. ἔνθα κεν Ἀργείοισι
 86. 18. καὶ δέ μιν εὐχολήν
 88. 9. αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμ-
 νονος
 16. τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν
 89. 4. νῦν μὲν πειράτα
 7. ἀκούσαμεν
 10. μή τι χολωσάμενος
 12. θυμὸς δὲ μέγας ἐστί
 90. 4. κοίρανος
 14. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ
 17. Κρόνου παῖς οἰμ.
 31. οἱ δ' ἀγορήν δὲ αὐτίς ἐπέσ-
 σευτο (sic)
 91. 19. Θερασίτης δ' ἔτι μούνος
 92. 14. Θερασίτης δ' ἔτι μούνος
 93. 1. χωλὸς δ' ἕτερον πόδα
 94. 1. τῷ γὰρ νεικεέσκε
 7. πλείαι τοι χαλκοῦ
 12. Ἀτρεΐδῃ, τέο δ' αὐτ'
 15. πλείαι τοι χαλκοῦ κλισίαι
 18. εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς
 21. ὅν κεν ἐγὼ δήσας
 24. ὧ πέπονες
 28. οἴκαδέ περ σὺν νηυσί
 95. 2. ὃς καὶ νῦν
 4. ἦ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδῃ νῦν
 6. ὡς φάτο νεικεῖων
 9. Θερασίτ' ἀκριτόμυθε
 12. ὄσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσ'
 17. οὐδὲ τί πω σάφα ἴδμεν
 23. ὅτι οἱ μάλα πολλὰ
 96. 6. κεκλημένος οἰμ.
 12. τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει
 97. 6. πληξεν, ὁ δ' ἰδυνώθη, θαλε-
 ρὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ
 12. ἀχρεῖον ἰδῶν
 20. ἀχρεῖον
 28. ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδῶν
 31. οἱ δὲ καὶ ἀχρύνεμοί περ
 98. 3. ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν
 7. ἦ δὴ μυρί'
 25. ἔστη σκῆπτρον ἔχων
 30. In lemmate est δὴ, super-
 scripto γάρ
 99. 5. ὥστε γὰρ ἦ παῖδες νεαροί
 14. καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα
 μένων
 23. τλήτε φίλοι
 27. μάρτυροι οὐς μὴ κῆρες
 100. 1. ὄτ' ἐς Αὐλλίδα
 3. ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην

116. 8. Κρίσαν om. et Κρίσα quod sequitur in lemmate ponit
 14. Κρίσάν τε ζαθέην
 17. οἳ τ' Ἀνεμώρειαν
 26. πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο
117. 9. Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν
 13. μείων οὔτι τόσος γε
 16. ἀλλὰ πολὺ μείων
 24. Βῆσσάν τε
 29. ἱερῆς Εὐβοίης
118. 5. τῷ δ' ἄμ' Ἀβαυτες
 10. αἰχμηταὶ μεμαῶτες
 16. οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον
 31. τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος
119. 3. Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν
 δυοκαίδεκα
 7. ἰσόθεος φῶς
 20. Ὀρνεΐας τ'
 22. Πελλήνην τ' εἶχον
 25. αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα
 28. τῶν ἑκατὸν νηῶν
 31. κυδιῶν, πᾶσι δέ
120. 3. κυδιῶν ὅτι πᾶσι
 12. Φᾶρίν τε Σπάρτην τε
 13. (ἀπτε ὅτι) πολυτρήρωνά τε Μέσσην
 16. οἳ τε Λάαν εἶχον ἦδ' Οἰ-
 τυλον
 24. καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο
121. 6. ἀντόμεναι Θάμυρι
 13. Οἰχαλίθην ἰόντα
 15. στεῦτο γὰρ εὐχόμενος
 17. αἰ δὲ χολωσάμεναι
 24. πηρὸν θέσαν
 29. καὶ ἐκλέλαθον καθαριστύν
122. 1. οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην
 7. οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο
 10, 14. αὐτὸς γὰρ σφιν
 16. οἳ δ' ἄρα Βουπράσιον
 18. ὄσον ἐφ' Ὑρμίνην
22. νῆες δὲ μὲν Κτεάτου
 26. οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου
123. 3. πατρὶ χολωθεῖς
 8. εἴ ποτε Δουλίχιον
 11. οἳ τε Ζάκυνθον
 21. οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος
 25. οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην
124. 4. ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην
 10. οἳ Ῥόδον ἀμφιπέμποντο
 14. ὃν τέκεν Ἀστυόχεια
 21. φίλον μήτρωα κατέκτα
 28. αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο
 33. βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον
125. 3. ἀπειλησαν γὰρ οἳ ἄλλοι
 9. τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν
 15. καὶ σφιν θεοσπέσιον πλοῦτον
 18. Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν
 21. ἄγε τρεῖς νῆας
 23. Χαρόποιο τ' ἄνακτος
 26. Νιρεὺς ὅς κἀλλιστος
126. 1. νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι
 14. Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο
 15. ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο
 19. τῆς ὄγε κείτ' ἀχέων
 49. Δήμητρος τέμενος
127. 7. ἔχεν κἀτα γαῖα μέλαινα
 24. τὸν (εἰς) δὲ Φιλοκτῆτης
 ἦρχεν
 28. Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ
128. 14. οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην
 30. μενεπτόλεμος Πολυπόιτης
129. 1. υἱὸς Πειριθόιο
 4. καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσει
 10. οἳ περὶ Δωδώνην
130. 10. ὄτρυχας οἰέτεας
 16. ἄμφω θηλείας
 33. εἰν Ἀρμίμοις ὅθι φασὶ Τυ-
 φώεος
131. 14. ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ
 24. ὧς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὔτι
 27. αἴψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν

8. ὃς τοῦτου βέλος ὠκύ
 13. ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα
 16. καλοὶ πρωτοπαγεῖς
 20. κρὶ λευκόν
 207. 19. ἠγεόμην Τρώεσσιν
 208. 3. πρὶν γ' ἐπὶ νώ
 15. κραιπνά
 23. ἐγὼ δ' ἵππων ἀναβήσομαι
 28. ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξε (δέδοξε
 codex)
 209. 17. ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας
 27. ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ'
 30. ἐπεὶ οὐδὲ σέ
 32. οὐ γάρ μοι γενναῖον
 210. 4. τρεῖν μ' οὐκ ἔα
 211. 1. Αἰνεῖαῦ (sic codex) δ'
 ἐπαῖξαι
 4. δῶχ' υἱος
 20. λάθρη Λαομέδοντος
 23. τῷ δὲ δὴ Αἰνεῖα
 212. 1. τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσεν
 8. αἵματος ἄσαι
 18. βέλος δ' ἴθυνεν καὶ τὰ ἐξῆς
 213. 25. ἀλκὶ πεποισῶς
 214. 11. κοτύλην δέ τέ μιν
 27. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου
 31. ὄν περὶ πάσης
 215. 6. πόλεμον om.
 217. 25. ἀλλ' οἶον
 218. 25. ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐτις
 ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε
 31. ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν, ἢ
 ὄγε τῶν πλεόνων
 219. 4. *πρι*, initium lemmatis *Πρι*-
αμῖδη, sed deletum
 11. οὔτε ποτε προτρέποντο
 21. ὅς ρ' ἐν ἴγλη ναίσκε
 220. 18. πέπλον μὲν κατέχευεν
 25. Lemma om.
 221. 13. Οὐλύμποιο
 27. ὄσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνῆρ
 222. 23. ἀν δ' ἴσχωρ
 29. ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα
 33. κούρους Καδμείων προκα-
 λίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 223. 8. ἢ νυ σέ που
 14. μάχην ἀνα (sine accentu)
 κοιρανεύουσιν
 224. 2. ἦτοι ὁ μὲν Περιφάντα
 7. ἔγχεϊ χαλκεῖφ
 13. νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι
 ζωννύσκετο (ζωννύσκετο
 codex) μήτηρ
 17. οἴη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννή
 19. φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσι
 24. σοὶ πάντες μαχομέσθα
 26. σοὶ τ' ἐπιπέιθονται
 27. ὑπέρθυμον Διομήδη
 29. Κύπριδα μὲν πρῶτον
 31. ἢ τέ κε δηρόν—ἢ κεν ζῶς
 225. 3. ζῶς
 11. ἀμενηνὸς ἔα
 24. καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθας
 ἐνέριτος Οὐρανίωνων
 27. ὡς φάτο καὶ Παιήον'
 226. 3. πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέ-
 ζετο

Z. (6)

12. Lemma om.
 24. μεσσηγὺς Σιμόεντος
 227. 4. ἔρκος Ἀχαιῶν Τρώων ῥῆξε
 φάλαγγα
 15. αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλή-
 σιον
 19. πρεσβύτατος γενεῆ
 28. ἔγχεϊ χαλκεῖφ
 228. 1. Πήδασον αἰπεινήν, Φύλα-
 κον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρωσ
 11. φεύγοντ', Εὐρύπυλος δέ
 21. πρὸς πόλιν ἦπερ οἱ ἄλλοι
 ἀτυχόμενοι φοβέοντο

24. πρηγῆς ἐν κουήσῳ ἐπὶ
στόμα
229. 18. Πριαμίδης Ἑλεος
30. υἱὸν Ἀθηναίης γλαυκώπι-
δος ἐν πόλει ἄκρῃ
230. 12. θείναι Ἀθηναίης
18. ἄγριον αἰχμητῆν
24. Τρωσὶν ἀλεξήσουτα
27. ἀνέρες ἔστε φίλοι
31. εἶπω βουλευτῆσι
231. 1. ἀμφὶ δέ μιν
3. Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο
παῖς
5. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν
ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
12. οὐδὲ γὰρ οὐ Δρύαντος
28. ὅς ποτε μαινομένοιο
232. 9. χαμαὶ κατέχευαν
11. βουπλήγῃ
16. οἷα περ φύλλων γενεῆ,
τοῖα δὲ καὶ ἀνδρῶν
18. τηλεθόσσω φύει
22. εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα
δαήμεναι
24. ὄφρ' εὖ εἰδῆς
26. ἔστι πόλις
233. 3. ἔστι πόλις Ἐφύρη
6. ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν
20. ἔνθα δὲ Σίσυφος
24. Σίσυφος
28. αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύ-
μονα Βελλεροφόντην
234. 27. τῷ δὲ γυνῆ Προίτου ἐπεμή-
νατο δι' Ἄντεια
29. δι' Ἄντεια
235. 17. αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακόν
19. καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε
22. κρίνας ἐκ Λυκίης
24. ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε
236. 2. ἦ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρ-
πηδόνα
4. ἦτοι ὁ καππεδίων
8. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων
14. ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο
16. ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵ-
ματος
19. κατέπηξεν (solium)
24. ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώ-
μεθα
237. 3. ὄν κε δύνηαι
13. Σκαιάς τε
15. εἰρόμεναι
31. ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον
238. 1. αἰθούσσησι
4. πευτήκοιτ' ἔνεσαν θάλαμοι
27. πρῶτον, ἔπειτα δὲ κ' αὐτοῖς
240. 11. φαίη κεν φρέν' ἀτέρπου
18. ἔθεσαν (sic) οἱ πέπλοι
21. Σιδονίηθεν
26. τὴν ὁδόν
241. 11. ἐνδεκάπηχον
18. ἀσπίδα καὶ θώρηκα
22. δαιμόνι
28. οὗτοι ἐγὼ Τρώων
31. ἦμην ἐν θαλάμῳ
242. 1. ἔθελον δ' ἄχει προτραπέ-
σθαι
4. νῦν δ' ἐμέ
17. δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα
243. 6. οἴσω ἐπὶ Ζεὺς θῆκε
17. οὐ γὰρ τ' οἶδ' εἰ ἔτι σφιν
ὑπότροπος ἴζομαι αὐτῆς
31. Ἀνδρομάχῃ θυγάτηρ μεγα-
λήτορος Ἡετίωνος
244. 3. ὅς ἐναιεν ὑπὸ Πλάκῳ
13. παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ
22. ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέ-
κτεῖνε διὸς Ἀχιλλεύς
30. οὐδέ μιν ἐξενάριξε
33. οἱ μὲν πάντες ἰφ' κλον
245. 15. λαὸν δὲ στήσαν παρ' ἐριεῶν
24. ἦδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας

26. ἢ που τίς σφιν : ἢ νυ καὶ
αὐτῶν
29. ἦ καὶ ἔμοι τόδε
246. 1. ἐπεὶ μάθοι ἔμμεναι
3. αἰεὶ καὶ πρώτοισι
13. καὶ κεν ὕδωρ φορέοις
16. καὶ ποτέ τις ἰατρεῦσαι (sic)
24. ἀλλὰ με τεθνεῖωτα
26. πρὶν γε τί σῆς τε βοῆς
247. 1. ταρβήσας χαλκόν τε
4. φαίδιμος addit post εἴλετο
25. οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
27. ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα
248. 3. πόλεμος δ' ἀνδρῶσσι μελή-
σει
9. ὡς δ' ὅτε τις στατός
20. δεσμὸν ἀπορρήξας
24. εἰωθὼς λούεσθαι ἔυρρείως
ποταμοῖο
26. ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει
30. ῥίμφα ἐ
249. 9. καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες
14. δεῦρ' ἴτω
17. ὦδε δὲ μυθέομαι
19. σῶμα δὲ οἴκαδ' ἔμον
25. ὄφρα ἐ ταρχέσωσι (sic)
κάρη κομώντες Ἀχαιοὶ
27. σῆμά τέ οἱ χεύσωσι
255. 26. νίκης πείρατ' ἔχονται
27. ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη
βιότοιο τελευτή
30. ἀφραίνεις, Μενέλαε
256. 4. Nihil praeter ἀναδεσχέο
257. 1. ἀκούσαι : ἀείρας (sic)
3. ἀνὰ χεῖρας ἀείρας
7. ἠβῶμ'
9. Φειῶς
18. δίου Ἀρηϊθίου
20. οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόφοισι μαχέ-
σκετο
23. χραῖσμε σιδηρέη· πρὶν γὰρ
Λυκόοργος ὑποφθάς
27. τεύχεα δ' ἐξενάρηξε
29. δῶκε δ' Ἐρευθαλίωσι
31. θάρσει δ' ᾗ
258. 4. πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρή-
ορος
9. ὡς νεῖκεσσ' ὁ γέρων
12. τῶ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης
14. τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος
18. πεπάλασθε
21 et 25. κλήρω νῦν πεπάλα-
σθε
259. 10. θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον
22. ὅς μιν ἐπιγράψας
260. 1. ἐπεὶ οὐδ' ἐμέ
8. Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν
13. σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος
ἴγλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων
33. τῶ δ' ἐκσπασσαμένω δολιχ'
ἔγχεα
261. 7. καὶ νύ κε
18. νύξ δ' ἦδη τελέθει

Η. (7)

250. 2. οὔρον, ἐπεὶ κε
5. πόντον ἐλαύνοντες
14. ἔνθ' ἐλέτην
16. Lemma om.
24. ὄν κορυνήτης γείνατο
27. γείνατ' Ἀρηϊθῆος
33. αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης
251. 11. ἀλλήλοισι δέ
13. φηγῶ
20. ἀλλ' εἴ μοι τί πίθοιο
26. ἦν τινὰ που Δαναῶν
252. 4. οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι
6. τῶν δ' Ἐλενος Πριάμοιο
22. ὡς γὰρ ἐγών
253. 7. ὄρνυμένιο νέον, μελάνει
δέ τε πόντος

282. 4. αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειό-
τατον
12 et 14. πανομφαίῳ
20. Τεῦκρος δ' εἵνατος
26. παπτήνας
30. καὶ Μελάνιππον om.
283. 3. ὃ σ' ἔτρεφε
5. καὶ σε νόθου περ ἔόντα
22. Ἰππους om.
27. ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδε-
γμένος
284. 7. μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε
19. μήκων δ' ὡς
21. καρπῷ βριθομένη
27. ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον
33. ὁ δὲ χερμάδιον· ὁ δέ (sic,
repetito ὁ δέ)
285. 5. αὐερόντα
10. ῥῆξε δέ οἱ νευρήν
13. χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
20. ἀλλὰ θέων
286. 9. ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι
13. Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων
25. κεκαδησόμεθ' om.
287. 11. κύνα Ἄιδου
15. Στυγὸς ὕδατος
18. ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε
288. 1. ὄταν om.
5. εἰ νῶϊ
16. πέπλον μὲν κατέχευεν
20. λάζετο δ' ἔγχος
23. βριθὺ μέγα
25. αὐτόματα δὲ πύλαι
28. βάσκ' ἴθι Ἴρι (codex ἦρη)
ταχεῖα
32. γυῖάσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρ-
μασιν ὠκέας Ἰππους
289. 10. αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν
ὄγτι κεν εἶπω
23. ὄφρ' εὖ εἰδῆς, γλαυκῶπι
29. τῶν ἄλλων μὲν ἀποφθεί-
σθω
290. 9. πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα
11. Οὔλυμπον δὲ δῖωκε
15. ἄρματα δ' ἂν βωμοῖσι
21. κατὰ λίτα
25. αἰ δ' οἶαι Διός
30. οὐ μὲν θην κάμετόν γε
291. 10. οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων
πληγέντε
21. πρὶν ὄρθαι
24. στείνει ἐν αἰνοτάτῳ
292. 14. ἐν δ' ἔπεσ' Ὀκεανῷ
19. ἐν καθαρῷ, ὄθι δὴ νεκύων
30. Ἀργεῖους καὶ νῆας
293. 8. σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων ἄξεσθαι
22. Lemma om.
27. μῦθος δ' ὄς
294. 16. οὓς κῆρες φορέουσιν
19. εἴσομαι (sic)
23. αὐριον ἦν ἀρετήν
295. 7. εἰ γὰρ ἐγὼν ὡς
9. ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
13. οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ
πτολέμοιο γεφύρῃ
20. ὡς δ' ὄτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα
φαιεῖν ἄμφι σελήμην
22. ἐκ τ' ἔφανεν πάσαι
296. 3. τόσσα μεσηγνὺ νεῶν
14. εἶατο πεντήκοντα σέλα πυ-
ρός

I. (9)

296. 24. ὄς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς
ἔχον
27. θεσπεσίη ἔχε φύζα
297. 5. πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολή-
ατο
12. ὡς δ' ἄνεμοι δύο

16. Βορέης καὶ Ζέφυρος
26. ἄμυδις
298. 7. πολλὸν δὲ παρέξ ἄλλα
(sic)
27. ἴστατο δακρυχέων
299. 10. ὧς ὁ βαρυστενάχων
13. ὧ φίλοι Ἀργείων
22. σχέτλιος
28. οὔτις που Διὶ μέλλει
31. ὧς ἔφαθ'
300. 17. ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον
ὄνειδισας
22. ἴσασ' Ἀργείων
301. 1. ἔρχεο, πάρ τοι ὁδός
3. ἐστᾶσ'
7. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ φευγόντων
302. 1. Τυδείδη περὶ μὲν πολέμφ
ἐν (sic) καρτερός ἐσσι
6. ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων
10. ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί
19. ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
25. διίξομαι
29. ἀφρήτωρ
303. 2. δορπά τε
9. πλείϊά τοι οἴνου κλισίαι
12. πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξείη
26. καίουσιν πυρὰ πολλὰ
304. 4. τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος
13. σκήπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας,
ἵνα σφίσι βουλεύησθα
31. εἶξας
305. 5. ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναί-
νομαι ἀντί νυ πολλῶν
8. ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην
28. δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας
ἀμύμονα
306. 9. τὰς μὲν οἱ δώσω
15. μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβή-
σεται
18. ἦ θέμις, reliquis omissis
26. νῆα ἄλις χρυσοῦ
- 30 et 32. αἶ κε μετ' Ἀργείην
307. 1. εἰ δέ κεν Ἄργος
9. Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη
καὶ Ἰφιάνασσα
308. 22. δημηθήτω
29. τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι
309. 6. ἀλλ' ἄγετε κλητούς
18. Φοῶνιξ μὲν πρότιστα
20. αὐτὰρ ἔπειτ'
25. κηρύκων Ὀδῖος τε καὶ
Εὐρυβάτης
31. δευδίλλων
310. 20. τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων
29. Πάτροκλος δέ οἱ
311. 11. αὐτῇ σὺν φόρμιγγι
17. ἦ φίλοι ἦ τι μάλα χρεώ
312. 1. αὐτὰρ ὄγε κρείον
6 et 8. τῷ δ' ἔχεν
10. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ'
ἐκάη
23 et 26. θῦσαι ἀνώγει
313. 1. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδη-
τύος
314. 3. ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ
15. ἐνδέξια
24. ἦῶ διαν
29. στεῦται γὰρ νηῶν
315. 21. εἰ δὲ σὺ μὲν μου
31. Λεσβίδας
316. 5. οἶ κε σε δωτῆνησι
11. τειρομένους ἐλέαιρε
26. ὁμῶς οπι.
31. ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη
317. 8. οὐδέ τί μοι περίκειται
318. 5. Ἀργείους, τί δὲ λαὸν ἀνή-
γαγεν
29. καὶ δὴ τείχος ἔδειμε
319. 2. ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν
4. ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαίᾶς τε
πύλας
12. ἐπ' ἰχθυόεντα

14. μάλα πολλά om.
 18. ἐνθάδε ἔρρων
 23. ἄξομαι
 27. εἴ τιwά που Δαναῶν ἔτι
     ἐλπεται
 32. ἐπιειμένους om.
 320. 1. ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ
     ἦλιτον
     8. ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα,
     τίw δέ μιν ἐν καρὸς
 15. οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ
     εἰκοσάκις
 23. αἶ θ' ἑκατόμυλοι
 26. οὐδ' εἴ μοι τόσσα δοίη
 30. κούρην δ' οὐ γαμέw 'Αγα-
     μέμονους 'Ατρεΐδω
 321. 1. ὅστις οἶ τ' ἐπέοικε
     4. σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκω-
     μαι
 16. Lemma om.
 21. πολλαὶ 'Αχαιῖδες εἰσὶν ἄν'
     'Ελλάδα τε Φθίην τε
 322. 1. τὰ γέρων
 12. οὐδ' ὄσα λάϊνος
 27. ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται
     ἔρκος οὐδόντων
 29. ἔσσεται
 323. 14. μῦθον ἀγασσάμενοι
 22. μῦθων τε ῥήτηρ' ἔμεναι
 26. γῆρας ἀποξύσας θήσειw
     νέον ἠβῶοντα
 28. οἶον ὅτε πρῶτον λίπον
     'Ελλάδα καλλιγύναικα
 31. φεύγων νεΐκεα
 324. 8. ὅς μοι παλλακίδος περιχώ-
     σατο
 325. 16. πῦρ ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ
 23. ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμφ
 29. δι' 'Ελλάδος εὐρυχώροιο
 326. 1. καὶ μ' ἐφίλησ'
     3. μούνον, τηλύγετον
     9. καὶ σε τοσοῦτον
 13. ὄψου ἄσαιμ
 29. καὶ γάρ τε Λιταῖ εἰσὶ Διὸς
     κούραι
 327. 29. ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι
 31. τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς
 328. 3. δωρητοὶ τε πέλοντο
     6. ὡς ἦν
     23. Αἰτωλοὶ μὲν ἀμνυόμενοι
 329. 13. μέμνημαι τόδε ἔργον
 22. ἦ λάθετ' ἦ οὐκ ἐνόησεν
 23. ὤρσεν ἐπὶ
 29. ὅς κακὰ πολλὰ
 330. 8. ἄνθεσι μῆλων
 11. τόσσος ἔην
 13. ἀμφὶ συδὸς κεφαλῇ καὶ δέρ-
     ματι
 31. 'Αλκυνόην καλέεσκον
 332. 23. Αἰτωλῶν
 333. 1. πολλὰ δὲ τόνδε
 17. καὶ τότε δὴ Μελέαγρον
 21. ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πό-
     λιw δέ τε πῦρ ἀμαθύνει
 29. οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει
 334. 1. τιμῆς ἔσσει
 29. Ἰσοῦν ἐμοὶ βασιλευε καὶ
     ἦμισυ μείρεο
 335. 3. οὔτοι δ' ἀγγελέουσι
 10. ἐκ κλισίης νόστοιο
 12. νηλῆς
 18. οἴης, νῦν δέ τοι ἐπτά
 336. 1. ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος
     5. σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν
     πάλιν, ἦρχ' 'Οδυσσεύς
 337. 7. ὀππως κεν νῆάς τε σόης
 20. ὡς ἔφατ', εἰσὶ καὶ οἶδε
 23. Lemma om.
 26. ὡς ἔφατ'
 338. 5. ἀγασσάμενοι
 14. μυρία δῶρα διδοῦς, ὁ δ'
     ἀγῆνωρ

Κ. (10)

339. 5. παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παν-
αχαιῶν
19. τεύχον ἢ πολλὸν ὄμβρον
340. 7. θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ
16. ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμόν
18. Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον
26. ἀμφὶ δ' ἔπειτα διαφουινόν
341. 9. οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
17. Ἀργεῖοι, τί δή
21. τὸν δ' εἶρ' ἀμφ' ὤμοισι
27. Τρώεσσιν ἐπίσκοπον
342. 14. κερδαλέης, ἦτις κεν
22. μέρμερα ἐπ' ἤματι
26. ἔργα δ' ἔρεξ'
343. 3. ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα
6. ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα
26. πῶς γάρ μοι μῦθος
28. αὖθι μένει
344. 25. εὐνῆ ἐνὶ μαλακῆ, παρὰ δ'
ἐντεα
33. ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος
345. 3. ἢ τί τιν' οὐρήων
15. τρομέει δ' ὑπο (sic) φαί-
διμα
17. μή τοι μὲν καμάτῳ
20. οὐδέ τι ἴδμεν μή πως καὶ
διὰ νύκτα
23. ὅσα ποῦ νῦν (sic) ἐέλπεται
25. ἡμὲν Τυδείδην δουρὶ κλυτόν
346. 4. ἀντίθεόν τ' Αἴαντα
7. ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἶψ
22. νῦν δ' ἐμέο
347. I. οὔλη δ' ἐπενήνοθε
II. πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα
16. ἐκ δ' ἦλθε κλισίης
26. βουλὰς βουλευέειν
31. εὔδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον
ἀσπίδας
8. 6. λὰξ ποδὶ κινήσας
28. πάντη ἐποιχόμενοι, σὺ δ'
ἀμήχανος
349. 5. ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχύν
13. ἀλλ' ἔργηγορτὶ σὺν τεύχε-
σι εἶατο πάντες
15. ὡς τῶν νήδυμος
17. νύκτα φυλασσομένοισι κα-
κῆν
19. τετράφαθ' ὀππότη' ἐπὶ Τρώων
350. 3. ὦ φίλοι οὐκ ἂν δή τις
11. ἦ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ
Τρώεσσι πιθοίατο (sic)
17. ἄσσα τε μητιόωσι
30. Τρώων ἀλλ' εἴ τίς μοι
ἀνήρ
351. 8. σὺν τε δὴν ἔρχομένω
11. ὅπως κέρδος ἔη
14. ἀλλὰ τέ οἱ βράσσω
18. ἦθελε δ' ὁ τλήμων
20. ὡς ἔφατ' (ἔφαθ' codex)
ἔδδεισεν δέ
24. εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε
26. κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι
352. 16. μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε
τι νείκει
25. ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε
353. 4. τῶν δύο μοιράων
12. ταυρεῖην ἀφαλόν τε
30. εὐ καὶ ἐπισταμένως
354. 3. ἀρήρει οἴμ.
6. τὴν ρά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος
23. τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρω-
δίον
30. τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
355. 3. χαίρε δὲ τῷ ὄρνιθι δ' (sic)
Ὀδυσσεύς
5. δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας
11. ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ
Ἀχαιῶν
13. αὐτὰρ ὁ μείλιχιον μῦθον
16. πρόφρασα (sic)

29. βοῦν ἦριν
 356. 6. ἀμ φόνον ἀν νέκυας
 26. σὶ τ' αὐτῶ
 28. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι
 Δόλων
 33. αὐτὰρ ὁ μούνος ἔην
 357. 1. ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκήπτρον
 28. κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην
 358. 1. κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην
 14. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε
 26. ὧς ἄρα φωνήσαντε παρῆξ
 ὁδοῦ
 359. 6 ἐθ 8. ὄσσον τ' ἐπὶ οὔρα (sic)
 πέλονται
 10. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην
 20. ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμόν
 27. φευγέμεναι, τοὶ δ' αἶψα
 360. 1. ἡ κεμάδ' ἦε λαγῶν ἐπέι-
 γετον
 11. λαοῦ ἀποτμήξαντε διώ-
 κετον
 24. ἡ ῥα καὶ ἔγχος ἀφήκεν
 361. 14. ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέ
 16. εἶκεν ἐμέ ζῶν πεπύθοιτ'
 20. ἡ τινα συλήσων
 362. 18. πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων
 24. ἄσσα τε μητιόωσιν
 363. 7. πῶς γὰρ νῦν
 11. εὐδουσ' ἡ ἀπάνευθε
 15. πρὸς μὲν ἄλδς Κἄρες
 28. πρὸς Οὐμβρης δ' ἔλαχον
 31. καὶ Φρύγες ἵππόδαμοι
 364. 3. ἐν δέ σφιν Ῥήσος
 24. λευκότεροι χειόνος (sic),
 θείειν δ' ἀνέμοισιν
 365. 14. μὴ δὴ μοι φύξω γε
 19. ἡ τε καὶ ὕστερον εἴσθα
 30. θήκεν ἀνὰ μυρικήν
 366. 9. ἐξ ἐπιδιφριάδος
 14. τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπά-
 ροιθεν
 22. ὧς δὲ λέων μήλοισιν
 28. τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπι-
 σχε
 367. 1. τὴν νύκτ' Οἰνείδαο
 5. σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ
 ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 31. ὧς ἴδε χῶρον ἔρημον
 368. 9. Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν
 ἔναρα βροτόεστα
 20. ὅπως τοῦσδ' ἵππους λάβε-
 τον
 28. Τρώων ἠτισφωε πόρε
 369. 7. Θρηϊκιοὶ τὸν δέ σφιν
 20. θήκ' Ὀδυσσεὺς
 22. αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα
 Λ. (11)
 370. 21. ἀργαλέην πολέμοιο
 30. ἡ ῥ' ἐν μεσσάτῳ
 371. 1. ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα
 σθένος ξμβάλ' ἐκάστω
 4. καρδίῃ
 16. πύθετο γὰρ Κύπρουδε
 18. ἐς Τροίην νήεσσιν ἀνα-
 πλεύσεσθαι
 372. 6. χρύσειοι πάμφαινον
 9. ἀν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην
 20. τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ
 25. τρεῖς ἀμφιστεφέες
 373. 5. ὄξέα, τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ'
 αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 10. τιμῶσαι βασιλῆα
 12. αὐτοὶ δὲ πρυλέες
 14. φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων
 374. 2. ἔρσας αἵματι μυδαλέας
 7. αἰθέρος οὔνεκ' ἔμελλε
 11. πολλὰς ἰφθίμους
 15. οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαί-
 νεται οὐλιος ἀστήρ
 21. ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι
 28. δῆουν οὐδ' ἕτεροι

29. ἴσας δ' ὕσμινη
 375. 6. οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν
 13. πάντες δ' ἠτίσωντο
 29. δεῖπνον
 376. 8. κατεπάλμενος ἀντίλος ἔστη
 11. ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ
 ὀστέον
 20. στήθεσσι παμφαίνοντας
 377. 1. υἱὲ δὴ Πριάμοιο νόθον
 καὶ γνήσιον ἄμφω
 5. Ἄντιφος αὐτὸν παρέβασκε
 10. διδῆ μόσχοισι λύγοισι
 18. Ἄντιφον αὐτὸν παρὰ οὐς
 378. 1. χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο
 29. δουρὶ βαλὼν
 379. 1. ὄλμον δ' ὧς ἔσσευε
 6. πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον
 9. ἐκ πεδίου τὴν ὄρσαν
 15. ὧς δ' ὅτε πῦρ αἰδῆλον
 19. οἱ δὲ τε θάμνοιο
 21. ἐπειγόμενοι πυρός
 23. κείν' ὄχεα κροτάλιζον
 380. 1. Ἀτρεΐδης δ' ἔπειτα σφε-
 δανόν
 4. οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα
 παλαιοῦ Δαρδανίδαο
 24. ἄς τε λέων ἐφόβησε
 28. πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε
 381. 10. βάσκ' ἴθι Ἴρι (ἰρει cod.)
 ταχεία
 15. αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυ-
 πείς
 16. εἰς ἵππους ἄλλεται (sic)
 382. 5. Ζεὺς με πατὴρ προέηκε
 (προέικε codex)
 9. πρῶτος ὄρουσ'
 12. ἀντίλος ἦλθε
 14. Ἴφιδάμας Ἀντηνορίδης
 27. αὐτοῦ μιν κατέρυκε
 31. γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο
 383. 8. τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ
 15. Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνῃ
 θώρηκος ἔνευθε
 21. ἔλκ' ἐπὶ οἶ
 22. ὥστε λίς
 32. οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς
 384. 5. πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς
 8. κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 10. στή δ' εὐράξ
 12. νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα
 μέσην ἀγκῶνος ἔνευθεν
 15. ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι
 385. 5. ὄφρ' οἱ αἰμ' ἔτι
 6. ὄξεϊαι δ' ὀδύναι
 11. ὄρμυ τό τε προΐεῖσι
 386. 6. ἐν δ' ἔπεσ' ὕσμινῃ ὑπεραεῖ
 9. Ἐκτωρ Πριαμίδης
 11. Ἀσαῖον μὲν πρῶτα
 19. καὶ Δόλοπα πλησίον
 23. πληθὺν ὧς ὀπότε ζέφυρος
 στυφελίξῃ ἀργεστῶο νό-
 τοιο
 30. ἀργεστῶο νότοιο
 387. 12. ὧς ὄλεον Τρῶας παλωρο-
 μένω
 14. παλωρομένω
 17. ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέ-
 πνεον
 20. ἐνθ' ἐλέτην δίφρον
 388. 13. γαίης, ἀμφὶ δὲ ὄσσε
 24. ἦ καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυ-
 τὸν ἐξενάριξεν
 389. 7. καὶ βάλεν οὐδ' ἄρα μιν
 14. κέραι ἀγλαεῖ
 27. τοξότα λωβητῆρ καὶ βα
 390. 7. ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμείο
 11. οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες
 22. ἔστη πρόσθ', ὁ δ' ὄπισθε
 καθιζόμενος
 28. τὸν δὲ μάλα χρεώ
 391. 4. ὧς δὲ κ' ἀριστεύῃσι
 10. ἐστάμεναι κρατερόως

17. ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι
 25. οὔτασεν ὤμον ὑπερθεν ἐπ-
 άλμενος
 32. αὐτὰρ ἔπειτα Θῶωνα καὶ
 Ἔννομον
392. 7. δουρὶ κατὰ πρότμησιν
 12. ὦ Ὀδυσσεῦ πολυάινε
 15. τοιῶδ' ἄνδρε
 20. πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν
393. 4. ἦ μάλα δὴ σε
 23. φθῆ σε τέλος
394. 8. αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω
 10. ὡς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος
 23. κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον
 26. αἶε δ' ἑταίρους
395. 14. σίντην θῶες μὲν τε
 18. αἴσσω φ' ἔγχεϊ
 25. Πριαμίδην νόθον
 30. πλήθων ποταμὸς πεδίουδε
396. 1. πολλὰς δὲ δρυὸς ἀζαλέας
 15. Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν
 ὀμίλει
 17. νέων (duplīci accentu)
 ἀλάπαζε φάλαγγας
 22. παῖσεν ἀριστεύοντα
 32. Ἔκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμι-
 λέομεν
 35. κείσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ'
397. 5. μάστιγι λιγυρῇ
 8. ἄς ἄρ' ἀφ' ἵππειων ὀπλέων
 14. δουρός οἱ.
 16. μίνυθα δὲ
 21. στῆ δὲ ταφῶν, ὄπιθεν δὲ
 σάκος
 25. ὡς δ' αἰθωνα λέοντα
398. 2. ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 10. νωθῆς, φ' δὴ
 14. σπουδῇ δ' ἐξήλασσαν
 17. Τρώων ἵπποδάμων
 20. ἄλλα μὲν ἐν σάκει
 24. ἐν γαίῃ ἴσταντο
399. 1. δεξιὸν, ἐκλάσθη δὲ δόναξ
 13. ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας
 18. ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ
 19. εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰώκά
 τε
 23. ἔκμολεν
 26. τίπτε με κικλήσκεις
400. 3. ὄντωα τοῦτου
 7. ἐξ ὀχέων, τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπε-
 ψύχοντο
 16. χάλκειον κἀνεον, ἐπὶ δὲ
 κρόμουον πότηψ ὄψου
 21. ἠδὲ μέλι χλωρὸν
 23. ἱεροῦ οἱ.
 27. πὰρ δὲ δέπας
401. 8. χρύσειαι νεμέθοιτο
 24. ἄλλος μὲν μογέων
402. 8. ἐπεὶ ῥ' ὄπλισσε κυκείῳ
 13. πάλιν ἄγγελος
 16. ὄσοιδη βέλεσιν βεβλήταται
 18. οὐδέ τι οἶδε
 22. ἐν νηυσὶν κέαται
403. 18. αὐτοὶ τε κτεινώμεθ'
 20. ἀμφὶ βοηλασῆ
404. 15. ἐννύχιοι προτὶ ἄστν
 25. τοὺς ἔμεν οἴσι χρέως ὀφεί-
 λετ'
405. 9. δαΐτρευον, πολέσιω γὰρ
 Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον
 16. ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε
 30. δῶδεκα γὰρ Νηληῖος
406. 1. τοῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπ-
 ειοί
 13. καὶ γὰρ τῷ χρεῖος
 25. δαιτρεύει μὴ τίς οἱ ἀτεμ-
 βόμενος
 30. μὴ τίς οἱ ἀτεμβόμενος
 κλοῖ ἴσῃς
407. 12. πανσυδῆ· μετὰ δὲ σφί
 Μολίονε
 14. ἔστι δὲ τις Θυρούεσσα

16. ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδῖον
 22. εἶα θωρήσσεσθαι
 26. ἀλλὰ καὶ ὡς ἵππεύσι ἐπεὶ
 ὡς ἄγε νῆα (sic)
 32. ἔνθεν πανσυδίη
 408. 1. ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον
 δὲ Ποσειδῶνι
 9. εὔτε γὰρ ἠέλιος
 12. ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ
 Ἐπειῶν
 15. ἢ τόσα φάρμακα ἤδη
 27. ἠγεμόν' ἵππῶν
 31. καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μο-
 λίωνε (sic)
 409. 1. εἰ μὴ σφῶε πατήρ
 3. τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα δι'
 ἀσπιδέως πεδῖοιο (sic)
 24. πέτρης τ' Ὠλευτής
 29. ἔνθ' ἄνδρα κτείνας
 33. νῶϊ δὲ ἔνδον ἰόντες
 410. 17. τέκνον ἐμὸν γενεῆ μὲν
 22. εἰ δέ τινα φρεσίῳ
 24. αἶ κέ σε τῷ ἴσκουτες
 411. 8. ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτης: ὤσεσθε
 προτὶ ἄστνυ (praefixis
 obelis et asteriscis)
 20. ἴξε θεῶν Πάτροκλος
 23. τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν τετεύ-
 χατο βωμοί
 26. ὡς ἄρ' ἐμέλλετε
 31. ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ με-
 λαίνησι πεσέωνται
 412. 14. ἔνθα μιν ἔκτανύσας
 17. ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
 Μ. (12)
 413. 6. ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃ Μενoi-
 τίου ἀλκιμος υἱός
 13. ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον
 15. τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν
 19. εὐρὸν τὸ ποιήσαντο
 22. ἦλασαν οὐδὲ θεοῖσι
 26. ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζῶδες ἔην
 415. 10. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων
 θάνον
 12. δὴ τότε μητιόωντο
 14. Κάρησσός τε Ῥοδῖος τε
 31. καὶ Σιμόεις ὄθι πολλά
 416. 9. ἐννήμαρ δ' ἐς τείχος
 23. φιτρῶν καὶ λάων
 28. καλλίροον (sic) ὕδωρ
 417. 3. ὡς ἄρ' ἐμελλον ὄπισθεν
 9. τείχος ἐῦδητον
 14. Διὸς μάλιστα
 418. 1. ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν ἔσ-
 τασαν νῆες Ἀχαιῶν
 8. ὀξέσιν ἠρήρει
 13. δὴ τότε Πουλυδάμας
 27. εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι
 32. αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύ-
 χεσι θωρηχθέντες
 419. 6. οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐ-
 τούς
 11. τῶν δ' ἐτέρων Πάριος ἦρχε
 20. Ἄσιος Ὑτρακίδης
 22. αἰθῶνες μεγάλοι ποταμοῦ
 ἀπο (sic) Σελλήεντος
 27. οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἀραρον
 28. βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιθ-
 μένοι
 420. 2. ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλ-
 λόμενος
 3. ἀψ' ἀπονοστήσειν προτὶ
 Ἴλιον
 5. εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ'
 ἀριστερά
 13. εὐρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας
 καὶ μακρὸν ὄχηα
 15. τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων
 18. ὀξέα κεκλήγοντες
 25. νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ
 ἀνέρας εὐρον ἀρίστους

27. Λαπιθάων αἰχμητάων
 30. αἶσας βόας
 421. 4. οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος
 6. Ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα καὶ
 Ἴαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 12. Τρῶας ἀτὰρ Δαναῶν
 15. ἐκ δὲ τῶ ἀΐξαντε
 19. δοχμῶ τ' ἀΐσσουντε
 26. λαοῖσιν καθύπερθε
 30. ἄς τ' ἀνεμος ζαῆς
 422. 4. ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα
 ῥέον
 15. πάγχυ μάλ', οὐ γὰρ ἔγωγ'
 23. ἄνδρας θηρητῆρας : τὸ θη-
 ρητῆρας εστ.
 24. ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι
 423. 3. πάντα γὰρ περὶ τεῖχος
 8. Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχρῦμενοί
 περ ἀνάγκη
 13. ἐπιτάρροθοι
 15. Ἴαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 20. ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ'
 ἔντεα μαρμαίρουτα
 23. ὑψιπέτης
 424. 10. αἰετὸς ὑψιπέτης
 11. κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα
 20. Ἔκτορ ἀεὶ μὲν πως μοι
 ἐπιπλήσσεις
 30. δῆμον ἐόντα
 425. 4. ᾧδέ χ' ὑποκρῖναιτο θεοπρό-
 πος : εἰδείη τεράων
 11. τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδῶν
 24. ᾧρσεν κ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων
 (sic)
 26. ἧ ῥ' ἰθὺς νηῶν κούρην
 28. κρόσσας μὲν πύργων ἔρουον
 31. κρόσσας μὲν
 36. στήλας τε προβλήτας
 426. 7. ἄλλον μειλιχίους
 14. ὅς τε χερειότερος
 20. νεῖκος ἀπωσαμένους
 21. δῆτους προτὶ ἄστν διέσθαι
 427. 1. νιφεμένον ἀνθρώποισι
 13. εἰλῦται
 22. αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας
 27. ἀντίθεος Σαρπηδόνα
 428. 15. χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνε-
 κέσιν περὶ κύκλον
 20. τὴν ἄρ' ὄγε πρόσθε σχόμε-
 νος
 21. μῆλων πειρήσονται
 28. σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι
 φυλάσσοντας περὶ μῆλα
 32. ἴομεν ἠέ τφ
 36. πάπτηνευ δ' ἀνὰ πύργον
 Ἀχαιῶν
 429. 3. ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω
 15. καὶ πυλέων' πᾶσαι γὰρ
 ἐπέφατο
 20. αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προτεῖ
 23. ἔρχεο διε Θωῶτα
 430. 1. καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ'
 ἐπέσθω
 20. τείχους ἐντὸς ἰόντες
 431. 6. ἰφ' ἐπεσσύμενον
 9. ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βρα-
 χίονα
 11. βλήμενον ἀθρήσειε
 25. χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλ-
 πετο
 432. 3. τείχεος ἔντοσθεν
 7. ἀσπίδας εὐκύκλους
 10. ἧμὲν στφ στρεφθέντι
 13. πάντα δὴ πύργοι
 22. ἧ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ
 εἴριον
 25. ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν
 28. ἧῦσεν δὲ διαπρῦσιον
 30. ὧς φάτ' ἐποτρύνων
 433. 1. κροσσῶν ἐπέβαινον ἀκαχ-
 μένα δούρατ' ἔχοντες
 4. εἰστήκει πρόσθε

10. ὡς δ' ὅτε ποιμῆν βρεία φέρει
πόκον ἄρσενος οἰός
13. εἶχον ἐπημοιβοί
19. εὖ διαβὰς, ἵνα μὴ ἀφανρό-
τερον βέλος εἶη
23. λᾶος ὑπὸ ρίπῃς
434. 8. ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας
11. ὄμαδος δ' ἀλλιαστος

VOLUMEN II.

N. (13)

1. 6. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε
καὶ Ἔκτορα
21. πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ
3. 2. ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς
10. ξυθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλός
4. 1. πάντοθεν ἐκ κευθμῶν
9. γηθοσύνη δὲ θάλασσα
5. 18. εἰσάμενος Κάλχαντι
27. ἦ ῥ' ὄδ' ὁ λυσοσώδης
32. γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά
6. 1. περιμήκεος ἀρθείς
6. ὀρμήση πεδίοιο
27. Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν
8. 1. φυζακωῆς ἐλάφοισιν
3. θῶων παρδαλίων τε
20. λύκων τ' ἦϊα πέλουται
9. 4. νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος
12. ἀλλ' ἀκεώμεθα θάσσον
10. 15. ὡς Ἔκτωρ εἶως μὲν
19. νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ
ἐγχεσιν ἀμφιγυλοῖσιν (sic
in lemmate et in scholio)
23. ὦσαν ἀπὸ σφείων, ὁ δὲ χασ-
σάμενος πελεμίχθη
11. 5. κοῦφα ποσὶ προβιβιάς
18. ναῖε δὲ Πηδαιον
26. ἀλλ' οὐ πη χροός
12. 11. Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε
17. ἦλθε κατ' ἰγυῆν
21. Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε
13. 2. ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον
9. σπεύδειν αἶ κ' ὄφελός τι
12. συμφερετῇ δ' ἀρετῇ πέλει
14. 1. τό νυ γὰρ κατεάξαμεν δ' πρὶν
ἔχεσκον
16. εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λε-
γοίμεθα πάντες ἄριστοι
21. ξυθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ'
ἄλκιμος
30. εἶπερ γάρ κε βλεῖο
15. 8. τῷ δὲ φόβος φίλος υἱός
11. τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης
18. ἦε μετὰ Φλεγυάας μεγαλή-
τορας
16. 7. οἷ μιν ἄιδην (sic) ἐλώωσι
18. αἰπύ οἱ ἐσσεῖται
22. νῶϊν δ' ὄδ' ἐπ' ἀριστερ'
24. εἶδομεν ἠέ τῷ εὔχος
17. 1. ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον
4. ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχα-
τον
11. ἀλλὰ Θετίην κύδαινε
14. λάθρη ὑπεξαναδύς
- 22 et 27. τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς
18. 4. πείραρ ἀπαλλάξαντες
14. πέφυε γὰρ Ὀθρουονῆα
17. ἦτοι δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν
εἶδος ἀρίστην
25. καὶ βάλεν ὑψὶ βιβάντα
19. 1. χάλκεος δν φορέεσκε
3. Ὀθρουονεῦ περὶ δὴ σε βρο-
τῶν αἰνίζομ' ἀπάντων

6. καί κε τοι ἡμεῖς ταῦτά γ'
 9. ἀλλ' ἔπεν δφρ' ἐπὶ ναυσὶ συν-
 ὄμεθα
 15. ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰ-
 μεν
 33. τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 20. 16. τῆ ὑπο (sic) πᾶς ἐάλῃ
 18. εἰς Ἄιδος περ ἰόντα πυλάρ-
 τασ
 21. ἀλλὰ θέων περίβη
 25. νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην
 26. ἣ αὐτὸς δουπήσαι
 30. ἐνθ' Αἰσινήταο διοτρεφέος φί-
 λον υἱόν
 21. 5. αἶον αὔσεν
 12. ἣ ἄρα δὴ τι ἔϊσκομεν ἄξιον
 εἶναι τρεῖς ἐνδὸς ἀντὶ πε-
 φᾶσθαι
 22. 2. ἣ τινὰ που Τρώων ἑταρίσ-
 σαιτο μεγαθύμων
 19. τηλύγετον ὡς
 27. ὀρθαλμὸν δ' ἄρα οἶ
 29. ὡς μένεν Ἴδομενεὺς δουρι-
 κλυτὸς οὐδ' ὑπεχώρει
 32. τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ
 23. 6. οἶ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόφ
 11. Αἰνείας δὲ πρῶτος
 16. ἐσπάσατ' οὐδ' ἀτ (sic) ἔτ'
 ἄλλα δυνήσατο
 20. τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα
 22. οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο
 33. ἐπὶ οἱ τετραμμένον
 24. 1. ἐπὶ δ' ἀσπίς
 29. τήν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν
 25. 6. ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος
 17. ἀνείλκεν om.
 26. 18. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος
 23. χαμαὶ πέσον
 27. 1. ἦν ἐμὲ λωβήσασθε
 14. πῦρ ὄλοδον βαλέειν, κτεῖναι
 δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς
 17. τῶν πέρ τις καὶ μάλλον ἐέλ-
 δεται ἐξ ἔρον εἶναι ἢ πολέ-
 μου, Τρώες δὲ μάχης ἀκό-
 ρητοι ἕασιν
 28. 15. τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώ-
 τατον
 25. Φυλεΐδης τε Μέγης
 28. πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε
 30. ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱός
 29. 4. ἱεμένω κατα ὦλκα (sic)
 21. καὶ τε πολεῖς ἐσάωσε
 30. 11. ἦ ῥα καὶ ὠρμήθη δρεῖ νιφό-
 εντι
 17. καὶ Ἄσιον Ἐγρτάκου υἱόν
 26. ποῦ τοι Δηΐφοβος
 31. 1. οἴχεσθον μακροῖσι τετυμμένω
 9. Φάλακην Ὀρθαΐδον τε
 18. οἶ ῥ' ἐξ Ἀσκαίνης
 32. 1. κυρτὰ φαληριόεντα (sic)
 3. πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα
 5. ἀλλ' οὐ σύγγχει θυμόν
 9. μακρὰ βιβιάσθων
 24. Αἴαν ἀμαρτοεπὲς βουγαῖε
- Ξ. (14)
33. 2. ἰαχή om.
 11. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή
 19. ἔλαθεν
 26. θερμήμη καὶ λούση
 29. αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθῶν
 34. 1. χαλκῷ παμφαῖνον
 6. στή δ' ἔκτος κλισίης
 25. διχθάδι ἢ μεθ' ὄμιλον
 35. 4. ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν
 17 et 25. τῷ ῥ' οἴγ' ὀψείοντες
 36. 10. Νέστωρ πτήξε δέ
 37. 3. ἦ ἐπι (sic) πόλλ'
 6. οὔδα δὲ νῦν
 10. νῆες ὄσαι πρῶται
 26. οὐλόμεν' αἶθ' ὤφελες

38. 7. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην πάγ-
 χυ φρένας οἶον ξειπες
 17. Τυδέος
 23. ἄγριος ἥδὲ μέλας
39. 4. καὶ θεοὶ ἄλλοι
 16. ἐγχείη, τὰ δὲ μέλλετ'
 18. δεῦτ' ἴομεν πολέμονδε
 24. ἐκ βελέων μὴ που τις
40. 1. σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ
41. 4. πολυπίδακος Ἴδης
 7. ἐλθεῖν ἐς Ἴδην
 14. κληῖδι κρυπῆῃ
 17. ξυθ' ἧγ' εἰσελθοῦσα
 20. ἀμβροσίη μὲν πρῶτον
 22. λύματα πάντα κάθηρεν
 26. ἀμβροσίῳ ἔδανῳ
42. 3. ἀμβροσίῳ ἔδανῳ
 7. τοῦ καὶ κινυμένοιο
 12. ἔμπης ἐς γαῖαν τε
 17. τῷ ῥ' ἧγε χροῖα καλὸν ἀλει-
 ψαμένη
 25. χρυσεῖς δ' ἐνέτησι κατὰ
 στήθος περονᾶτο
43. 27. ἐκείνω (sic) γ' ἐπέεσσι
44. 27. Πιερῖην δ' ἐπιβάσα
45. 27. ὅσσε φαεινῶ οἰ.
 31. χρύσειον, Ἡφαιστος δέ κ'
46. 21. καὶ ἄλλο τεῆ
47. 16. ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς
 19. καὶ κέ μ' αἴστον ὑπ' αἰθέρος
 ἔμβαλε πόντῳ
 23. ἦ (sic) φῆς
 27. ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κε τοι
48. 9. τοὺς ὑποταρταρίους οἱ Τι-
 τῆνες καλέονται
 23. μακροτάτη πεφνυῖα δι' ἠέρος
49. 2. οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισ-
 γέσθην
 9. ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρ-
 ματα
 18. ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ
19. νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα
50. 1. οὐδ' ὅτε περ Δανάης
 19. οὐδ' Ἄλκμήνης ἐν Θήβης
51. 9. οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης
 15. ὡς σέο νῦν ἔραμαι
 19. αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν
 μῦθον ξειπες
52. 20. πυκνὸν καὶ μαλακὸν δεσ ἀπὸ
 χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε
 24. στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον
 29. ἔερσαι
53. 7. Ἀργεῖοι καὶ δ' αὐτε μεθειε-
 μεν Ἔκτορι νίκην
 12. παναίθησιν
54. 2. ἐν δαίῃ λευγαλήῃ
 28. οὔτε πυρὸς τόσσος γε
55. 12. ὄσση ἄρα Τρώων
 18. ἦτοι ὁ μὲν σάκεος
 20. τῶ οἱ ῥυσάσθη
56. 1. ὡς ἔπεσ' Ἔκτορος ὦκα
 6. οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες
 19. ἐζόμενος δ' ἐπὶ γούνα
57. 19. γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν
 22. ἀνασχῶν οἰ.
 31. ὁ δὲ φῆ κώδειαν
58. 16. ὄσστις δὴ πρῶτον
 25. Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ἐπέρ-
 ἠνορα
59. 1. οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπι-
 σπέσθαι ποσὶν ἦεν
 5. ἀνδρῶν τρεσσάντων

Ο. (15)

59. 12. αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας
 καὶ τάφρον βῆσαν
 17. βῆσαν
 27. χλωροὶ ὑπαὶ δειῖος
60. 12. Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι
 28. κῆρ ἀπινύσσω
61. 6. εἰαθ', ὁ δ' ἀργαλέφ

8. αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν
 14. ἢ μάλα δὴ κακότεχνος
 26. ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμνω
 62. 19. ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμόν
 20. πεπιθοῦσα θυέλλας
 32. καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς
 ὕδωρ
 64. 20. ὁ δ' ἀνστήσει ὄν ἑταῖρον
 28. νόος ἀνέρος οἴη.
 32. ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀτίη νόος ἀνέρος
 65. 30. οὔτε θεοῖς εἶπερ τις ἔτι νῦν
 δαίνυται σώφρων
 33. ἢ δὲ γέλασσε χεῖλεσιν
 66. 10. μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται Ὀ-
 λύμπια
 12. ὡς φάτο καὶ ῥ' ἵππους κέλε-
 το Δεῖμόν τε Φόβον τε
 67. 10. αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν
 μέγα πᾶσι
 13. τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι
 68. 12. πάντα δ' ἀπαγγεῖλαι
 69. 6. ἰσὸν οἱ φάσθαι
 21. τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται
 70. 20. γαῖα δ' ἔτι ξυνή
 71. 1. τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι
 φρεσίν
 5. χερσὶ μὴ τί με πάγχυ κακὸν
 ὡς δειδισσέσθω
 16. ὁμῆ πεπρωμένον
 72. 10. ἠδέ οἱ αὐτῷ
 73. 7. τῇ μάλ' ἐπισσεῖων· φοβέειν
 ἥρωας (sic)
 18. ἀμφὶ ἐ γινώσκων
 23. ἦσ' ὀλιγηπελέων
 27. ἦματι τῷδ' ὄψεσθαι
 74. 10. ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ
 75. 3. ὡς Δαναοὶ εἶως
 8. ἦ θῆν μιν
 17. Μέγην τ' ἀτάλαντον
 76. 8. μακρὰ βιβὰς
 15. ἀμφιδάσειαν
 22. λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι
 25. αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα
 77. 6. ἦτοι ὁ μὲν νόθος
 17. Μηκιστῆ δ' ἔλε
 20. ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ'
 ἔντεα
 32. ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης
 ποσσὶν ἐρίπων (sic)
 78. 1. πειρώμενος ἦσι
 4. τῇ ῥ' οἴγε προχέοντο φα-
 λαγγηδόν
 8. ὡς ῥα σὺ ἦῖε
 28. ναύμαχα κολλήεντα
 79. 9. τίς δ' οὐδ' εἶ κέν οἱ σὺν δαί-
 μοι θυμὸν ὀρώω
 33. ἐνθ' ὕια Κλυτίοιο
 80. 3. Καλήτορα
 6. Αἶαντος θεράποντα Κυθήριον
 10. ναῖ' ἐπεὶ ἄνδρα
 13. Τεῦκρε πέπον
 20. ὠκύμορον καὶ τόξον
 24. ἰόδοκον
 81. 9. ὅς οἱ εὔστρεφέα νευρῆν
 14. νευρῆν δ' ἐξέρρηξε νεόστρο-
 φον, ἣν ἐνέδησα πρώϊον
 17. πρώϊον ὄφρ' ἀνέχοιτο
 29. ἠμὲν ὀτέοισιν
 82. 24. ἐνθ' Ἔκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίου
 28. Πουλυδάμας δ' Ὀτρυν Κυλ-
 λήμιον
 31. τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δό-
 λωψ
 83. 3. τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν
 6. ἦγαγεν ἐξ Ἑφύρης
 12. κάππεσεν ἐν κοινήσῃ, νέον
 φοῖνικι φαεινός
 19. συλήσειν Ἔκτωρ δὲ κασι-
 γνήτοισι
 23. βάσκ' ἐν Περκώτῃ δητίων
 ἀπονόσφιεν ἐόντων

26. οὐχ ὄραας οἶον Δόλοπος
περὶ τεύχε'
84. 4. ὅς τε κῦνα κτείνας ἢ βουκό-
λον ἀμφὶ βόεσσι
85. 15. ἢ δέ τε πᾶσα ἄχνη ὑπε-
κρύφθη
18. ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ
δεινὸν αἴῃ
21. ὑπέκ θανάτοιο φέρονται
27. ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φουῆσι
30. ἦτοι ὁ μὲν πρώτησι καὶ
ὑστατίησι
86. 1. Κοπρῆος φίλον υἱόν
9. στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν
ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο
12. κτεῖν', οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο
17. λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων
87. 12. κολλητὸν βλήτροισι δύω καὶ
εἰκοσίπηχυν
32. ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ
89. 12. οἴσετε πῦρ
14. νῦν ἡμῖν πάντων· νῦν ἀντι
17. νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώ-
γει
32. ἐνθ' ἄρ' ὄγ' εἰστήκει
90. 1. ἤέ τινας φαμέν εἶναι
9. τῷ ἐν χερσὶ φῶως
16. οὐ μειλιχίη
- Π. (16)
25. ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλ-
μοιο
91. 11. ζῶειν μὰν ἔτι φασί
27. βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης
92. 1. τοὺς μὲν τ' ἱητροί
3. ἔλκε', ἀκείαμενοι, σὺν δ' ἀμή-
χανος
5. μὴ ἔμε γ' οὖν οὐτός γε χόλος
6. αἰναρέτη τίς σευ ἄλλος
12. οὐδὲ Θέτις μήτηρ γλαυκή
16. εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι
30. αἶ κέ με σοὶ ἴσκοντες
93. 3. ἴσκοντες ἀπόσχωται
22. ὧς φάτο λισσόμενος
27. καὶ κῆρα λιτέσθαι
94. 23. κοῦρην, ἣν ἄρα μοι γέρας
25. δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα
95. 20. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι
22. εἰ δὴ κῦνάεον Τρώων νέφος
ἀμφιβέβηκε
96. 14. ἔμπεσ' ἐπικρατέως
97. 12. ἀλλὰ πᾶνιν τροπᾶσθαι
26. πῆληξ βαλλομένη
98. 22. κόλον δόρυ
28. νῆτ' θοῆ
35. ἀσβέστη κέχυτο φλόξ
99. 7. μὴ δὴ νῆας ἔλωσι
11. μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι
φυκτὰ πέλωνται
100. 7. πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπί-
στατο πῆλαι
15. Ἐάνθον καὶ Βαλίον
20. τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω
26. λάμψοντες (sic) γλώσσησιν
101. 4. ἄκρον ἐρευγόμενοι
7. στήθεσιν ἄτρομός ἐστι
12. τῆς μὲν λῆς στιχός
16. Σπερχεῖοιο διυπετέος
102. 16. αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβάς
32. πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμόν
103. 14. μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν
19. καλῆς, δαιδαλέης
25. οὖλων τε ταπήτων
104. 20. Δωδώνης μεδέων
105. 5. ἦμὲν δὴ ποτ' ἐμόν
14. εἴσεται ἦρα καὶ οἶος
106. 14. ἐλόπόμεναι παρὰ ναῦφι
26. οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη
ἄσπετος αἰθήρ
107. 2. αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος
22. ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον
δ' ἠκοῦ

29. αἵματος ὀφθαλμοί
 108. 1. ὡς δὲ λύκοι ἀρνεσσιν ἐπέ-
     χραον
     5. ὑπέκ μήλων
     9. ποιμένος ἀφραδίησι διέτμα-
     γεν
     15. σκεπετ' (sic) δῖστων
     17. ὡς δ' ὄτ' ἀπ' Οὐλύμπου
     25 et 30. αἰθέρος ἐκ δίης
 109. 5. πρηέες ἐξ ὀχέων
     21. ἐξ ὀρέων ἐπι καρ (sic)
     28. δεύτερον ὀρμηθεῖς
     32. ἦστο ἀλείς ἐκ γὰρ πλήγη
 110. 10. ἐκ πόντιο θύραζε λίνω
     17. οἱ δ' ὄστ' ἀγυπιοὶ γαμ-
     ψώνυχες
     23. Ἥρην δὲ προσέειπεν
     29. ἦ μιν ζῶν ἐόντα τὸ μὲν
 111. 1. ὄνδε δόμον δέ
     19. ὀρμηθεῖς] ὀρμηθεῖς, ὁ δὲ
     Πηδάσων
 112. 1. τὴν τ' οὖρεσι (sic) τέκτο-
     νες
     7. Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ
     μετ' ἀνδράσι
     12. πάντη ἐποικόμενος
     16. ἐμεῦ περὶ μάρναο
     24. τέλος θανάτιο κάλυψεν
     ὀφθαλμοὺς βῖνὰς θ'
     31. ἰεμένους φοβέεσθαι
 113. 4. εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ
     14. Σαρπηδῶν Διὸς υἱός
     20. Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσι ἐνὶ
     φρεσὶ
 114. 23. ὅς πρῶτος ἐσήλατο
 115. 7. Σαρπηδῶν, ἀλλ' εἴ μιν
     12. αὐτοῦ ἀμνησμένων
     24. Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὅς
     Ἑλλάδι
 116. 10. ἔγχος ἐμόν
     15. τῶν δ' ὄστε δρυτόμων ἀν-
     δρῶν
     28. ὡς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ
     χθονὸς εὐρυδοείης
 117. 23. καὶ τότε Ἀπόλλωνα
     29. ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπη-
     δόνα
 118. 10. κασίγνητοὶ τε ἔται τε
     12. βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων
     23. οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο
 119. 16. αὐτοκασίγητος Ἑκάβης
     25. πολλοὺς ἀν κορέσειεν ἀνὴρ
     32. νηὸς ἀποθρώσκων εἰ καὶ
     δυσπέμφελος
 121. 5. ὤμων μεσσηγύς
     8. καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας
     16. ὅς τοι πρῶτος ἐφήκε βέλος
     19. δοῦπησεν δὲ πεσῶν
     23. ὡς πολέας πέφνοντα
 122. 24. χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος
- Ρ. (17)
123. 13. Τρώεσσι δαμείς
     28. πρωτοτόκος κινυρή
 124. 12. Πάτροκλον βῶλε δουρί
     31. ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρή-
     σαντα κελεύω ἐς πληθὺν
     ἱέναι
 125. 18. ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι
     27. ἦ καὶ σφιν δειλοῖσι γόου
     καὶ τὰ ἐξῆς
 126. 1. καὶ Φρόντιδι δῖη: ὡς Ἥ-
     λιδι—
     9 et 13. ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρόν
     19. ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο
     23. νύξ', ἐπὶ δ' αὐτός
     26. βαρέη χειρὶ πιθήσας
     29. ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο
 127. 5. αἵματι οἱ δεύοντο
     9. πλοχμοὶ θ'
     20. ἀναβέβρυχεν ὕδωρ

128. 5. Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ᾧδε
 16. Πάτροκλον δ' ὃς κείται
 19. εἰ δέ κεν Ἔκτορι μῶνος
 28. Τρῳᾶς ἐνθάδε πάντας
 29. ὀππότ' ἀνήρ ἔθελῃ πρὸς δαί-
 μονα φωτὶ μάχεσθαι
 31. ὀππότ' ἀνήρ
129. 7. ὃν καὶ θεὸς τιμῆ
 19. ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λῆς
 22. ἀπὸ σταθμοῦ δῶνται
 25. παχνοῦται ἀέκων δέ τε
 32. σπεύσομεν
130. 8. ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὤμοιων
131. 1. φῶ ρά τε νῆπι' ἀγοῦσι
 3. ἐστήκει ὡς τίς τε λέων
 20. πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον
 24. ἔλκεται ὅσσε καλυψῶν
 27. Ἔκτορ εἶδος ἄριστε
132. 1. ἦ σ' αὐτὸς κλέος ἐσθλόν
 8. σχέτλι'
 9. κάλλιπες
 12. ζῶος ἕων
 19. τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων
 24. οἰκαδ' ἴμεν Τροίῃ δὲ πεφῆ-
 σεται
 29. λύσειαν καὶ κ' αὐτόν
133. 1. καὶ κ' αὐτὸν ἀγομέμεθα
 15. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην
 24. ῥηϊδίως ὅτε δ' αὐτός
 28. καλὰ τὰ Πατρόκλοιο βίην
 32. καλὰ τὰ Πατρόκλοιο
134. 5. δητὸν ἐκ πολέμοιο θέων δ'
 ἐκίχανεν ἑταίρους
 11. ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
 20. γηρὰς, ἀλλ' οὐχ υἱός
 22. ἄ δειλ' οὐδέ τι τοι
135. 1. ἄ δειλ'
 5. ἄ δειλ', οὐδέ τι τοι
 8. ὃς δὴ τοι σχεδὸν ἔστι
 11. τοῦ δὴ ἔταιρον (sic) ἔπεφνες
 ἐνῆα τε
14. τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον
 20. δέξεται Ἀνδρομάχη
 22. δεινὸς Ἐνυάλιος
 25. ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι
 τεύχεσι
136. 2. ὦτρυνεν δὲ ἕκαστον
 10. Φόρκυν τε Χρομίον τε
 18. προφρονέως ῥύοισθε φιλο-
 πολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν
 20. τὰ φρονέων δῶροισι κατα-
 τρύχω
 24. τῷ τις νῦν ἰθύς
 27. ἦ γὰρ πολέμον ὀαριστὺς
137. 1. ἦμισυ τῶν ἐνῶρων
 3. οἱ δ' ἰθύς Δαναῶν βρῖσαντες
 10. οὔτε τόσον νέκυος
 19. ἀλλ' ἄγ' ἀριστήσας Δαναῶν
 κάλει ἦν τις ἀκούσῃ
 22. οἶ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγα-
 μέμνονι
 26. δῆμιμα πίνουσι
 32. Πάτροκλον Τρωήσι κυσίν
138. 7. ὡς δ' ὄτ' ἐπὶ προχοῆσι
 11. ἠϊόνες βοόωσι
 19. λαμπρῆσι κορίθεσσι
 23. μίσσησεν δ' ἄρα μιν
140. 32. Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν
141. 4. μαλθακὸς αἰχμητῆς
 7. μαρμαρέην Ἴδην δέ
 9. ἀστράψας δὲ μάλα
 14. ἄκρον ἐπιλίγδην
 23. ἐν καυλῷ δ' ἔαγη
143. 19. Ζεὺς ὅτε δὴ Τρῳέεσσι δίδου
 ἑτεραλκῆα νίκην
 25. σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ
 27. ἀλλ' οὐ πη δύναμαι
144. 3. δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
 5. τὸν δὲ πατῆρ ὀλοφύρατο
 7. αὐτίκα δ' ἤερα μὲν
 9. καὶ τότ' ἄρ' Αἴας
 13. βῆ δ' ἔναι ὡς τίς τε λέων

145. 24. ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν
 27. Τρώων ἐξ ἐνοπήης
 146. 5. ἴσον θυμὸν ἔχουτες

Σ. (18)

146. 20. ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας
 πυρὸς αἰθομένοιο
 22. τὸν δ' εὖρε προπάρουθε
 147. 5. ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε
 148. 10. ὦ μοι, Πηλέος υἱέ
 16. γυμνοῦ, ἀτὰρ τάγε
 149. 14. ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε
 21. ἐνθ' ἄρ' ἔην
 150. 11. οἴκαδε νοστήσαντα
 14. ἀλλ' εἴμ'
 17. ἀπὸ πολέμοιο μένοντα
 28. ἀκτὴν εἰσανέβαινον
 31. ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 151. 4. παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα
 8. σεῦ ἐπιδουομένους
 15. νῦν δ' ἴνα καὶ σοὶ πένθος
 21. πρῶτος ἐμῶ ὑπὸ δουρί
 31. ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς
 152. 12. νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε
 25. τοῖος ἐὼν
 27. ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν
 32. ὅς τοι πολὺν γλυκίων
 153. 1. ἀνδρῶν δ' ἐν στήθεσσω
 ἀέξεται ἤντε καπνός
 9. θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον
 13. καὶ χόλος ὅς τ' ἐφέηκε
 154. 10. ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα
 26. ἠῶθεν γὰρ νεύμαι
 29. ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε
 30. καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'
 32. αἶ κ' ἐθέλησι υἱεὶ ἐμῶ
 155. 3. τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμποῦδὲ
 πόδες φέρων
 23. πεινάοντα διέσθαι
 156. 2. Πατρόκλῳ ἐπάμνονον

7. οἱ δὲ ἐρύσσασθαι
 17. Ἴρι θεὰ, τίς γὰρ σε
 22 et 28. στεῦτο γὰρ Ἴφαι-
 στοιο
 157. 3. ἄλλου δ' οὗ τευ οἶδα τοῦ
 (in textu est τεῦ) ἄν
 13. ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰών
 16. ὦμοις ἰφθίμοισι
 20. ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται οπι.
 25. ὡς δ' ὅτε καπνός
 33. πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπή-
 τριμοι
 158. 11. ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή
 17. οἱ δ' ὡς οὖν ἄιον ὄπα
 22. ἐνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο
 δωδέκα
 26. ἐνθα δὲ καὶ τότε
 33. ἠέλιον δ' ἀκάμαντα
 159. 12. ὀρθῶν δ' ἑσταότων
 14. ἔξεσθαι πάντας
 16. ἐξεφάνη
 20. Πανθοιδῆς· ὁ γὰρ οἶος
 30. Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος
 160. 1. ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 3. ἀμφὶ μᾶλα φράζεσθε φίλοι
 8. τόφρα δὲ ῥήντεροι
 11. दाτέονται ἐν μέσῳ ἀμφότε-
 ροι
 14. ἀλλὰ περὶ πρόλοιός τε μα-
 χήσεται
 19. αὔριον ὀρμηθεῖς
 22. ὅς κε φύγη
 24. Τρώων αἶ γὰρ δὴ μοι
 27. εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι
 29. νύκτα μὲν εἶν ἀγορῇ
 33. νύκτα μὲν εἶν ἀγορῇ
 161. 1. παιτοῖου δρόμου ἄσαι
 4. οὐδέ ποτ' ἐκπέρσαι
 9. σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοί
 11. ὅς κέλει κατὰ ἄστν
 16. πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην

33. Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδεί-
ξομαι
185. 6. πολλάκι δὴ μοι
14. ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι
186. 7. ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν
15. τῶν ἀνδρῶν γενεῆς
19. εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον
187. 1. ἰφθίμην ἄλοχον
12. Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε
23. Εὐρύσθευς Σθενέλοιο παῖς
189. 21. ἔτι ζῶντ' ἀκάησθαι
26. ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε
28. ἧ δ' ἄρπη
190. 1. ὡς δ' ὅτε ταρφειαί
3. θώρηκές τε κραταιγύαλοι
15. καλοῦ δαιδαλέου
31. τῷ δ' εἶτε
191. 1. τῷ δ' εἶτε πετερά
22. Ξάνθε τε καὶ Βαλῖε
25. ἄψ Δαναῶν

Υ. (20)

192. 18. πεδίοιο οἴμ.
31. οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀ-
πέην
193. 1. οὐτ' ἄρα νυμφάων
7. ξεστῆς αἰθούσσησι
13. ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδοι
16. οἶδ' Ἐνοσίχθων νηκού-
στησε θεᾶς
19. ἧ τι περὶ Τρώων
194. 1. ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ
16. Λητώ τε Ξάνθος τε
23. ὄρτο δ' ἔρις κρατερῇ
24. ἄλλοτε παρ Σιμόντι
27. θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ
195. 4. γαῖαν ἀπειρεσίην
9. ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Πο-
σειδάων καὶ τὰ ἔξῃς
196. 27. Ἥρη δ' ἀντέστη
33. σῶκος ἐριούνιος
197. 13. ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί
18. ὃς Τρώων βασιλεῦσι
22. Πριαμίδῃ τί με ταῦτα
28. καὶ δὲ σέ φασιν
198. 5. ἀνὰ οὐλαμόν
28. εἰ δέ κ' Ἄρης
199. 4. Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
19. πολεον ὄφρα τὸ κῆτος
21. ἀμφὶ σὲ ἦιε Φοῖβε
27. ἀγρόμενοι πᾶς δήμος
30. ἐξ δ' αὐτόν
200. 4. ὅτε πέρσε βοῶν ἄπο
28. ἔλος κάτα βουκολέοντο
201. 3. ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων
10. ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος
15. τὸν καὶ ἀνηρέψαντο
202. 13. ἐπέων δὲ πολὺς νόμος
204. 10. ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν
13. ἧ κόρυθ' ἠὲ σάκος
27. νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίη
205. 6. καὶ παῖδες παίδων, τοὶ κεν
μετόπισθε γένωνται
7. Αἰνείαν ἧ κέν μιν
15. θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας
24. Αἰνεΐα τίς φῖδε
29. ὃς σεῦ ἄμα κρείσσω
31. λεύσσω, τῷ δ' ἐφέηκα
206. 3. ἀργαλέον δέ μοι ἔστι
5. τόσσους δ' ἀνθρώπους
17. τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ
εἰ πυρὶ χεῖρας
21. καὶ τότ' ἄρ' Ἔκτορα
25. μή πως ἠὲ βάλῃ
27. ὃν νύμφη τέκε
207. 1. κείσαι Ὀτρυντίδῃ
6. λίμνη Γυγαίη
17. ὡς ὅτε ταῦρος ἤρηνγεν ἑλκώ-
μενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ
ἄνακτα
27. ὡς ἄρα τόν γ' ἐρύγοντα

32. προτὶ οἱ δ' ἔλαβ'
208. 6. αἶ κέ σε χειρότερος
8. δουρὶ βαλόν
13. ἔγχει χαλκείῳ
19. ἦ θήν σ' ἔξανύω γε
209. 1. εἶ πως εὐ πεφίδοιτο
13. οὐ γάρ τι γλυκύθυμος
15. ἐκ δέ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν
23. Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ'
26. αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ'
210. 5. ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων
- Φ. (21)
210. 31. Ξάνθου δινήεντος
211. 5. ἦματι τῷ
7. ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα
12. ὄρμενον ἐξαίφνης
16. πλήτο ῥόος κελάδων
30. αὐτὰρ ὁ ἄψ
212. 1. ἦγε λαβῶν ἐκ πατρός
3. ἐννύχιος προμολών
7. τάμπε νέους ὄρηκας
21. κείθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύ-
σατο
23. τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε
25. ἦ μάλα δὴ Τρῶες
30. φυγὼν ὑπὸ νηλεῆς ἦμαρ
213. 4. ἰκέταο οἴμ.
14. Ἄλτεω δὲ Λελέγεσσι
18. νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι
30. ἀλλὰ φίλος θάνα
214. 2. ἀλλ' ἐπὶ τοι καὶ ἐμοί
12. ἔσσεται ἦ ἥως
17. ἐγγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ'
ἔζετο χεῖρε πετάσσας
20. ἐντανθοί
27. οἴσει δινήεις εἶσω
28. θρώσκων τις κατὰ θυμὸν
μέλαιωαν φρήχ' ὑπαῖξει
215. 25. ᾧ δὴ δηθά
27. νιέει Πηλεγόνος
216. 11. Ἄκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
27. ἄμαρτῆ
217. 6. τῷ δ' ἐτέρῳ μιν
8. δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς
17. μεσσοπαγῆς δ' ἄρ'
19. Πηλεΐδης δ' ἄορ
28. φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ
32. καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε
218. 14. οὐδὲ βαθυρρεῖταιο
23. τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε
27. δῆμον ἐρεπτόμενοι
29. ἐπιπεφρίδιον κείροντες
219. 6. πλήθει γὰρ δὴ μοι
11. ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον
13. ἀντιβίην ἣ κέν μιν
20. δεῖλος ὄψε δύνω
26. τοὺς ἐκβαλε θύραζε μεμ-
κώς
29. χέρσονδε ζωοὺς δὲ σάω
31. ὁ δὲ πτελέην
220. 12. εἶσω πᾶς
18. ἀκροκελαινωῖων
20. αἰετοῦ οἴματ' ἔχων
23. χῶρφ ἐνὶ προαλεῖ
221. 1. ἦ με ψεύδεσσιν ἔθειλεγεν
10. νῦν δ' ἐμὲ λευγαλίῳ
16. οὐ γάρ τ' ἐναυλος ἀποέρσει
18. τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε
20. Ζηνὸς ἐπαινήσαντος
22. μὴ πρὶν παύειν χεῖρας
24. Τρωϊκὸν ὅς κε φύγησι
28. αὐτὰρ ὁ βῆ
222. 3. κείσεθ' ὑπ' ἰλύος
5. εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις
χέραδος
11. εἰλύσω ψαμάθοισιν
16. μυρίον, οὐδέ οἱ
21. ἔσται τυμβοχοῆς ὅτε μιν
223. 1. κατὰ δ' ἦρεε Πηλεῖωνα

11. αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο
 14. εἴσομαι ἐξ ἀλόθην
 18. τεύχεα κῆιαι
 20. πολλοὺς οἳ ῥα κατ' αὐτόν
 24. πᾶν δ' ἐξηράνθη
224. 7. κνίσην μελδόμενος
 16. ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν
 21. τίπτ' αὐτ' ὦ κυναμία
 23. οὐτάμεναι, αὐτὴ δέ
 28. οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανώ-
 ψιον
225. 1. σμερδαλέην
 17. καί ῥ' ἐπεισαμένη
 22. τοιοῦτοι νῦν πάντες
 26. ὧδέ τε θαρσαλέοι
 33. διέσταμεν
226. 2. πὰρ Διὸς ἐλθόντες
 17. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας
 24. ἔλικας βοῦς
 29. στεῦτο δέ γ' ἀμφοτέρων
227. 1. οἳ δ' αὐτοὶ δηριασθων
 3. Ἄρτεμις ἀγροτέρη
 5. ὀνειδέιον φάτο μῦθον
 13. μή σευ νῦν ἔτι
 17. ἀλλὰ χολωσαμένη
 21. ἥτοι βέλτερόν ἐστι
 23. εἰ δ' ἐθέλεις
 30. ὥστε πέλειαι
228. 1. χρῆσμὸν οὐδ' ἄρα τῆ γε
 5. ὧς ἄρ' ἔφη
 10. τὴν δὲ προτὶ οἳ
 13. τὸν δ' αὖτε προσέειπεν
 28. αὖτις ἐπ' ἄψ θέμεναι
 30. μὴ οὐλος ἀνὴρ εἰς τείχος
 ἄληται
229. 7. αἰ δὲ πετασθεῖσαι
 13. ἵνα λοιγὸν ἀμύναι
 17. φεῦγον, ὃ δὲ σφεδανόν
 19. ὃ δὲ σφεδανῶν
 22. ἔνθα κεν ὑψίπυλον
 23. αὐτὰρ ὃ γ' ὡς ἐνόησεν
230. 1. εἰ δέ κεν οἳ προπάρουθε
 3. ἔμμεναι αὐτὰρ οἳ
 12. ἤδη που μάλ' ἔολπας
 16. ἐν γάρ οἳ πολέες τε
 19. οἳ κε πρόσθε φίλων
 22. πότμον ἐφέψεις
231. 1. διώκετο πυροφόροιο οἴμ.
 9. τυτθὸν ὑπερπροθέοντα
- Χ. (22)
231. 27. καλῆσι ἐπάλξεσι οἴμ.
 232. 2. ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων
 πόνος οὖς ἐφόβησας
 8. ὅς ῥά τε ρεῖα
 20. ὄν τε κύν' Ὀρίωνος
233. 9. καί τε φέρει πολλόν
 14. σχέτλιος αἶθε θεοῖσιν
 15. φίλος τοσσόνδε
 18. ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ
 στρατῷ
 22. ὀνομάκλυτος Ἄλτης
 28. πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ
 γέρων
234. 3. εἰ δ' ἤδη τεθνῶσι
 10. Τρῶας καὶ Τρῶας
 17. αὐτὸν δ' ἂν πύματόν τε
 19. ὠμισταὶ ἐρύουσι
235. 8. αὐτὴν· εἰ ποτέ τοι
 14. τῶν μνήσαι φίλε τέκνον
 17. τείχεος ἐντός
 19. οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος
 21. πολλὰ λισσομένω
 23. ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρῆ
236. 2. εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν
 11. δωσέμεν Ἀτρείδῃσι
 17. μή μιν ἐγὼ μὲν
 24. οὐδέ τί μ' αἰδέσεται
 25 εἰ 32. οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν
 ἀπὸ δρυός

237. 2. παρθένος ἠϊθέος τ' ἰοίριζε-
του
9. ὡς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῶς
11. τεύχεος αἰέν
16. ἢ δ' ἐτέρῃ θέρεϊ
20. τῆ ῥα παραδραμέτην
21. πρόσθε μὲν ἐσθλὸς
25. ἀλλὰ περὶ ψυχῆς
27. περὶ τέρματα μῶνυχες ἔπ-
ποι
30. ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνή
238. 3. θάρσει τριτογένεια
22. ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι
ποσίῃ
27. πῶς δέ κεν Ἔκτωρ
239. 2. ἐγγύθεν, ὡς οἱ ἐπῶρσε
9. ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον
11. ἐν δὲ τίθει δύο κῆρε
13. νῦν δὴ νῶϊ γ'
17. ἠθεῖ' ἢ μάλα δὴ σε
20. ἔστω φειδωλή
24. ὡς φαμένη καὶ κερδοσύνη
29. τρεῖς περὶ ἄστῃ
240. 5. μάρτυροι ἔσονται
7. ἁρμονίῳ
8. δῶψη καμμοῖνη
12. συνημοσύνας ἀγόρευε
19. ὄρκια ἔσονται
23. ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπί-
κλοπος
25. ἐπίκλοπος
28. τῶν αὐτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλεια
30. χάλκεον, ὡς δὴ μιν σῶ
241. 4. νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι
6. μὴ μὰν ἀσπουδί γε
7. οἴμησεν δ' ἀλείς
10. ἔσπερος δὲ κάλλιτος
13. ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ'
17. τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον
24. ὄφρα τί μιν προτιέποι
31. σῶμα δὲ οἰκαδ' ἐμὸν
33. Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι
242. 5. ὡς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε
7 et 12. οὐδ' εἴ κεν δεκάκις
τε
17. οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν
31. ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες
243. 3. ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα
19. ἀμφοτέρων μετόπισθε πο-
δῶν
21. ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε
244. 20. τέκνον ἐγὼ δειλή
245. 1. κατὰ πτόλιω οἶ σε θεόν
2. εὐχλωτὴ κατὰ ἄστῃ πελέ-
σκετο
4. ἀλλ' ἤγ' ἰστὸν ἔφαινε
12. ποικιλ' ἐπασσειν
13. ἢ δ' αὖτις δμῶῃσι
24. τῆλε δ' ἀπὸ κρατός
246. 9. ἀμφὶ δέ μιν γαλόφ τε
17. ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἀμπνυτο
19. Ἔκτωρ ἐγὼ δύστηνος
22. δύσμορος αἰνόμορον
24. χήρην ἐν μεγάροισι
247. 26. δευόμενος δέ τ' ἄνεισι
28. τῶν δ' ἐλεσηάντων κοτύλην
τις

Ψ. (23)

248. 13. ὡς οἱ μὲν στενάχοντο
24. δεύοντο ψάμαθοι
28. δάκρυσι τοῖων γάρ
249. 3. χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε
10. μυρίοι, αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
11. πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν
16. σπουδῇ παρπεπιθόντες
250. 3. ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ
9. οὐ μὲν μιν ζῶντος ἀκῆδεις
12. θάπτε με ὅτι τάχιστα
14. οὐδέ μὲ πῶ μίσγεσθαι
18. καί μοι δὸς τὴν χεῖρ'

27. τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγε-
νέων
29. μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε
251. 3. νήπιος οὐκ ἐθέλων
9. χρύσειος ἀμφιφορέυς
23. ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθι
27. ψυχὴ καὶ εἶδωλον
252. 6. οὐρήάς τ' ὤτρυνε
11. τάμνον ἐπειγόμενοι
253. 1. θριξὶ δὲ πάντα νέκνυ καταεἶ-
νυον
10. πέμπ' Ἀϊδος δέ
14. κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ
17. ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην
19. ἄλλως σοὶ γε πατήρ ἠρή-
σατο Πηλεὺς
254. 3. κήδεός ἐστι νέκυς
27. ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς
30. πρὸς λέχεα κλίνων πίσυρας
32. ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε
255. 5. δώδεκα μὲν Τρώων
10. ἤματα καὶ νύκτας
14. ἕλη τ' ἐσσεύαιτο
24. ψυχὴν κικλήσκων
27. ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροις
29. ἦμος δ' ἑωσφόρος
256. 3. κλίνθη κεκμηῶς οἴη.
6. καὶ δίπλακι δημῶ θέλομαι
8. θέλομεν εἰσόκεν αὐτὸς ἐγών
15. ἐανῶ λιτὶ κάλυψεν
27. ἀμφὶ πυρῆν, εἶθαρ δέ
29. θῆκε γυναῖκα
32. ἐξετέ' ἀδμήτην
257. 3. αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ
5. τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε
9. πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον
13. ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα
17. ἴστε γὰρ ὄσσον ἐμοί
20. ἠπίου δ' σφωῖν
28. ἄλλοι δὲ στέλλεσθε
31. ὡς φάτο Πηλεΐδης ταχέες
258. 3. ἵππους δὲ Τρωοὺς
5. Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην
9. τὴν Ἀγαμέμνου
15. ὠκύποδες φέρον ἄρμα
17. μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων
23. νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
27. Ζεὺς τε Ποσειδάων τε
30. τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν
32. μήτι δ' αὐτε
259. 3. ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι
8. ἔστηκε ξύλον αἰοῦ
11. ἐν ξυνοχῆσιw ὁδοῦ
19. ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δο-
άσσεται
24. οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν
260. 23. τὰς δὲ μετ'
25. εἰ μὴ Τυδεόος υἱί
261. 1. οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν
12. Τυδείδω ἵπποισι
15. ἵππους δ' Ἀτρείδω
16. καρπαλίμως
23. στείνοis ὁδοῦ
262. 2. ὄσσα δὲ δίσκου οὔρα
4. ἐπεὶ οὐ σ' ἐτυμόν γε φάμεν
9. ἄλλοι μὲν δοκέουσι παροῖ-
τεροι
11. αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι
13. ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον
περὶ τέρμα βαλοῦσας
263. 1. παρὰ γὰρ καὶ ἀμείνονες
ἄλλοι
7. Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχω
εὔληρα
15. μάστι δ' αἶεν ἔλαυνε
23. αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαί
32. λείπετ', ἀτὰρ τὰ πρῶτα
264. 1. καὶ ἐκ δίσκουρα λείπειτο
4. τῷ κέ μιν παρέλασ'
7. ἦκιστος δ' ἦν
11. ἔλκων ἄρματα καλά
30. τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελών

35. ᾧ περὶ χεῦμα ἀμφιδεδίωηται
 265. 3. τοῖσε δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο
 11. ἐς μέσον ἀμφοτέροις
 14. Ἐντὶλοχ', αἰ δ' ἄγε
 16. χερσὶν ἔχε ῥαδιωήν
 23. χωόμενος, ἐπεὶ οὐτ'
 26. ἦσθα πάρος
 27. νῦν αὐτε νέον νίκησε νεοίη
 266. 1. ἀμφίθετος φιάλη
 6. αὐτως οὐ γὰρ πύξ γε
 9. οὐδέ τ' ἀκουτιστὸν ἐνδύσειαι
 17. ὡς ὅποτε κρεῖλουτ' Ἀμαρυγκέα
 21. Ἄγκαῖον δὲ πάλῃ
 23. οἰοισί μ' ἵπποισι πλήθει πρόσθε βαλόντες
 267. 11. οὐνεκα δὴ
 16. ἔμπεδον ἠνιόχεν'
 20. ὣς μεν αἰεὶ μέμνησαι
 27. ᾧδέ κ' Ἀπόλλων δῶψ
 268. 1. δῶη καμμονήν
 6. ἢ οὐχ ἄλις ὅτι μάχης
 10. ὅς ποτε Θήβας δ' ἦλθε
 19. ζῶμα δέ οἱ
 21. ζῶμα δέ οἱ πρῶτον
 25. ἅντα δ' ἀνασχομένω
 27. δευνὸς δὲ χρόμαδος
 269. 1. καδ' δ' ἄλλοφρονέοντα
 4. ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί
 8. ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην
 20. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον
 22. ὡς εἰπὼν ἀνάειρε
 24. κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχῶν
 29. ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν
 270. 3. ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου
 5. στᾶν δὲ μεταστοιχί
 10. ὡς δ' ὅτε τίς τε γυναικός
 22. ἔνθ' Αἴας μὲν
 25. μήτηρ ὡς Ὀδυσῆι παρίσταται
 271. 1. Ἐντὶλοχ', οὐ μέντοι μέλεος
 4. ἄνδρε δῶα περὶ τῶνδε
 12. φθῆσιω ὀρεξάμενος
 24. καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθήν
 272. 1. περιδδίσαντες οἴμ.
 3. αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν
 6. αὐτὰρ Πηλεΐδης
 13. ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶνα
 15. ὄσσον τίς τ' ἔρριψε
 17. αὐτὰρ ὁ τοξευτήσι
 26. καδ' δ' ἐτίθει
 32. τοξεύειν ὃς μὲν κε
 273. 2. μηρίνθοιο τύχη
 5. ὃς δέ κε μηρίνθοιο
 12, 14. σπερχόμενος δ' ἄρα
 22. αὐχέν' ἀπεκρέμασαν
 26. ἄπυρον
 27. θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων
 32. ἢ δ' ὄσσον δυνάμει τε
 Ω. (24)
 274. 22. ἀλεγεινά τε κύματα πείρω
 275. 1. δινεύεσκ' ἄλῳων
 6. τόνδε δ' ἔασκεν
 9. ἐν κόνι ἐκταυρύσας
 25. καὶ τεθνητότα περ, περὶ δ' αἰγίδι
 29. κλέψαι δ' ὄτρυνεσκον
 276. 19. τῆν δ' ἠνησ' ἦ οἱ πόρε
 24. οὐ νύ ποθ' ἕμῳν
 25. ἐν πυρὶ κήμενι (sic)
 28. ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βῆ
 277. 3. γίνεται ἦτ' ἄνδρας
 10. ἢ δ' ὀνύγησι
 15. ἦε κασίγνητον
 22, 24. Ἔκτωρ μὲν θνητός τε
 32. ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν
 278. 6. ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ
 11. θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμείω

15. ὡς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις
 16. ἀλλ' εἴ τις καλέσειε
 21. ἐς βυσσὸν ὄρουσεν
 25. ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς
     κέρας
 32. ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι
 279. 3. εἶαθ' ὠμηγερέες
     6. φθίσεισθ' ἐν Τροίῃ
     9. τοῦ δ' οὔτι μελάντερον
         ἔπλετο ἔσθος
     16. ἀκτῆν δ' εἰσαναβάσα
     19. ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ
     23. ἦλυθες Οὐλύμπου δέ
     25. Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυι
     27. κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον
 280. 7. βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι
     10. ἐσσυμένως ἐπένοντο
     14. σῆν, ἐν δὲ κραδίην
     16. οὔτ' εὐνήs ἀγαθὸν δέ
     23. σκύζεσθαί σοι φησὶ θεοῦs
 281. 1. ἄγγειλον Πριάμφ
     5. νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν
     11. ἐντυπὰs ἐν χλαίῃ
     13. κόπρος ἔην κεφαλῇ τε
     16. οὐ μὲν γάρ τοι ἐγώ
     29. ἔκκε' ἐπ' ἀνθρώπουs
 282. 3. νίεας ἐξενάριξε
     6. εἰ γάρ σ' αἰρήσει
     8. οὐδέ τις αἰδέσεται
     14. τότ' ἄντιγα
     22. ἐπεὶ οὐ ἔ
     23. ἀλλὰ πρὸ Τρώων
 283. 5. νῦν δ' αὐτὸs γάρ
     6. εἰ δέ μοι αἴσα
     9. ἦ καὶ φωριαμῶν
     28. ἔνθεν ἰβ̄ μέν
 284. 1. ἐξεστῆν ἐλθόντι
     16. ἦ οὔνεσθ' ὅτι μοι
     20. ἦ καὶ σκιτανίῳ (sic) δῖεπ'
     28. Δηϊφοβὸν τε καὶ Ἴππόθου
 285. 1. Μήστορά τ' ἀντίθεον
     6. πύξινον ὀμφαλόεν
     8. πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ
     14. ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες
     18. κῆρυξ καὶ Πρίαμος
     22. αἶτει δ' οἰωνὸν ταχύν
     23. ὅs τέ οἱ αὐτῷ
     25. φίλτατος οἰωνῶν
     29. χέρνιβον ἀμφίπολος
 286. 1. εὔχετ' ἔπειτα στάs
     5. αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε
     23. ἀέρος ἀφνειοῖο
     26. εὐκλήηs ἀραρυῖα
 287. 7. ἔσαν πτερά
     12. οἱ δ' ἐπεὶ οὔν πόλιος
     14. παῖδες καὶ γαμβροί
     20. τῶν ἄλλων Δαναῶν
     26. εἴλετο δὲ ῥάβδον
 288. 2. αἰσυμνητῆρι ἐοικῶs
     11. τόσσα δ' ὀνείατ' ἄγοντα
     25. ὡs μοι καλὰ τὸν οἶτον
     27. ἀπότμου παιδὸs ξνισπεs
 289. 13. Πάτροκλον, τῶν δὲ στο-
     ναχῇ
     21. ἀλλ' ἄγε δῆ
 290. 8. δοιοὶ γάρ τε πίθοι
     11. Hoc scholion εἰs παραμυ-
     θίαν—προσώπῳ lemmate
     caret, quia cum prae-
     cedente coniunctum est
     in A
     22. δῶρων οἷα δίδωσι
     32. ὄλβῳ τε πλοῦτῳ τε
 291. 1. τέ κεν παναώριον
     24. ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 292. 4. ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
     11. ἐs στρατὸν, οὐδὲ γάρ ἄν
     14. οὐδὲ γάρ ἄν φυλακοῦs
     20. μή σε γέρον οὐδ' αὐτόν
     24. ἦρως Αὐτομέδων
     27. ἦρεον Ἐκτορέηs
 293. 6. καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβῃ

22. λαὸς δὲ λίθους ποίησε
    Κρονίων
24. ἢ δ' ἄρα σίτου μνήσατο
294. 1. αἴ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἔρρω-
    σαντο
20. ποσσῆμαρ μέμονας
31. τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πτολεμί-
    ξομεν
295. 1. δαινυτό τε λαός
9. τῇ δεκάτῃ δέ κε
21. παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς
27. ἢ τις Ἀχαιῶν ρίψει χεῖρὸς
    ἑλών
296. 6. ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰ-
    κοστόν
24. καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρ-
    νακα

ADDENDA.

VOL. I.

Pag. xxxi. 13. Tria quae Suidas memorat *περὶ χρηστομαθείας βιβλία* recte tribui Proclo Lycio et diversa esse ab *Χρηστομαθείας γραμματικῆς* libris quattuor a Proclo antiquiore scriptis Welckeri (vol. 2 p. 503) aliorumque opinio parum probabilis est, merito reiecta a Bernhardyo in annotatione ad Suidam s. v. *Πρόκλος* et in *Hist. Lit. Gr.* vol. 2 p. 238.

xxxix. 18. *Τειρεσίαν*] *Κάλχαντα* recte apud Tzetzam ad Lycophr. 427, de quo dixerunt Meinekius in *Anal. Alexandr.* p. 79 et R. Stiehle in commentatione de *Νόστων* carmine in *Philologo* vol. 8 p. 60.

9. 5. *Μεσσηνιακὴν*] Adde *Ἀρκαδικὴν* ex codice Angelico apud *Matrangam Anecd.* vol. 2 p. 384, ubi *καδικὴν* scriptum.

10. 16. *Ταντάλου καὶ . . . κατὰ*] Non debebam sequi coniecturam Bekkeri, qui matris nomen excidisse putavit. Recte in scholiis minoribus *Ταντάλου κατὰ*, nihilque aliud est *ταντάλου κάτω*, quod est in A.

11. 10. Non prius, sed alterum *καὶ* om. A.

11. 24. *Κρίνις*] De hoc nomine dixi in *Thes.* vol. 4 p. 1967.

13. 17—14. 10. Est scholion Porphyrii, quod a manu recentiore in margine exteriori additum esse dixi in annotatione. Eadem ratio scholii multo longioris ad 12, 10 p. 413, 29—415, 8, de quo dixi in Praefatione p. xiv. Nam primae manus excerpta ex Porphyrio multo breviora esse solent.

15. 13. *ἀπέριττα*] * *ἀπόρθητα*.

24. 25. Adde asteriscum *. Pariter 33, 23. 47, 20. 95, 11. 128, 24. 131, 12. 147, 11. 153, 2. 160, 26. 182, 22. 192, 31. Contra deleatur asteriscus p. 26, 32. 88, 15. 106, 6. 175, 12. 179, 20.

33. 3. Delendum ὡς, quod non est in A, sed lemma ἦλθε δ' Ἀθήνη οὐρανόθεν.

40. 8. Dele ἦν, quod recte omittunt alii libri.

45. 28. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένων] Conf. annot. ad p. 1, 7 et 133, 11.

48. 2. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χείρας ἀναπτάς] Hanc vitiosam librorum quorundam scripturam fuisse, detortam ex χεῖρ' ἀναπιτάς, coniecit Cobetus Mnem. nov. 2 p. 189, collato Od. 11, 392 πιτνάς εἰς ἐμὲ χείρας.

59. 24, 25. Pone punctum post Ὄρος (v. Praefat. p. xiii) et dele comma post παρωνύμων.

61. 3. In annot. pro μή σε νοήση lege, Lemma μή σε νοήση.

63. 7. 66. 27. 68. 14. Haec inter glossemata interlinearia ponenda erant.

63. 27. Σὺν glossemata interlinearia, quorum alterum, πολυπραγμόναι, spectat ad μέταλλα.

63. 29. ἐμφατικὸν] *ἐμφαντικόν: quod probabilius et alibi plerumque legitur. De utroque v. Thes. vol. 3 p. 932—936. Frequens in scholiis Homericis locutio μᾶλλον ἐμφαίνει, significantius est, velut vol. 1 p. 118, 6. vol. 2 p. 18, 23. 83, 33. 88+6. 92, 10. 103, 18. 160, 10. 239, 24.

66. 8. πρὸς τὸ αὐτό] Spectat ad scholion v. 572. Ibid. in annot. pro 52 corrige 572.

67. 4, 5. Dele verba ex cod. Lips. illata πᾶσαι ἐνικῶς—χειρὶ κύπελλον."

71. 2. τελέσει] Sic A, sed scribendum cum apostropho τελέσει'.

72. 1. ἀόριστον] Sic Villosi: in A ἀορίστου, licet accusativus praecedat ἐνεστώτα.

72. 4—6. Bis hoc scholion scriptum in A, qui loco priore habet σικτέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· περίοδον γὰρ αὐτοτελή ἔχει, altero σικτέον κατὰ τέλος· περίοδον γὰρ αὐτοτελή ὁ στίχος ἔχει.

74. 15. Dele τὸ δέξατο, quod ex alio irrepsit.

84. 31. In annot. excidit asteriscus ante παρίστησω.

85. 11. Ante ῥῆμα excidit ἦ, quod Lehrsius addidit. In annot. pro δηλοῦσι corrige δηλοῦσαι.

86. 4. Pro asterisco pone ὅτι. Ib. lin. 18 κωμώτερον Villosioni interpolatio est pro κυμώτερον, pro quo recte Bekkerus κωμικώτερον.

87. 3. συνδέσμον] Corrige συνδέσμου.

88. 12, 13. Hoc scholion subter versum scriptum, qui paginae ultimus est.

88. 12. ἐπὶ τῶν ἐμφύχων] * ἐπὶ ἐμφύχων.
 91. 20. στρατεία] Corrige στρατιά ex scholiis minoribus.
 91. 22. δειλωθεῖς pro δηλώ scripsit Villoisonus. Praestat δει-
 λωθεῖς, quod in margine scriptum esse testatur Bastius ad
 Gregor. Cor. p. 820.
 93. 14. ῥέω ἔρω] Cod. Townl. ῥέων Ἀχέρων.
 93. 17. In annot. asteriscus non ante Ὀδυσσεύς, sed ante μετ'
 Ὀδυσσεώς ponatur.
 95. 28. In annot. lin. 2 pro "haec B" corrige "B haec."
 99. 15. κατειθισμένη scripsi pro κατηθισμένη. Conf. ad p. 122,
 23. 259, 12.
 100. 14. * ο δράκων Ἀθηνᾶς ἱερός] om. A, in quo lemma est
 στρουθοῖο. 16. καὶ τὸ ὅτε.
 113. 6. Adde annot. * ἐν] ἐπ'
 113. 17. ὀκνήσασα] Scribendum ὀκλάσασα, quod legit Tzetzta
 Hist. 10, 399, qui optativo utitur ὀκλάσειεν. Monuit Hercherus,
 Hermes 1873 p. 468.
 114. 16. In annot. pro "fr. 12" corrige "fr. 129."
 117. 9. ἰ διπλῆ] Deleatur hic et p. 139, 20. 225, 30. 228, 21.
 337, 15. pari. ἄρque ἡ διπλῆ περιεστιγμένη p. 126, 19.
 118. 10. ἄνδρες οἱ ναίουσιν] Recte apud alios scriptores hoc
 oraculum memorantes ἄνδρες δ' οἱ πίνουσιν: v. Meinek. Vindic.
 Strabon. p. 170.
 ib. οἱ] In Veneto B est δουρεμάχοι (sic).
 122. 23. In annot. κατηθισμένη] Corrige κατηθισμένη.
 124. 7. Σοφοκλεῖ] Respicit fortasse ad Oed. Col. 718 τῶν ἑκα-
 τομπόδων Νηρήδων ἀκόλουθος.
 124. 14. Ἡρακλεῖ] Idem error Zenodoti notatur infra p.
 218, 4.
 132. 31. τὸ αὐτοῦ] Recte τὸ ἄ τοῦ Lentzius Herodian. vol. 2 p. 38.
 133. 1. In A est inter glossemata interlinearia.
 133. 11. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους] In annot. adde, schol. 4. 295
 vol. 1 p. 184, 1. 15, 15 vol. 2 p. 82, 6.
 135. 16. Hoc scholion compilavit Etym. M. p. 172, 2, de quo
 dixit Bastius ad Gregor. Cor. p. 346.
 138. 4. ἡ τοῖς ἐξῆς] Conf. p. 154, 15.
 138. 5. Adde annotationem 5 * μεγάλη ζῶ ἐπιτυχῶν] om.
 142. 8. In annot. pro "νικήσει" lege "νικήσει Bekkerus."
 144. 6. οὔτω γάλως] οὔτω καὶ γάλως Eustathius recte.
 148. 27. ψευδόμενοι σε Παλαῖμον] Callimachi verba: v. Schneider.
 ad Fragm. p. 273.

149. 17. In annot. excidit asteriscus ante ἡγεμόνες.
152. 6. γένοιτο οὖν] Immo γένοιτ' ἂν οὖν. Sic p. 206, 24. φαίη τις pro φαίη τις ἄν, frequenti librariorum potius quam scholiarum errore.
152. 27. δεύτεροι μέλλοντες] Recte Lehrsius δεύτεροι ἀόριστοι καὶ μέλλοντες.
153. 8. ἀναστρέφει] οὐκ ἀναστρέφει Lehrsius Quaest. Ep. p. 81.
153. 18. τοῖς Πολεμωνίοις ἢ τοῖς κυκλικοῖς] De his verbis longa, sed parum probabilis est Welckeri disputatio vol. 1 p. 52 sqq.
155. 21. De hoc scholio dixit Lobeckius Patholog. vol. 2 p. 98.
160. 24. In annot. pro "fuso" corrige "falso"
161. 21. In annot. pro ἐξείρυσσε corrige ἐξείρυσσε.
163. 7. πέφυκεν] Fortasse πέφηεν.
178. 28. In textu corrige τῇ ὀρθῇ pro ἡ ὀρθῇ et adde annotationem 28 τῇ ὀρθῇ (ἡ ὀρθῇ Vill.)] I. e. χρήται τῇ ὀρθῇ, ut p. 188, 14. 348, 28. 360, 1. 378, 6.
184. 14. ἴκηται: τοῦτο τὸ ῥῆμα—] In A est, interposito glossemate, πολὺν φέρτερον: κατὰ πολὺν κρείττον. τοῦτο τὸ ῥῆμα—.
184. 30. In annot. corrige 41 pro 4.
188. 14. ὅτι τῇ γενικῇ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς] Intelligitur χρήται. Similiter p. 343, 28 ὅτι τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. 360, 1 ὅτι τῷ ἐπέιγετον ὀριστικῷ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. 378, 6 ὅτι αἰτιατικῇ ἀντὶ τῆς γενικῆς. Plura exempla attuli in annot. ad scholia Odysseae vol. 1 p. 207 et 232.
189. 29. καὶ om. A.
196. 20. In annot. pro Κυδῶναν corrige Κυδωνίαν.
200. 23. In annot. corrige θεούς pro θεός.
211. 21. ἐκτιθεμένον] συνεσταλκῶτος codex Paris. 2766 apud Cramerum Anecd. Paris. vol. 3 p. 284.
214. 2. σάρκα ὡς ἄλλα] ἄλλα ὡς σάρκα Velsen. de Tryphone p. 65.
215. 25. ὀπάζω] Corrige ὀπάζων.
215. 26. In annot. lin. 2 pro "Atho" corrige "Athoo."
216. 22. ἀλευόμενος] Conf. ad p. 198, 26.
217. 13. ἐπλεόνασε τὸ εἶ] Sic etiam p. 215, 18 τὸ δὴ ἐπλεόνασε τὸ ρ. Probabilius videri potest ἐπλεόνασε τῷ—sed certum accusativi exemplum praebet p. 419, 20 ὅτι πλεονάζει ἐν Ἰλιάδι τὰς μεταλήψεις, ἐν Ὀδυσσεΐα δὲ ἀπαξ. Contra non minus certum dativi exemplum est p. 221, 30 τούτῳ δὲ τῷ ξθει πεπλέονακε καὶ Ἀλκμάν. Videtur igitur utraque structura usitata fuisse.

221. 3, 4. Conf. Etym. M. p. 693, 30.
221. 15. In annot. pro "delendo," corrige "delendi."
221. 18. *ἐκηλος*: *δασυντέον* *παρὰ γὰρ τὸ εἰκὼν ἐγένετο*] *ἐκηλος* ab *εἰκω*, τὸ *ὑποχωρῶ*, derivavit Orus, ut in Etymologici codice Vossi annotatum est, sed in scholio nostro corrigendum τὸ *ἐκῶν* ex Etym. M.
225. 30. *ἡ διπλῆ*] Deleatur, quum A solita inconstantia omittat. Sic idem p. 228, 21 habet *ἡ διπλῆ*, sed omittit lin. 24, ubi ab Villoisono additam est.
234. 6. *ἐδέετο*] Sic hoc loco A, non *ἐδέιτο* ut Bekkerus hic et alibi ubi A pariter *ἐδέετο*.
337. 4. *ὄληα*] Corrige *ἴληα* et lin. 11 *ἐννέα* pro *ἐννήα* et lin. 13 adde asteriscum.
239. 8. *ἄκρω*s Bekkerus, *ἄκρον* A. Corrigendum *ἄκρατον*. Sic p. 288, 12 *ἔστι δὲ ἄκρατον Δῶριον*.
239. 13. In lemmate annotationis dele *ἔχοντα*.
240. 31. *τὸν οὐκ ἀγαθόν*] Recte *τῶν οὐκ ἀγαθῶν* in Townl. et Lips. Callimachi verba fuisse videntur *φωτῶν οὐκ ἀγαθῶν ἐρυσίπολι*: de quo dixit Schneiderus ad Callimachi fr. 462 p. 625.
241. 25. In annot. col. 2. lin. 2 *ἡμεεῖβετ'*] Corrige *ἡμεῖβετ'*.
255. 24. In annot. pro "*γῆς πάντα*" corrige "*γῆν πάντα*."
260. 3. *ἀλλεπάλληλοι δύο ὀξεῖαι*] Id est *γενέσθαι τε*.
καίτοι σπονδειακόν ἔστω] Hoc addit quia in trochaeis tantum hoc accentu utebantur, velut *ὄφρα μοι, ἐνθά κε, οὐτέ τις, ἀνδρά μοι*, non in spondeis.
266. 9. In annotatione inter *ἐνταῦθα* et *καὶ δὴ* excidit lineola.
283. 8. *Ἡσιόνην*] *Ἰσιώνην* A.
286. 13. *ὁ Ζηνόδοτος*] Scribendum *ὅτι Ζηνόδοτος*.
286. 18. *τῶν δημῶδων*] In A est *τ̂ δημῶ*, quod *τῆν δημῶδη* significat.
289. 24. *προσυνίσταται*] Conf. ad p. 296, 6.
292. 23. Versibus 493—496 quattuor *διπλαῖ περιεστιγμέναι* a m. pr. appositae sunt in A, sed manus secunda erasit ultimam, male, ut ex scholiastae annotatione patet.
293. 5 et 8. *ἄξεσθε*] *ἄξεσθαι* A.
294. In annot. ad lin. 8 pro *ἐκτεταμένη* corrige *ἐπεκτεταμένη*.
295. 12. *τὸ ἄξοντο*] Scribe *ὅτι τὸ ἄξοντο*. Excidit *διπλῆ*.
303. 10 pro 12. 252 scribe 10, 252.
310. In annot. col. 2 lin. 1 excidit asteriscus ante *τεκμήριον*.
311. 27. *ξωρότερον*] Corrige *ζωρότερον*
317. 24. *ἀόρ* typhetae error pro *ἀόρων*.

324. 25. ἐφέσσεσθαι] ἐφέσεσθαι A.
334. 1. In annot. lin. 1 pro "textu in" scribe "textu et in."
340. 1. Φιλότιμος σοφιστής] Dele σοφιστής ex aliis codicibus additum: v. annot. ad p. 392, 2.
343. Annotatio ad lin. 9 referenda ad lin. 19.
348. 32. In annot. pro φιλ^o scribe φιλ^o (cum signo compendii, quod καὶ significat).
352. 26. Codicis scriptura πλέω non debebat in πλέον mutari: nam duplex fuit scriptura, πλέω et πλέων, de qua v. Lobeck. Pathol. vol. 2 p. 281.
357. 26. ὠνόμασαν—Πελίαν] Ex Hellanico: v. Crameri Anecd. Oxon. vol. 1 p. 344, 9.
367. 18. Dele asteriscum. Accentus in A sic positi ut edidi, ἦ—ἦ—ἦ. Verba scholiastae sic corrigit Lehrsus, διαπορητικὸς ὁ ὕστερος διὸ περισπαστέος· τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεῦτερον ἐγκλιτέον. Vid. Quaest. Ep. p. 55 et La Roche *Teatkr.* p. 265.
381. 31. τὸ δὲ—ψιλοῦται secluserit Lobeck. Path. El. 1 p. 56.
390. 5. χωφόν] Corrige κωφόν.
399. 13. περι] Corrige πυρί ex cod. Townl.
399. 19. καταδακρυνέσσαν] κατὰ δακρυνέσσαν Lobeckius Rhemat. p. 320.
399. 28. In annot. col. 2. lin. 1 pro 28 corrige 29.
402. 6. χαλκείω] Corrige χαλκείη, ut in textu.
404. 12. αἰτήματι στίζομεν] Conf. annot. ad vol. 2 p. 49, 27.
406. 11. ἵππιος] Sic ex cod. Townl. scriptum. In A est ἵππ, quod ἵππων significat. Verba ὁ δὲ Ποσειδῶν—θεός omisit Vil-
loisonus: unde fuerunt qui ab A abesse crederent.
409. 23. Post ἐν ἄλλω adde χ̄.
411. 21. ἐπόπτης] Corrige ἐπόπτis et in annot. 21 ἐπόπτis] ἐπόπτης.
416. 31. In annot. corrige 27, 31 ἰεν—ἰεν] ἰεν—εἰεν.
424. 31. ὁ Ἡρωδιανός] Probabilius οὕτως Ἡρωδιανός.
427. 4. τὰ αὐτοῦ σημαίνει (σημεῖα A)—χειμῶνα] Haec delenda: nam sunt glossemata interlinearia, de quo dixi vol. 2 p. 333, 31.
428. 29. Addenda annotatio: 29. ἀκλέες] ἀκλεες sine accentu A, qui in textu ἀκληεῖς, ut incertum sit utrum ἀκλέες an ἀκλειές voluerit. In reliquis codicibus vel ἀκληεῖς legitur, quod πολλὰ τῶν ἀκριβῶν ἀντιγράφων ἔχειν annotavit Eustathius p. 907, 53, vel ἀκλειεῖς. Scholion quod ex A posuit Bekkerus, ἀκλειεῖς: οὕτως. ἀκλέες δὲ Ἀρίσταρχος κατὰ συγκοπήν, ὡς τὸ δυσκλέα (II. 2, 115) non legitur in A, sed in Townleiano. Quum syllabam

mediam longam esse oporteat, aut ἀκληεῖς aut ἀκλειεῖς scribendum esse patet: de quo dixerunt Lobeckius Pathol. vol. 2 p. 53 et La Roche (*Homerische Untersuchungen*) p. 155, 156.

VOL. II.

Pag. 2. 6. In annot. pro "lin. 27" corrige "lin. 26."

3. 26. δρέποντας] In πρέποντας (i. e. τρέποντας) corruptum in Veneto B.

8. 12. Κάσιος] In codicibus hoc nomen modo sic modo Κάσιος scriptum.

8. 18. ἐν δυσλλάβοις] ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις Lobeckius Paral. p. 121. In vulgata scriptura consentit codex Paris. 2766 apud Cramer. Anecd. Paris. vol. 3 p. 285, ubi Χάρης scriptum pro Χαίρις.

9. 31. In fine annotationis adde, et Paris. 2766 apud Cramer. Anecd. Paris. p. 285, 25.

10. 3. In annot. pro 403 h corrige 4303 h.

13. 21. 238 * γρ. ἐπισταίμεσθα] Hoc delendum: v. Praefat. vol. I p. x.

15. 1. βλείης] Corrige βλείης cum Cobeto Mnem. novae 3 p. 76, quem v. ibidem p. 263.

20. 11. In annotatione excidit lemma βιοθανατοῦντας.

34. 29. In annot. col. 2 lin. 1 ο] Corrige ὀ.

ib. lin. 2 βλ^ε] Corrige βλ^τ.

34. 30. Verba ab hoc loco aliena ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις, corrupta ex ὡς ἄνοον κραδίην ἔχεις, leguntur etiam in scholio codicis Townleiani, sed emendate scripta.

37. 14. ἀστρατήγως] Sic etiam in scholiis minoribus: sed scribendum haud dubie ἀστρατηγήτως cum L. Dindorfio Thes. vol. 1, 2 p. 2264. Eodem modo alibi ἀξιοστράτηγος scriptum pro ἀξιοστρατήγητος, de quo dictum ib. p. 1095.

38. 18. Ζηνόδοτος—'Αριστοφάνει] Scholiasta aut scripsit aut scribere debuit 'Αριστοφάνης—Ζηνοδότῳ. Nullus enim exstat locus quem a Zenodoto obelo notatum eiecerit Aristophanes, multi vero quos ab Zenodoto non receptos obelo notaverit Aristophanes.

39. 29. Ζηνόδοτος] Adde γρ.

debebam cum Cobeto, ut ex iis apparet, quae supra dixi ad p. 98, 13.

123. In annot. ad lin. 3 ante εἰ Π.—αἰσθάνεται typhotheta asteriscum * omisit.

128. 1. 864] Corrige 846.

134. 28. Pro 21 corrige 23.

135. In annot. col. 2 lin. ult. pone punctum post prius ὄς.

156. 28. χαῖρις] Scribe in textu et in annotatione littera maiuscula Χαῖρις.

156. 29. In annot. ἀναστρέφ] Corrige ἀναστρέφ'.

163. 15—28. Conf. infra p. 256, 15—26.

170. 10. Ὑάδας] Corrige Ὑάδες.

186. 19. πρὸς] προάγει Rosius in Aristot. pseudepigrapho p. 168, collato κελεύει, quo utitur scholiasta in codice Veneto B.

187. 4. Inter μεῖς, quod lemma est ab me additum, et ἐν ex-cidit uncus].

187. 6. μηνός] μεινός Lobeckius Paralip. p. 91.

187. 26. In annot. adde 199, 23. 202, 7.

187. 28. στραγγεύεσθαι] Sic correxi codicis scripturam στρατεύεσθαι ex Hesychio s. v. κλοτοπέυειν. Scriptura vitiosa fraudem fecit scholiastae codicis Veneti B, κλοτοπέυειν:—κλέπτειν τὴν μάχην. ἢ ὡς ἐνιοι στρατεύεσθαι· τουτέστιν, οὐ χρὴ ἐνταῦθα ὄντας στρατεύεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ πολέμῳ.

187. 30. Hoc codicis Athoi scholion legitur etiam in codice Veneto 458 sic scriptum ἄρεκτον· ἤτοι δὲ τὸ περὶ τῆς Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἑκτορος ἀναιρέσεως.

189. 30. τάρφεισιν] κάρφεισιν Lobeckius Rhemat. p. 297..

203. 2. δεινῶ] Corrige δινῶ.

218. 22. Κάσπιος καὶ ἐρυθρός est Villoisoni correctio.

219. 32. Pro 365 corrige 350.

221. 15. ἀπαξ εἰρημένον] Addendum ἐν τῇ Ἰλιάδι ex codice Townleiano, quod ex coniectura addiderat Friedlaenderus. Ex eodem codice Aristophanis ex Avibus verba ᾧ Πόσειδον τοῦ μάρκρουσ p. 261, 21 supplevi in codice Veneto omissa, et quae sunt alia huiusmodi supplementa, de quibus dicitur in annotationibus ad scholia codicis Townleiani. Specimina emendationum proposuit A. Roemerus in dissertatione Monachii edita a. 1874 *de scholiis Victorianis Homericis*, etsi non ipse usus codice Townleiano, sed apographo Victoriano saepe vitioso vel interpolato.

230. 1. In annot. ad lin. 2 pro 230, 3 corrige 236, 3.

262. 11. κείσε—κείθι] Eadem varietas 11, 528. 12, 368 et κείσε pro κείθι 12, 359.

883.1 .P14d C.1
Scholia Graeca in HomerAMB3120
Stanford University Libraries

883.
P14c

3 6105 045 053 126

OCT 15 1984	DATE	DUE	

APR 21 1985

STANFORD UNIVERSITY LIBRA
STANFORD, CALIFORNIA
94305

